MISSALE ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
C O N C I L I I V AT I C A N I I I I N S T A U R A T U M
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM
IOANNIS PAULI PP. II CURA RECOGNITUM

EDITIO TYPICA TERTIA
TYPIS VATICANIS
A.D. MMII

Editio typica, 1970
Reimpressio emendata, 1971
Editio typica secunda, 1975
Editio typica tertia, 2002

SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO
Prot. n. 166/70

DECRETUM

Celebrationis eucharisticæ Ordine statuto, atque approbatis textibus ad Missale Romanum pertinentibus per Constitutionem Apostolicam Missale Romanum a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, hæc Sacra Congregatio pro Cultu Divino, de mandato eiusdem Summi Pontificis, novam hanc editionem Missalis Romani ad normam decretorum Concilii Vaticani II confectam promulgat et uti typicam declarat.

Ad usum autem novi Missalis Romani quod attinet, permittitur ut editio latina, statim ac in lucem edita fuerit, in usum assumi possit, opportunis adhibitis accommodationibus quæ dies celebrationum Sanctorum respiciunt, donec Calendarium instauratum definitive in praxim adducatur; curæ autem Conferentiarum Episcopalium committitur editiones lingua vernacula apparare, atque diem statuere, quo eædem editiones, ab Apostolica Sede rite confirmatæ, vigere incipiant.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Sacræ Congregationis pro Cultu Divino, die 26 martii anni 1970, Feria V in Cena Domini.

Benno Card. Gut Præfectus
A. Bugnini a Secretis

SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO
Prot. N. 1970/74

DE EDITIONE TYPICA ALTERA

Cum Missale Romanum denuo imprimendum sit, variationes et additamenta inducta sunt, ut hæc nova editio respondeat documentis post eiusdem primam editionem anno 1970 publici iuris factis.

In Institutione generali, cuius numeri marginales non mutantur, descriptio habetur munerum acolythi et lectoris, loco munerum quæ de subdiacono agebant inserta (nn. 142-152).

Alia immutatio alicuius momenti habetur in parte Missalis quæ continet Missas rituales et pro variis necessitatibus. Quædam formularia completa sunt, antiphonas ad introitum et ad communionem indicando. Insuper additi sunt textus Missæ ritualis in dedicatione ecclesiæ et altaris, necnon Missæ pro reconciliatione atque, inter Missas votivas, textus Missarum, quæ de B. Maria V. Ecclesiæ Matre et de Ss.mo Nomine Mariæ desiderabantur.

Quædam aliæ variationes minoris momenti in titulos et in rubricas inductæ sunt, quo melius respondeant verbis seu dictionibus, quæ in novis libris liturgicis occurrunt.

Hanc editionem alteram Missalis Romani Summus Pontifex PAULUS VI auctoritate sua approbavit, et Sacra Congregatio pro Cultu Divino nunc emittit et typicam esse declarat.

Curæ erit Conferentiarum Episcopalium variationes in hac editione altera Missalis Romani contentas in editiones linguis vernaculis apparandis inducere.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Sacræ Congregationis pro Cultu Divino, die 27 martii Anni Sancti 1975, feria V in Cena Domini.

Iacobus Robertus Card. Knox Præfectus

+A. Bugnini
Archiep. tit. Diocletianensis
a Secretis

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM
Prot. N. 143/00/L

DECRETUM
DE EDITIONE TYPICA TERTIA

Tertio ineunte millennio ab Incarnatione Domini, editionem Missalis Romani novam parare visum est, quæ recentiora Apostolicæ Sedis documenta et præsertim novum Codicem Iuris Canonici excipiat atque variis emendationis et ascriptionis necessitatibus obtemperet.

Ad Institutionem Generalem Missalis Romani quod attinet, nonnullæ inductæ sunt variationes dictionibus et præscriptis aliorum

librorum liturgicorum congruentes necnon pastorali experientia commendatæ. Casus asciti de facultate Sacræ Communionis sub utraque specie distribuendæ clarius exponuntur; caput IX novæ ex integro compositionis additum est, ubi via adumbratur Missale Romanum ad necessitates pastorales convenienter componendi. Aliæ formulæ adduntur pro celebrationibus in Calendarium Romanum Generalem nuper insertis. Commune Beatæ Mariæ Virginis ad eiusdem Dei Genetricis cultum fovendum novis Missæ formulariis ditatur. Item in aliis Communibus, in Missis pro variis necessitatibus vel ad diversa dispositis, necnon in Missis pro defunctis ordo orationum quandoque mutatus est ad congruentiam textuum accuratius servandam. In Missis Quadragesimæ, iuxta antiquum morem liturgicum, pro unoquoque die oratio super populum inseritur.

In appendice ad Ordinem Missæ inveniuntur etiam Prex Eucharistica pro Reconciliatione, necnon Prex Eucharistica peculiaris, quæ pro variis necessitatibus adhiberi potest.

Hanc editionem tertiam Missalis Romani Summus Pontifex IOANNES PAULUS II die 10 mensis aprilis 2000 auctoritate sua approbavit et Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum nunc edit et typicam declarat.

Ex præsenti tertia typica editione Conferentiæ Episcoporum curabunt ut, intra congruum tempus, novæ versiones vernaculæ Missalis Romani fideliter atque adamussim fiant, præcedentibus versionibus adhuc in usum accurate emendatis ad fidem textus originalis Latini, a Sede Apostolica ad normam iuris recognoscendæ.

Hæc porro tertia editio typica latina Missalis Romani adhiberi potest in celebratione Sanctissimæ Eucharistiæ inde a die quo publici iuris fiet, incipere autem vigebit in Sollemnitate Corporis et Sanguinis Domini anno 2000.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 20 mensis aprilis anni Magni Iubilæi 2000, feria V in Cena Domini.

Georgius A. Card. Medina Estévez Præfectus

+Franciscus Pius Tamburrino Archiepiscopus a Secretis

CONSTITUTIO APOSTOLICA “MISSALE ROMANUM”

CONSTITUTIO APOSTOLICA

MISSALE ROMANUM
EX DECRETO CONCILII ŒCUMENICI VATICANI II
INSTAURATUM PROMULGATUR
PAULUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Missale Romanum, ex decreto Concilii Tridentini a Decessore Nostro S. Pio V anno mdlxx promulgatum,[1] nemo non suscipit in multis iisque mirificis utilitatis fructibus esse numerandum, qui ex eadem Sacrosancta Synodo in universam Christi Ecclesiam dilapsi sunt. Per quattuor enim sæcula, non modo illud ritus latini sacerdotes pro norma habuerunt, ad quam eucharisticum sacrificium facerent, sed sacri etiam Evangelii nuntii in omnes fere terras invexerunt.
Innumeri præterea sanctissimi viri animorum suorum erga Deum pietatem, haustis ex eo sive Sacrarum Scripturarum lectionibus sive precationibus, copiosius aluerunt, quarum præcipuam partem sanctus Gregorius Magnus in certum digesserat ordinem.
Sed ex quo tempore latius in christiana plebe increbescere et invalescere cœpit sacræ fovendæ liturgiæ studium, quod, de Decessoris Nostri ven. rec. Pii XII sententia, ostendere visum est, æque providentis Dei erga huius ætatis homines propensissimæ voluntatis indicium, æque Sancti Spiritus per Ecclesiam suam salutiferum transitum,[2] palam pariter eluxit, Missalis Romani formulas tum aliquatenus recognoscendas tum accessionibus esse locupletandas.
Cuius rei faciendæ initium idem Decessor Noster attulit Vigilia pa-

[1] Const. Apost. Quo primum, die 14 iulii 1570 data.
[2] Cf. Pius XII, Allocutio iis, qui primo Conventui ex omni natione de Liturgia pastorali, Assisii habito, interfuerunt, die 22 sept. 1956: A.A.S. 48 (1956) p. 712.

schali et Ordine Hebdomadæ sanctæ instauratis,[3] qui proinde primum quasi gradum posuit ad Missale Romanum novis huius temporis animi sensibus accommodandum.
Recens autem Concilium Œcumenicum Vaticanum II, edita Constitutione a verbis Sacrosanctum Concilium incipiente, generalis renovationis Missalis Romani fundamenta locavit: statuens, ut primum textus et ritus ita ordinarentur, ut sancta, quæ significarent, clarius exprimerent; [4] deinde, ut Ordo Missæ ita recognosceretur, ut singularum partium propria ratio necnon mutua conexio clarius paterent, atque pia et actuosa fidelium participatio facilior redderetur; [5] tum ut, quo ditior mensa verbi Dei pararetur fidelibus, thesauri biblici largius aperirentur; [6] ut postremo novus ritus concelebrationis conficeretur, Pontificali et Missali Romano inserendus.[7]
Attamen huiusmodi Missalis Romani renovatio nequaquam ex improviso inducta putanda est; cum ad eam haud dubie viam munierint progressiones in disciplinis liturgicis, proximis hisce

quattuor sæculis, factæ. Nam si, post Concilium Tridentinum celebratum, ad Missalis Romani recognitionem non parum adiuvarunt evoluti et inspecti vetusti Bibliothecæ Vaticanæ aliique undique conquisiti codices, uti confirmatur Constitutione Apostolica Quo primum a Decessore Nostro S. Pio V data, posthæc nimirum hinc vetustissimi liturgici fontes et reperti et foras emissi sunt, hinc liturgicæ Orientalis Ecclesiæ formulæ altius sunt investigatæ; ita ut optarent multi, ut huius generis cum doctrinæ tum pietatis divitiæ, non modo in tabulariorum tenebris non iacerent, sed e contrario in lucem prolatæ christianorum mentes animosque illustrarent et pascerent.

Nunc vero, ut novam Missalis Romani compositionem, summis saltem lineamentis, quasi præfiniamus, in primis animadvertimus, Institutione Generali, qua in libro tamquam procemio usi sumus, novas normas eucharistici sacrificii celebrandi proponi, sive quoad ritus persolvendos et officia uniuscuiusque astantis et participis propria, sive quoad suppellectiles et loca rei divinæ peragendæ necessaria.

Præcipua instaurationis novitas in Precatione eucharistica, quam vocant, versari existimanda est. Quamvis enim in romano ritu prima eiusdem Precationis pars, hoc est præfatio, varias, sæculis volventibus, susceperit formulas, altera tamen pars, quam Canonem Actionis appellabant, per illud tempus, quod a iv ad v sæculum actum est, immutabilem induit formam; cum, e

[3] Cf. S. Congr. Rituum, Decr. Dominicæ Resurrectionis, 9 febr. 1951: A.A.S. 43 (1951) pp. 128 ss.; Decr. generale Maxima redemptionis nostræ mysteria, 16 nov. 1955: A.A.S. 47 (1955) pp. 838 ss.

[4] Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 21.

[5] Cf. ibid., n. 50.

[6] Cf. ibid., n. 51.

[7] Cf. ibid., n. 58.

contrario, Liturgiæ Orientales in ipsas Anaphoras quandam varietatem reciperent. Hac autem in re præterquam quod Precatio eucharistica aucta est copia præfationum, vel ex antiquiore Romanæ Ecclesiæ traditione sumptarum, vel nunc primum compositarum, quibus et peculiares partes mysterii salutis clarius patefierent, et plura uberioraque gratias agendi argumenta præberentur, præterea ut eidem Precationi tres novi Canones adderentur statuimus. Attamen sive ut pastoralibus, quas nominant, rationibus consuleretur, sive ut concelebratio expeditius procederet, iussimus verba dominica in qualibet Canonis formula una eademque esse. Itaque in quavis Precatione eucharistica illa sic proferri volumus: supra panem: Accipite et manducate ex hoc omnes: Hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradetur; et supra calicem: Accipite et bibite ex eo omnes: Hic est enim calix Sanguinis mei novi et æterni testamenti, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hoc facite in meam commemorationem. Verba autem

Mysterium fidei, de contextu verborum Christi Domini deducta, atque a sacerdote prolata, ad fidelium acclamationem veluti aditum aperiunt.

Quoad Ordinem Missæ, ritus, probe servata eorum substantia, simpliciores facti sunt.[8] Ea namque prætermissa sunt, quæ temporum decursu duplicata fuerunt vel minus utiliter addita,[9] præsertim circa ritus oblationis panis et vini, et circa ritus fractionis panis et Communionis.

Huc accedit quod restituuntur ... ad pristinam sanctorum Patrum normam nonnulla quæ temporum iniuria deciderunt; [10] cuius generis sunt homilia [11] et oratio universalis seu oratio fidelium [12] et ritus pænitentialis, seu reconciliationis cum Deo et cum fratribus, initio Missæ peragendus: cui, ut oportebat, suum redditum est momentum.

Ad hæc, iuxta illud Concilii Vaticani II præscriptum, quo præcipiebatur ut intra præstitutum annorum spatium, præstantior pars Scripturarum sanctarum populo legeretur,[13] totum lectionum corpus diebus dominicis legendarum in trium annorum ordinem tributum est. Præterea diebus utcumque festis, lectioni Epistulæ et Evangelii alia præponitur, ex Veteri Testamento, vel, tempore paschali, ex Actibus Apostolorum sumpta. Hac enim adhibita ratione, enucleatius mysterii salutis continuus processus illustratur, verbis Dei revelatis demonstratus. Quæ amplissima lectionum biblicarum copia, qua diebus festis præstantior sacrarum Scripturarum pars fidelibus proponitur, accessione profecto completur reliquarum librorum sacrorum partium, quæ diebus profestis recitantur.

[8] Cf. ibid., n. 50.
[9] Cf. ibid., n. 50.
[10] Cf. ibid., n. 50.
[11] Cf. ibid., n. 52.
[12] Cf. ibid., n. 53.
[13] Cf. ibid., n. 51.

Quæ sane omnia hoc modo ordinata sunt, ut magis ac magis in christifidelibus ea verbi Dei fames [14] exstimuletur, qua, Spiritu Sancto duce, novi fœderis populus ad perfectam Ecclesiæ unitatem veluti urgeri videatur. Hisce ita compositis, illud etiam vehementer fore confidimus, ut sacerdotes et fideles simul sanctius animum suum ad Cenam Domini præparent, simul, sacras Scripturas altius meditati, verbis Domini uberius in dies alantur. Exinde denique sequetur, ut, iuxta Concilii Vaticani II monita, divinæ litteræ sive quasi quidam spiritualis vitæ fons perennis, sive præcipuum christianæ doctrinæ tradendæ argumentum, sive demum cuiusvis theologicæ institutionis medulla ab omnibus habeantur.

Verumtamen in hac Missalis Romani instauratione, non solum tres, de quibus adhuc diximus, partes, hoc est Precatio eucharistica, Ordo Missæ et Ordo lectionum, mutatæ sunt, sed ceteræ

etiam, in quibus idem constat, recognitæ et valde variatæ sunt, id est: Temporale, Sanctorale, Commune Sanctorum, Missæ rituales et Missæ votivæ, quæ vocant. In quibus peculiaris quædam diligentia ad orationes adhibita est, quæ non solum numero auctæ sunt, ut novis horum temporum necessitatibus novæ responderent, sed etiam vetustissimæ ad antiquorum textuum fidem redditæ. Ex quo factum est, ut singulis præcipuorum temporum liturgicorum feriis, scilicet Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Paschæ, diversa cotidie adiceretur oratio.

Quod reliquum est, licet textus Gradualis Romani, ad cantum saltem quod attinet, non fuerit mutatus, tamen, facilioris intellectus gratia, sive psalmus ille responsorius, de quo S. Augustinus et S. Leo Magnus sæpe commemorant, sive antiphonæ ad introitum et ad Communionem in Missis lectis adhibendæ, pro opportunitate, instaurata sunt.

Ad extremum, ex iis quæ hactenus de novo Missali Romano exposuimus quiddam nunc cogere et efficere placet. Cum Decessor Noster S. Pius V principem Missalis Romani editionem promulgavit, illud veluti quoddam unitatis liturgicæ instrumentum idemque tamquam genuini religiosique cultus in Ecclesia monumentum christiano populo repræsentavit. Haud secus Nos, etsi, de præscripto Concilii Vaticani II, in novum Missale legitimas varietates et aptationes [15] ascivimus, nihilo tamen secius fore confidimus, ut hoc ipsum a christifidelibus quasi subsidium ad mutuam omnium unitatem testandam confirmandamque accipiatur, utpote cuius ope, in tot varietate linguarum, una eademque cunctorum precatio ad cælestem Patrem, per summum Pontificem nostrum Iesum Christum, in Spiritu Sancto, quovis ture fragrantior ascendat.

Quæ Constitutione hac Nostra præscripsimus vigere incipient a die xxx proximi mensis Novembris hoc anno, id est a Dominica I Adventus.

[14] Cf. Amos 8, 11.

[15] Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 38-40.

Nostra hæc autem statuta et præscripta nunc et in posterum firma et efficacia esse et fore volumus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris editis, ceterisque præscriptionibus etiam peculiari mentione et derogatione dignis.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, die iii mensis Aprilis, in Cena Domini N. I. C., anno mcmlxix, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

INSTITUTIO GENERALIS MISSALIS ROMANI

PROŒMIUM

1. Cenam paschalem cum discipulis celebraturus, in qua sacrificium sui Corporis et Sanguinis instituit, Christus Dominus cenaculum magnum, stratum (Lc 22, 12) parari mandavit. Quod quidem iussum etiam ad se pertinere Ecclesia semper est arbitrata, cum de iis statuebat, quæ, in disponendis hominum animis, locis, ritibus, textibus, ad sanctissimæ Eucharistiæ celebrationem spectarent. Normæ quoque hodiernæ, quæ, voluntate Concilii Oecumenici Vaticani II innixæ, præscriptæ sunt, atque novum Missale, quo Ecclesia Ritus romani in Missa celebranda posthac utetur, iterum sunt argumentum huius sollicitudinis Ecclesiæ, eius fidei immutatique amoris erga summum mysterium eucharisticum, atque continuam contextamque eius traditionem, quamquam res novæ quædam inductæ sunt, testantur.

Testimonium fidei immutatæ

2. Missæ natura sacrificalis, a Concilio Tridentino, quod universæ traditioni Ecclesiæ congruebat, sollemniter asserta,[1] rursus enuntiata est a Concilio Vaticano II, quod circa Missam hæc significantia protulit verba: “ Salvator noster in Cena novissima sacrificium eucharisticum Corporis et Sanguinis sui instituit, quo sacrificium crucis in sæcula, donec veniret, perpetuaret, atque adeo Ecclesiæ dilectæ sponsæ memoriale concrederet mortis et resurrectionis suæ ”.[2]
Quod sic a Concilio docetur, id formulis Missæ continenter exprimitur. Etenim doctrina, quæ hac sententia, iam in antiquo Sacramentario, vulgo Leoniano nuncupato, exstante, presse significatur: “ quoties huius hostiæ commemoratio celebratur, opus nostræ redemptionis exercetur ”,[3] apte accurateque explicatur in Precibus eucharisticis; in his enim sacerdos, dum anamnesin peragit, ad Deum nomine etiam totius populi conversus, ei gratias persolvit et sacrificium offert vivum et sanctum, oblationem scilicet Ecclesiæ et hostiam, cuius immolatione ipse Deus voluit placari,[4] atque orat, ut Corpus et Sanguis Christi sint Patri sacrificium acceptabile et toti mundo salutare.[5]
Ita in novo Missali lex orandi Ecclesiæ respondet perenni legi credendi, qua nempe monemur unum et idem esse, excepta diversa offerendi ratione, crucis sacrificium eiusque in Missa sacramentalem renovationem, quam in Cena novissima Christus Dominus instituit Apostolisque faciendam mandavit in sui memoriam, atque proinde Missam simul esse sacrificium laudis, gratiarum actionis, propitiatorium et satisfactorium.

[1] Conc. Œcum. Trid., Sessio XXII, 17 septembris 1562: Denz.-Schönm. 1738-1759.
[2] Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 47; cf. Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, nn. 3, 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, nn. 2, 4, 5.
[3] Missa vespertina in Cena Domini, oratio super oblata. Cf. Sacramentarium Veronense, ed. L.C. Mohlberg, n. 93.
[4] Cf. Prex eucharistica III.
[5] Cf. Prex eucharistica IV.

3. Mirabile etiam mysterium præsentiæ realis Domini sub speciebus eucharisticis, a Concilio Vaticano II [6] aliisque Ecclesiæ Magisterii documentis [7] eodem

sensu eademque sententia, quibus Concilium Tridentinum id credendum proposuerat,[8] confirmatum, in Missæ celebratione declaratur non solum ipsis verbis consecrationis, quibus Christus per transsubstantiationem præsens redditur, sed etiam sensu et exhibitione summæ reverentiæ et adorationis, quæ in Liturgia eucharistica fieri contingit. Eadem de causa populus christianus adducitur, ut feria V Hebdomadæ sanctæ in Cena Domini, et in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, hoc admirabile Sacramentum peculiarem in modum excolat adorando.

4. Natura vero sacerdotii ministerialis, quod episcopi et presbyteri proprium est, qui in persona Christi sacrificium offerunt cœtuique populi sancti præsident, in ipsius ritus forma, e præstantiore loco et munere eiusdem sacerdotis elucet. Huius vero muneris rationes edicuntur et perspicue ac fusius explanantur in gratiarum actione Missæ chrismatis, feria V Hebdomadæ sanctæ; quo videlicet die institutio sacerdotii commemoratur. In illa enim collatio potestatis sacerdotalis per manuum impositionem facta illustratur; atque ipsa potestas, singulis officiis recensitis, describitur, quæ est continuatio potestatis Christi, Summi Pontificis Novi Testamenti.

5. Sed hac sacerdotii ministerialis natura etiam aliud quiddam, magni sane faciendum, in sua luce collocatur, id est regale sacerdotium fidelium, quorum sacrificium spirituale per Episcopi et presbyterorum ministerium in unione cum sacrificio Christi, unici Mediatoris, consummatur.[9] Namque celebratio Eucharistiæ est actio Ecclesiæ universæ; in qua unusquisque solum et totum id agat, quod ad ipsum pertinet, respectu habito gradus eius in populo Dei. Quo efficitur, ut etiam rationes quædam celebrationis magis attendantur, quibus sæculorum decursu interdum est minor cura adhibita. Hic enim populus est populus Dei, Sanguine Christi acquisitus, a Domino congregatus, eius verbo nutritus, populus ad id vocatus, ut preces totius familiæ humanæ ad Deum admoveat, populus, qui pro mysterio salutis gratias in Christo agit eius sacrificium offerendo, populus denique, qui per Communionem Corporis et Sanguinis Christi in unum coalescit. Qui populus, licet origine sua sit sanctus, tamen per ipsam participationem consciam, actuosam et fructuosam mysterii eucharistici in sanctitate continenter crescit.[10]

Traditio non intermissa declaratur

6. Cum præcepta enuntiaret, quibus Ordo Missæ recognosceretur, Concilium Vaticanum II præter alia mandavit quoque, ut ritus nonnulli restituerentur

[6] Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 7, 47; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, nn. 5, 18.

[7] Cf. Pius XII, Litt. Enc. Humani generis, diei 12 augusti 1950: A.A.S. 42 (1950) pp. 570-571; Paulus VI, Litt. Enc. Mysterium Fidei, diei 3 septembris 1965: A.A.S. 57 (1965) pp. 762-769; Sollemnis professio fidei, diei 30 iunii 1968, nn. 24-26: A.A.S. 60 (1968) pp. 442-443; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, nn. 3 f, 9: A.A.S. 59 (1967) pp. 543, 547.

[8] Cf. Conc. Œcum. Trid., Sessio XIII, 11 octobris 1551: Denz.-Schönm. 1635-1661.

[9] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 2.

[10] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 11.

“ ad pristinam sanctorum Patrum normam ”,[11] iisdem videlicet usum verbis ac S. Pius V in Constitutione Apostolica “ Quo primum ” inscriptis, qua anno 1570 Missale Tridentinum est promulgatum. Ob hanc vero ipsam verborum convenientiam notari potest, qua ratione ambo Missalia romana, quamvis intercesserint quattuor sæcula, æqualem et parem complectantur traditionem. Si autem huius traditionis ponderentur interiora elementa, intellegitur etiam, quam egregie ac feliciter prius perficiatur altero.

7. Temporibus sane difficilibus, quibus catholica fides de indole sacrificali Missæ, de ministeriali sacerdotio, de reali et perpetua Christi sub eucharisticis speciebus præsentia in discrimen fuerat adducta, id S. Pii V imprimis intererat,

ut recentiorem traditionem, immerito oppugnatam, servaret, minimis tantummodo ritus sacri mutationibus inductis. Re quidem vera Missale illud anni 1570 paulum admodum distat a primo omnium anno 1474 typis edito Missali, quod vicissim fideliter quidem repetit Missale temporis Innocentii PP. III. Codices insuper Bibliothecæ Vaticanæ, quamquam aliquot intulerant locutionum emendationes, haud tamen permiserunt, ut in illa pervestigatione " veterum et probatorum auctorum " plus quam liturgici commentarii mediæ ætatis inquirerentur.

8. Hodie, contra, illa " sanctorum Patrum norma ", quam sectabantur Missalis S. Pii V emendatores, locupletata est innumerabilibus eruditorum scriptis. Postquam enim Sacramentarium Gregorianum nuncupatum anno 1571 primum editum est, vetera Sacramentaria romana et ambrosiana critica arte sæpe typis sunt divulgata, perinde ac vetusti libri liturgici hispani et gallicani, qui plurimas preces non levis præstantiæ spiritualis, eo usque ignoratas, in conspectum produxerunt. Traditiones pariter priscorum sæculorum, antequam ritus Orientis et Occidentis constituerentur, nunc idcirco melius cognoscuntur, quod tot reperta sunt documenta liturgica.

Præterea progredientia sanctorum Patrum studia theologiam mysterii eucharistici lumine perfuderunt doctrinæ Patrum in antiquitate christiana excellentissimorum, uti S. Irenæi, S. Ambrosii, S. Cyrilli Hierosolymitani, S. Ioannis Chrysostomi.

9. Quapropter " sanctorum Patrum norma " non postulat solum, ut conserventur ea, quæ maiores nostri proximi tradiderint, sed ut comprehendantur altiusque perpendantur cuncta præterita Ecclesiæ tempora ac modi universi, quibus unica eius fides declarata est in humani civilisque cultus formis tam inter se differentibus, quippe quæ vigerent in regionibus semiticis, græcis, latinis. Amplior autem hic prospectus cernere nos sinit, quemadmodum Spiritus Sanctus præstet populo Dei mirandam fidelitatem in conservando immutabili fidei deposito, licet permagna sit precum rituumque varietas.

Ad novas rerum condiciones accommodatio

10. Novum igitur Missale, dum testificatur legem orandi Ecclesiæ romanæ, fideique depositum a Conciliis recentioribus traditum tutatur, ipsum vicissim magni momenti gradum designat in liturgica traditione.

[11] Ibidem, n. 50.

Cum enim Patres Concilii Vaticani II asseverationes dogmaticas Concilii Tridentini iterarunt, in longe alia mundi ætate sunt locuti; qua de causa in re pastorali valuerunt afferre proposita et consilia, quæ ante quattuor sæcula ne prævideri quidem potuerunt.

11. Agnoverat iam Tridentinum Concilium magnam utilitatem catecheticam, quæ in Missæ celebratione contineretur; unde tamen colligere omnia consectaria, ad vitæ usum quod attinet, nequibat. A multis reapse flagitabatur, ut sermonem vulgarem in sacrificio eucharistico peragendo usurpari liceret. Ad talem quidem postulationem, Concilium, rationem ducens adiunctorum illa ætate obtinentium, sui officii esse arbitrabatur doctrinam Ecclesiæ tralaticiam denuo inculcare, secundum quam sacrificium eucharisticum imprimis Christi ipsius est actio, cuius proinde efficacitas propria eo modo non afficitur, quo fideles eiusdem fiunt participes. Idcirco firmis hisce simulque moderatis verbis edictum est: " Etsi Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem, non tamen expedire visum est Patribus, ut vulgari passim lingua celebraretur ".[12] Atque condemnandum esse pronuntiavit eum, qui censeret " Ecclesiæ romanæ ritum, quo submissa voce pars canonis et verba consecrationis proferuntur, damnandum esse; aut lingua tantum vulgari Missam celebrari debere ".[13] Nihilominus, dum hinc vetuit in Missa linguæ vernaculæ usum, illinc animarum pastores eius in locum congruentem substituere catechesim iussit: " ne oves Christi esuriant ... mandat sancta Synodus pastoribus et singulis curam animarum gerentibus, ut

frequenter inter Missarum celebrationem vel per se vel per alios, ex his, quæ in Missa leguntur, exponant atque inter cetera sanctissimi huius sacrificii mysterium aliquod declarent, diebus præsertim Dominicis et festis ".[14]

12. Propterea congregatum, ut Ecclesiam aptaret ad proprii muneris apostolici necessitates hisce ipsis temporibus, Concilium Vaticanum II funditus perspexit, quemadmodum Tridentinum, didascalicam et pastoralem indolem sacræ Liturgiæ.[15] Et, cum nemo catholicorum esset, qui legitimum efficacemque ritum sacrum negaret lingua latina peractum, concedere etiam valuit: " Haud raro linguæ vernaculæ usurpatio valde utilis apud populum exsistere possit ", eiusque adhibendæ facultatem dedit.[16] Flagrans illud studium, quo hoc consultum ubivis est susceptum, profecto effecit ut, ducibus Episcopis atque ipsa Apostolica Sede, universæ liturgicæ celebrationes quas populus participaret, exsequi liceret vulgari sermone, quo plenius intellegeretur mysterium, quod celebraretur.

13. Verumtamen, cum linguæ vernaculæ usus in sacra Liturgia instrumentum sit, quamvis magni momenti, quo apertius exprimeretur catechesis mysterii, quæ in celebratione continetur, Concilium Vaticanum II admonuit præterea, ut aliqua Tridentini præscripta, quibus non omnibus locis erat obtemperatum, ad exitum deducerentur, veluti homilia diebus dominicis et festis habenda [17] et facultas inter ipsos sacros ritus quasdam monitiones intericiendi.[18]

Potissimum vero Concilium Vaticanum II, a quo suadebatur " illa perfectior Missæ participatio, qua fideles post Communionem sacerdotis ex eodem sacrifi-

[12] Conc. Œcum. Trid., Sessio XXII, Doctr. de ss. Missæ sacrificio, cap. 8: Denz.-Schönm. 1749.
[13] Ibidem, can. 9: Denz.-Schönm. 1759.
[14] Ibidem, cap. 8: Denz.-Schönm. 1749.
[15] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 33.
[16] Ibidem, n. 36.
[17] Ibidem, n. 52.
[18] Ibidem, n. 35, 3.

cio Corpus dominicum sumunt ",[19] incitavit, ut aliud optatum Patrum Tridentinorum in rem transferretur, ut scilicet ad sacram Eucharistiam plenius participandam " in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent ".[20]

14. Eodem quidem animo ac studio pastorali permotum, Concilium Vaticanum II nova ratione expendere potuit institutum Tridentinum de Communione sub utraque specie. Etenim, quoniam hodie in dubium minime revocantur doctrinæ principia de plenissima vi Communionis, qua Eucharistia sub una specie panis suscipitur, permisit interdum Communionem sub utraque specie, cum scilicet, per dilucidiorem signi sacramentalis formam, opportunitas peculiaris offerretur altius intellegendi mysterii, quod fideles participarent.[21]

15. Hoc pacto, dum fida permanet Ecclesia suo muneri ut magistræ veritatis, custodiens " vetera ", id est depositum traditionis, officium quoque explet considerandi prudenterque adhibendi " nova " (cf. Mt 13, 52).

Pars enim quædam novi Missalis preces Ecclesiæ apertius ordinat ad temporis nostri necessitates; cuius generis sunt potissimum Missæ rituales et pro variis necessitatibus, in quibus traditio et novitas opportune inter se sociantur. Itaque, dum complures dictiones integræ manserunt ex antiquissima haustæ Ecclesiæ traditione, per ipsum sæpius editum Missale Romanum patefacta, aliæ plures ad hodierna requisita et condiciones accommodatæ sunt, aliæ, contra, uti orationes pro Ecclesia, laicis, operis humani sanctificatione, omnium gentium communitate, necessitatibus quibusdam nostræ ætatis propriis, ex integro sunt contextæ, sumptis cogitationibus ac sæpe ipsis locutionibus ex recentibus Concilii documentis.

Ob eandem porro æstimationem novi status mundi, qui nunc est, in vetustissimæ traditionis textuum usu, nulla prorsus videbatur inferri iniuria tam venerando thesauro, si quædam sententiæ immutarentur, quo convenientius

sermo ipse cum hodiernæ theologiæ lingua concineret referretque ex veritate condicionem disciplinæ Ecclesiæ præsentem. Hinc dicta nonnulla, ad existimationem et usum bonorum terrestrium attinentia, sunt mutata, haud secus ac nonnulla, quæ exterioris quandam pænitentiæ formam prodebant aliarum Ecclesiæ ætatum propriam.

Hoc denique modo normæ liturgicæ Concilii Tridentini pluribus sane in partibus completæ et perfectæ sunt normis Concilii Vaticani II, quod ad exitum perduxit conatus ad sacram Liturgiam fideles propius admovendi, qui per hæc quattuor sæcula sunt suscepti, præsertim vero recentiore ætate, maxime studio rei liturgicæ a S. Pio X eiusque Successoribus promoto.

[19] Ibidem, n. 55.

[20] Conc. Œcum. Trid., Sessio XXII, Doctr. de ss. Missæ sacrificio, cap. 6: Denz-Schönm. 1747.

[21] Cf. Conc. Œcum Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 55.

Caput I
DE CELEBRATIONIS EUCHARISTICÆ MOMENTO ET DIGNITATE

16. Celebratio Missæ, ut actio Christi et populi Dei hierarchice ordinati, centrum est totius vitæ christianæ pro Ecclesia tum universa tum locali, ac pro singulis fidelibus.[22] In ea enim culmen habetur et actionis qua Deus in Christo mundum sanctificat, et cultus quem homines exhibent Patri, eum per Christum Dei Filium in Spiritu Sancto adorantes.[23] In ea insuper mysteria redemptionis ita per anni circulum recoluntur, ut quodammodo præsentia reddantur.[24] Ceteræ autem actiones sacræ et omnia opera christianæ vitæ cum ea cohærent, ex ea profluunt et ad eam ordinantur.[25]

17. Maxime proinde interest ut celebratio Missæ seu Cenæ dominicæ ita ordinetur, ut sacri ministri atque fideles, illam pro sua condicione participantes, eos fructus plenius exinde capiant,[26] ad quos obtinendos Christus Dominus sacrificium eucharisticum sui Corporis et sui Sanguinis instituit illudque, velut memoriale passionis et resurrectionis suæ, Ecclesiæ dilectæ sponsæ concredidit.[27]

18. Quod apte fiet si, attentis natura aliisque adiunctis uniuscuiusque cœtus liturgici, universa celebratio ita disponatur, ut consciam illam, actuosam atque plenam participationem fidelium inducat, corporis nempe et animi, fide, spe et caritate ferventem, quæ ab Ecclesia exoptatur et ab ipsa celebrationis natura postulatur, et ad quam populus christianus vi baptismatis ius habet et officium.[28]

19. Quamvis fidelium præsentia et actuosa participatio, quæ ecclesialem celebrationis naturam apertius manifestant,[29] aliquando non possint haberi, eucharistica celebratio sua efficacia et dignitate semper est prædita, quippe quæ sit actus Christi et Ecclesiæ, in quo sacerdos munus suum præcipuum adimplet et semper agit pro salute populi.

Ipsi ergo commendatur ut sacrificium eucharisticum etiam cotidie, pro posse, celebret.[30]

20. Cum autem Eucharistiæ celebratio, sicut et universa Liturgia, fiat per signa sensibilia, quibus fides alitur, roboratur et exprimitur,[31] maxime curandum est eas formas et elementa ab Ecclesia proposita seligi et ordinari, quæ, attentis personarum et locorum adiunctis, actuosam et plenam participationem intensius foveant et fidelium utilitati spirituali aptius respondeant.

[22] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 41; Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, n. 11; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, nn. 2, 5, 6; Decr. de pastorali Episcoporum munere, Christus Dominus, n. 30; Decr. de Oecumenismo, Unitatis redintegratio, n. 15; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, nn. 3 e, 6: A.A.S. 59 (1967) pp. 542, 544-545.

[23] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 10.

[24] Cf. ibidem, n. 102.

[25] Cf. Conc. Œcum. Vat. II. Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 10; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 5.

[26] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 14, 19, 26, 28, 30.
[27] Cf. ibidem, n. 47.
[28] Cf. ibidem, n. 14.
[29] Cf. ibidem, n. 41.
[30] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 13; Codex Iuris Canonici, can. 904.
[31] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 59.

21. Hæc itaque Institutio eo spectat ut tum lineamenta generalia præbeat, quibus Eucharistiæ celebratio apte ordinetur, tum regulas exponat, quibus singulæ celebrationis formæ disponantur.[32]

22. Summi autem momenti est Eucharistiæ celebratio in Ecclesia particulari. Episcopus enim diœcesanus, primus mysteriorum Dei dispensator in Ecclesia particulari sibi commissa, moderator est, promotor et custos totius vitæ liturgicæ.[33] In celebrationibus quæ, ipso præsidente, aguntur, præsertim vero in celebratione eucharistica, quæ ab ipso agitur, presbyterio, diaconis et populo participantibus, mysterium Ecclesiæ manifestatur. Quare huiusmodi Missarum sollemnia exemplo esse debent universæ diœcesi.

Eius ergo est animum intendere ut presbyteri, diaconi et christifideles laici, genuinum sensum rituum et textuum liturgicorum penitius semper comprehendant et ita ad actuosam et fructuosam Eucharistiæ celebrationem ducantur.

Eundem in finem invigilet ut ipsarum celebrationum dignitas augeatur, ad quam promovendam loci sacri, musicæ et artis pulchritudo quamplurimum conferat.

23. Quo insuper celebratio præscriptis et spiritui sacræ Liturgiæ plenius respondeat, eiusque efficacitas pastoralis augeatur, in hac Institutione generali et in Ordine Missæ, aliquæ accommodationes et aptationes exponuntur.

24. Hæ aptationes, ut plurimum, in electione consistunt quorundam rituum aut textuum, id est cantuum, lectionum, orationum, monitionum et gestuum, qui sint necessitatibus, præparationi et ingenio participantium magis respondentes quique sacerdoti celebranti committuntur. Attamen meminerit sacerdos se servitorem esse sacræ Liturgiæ, sibique quidquam proprio marte in Missæ celebratione addere, demere aut mutare non licere.[34]

25. Insuper in Missali suo loco aptationes quædam innuuntur quæ, iuxta Constitutionem de sacra Liturgia, respective competunt aut Episcopo diœcesano aut Conferentiæ Episcoporum[35] (cf. infra, nn. 387, 388-393).

26. Quod autem ad varietates et aptationes profundiores attinet, quæ ad traditiones et ingenium populorum et regionum attendant, ad mentem art. 40 Constitutionis de sacra Liturgia pro utilitate vel necessitate introducendas, ea serventur quæ in Instructione “ De Liturgia romana et inculturatione ”[36] et infra, (nn. 395-399) exponuntur.

[32] Quoad peculiares Missæ celebrationes servetur quod statutum est: cf. pro Missis in cœtibus particularibus: S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. Actio pastoralis, diei 15 maii 1969: A.A.S. 61 (1969) pp. 806-811; pro Missis cum pueris: Directorium de Missis cum pueris, diei 1 novembris 1973: A.A.S. 66 (1974) pp. 30-46; de modo uniendi Horas Officii cum Missa: Institutio generalis de Liturgia Horarum, nn. 93-98; de modo uniendi quasdam benedictiones et coronationem imaginis beatæ Mariæ Virginis cum Missa: Rituale Romanum, De Benedictionibus, Prænotanda, n. 28; Ordo coronandi imaginem beatæ Mariæ Virginis, nn. 10 et 14.
[33] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Decr. de pastorali Episcoporum munere, Christus Dominus, n. 15; cf. etiam Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 41.
[34] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 22.
[35] Cf. etiam Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 38, 40; Paulus VI, Const. Ap. Missale Romanum, supra.
[36] Congr. de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Instr. Varietates legitimæ, diei 25 ianuarii 1994: A.A.S. 87 (1995) pp. 288-314.

Caput II
DE STRUCTURA MISSÆ EIUSQUE ELEMENTIS ET PARTIBUS

I. DE GENERALI STRUCTURA MISSÆ

27. In Missa seu Cena dominica populus Dei in unum convocatur, sacerdote præside personamque Christi gerente, ad memoriale Domini seu sacrificium eucharisticum celebrandum.[37] Quare de huiusmodi sanctæ Ecclesiæ coadunatione locali eminenter valet promissio Christi: " Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum " (Mt 18, 20). In Missæ enim celebratione, in qua sacrificium crucis perpetuatur,[38] Christus realiter præsens adest in ipso cœtu in suo nomine congregato, in persona ministri, in verbo suo, et quidem substantialiter et continenter sub speciebus eucharisticis.[39]

28. Missa duabus partibus quodammodo constat, liturgia nempe verbi et liturgia eucharistica, quæ tam arcte inter se coniunguntur, ut unum actum cultus efficiant.[40] Siquidem in Missa mensa tam verbi Dei quam Corporis Christi paratur e qua fideles instituantur et reficiantur.[41] Quidam autem ritus celebrationem aperiunt et concludunt.

II. DE DIVERSIS ELEMENTIS MISSÆ

De lectione verbi Dei eiusque explanatione

29. Cum sacræ Scripturæ in Ecclesia leguntur, Deus ipse ad populum suum loquitur et Christus, præsens in verbo suo, Evangelium annuntiat.
Ideoque lectiones verbi Dei, quæ elementum maximi momenti Liturgiæ præbent, cum veneratione ab omnibus sunt audiendæ. Quamvis autem verbum divinum in lectionibus sacræ Scripturæ ad omnes homines cuiusque temporis dirigatur iisque intellegibile sit, eius tamen plenior intellegentia et efficacitas expositione viva, id est homilia, utpote parte actionis liturgicæ, fovetur.[42]

De orationibus aliisque partibus ad sacerdotem pertinentibus

30. Inter ea quæ sacerdoti tribuuntur, primum locum obtinet Prex eucharistica, quæ culmen est totius celebrationis. Accedunt deinde orationes, idest collecta, oratio super oblata et oratio post Communionem. Hæ preces a sacerdote, qui cœtui personam Christi gerens præest, ad Deum diriguntur nomine totius

[37] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 5; Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 33.
[38] Cf. Conc. Œcum. Trid., Sessio XXII, Doctr. de ss. Missæ sacrificio, cap. 1: Denz.-Schönm. 1740; cf. Paulus VI, Sollemnis professio fidei, diei 30 iunii 1968, n. 24: A.A.S. 60 (1968) p. 442.
[39] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 7; Paulus VI, Litt. Enc. Mysterium Fidei, diei 3 septembris 1965: A.A.S. 57 (1965) p. 764; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 9: A.A.S. 59 (1967) p. 547.
[40] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 56; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 3: A.A.S. 59 (1967) p. 542.
[41] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 48, 51; Const. dogm. de divina Revelatione, Dei Verbum, n. 21; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 4.
[42] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 7, 33, 52.

plebis sanctæ et omnium circumstantium.[43] Merito igitur " orationes præsidentiales " nominantur.

31. Item ad sacerdotem, munere præsidis cœtus congregati fungentem, spectat proferre quasdam monitiones in ipso ritu prævisas. Ubi a rubricis statuitur, celebranti licet eas aliquatenus aptare ut participantium captui respondeant; curet tamen sacerdos ut sensum monitionis quæ in Missali proponitur ipse semper servet eamque paucis verbis exprimat. Sacerdoti præsidi etiam spectat verbum Dei moderari, necnon benedictionem finalem impertire. Ipsi insuper licet, brevissimis verbis, introducere fideles in Missam diei, post salutationem initialem et ante actum pænitentialem; in liturgiam verbi, ante lectiones; in Precem eucharisticam, ante Præfationem, numquam vero intra Precem ipsam; necnon universam actionem sacram, ante dimissionem, concludere.

32. Natura partium “ præsidentialium ” exigit ut clara et elata voce proferantur et ab omnibus cum attentione auscultentur.[44] Proinde dum sacerdos eas profert aliæ orationes vel cantus non habeantur, atque organum vel alia instrumenta musica sileant.

33. Sacerdos etenim, tamquam præses, nomine Ecclesiæ et congregatæ communitatis preces effundit, aliquando autem nomine dumtaxat suo, ut ministerium suum maiore cum animi attentione et pietate adimpleat. Huiusmodi preces, quæ ante lectionem Evangelii, in præparatione donorum, necnon ante et post sacerdotis Communionem proponuntur, secreto dicuntur.

De aliis formulis in celebratione occurrentibus

34. Cum Missæ celebratio natura sua indolem “ communitariam ” habeat,[45] dialogis inter sacerdotem et fideles congregatos necnon acclamationibus magna vis inhæret: [46] etenim non sunt tantum signa externa celebrationis communis, sed communionem inter sacerdotem et populum fovent et efficiunt.

35. Acclamationes et responsiones fidelium salutationibus sacerdotis et orationibus illum participationis actuosæ gradum constituunt, qui in omni Missæ forma a fidelibus congregatis præstandus est, ut actio totius communitatis clare exprimatur et foveatur.[47]

36. Aliæ partes, ad actuosam fidelium participationem manifestandam et fovendam valde utiles, quæ universo cœtui convocato tribuuntur, sunt præsertim actus pænitentialis, professio fidei, oratio universalis et Oratio dominica.

37. Demum ex aliis formulis:

a) nonnullæ ritum seu actum per se stantem, uti hymnus Glória, psalmus responsorius, Allelúia et versus ante Evangelium, Sanctus, acclamatio anamneseos, cantus post Communionem, constituunt;

[43] Cf. ibidem, n. 33.

[44] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 14: A.A.S. 59 (1967) p. 304.

[45] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 26-27; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 3 d: A.A.S. 59 (1967) p. 542.

[46] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 30.

[47] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 16 a: A.A.S. 59 (1967) p. 305.

b) nonnullæ vero, uti cantus ad introitum, ad offertorium, ad fractionem (Agnus Dei) et ad Communionem, ritum aliquem comitantur.

De modis proferendi varios textus

38. In textibus clara et elata voce proferendis sive a sacerdote vel diacono sive a lectore sive ab omnibus, vox respondeat generi ipsius textus, prouti hic est lectio, oratio, admonitio, acclamatio, cantus; necnon formæ celebrationis et sollemnitati cœtus. Ratio insuper habeatur indolis diversarum linguarum et ingenii populorum.

In rubricis ergo et in normis quæ sequuntur, verba “ dicere ” vel “ proferre ” intellegi debent sive de cantu sive de recitatione, servatis principiis supra propositis.

De momento cantus

39. Ab Apostolo monentur christifideles qui in unum conveniunt exspectantes adventum Domini sui, ut una simul cantent psalmis, hymnis et canticis spiritualibus (cf. Col 3, 16). Cantus enim est signum exsultationis cordis (cf. Act 2, 46). Unde S. Augustinus recte dicit: “ cantare amantis est ”,[48] et iam antiquitus in proverbium venit: “ bis orat qui bene cantat ”.

40. Magni ergo fiat usus cantus in Missæ celebratione, attentis ingenio populorum et facultatibus cuiuslibet cœtus liturgici. Quamvis non semper necessarium sit, v. gr. in Missis ferialibus, omnes textus cantu proferre qui per se cantui destinantur, curandum omnino est ne desit cantus ministrorum et populi

in celebrationibus, quæ diebus dominicis et festis de præcepto peraguntur. In seligendis tamen partibus quæ revera canantur, eæ præferendæ sunt quæ maioris sunt momenti, et præsertim, quæ a sacerdote vel a diacono aut lectore, populo respondente, canendæ sunt, aut a sacerdote et populo simul proferendæ.[49]

41. Principem locum obtineat, ceteris paribus, cantus gregorianus, utpote Liturgiæ romanæ proprius. Alia genera musicæ sacræ, præsertim vero polyphonia, minime excluduntur, dummodo spiritui actionis liturgicæ respondeant et participationem omnium fidelium foveant.[50]

Cum frequentius in dies fideles ex diversis nationibus inter se conveniant, expedit ut iidem fideles aliquas saltem partes Ordinarii Missæ, præsertim vero symbolum fidei et Orationem dominicam, modulis adhibitis facilioribus, lingua latina simul cantare sciant.[51]

De gestibus et corporis habitibus

42. Gestus et corporis habitus tum sacerdotis, diaconi, et ministrorum, tum populi eo contendere debent ut tota celebratio decore nobilique simplicitate ful-

[48] S. Augustinus Hipponensis, Sermo 336, 1: PL 38, 1472.

[49] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, nn. 7, 16: A.A.S. 59 (1967) pp. 302, 305.

[50] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 116; etiam ibidem, n. 30.

[51] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 54; S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 59: A.A.S. 56 (1964) p. 891; Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 314.

geat, diversarum eius partium vera plenaque significatio percipiatur et omnium participatio foveatur.[52] Attendendum igitur erit ad ea quæ ab hac Institutione generali et tradita praxi Ritus romani definiuntur, et quæ ad commune bonum spirituale populi Dei conferant, potius quam ad privatam propensionem aut arbitrium.

Communis corporis habitus, ab omnibus participantibus servandus, signum est unitatis membrorum communitatis christianæ ad sacram Liturgiam congregatorum: mentem enim et sensus animi participantium exprimit eosdemque fovet.

43. Fideles stent ab initio cantus ad introitum, vel dum sacerdos accedit ad altare, usque ad collectam inclusive; ad cantum Allelúia ante Evangelium; dum ipsum Evangelium proclamatur; dum professio fidei et oratio universalis fiunt; necnon ab invitatione Oráte fratres ante orationem super oblata usque ad finem Missæ, præter ea quæ infra dicuntur.

Sedeant autem dum proferuntur lectiones ante Evangelium et psalmus responsorius; ad homiliam et dum fit præparatio donorum ad offertorium; atque, pro opportunitate, dum sacrum silentium post Communionem servatur.

Genuflectant vero, nisi valetudinis causa, vel ob angustiam loci vel frequentiorem numerum adstantium aliasve rationabiles causas impediantur, ad consecrationem. Hi vero qui non genuflectunt ad consecrationem, inclinationem profundam peragant dum sacerdos genuflectit post consecrationem.

Est tamen Conferentiæ Episcoporum, gestus et corporis habitus in Ordine Missæ descriptos ingenio et rationabilibus populorum traditionibus ad normam iuris aptare.[53] Attendendum tamen erit, ut sensui et indoli cuiusque partis celebrationis respondeant. Ubi mos est, populum ab acclamatione Sanctus expleta usque ad finem Precis eucharisticæ et ante Communionem quando sacerdos dicit Ecce Agnus Dei genuflexum manere, hic laudabiliter retinetur.

Ad uniformitatem in gestibus et corporis habitibus in una eademque celebratione obtinendam, fideles monitionibus obtemperent, quas diaconus, vel minister laicus, vel sacerdos proferunt, iuxta ea quæ in Missali statuuntur.

44. In gestibus numerantur etiam actiones et processiones, quibus sacerdos cum diacono, et ministris, ad altare adit; diaconus ante Evangelii proclamationem Evangeliarium seu Librum evangeliorum ad ambonem defert; fideles dona

afferunt et ad Communionem accedunt. Convenit ut huiusmodi actiones et processiones decore peragantur, dum cantus ipsis proprii fiunt, iuxta normas pro singulis statutas.

De silentio

45. Sacrum quoque silentium, tamquam pars celebrationis, suo tempore est servandum.[54] Eius autem natura a tempore pendet, quo in singulis celebrationibus occurrit. In actu enim pænitentiali et post invitationem ad orandum singuli ad seipsos convertuntur; lectione autem vel homilia peracta, ea quæ audierunt

[52] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 30, 34; cf. ibidem etiam n. 21.

[53] Cf. ibidem, n. 40; Congr. de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Instr. Varietates legitimæ, diei 25 ianuarii 1994, n. 41: A.A.S. 87 (1995) p. 304.

[54] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 30; S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 17: A.A.S. 59 (1967) p. 305.

breviter meditantur; post Communionem vero in corde suo Deum laudant et orant.

Iam ante ipsam celebrationem silentium laudabiliter servatur in ecclesia, in sacristia, in secretario et in locis ipsis propinquioribus, ut omnes se ad sacra peragenda devote et rite disponantur.

III. DE SINGULIS MISSÆ PARTIBUS

A) Ritus initiales

46. Ritus qui liturgiam verbi præcedunt, scilicet introitus, salutatio, actus pænitentialis, Kýrie, Glória et collecta, characterem habent exordii, introductionis et præparationis.

Finis eorum est, ut fideles in unum convenientes communionem constituant et recte ad verbum Dei audiendum digneque Eucharistiam celebrandam sese disponant.

In quibusdam celebrationibus, quæ cum Missa ad normam librorum liturgicorum conectuntur, ritus initiales omittuntur aut modo peculiari peraguntur.

Introitus

47. Populo congregato, dum ingreditur sacerdos cum diacono et ministris, cantus ad introitum incipitur. Finis huius cantus est celebrationem aperire, unionem congregatorum fovere, eorumque mentem in mysterium temporis liturgici vel festivitatis introducere atque processionem sacerdotis ministrorumque comitari.

48. Peragitur autem a schola et populo alternatim, vel simili modo a cantore et populo, vel totus a populo vel a schola sola. Adhiberi potest sive antiphona cum suo psalmo in Graduali romano vel in Graduali simplici exstans, sive alius cantus, actioni sacræ, diei vel temporis indoli congruus,[55] cuius textus a Conferentia Episcoporum sit approbatus.

Si ad introitum non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitatur sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis, sive a lectore, sin aliter ab ipso sacerdote, qui potest etiam in modum monitionis initialis (cf. n. 31) eam aptare.

Salutatio altaris et populi congregati

49. Cum ad presbyterium pervenerint, sacerdos, diaconus, et ministri altare salutant profunda inclinatione.

Venerationis autem significandæ causa, sacerdos et diaconus ipsum altare deinde osculantur; et sacerdos, pro opportunitate, crucem et altare incensat.

50. Expleto cantu ad introitum, sacerdos, stans ad sedem, una cum universo cœtu signat se signo crucis; deinde communitati congregatæ præsentiam Domini per salutationem significat. Qua salutatione et populi responsione manifestatur Ecclesiæ congregatæ mysterium.

Salutatione populi facta, sacerdos, vel diaconus, vel minister laicus potest

brevissimis verbis introducere fideles in Missam diei.

[55] Cf. Ioannes Paulus II, Litt. Ap. Dies Domini, diei 31 maii 1998, n. 50: A.A.S. 90 (1998) p. 745.

Actus pænitentialis

51. Postea sacerdos invitat ad actum pænitentialem, qui, post brevem pausam silentii, a tota communitate formula confessionis generalis perficitur, et sacerdotis absolutione concluditur, quæ tamen efficacia sacramenti Pænitentiæ caret.
Die dominica, præsertim tempore paschali, loco consueti actus pænitentialis, quandoque fieri potest benedictio et aspersio aquæ in memoriam baptismi.[56]

Kyrie, eleison

52. Post actum pænitentialem incipitur semper Kýrie eléison, nisi forte locum iam habuerit in ipso actu pænitentiali. Cum sit cantus quo fideles Dominum acclamant eiusque misericordiam implorant, peragitur de more ab omnibus, partem nempe in eo habentibus populo atque schola vel cantore.
Acclamatio quæque de more bis repetitur, maiore tamen numero non excluso, ratione ingenii diversarum linguarum necnon musicæ artis vel rerum adiunctorum. Quando Kýrie cantatur ut pars actus pænitentialis, singulis acclamationibus " tropus " præponitur.

Gloria in excelsis

53. Glória est antiquissimus et venerabilis hymnus, quo Ecclesia, in Spiritu Sancto congregata, Deum Patrem atque Agnum glorificat eique supplicat. Huius hymni textus cum alio commutari nequit. Inchoatur a sacerdote vel, pro opportunitate, a cantore, aut a schola, cantatur autem vel ab omnibus simul, vel a populo alternatim cum schola, vel ab ipsa schola. Si non cantatur, recitandum est ab omnibus simul aut a duobus choris sibi invicem respondentibus.
Cantatur autem vel dicitur diebus dominicis extra tempus Adventus et Quadragesimæ, necnon in sollemnitatibus et festis, et in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Collecta

54. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat; et omnes una cum sacerdote parumper silent, ut conscii fiant se in conspectu Dei stare, et vota sua in animo possint nuncupare. Tunc sacerdos profert orationem, quæ solet " collecta " nominari, et per quam indoles celebrationis exprimitur. Ex antiqua traditione Ecclesiæ, oratio collecta de more ad Deum Patrem, per Christum in Spiritu Sancto, dirigitur [57] et conclusione trinitaria, idest longiore, concluditur, hoc modo:
– si dirigitur ad Patrem: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum;
– si dirigitur ad Patrem, sed in fine ipsius fit mentio Filii: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum;
– si dirigitur ad Filium: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus, precationi se coniungens, acclamatione Amen orationem facit suam.
In Missa semper unica dicitur collecta.

[56] Cf. infra, pp. 1249-1252.
[57] Cf. Tertullianus, Adversus Marcionem, IV, 9: CCSL 1, p. 560; Origenes, Disputatio cum Heracleida, n. 4, 24: SCh 67, p. 62; Statuta Concilii Hipponensis Breviata, 21: CCSL 149, p. 39.

B) Liturgia verbi

55. Partem præcipuam liturgiæ verbi constituunt lectiones e sacra Scriptura desumptæ cum cantibus inter eas occurrentibus; homilia autem, professio fidei et oratio universalis seu oratio fidelium illam evolvunt et concludunt. Nam in lectionibus, quas homilia exponit, Deus populum suum alloquitur,[58] mysterium redemptionis et salutis patefacit, atque nutrimentum spirituale offert; et ipse Christus per verbum suum in medio fidelium præsens adest.[59] Hoc verbum divinum

populus suum facit silentio et cantibus, atque ipsi adhæret professione fidei; eo autem nutritus, oratione universali pro necessitatibus totius Ecclesiæ et pro totius mundi salute preces fundit.

Silentium

56. Liturgia verbi ita celebranda est ut faveat meditationi, ideo plane vitanda est omnis forma festinationis quæ recollectionem impediat. In ea conveniunt etiam brevia momenta silentii, cœtui congregato accommodata, quibus, Spiritu Sancto fovente, Dei verbum corde percipiatur, ac responsio per orationem præparetur. Quæ momenta silentii opportune servari possunt, ex. gr., antequam inchoetur ipsa liturgia verbi, post primam et secundam lectionem, peracta denique homilia.[60]

Lectiones biblicæ

57. In lectionibus mensa verbi Dei paratur fidelibus et thesauri biblici eis aperiuntur.[61] Præstat proinde lectionum biblicarum dispositionem servari, qua unitas utriusque Testamenti et historiæ salutis illustratur; neque fas est lectiones et psalmum responsorium, quæ verbum Dei continent, cum aliis textibus non biblicis commutari.[62]

58. In celebratione Missæ cum populo, lectiones semper ex ambone proferuntur.

59. Munus lectiones proferendi ex traditione non est præsidentiale sed ministeriale. Lectiones ergo a lectore proferantur, Evangelium autem a diacono vel, eo absente, ab alio sacerdote annuntietur. Si tamen diaconus vel alius sacerdos præsto non sit, ipse sacerdos celebrans Evangelium legat; et si alius quoque idoneus lector absit, sacerdos celebrans etiam alias lectiones proferat.

Post singulas lectiones qui legit profert acclamationem, cui respondens, populus congregatus honorem tribuit verbo Dei fide et grato animo recepto.

60. Lectio Evangelii culmen constituit liturgiæ verbi. Maximam venerationem illi esse tribuendam, ipsa Liturgia docet, cum eam præ ceteris lectionibus speciali honore insigniat, sive ex parte ministri ad eam annuntiandam deputati et per benedictionem vel orationem sese præparantis; sive ex parte fidelium, qui per acclamationes Christum præsentem sibique loquentem agnoscunt et profitentur, et lectionem ipsam stantes auscultant; sive ex ipsis signis venerationis Evangeliario tributis.

[58] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 33.
[59] Cf. ibidem, n. 7.
[60] Cf. Missale Romanum, Ordo lectionum Missae, editio typica altera, n. 28.
[61] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 51.
[62] Cf. Ioannes Paulus II, Litt. Ap. Vicesimus quintus annus, diei 4 decembris 1988, n. 13: A.A.S. 81 (1989) p. 910.

Psalmus responsorius

61. Post primam lectionem sequitur psalmus responsorius, qui est pars integralis liturgiæ verbi et magnum momentum liturgicum et pastorale præ se fert, cum verbi Dei meditationem foveat.

Psalmus responsorius unicuique lectioni respondeat et e lectionario de more sumatur.

Præstat psalmum responsorium cantu proferri, saltem ad populi responsum quod attinet. Psalmista proinde, seu cantor psalmi, in ambone vel alio loco apto profert versus psalmi, tota congregatione sedente et auscultante, immo de more per responsum participante, nisi psalmus modo directo, idest sine responso, proferatur. Ut autem populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur. Si psalmus cani non potest, recitatur modo aptiore ad meditationem verbi Dei fovendam.

Loco psalmi in lectionario assignati cani potest etiam vel responsorium graduale

e Graduali romano, vel psalmus responsorius aut alleluiaticus e Graduali simplici, sicut in his libris describuntur.

Acclamatio ante lectionem Evangelii

62. Post lectionem, quæ immediate Evangelium præcedit, canitur Allelúia vel alius cantus a rubricis statutus, prouti tempus liturgicum postulat. Huiusmodi acclamatio ritum seu actum per se stantem constituit, quo fidelium cœtus Dominum sibi in Evangelio locuturum excipit atque salutat fidemque suam cantu profitetur. Cantatur ab omnibus stantibus, schola vel cantore præeunte, et si casus fert, repetitur; versus vero a schola vel a cantore canitur.

a) Allelúia cantatur omni tempore extra Quadragesimam. Versus sumuntur e lectionario vel e Graduali.

b) Tempore Quadragesimæ, loco Allelúia cantatur versus ante Evangelium in lectionario exhibitus. Cani etiam potest alius psalmus seu tractus, prout invenitur in Graduali.

63. Quando una tantum habetur lectio ante Evangelium:

a) tempore quo dicendum est Allelúia, haberi potest aut psalmus alleluiaticus, aut psalmus et Allelúia cum suo versu;

b) tempore quo Allelúia non est dicendum, haberi potest aut psalmus et versus ante Evangelium aut psalmus tantum;

c) Allelúia vel versus ante Evangelium, si non cantantur, omitti possunt.

64. Sequentia, quæ præter quam diebus Paschæ et Pentecostes, est ad libitum, cantatur ante Allelúia.

Homilia

65. Homilia est pars Liturgiæ et valde commendatur: [63] est enim ad nutrimentum vitæ christianæ necessaria. Sit oportet explicatio aut alicuius aspectus lectionum sacræ Scripturæ aut alterius textus ex Ordinario vel Proprio Missæ

[63] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 52; cf. Codex Iuris Canonici, can. 767 § 1.

diei, ratione habita sive mysterii, quod celebratur, sive peculiarium necessitatum auditorum.[64]

66. Homilia de more ab ipso sacerdote celebrante habeatur vel ab eo committatur sacerdoti concelebranti, vel quandoque, pro opportunitate, etiam diacono, numquam vero laico.[65] In casibus peculiaribus iustaque de causa homilia haberi potest etiam ab Episcopo vel presbytero qui celebrationi interest quin concelebrare possit.

Diebus dominicis et festis de præcepto homilia habenda est nec omitti potest nisi gravi de causa, in omnibus Missis, quæ concurrente populo celebrantur; ceteris vero diebus commendatur, præsertim in feriis Adventus, Quadragesimæ et temporis paschalis, necnon in aliis festis et occasionibus, in quibus populus frequentior ad ecclesiam convenit.[66]

Opportune post homiliam breve spatium silentii servatur.

Professio fidei

67. Symbolum seu professio fidei eo tendit ut universus populus congregatus verbo Dei in lectionibus e sacra Scriptura nuntiato et per homiliam exposito respondeat, et ut, regulam fidei proferendo, formula pro usu liturgico probata, magna fidei mysteria recolat et confiteatur, antequam eorum celebratio in Eucharistia incipiatur.

68. Symbolum cantandum vel dicendum est a sacerdote cum populo diebus dominicis et in sollemnitatibus; dici potest etiam in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Si in cantu profertur, inchoatur a sacerdote vel, pro opportunitate, a cantore, aut a schola, cantatur autem vel ab omnibus simul, vel a populo alternatim cum schola.

Si non cantatur, recitandum est ab omnibus simul aut a duobus choris sibi

invicem respondentibus.

Oratio universalis

69. In oratione universali, seu oratione fidelium, populus, verbo Dei in fide suscepto quodammodo respondet et, sui sacerdotii baptismalis munus exercens, preces Deo offert pro salute omnium. Expedit ut huiusmodi oratio in Missis cum populo de more habeatur, ita ut obsecrationes fiant pro sancta Ecclesia, pro iis qui in potestate nos regunt, pro iis qui variis premuntur necessitatibus, ac pro omnibus hominibus totiusque mundi salute.[67]

70. Intentionum series de more sint:

a) pro necessitatibus Ecclesiæ,

b) pro rem publicam moderantibus et salute totius mundi,

[64] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 54: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

[65] Cf. Codex Iuris Canonici, can 767 § 1; Pont. Comm. Codici Iuris Canonici authentice interpretando, respons. ad dubium circa can. 767 § 1: A.A.S. 79 (1987), p. 1249; Instructio interdicasterialis de quibusdam quæstionibus circa fidelium laicorum cooperationem sacerdotum ministerium spectantem, Ecclesiæ de mysterio, diei 15 augusti 1997, art. 3: A.A.S. 89 (1997) p. 864.

[66] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 53: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

[67] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 53.

c) pro oppressis quacumque difficultate,

d) pro communitate locali.

Attamen in celebratione aliqua particulari, uti Confirmatione, Matrimonio, Exsequiis, ordo intentionum pressius respicere potest particularem occasionem.

71. Est sacerdotis celebrantis precationem a sede moderari. Ipse eam brevi monitione introducit, qua fideles ad orandum invitat, ipsamque oratione concludit. Intentiones quæ proponuntur sint sobriæ, sapienti libertate et paucis verbis compositæ et precationem universæ communitatis exprimant.

Proferuntur ex ambone aut ex alio loco convenienti, a diacono vel a cantore vel a lectore, vel a fideli laico.[68]

Populus vero stans precationem suam exprimit sive invocatione communi post singulas intentiones prolatas, sive orando sub silentio.

C) Liturgia eucharistica

72. In Cena novissima, Christus sacrificium et convivium paschale instituit, quo sacrificium crucis in Ecclesia continue præsens efficitur, cum sacerdos, Christum Dominum repræsentans, idem perficit quod ipse Dominus egit atque discipulis in sui memoriam faciendum tradidit.[69]

Christus enim accepit panem et calicem, gratias egit, fregit deditque discipulis suis, dicens: Accipite, manducate, bibite; hoc est Corpus meum; hic est calix Sanguinis mei. Hoc facite in meam commemorationem. Proinde Ecclesia totam celebrationem Liturgiæ eucharisticæ partibus hisce Christi verbis et actibus respondentibus ordinavit. Siquidem:

1) In præparatione donorum, ad altare afferuntur panis et vinum cum aqua, ea nempe elementa, quæ Christus in manus suas accepit.

2) In Prece eucharistica Deo pro toto opere salutis gratiæ aguntur, et oblata Christi Corpus et Sanguis fiunt.

3) Per fractionem panis et per Communionem fideles, quamvis multi, ex uno pane accipiunt Corpus et ex uno calice Sanguinem Domini eodem modo ac Apostoli de manibus ipsius Christi.

Præparatio donorum

73. Initio Liturgiæ eucharisticæ dona, quæ Corpus et Sanguis Christi efficientur, ad altare afferuntur.

Imprimis altare, seu mensa dominica, quæ centrum est totius liturgiæ eucharisticæ,[70] præparatur, cum corporale, purificatorium, missale et calix, nisi ad abacum paratur, in eo collocantur.

Oblationes deinde afferuntur: panis et vinum laudabiliter a fidelibus præsentantur, a sacerdote autem vel a diacono loco opportuno accipiuntur ad altare deferenda. Quamvis fideles panem et vinum ad liturgiam destinata non iam de

[68] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 56: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

[69] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 47; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, nn. 3 a, b: A.A.S. 59 (1967) pp. 540-541.

[70] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898; Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

suis proferant sicut olim, ritus tamen illa deferendi vim et significationem spiritualem servat.

Etiam pecunia vel alia dona pro pauperibus vel pro ecclesia a fidelibus allata vel in ecclesia collecta accepta habentur; quapropter loco apto extra mensam eucharisticam collocantur.

74. Processionem, qua dona afferuntur, cantus ad offertorium comitatur (cf. n. 37, b), qui protrahitur saltem usquedum dona super altare deposita sunt. Normæ de modo cantandi eædem sunt ac pro cantu ad introitum (cf. n. 48). Cantus potest semper ritus ad offertorium sociare, etiam sine processione cum donis.

75. Panis et vinum super altare a sacerdote deponuntur comitantibus formulis statutis; sacerdos dona super altare collocata incensare potest, dein crucem et ipsum altare, ut oblatio Ecclesiæ eiusque oratio sicut incensum in conspectum Dei ascendere significentur. Deinde sacerdos, propter sacrum ministerium, et populus, ratione baptismalis dignitatis, incensari possunt a diacono vel ab alio ministro.

76. Deinde sacerdos manus lavat ad latus altaris, quo ritu desiderium internæ purificationis exprimitur.

Oratio super oblata

77. Depositione oblatorum facta et ritibus qui eam comitantur perfectis, per invitationem ad orandum una cum sacerdote et per orationem super oblata præparatio donorum concluditur et Prex eucharistica præparatur.

In Missa unica dicitur oratio super oblata, quæ concluditur conclusione breviore, idest: Per Christum Dóminum nostrum; si vero in fine ipsius fit mentio Filii: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Populus, precationi se coniungens, acclamatione Amen orationem facit suam.

Prex eucharistica

78. Nunc centrum et culmen totius celebrationis initium habet, ipsa nempe Prex eucharistica, prex scilicet gratiarum actionis et sanctificationis. Sacerdos populum ad corda versus Dominum in oratione et gratiarum actione elevanda invitat eumque sibi sociat in oratione, quam nomine totius communitatis per Iesum Christum in Spiritu Sancto ad Deum Patrem dirigit. Sensus autem huius orationis est, ut tota congregatio fidelium se cum Christo coniungat in confessione magnalium Dei et in oblatione sacrificii. Prex eucharistica exigit ut omnes reverentia et silentio eam auscultent.

79. Præcipua elementa e quibus Prex eucharistica constat, hoc modo distingui possunt:

a) Gratiarum actio (quæ præsertim in Præfatione exprimitur), in qua sacerdos nomine totius populi sancti Deum Patrem glorificat et ei gratias agit pro toto opere salutis vel aliqua eius ratione particulari, secundum diversitatem diei, festivitatis vel temporis.

b) Acclamatio: qua tota congregatio, cælestibus virtutibus se iungens, cantat Sanctus. Hæc acclamatio, quæ partem ipsius Precis eucharisticæ constituit, ab omni populo cum sacerdote profertur.

c) Epiclesis: qua per invocationes peculiares Ecclesia Spiritus Sancti virtutem implorat, ut dona ab hominibus oblata consecrentur, seu Corpus et Sanguis Christi fiant, et ut hostia immaculata, in Communione sumenda, sit in salutem eorum qui illam participaturi sunt.
d) Narratio institutionis et consecratio: verbis et actionibus Christi sacrificium peragitur, quod ipse Christus in Cena novissima instituit, cum suum Corpus et Sanguinem sub speciebus panis et vini obtulit, Apostolisque manducandum et bibendum dedit et iis mandatum reliquit idem mysterium perpetuandi.
e) Anamnesis: per quam, mandatum adimplens, quod a Christo Domino per Apostolos accepit, Ecclesia memoriam ipsius Christi agit, recolens præcipue eius beatam passionem, gloriosam resurrectionem et ad cælos ascensionem.
f) Oblatio: per quam in ipsa hac memoria Ecclesia, eaque præsertim hic et nunc congregata, in Spiritu Sancto hostiam immaculatam Patri offert. Intendit vero Ecclesia ut fideles non solummodo immaculatam hostiam offerant sed etiam seipsos offerre discant,[71] et de die in diem consummentur, Christo mediatore, in unitatem cum Deo et inter se, ut sit tandem Deus omnia in omnibus.[72]
g) Intercessiones: per quas exprimitur Eucharistiam celebrari in communione cum tota Ecclesia tam cælesti quam terrestri, oblationemque fieri pro ipsa et omnibus eius membris vivis atque defunctis, quæ ad participandam redemptionem et salutem per Christi Corpus et Sanguinem acquisitam vocata sunt.
h) Doxologia finalis: qua glorificatio Dei exprimitur, quæque acclamatione Amen populi confirmatur et concluditur.

Ritus Communionis

80. Cum celebratio eucharistica convivium paschale sit, expedit ut, iuxta mandatum Domini, Corpus et Sanguis eius a fidelibus rite dispositis ut cibus spiritualis accipiantur. Ad hoc tendunt fractio aliique ritus præparatorii, quibus fideles ad Communionem immediate adducuntur.

Oratio dominica

81. In Oratione dominica panis cotidianus petitur, quo christianis præcipue panis eucharisticus innuitur, atque purificatio a peccatis imploratur, ita ut sancta revera sanctis dentur. Sacerdos invitationem ad orationem profert, omnes vero fideles orationem una cum sacerdote dicunt, et sacerdos solus embolismum adiungit, quem populus doxologia concludit. Embolismus, ultimam petitionem ipsius Orationis dominicæ evolvens, liberationem a potestate mali pro tota communitate fidelium expetit.
Invitatio, oratio ipsa, embolismus et doxologia qua populus hæc concludit, cantu vel clara voce proferuntur.

Ritus pacis

82. Sequitur ritus pacis, quo Ecclesia pacem et unitatem pro se ipsa et universa hominum familia implorat et fideles ecclesialem communionem mutuamque caritatem sibi exprimunt, priusquam Sacramento communicent.

[71] Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 48; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.
[72] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 48; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 5; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.

Ad ipsum signum pacis tradendæ quod attinet, modus a Conferentiis Episcoporum, secundum ingenium et mores populorum, statuatur. Convenit tamen ut unusquisque solummodo sibi propinquioribus sobrie pacem significet.

Fractio panis

83. Sacerdos panem eucharisticum frangit, adiuvante, si casus fert, diacono vel concelebrante. Gestus fractionis a Christo in ultima cena peractus, qui tempore apostolico toti actioni eucharisticæ nomen dedit, significat fideles multos in Communione ex uno pane vitæ, qui est Christus pro mundi salute mortuus

et resurgens, unum corpus effici (1 Cor 10, 17). Fractio inchoatur post pacem traditam, et debita cum reverentia peragitur, ne tamen innecessarie protrahatur nec immoderato momento æstimetur. Ritus iste sacerdoti et diacono reservatur. Sacerdos panem frangit et partem hostiæ in calicem immittit, ad significandam unitatem Corporis et Sanguinis Domini, in opere salutis, scilicet Corporis Christi Iesu viventis et gloriosi. Supplicatio Agnus Dei a schola vel a cantore, populo respondente, de more cantatur, vel saltem elata voce dicitur. Invocatio fractionem panis comitatur, quare repeti potest quoties necesse est adusque ritum peractum. Ultima vice concluditur verbis dona nobis pacem.

Communio

84. Sacerdos oratione secreta se præparat, ut Corpus et Sanguinem Christi fructuose accipiat. Fideles idem faciunt silentio orantes.

Deinde sacerdos panem eucharisticum super patenam vel super calicem fidelibus ostendit eosque ad Christi convivium invitat; simul autem cum fidelibus actum humilitatis, verbis utens evangelicis præscriptis, elicit.

85. Valde optandum est, ut fideles, sicut et ipse sacerdos facere tenetur, ex hostiis, in eadem Missa consecratis, Corpus dominicum accipiant et in casibus prævisis calicem (cf. n. 283) participent, quo etiam per signa Communio melius appareat participatio sacrificii, quod actu celebratur.[73]

86. Dum sacerdos sumit Sacramentum, inchoatur cantus ad Communionem, cuius est spiritualem unionem communicantium per unitatem vocum exprimere, gaudium cordis demonstrare et indolem “ communitariam ” processionis ad Eucharistiam suscipiendam magis in lucem ponere. Cantus protrahitur, dum fidelibus Sacramentum ministratur.[74] Si tamen hymnus post Communionem habetur, cantus ad Communionem tempestive claudatur.

Curetur ut etiam cantores commode communicare possint.

87. Pro cantu ad Communionem adhiberi potest aut antiphona ex Graduali romano sive cum psalmo sive sola, aut antiphona cum psalmo e Graduali simplici, aut alius cantus congruus a Conferentia Episcoporum approbatus. Cantatur sive a schola sola, sive a schola vel cantore cum populo.

Si autem non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitari potest sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis, sive a lectore, sin aliter ab

[73] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, nn. 31, 32: A.A.S. 59 (1967) pp. 558-559; S. Congr. de Disciplina Sacramentorum, Instr. Immensæ caritatis, diei 29 ianuarii 1973, n. 2: A.A.S. 65 (1973) pp. 267-268.

[74] Cf. S. Congr. pro Sacramentis et Cultu Divino, Instr. Inæstimabile donum, diei 3 aprilis 1980, n. 17: A.A.S. 72 (1980) p. 338.

ipso sacerdote postquam ipse communicavit, antequam Communionem di-stribuat fidelibus.

88. Distributione Communionis expleta, pro opportunitate, sacerdos et fideles per aliquod temporis spatium secreto orant. Si placet, etiam psalmus vel aliud laudis canticum vel hymnus a tota congregatione persolvi potest.

89. Ad precationem populi Dei complendam, necnon totum ritum Communionis concludendum, sacerdos orationem post Communionem profert, in qua pro fructibus mysterii celebrati deprecatur.

In Missa unica dicitur oratio post Communionem, quæ terminatur conclusione breviore, idest:

– si dirigitur ad Patrem: Per Christum Dóminum nostrum;
– si dirigitur ad Patrem, sed in fine ipsius fit mentio Filii: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum;
– si dirigitur ad Filium: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

Populus acclamatione Amen orationem facit suam.

D) Ritus conclusionis

90. Ad ritus conclusionis pertinent:

a) breves notitiæ, si necessariæ sint;
b) salutatio et benedictio sacerdotis, quæ quibusdam diebus et occasionibus oratione super populum vel alia sollemniore formula ditatur et exprimitur;
c) dimissio populi ex parte diaconi vel sacerdotis, ut unusquisque ad opera sua bona revertatur, collaudans et benedicens Deum;
d) osculatio altaris ex parte sacerdotis et diaconi et deinde inclinatio profunda ad altare ex parte sacerdotis, diaconi, aliorumque ministrorum.

Caput III
DE OFFICIIS ET MINISTERIIS IN MISSA

91. Celebratio eucharistica est actio Christi et Ecclesiæ, scilicet plebis sanctæ sub Episcopo adunatæ et ordinatæ. Quare ad universum Corpus Ecclesiæ pertinet illudque manifestat et afficit; singula vero membra ipsius diverso modo, pro diversitate ordinum, munerum, et actualis participationis attingit.[75] Hoc modo populus christianus, " genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis ", suam cohærentem et hierarchicam ordinationem manifestat.[76] Omnes ergo sive ministri ordinati sive christifideles laici, munere vel officio suo fungentes, solum et totum id agant, quod ad ipsos pertinet.[77]

I. DE OFFICIIS ORDINIS SACRI

92. Omnis legitima Eucharistiæ celebratio dirigitur ab Episcopo, sive per seipsum, sive per presbyteros adiutores ipsius.[78]
Cum Episcopus Missæ interest, ubi populus est congregatus, maxime decet ipsum Eucharistiam celebrare, et presbyteros, ut concelebrantes, sibi in actione sacra consociare. Quod fit non ad sollemnitatem exteriorem ritus augendam, sed ad significandum vividiore luce mysterium Ecclesiæ, " unitatis sacramentum ".[79]
Si vero Episcopus Eucharistiam non celebrat, sed alii hoc faciendum attribuit, tunc convenienter ipse, cruce pectorali, stola et pluviali super albam indutus, liturgiæ verbi præsidet, et in fine Missæ benedictionem impertit.[80]
93. Etiam presbyter, qui in Ecclesia sacra Ordinis potestate pollet sacrificium in persona Christi offerendi,[81] exinde populo fideli hic et nunc congregato præest, eius orationi præsidet, illi nuntium salutis proclamat, populum sibi sociat in offerendo sacrificio per Christum in Spiritu Sancto Deo Patri, fratribus suis panem vitæ æternæ dat, ipsumque cum illis participat. Cum igitur Eucharistiam celebrat, debet Deo et populo cum dignitate et humilitate servire, et in modo se gerendi et verba divina proferendi præsentiam vivam Christi fidelibus insinuare.
94. Post presbyterum diaconus, vi sacræ ordinationis acceptæ, primum locum obtinet inter eos qui in celebratione eucharistica ministrant. Sacer enim diaconatus Ordo iam a prisca Apostolorum ætate in Ecclesia in magno honore habitus est.[82] In Missa diaconus proprias habet partes in Evangelio nuntiando et quandoque verbo Dei prædicando, in orationis universalis intentiones enuntiando, in ministrando sacerdoti, in altare apparando et sacrificii celebrationi inser-

[75] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 26.
[76] Cf. ibidem, n. 14.
[77] Cf. ibidem, n. 28.
[78] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, nn. 26, 28; Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 42.
[79] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 26.
[80] Cf. Cæremoniale Episcoporum, nn. 175-186.
[81] Cf. Conc. Œcum. Vat. II. Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, n. 28; Decretum de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 2.
[82] Cf. Paulus VI, Litt. Ap. Sacrum diaconatus Ordinem, diei 18 iunii 1967: A.A.S. 59 (1967) pp. 697-704; Pontificale Romanum, De Ordinatione Episcopi, presbyterorum et diaconorum, editio typica altera, 1989, n. 173.

viendo, in Eucharistia fidelibus distribuenda, præcipue sub specie vini, et in gestibus

et corporis habitibus populi aliquando innuendis.

II. DE MUNERIBUS POPULI DEI

95. In celebratione Missæ fideles efficiunt plebem sanctam, populum acquisitionis et sacerdotium regale, ut gratias Deo agant et immaculatam hostiam, non tantum per sacerdotis manus, sed etiam una cum ipso offerant et seipsos offerre discant.[83] Curent autem id manifestare per profundum sensum religiosum et per caritatem erga fratres, qui eandem celebrationem participant.
Vitent proinde omnes species vel singulariæ vitæ vel divisionis, præ oculis habentes se unicum Patrem habere in cælis, omnesque propterea esse inter se fratres.

96. Unum autem corpus efficiant sive verbum Dei audiendo, sive in orationibus et in cantu partem habendo, sive præsertim in communi oblatione sacrificii et in communi participatione mensæ Domini. Hæc unitas pulchre apparet ex gestibus et corporis habitibus a fidelibus communiter servatis.

97. Ne renuant autem fideles populo Dei cum gaudio servire, quoties rogantur, ut aliquod peculiare ministerium vel munus in celebratione præstent.

III. DE MINISTERIIS PECULIARIBUS

De ministerio acolythi et lectoris institutorum

98. Acolythus instituitur ad servitium altaris et in adiutorium sacerdotis et diaconi. Ipsius præcipue est altare atque vasa sacra parare et, si necesse est, Eucharistiam, cuius est minister extraordinarius, fidelibus distribuere.[84]
In ministerio altaris, acolythus partes proprias habet (cf. nn. 187-193) quas ipse exercere debet.

99. Lector instituitur ad proferendas lectiones sacræ Scripturæ, Evangelio excepto. Potest etiam intentiones orationis universalis proponere et, deficiente psalmista, psalmum inter lectiones proferre.
In celebratione eucharistica lector proprium munus habet (cf. nn. 194-198), quod ipse per se exercere debet.

De ceteris muneribus

100. Deficiente acolytho instituto, ad servitium altaris et in adiutorium sacerdotis et diaconi deputari possunt ministri laici qui crucem, cereos, thuribulum, panem, vinum, aquam deferunt, vel etiam ad sacram Communionem distribuendam deputantur ut ministri extraordinarii.[85]

[83] Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 48; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.
[84] Cf. Codex Iuris Canonici, can. 910 § 2; Instructio interdicasterialis de quibusdam quæstionibus circa fidelium laicorum cooperationem sacerdotum ministerium spectantem, Ecclesiæ de mysterio, diei 15 augusti 1997, art. 8: A.A.S. 89 (1997) p. 871.
[85] Cf. S. Congr. de Disciplina Sacramentorum, Instr. Immensæ caritatis, diei 29 ianuarii 1973, n. 1: A.A.S. 65 (1973) pp. 265-266; Codex Iuris Canonici, can. 230 § 3.

101. Deficiente lectore instituto, alii laici deputentur ad proferendas lectiones sacræ Scripturæ, qui revera apti sint huic muneri adimplendo et sedulo præparati, ut fideles ex auditione lectionum divinarum suavem et vivum sacræ Scripturæ affectum [86] in corde concipiant.

102. Psalmistæ est psalmum vel aliud canticum biblicum, quod inter lectiones invenitur, proferre. Ad suum munus recte implendum necesse est, ut psalmista et arte psallendi et facultate recte pronuntiandi et dicendi polleat.

103. Inter fideles suum munus liturgicum exercet schola cantorum vel chorus, cuius est de partibus sibi propriis, iuxta diversa genera cantuum, debite exsequendis, curare, et actuosam fidelium participationem in cantu fovere.[87]
Quæ de schola cantorum dicuntur, valent, servatis servandis, pro aliis etiam musicis, præsertim vero pro organista.

104. Decet adesse cantorem vel magistrum chori ad cantum populi dirigendum et sustentandum. Immo, cum deficit schola, cantori competit diversos cantus moderari, populo pro sua parte participante.[88]

105. Munus liturgicum exercent etiam:

a) Sacrista, qui libros liturgicos, paramenta et alia, quæ in celebratione Missæ sunt necessaria, diligenter disponit.

b) Commentator, qui explicationes et admonitiones pro opportunitate breviter proponit fidelibus, ut in celebrationem introducantur et ad eius intellegentiam melius disponantur. Oportet monitiones commentatoris sint adamussim præparatæ et sobrietate perspicuæ. In suo munere adimplendo, commentator stat loco apto coram fidelibus, non vero in ambone.

c) Qui collectas in ecclesia faciunt.

d) Ii, qui aliquibus in regionibus, fideles ad portas ecclesiæ recipiunt eosque in locis ipsis convenientibus disponunt, et eorum processiones ordinant.

106. Expedit ut, saltem in ecclesiis cathedralibus et maioribus, habeatur aliquis competens minister seu cæremoniarum magister, qui curet de actionibus sacris congrue disponendis et cum decore, ordine et pietate per ministros sacros et fideles laicos exercendis.

107. Liturgica munera, quæ non sunt propria sacerdotis vel diaconi, et de quibus superius (nn. 100-106) dicitur, etiam laicis idoneis a parocho vel rectore ecclesiæ selectis,[89] committi possunt liturgica benedictione vel temporanea deputatione. Quoad munus inserviendi sacerdoti ad altare, serventur normæ ab Episcopo datæ pro sua diœcesi.

IV. DE DISTRIBUTIONE MUNERUM ET DE PRÆPARATIONE CELEBRATIONIS

108. Unus idemque sacerdos munus præsidentiale semper in omnibus eius partibus exercere debet, iis exceptis quæ propria sunt Missæ cui Episcopus interest (cf. supra n. 92).

[86] Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 24.

[87] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 19: A.A.S. 59 (1967) p. 306.

[88] Cf. ibidem, n. 21: A.A.S. 59 (1967) pp. 306-307.

[89] Cf. Pont. Cons. de Legum textibus interpretandis, responsio ad propositum dubium circa can. 230 § 2: A.A.S. 86 (1994) p. 541.

109. Si plures adsunt qui idem ministerium exercere possunt, nihil vetat, quominus diversas partes eiusdem ministerii vel officii inter se distribuant et peragant. Ex. gr., alius diaconus adhiberi potest pro partibus in cantu proferendis, et alius pro ministerio altaris; si plures lectiones habentur, inter plures lectores eas distribuere iuvat, et sic de ceteris. Minime vero congruit ut plures unicum elementum celebrationis inter se dividant: ex. gr. eadem lectio a duobus, unus post alium, lecta, nisi agatur de Passione Domini.

110. Si in Missa cum populo unus tantum minister adest, ipse diversa munera exerceat.

111. Effectiva cuiusque celebrationis liturgicæ præparatio concordi et diligenti animo iuxta Missale et alios libros liturgicos fiat inter omnes quorum interest sive quoad ritus, sive quoad rem pastoralem et musicam, rectore ecclesiæ moderante et auditis quoque fidelibus pro iis quæ ad ipsos directe pertinent. Sacerdoti vero, qui celebrationi præest, ius semper manet disponendi de his quæ ipsi competunt.[90]

[90] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 22.

Caput IV
DE DIVERSIS FORMIS MISSAM CELEBRANDI

112. In Ecclesia locali primus sane locus tribuatur, propter eius significationem, Missæ cui præest Episcopus a suo presbyterio, diaconis et ministris laicis circumdatus [91] et in qua plebs sancta Dei plene et actuose participat, ibi enim habetur præcipua manifestatio Ecclesiæ.
In Missa quam Episcopus celebrat, vel cui ipse præest quin Eucharistiam celebret, serventur normæ quæ in Cæremoniali Episcoporum inveniuntur.[92]
113. Magni etiam habeatur Missa quæ cum aliqua communitate, præsertim vero parœciali, celebratur, utpote quæ Ecclesiam universalem repræsentet tempore et loco statutis, præcipue vero in communi celebratione dominicali.[93]
114. Inter Missas autem ab aliquibus communitatibus celebratas peculiarem locum obtinet Missa conventualis, quæ pars est Officii cotidiani, aut Missa, quæ " communitatis " dicitur. Et quamvis hæ Missæ nullam specialem formam celebrationis præ se ferant, maxime tamen decet eas cum cantu fieri, præcipue cum plena participatione omnium sodalium communitatis sive religiosorum sive canonicorum. In iis proinde munus suum exerceant singuli iuxta Ordinem vel ministerium receptum. Expedit ideo ut omnes sacerdotes qui pro utilitate pastorali fidelium singulariter celebrare non tenentur, in iis, quantum fieri potest, concelebrent. Omnes insuper ad eam communitatem pertinentes sacerdotes qui officio in bonum pastorale fidelium singulariter celebrandi tenentur, Missam quoque conventualem aut " communitatis " eadem die concelebrare possunt.[94]
Præstat enim presbyteros, qui celebrationi eucharisticæ intersunt, nisi iusta causa excusentur, munus proprii Ordinis de more exercere et proinde uti concelebrantes participare, sacris vestibus indutos. Secus habitum choralem proprium aut superpelliceum super vestem talarem gestant.

I. DE MISSA CUM POPULO

115. Missa cum populo ea intellegitur quæ cum fidelium participatione celebratur. Convenit autem ut, quantum fieri potest, præsertim vero diebus dominicis et festis de præcepto, cum cantu et congruo numero ministrorum celebratio peragatur; [95] attamen etiam sine cantu et cum uno ministro perfici potest.
116. In qualibet Missæ celebratione si adest diaconus, hic suo munere fungatur. Expedit autem ut sacerdoti celebranti de more adsint acolythus, lector et cantor. Ritus vero qui infra describitur facultatem prævidet amplioris etiam numeri ministrorum.

[91] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 41.
[92] Cf. Cæremoniale Episcoporum, nn. 119-186.
[93] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 42; Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, n. 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 5; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 26: A.A.S. 59 (1967) p. 555.
[94] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 565.
[95] Cf. ibidem, n. 26: A.A.S. 59 (1967) p. 555; Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, nn. 16, 27: A.A.S. 59 (1967) pp. 305, 308.

Præparanda

117. Altare una saltem tobalea albi coloris cooperiatur. Super ipsum vero aut iuxta ipsum duo saltem in omni celebratione, vel etiam quattuor aut sex, præsertim si agitur de Missa dominicali vel festiva de præcepto, vel, si Episcopus diœcesanus celebrat, septem candelabra cum cereis accensis ponantur.
Item super altare vel circa ipsum habeatur crux, cum effigie Christi crucifixi.
Candelabra autem et crux effigie Christi crucifixi ornata in processione ad introitum afferri possunt. Super ipsum altare poni potest, nisi in processione ad

introitum deferatur, Evangeliarium a libro aliarum lectionum distinctum.
118. Item parentur:
a) iuxta sedem sacerdotis: missale et, pro opportunitate, libellus cantuum;
b) in ambone: lectionarium;
c) in abaco: calix, corporale, purificatorium et, pro opportunitate, palla; patena et pyxides, si necessariæ sunt; panis pro Communione sacerdotis qui præest, diaconi, ministrorum et populi; urceoli cum vino et aqua, nisi hæc omnia a fidelibus in processione ad offertorium præsententur; vas aquæ benedicendæ, si fit aspersio; patina pro Communione fidelium; et ea quæ necessaria sunt ad manus lavandas.
Calix laudabiliter cooperiatur velo, quod potest esse aut coloris diei aut coloris albi.
119. In sacristia, pro diversis formis celebrationis, parentur sacræ vestes (cf. nn. 337-341) sacerdotis, diaconi et aliorum ministrorum:
a) pro sacerdote: alba, stola et casula seu planeta;
b) pro diacono: alba, stola et dalmatica, quæ tamen, ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis, omitti potest;
c) pro aliis ministris: albæ vel aliæ vestes legitime approbatæ.[96]
Omnes qui albam induunt, cingulum adhibeant et amictu utantur, nisi ob ipsius albæ formam non exigantur.
Cum introitus processione perficitur, parentur etiam Evangeliarium; in diebus dominicis et festivis thuribulum et navicula cum thure, si incensum seu thus adhibetur; crux in processione deferenda, candelabra cum cereis accensis.

A) De Missa sine diacono

Ritus initiales

120. Populo congregato, sacerdos et ministri, sacris vestibus induti, ad altare procedunt hoc ordine:
a) thuriferarius cum thuribulo fumigante, si thus adhibetur;
b) ministri qui deferunt cereos accensos, et inter eos acolythus vel alius minister cum cruce;
c) acolythi et alii ministri;

[96] Cf. Instructio interdicasterialis de quibusdam quæstionibus circa fidelium laicorum cooperationem sacerdotum ministerium spectantem, Ecclesiæ de mysterio, diei 15 augusti 1997, art. 6: A.A.S. 89 (1997) p. 869.

d) lector, qui potest Evangeliarium, non autem lectionarium, parum elevatum deferre;
e) sacerdos Missam celebraturus.
Si incensum adhibetur, sacerdos antequam procedatur, incensum in thuribulo imponit et signo crucis benedicit, nihil dicens.
121. Dum fit processio ad altare, cantus ad introitum peragitur (cf. nn. 47-48).
122. Cum ad altare pervenerint, sacerdos et ministri faciunt profundam inclinationem.
Crux effigie Christi crucifixi ornata et in processione forte delata, iuxta altare erigi potest ut fiat crux altaris, quæ una tantum esse debet, secus in loco digno reponatur. Candelabra vero super altare vel iuxta illud collocantur; Evangeliarium laudabiliter super altare deponitur.
123. Sacerdos ad altare ascendit ipsumque veneratur osculo. Deinde, pro opportunitate, crucem et altare incensat, illud circumeundo.
124. His peractis, sacerdos sedem petit. Cantu ad introitum expleto, omnibus stantibus, sacerdos et fideles signant se signo crucis. Sacerdos dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Populus respondet: Amen.
Deinde, versus ad populum et manus extendens, sacerdos eum salutat, una adhibita e formulis propositis. Potest etiam ipse sacerdos vel alius minister, brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.
125. Sequitur actus pænitentialis. Postea cantatur vel dicitur Kýrie, iuxta rubricas

(cf. n. 52).
126. In celebrationibus statutis, cantatur vel dicitur Glória (cf. n. 53).
127. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat, manibus iunctis, dicens: Orémus. Et omnes una cum sacerdote ad breve tempus silentes orant. Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit collectam, qua expleta, populus acclamat: Amen.

Liturgia verbi

128. Collecta conclusa, omnes sedent. Sacerdos potest, brevissimis verbis, fideles in liturgiam verbi introducere. Lector vero ad ambonem pergit, et ex lectionario ibi iam ante Missam posito proclamat primam lectionem, quam omnes auscultant. In fine lector profert acclamationem Verbum Dómini, omnibus respondentibus Deo grátias.
Tunc breve spatium silentii, pro opportunitate, servari potest, ut omnes, ea quæ audierunt meditentur.
129. Deinde psalmista, vel ipse lector, profert versus psalmi, populo de more responsum proferente.
130. Si habenda sit secunda lectio ante Evangelium, lector eam ex ambone proclamat, omnibus auscultantibus, atque in fine acclamationi respondentibus, ut dicitur supra (n. 128). Deinde, pro opportunitate, breve spatium silentii servari potest.
131. Postea omnes surgunt et canitur Allelúia vel alius cantus, prout tempus liturgicum postulat (cf. nn. 62-64).

132. Dum canitur Allelúia vel alius cantus, sacerdos incensum, si adhibetur, imponit et benedicit. Deinde, manibus iunctis, et profunde inclinatus ante altare, dicit secreto: Munda cor meum.
133. Tunc Evangeliarium, si est in altari, accipit et, præcedentibus ministris laicis, qui thuribulum et cereos deferre possunt, ad ambonem accedit, Evangeliarium parum elevatum deferens. Adstantes ad ambonem se convertunt, singularem reverentiam erga Evangelium Christi manifestantes.
134. In ambone sacerdos aperit librum et, manibus iunctis, dicit: Dóminus vobíscum, populo respondente: Et cum spíritu tuo, et deinde Léctio sancti Evangélii, pollice signans librum et seipsum in fronte, ore et pectore, quod faciunt et ceteri omnes. Populus acclamat, dicens: Glória tibi, Dómine. Sacerdos librum, si incensum adhibetur, thurificat (cf. nn. 276-277). Deinde proclamat Evangelium, et in fine profert acclamationem: Verbum Dómini, omnibus respondentibus: Laus tibi, Christe. Sacerdos librum osculatur, secreto dicens: Per evangélica dicta.
135. Si non adest lector, sacerdos ipse omnes lectiones et psalmum profert, stans in ambone. Ibidem, si adhibetur, incensum imponit et benedicit, et, profunde inclinatus, dicit: Munda cor meum.
136. Sacerdos, stans ad sedem vel in ipso ambone vel, pro opportunitate, in alio loco idoneo, profert homiliam; qua finita, spatium silentii servari potest.
137. Symbolum cantatur vel recitatur a sacerdote una cum populo (cf. n. 68), omnibus stantibus. Ad verba Et incarnátus est, etc. omnes profunde se inclinant; in sollemnitatibus vero Annuntiationis et Nativitatis Domini genua flectunt.
138. Dicto symbolo, sacerdos stans ad sedem, manibus iunctis, brevi monitione fideles invitat ad orationem universalem. Deinde cantor vel lector vel alius, ex ambone aut ex alio loco convenienti, intentiones versus populum proponit, populo pro sua parte suppliciter respondente. Postremo sacerdos, manibus extensis, precationem oratione concludit.

Liturgia eucharistica

139. Oratione universali absoluta, omnes sedent et incipit cantus ad offertorium (cf. n. 74).
Acolythus vel alius minister laicus corporale, purificatorium, calicem, pallam

et missale super altare collocat.
140. Expedit ut participatio fidelium manifestetur per oblationem sive panis et vini ad Eucharistiæ celebrationem, sive aliorum donorum, quibus necessitatibus ecclesiæ et pauperum subveniatur.
Oblationes fidelium a sacerdote accipiuntur, adiuvantibus acolytho vel alio ministro. Panis et vinum pro Eucharistia ad celebrantem deferuntur, qui ea super altare deponit, alia autem dona alio apto loco collocantur (cf. n. 73).
141. Sacerdos, ad altare, accipit patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens secreto Benedíctus es, Dómine. Deinde patenam cum pane super corporale deponit.

142. Postea, sacerdos stans ad latus altaris, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto: Per huius aquæ, ministro urceolos porrigente. Reversus ad medium altaris, acceptum calicem ambabus manibus parum elevatum tenet, dicens secreto Benedíctus es, Dómine, et deinde calicem super corporale deponit, et palla pro opportunitate cooperit.
Si vero cantus ad offertorium non peragitur vel non pulsatur organum, sacerdoti licet, in præsentatione panis et vini, elata voce proferre formulas benedictionis, quibus populus acclamat: Benedíctus Deus in sǽcula.
143. Calice super altare deposito, sacerdos, profunde inclinatus, dicit secreto: In spíritu humilitátis.
144. Deinde, si incensum adhibetur, sacerdos illud in thuribulo imponit, benedicit nihil dicens atque oblata, crucem et altare incensat. Minister stans ad latus altaris sacerdotem incensat, deinde populum.
145. Post orationem In spíritu humilitátis vel post incensationem, sacerdos, stans ad latus altaris, manus lavat, secreto dicens: Lava me, Dómine, ministro aquam fundente.
146. Ad medium altaris deinde reversus, sacerdos, stans versus populum, extendens et iungens manus, populum ad orandum invitat, dicens: Oráte, fratres. Populus surgit et responsionem dat: Suscípiat Dóminus. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata. In fine populus acclamat: Amen.
147. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam. Iuxta rubricas (cf. n. 365) seligit unam ex iis quæ in Missali Romano inveniuntur, vel ab Apostolica Sede probatæ sunt. Prex eucharistica natura sua exigit ut solus sacerdos, vi ordinationis, eam proferat. Populus vero sacerdoti in fide et cum silentio se societ, necnon interventibus in eucharisticæ Precis cursu statutis, qui sunt responsiones in dialogo Præfationis, Sanctus, acclamatio post consecrationem et acclamatio Amen post doxologiam finalem, necnon aliæ acclamationes a Conferentia Episcoporum probatæ et a Sancta Sede recognitæ.
Valde convenit ut sacerdos partes Precis eucharisticæ, quæ notis ditantur, cantu proferat.
148. Precem eucharisticam incipiens, sacerdos, manus extendens, cantat vel dicit: Dóminus vobíscum, populo respondente: Et cum spíritu tuo. Cum prosequitur: Sursum corda, manus elevat. Populus respondet: Habémus ad Dóminum. Deinde sacerdos, manibus extensis, subdit: Grátias agámus Dómino Deo nostro, et populus respondet: Dignum et iustum est. Postea sacerdos prosequitur, manibus extensis, Præfationem; eaque conclusa, iunctis manibus, una cum omnibus adstantibus, cantat vel clara voce dicit: Sanctus (cf. n. 79 b).
149. Sacerdos prosequitur Precem eucharisticam iuxta rubricas, quæ in singulis Precibus exponuntur.
Si celebrans est Episcopus, in Precibus, post verba: Papa nostro N. subiungit: et me indígno fámulo tuo, vel post verba: Papæ nostri N., subiungit: mei indígni fámuli tui. Si autem Episcopus extra diœcesim suam celebrat, post verba: Papa nostro N. subiungit: et me indígno fámulo tuo, et fratre meo N., Epíscopo

huius Ecclésiæ N., vel post verba: Papæ nostri N., subiungit: mei indígni fámuli tui, et fratris mei N., Epíscopi huius Ecclésiæ N.

Episcopus diœcesanus, aut qui eidem in iure æquiparatus est, nominari debet hac formula: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo (vel: Vicário, Prælàto, Præfécto, Abbáte) nostro N.
Episcopos Coadiutorem et Auxiliares, non autem alios Episcopos forte præsentes, nominari licet in Prece eucharistica. Quando plures nominandi sunt, dicitur sub formula generali: et Epíscopo nostro N. eiúsque Epíscopis adiutóribus.
In unaquaque Prece eucharistica, prædictæ formulæ aptandæ sunt, normis grammaticorum attentis.
150. Paulo ante consecrationem, minister, pro opportunitate, campanulæ signo fideles monet. Item pulsat campanulam ad unamquamque ostensionem, iuxta cuiusque loci consuetudinem.
Si incensum adhibetur, cum hostia et calix populo post consecrationem ostenduntur, minister ea incensat.
151. Post consecrationem, dicto a sacerdote: Mystérium fídei, populus acclamationem profert, adhibita una ex formulis præscriptis.
In fine Precis eucharisticæ, sacerdos, accipiens patenam cum hostia et calicem et utrumque elevans, doxologiam: Per ipsum, solus profert. Populus in fine acclamat: Amen. Postea sacerdos patenam et calicem super corporale deponit.
152. Expleta Prece eucharistica, sacerdos, manibus iunctis, dicit monitionem ante Orationem dominicam, quam deinde una cum populo profert, manibus extensis.
153. Oratione dominica conclusa, sacerdos, manibus extensis, solus dicit embolismum Líbera nos, quo completo, populus acclamat: Quia tuum est regnum.
154. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit orationem Dómine Iesu Christe, qui dixísti; eaque conclusa, extendens et iungens manus, pacem annuntiat, versus ad populum, dicens: Pax Dómini sit semper vobíscum. Populus respondet: Et cum spíritu tuo. Postea, pro opportunitate, sacerdos subiungit: Offérte vobis pacem.
Sacerdos pacem potest dare ministris, semper tamen intra presbyterium remanens, ne celebratio turbetur. Item faciat si e rationabili causa aliquibus paucis fidelibus pacem dare velit. Omnes vero, iuxta ea quæ a Conferentia Episcoporum statuta sunt, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant.
Dum pax datur, dici potest: Pax Dómini sit semper tecum, cui respondetur: Amen.
155. Postea sacerdos accipit hostiam, eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto: Hæc commíxtio. Interim a choro et a populo cantatur vel dicitur Agnus Dei (cf. n. 83).
156. Tunc sacerdos secreto et manibus iunctis dicit orationem ad Communionem Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio Córporis et Sánguinis.
157. Oratione conclusa, sacerdos genuflectit, accipit hostiam in eadem Missa consecratam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, dicit: Ecce Agnus Dei, et una cum populo subdit: Dómine, non sum dignus.

158. Postea, stans ad altare conversus, sacerdos secreto dicit: Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam, et reverenter sumit Corpus Christi. Deinde accipit calicem, secreto dicens: Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam, et reverenter sumit Sanguinem Christi.
159. Dum sacerdos sumit Sacramentum, inchoatur cantus ad Communionem (cf. n. 86).
160. Sacerdos deinde accipit patenam vel pyxidem, et accedit ad communicandos,

qui de more processionaliter appropinquant.
Non licet ipsis fidelibus panem consecratum neque calicem sacrum per semetipsos accipere eo minus de manu in manum inter se transmittere. Fideles communicant genuflexi vel stantes, prout Conferentia Episcoporum statuerit. Cum autem stantes communicant, commendatur ut debitam reverentiam, ab iisdem normis statuendam, ante susceptionem Sacramenti faciant.
161. Si Communio sub specie tantum panis fit, sacerdos hostiam parum elevatam unicuique ostendit dicens: Corpus Christi. Communicandus respondet: Amen, et Sacramentum recipit, ore vel, ubi concessum sit, manu, pro libitu suo. Communicandus statim ac sacram hostiam recipit, eam ex integro consumit.
Si vero Communio fit sub utraque specie, servetur ritus suo loco descriptus (cf. nn. 284-287).
162. In distribuenda Communione sacerdotem adiuvare possunt alii presbyteri forte præsentes. Si isti præsto non sunt et communicantium numerus valde magnus, sacerdos in adiutorium sibi vocare potest ministros extraordinarios, idest acolythum rite institutum aut etiam alios fideles, qui ad hoc rite deputati sint.[97] In casu necessitatis, sacerdos potest fideles idoneos, ad actum deputare.[98]
Hi ministri ad altare ne accedant antequam sacerdos Communionem sumpserit, semperque vas ubi continentur Ss.mæ Eucharistiæ species, fidelibus distribuendæ, e manu sacerdotis celebrantis accipiant.
163. Distributione Communionis expleta, sacerdos vinum consecratum forte remanens ipse ad altare statim ex integro consumit; hostias vero consecratas quæ supersunt, aut ad altare sumit aut defert ad locum Eucharistiæ asservandæ destinatum.
Sacerdos, ad altare reversus, colligit fragmenta, si quæ sint; deinde, stans ad altare vel ad abacum, purificat patenam vel pyxidem super calicem, postea purificat calicem, dicens secreto: Quod ore súmpsimus, et calicem purificatorio exterget. Si vasa purificata sunt ad altare, a ministro deferuntur ad abacum. Licet tamen vasa purificanda, præsertim si sint plura, opportune cooperta, in altari vel in abaco super corporale relinquere eaque statim post Missam, populo dimisso, purificare.

[97] Cf. S. Congr. pro Sacramentis et Cultu Divino, Instr. Inæstimabile donum, diei 3 aprilis 1980, n. 10: A.A.S. 72 (1980) p. 336; Instructio interdicasterialis de quibusdam quæstionibus circa fidelium laicorum cooperationem sacerdotum ministerium spectantem, Ecclesiæ de mysterio, diei 15 augusti 1997, art. 8: A.A.S. 89 (1997) p. 871.
[98] Cf. infra, Appendix, Ritus ad deputandum ministrum sacræ Communionis ad actum distribuendæ, p. 1253.

164. Postea sacerdos ad sedem redire potest. Sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut aliud laudis canticum aut hymnus proferri potest (cf. n. 88).
165. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos, versus ad populum, dicit, manibus iunctis: Orémus et, extensis manibus, orationem post Communionem recitat, cui præmitti potest breve spatium silentii, nisi iam præcesserit statim post Communionem. In fine orationis populus acclamat: Amen.

Ritus conclusionis

166. Expleta oratione post Communionem, fiant, si habendæ sunt, breves annuntiationes ad populum.
167. Deinde sacerdos, extendens manus, salutat populum, dicens: Dóminus vobíscum, cui respondetur a populo: Et cum spíritu tuo. Et sacerdos, manus denuo coniungens, et statim, manum sinistram super pectus ponens et manum dexteram elevans, subdit: Benedícat vos omnípotens Deus et, signum crucis super populum faciens, prosequitur: Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. Omnes respondent: Amen.
Quibusdam diebus et occasionibus, haec benedictio, iuxta rubricas, oratione

super populum vel alia formula sollemniore ditatur et exprimitur.
Episcopus populo benedicit congruenti formula, ter signum crucis super populum faciens.[99]

168. Statim post benedictionem sacerdos, manibus iunctis, subiungit: Ite, missa est; et omnes respondent: Deo grátias.

169. Tunc sacerdos altare de more osculo veneratur, et facta illi cum ministris laicis profunda inclinatione, cum eis recedit.

170. Si vero Missam sequitur aliqua actio liturgica, ritus conclusionis, idest salutatio, benedictio et dimissio, omittuntur.

B) De Missa cum diacono

171. Quando celebrationi eucharisticæ interest, diaconus, sacris vestibus indutus, suo ministerio fungatur. Ipse enim:

a) sacerdoti assistit et ad eius latus procedit;
b) ad altare, sive ad calicem sive ad librum ministrat;
c) Evangelium proclamat et potest, de mandato sacerdotis celebrantis, homiliam habere (cf. n. 66);
d) populum fidelem per opportunas monitiones dirigit et intentiones orationis universalis enuntiat;
e) sacerdotem celebrantem adiuvat in distribuenda Communione, et vasa sacra purificat et componit;
f) officia aliorum ministrorum, pro necessitate, ipse adimplet si nullus eorum adsit.

[99] Cf. Cæremoniale Episcoporum, nn. 1118-1121.

Ritus initiales

172. Evangeliarium parum elevatum deferens, diaconus sacerdotem accedentem ad altare præcedit, secus ad eius latus incedit.

173. Cum ad altare pervenerit, si Evangeliarium defert, omissa reverentia, ad altare ascendit. Deinde Evangeliario laudabiliter super altare deposito, simul cum sacerdote altare osculo veneratur.
Si vero Evangeliarium non defert, profundam facit altari inclinationem more solito cum sacerdote, et cum ipso altare osculo veneratur.
Demum si adhibetur incensum, sacerdoti assistit ad incensum imponendum et ad crucem et altare thurificandum.

174. Altari incensato, sedem una cum sacerdote petit, ibique ad latus sacerdotis consistit eique pro necessitate ministrat.

Liturgia verbi

175. Dum Allelúia vel alter cantus profertur, si adhibetur incensum, ad impositionem thuris sacerdoti ministrat, deinde, ante sacerdotem profunde inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens: Iube, domne, benedícere.
Sacerdos eum benedicit, dicens: Dóminus sit in corde tuo. Diaconus signat se signo crucis et respondet: Amen. Deinde Evangeliarium, quod super altare collocatum est, facta altari inclinatione, sumit et ad ambonem pergit librum parum elevatum deferens, præcedentibus thuriferario cum thuribulo fumigante atque ministris cum cereis accensis. Ibi populum salutat dicens, manibus iunctis: Dóminus vobíscum, dein ad verba Léctio sancti Evangélii, pollice signat librum et postea seipsum in fronte, ore et pectore, librum incensat et proclamat Evangelium. Quo finito, acclamat: Verbum Dómini, omnibus respondentibus: Laus tibi, Christe. Deinde librum osculo veneratur, secreto dicens: Per evangélica dicta, et ad sacerdotem redit.
Quando diaconus Episcopo ministrat, librum ei defert osculandum vel ipse osculatur, secreto dicens: Per evangélica dicta. In celebrationibus sollemnioribus Episcopus, pro opportunitate, benedictionem cum Evangeliario populo impertit.
Evangeliarium demum ad abacum vel aliud locum aptum et dignum deferri

potest.
176. Si alius quoque idoneus lector absit, diaconus etiam alias lectiones proferat.
177. Intentiones orationis fidelium, post introductionem sacerdotis, ipse diaconus de more ex ambone profert.

Liturgia eucharistica

178. Oratione universali absoluta, sacerdote ad sedem remanente, diaconus altare præparat, acolytho adiuvante; ipsius tamen est sacrorum vasorum curam gerere. Assistit etiam sacerdoti ad dona populi recipienda. Tradit deinde sacerdoti patenam cum pane consecrando; infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto: Per huius aquæ, et postea calicem sacerdoti præsentat.
Hanc præparationem calicis, ad abacum peragere potest. Si incensum adhibetur, in thurificandis oblatis, cruce et altari sacerdoti ministrat, et postea ipse, vel acolythus, sacerdotem et populum incensat.

179. Durante Prece eucharistica, diaconus stat prope sacerdotem, aliquanto tamen post ipsum, ut, quando opus sit, ad calicem vel ad missale ministret. Inde ab epiclesi usque ad ostensionem calicis diaconus de more genuflexus manet. Si adsunt plures diaconi, unus ex eis ad consecrationem immittere potest incensum in thuribulum atque ad ostensionem hostiæ et calicis incensare.
180. Ad doxologiam finalem Precis eucharisticæ, stans ad latus sacerdotis, calicem elevatum tenet, dum sacerdos patenam cum hostia elevat, usquedum populus Amen acclamaverit.
181. Postquam sacerdos dixit orationem ad pacem et: Pax Dómini sit semper vobíscum, et populus respondit: Et cum spíritu tuo, diaconus, pro opportunitate, invitationem facit ad pacem, dicens, manibus iunctis et versus ad populum: Offérte vobis pacem. Ipse vero pacem a sacerdote recipit, aliisque ministris sibi propioribus potest offerre.
182. Communione a sacerdote facta, diaconus Communionem sub utraque specie ab ipso sacerdote accipit, et sacerdotem deinde adiuvat in Communione populo distribuenda. Quod si Communio sub utraque specie fit, ipse calicem sumentibus ministrat et, distributione peracta, statim totum Christi Sanguinem qui remansit ad altare reverenter consumit, adiuvantibus, si casus fert, aliis diaconis et presbyteris.
183. Distributione Communionis expleta, diaconus cum sacerdote ad altare revertitur, colligit fragmenta, si quæ sint, deinde portat calicem et alia vasa sacra ad abacum, ibique ea purificat et de more componit, dum sacerdos ad sedem redit. Licet tamen vasa purificanda, opportune cooperta, in abaco super corporale relinquere eaque statim post Missam, populo dimisso, purificare.

Ritus conclusionis

184. Dicta oratione post Communionem, diaconus facit breves annuntiationes populo, quæ forte faciendæ sunt, nisi ipse sacerdos malit eas facere.
185. Si adhibetur oratio super populum vel formula benedictionis sollemnis diaconus dicit: Inclináte vos ad benedictiónem. Data benedictione a sacerdote, diaconus populum dimittit dicens, manibus iunctis, ad populum versus: Ite, missa est.
186. Deinde, una cum sacerdote, altare osculo veneratur, et, facta profunda inclinatione, simili modo quo processerat, recedit.

C) De muneribus acolythi

187. Munera quæ acolythus exercere potest varii sunt generis; plura autem ex iis simul occurrere possunt. Expedit proinde ut opportune inter plures distribuantur; si vero unus tantum acolythus præsens adest, ea quæ potioris sunt momenti ipse exsequatur, cetera vero inter plures ministros distribuantur.

Ritus initiales

188. In accessu ad altare crucem, medius inter duos ministros cum cereis

accensis, deferre potest. Cum autem ad altare pervenerit, crucem apud altare erigit, ut fiat crux altaris, secus eam in loco digno reponit. Deinde locum suum in presbyterio occupat.

189. Per totam celebrationem, acolythi est ad sacerdotem vel diaconum, quoties opus sit, accedere, ut ipsis librum præbeat et in aliis quæ necessaria sunt eos adiuvet. Convenit proinde ut, quantum fieri possit, locum occupet e quo ministerium suum commode possit implere, sive ad sedem sive ad altare.

Liturgia eucharistica

190. Absente diacono, expleta oratione universali, dum sacerdos ad sedem manet, acolythus super altare ponit corporale, purificatorium, calicem, pallam et missale. Deinde, si opus est, sacerdotem adiuvat in accipiendis donis populi et, pro opportunitate, panem et vinum ad altare defert et sacerdoti tradit. Si incensum adhibetur, sacerdoti thuribulum exhibet eique assistit in thurificandis oblatis, cruce et altari. Deinde sacerdotem et populum incensat.

191. Acolythus rite institutus, qua minister extraordinarius, sacerdotem, si necesse est, adiuvare potest in Communione populo distribuenda.[100] Quod si Communio sub utraque specie fit, absente diacono, ipse calicem sumentibus ministrat, vel calicem sustinet si Communio per intinctionem præbetur.

192. Itemque acolythus rite institutus, distributione Communionis expleta, sacerdotem vel diaconum in vasis sacris purificandis et componendis adiuvat. Absente vero diacono, acolythus rite institutus vasa sacra ad abacum defert ibique more solito ea purificat, abstergit et componit.

193. Celebratione Missæ expleta, acolythus aliique ministri, una cum diacono et sacerdote ad sacristiam revertuntur processionaliter eodem modo et ordine quo venerunt.

D) De muneribus lectoris

Ritus initiales

194. In accessu ad altare, absente diacono, lector, veste probata indutus, Evangeliarium parum elevatum deferre potest: tunc ante sacerdotem incedit; secus cum aliis ministris.

195. Cum ad altare pervenerit, cum aliis facit profundam inclinationem. Si Evangeliarium defert, ad altare accedit et Evangeliarium supra illud deponit. Deinde in presbyterio una cum aliis ministris locum suum occupat.

Liturgia verbi

196. Lectiones, quæ Evangelium præcedunt, ex ambone legit. Deficiente vero psalmista, potest et psalmum responsorium post primam lectionem proferre.

197. Absente diacono, post introductionem a sacerdote dictam, intentiones orationis universalis ex ambone proferre potest.

198. Si ad introitum vel ad Communionem non habetur cantus, et antiphonæ in Missali propositæ a fidelibus non recitantur, tempore conveniente eas proferre potest (cf. nn. 48, 87).

[100] Cf. Paulus VI, Litt. Apost. Ministeria quædam, diei 15 augusti 1972: A.A.S. 64 (1972) p. 532.

II. DE MISSA CONCELEBRATA

199. Concelebratio qua unitas sacerdotii et sacrificii necnon totius populi Dei opportune manifestatur ipso ritu præcipitur: in ordinatione Episcopi et presbyterorum, in benedictione abbatis et in Missa chrismatis.

Commendatur autem, nisi utilitas christifidelium aliud requirat aut suadeat:

a) ad Missam vespertinam in Cena Domini;

b) ad Missam in Conciliis, Conventibus Episcoporum et Synodis;

c) ad Missam conventualem et ad Missam principalem in ecclesiis et oratoriis;

d) ad Missas in conventibus cuiusvis generis sacerdotum tum sæcularium tum religiosorum.[101]

Singulo tamen sacerdoti liceat Eucharistiam individuali modo celebrare, non vero eo tempore, quo in eadem ecclesia aut oratorio concelebratio habetur. Attamen feria V in Cena Domini et in Missa Vigiliæ paschalis modo individuali sacrum litare non permittitur.

200. Presbyteri peregrini libenter ad concelebrationem eucharisticam accipiantur, dummodo eorum condicio sacerdotalis cognoscatur.

201. Ubi magnus habetur numerus sacerdotum, concelebratio pluries etiam in eodem die fieri potest, ubi necessitas vel pastoralis utilitas id suadeat; fieri tamen debet temporibus subsequentibus vel in locis sacris diversis.[102]

202. Episcopi est, ad normam iuris, concelebrationis disciplinam in omnibus ecclesiis et oratoriis suæ diœcesis moderari.

203. In singulari honore illa concelebratio habenda est, qua presbyteri alicuius diœcesis cum proprio Episcopo concelebrant, in Missa stationali præsertim in diebus sollemnioribus anni liturgici, in Missa ordinationis novi Episcopi diœcesis aut eius Coadiutoris vel Auxiliaris, in Missa chrismatis, in Missa vespertina in Cena Domini, in celebrationibus Sancti Fundatoris Ecclesiæ localis vel Patroni diœcesis, in anniversariis Episcopi, occasione denique Synodi vel visitationis pastoralis.

Eadem ratione concelebratio commendatur quoties presbyteri cum proprio Episcopo conveniunt, sive occasione exercitiorum spiritualium, sive alicuius conventus. In his casibus illud signum unitatis sacerdotii necnon Ecclesiæ, omni concelebrationi proprium, magis perspicuo modo manifestatur.[103]

204. Ob peculiarem causam, sive significationis ritus sive festivitatis, facultas fit pluries celebrandi vel concelebrandi eodem die, sequentibus in casibus:

a) si quis, feria V Hebdomadæ sanctæ, Missam chrismatis celebravit aut concelebravit, etiam Missam vespertinam in Cena Domini celebrare aut concelebrare potest;

b) si quis Missam Vigiliæ paschalis celebravit aut concelebravit, potest Missam in die Paschæ celebrare aut concelebrare;

c) in Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo hæ suo tempore celebrentur;

[101] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 57; Codex Iuris Canonici, can. 902.

[102] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 566.

[103] Cf. ibidem, p. 565.

d) die Commemorationis omnium fidelium defunctorum omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo celebrationes diversis temporibus fiant et servatis iis quæ circa applicationem secundæ et tertiæ Missæ statuta sunt; [104]

e) si quis in Synodo et in visitatione pastorali cum Episcopo vel eius delegato aut occasione cuiusdam conventus sacerdotum concelebrat, Missam ad utilitatem fidelium iterum celebrare potest. Idem valet, servatis servandis, pro cœtibus religiosorum.

205. Missa concelebrata ordinatur, pro qualibet forma, iuxta normas communiter servandas (cf. nn. 112-198), iis tamen servatis aut mutatis quæ infra exponentur.

206. Nemo umquam ad concelebrandum accedat neque admittatur incepta iam Missa.

207. In presbyterio parentur:

a) sedes et libelli pro sacerdotibus concelebrantibus;

b) in abaco: calix sufficientis magnitudinis, aut plures calices.

208. Si diaconus non adsit, munera ipsi propria ab aliquibus concelebrantibus perficiuntur.

Si neque alii ministri adsint, partes ipsis propriæ aliis fidelibus idoneis committi possunt; secus ab aliquibus concelebrantibus absolvuntur.

209. Concelebrantes in secretario, vel alio loco apto, sacras vestes induunt, quas sumere solent cum Missam singuli celebrant. Accedente tamen iusta causa, v. gr. frequentiore concelebrantium numero et deficientia paramentorum, concelebrantes, excepto semper celebrante principali, omittere possunt casulam seu planetam, adhibita stola super albam.

Ritus initiales

210. Omnibus rite dispositis, fit de more processio per ecclesiam ad altare. Sacerdotes concelebrantes incedunt ante celebrantem principalem.

211. Cum ad altare pervenerint, concelebrantes et celebrans principalis, facta profunda inclinatione, altare osculo venerantur, deinde sedem sibi assignatam petunt. Celebrans vero principalis crucem et altare, pro opportunitate, incensat, ac deinde sedem petit.

Liturgia verbi

212. Durante liturgia verbi concelebrantes locum suum occupant et sedent et surgunt eadem ratione ac celebrans principalis.

Incepto Allelúia, omnes surgunt, excepto Episcopo, qui imponit incensum nihil dicens et benedicit diaconum vel, eo absente, concelebrantem qui Evangelium est proclamaturus. In concelebratione tamen cui presbyter præest, concelebrans qui, absente diacono, Evangelium proclamat, benedictionem celebrantis principalis nec petit nec accipit.

[104] Cf. Benedictus XV, Const. Ap. Incruentum altaris sacrificium, diei 10 augusti 1915: A.A.S. 7 (1915) pp. 401-404.

213. Homiliam habet de more celebrans principalis, vel unus e concelebrantibus.

Liturgia eucharistica

214. Præparatio donorum (cf. nn. 139-146) perficitur a celebrante principali, aliis concelebrantibus suis locis manentibus.

215. Post dictam a celebrante principali orationem super oblata, concelebrantes ad altare accedunt et circa illud consistunt, ita tamen ut impedimento non sint in ritibus peragendis, et actio sacra a fidelibus bene conspiciatur, neque impedimento sint diacono quando ad altare, ratione sui ministerii, accedere debet.

Diaconus suo ministerio prope altare fungatur, quando opus est calici et missali ministrando. Attamen, quantum fieri potest stat aliquantulum retro, post sacerdotes concelebrantes, qui circa celebrantem principalem consistunt.

De modo proferendi Precem eucharisticam

216. Præfatio cantatur vel dicitur a solo sacerdote celebrante principali; Sanctus vero ab omnibus concelebrantibus una cum populo et schola cantatur vel recitatur.

217. Sanctus expleto, sacerdotes concelebrantes Precem eucharisticam modo infra descripto prosequuntur. Solus celebrans principalis gestus facit, nisi aliter notetur.

218. Partes quæ ab omnibus concelebrantibus simul proferuntur, et præsertim consecrationis verba, quæ exprimere omnes tenentur, in recitatione ita dicendæ sunt, ut eas concelebrantes submissa voce proferant et vox celebrantis principalis clare audiatur. Hac ratione verba a populo facilius percipiuntur.

Partes ab omnibus concelebrantibus simul dicendæ, quæ notis in missali ornantur, laudabiliter cantu proferuntur.

Prex eucharistica I, seu Canon romanus

219. In Prece eucharistica I, seu Canon romano Te ígitur a solo celebrante principali, extensis manibus, dicitur.

220. Meménto vivorum et Communicántes uni alterive e sacerdotibus concelebrantibus

committi convenit, qui solus has preces, manibus extensis, et elata
voce profert.
221. Hanc ígitur a solo celebrante principali iterum dicitur, manibus extensis.
222. A Quam oblatiónem usque ad Súpplices, celebrans principalis gestus facit, omnes vero concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Quam oblatiónem, manibus ad oblata extensis;
b) Qui prídie et Símili modo, manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Unde et mémores et Supra quæ, manibus extensis;

e) Súpplices, inclinati et manibus iunctis usque ad verba ex hac altáris participatióne, ac deinde erecti et se signantes ad verba omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.
223. Meménto defunctorum et Nobis quoque peccatóribus uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus ea, manibus extensis et elata voce, profert.
224. Ad verba Nobis quoque peccatóribus omnes concelebrantes pectus sibi percutiunt.
225. Per quem hæc ómnia a solo celebrante principali dicitur.

Prex eucharistica II

226. In Prece eucharistica II Vere Sanctus a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.
227. Ab Hæc ergo dona usque ad Et súpplices omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Hæc ergo dona, manibus ad oblata extensis;
b) Qui cum passióni et Símili modo, manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Mémores ígitur atque Et súpplices, manibus extensis.
228. Intercessiones pro vivis: Recordáre, Dómine, et pro defunctis: Meménto étiam fratrum nostrórum, uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus eas, manibus extensis et elata voce, profert.

Prex eucharistica III

229. In Prece eucharistica III Vere Sanctus a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.
230. A Súpplices ergo te, Dómine, usque ad Réspice, quǽsumus, omnes concelebrantes omnia simul proferunt hoc modo:
a) Súpplices ergo te, Dómine, manibus ad oblata extensis;
b) Ipse enim in qua nocte tradebátur et Símili modo, manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Mémores ígitur et Réspice, quǽsumus, manibus extensis.
231. Intercessiones: Ipse nos, Hæc hóstia nostræ reconciliatiónis, et Fratres nostros uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus eas, manibus extensis et elata voce, profert.

Prex eucharistica IV

232. In Prece eucharistica IV Confitémur tibi, Pater sancte, usque ad omnem sanctificatiónem compléret, a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

233. A Quǽsumus ígitur, Dómine, usque ad Réspice, Dómine, omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Quǽsumus ígitur, Dómine, manibus ad oblata extensis;
b) Ipse enim, cum hora venísset et Símili modo, manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Unde et nos et Réspice, Dómine, manibus extensis.
234. Intercessiones: Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre, et Nobis ómnibus uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus eas, manibus extensis et elata voce, profert.
235. Quoad alias Preces eucharisticas ab Apostolica Sede approbatas, serventur normæ pro singulis statutæ.
236. Doxologia finalis Precis eucharisticæ solummodo a sacerdote celebrante principali et, si placuerit, una cum aliis concelebrantibus profertur, non autem a fidelibus.

Ritus Communionis

237. Deinde celebrans principalis, iunctis manibus, dicit monitionem ante Orationem dominicam ac deinde, manibus extensis, una cum ceteris concelebrantibus, qui et manus extendunt, et cum populo ipsam Orationem dominicam.
238. Líbera nos dicitur a solo celebrante principali, manibus extensis. Omnes concelebrantes, una cum populo, acclamationem finalem proferunt: Quia tuum est regnum.
239. Post monitionem diaconi vel, eo absente, unius e concelebrantibus: Offérte vobis pacem, omnes sibi invicem pacem tradunt. Qui propiores sunt celebranti principali pacem ab ipso recipiunt ante diaconum.
240. Dum Agnus Dei profertur, diaconi vel aliqui e concelebrantibus celebrantem principalem adiuvare possunt ad hostias frangendas, sive pro concelebrantium sive pro populi Communione.
241. Immixtione peracta, solus celebrans principalis, manibus iunctis, dicit secreto orationem Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio Córporis et Sánguinis.
242. Oratione ante Communionem expleta, celebrans principalis genuflectit et paulum recedit. Concelebrantes vero unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpus Christi reverenter ex altari accipiunt, atque manu dextera illud tenentes, eique manum sinistram supponentes, ad loca sua recedunt. Possunt tamen concelebrantes suis locis remanere et Corpus Christi e patena sumere, quam celebrans principalis aut unus vel plures e concelebrantibus tenent, ante ipsos transeundo, vel etiam tradendo patenam sequenti et ita usque ad ultimum.
243. Deinde celebrans principalis accipit hostiam in eadem Missa consecratam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum dicit: Ecce Agnus Dei, et prosequitur cum concelebrantibus et populo, dicens: Dómine, non sum dignus.

244. Deinde celebrans principalis, ad altare versus, secreto dicit: Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam, et Corpus Christi reverenter sumit. Similiter faciunt concelebrantes seipsos communicantes. Post eos diaconus a celebrante principali Corpus et Sanguinem Domini accipit.
245. Sanguis Domini sumi potest vel ex ipso calice directe bibendo, vel per intinctionem, vel cum calamo, vel cum cochleari.
246. Si Communio fit bibendo directe ex calice, unus ex his modis potest adhiberi:
a) Celebrans principalis, stans in medio altaris, accipit calicem et secreto

dicit: Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam, et paulum Sanguinis sumit et calicem diacono vel concelebranti tradit. Communionem fidelibus deinde distribuit (cf. nn. 160-162).

Concelebrantes unus post alium, vel bini si duo calices adhibentur, ad altare accedunt, genuflectunt, Sanguinem sumunt, labrum calicis abstergunt et ad suam sedem redeunt.

b) Celebrans principalis Sanguinem Domini sumit de more stans in medio altaris.

Concelebrantes vero Sanguinem Domini sumere possunt locis suis manendo et ex calice, ipsis a diacono vel ab uno concelebrante oblato, bibendo; aut etiam tradendo sibi deinceps calicem. Calix semper abstergitur vel ab eo qui bibit vel ab illo qui calicem præsentat. Singuli, cum communicaverint, ad suam sedem redeunt.

247. Diaconus totum Christi Sanguinem qui remansit ad altare reverenter sumit, adiuvantibus, si casus fert, aliquibus concelebrantibus, dein calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus rite institutus more solito eum purificat, abstergit et componit (cf. n. 183).

248. Communio concelebrantium ita etiam potest ordinari, ut singuli ad altare Corpori et, statim postea, Sanguini Domini communicent.

Hoc in casu, celebrans principalis sub utraque specie Communionem more solito sumit (cf. n. 158), servato tamen ritu pro Communione calicis singulis in casibus electo, quem ceteri concelebrantes sequantur.

Communione autem celebrantis principalis peracta, calix ad latus altaris super aliud corporale deponitur. Concelebrantes unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpori Domini communicant; transeunt deinde ad latus altaris, et Sanguinem Domini sumunt, iuxta ritum pro Communione calicis electum, ut supra dictum est.

Eodem modo ac supra fiunt et Communio diaconi et purificatio calicis.

249. Si Communio concelebrantium fit per intinctionem, celebrans principalis more solito Corpus et Sanguinem Domini sumit, attendens tamen ut in calice satis Sanguinis remaneat ad Communionem concelebrantium. Diaconus deinde, vel unus e concelebrantibus, calicem aut in medio altaris, aut ad latus eius super aliud corporale, una cum patena continente particulas hostiæ, opportune disponit.

Concelebrantes, unus post alium, ad altare accedunt, genuflectunt, particulam accipiunt, eam partim in calicem intingunt et, purificatorium ori submittentes, intinctam particulam sumunt, ac deinde ad loca sua recedunt ut initio Missæ.

Per intinctionem Communionem accipit etiam diaconus, qui Amen respondet concelebranti sibi dicenti: Corpus et Sanguis Christi. Diaconus autem ad altare totum Sanguinem qui remansit sumit, adiuvantibus, si casus fert, aliquibus concelebrantibus, calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus rite institutus more solito eum purificat, abstergit et componit.

Ritus conclusionis

250. Cetera usque ad finem Missæ fiunt more solito (cf. nn. 166-168) a celebrante principali, concelebrantibus suis sedibus remanentibus.

251. Concelebrantes, antequam ab altari discedant, altari profundam inclinationem faciunt. Celebrans vero principalis cum diacono altare de more osculo veneratur.

III. DE MISSA, CUIUS UNUS TANTUM MINISTER PARTICIPAT

252. In Missa quæ celebratur a sacerdote cui unus tantum minister assistit et respondet, servatur ritus Missæ cum populo (cf. nn. 120-169), ministro, pro opportunitate, partes populi proferente.

253. Si tamen minister est diaconus, ipse munera sibi propria peragit (cf. nn. 171-186), necnon alias partes populi adimplet.
254. Celebratio sine ministro vel aliquo saltem fideli ne fiat nisi iusta et rationabili de causa. Hoc in casu salutationes, monitiones et benedictio in fine Missæ omittuntur.
255. Ante Missam vasa necessaria parantur vel ad abacum, vel super altare ad latus dexterum.

Ritus initiales

256. Sacerdos ad altare accedit et, facta cum ministro profunda inclinatione, osculo veneratur altare et sedem petit. Si libet, sacerdos potest ad altare manere; hoc in casu, ibi etiam missale paratur. Tunc minister vel sacerdos dicit antiphonam ad introitum.
257. Deinde sacerdos cum ministro, stans, signat se signo crucis et dicit: In nómine Patris; conversus ad ministrum eum salutat, unam e formulis propositis eligendo.
258. Deinde peragitur actus pænitentialis, et, iuxta rubricas, dicitur Kýrie et Glória.
259. Deinde, manibus iunctis, dicit Orémus et, interposita mora convenienti, manibus extensis, profert collectam. In fine minister acclamat: Amen.

Liturgia verbi

260. Lectiones, quantum fieri potest, ex ambone vel ex pluteo proferuntur.
261. Dicta collecta, minister legit primam lectionem et psalmum, et, quando dicenda est, secundam lectionem atque versum ad Allelúia vel alterum cantum.

262. Deinde sacerdos, profunde inclinatus, dicit: Munda cor meum, et postea legit Evangelium. In fine dicit: Verbum Dómini, cui minister respondet: Laus tibi, Christe. Sacerdos deinde librum osculo veneratur, secreto dicens: Per evangélica dicta.
263. Sacerdos postea symbolum, iuxta rubricas, una cum ministro recitat.
264. Sequitur oratio universalis, quæ etiam in hac Missa dici potest. Sacerdos introducit et concludit orationem, minister vero intentiones profert.

Liturgia eucharistica

265. In Liturgia eucharistica omnia fiunt sicut in Missa cum populo, præter ea quæ sequuntur.
266. Expleta acclamatione in fine embolismi qui sequitur Orationem dominicam, sacerdos dicit orationem Dómine Iesu Christe, qui dixísti; ac deinde subiungit: Pax Dómini sit semper vobíscum, cui minister respondet: Et cum spíritu tuo. Pro opportunitate sacerdos dat pacem ministro.
267. Deinde, dum dicit Agnus Dei cum ministro, sacerdos frangit hostiam super patenam. Expleto Agnus Dei, facit immixtionem, dicens secreto: Hæc commíxtio.
268. Post immixtionem, sacerdos dicit secreto orationem Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio; deinde genuflectit, hostiam accipit et, si minister Communionem recipit, versus ad eum et hostiam aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, dicit: Ecce Agnus Dei et cum ipso subdit: Dómine, non sum dignus. Deinde, ad altare conversus, Corpus Christi sumit. Si vero minister Communionem non recipit, facta genuflexione, sacerdos hostiam accipit et, ad altare conversus, dicit secreto: Dómine, non sum dignus, et Corpus Christi custódiat ac dein Christi Corpus sumit. Deinde accipit calicem et secreto dicit: Sanguis Christi custódiat et Sanguinem sumit.
269. Antequam Communio detur ministro, dicitur a ministro vel ab ipso sacerdote antiphona ad Communionem.
270. Sacerdos calicem purificat ad abacum vel ad altare. Si calix ad altare purificatur, potest ad abacum a ministro deferri, aut super altare ad latus reponi.

271. Purificatione calicis expleta, oportet ut sacerdos aliquam pausam silentii servet; postea vero dicit orationem post Communionem.

Ritus conclusionis

272. Ritus conclusionis perficiuntur sicut in Missa cum populo, Ite, missa est omisso. Sacerdos altare de more osculo veneratur et, facta profunda inclinatione cum ministro, recedit.

IV. QUÆDAM NORMÆ GENERALIORES PRO OMNIBUS FORMIS MISSÆ

De veneratione altaris et Evangeliarii

273. Iuxta morem traditum, veneratio altaris et Evangeliarii osculo perficitur. Attamen, ubi huiusmodi signum non congruit cum traditionibus aut ingenio alicuius regionis, ibi est Conferentiæ Episcoporum aliud signum statuere loco illius adhibendum, consentiente Sede Apostolica.

De genuflexione et inclinatione

274. Genuflexio, quæ fit dextero genu flectendo usque ad terram, adorationem significat; ideoque reservatur Ss.mo Sacramento, et sanctæ Cruci inde a sollemni adoratione in Actione liturgica feriæ VI in Passione Domini usque ad initium Vigiliæ paschalis.

In Missa tres genuflexiones fiunt a sacerdote celebrante, hoc est: post ostensionem hostiæ, post ostensionem calicis et ante Communionem. Peculiaritates in Missa concelebrata servandæ suis locis notantur (cf. nn. 210-251).

Si vero tabernaculum cum SS.mo Sacramento sit in presbyterio, sacerdos, diaconus et alii ministri genuflectunt, cum ad altare perveniunt et ab eo recedunt, non autem durante ipsa Missæ celebratione.

Secus genuflectunt omnes qui ante Ss.mum Sacramentum transeunt, nisi processionaliter incedant.

Ministri qui crucem processionalem vel cereos deferunt, loco genuflexionis inclinationem capitis faciunt.

275. Inclinatione significatur reverentia et honor quæ personis ipsis vel eorum signis tribuitur. Duæ species inclinationum habentur, scilicet capitis et corporis:

a) Inclinatio capitis fit cum tres Divinæ Personæ simul nominantur, et ad nomen Iesu, beatæ Mariæ Virginis et Sancti in cuius honorem celebratur Missa.

b) Inclinatio corporis seu inclinatio profunda, fit: ad altare; ad orationes Munda cor meum et In spíritu humilitátis; in symbolo ad verba Et incarnátus est; in Canone romano ad verba Súpplices te rogámus. Eadem inclinatio fit a diacono, cum petit benedictionem ante proclamationem Evangelii. Sacerdos insuper parum se inclinat cum, in consecratione, verba Domini profert.

De incensatione

276. Thurificatio seu incensatio reverentiam exprimit et orationem, ut in Sacra Scriptura significatur (cf. Ps 140, 2; Apoc 8, 3).

Incensum ad libitum adhiberi potest in qualibet forma Missæ:

a) durante processione ingressus;

b) initio Missæ, ad crucem et altare thurificandum;

c) ad processionem et ad proclamationem Evangelii;

d) pane et calice super altare depositis, ad thurificanda oblata, crucem et altare, necnon sacerdotem et populum;

e) ad ostensionem hostiæ et calicis post consecrationem.

277. Sacerdos, cum incensum ponit in thuribulum, illud benedicit signo crucis, nihil dicens.

Ante et post thurificationem fit profunda inclinatio personæ vel rei quæ incensatur, altari et oblatis pro Missæ sacrificio exceptis.

Tribus ductibus thuribuli incensantur: Ss.mum Sacramentum, reliquia

sanctæ Crucis et imagines Domini publicæ venerationi expositæ, oblata pro Missæ sacrificio, crux altaris, Evangeliarium, cereus paschalis, sacerdos et populus.
Duobus ductibus incensantur reliquiæ et imagines Sanctorum publicæ venerationi expositæ, et quidem unice initio tantum celebrationis, post incensationem altaris.
Altare incensatur singulis ictibus hoc modo:
a) si altare est a pariete seiunctum, sacerdos illud circumeundo incensat;
b) si vero altare non est a pariete seiunctum, sacerdos transeundo incensat primo partem dexteram, deinde partem sinistram.
Crux, si est super altare vel apud ipsum, thurificatur ante altaris incensationem, secus cum sacerdos transit ante ipsam.
Oblata incensat sacerdos tribus ductibus thuribuli, ante incensationem crucis et altaris, vel signum crucis super oblata thuribulo producens.

De purificatione

278. Quoties aliquod fragmentum hostiæ digitis adhæserit, præcipue post fractionem vel fidelium Communionem, sacerdos digitos super patenam abstergat vel pro necessitate abluat. Similiter fragmenta, si quæ extra patenam sint, colligat.
279. Vasa sacra purificantur a sacerdote vel a diacono vel ab acolytho instituto post Communionem vel post Missam, quantum fieri potest ad abacum. Purificatio calicis fit cum aqua vel cum aqua et vino, quæ ab ipso qui purificat, sumitur. Patena de more purificatorio detergeatur.
Attendendum est ut quod de Sanguine Christi post Communionis distributionem forte remanet statim ex integro sumatur ad altare.
280. Si hostia vel aliqua particula dilabatur, reverenter accipiatur; si quid vero Sanguinis fundatur, locus ubi ceciderit aqua lavetur, et hæc aqua postea in sacrarium in sacristia collocatum mittatur.

De Communione sub utraque specie

281. Formam ratione signi pleniorem habet sacra Communio cum fit sub utraque specie. In ea enim forma signum eucharistici convivii perfectius elucet, et clarius exprimitur voluntas divina qua novum et æternum Testamentum in Sanguine Domini ratum habetur, necnon ratio inter convivium eucharisticum et convivium eschatologicum in regno Patris.[105]
282. Curent sacri pastores fidelibus, qui ritum participant, vel ei intersunt, aptiore quo fieri potest modo doctrinam catholicam de forma sacræ Communionis in mentem revocare iuxta Concilium Œcumenicum Tridentinum. In pri-

[105] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 32: A.A.S. 59 (1967) p. 558.

mis christifideles moneant fidem catholicam docere etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum verumque Sacramentum sumi, ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari qui unam speciem solam recipiant.[106]
Doceant insuper Ecclesiam potestatem habere in Sacramentorum dispensatione, salva eorum substantia, statuendi vel mutandi quæ ipsorum venerationi vel suscipientium utilitati pro rerum, temporum et locorum varietate magis expedire iudicaverit.[107] Simul tamen fideles moneantur ut sacrum ritum, quo signum eucharistici convivii plenius elucet, impensius participare velint.
283. Communio sub utraque specie permittitur, præter casus in libris ritualibus expositos:
a) sacerdotibus qui sacrum celebrare vel concelebrare non possunt;
b) diacono et ceteris qui aliquod officium in Missa implent;
c) sodalibus communitatum in Missa conventuali vel in illa quæ “ communitatis ” dicitur, alumnis seminariorum, omnibus qui exercitiis spiritualibus vacant vel conventum spiritualem aut pastoralem participant.

Episcopus diœcesanus normas circa Communionem sub utraque specie pro sua diœcesi definire potest, etiam in ecclesiis religiosorum et in parvis cœtibus servandas. Eidem Episcopo facultas datur Communionem sub utraque specie permittendi, quoties id sacerdoti cui, uti pastori proprio, communitas commissa est, opportunum videatur, dummodo fideles bene instructi sint et absit omne periculum profanationis Sacramenti, vel ritus difficilior evadat ob multitudinem participantium aliamve causam.

Quod autem ad modum distribuendi fidelibus sacram Communionem sub utraque specie, et ad facultatis extensionem Conferentiæ Episcoporum normas edere possunt, actis a Sede Apostolica recognitis.

284. Cum Communio sub utraque specie distribuitur:

a) ad calicem de more ministrat diaconus vel, eo absente, presbyter; vel etiam acolythus rite institutus aut alius minister extraordinarius sacræ Communionis; aut fidelis, cui, in casu necessitatis, hoc officium ad actum concreditur;

b) quod de Sanguine Christi forte remanet sumitur ad altare a sacerdote, vel diacono, vel ab acolytho rite instituto, qui calici ministravit et vasa sacra more solito purificat, abstergit et componit.

Fidelibus, qui forte sub specie tantum panis communicare volunt, sacra Communio hac forma præbeatur.

285. Ad Communionem sub utraque specie distribuendam, parentur:

a) si Communio calicis fit bibendo directe ex calice, vel calix sufficientis magnitudinis, vel plures calices, cauto semper tamen ut prævideatur ne copia Sanguinis Christi plus æquo remaneat in fine celebrationis sumenda;

b) si per intinctionem fit, hostiæ ne sint nimis tenues neque nimis parvæ, sed paulum spissiores solito, ut, Sanguine partim intinctæ, possint commode distribui.

286. Si Communio Sanguinis fit bibendo e calice, communicandus postquam Corpus Christi accepit, transit ad calicis ministrum et stat coram eo.

[106] Cf. Conc. Œcum. Trid., Sessio XXI, diei 16 iulii 1562, Decr. de communione eucharistica, capp. 1-3: Denz.-Schönm. 1725-1729.

[107] Cf. ibidem, cap. 2: Denz.-Schönm. 1728.

Minister dicit: Sanguis Christi; communicandus respondet: Amen, et minister porrigit ei calicem, quem communicandus ipse manibus suis ori admovet. Communicandus paulum e calice bibit, eum ministro restituit et recedit; minister autem labrum calicis purificatorio abstergit.

287. Si Communio calicis fit per intinctionem, communicandus, patinam sub ore tenens, accedit ad sacerdotem, qui vas cum sacris particulis tenet et ad cuius latus sistit minister qui calicem sustinet. Sacerdos hostiam accipit, partem eius in calicem intingit et eam ostendendo dicit: Corpus et Sanguis Christi; communicandus respondet: Amen, a sacerdote Sacramentum ore recipit, ac postea recedit.

Caput V
DE ECCLESIARUM DISPOSITIONE ET ORNATU AD EUCHARISTIAM CELEBRANDAM
I. PRINCIPIA GENERALIA

288. Ad Eucharistiam celebrandam, populus Dei plerumque in ecclesiam congregatur vel, ea deficiente aut insufficiente, in alium locum honestum qui tamen sit tanto mysterio dignus. Ecclesiæ igitur, aliave loca, ad sacram actionem exsequendam et ad fidelium actuosam participationem obtinendam apta sint. Ædes sacræ insuper et res ad cultum divinum pertinentes vere sint dignæ, pulchræ, atque rerum supernarum signa et symbola.[108]

289. Proinde, Ecclesia nobile subsidium artium continenter quærit, et omnium gentium atque regionum artis significationes admittit.[109] Immo, sicut studet

artis opera atque thesauros a sæculis anteactis tradita servare [110] et, quatenus opus est, novis necessitatibus aptare, nova cuiusque ætatis indoli consona promovere contendit.[111]

Quapropter in instituendis artificibus necnon in seligendis operibus in ecclesiam admittendis, vera artis præstantia exquiratur, quæ fidem et pietatem alat et cum veritate significationis et finis cui destinatur congruat.[112]

290. Ecclesiæ omnes dedicentur vel saltem benedicantur. Cathedrales tamen et parœciales ecclesiæ sollemni ritu dedicentur.

291. Ad sacras ædes recte exstruendas, reficiendas atque disponendas, omnes quorum interest Commissionem diœcesanam de sacra Liturgia et de Arte sacra consulant. Episcopus autem diœcesanus eiusdem Commissionis consilio et adiutorio utatur, quando agitur de normis in hac re tradendis, aut de novarum ædium adumbrationibus approbandis aut de quibusdam quæstionibus nonnullius momenti diiudicandis.[113]

292. Ornatus ecclesiæ ad nobilem ipsius simplicitatem conferat, potius quam ad pompam. In elementis autem seligendis quæ ad ornatum pertinent, rerum veritas curetur, atque eo contendatur, ut ad fidelium institutionem conferat et ad dignitatem totius loci sacri.

293. Apta ecclesiæ eiusque adiunctorum dispositio, quæ necessitatibus nostræ ætatis opportune respondeat, requirit ut non ea solummodo curentur quæ ad sacras actiones celebrandas directius pertineant, sed ut ea quoque prævi-

[108] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 122-124; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, Presbyterorum ordinis, n. 5; S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 90: A.A.S. 56 (1964) p. 897; Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 24: A.A S. 59 (1967) p. 554; Codex Iuris Canonici, can. 932 § 1.

[109] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 123.

[110] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 24: A.A S. 59 (1967) p. 554.

[111] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 123, 129; S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 13 c: A.A.S. 56 (1964) p. 880.

[112] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 123.

[113] Cf. Ibidem, n. 126; S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

deantur, quæ ad fidelium convenientem commoditatem tendunt, quæque in locis ubi populus congregatur habitualiter prævideri solent.

294. Populus Dei, qui ad Missam congregatur, cohærentem et hierarchicam habet ordinationem, quæ diversis ministeriis diversaque actione pro singulis celebrationis partibus exprimitur. Generalis itaque dispositio ædis sacræ ea sit oportet quæ cœtus congregati imaginem quodammodo præ se ferat, atque congruam omnium ordinationem permittat necnon rectam muneris exsecutionem uniuscuiusque foveat.

Fideles atque schola cantorum locum obtinebunt, qui ipsorum actuosam participationem faciliorem reddat.[114]

Sacerdos celebrans, diaconus et alii ministri locum capient in presbyterio. Ibidem parentur sedes concelebrantium; si vero eorum numerus magnus sit, sedes in alia ecclesiæ parte, sed prope altare, disponantur.

Hæc omnia, quamvis hierarchicam dispositionem et munerum diversitatem exprimere debeant, intimam tamen et cohærentem unitatem efficiant, qua unitas totius plebis sanctæ clare eluceat. Natura vero et pulchritudo loci universæque supellectilis pietatem foveant et sanctitatem mysteriorum quæ celebrantur ostendant.

II. DE PRESBYTERII ORDINATIONE AD SACRAM SYNAXIM

295. Presbyterium locus est ubi altare exstat, verbum Dei proclamatur, et sacerdos, diaconus et alii ministri munus suum exercent. Ab aula ecclesiæ opportune distinguatur aut per aliquam elevationem, aut per peculiarem structuram et ornatum. Talis autem amplitudinis sit, ut Eucharistiæ celebratio commode

peragi et conspici possit.[115]

De altari eiusque ornatu

296. Altare, in quo sacrificium crucis sub signis sacramentalibus præsens efficitur, est etiam mensa Domini, ad quam participandam in Missa populus Dei convocatur; atque centrum gratiarum actionis, quæ per Eucharistiam perficitur.

297. Celebratio Eucharistiæ, in loco sacro, peragenda est super altare; extra locum sacrum vero, etiam super mensam convenientem, peragi potest, retentis semper tobalea et corporali, cruce et candelabris.

298. Expedit in omni ecclesia altare fixum inesse, quod Christum Iesum, Lapidem vivum (1 Petr 2, 4; cf. Eph 2, 20), clarius et permanenter significat; ceteris vero locis, sacris celebrationibus dicatis, altare potest esse mobile.
Altare fixum dicitur, si ita exstruatur ut cum pavimento cohæreat ideoque amoveri nequeat; mobile vero si transferri possit.

299. Altare exstruatur a pariete seiunctum, ut facile circumiri et in eo celebratio versus populum peragi possit, quod expedit ubicumque possibile sit. Al-

[114] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, nn. 97-98: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

[115] Cf. ibidem, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

tare eum autem occupet locum, ut revera centrum sit ad quod totius congregationis fidelium attentio sponte convertatur.[116] De more sit fixum et dedicatum.

300. Altare tum fixum tum mobile iuxta ritum in Pontificali Romano descriptum dedicetur; altare tamen mobile potest tantum benedici.

301. Iuxta traditum Ecclesiæ morem et significationem, mensa altaris fixi sit lapidea, et quidem ex lapide naturali. Attamen etiam alia materia digna, solida et affabre effecta, de iudicio Conferentiæ Episcoporum, adhiberi potest. Stipites vero aut basis ad mensam sustentandam ex qualibet materia, dummodo sit digna et solida, confici possunt.
Altare mobile ex quibuslibet materiis nobilibus et solidis atque usui liturgico, iuxta diversarum regionum traditiones et mores, convenientibus, exstrui potest.

302. Usus deponendi sub altari dedicando reliquias Sanctorum, etsi non Martyrum, opportune servetur. Caveatur tamen ut de huiusmodi reliquiarum veritate certo constet.

303. In novis ecclesiis exstruendis præstat unum altare erigi, quod in fidelium cœtu unum Christum unamque Ecclesiæ Eucharistiam significet.
In ecclesiis vero iam exstructis, quando altare vetus ita situm est, ut difficilem reddat participationem populi nec transferri possit sine detrimento valoris artis, aliud altare fixum, arte confectum et rite dedicandum, exstruatur; et tantum super illud sacræ celebrationes peragantur. Ne fidelium attentio a novo altari distrahatur, altare antiquum ne sit peculiari modo ornatum.

304. Ob reverentiam erga celebrationem memorialis Domini et erga convivium in quo Corpus et Sanguis Domini præbentur, super altare ubi celebratur saltem una tobalea albi coloris ponatur, quæ ad formam, mensuram et ornatum quod attinet cum ipsius altaris structura conveniat.

305. In altaris ornatu moderatio servetur.
Tempore Adventus altare floribus ornetur ea moderatione, quæ indoli huius temporis conveniat, quin tamen plenam lætitiam Nativitatis Domini præveniat.
Tempore Quadragesimæ altare floribus ornari prohibetur. Excipiuntur tamen dominica Lætáre (IV in Quadragesima), sollemnitates et festa.
Florum ornatus semper sit temperatus, et potius quam supra mensam altaris, circa illud disponatur.

306. Super enim mensam altaris ea tantummodo quæ ad Missæ celebrationem requiruntur deponi possunt, scilicet: Evangeliarium ab initio celebrationis usque ad Evangelii proclamationem; a præsentatione vero donorum usque ad purificationem vasorum calix cum patena, pyxis, si necesse est, tandem corporale,

purificatorium, palla et missale.
Disponantur insuper modo discreto quæ forte ad amplificationem vocis sacerdotis necessaria sunt.

307. Candelabra, quæ pro singulis actionibus liturgicis, venerationis et festivæ celebrationis causa, requiruntur (cf. n. 117), aut super altare, aut circa ipsum, attenta structura tum altaris tum presbyterii, opportune collocentur, ita ut

[116] Cf. ibidem.

totum concinne componatur, neque fideles impediantur ab iis facile conspiciendis, quæ super altare aguntur vel deponuntur.

308. Item super altare vel prope ipsum crux, cum effigie Christi crucifixi, habeatur, quæ a populo congregato bene conspiciatur. Expedit ut huiusmodi crux, ad salutiferam Domini passionem in mentem fidelium revocandam, etiam extra celebrationes liturgicas prope altare permaneat.

De ambone

309. Dignitas verbi Dei requirit ut in ecclesia locus congruus exsistat e quo annuntietur et ad quem, inter liturgiam verbi, attentio fidelium sponte convertatur.[117]
Convenit ut generatim locus huiusmodi sit ambo stabilis et non simplex pluteus mobilis. Ambo, pro cuiusque ecclesiæ structura, ita dispositus esse debet, ut ministri ordinati et lectores a fidelibus bene conspici et audiri possint.
Ex ambone unice proferuntur lectiones, psalmus responsorius atque præconium paschale; item proferri possunt homilia et intentiones orationis universalis. Ambonis dignitas exigit ut ad eum solus minister verbi ascendat.
Convenit ut novus ambo benedicatur, antequam usui liturgico destinetur, iuxta ritum in Rituali Romano descriptum.[118]

De sede pro sacerdote celebrante aliisque sedibus

310. Sedes sacerdotis celebrantis debet munus eius præsidendi cœtui atque orationem dirigendi significare. Proinde locus eius magis congruus est versus ad populum in vertice presbyterii, nisi ædis structura vel alia adiuncta id impediant, ex. gr. si propter nimiam distantiam communicatio inter sacerdotem et cœtum congregatum difficilis evadat, aut si tabernaculum locum habeat in media parte retro altare. Omnis autem species throni vitetur.[119] Convenit ut sedes benedicatur, antequam usui liturgico destinetur, iuxta ritum in Rituali Romano descriptum.[120]
Item in presbyterio sedes disponantur pro sacerdotibus concelebrantibus necnon pro presbyteris, qui veste chorali induti, celebrationi intersunt, quin concelebrent.
Sedes diaconi prope sedem celebrantis ponatur. Pro aliis ministris sedes ita collocentur, ut clare distinguantur a sedibus cleri et ipsi munus sibi concreditum facile implere possint.[121]

[117] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 96: A.A.S. 56 (1964) p. 899.
[118] Cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspicandi novum ambonem, nn. 900-918.
[119] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 92: A.A.S. 56 (1964) p. 898.
[120] Cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspicandi novam cathedram seu sedem præsidentiæ, nn. 880-899.
[121] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 92: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

III. DE ECCLESIÆ ORDINATIONE

De locis fidelium

311. Loca fidelium congrua cura disponantur, ut ipsi oculis et animo sacras celebrationes debite participare possint. Expedit ut de more scamna seu sedilia ad eorum usum ponantur. Consuetudo tamen personis quibusdam privatis

sedes reservandi reprobanda est.[122] Scamna autem seu sedilia, præsertim in ecclesiis noviter exstructis, ita disponantur, ut fideles corporis habitus a diversis celebrationis partibus requisitos facile sumere possint et expedite ad sacram Communionem recipiendam accedere valeant.

Caveatur ut fideles sive sacerdotem sive diaconum et lectores non tantum videre, sed etiam, hodiernis instrumentis technicis adhibitis, commode audire valeant.

De loco scholæ cantorum et instrumentorum musicorum

312. Schola cantorum, attenta cuiusque ecclesiæ dispositione, ita collocetur, ut clare appareat eius natura, eam nempe fidelium communitatis congregatæ partem esse, et peculiare munus agere; eiusdem muneris exsecutio facilior evadat; singulis scholæ sodalibus plena in Missa participatio sacramentalis commode permittatur.[123]

313. Organum aliaque instrumenta musica legitime probata apto loco collocentur, ut tum scholæ tum populo cantanti subsidio esse possint, atque, si sola pulsentur, commode ab omnibus audiri queant. Convenit ut organum benedicatur, antequam usui liturgico destinetur, iuxta ritum in Rituali Romano descriptum.[124]

Tempore Adventus organum aliaque musica instrumenta adhibeantur ea moderatione, quæ indoli huius temporis conveniat, quin tamen plenam lætitiam Nativitatis Domini præveniat.

Tempore in Quadragesima sonus organi aliorumque instrumentorum permittitur tantum ad cantum sustentandum. Excipiuntur tamen dominica Lætáre (IV in Quadragesima), sollemnitates et festa.

De loco asservationis sanctissimæ eucharistiæ

314. Pro cuiusque ecclesiæ structura et iuxta legitimas locorum consuetudines, Ss.mum Sacramentum asservetur in tabernaculo in parte ecclesiæ pernobili, insigni, conspicua, decore ornata, et ad orationem apta.[125]

Tabernaculum de more unicum sit, inamovibile, materia solida atque inviolabili non transparenti confectum, et ita clausum ut quam maxime periculum

[122] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia Sacrosanctum Concilium, n. 32.

[123] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Musicam sacram, diei 5 martii 1967, n. 23: A.A.S. 59 (1967) p. 307.

[124] Cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis organi, nn. 1052-1067.

[125] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 54: A.A S. 59 (1967) p. 568; Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

profanationis vitetur.[126] Convenit insuper ut benedicatur, antequam usui liturgico destinetur, iuxta ritum in Rituali Romano descriptum.[127]

315. Ratione signi magis congruit ut in altari in quo Missa celebratur non sit tabernaculum in quo Ss.ma Eucharistia asservatur.[128]

Præstat proinde tabernaculum collocari, de iudicio Episcopi diœcesani:

a) aut in presbyterio, extra altare celebrationis, forma et loco magis convenientibus, non excluso vetere altari quod ad celebrationem amplius non adhibetur (cf. n. 303).

b) aut etiam in aliquo sacello ad privatam fidelium adorationem et precationem idoneo,[129] quod sit cum ecclesia organice coniunctum et christifidelibus conspicuum.

316. Secundum traditam consuetudinem, iuxta tabernaculum peculiaris perenniter luceat lampas, oleo vel cera nutrienda, qua indicetur et honoretur Christi præsentia.[130]

317. Minime obliviscantur etiam cetera omnia quæ de asservatione Ss.mæ Eucharistiæ ad normam iuris præscribuntur.[131]

De imaginibus sacris

318. Ecclesia in terrena Liturgia cælestem illam prægustando participat,

quæ in sancta civitate Ierusalem, ad quam peregrina tendit, celebratur, ubi Christus est in dextera Dei sedens, et memoriam Sanctorum venerando partem aliquam et societatem cum iis sperat se habituram.[132]
Itaque Domini, beatæ Mariæ Virginis et Sanctorum imagines, iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, in ædibus sacris fidelium venerationi exhibeantur [133] et ibi ita disponantur ut fideles manuducant ad mysteria fidei quæ ibi celebrantur. Ideoque caveatur ne eorum numerus indiscrete augeatur, hinc ut earum dispositio debito ordine fiat, ne fidelium attentionem ab ipsa celebratione avocent.[134] Unius autem eiusdemque Sancti plus quam una imago de more ne habeatur. Generatim in ornamento et dispositione ecclesiæ ad imagines quod attinet, pietati totius communitatis prospiciatur atque pulchritudini et dignitati imaginum.

[126] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 52: A.A.S. 59 (1967) p. 568; Instr. Inter Œcumenici, diei 26 septembris 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898; S. Congr. de Sacramentis, Instr. Nullo umquam tempore, diei 28 maii 1938, n. 4: A.A.S. 30 (1938) pp. 199-200; Rituale Romanum, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam, editio typica 1973, nn. 10-11; Codex Iuris Canonici, can. 938 § 3.
[127] Cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis occasione data auspicandi novum tabernaculum eucharisticum, nn. 919-929.
[128] Cf. S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 55: A.A.S. 59 (1967) p. 569.
[129] Ibidem, n. 53: A.A.S. 59 (1967) p. 568; Rituale Romanum, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam, editio typica 1973, n. 9; Codex Iuris Canonici, can. 938 § 2; Ioannes Paulus II, Epist. Dominicæ Cenæ, diei 24 februarii 1980, n. 3: A.A.S. 72 (1980) pp. 117-119.
[130] Cf. Codex Iuris Canonici, can. 940; S. Congr. Rituum, Instr. Eucharisticum mysterium, diei 25 maii 1967, n. 57: A.A.S. 59 (1967) p. 569; cf. Rituale Romanum, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam, editio typica 1973, n. 11.
[131] Cf. præsertim S. Congr. de Sacramentis, Instr. Nullo umquam tempore, diei 28 maii 1938: A.A.S. 30 (1938) pp. 198-207; Codex Iuris Canonici, cann. 934-944.
[132] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia Sacrosanctum Concilium, n. 8.
[133] Cf. Pontificale Romanum, Ordo Dedicationis ecclesiæ et altaris, editio typica 1977, cap. IV, n. 10; Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo ad benedicendas imagines quæ fidelium venerationi publicæ exhibentur, nn. 984-1031.
[134] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 125.

Caput VI
DE IIS QUÆ AD MISSÆ CELEBRATIONEM REQUIRUNTUR
I. DE PANE ET VINO AD EUCHARISTIAM CELEBRANDAM

319. Exemplum Christi secuta, Ecclesia panem et vinum cum aqua ad celebrandum dominicum convivium semper adhibuit.
320. Panis ad Eucharistiam celebrandam debet esse mere triticeus, recenter confectus et, secundum antiquam Ecclesiæ latinæ traditionem, azymus.
321. Ratio signi postulat ut materia celebrationis eucharisticæ revera ut cibus appareat. Expedit ergo ut panis eucharisticus, quamvis azymus et forma tradita confectus, tali modo efficiatur, ut sacerdos in Missa cum populo celebrata revera hostiam frangere possit in diversas partes, easque saltem aliquibus fidelibus distribuere. Parvæ tamen hostiæ minime excluduntur, quando numerus sacram Communionem sumentium aliæque rationes pastorales id exigunt. Gestus autem fractionis panis, quo simpliciter Eucharistia designabatur tempore apostolico, apertius manifestabit vim et momentum signi unitatis omnium in uno pane, et caritatis ex eo quod unus panis inter fratres distribuitur.
322. Vinum pro celebratione eucharistica debet esse ex genimine vitis (cf. Lc 22, 18), naturale et merum, idest extraneis substantiis non admixtum.
323. Sedula cura caveatur ut panis et vinum ad Eucharistiam destinata perfecto statu conserventur; id est, caveatur ne vinum acescat, neve panis corrumpatur vel nimis durus fiat, ita ut difficulter frangi possit.
324. Si post consecrationem aut cum Communionem sumit, sacerdos animadvertat vinum non fuisse infusum, sed aquam, deposita aqua in aliquo vase,

vinum cum aqua infundat in calicem, illud consecret, partem narrationis dicens quæ ad consecrationem calicis pertinet, quin tamen teneatur iterum panem consecrare.

II. DE SACRA SUPELLECTILE IN GENERE

325. Sicut pro ecclesiis ædificandis, ita et pro sacra supellectile universa, Ecclesia genus artis cuiusque regionis admittit, et eas aptationes recipit, quæ cum singularum gentium ingenio et traditionibus congruant, dummodo omnia usui ad quem ipsa sacra supellex destinatur apte respondeant.[135]
Etiam in hac parte sedulo curetur nobilis illa simplicitas, quæ cum arte vera optime copulatur.
326. In seligendis materiis pro sacra supellectile, præter eas quæ usu traditæ sunt, eæ quoque admitti possunt quæ, iuxta mentem nostræ ætatis, nobiles æstimantur, durabiles sunt et usui sacro bene accommodantur. Qua de re iudex erit Conferentia Episcoporum pro singulis regionibus (cf. n. 390).

[135] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 128.

III. DE SACRIS VASIS

327. Inter ea quæ ad Missam celebrandam requiruntur, speciali honore habentur vasa sacra, et inter hæc calix et patena, in quibus vinum et panis offeruntur, consecrantur et sumuntur.
328. Vasa sacra ex metallo nobili conficiantur. Si ex metallo conflata sint quod robiginem producat vel auro minus nobilis sit, interius plerumque inaurentur.
329. De iudicio Conferentiæ Episcoporum, actis ab Apostolica Sede recognitis, vasa sacra confici possunt etiam aliis ex materiis solidis et, secundum communem æstimationem cuiusque regionis, nobilibus, ex. gr. ebeno aut aliis lignis durioribus, dummodo usui sacro aptæ sint. Hoc in casu, præferantur semper materiæ quæ facile non frangantur neque corrumpantur. Quod valet pro omnibus vasis quæ ad hostias recipiendas destinata sunt, uti patena, pyxis, theca, ostensorium et alia huiusmodi.
330. Quoad calices aliaque vasa, quæ ad recipiendum Sanguinem Domini destinata sunt, cuppam habeant ex tali materia confectam, quæ liquida non absorbeat. Pes vero ex aliis materiis solidis et dignis confici potest.
331. Ad hostias consecrandas patena amplior convenienter adhiberi potest, in qua ponatur panis tum pro sacerdote et diacono tum pro aliis ministris et fidelibus.
332. Ad formam vasorum sacrorum quod attinet, artificis est ea opportuniore modo conficere, qui moribus respondeat singularum regionum dummodo ad usum liturgicum, ad quem destinantur, singula vasa sint apta, et clare distinguantur ab iis quæ usui cotidiano destinantur.
333. Quoad vasorum sacrorum benedictionem, serventur ritus in libris liturgicis præscripti.[136]
334. Mos servetur exstruendi in sacristia sacrarium, in quod aqua ablutionis sacrorum vasorum et linteaminum fundatur (cf. n. 280).

IV. DE SACRIS VESTIBUS

335. In Ecclesia, quæ est Corpus Christi, non omnia membra eodem munere funguntur. Hæc diversitas munerum in Eucharistiæ celebratione exterius manifestatur diversitate sacrarum vestium, quæ proinde signum exstare debent muneris cuique ministro proprii. Eædem tamen sacræ vestes ad decorem quoque ipsius actionis sacræ conferant oportet. Vestes quibus sacerdotes et diaconi, necnon ministri laici induuntur opportune benedicuntur antequam usui liturgico destinentur, iuxta ritum in Rituali Romano descriptum.[137]
336. Vestis sacra omnibus ministris ordinatis et institutis cuiusvis gradus communis est alba, circa lumbos cingulo astringenda, nisi tali modo confecta

[136] Cf. Pontificale Romanum, Ordo Dedicationis ecclesiæ et altaris, editio typica 1977 Ordo

benedictionis calicis et patenæ; Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis rerum quæ in liturgicis celebrationibus usurpantur, nn. 1068-1084.
137 Cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, Ordo benedictionis rerum quæ in liturgicis celebrationibus usurpantur, n. 1070.

sit, ut corpori adhæreat etiam sine cingulo. Antequam vero alba assumatur, si hæc habitum communem circa collum non cooperit, amictus adhibeatur. Alba cum superpelliceo commutari nequit, ne quidem super vestem talarem, quando casula vel dalmatica vel, iuxta normas, sola stola sine casula vel dalmatica induenda est.

337. Sacerdotis celebrantis vestis propria, in Missa aliisque sacris actionibus quæ cum Missa directo conectuntur, est casula seu planeta, nisi aliud caveatur, super albam et stolam induenda.

338. Diaconi vestis propria est dalmatica, super albam et stolam induenda; dalmatica tamen ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis omitti potest.

339. Acolythi, lectores, aliique ministri laici albam vel aliam vestem in singulis regionibus a Conferentia Episcoporum legitime probatam induere possunt (cf. n. 390).

340. Stola defertur a sacerdote circa collum et ante pectus pendens; a diacono vero ab umero sinistro per transversum super pectus ducitur ad partem dexteram corporis, ibique retinetur.

341. Pluviale, seu cappa pluvialis, assumitur a sacerdote in processionibus aliisque actionibus sacris, iuxta rubricas proprias singulorum rituum.

342. Ad formam sacrarum vestium quod attinet, Conferentiæ Episcoporum possunt definire et proponere Apostolicæ Sedi aptationes, quæ necessitatibus et moribus singularum regionum respondeant.[138]

343. Ad sacras vestes conficiendas, præter traditas materias, fibræ naturales cuiusque loci propriæ adhiberi possunt, necnon aliquæ fibræ artificiales, quæ respondeant dignitati actionis sacræ et personæ. De qua re iudicabit Episcoporum Conferentia.[139]

344. Decet pulchritudinem et nobilitatem cuiusque vestis non ex abundantia ornamentorum quæ superadduntur exquiri, sed e materia quæ adhibeatur et a forma. Ornamenta autem figuras seu imagines vel symbola præbeant, quæ usum sacrum indicent, remotis iis quæ usum sacrum dedeceant.

345. Diversitas colorum in sacris vestibus eo contendit, ut hinc proprietas mysteriorum fidei celebrandorum, hinc sensus progredientis vitæ christianæ, decursu anni liturgici, efficacius etiam exterius exprimatur.

346. Ad colorem sacrarum vestium quod attinet, servetur usus traditus, nempe:

a) Color albus adhibetur in Officiis et Missis temporis paschalis et Nativitatis Domini; insuper in celebrationibus Domini, quæ non sint de eius Passione, beatæ Mariæ Virginis, SS. Angelorum, Sanctorum non Martyrum, in sollemnitatibus Omnium Sanctorum (1 nov.) et S. Ioannis Baptistæ (24 iunii), in festis S. Ioannis Evangelistæ (27 dec.), Cathedræ S. Petri (22 febr.) et Conversionis S. Pauli (25 ian.).

b) Color ruber adhibetur in dominica Passionis et feria VI Hebdomadæ sanctæ, in dominica Pentecostes, in celebrationibus Passionis Domini, in festis nataliciis Apostolorum et Evangelistarum et in celebrationibus Sanctorum Martyrum.

138 Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 128.
139 Cf. ibidem.

c) Color viridis adhibetur in Officiis et Missis temporis “ per annum ”.

d) Color violaceus adhibetur tempore Adventus et Quadragesimæ. Assumi potest etiam in Officiis et Missis defunctorum.

e) Color niger adhiberi potest, ubi mos est, in Missis defunctorum.

f) Color rosaceus adhiberi potest, ubi mos est, in dominicis Gaudéte (III Adventus) et Lætáre (IV in Quadragesima).

g) Diebus sollemnioribus adhiberi possunt sacrae vestes festivæ seu nobiliores, etsi non sunt coloris diei.

Conferentiæ tamen Episcoporum possunt definire, ad colores liturgicos quod attinet, et proponere Apostolicæ Sedi aptationes, quæ necessitatibus et ingenio populorum respondeant.

347. Missæ rituales dicuntur cum colore proprio vel albo vel festivo; Missæ autem pro variis necessitatibus cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem pænitentialem manifestant, v. gr. nn. 31, 33, 38; Missæ votivæ cum colore convenienti Missæ quæ celebratur aut etiam cum colore proprio diei vel temporis.

V. DE ALIIS REBUS AD USUM ECCLESIÆ DESTINATIS

348. Præter vasa sacra aut vestes sacras, pro quibus aliqua peculiaris materia statuitur, alia supellex, quæ aut ipsi usui liturgico destinatur [140] aut quolibet alio modo in ecclesiam admittitur, digna sit atque respondens fini cui unaquæque res destinatur.

349. Peculiari modo curandum est ut libri liturgici, Evangeliarium et lectionarium præsertim, quæ ad verbi Dei proclamationem destinantur et proinde peculiari veneratione gaudent, sint revera in actione liturgica rerum supernarum signa et symbola, et proinde vere digni, decori et pulchri.

350. Insuper omni cura attendendum est ad ea quæ directe cum altari et celebratione eucharistica conectuntur, uti sunt, ex. gr., crux altaris et crux quæ in processione defertur.

351. Sedulo contendatur ut etiam in rebus minoris momenti artis postulata opportune serventur, et nobilis semper simplicitas cum munditie societur.

[140] Quoad benedictionem rerum quæ in domibus ecclesiæ ad usum liturgicum destinantur, cf. Rituale Romanum, De Benedictionibus, editio typica 1984, pars III.

Caput VII
DE MISSA EIUSQUE PARTIBUS ELIGENDIS

352. Efficacitas pastoralis celebrationis profecto augebitur, si textus lectionum, orationum et cantuum necessitatibus et præparationi animi et ingenio participantium apte, quantum fieri potest, respondebunt. Quod obtinetur congrue adhibita multiplici facultate electionis, quæ infra describitur.

Sacerdos proinde, in ordinanda Missa, ad commune bonum spirituale populi Dei, potius quam ad suam propensionem attendet. Memor sit insuper huiusmodi electionem partium concordi ratione esse faciendam cum iis qui partem aliquam in celebratione exercent, fidelibus minime exclusis, in iis quæ ad ipsos magis directo spectant.

Cum vero multiplex afferatur facultas seligendi diversas Missæ partes, necesse est ut ante celebrationem diaconus, lectores, psalmista, cantor, commentator, schola, unusquisque pro sua parte, probe sciant quinam textus ad se spectans adhibeatur, nihilque ex tempore quodammodo eveniat. Harmonica enim ordinatio et exsecutio rituum multum confert ad componendos fidelium animos ad Eucharistiam participandam.

I. DE MISSA ELIGENDA

353. In sollemnitatibus sacerdos sequi tenetur calendarium ecclesiæ in qua celebrat.

354. In dominicis, in feriis Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Paschæ, in festis et memoriis obligatoriis:

a) si Missa celebratur cum populo, sacerdos sequatur calendarium ecclesiæ in qua celebrat;

b) si Missa celebratur, cuius unus tantum minister participat, sacerdos eligere potest aut calendarium ecclesiæ aut calendarium proprium.

355. In memoriis ad libitum:
a) In feriis Adventus a die 17 ad 24 decembris, diebus infra octavam Nativitatis et in feriis Quadragesimæ, exceptis feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, dicitur Missa de die liturgico occurrente; de memoria autem in calendario generali eo die forte inscripta sumi potest collecta, dummodo non occurrat feria IV Cinerum aut feria Hebdomadæ sanctæ. In feriis temporis paschalis memoriæ Sanctorum rite ex integro peragi possunt.
b) In feriis Adventus ante diem 17 decembris, in feriis temporis Nativitatis a die 2 ianuarii et in feriis temporis paschalis, eligi potest aut Missa de feria, aut Missa de Sancto, vel de uno e Sanctis quorum fiat memoria, aut Missa de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto.
c) In feriis per annum, eligi potest aut Missa de feria, aut Missa de memoria ad libitum forte occurrente, aut Missa de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto, aut Missa pro variis necessitatibus vel votiva.
Si celebrat cum populo, sacerdos curabit ne frequentius et sine sufficienti causa lectiones omittat singulis diebus in lectionario pro feriis assignatas: Ecclesia enim cupit ut ditior mensa verbi Dei paretur fidelibus.[141]

[141] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 51.

Ob eandem causam moderate sumet Missas defunctorum: quælibet enim Missa tam pro vivis quam pro defunctis offertur, et in Prece eucharistica memoria defunctorum habetur.
Ubi autem fidelibus cordi sunt memoriæ ad libitum beatæ Mariæ Virginis vel Sanctorum, satisfiat legitimæ eorum pietati.
Cum vero facultas datur eligendi inter memoriam calendario generali inscriptam et memoriam calendario diœcesano aut religioso insertam, præoptetur, ceteris paribus et iuxta traditionem, memoria particularis.

II. DE MISSÆ PARTIBUS ELIGENDIS

356. In seligendis textibus diversarum partium Missæ tum de Tempore tum de Sanctis, serventur normæ quæ sequuntur.

De lectionibus

357. Dominicis et sollemnitatibus assignantur tres lectiones, scilicet Prophetæ, Apostoli et Evangelii, quibus populus christianus ad continuitatem operis salutis, secundum mirabile propositum divinum, educatur. Hæ lectiones stricte adhibeantur. Tempore paschali, iuxta Ecclesiæ traditionem, loco Veteris Testamenti, lectio ex Actibus Apostolorum sumitur.
Festis vero duæ lectiones assignantur. Si tamen festum iuxta normas ad gradum sollemnitatis elevatur, additur tertia lectio, quæ e Communi desumitur.
In memoriis Sanctorum, nisi habeantur propriæ, leguntur de more lectiones feriæ assignatæ. In quibusdam casibus proponuntur lectiones appropriatæ, quæ scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritualis aut actuositatis Sancti in luce ponunt. Usus harum lectionum non est urgendus, nisi ratio pastoralis revera id suadeat.
358. In lectionario pro feriis, lectiones proponuntur pro singulis diebus cuiusque hebdomadæ per universum cursum anni: proinde hæ lectiones plerumque sumentur, diebus quibus sunt assignatæ, nisi occurrat sollemnitas vel festum, vel memoria lectiones proprias Novi Testamenti habens, in quibus scilicet mentio fiat de Sancto celebrato.
Si tamen aliquando lectio continua in hebdomada intermittitur ob aliquam sollemnitatem, aliquod festum vel aliquam peculiarem celebrationem, sacerdoti licebit, præ oculis habita ordinatione lectionum totius hebdomadæ, aut partes omittendas una cum aliis componere aut statuere quinam textus aliis præferendi sint.

In Missis pro peculiaribus cœtibus, sacerdoti licebit textus peculiari celebrationi aptiores eligere, dummodo ex approbati lectionarii textibus seligantur.

359. Peculiaris insuper selectio textuum sacræ Scripturæ datur in lectionario pro Missis ritualibus, in quas aliqua Sacramenta vel Sacramentalia inseruntur, aut pro Missis, quæ pro quibusdam necessitatibus celebrantur.

Huiusmodi lectionaria ideo statuta sunt, ut per aptiorem verbi Dei auditionem fideles ad mysterium quod participant plenius percipiendum ducantur, et ad incensiorem amorem verbi Dei instituantur.

Textus proinde, qui in celebratione proferuntur, determinandi sunt præ oculis habitis tum congrua ratione pastorali tum eligendi facultate in hac re facta.

360. Datur quandoque forma longior et forma brevior eiusdem textus. In eligendo inter has duas formas criterium pastorale præ oculis habeatur. Tunc attendatur oportet ad facultatem fidelium auscultandi cum fructu lectionem magis vel minus longam; ad eorum facultatem audiendi textum magis completum, per homiliam explicandum.[142]

361. Quando autem facultas tribuitur seligendi inter unum vel alterum textum iam definitum, vel ad libitum propositum, attendendum erit ad utilitatem participantium, prout nempe agitur de adhibendo textu, qui facilior est vel magis conveniens cœtui congregato, vel de textu iterando vel reponendo, qui alicui celebrationi tamquam proprius assignatur, alteri vero tamquam ad libitum adhibendus, quoties utilitas pastoralis id suadeat.[143]

Quod evenire potest aut quando idem textus diebus proximioribus iterum legi debeat ex. gr. die dominica et in feria subsequenti aut quando timeatur ne textus aliquis quasdam gignat difficultates in aliquo christifidelium cœtu. Caveatur tamen ne, in seligendis textibus Scripturæ Sacræ, partes eius permanenter excludantur.

362. Præter facultates eligendi quosdam textus aptiores, de quibus supra, facultas fit Conferentiis Episcoporum, in peculiaribus adiunctis, aliquas aptationes indicandi ad lectiones quod attinet, ea tamen lege, ut textus seligantur e lectionario rite approbato.

De orationibus

363. In qualibet Missa, nisi aliter notetur, dicuntur orationes ipsi Missæ propriæ. In memoriis Sanctorum, dicitur collecta propria vel, si deest, de Communi congruenti; orationes vero super oblata et post Communionem, nisi sint propriæ, sumi possunt aut e Communi aut e feriis temporis currentis.

In feriis autem “ per annum ”, præter orationes dominicæ præcedentis, sumi possunt vel orationes alius dominicæ “ per annum ”, vel una ex orationibus pro variis necessitatibus, quæ in Missali recensentur. Semper tamen licebit ex iisdem Missis etiam solam collectam adhibere.

Hoc modo ditior copia præbetur textuum, quibus precatio fidelium abundantius nutritur.

In potioribus tamen anni temporibus, hæc accommodatio iam fit per orationes iisdem temporibus proprias, in Missali, pro singulis feriis, exstantes.

De Prece eucharistica

364. Plurimæ præfationes, quibus Missale Romanum ditatur, eo spectant ut argumenta gratiarum actionis in Prece eucharistica plenius eniteant, et variæ rationes mysterii salutis pleniore luce proponantur.

365. Electio inter Preces eucharisticas, quæ in Ordine Missæ inveniuntur, his normis opportune regitur:

a) Prex eucharistica prima, seu Canon romanus, qui semper adhiberi potest, opportunius profertur diebus quibus assignantur Communicántes propria,

[142] Missale Romanum, Ordo lectionum Missæ, editio typica altera 1981, Prænotanda, n. 80.

[143] Ibidem, n. 81.

aut in Missis quæ Hanc ígitur propriis ditantur, necnon in celebrationibus Apostolorum et Sanctorum, quorum mentio fit in ipsa Prece; itemque diebus dominicis, nisi, ob rationes pastorales, præferatur Prex eucharistica tertia.

b) Prex eucharistica secunda, ob peculiares ipsius notas, opportunius sumitur diebus infra hebdomadam, vel in peculiaribus rerum adiunctis. Quamvis præfatione propria instructa sit, adhiberi potest etiam cum aliis præfationibus; cum iis præsertim quæ mysterium salutis compendiose repræsentant, v. gr. cum præfationibus communibus. Quando Missa pro aliquo defuncto celebratur, adhiberi potest peculiaris formula, suo loco, nempe ante Meménto étiam proposita.

c) Prex eucharistica tertia cum qualibet præfatione dici potest. Eius usus præferatur diebus dominicis et festis. Si autem hæc Prex in Missis defunctorum adhibeatur, usurpari potest peculiaris formula pro defuncto, suo loco inserenda, nempe post verba: Omnes fílios tuos ubíque dispérsos, tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

d) Prex eucharistica quarta præfationem immutabilem habet et summarium plenius historiæ salutis præbet. Adhiberi potest quando Missa præfatione propria caret, et in dominicis “ per annum ”. In hanc Precem, ratione structuræ, inseri nequit peculiaris formula pro defuncto.

De cantibus

366. Cantibus in Ordine Missæ positis, v. gr. ad Agnus Dei, non licet substituere alios cantus.

367. In eligendis cantibus inter lectiones occurrentibus, necnon cantibus ad introitum, ad offertorium et ad Communionem, normæ serventur, quæ suis locis statuuntur (cf. nn. 40-41, 47-48, 61-64, 74, 86-88).

Caput VIII

DE MISSIS ET ORATIONIBUS AD DIVERSA ET DE MISSIS DEFUNCTORUM

I. DE MISSIS ET ORATIONIBUS AD DIVERSA

368.Quoniam liturgia Sacramentorum et Sacramentalium id efficit ut fidelibus bene dispositis omnis fere eventus vitæ sanctificetur gratia divina manante ex mysterio paschali,[144] et quoniam Eucharistia est sacramentum sacramentorum, Missale suppeditat exempla Missarum et orationum, quæ in diversis occasionibus vitæ christianæ adhiberi possunt pro necessitatibus totius mundi aut Ecclesiæ universæ vel localis.

369.Perspecta ampliore facultate eligendi lectiones et orationes, expedit ut Missæ ad diversa moderate, idest quando opportunitas id exigit, adhibeantur.

370.In omnibus Missis ad diversa, nisi aliter expresse caveatur, licet adhibere lectiones feriales, necnon cantus inter ipsas occurrentes, si cum celebratione conveniant.

371.In huiusmodi Missis adnumerantur Missæ rituales, pro variis necessitatibus, ad diversa et votivæ.

372.Missæ rituales cum celebratione quorundam Sacramentorum vel Sacramentalium conectuntur. Prohibentur in dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, in sollemnitatibus, in diebus infra octavam Paschæ, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum et in feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, servatis insuper normis quæ in libris ritualibus vel in ipsis Missis exponuntur.

373.Missæ pro variis necessitatibus vel ad diversa assumuntur quibusdam in rerum adiunctis, sive interdum sive statis temporibus occurrentibus. Ex his ab auctoritate competenti seligi possunt Missæ pro supplicationibus, quæ decursu anni a Conferentia Episcoporum statuentur.

374.Occurrente aliqua graviore necessitate vel utilitate pastorali, Missa ipsi conveniens celebrari potest, de mandato vel licentia Episcopi diœcesani, omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ,

diebus infra octavam Paschæ, Commemoratione omnium fidelium defunctorum et feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ.

375.Missæ votivæ de mysteriis Domini aut in honorem beatæ Mariæ Virginis vel Angelorum vel cuiusdam Sancti vel omnium Sanctorum, pro fidelium pietate dici possunt in feriis per annum, etiamsi occurrit memoria ad libitum. Celebrari tamen nequeunt, tamquam votivæ, Missæ quæ referuntur ad mysteria vitæ Domini vel beatæ Mariæ Virginis, excepta Missa eiusdem Immaculatæ Conceptionis, quia eorum celebratio cohæret cum anni liturgici cursu.

376.In diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, temporis Nativitatis a die 2 ianuarii, et temporis paschalis post octavam Paschatis, Missæ pro variis necessitatibus, ad diversa

[144] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 61.

et votivæ per se prohibentur. Si autem aliqua vera necessitas vel utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi potest Missa huic necessitati vel utilitati respondens, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis.

377.In feriis per annum in quibus occurrunt memoriæ ad libitum vel fit Officium de feria, licet celebrare quamlibet Missam vel adhibere quamlibet orationem ad diversa, exceptis tamen Missis ritualibus.

378.Peculiari modo, memoria sanctæ Mariæ in sabbato commendatur, quia Redemptoris Matri in Liturgia Ecclesiæ imprimis et præ omnibus Sanctis veneratio tribuitur.[145]

II. DE MISSIS DEFUNCTORUM

379.Sacrificium eucharisticum Paschatis Christi pro defunctis offert Ecclesia ut, inter se communicantibus omnibus Christi membris, quæ aliis impetrent spiritualem opem, aliis afferant spei solacium.

380.Inter Missas defunctorum primum locum tenet Missa exsequialis, quæ celebrari potest omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus de præcepto, feria V Hebdomadæ sanctæ, Triduo paschali et dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, servatis insuper omnibus servandis ad normam iuris.[146]

381.Missa defunctorum post acceptum mortis nuntium, vel in ultima sepultura defuncti, vel in primo anniversario die, celebrari potest etiam diebus infra octavam Nativitatis, diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria quæ non sit IV Cinerum aut Hebdomadæ sanctæ.

Aliæ Missæ defunctorum, seu Missæ “ cotidianæ ” celebrari possunt in feriis per annum, in quibus occurrunt memoriæ ad libitum vel fit Officium de feria, dummodo pro defunctis revera applicentur.

382.In Missis exsequialibus habeatur de more brevis homilia, secluso tamen quovis genere laudationis funebris.

383.Incitentur fideles, præsertim e familia defuncti, ut etiam per sacram Communionem sacrificium eucharisticum pro defuncto oblatum participent.

384. Si Missa exsequialis directo conectitur cum ritu exsequiarum, dicta oratione post Communionem, et omisso ritu conclusionis, fit ritus ultimæ commendationis seu valedictionis; qui ritus nonnisi præsente cadavere celebratur.

385.In ordinandis ac seligendis iis partibus Missæ pro defunctis, præsertim Missæ exsequialis, quæ variari possunt (ex. gr. orationibus, lectionibus, oratione universali), præ oculis habeantur, ut par est, rationes pastorales, quoad defunctum, eius familiam, et astantes.

Specialem insuper rationem habeant pastores de iis qui, per occasionem exsequiarum, liturgicis celebrationibus adsunt vel Evangelium audiunt, sive sunt acatholici sive catholici qui Eucharistiam numquam vel vix umquam participant, vel fidem etiam amisisse videntur: sunt enim sacerdotes ministri Evangelii Christi pro omnibus.

[145] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, Lumen gentium, n. 54; Paulus VI,

Adhort. Ap., Marialis cultus, diei 2 februarii 1974, n. 9: A.A.S. 66 (1974) pp. 122-123.
[146] Cf. præsertim Codex Iuris Canonici, cann. 1176-1185; Rituale Romanum, Ordo Exsequiarum, editio typica 1969.

Caput IX
DE APTATIONIBUS QUÆ EPISCOPIS EORUMQUE CONFERENTIIS COMPETUNT

386. Missalis Romani instauratio, ad normam decretorum Concilii Œcumenici Vaticani II ætate nostra effecta, assidue curavit ut fideles universi, in celebratione eucharistica, plenam illam, consciam atque actuosam participationem præstare possint, quæ ab ipsius Liturgiæ natura postulatur, et ad quam ipsi fideles, vi suæ condicionis, ius habent et officium.[147]
Quo autem celebratio normis et spiritui sacræ Liturgiæ plenius respondeat, in hac Institutione et in Ordine Missæ ulteriores aliquæ aptationes proponuntur, quæ iudicio vel Episcopi diœcesani vel Conferentiarum Episcoporum committuntur.
387. Episcopus diœcesanus, qui ut sacerdos magnus sui gregis habendus est, a quo vita suorum fidelium in Christo quodammodo derivatur et pendet,[148] vitam liturgicam fovere, moderari eique invigilare debet in sua diœcesi. Ipsi, in hac Institutione, committitur concelebrationis disciplinam moderari (cf. nn. 202, 374), normas statuere circa munus inserviendi sacerdoti ad altare (cf. n. 107), circa sacram Communionem sub utraque specie distribuendam (cf. n. 283), circa domos ecclesiæ exstruendas et ordinandas (cf. n. 291). Sed ad ipsum primarie spectat spiritum sacræ Liturgiæ in presbyteris, diaconis et fidelibus alere.
388. Aptationes, de quibus infra, quæ ampliorem coordinationem expetunt, in Conferentia Episcoporum, ad normam iuris, sunt determinandæ.
389. Ad Conferentias Episcoporum competit imprimis huius Missalis Romani editionem in probatis linguis vernaculis apparare atque approbare, ut, actis ab Apostolica Sede recognitis, in regionibus ad quas pertinet adhibeatur.[149]
Missale Romanum sive in textu latino sive in versionibus vernaculis legitime approbatis integre edendum est.
390. Conferentiarum Episcoporum est aptationes definire et, actis a Sede Apostolica recognitis, in ipsum Missale introducere, quæ in hac Institutione generali et in Ordine Missæ indicantur, uti sunt:
– fidelium gestus et corporis habitus (cf. supra, n. 43);
– gestus venerationis erga altare et Evangeliarium (cf. supra, n. 273);
– textus cantuum ad introitum, ad præsentationem donorum et ad Communionem (cf. supra, nn. 48, 74, 87);
– lectiones e Sacra Scriptura peculiaribus in adiunctis desumendæ (cf. supra, n. 362);
– forma pro pace tradenda (cf. supra, n. 82);
– modus sacræ Communionis recipiendæ (cf. supra, nn. 160, 283);
– materia altaris et sacræ supellectilis, præsertim sacrorum vasorum, necnon materia, forma et color vestium liturgicarum (cf. supra, nn. 301, 326, 329, 339, 342-346).

[147] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 14.
[148] Cf. ibidem, n. 41.
[149] Cf. Codex Iuris Canonici, can. 838 § 3.

Directoria vero aut Instructiones pastorales, quas Conferentiæ Episcoporum

utiles iudicaverint, prævia Apostolicæ Sedis recognitione, in Missale Romanum, loco opportuno, induci poterunt.

391. Iisdem Conferentiis spectat versionibus textuum biblicorum qui in Missæ celebratione adhibentur, peculiari cura attendere. Ex Sacra Scriptura enim lectiones leguntur et in homilia explicantur, psalmi canuntur, atque ex eius afflatu instinctuque preces, orationes et carmina liturgica effusa sunt, ut ex ea significationem suam actiones et signa accipiunt.[150]

Sermo adhibeatur qui captui fidelium respondeat et publicæ proclamationi aptus sit, notis tamen servatis quæ propriæ sunt diversis modis loquendi in libris biblicis adhibitis.

392. Item Conferentiarum Episcoporum erit versionem aliorum textuum assiduo studio apparare, ut, etiam servata indole cuiusque linguæ, sensus textus primigenii latini plene et fideliter reddatur. In hoc opere efficiendo, spectare expedit diversa litterarum genera quæ in Missa adhibentur, uti sunt orationes præsidentiales, antiphonæ, acclamationes, responsa, supplicationes litanicæ, etc. Præ oculis habeatur quod textuum versio non spectat imprimis ad meditationem, sed potius ad proclamationem vel cantum in actu celebrationis.

Sermo adhibeatur fidelibus regionis accommodatus, attamen nobilis ac litteraria qualitate præditus, firma semper manente necessitate alicuius catechesis de sensu biblico et christiano nonnullorum verborum et sententiarum.

Præstat vero, in regionibus eandem linguam habentibus, pro textibus liturgicis, præsertim vero pro textibus biblicis et pro Ordine Missæ eandem versionem, quantum fieri potest, haberi.[151]

393. Attento loco eminenti, quem in celebratione cantus obtinet, utpote liturgiæ pars necessaria vel integralis,[152] Conferentiarum Episcoporum est melodias aptas approbare, præsertim pro textibus Ordinarii Missæ, pro populi responsionibus et acclamationibus, et pro peculiaribus ritibus per annum liturgicum occurrentibus.

Item iudicare quasnam formas musicales, melodias, instrumenta musica in cultum divinum admittere liceat, quatenus usui sacro vere apta sint vel aptari possint.

394. Oportet ut quævis diœcesis suum Calendarium et Proprium Missarum habeat. Conferentia vero Episcoporum, pro sua parte, conficiat calendarium proprium nationis, vel, una cum aliis Conferentiis, calendarium amplioris dicionis, ab Apostolica Sede approbandum.[153]

In hoc opere perficiendo, maxime servanda et tuenda est dies dominica, ut primordialis dies festus, exinde aliæ celebrationes, nisi revera sint maximi momenti, ipsi ne præponantur.[154] Item curetur ne annus liturgicus ex decreto Concilii Vaticani II recognitus elementis secundariis obscuretur.

[150] Cf. ibidem, n. 24.
[151] Cf. ibidem, n. 36 § 3.
[152] Cf. ibidem, n. 112.
[153] Cf. Normæ Universales de Anno liturgico et de Calendario, nn. 48-51, infra, p. 99; S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. Calendaria particularia, diei 24 iunii 1970, nn. 4, 8: A.A.S. 62 (1970) pp. 652-653.
[154] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 106.

In calendario nationis conficiendo, dies indicentur (cf. n. 373) Rogationum et Quattuor anni Temporum, et formæ et textus ad illas celebrandas,[155] aliæque peculiares determinationes præ oculis habeantur.

Convenit ut, in edendo Missali, celebrationes quæ toti nationi vel dicioni sunt propriæ suo loco inter celebrationes calendarii generalis inserantur, quæ vero regioni vel diœcesi in Appendice particulari locum habeant.

395. Demum, si fidelium participatio et eorum spirituale bonum varietates et profundiores aptationes requirant, ut sacra celebratio ingenio et traditionibus diversarum gentium respondeat, Conferentiæ Episcoporum illas Sedi Apostolicæ,

ad normam art. 40 Constitutionis de sacra Liturgia proponere poterunt, de ipsius consensu introducendas, præsertim pro gentibus quibus Evangelium recentius nuntiatum est.[156] Attente serventur peculiares normæ quæ per Instructionem " De Liturgia romana et inculturatione " traditæ sunt.[157]

Ad modum autem in hac re procedendi, hæc serventur:

Imprimis prævia propositio Sedi Apostolicæ particulatim exponatur, ut, debita facultate concessa, ad singulas aptationes elaborandas procedatur.

His propositis ab Apostolica Sede rite approbatis, experimenta pro temporibus et locis statutis peragentur. Si casus fert, experimenti tempore expleto, Conferentia Episcoporum aptationum prosecutionem determinabit et rei maturam formulationem Apostolicæ Sedis iudicio proponet.[158]

396. Antequam tamen ad novas aptationes, profundiores præsertim, deveniatur, sedulo curandum erit ut cleri et fidelium debita institutio sapienter ordinateque promoveatur, facultates iam prævisæ ad effectum ducantur et normæ pastorales, spiritui celebrationis respondentes, plene applicentur.

397. Principium quoque servetur, iuxta quod unaquæque Ecclesia particularis concordare debet cum universali Ecclesia non solum quoad fidei doctrinam et signa sacramentalia, sed etiam quoad usus universaliter acceptos ab apostolica et continua traditione, qui servandi sunt non solum ut errores vitentur, verum etiam ad fidei integritatem tradendam, quia Ecclesiæ lex orandi eius legi credendi respondet.[159]

Ritus romanus partem notabilem et pretiosam liturgici thesauri et patrimonii Ecclesiæ catholicæ constituit, cuius divitiæ ad bonum universæ Ecclesiæ iuvant, ita ut earum amissio ei graviter noceret.

Ritus ille sæculorum decursu non solum usus liturgicos ex urbe Roma ortos servavit sed etiam profundo, organico et harmonico modo alios quosdam in se integravit, qui e consuetudinibus et ingenio diversorum populorum variarumque Ecclesiarum particularium sive Occidentis sive Orientis derivabantur, indolem quandam supraregionalem sic acquirens. Nostris vero temporibus identitas et expressio unitaria huius Ritus invenitur in editionibus typicis librorum liturgicorum ex auctoritate Summi Pontificis promulgatis et in libris liturgicis illis re-

155 Cf. Normæ Universales de Anno liturgico et de Calendario, n. 46, infra, p. 98; S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. Calendaria particularia, diei 24 iunii 1970 n. 38: A.A.S. 62 (1970) p. 660.

156 Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 37-40.

157 Cf. Congr. de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Instr. Varietates legitimæ, diei 25 ianuarii 1994, nn. 54, 62-69: A.A.S. 87 (1995) pp. 308-309, 311-313.

158 Cf. Ibidem, nn. 66-68: A.A.S. 87 (1995) p. 313.

159 Cf. Ibidem, nn. 26-27: A.A.S. 87 (1995) pp. 298-299.

spondentibus, a Conferentiis Episcoporum pro suis dicionibus probatis atque a Sede Apostolica recognitis.[160]

398. Norma a Concilio Vaticano II statuta, ut innovationes in instauratione liturgica ne fiant nisi vera et certa utilitas Ecclesiæ id exigat, et adhibita cautela ut novæ formæ ex formis iam exstantibus organice quodammodo crescant,[161] ad ipsius quoque Ritus romani inculturationem operandam applicari debet.[162] Inculturatio insuper necessariam temporis copiam requirit ne festinatim et incaute authentica traditio liturgica contaminetur.

Inculturationis denique inquisitio minime contendit ad novas familias rituales creandas, sed culturæ datæ exigentiis consulere eo tamen modo, ut aptationes inductæ sive in Missali sive in aliis libris liturgicis compositæ indoli propriæ Ritus romani non sint noxiæ.[163]

399. Itaque Missale Romanum, quamvis in linguarum diversitate atque in quadam consuetudinum varietate,[164] in posterum servari debet veluti instrumentum et præclarum signum integritatis et unitatis Ritus romani.[165]

[160] Cf. Ioannes Paulus II, Litt. Ap. Vicesimus quintus annus, diei 4 decembris 1988, n. 16: A.A.S. 81 (1989) p. 912; Congr. de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Instr. Varietates legitimæ, diei 25 ianuarii 1994, nn. 2, 36: A.A.S. 87 (1995) pp. 288, 302.
[161] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 23.
[162] Cf. Congr. de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, Instr. Varietates legitimæ, diei 25 ianuarii 1994, n. 46: A.A.S. 87 (1995) p. 306.
[163] Cf. ibidem, n. 36: A.A.S. 87 (1995) p. 302.
[164] Cf. ibidem, n. 54: A.A.S. 87 (1995) pp. 308-309.
[165] Cf. Conc. Œcum. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 38; Paulus VI, Const. Ap. Missale Romanum: supra, p. 14.

NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

LITTERÆ APOSTOLICÆ MOTU PROPRIO DATÆ

NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET NOVUM CALENDARIUM ROMANUM GENERALE APPROBANTUR

PAULUS PP. VI

Mysterii Paschalis celebrationem potissimum habere in religioso christianorum cultu momentum, eandemque per dierum, hebdomadarum totiusque anni explicari cursum, dilucide sacrosancto Concilio Vaticano II docemur. Ex quo sequitur, opus esse, ut idem paschale Christi mysterium in instauratione anni liturgici, cuius normæ ab ipsa Sancta Synodo traditæ sunt,[1] in clariore luce ponatur, sive ad ordinationem Proprii, quod vocant, de Tempore ac de Sanctis, sive ad Calendarii Romani recognitionem quod attinet.

I

Re enim vera, progredientibus sæculis, factum est, ut tum ex auctis pervigiliis, religiosis festis, eorumque per octo dies celebrationibus, tum ex variis anni liturgici sensim intersertis partibus, ita non numquam peculiaribus pietatis exercitationibus christifideles uterentur, ut eorum mentes a præcipuis divinæ redemptionis mysteriis quadamtenus sevocari viderentur.
Sed neminem latet, a Decessoribus Nostris S. Pio X et ven.

rec. Ioanne XXIII nonnulla data esse præcepta eo spectantia, ut pariter dies dominica, in suam pristinam dignitatem restituta, vere proprieque primordialis dies festus [2] ab omnibus haberetur, pariter liturgica sacræ Quadragesimæ celebratio instauraretur. Neque minus tenetur, Decessorem Nostrum ven. rec. Pium XII decreto

[1] Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 102-111.
[2] Cf. ibid., n. 106.

facto [3] mandavisse, ut apud Ecclesiam Occidentalem, inter Noctem paschalem, sollemnis pervigilia redintegraretur; in qua, dum Sacramenta christianæ initiationis celebrarentur, populus Dei cum Christo Domino resurgente suum renovaret spirituale fœdus.

Hi videlicet Summi Pontifices, sanctorum Patrum institutionem firmiterque catholicæ Ecclesiæ traditam doctrinam secuti rectissime sentiebant, annali Liturgiæ cursu non modo facta commemorari, quibus Christus Iesus salutem nobis moriendo attulit, aut præteritarum rerum gestarum memoriam repeti, quam meditantes christifidelium animi, vel simpliciores, erudirentur et nutrirentur, verum etiam iidem edocebant anni liturgici celebrationem peculiari sacramentali vi et efficacia pollere ad christianam vitam alendam. [4] Quod quidem Nosmetipsi et sentimus et profitemur.

Recte igitur ac merito cum sacramentum Nativitatis Christi [5] eiusque in mundo agimus manifestationem, illud deprecamur, ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur; [6] et cum eiusdem Christi Pascha renovamus, a summo Deo poscimus, ut, qui cum Christo sint renati, sacramentum vivendo teneant, quod fide perceperunt.[7] Nam, ut Concilii Œcumenici Vaticani II verbis utamur, Ecclesia mysteria redemptionis ita recolens, divitias virtutum atque meritorum Domini sui, adeo ut omni tempore quodammodo præsentia reddantur, fidelibus aperit, qui ea attingant et gratia salutis repleantur.[8]

Quam ob rem anni liturgici recognitio, normæque eius instaurationem consequentes, ad nihil aliud pertinent, nisi ut fideles per fidem, spem, caritatem ardentius cum toto ... Christi mysterio per anni circulum explicato [9] communicent.

II

A quo argumento illud haudquaquam dissidere existimamus, etiam festa beatæ Mariæ Virginis, quæ indissolubili nexu cum Filii sui opere salutari coniungitur,[10] et memorias Sanctorum, quibus iure merito dominorum nostrorum Martyrum et Victorum [11] natalicia accensentur, nitida luminis claritate fulgere; cum festa Sanctorum mirabilia ... Christi in servis eius prædicent, et fidelibus opportuna præbeant exempla imitanda.[12] Etenim hoc firmum cer-

[3] Cf. S. Congr. Rituum, Decr. Dominicæ Resurrectionis, 9 febr. 1951: A.A.S. 43 (1951)

pp. 128-129.
4 S. Congr. Rituum, Decr. generale Maxima redemptionis nostræ mysteria, 16 nov. 1955: A.A.S. 47 (1955) p. 839.
5 S. Leo Magnus, Sermo XXVII in Nativitate Domini 7, 1: PL 54, 216.
6 Cf. Missale Romanum [ed. typ. 1962], Oratio de Epiphania [Collecta 2 in Baptismate Domini, infra, p. 190].
7 Cf. Missale Romanum [ed. typ. 1962], Oratio feriæ III infra octavam Paschæ [Collecta feriæ II, infra octavam Paschæ, infra, p. 380].
8 Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 102.
9 Cf. ibid.
10 Ibid., n. 103.
11 Cf. Breviarium Syriacum (sæc. v), ed. B. Mariani, Romæ 1956, p. 27.
12 Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 111.

tumque semper Ecclesiæ catholicæ fuit, Sanctorum festis paschale Christi mysterium nuntiari ac renovari.[13]

Quapropter, cum infitias ire non liceat, labentibus sæculis, plura quam par esset Sanctorum festa inducta esse, convenienter Sancta Synodus monuit: Ne festa Sanctorum festis ipsa mysteria salutis recolentibus prævaleant, plura ex his particulari cuique Ecclesiæ vel Nationi vel Religiosæ Familiæ relinquantur celebranda, iis tantum ad Ecclesiam universam extensis, quæ Sanctos memorant, momentum universale præ se ferentes.[14]

Iamvero hæc Concilii Œcumenici decreta ad effectum adducendi causa, hinc nonnullorum Sanctorum nomina a Calendario generali sublata sunt, hinc facultas est concessa, ut aliorum Sanctorum memoriæ, cum libet, agantur, eorumque cultus, in suis cuiusque regionibus tributus, congruenter restituatur. Ex quo natum est, ut quorundam Sanctorum non ubicumque terrarum notorum, a Calendario Romano expunctis nominibus, ibidem nomina recepta sint quorundam Martyrum, in iis ortorum regionibus, ad quas Evangelii nuntium serius manavit; ita ut in eodem indice omnium gentium quidam quasi vicarii, vel profuso pro Christo sanguine, vel præstantissimis adhibitis virtutibus insignes, pari dignitate conspiciantur.

Has ob causas putamus, novum generale Calendarium, ad usum latini ritus digestum, sive magis cum huius temporis pietatis rationibus et sensibus congruere, sive aptius eam Ecclesiæ proprietatem, qua est universalis, referre; utpote quod præclarissimorum virorum nomina deinceps proponat, qui perspicua sanctitatis specimina, multiplicibus excultæ modis, cuncto populo Dei apponant.

Quod quantum ad spiritualem totius christianæ multitudinis utilitatem conducat supervacaneum est dicere.

Huiusmodi ergo causis diligentissime coram Domino perpensis, novum Calendarium Romanum generale a Consilio ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia compositum, itemque normas universales ad ordinationem anni liturgici spectantes, Apostolica Nostra auctoritate approbamus, ut a die I mensis Ianuarii proximi anni mcmlxx vigere incipiant, iuxta decreta, quæ Sacra Rituum Congregatio coniuncte cum Consilio, de quo mox diximus, fecerit, usque ad illud tempus valitura, quo Missale et Breviarium

rite instaurata edita erunt.
Quæcumque vero Nostris hisce Litteris motu proprio datis statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris latis, ceterisque præscriptionibus mentione et derogatione dignis.
Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, die xiv mensis Februarii anno mcmlxix, Pontificatus Nostri sexto.
PAULUS PP. VI

[13] Cf. ibid., n. 104.
[14] Cf. ibid., n. 111.

NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET DE CALENDARIO

Caput I
DE ANNO LITURGICO

1. Christi opus salutiferum sancta Ecclesia, statis diebus per anni decursum, sacra recordatione celebrat. In unaquaque hebdomada, die quæ dominica appellatur, memoriam agit Resurrectionis Domini, quam semel etiam in anno, maxima Paschæ sollemnitate, una cum beata eius Passione frequentat. Per anni vero circulum Christi totum mysterium explicat nataliciaque Sanctorum commemorat.
Variis autem anni liturgici temporibus, iuxta traditas disciplinas, Ecclesia fidelium eruditionem perficit, per pias animi et corporis exercitationes, instructionem, precationem, pænitentiæ et misericordiæ opera.[1]

2. Principia quæ sequuntur tum ad Ritum romanum tum ad omnes alios Ritus applicari possunt ac debent, normæ tamen practicæ solum ritum romanum spectare intellegendæ sunt, nisi agatur de iis quæ ex ipsa rei natura alios quoque ritus afficiant.[2]

Titulus I – De diebus liturgicis

I. De die liturgico in genere

3. Unusquisque dies sanctificatur liturgicis populi Dei celebrationibus, præsertim vero sacrificio eucharistico et Officio divino.
Dies liturgicus decurrit a media nocte ad mediam noctem. Celebratio vero dominicæ et sollemnitatum incipit iam vespere diei præcedentis.

II. De dominica

4. Primo uniuscuiusque hebdomadæ die, quæ dies Domini seu dies dominica nuncupatur, Ecclesia, ex traditione apostolica, quæ originem ducit ab ipsa die Resurrectionis Christi, mysterium paschale celebrat. Itaque dominica uti primordialis dies festus haberi debet.[3]

5. Propter suum peculiare momentum, dominica suam cedit celebrationem solummodo sollemnitatibus necnon festis Domini; dominicæ vero Adventus, Quadragesimæ et Paschæ super omnia festa Domini et super omnes sollemnita-

[1] Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, nn. 102-105.
[2] Cf. ibid., n. 3.
[3] Cf. ibid., n. 106.

tes præcedentiam habent. Sollemnitates autem in his dominicis occurrentes ad feriam secundam sequentem transferuntur, nisi agatur de occurrentia in Dominica in Palmis aut in Dominica Resurrectionis Domini.

6.Dominica excludit per se assignationem perpetuam alius celebrationis. Attamen:

a) dominica infra octavam Nativitatis Domini, fit festum S. Familiæ;

b) dominica post diem 6 ianuarii, fit festum Baptismatis Domini;

c) dominica post Pentecosten, fit sollemnitas Ss.mæ Trinitatis;

d) dominica ultima “ per annum ”, fit sollemnitas Domini nostri Iesu Christi universorum Regis.

7.Ubi autem sollemnitates Epiphaniæ, Ascensionis et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non sunt de præcepto servandæ, assignentur dominicæ tamquam diei proprio, hac ratione:

a) Epiphania, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti;

b) Ascensio, dominicæ VII Paschæ;

c) sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

III. De sollemnitatibus, festis et memoriis

8.Anni circulo, Ecclesia, mysterium Christi celebrando, etiam beatam Dei Genetricem Mariam cum peculiari amore veneratur, memoriasque Martyrum aliorumque Sanctorum pietati fidelium proponit.[4]

9.Sancti qui momentum universale præ se ferunt in Ecclesia universa obligatorie celebrantur; ceteri, aut in calendario inscribuntur ad libitum tamen celebrandi, aut particulari cuique Ecclesiæ, vel nationi, vel religiosæ familiæ, relinquuntur colendi.[5]

10.Celebrationes, iuxta momentum quod ipsis tribuitur, ita inter se distinguuntur et nominantur: sollemnitas, festum, memoria.

11.Sollemnitates inter dies præcipuos adnumerantur, quorum celebratio incipit a I Vesperis, die præcedenti. Nonnullæ sollemnitates etiam Missa propria vigiliæ ditantur, vespere diei præcedentis adhibenda, si Missa horis vespertinis celebratur.

12.Summarum sollemnitatum Paschæ et Nativitatis celebratio per octo dies continuos protrahitur. Utraque octava legibus propriis ordinatur.

13.Festa intra fines diei naturalis celebrantur; proinde non habent I Vesperas, nisi de festis Domini agatur quæ in dominicis “ per annum ” et temporis Nativitatis occurrunt et pro earum Officio substituuntur.

14.Memoriæ sunt obligatoriæ vel ad libitum; earum autem celebratio cum celebratione feriæ occurrentis componitur secundum normas, quæ in Institutionibus generalibus Missalis Romani et de Liturgia Horarum exponuntur.

[4] Cf. ibid., nn. 103-104.

[5] Cf. ibid., n. 111.

Memoriæ vero obligatoriæ, quæ occurrunt in feriis Quadragesimæ, solummodo tamquam memoriæ ad libitum celebrari possunt.

Si eodem die plures inscribuntur in calendario memoriæ ad libitum, una tantum celebrari potest, omissis ceteris.

15.In sabbatis “ per annum ”, in quibus non occurrat memoria obligatoria, fieri potest memoria ad libitum de beata Maria Virgine.

IV. De feriis

16.Hebdomadæ dies, qui post dominicam decurrunt, feriæ nuncupantur; diversa tamen ratione celebrantur, iuxta momentum ipsis proprium:
a) feria IV Cinerum et feriæ Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive, omnibus aliis celebrationibus præferuntur;
b) feriæ Adventus, a die 17 ad diem 24 decembris inclusive, et omnes feriæ Quadragesimæ memoriis obligatoriis præferuntur;
c) ceteræ feriæ omnibus sollemnitatibus et festis cedunt et cum memoriis componuntur.

Titulus II – De anni circulo

17.Totum Christi mysterium per anni circulum ab Ecclesia recolitur, ab incarnatione usque ad diem Pentecostes et ad exspectationem adventus Domini.[6]

I. De Triduo paschali

18.Cum vero humanæ redemptionis et perfectæ Dei glorificationis opus adimpleverit Christus præcipue per suum paschale mysterium, quo mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit, sacrum paschale Triduum Passionis et Resurrectionis Domini uti totius anni liturgici culmen effulget.[7] Fastigium igitur, quod dies dominica habet in hebdomada, sollemnitas Paschæ habet in anno liturgico.[8]

19.Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini incipit a Missa vespertina in Cena Domini, habet suum centrum in Vigilia paschali, et clauditur Vesperis dominicæ Resurrectionis.

20.Feria VI in Passione Domini,[9] et, iuxta opportunitatem, etiam Sabbato sancto usque ad Vigiliam paschalem,[10] ubique celebratur sacrum ieiunium paschale.

21.Vigilia paschalis, nocte sancta qua Dominus resurrexit, habetur ut “ mater omnium sanctarum Vigiliarum ”,[11] in qua Ecclesia Christi resurrectionem vigilando exspectat, eamque in sacramentis celebrat. Ergo tota huius sacræ Vigiliæ

[6] Cf. ibid., n. 102.
[7] Cf. ibid., n. 5.
[8] Cf. ibid., n. 106.
[9] Cf. Paulus VI, Const. Apost. Pænitemini, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.
[10] Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 110.
[11] S. Augustinus, Sermo 219: PL 38, 1088.

celebratio nocte peragi debet, ita ut vel incipiatur post initium noctis vel finiatur ante diei dominicæ diluculum.

II. De tempore paschali

22.Quinquaginta dies a dominica Resurrectionis ad dominicam Pentecostes in lætitia et exsultatione celebrantur sicut unus dies festus, immo “ magna dominica ”.[12] Hi sunt dies in quibus præcipue cantatur Allelúia.

23.Dominicæ huius temporis veluti dominicæ Paschæ habentur et, post dominicam Resurrectionis, dominicæ II, III, IV, V, VI, VII Paschæ nuncupantur; concluditur autem hoc sacrum quinquaginta dierum tempus dominica Pentecostes.

24.Octo primi dies temporis paschalis constituunt octavam Paschæ et uti sollemnitates Domini celebrantur.

25.Quadragesima die post Pascha celebratur Ascensio Domini, nisi, ubi non est de præcepto servanda, VII dominica Paschæ fuerit assignata (cf. n. 7).

26.Feriæ post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten inclusive ad adventum præparant Spiritus Sancti Paracliti.

III. De tempore Quadragesimæ

27.Tempus Quadragesimæ ordinatur ad præparationem celebrationis Paschæ: liturgia enim quadragesimalis tam catechumenos, per diversos initiationis christianæ gradus, quam fideles, memoriam Baptismi recolentes et pænitentiam agentes, componit ad celebrandum paschale mysterium.[13]

28.Tempus Quadragesimæ decurrit a feria IV Cinerum ad Missam in Cena Domini exclusive.

Ab initio Quadragesimæ usque ad Vigiliam paschalem non dicitur .

29.Feria IV in capite Quadragesimæ, quæ ubique habetur ut dies ieiunii,[14] imponuntur cineres.

30.Dominicæ huius temporis appellantur dominicæ I, II, III, IV, V in Quadragesima. Dominica sexta, in qua initium sumit Hebdomada sancta, dicitur Allelúia “ Dominica in palmis de Passione Domini ”.

31.Hebdomada sancta ordinatur ad recolendam Passionem Christi ab eius ingressu messianico in Ierusalem.

Feria V Hebdomadæ sanctæ, mane, Episcopus, Missam cum suo presbyterio concelebrans, olea sancta benedicit et chrisma conficit.

IV. De tempore Nativitatis

32.Post annuam mysterii paschalis celebrationem, nihil antiquius habet Ecclesia quam memoriam Nativitatis Domini et primarum eius manifestationum recolere: quod fit tempore Nativitatis.

[12] S. Athanasius, Epist. fest. I: PG 26, 1366.
[13] Cf. Conc. Vat. II, Const. de sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium, n. 109.
[14] Cf. Paulus VI, Const. Apost. Pænitemini, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.

33. Tempus Nativitatis decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad dominicam post Epiphaniam, seu post diem 6 ianuarii, inclusive.

34. Missa in Vigilia Nativitatis adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive post I Vesperas.

Die autem Nativitatis Domini, Missa ter celebrari potest, secundum antiquam traditionem romanam, scilicet in nocte, in aurora et in die.

35. Nativitas Domini suam habet octavam sic ordinatam:

a) dominica infra octavam, vel, ea deficiente, die 30 decembris, fit festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph;
b) die 26 decembris, fit festum S. Stephani, Protomartyris;
c) die 27 decembris, fit festum S. Ioannis, Apostoli et Evangelistæ;
d) die 28 decembris, fit festum Ss. Innocentium;
e) dies 29, 30, 31 sunt dies infra octavam;
f) die 1 ianuarii, in octava Nativitatis, fit sollemnitas Sanctæ Dei Genetricis Mariæ, in qua commemoratur etiam impositio Ss.mi Nominis Iesu.

36. Dominica a die 2 ad diem 5 ianuarii occurrens est Dominica II post Nativitatem.

37. Epiphania Domini celebratur die 6 ianuarii, nisi, ubi non est de præcepto servanda, assignata sit dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti (cf. n. 7).

38. Dominica post diem 6 ianuarii occurrente, fit festum Baptismatis Domini.

V. De tempore Adventus

39. Tempus Adventus duplicem habet indolem: est enim tempus præparationis ad sollemnia Nativitatis, in quibus primus Dei Filii adventus ad homines recolitur, ac simul tempus quo per hanc recordationem mentes diriguntur ad exspectationem secundi Christi adventus in fine temporum. His duabus rationibus, tempus Adventus se præbet ut tempus devotæ ac iucundæ exspectationis.

40. Tempus Adventus incipit a I Vesperis dominicæ quæ incidit in diem 30 novembris vel est huic vicinior, et explicit ante I Vesperas Nativitatis Domini.

41. Dominicæ huius temporis nuncupantur dominicæ I, II, III, IV Adventus.
42. Feriæ a die 17 ad diem 24 decembris inclusive modo magis directo ad præparationem Nativitatis Domini ordinantur.

VI. De tempore " per annum "

43. Præter tempora propriam indolem habentia, triginta tres vel triginta quattuor supersunt hebdomadæ per anni circulum, in quibus non celebratur peculiaris mysterii Christi aspectus; sed potius ipsum mysterium Christi in sua plenitudine recolitur, præsertim vero diebus dominicis. Huiusmodi periodus, tempus " per annum " nuncupatur.
44. Tempus " per annum " incipit feria II quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem et protrahitur usque ad feriam III ante Quadragesimam inclusive; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes et explicit ante I Vesperas dominicæ I Adventus.
Eadem ratione adhibetur series formulariorum, quæ pro dominicis et feriis huius temporis invenitur tum in Missali tum in Liturgia Horarum (voll. III-IV).

VII. De Rogationibus et Quattuor anni Temporibus

45. In Rogationibus et Quattuor anni Temporibus, Ecclesia solet pro variis hominum necessitatibus, imprimis vero pro fructibus terræ et hominum laboribus, Dominum exorare, eique publice gratias referre.
46. Ut Rogationes et Quattuor anni Tempora diversis locorum et fidelium necessitatibus aptari possint, quoad tempus et rationem illa celebrandi a Conferentiis Episcoporum ordinentur oportet.
De eorum proinde amplitudine celebrationis, per unum vel plures dies protrahendæ, de eorum iteratione per anni decursum, normæ statuantur a competenti auctoritate, attentis necessitatibus localibus.
47. Missa pro singulis diebus harum celebrationum, inter Missas pro variis necessitatibus eligatur, quæ sit magis accommodata supplicationum proposito.

Caput II
DE CALENDARIO
Titulus I – De calendario et celebrationibus in eo inscribendis

48. Ordinatio celebrationis anni liturgici calendario regitur, quod est generale vel particulare, prouti statutum est in usum totius Ritus romani, vel in usum alicuius Ecclesiæ particularis vel familiæ religiosæ.
49. In calendario generali universus cyclus celebrationum inscribitur, tum mysterii salutis in Proprio de tempore, tum eorum Sanctorum qui momentum universale præ se ferunt, et ideo obligatorie ab omnibus celebrantur, tum aliorum qui universalitatem et continuitatem sanctitatis in populo Dei demonstrant.
Calendaria vero particularia celebrationes magis proprias continent congruenti ratione cum cyclo generali organice compositas.[15] Singulæ enim Ecclesiæ vel familiæ religiosæ Sanctos, qui ipsis sunt peculiari ratione propria, peculiari honore prosequantur oportet.
Calendaria tamen particularia, a competenti auctoritate componenda, ab Apostolica Sede sunt probanda.
50. In componendis calendariis particularibus, ad hæc attendatur:
a) Proprium de tempore, seu cyclus temporum, sollemnitatum et festorum, quo mysterium redemptionis in anno liturgico explicatur et colitur, integer semper servetur, et debita præminentia gaudeat super celebrationes particulares.
b) Celebrationes propriæ organice cum celebrationibus universalibus componantur, attentis ordine et præcedentia in tabula dierum liturgicorum pro singulis indicatis. Ne tamen calendaria particularia plus æquo onerentur, singuli Sancti unica celebratione in anno liturgico gaudeant, servata, ubi rationes pastorales

id suadeant, altera celebratione in forma memoriæ ad libitum pro translatione aut inventione sanctorum Patronorum aut Fundatorum Ecclesiarum vel familiarum religiosarum.

c) Celebrationes indultæ ne sint duplicatio aliarum celebrationum in cyclo mysterii salutis iam occurrentium, neque numero plus æquo augeantur.

51. Quamvis conveniat ut quævis diœcesis suum Calendarium et Proprium Officiorum atque Missarum habeat, nihil tamen obstat quominus Calendaria et Propria habeantur universæ provinciæ aut regioni aut nationi, vel etiam latiori dicioni, communia, ab iis quorum interest, mutua cooperatione paranda.

Quod principium, æqua ratione, servari potest etiam in calendariis religiosis pro pluribus provinciis eiusdem dicionis civilis.

52. Calendarium particulare conficitur inserendo calendario generali sollemnitates, festa et memorias quæ sunt propria, idest:

a) In calendario diœcesano, præter celebrationes Patronorum, et dedicationis ecclesiæ cathedralis, Sancti et Beati, qui cum diœcesi peculiarem habent necessitudinem, ex. gr. originis, commorationis longioris, obitus.

[15] Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. Calendaria particularia, 24 iunii 1970: A.A.S. 62 (1970) pp. 651-663.

b) In calendario religioso, præter celebrationes Tituli, Fundatoris et Patroni, Sancti et Beati, qui illius familiæ religiosæ sodales fuerunt vel cum ea peculiarem relationem habuerunt.

c) In calendario singularum ecclesiarum, præter celebrationes proprias diœcesis aut familiæ religiosæ, celebrationes ipsius ecclesiæ propriæ, quæ in tabula dierum liturgicorum recensentur, necnon Sancti quorum corpus in eadem ecclesia asservatur. Sodales autem familiarum religiosarum cum communitate Ecclesiæ localis iunguntur in celebrandis anniversario dedicationis ecclesiæ cathedralis et Patronis principalibus loci et amplioris dicionis ubi degunt.

53. Quando aliqua diœcesis vel aliqua familia religiosa pluribus Sanctis et Beatis decoratur, cavendum est ne calendarium universæ diœcesis vel universi Instituti plus æquo gravetur. Proinde:

a) haberi potest imprimis celebratio communis omnium Sanctorum et Beatorum diœcesis vel familiæ religiosæ, vel alicuius ordinis eorum;

b) singulari celebratione inscribantur calendario tantummodo Sancti vel Beati, qui peculiare momentum præ se ferunt pro universa diœcesi vel familia religiosa;

c) ceteri Sancti et Beati celebrentur tantum iis in locis cum quibus strictiores habent necessitudines, aut ubi eorum corpus asservatur.

54. Celebrationes propriæ, nisi aliter pro aliquibus earum in tabula dierum liturgicorum prævideatur, aut peculiares rationes exstent historicæ aut pastorales, ut memoriæ obligatoriæ vel ad libitum inscribantur. Nihil tamen impedit quominus aliquæ celebrationes pro certis locis modo sollemniore fiant quam in universa dioecesi vel familia religiosa.

55. Celebrationes calendario proprio inscriptæ ab omnibus qui ad illud calendarium tenentur servari debent; et nonnisi approbante Apostolica Sede e calendario expungi vel gradu mutari possunt.

Titulus II – De celebrationum die proprio

56. Sanctos consuevit Ecclesia celebrare ipsorum die natalicio: quod opportune servetur etiam in propriis celebrationibus calendario particulari inscribendis.

Attamen, etsi celebrationes propriæ peculiare momentum habent pro singulis Ecclesiis particularibus vel familiis religiosis, valde tamen expedit ut, in celebrandis sollemnitatibus, festis et memoriis obligatoriis, quæ in calendario generali recensentur, unitas, quantum fieri potest, habeatur.

Proinde in celebrationibus propriis calendario particulari inscribendis, hæc

serventur:
a) Celebrationes quæ etiam in calendario generali recensentur, eodem die quo ibi inscriptæ sunt, calendario proprio inscribantur, mutato, si necesse est, gradu celebrationis.
Idem servetur in inscribendis celebrationibus alicui tantum ecclesiæ propriis, ad calendarium diœcesanum vel religiosum quod attinet.
b) Celebrationes Sanctorum, quæ in calendario generali non inveniuntur, diei natalicio assignentur. Quando vero dies natalicius ignoratur, celebratio assignetur diei alia ratione eidem Sancto proprio, ex. gr. diei ordinationis, inventionis, translationis; secus diei qui in calendario particulari liber sit ab aliis celebrationibus.

c) Si vero dies natalicius vel proprius impeditur alia celebratione obligatoria, etiam inferioris gradus, in calendario generali vel particulari, assignetur proximiori diei similiter non impedito.
d) Attamen si agitur de celebrationibus quæ ob rationes pastorales ad alium diem transferri nequeunt, transferatur celebratio impediens.
e) Aliæ celebrationes, quæ indulta vocantur, inscribantur die aptiore sub respectu pastorali.
f) Ut autem cyclus anni liturgici plena sua luce fulgeat, neque celebrationes Sanctorum perpetuo impediantur, dies quibus plerumque tempus Quadragesimæ et octava Paschæ occurrunt, necnon dies a 17 ad 31 decembris, a celebrationibus particularibus liberi maneant, nisi agatur de memoriis non obligatoriis vel de festis de quibus in tabula dierum liturgicorum, n. 8 a, b, c, d, aut de sollemnitatibus quæ ad aliud tempus nequeunt transferri.
Sollemnitas S. Ioseph, ubi est de præcepto servanda, si cum Dominica in palmis de Passione Domini occurrit, anticipatur sabbato præcedenti, die 18 martii. Ubi vero non est de præcepto servanda, a Conferentia Episcoporum ad alium diem extra Quadragesimam transferri potest.
57. Si qui Sancti vel Beati una simul calendario inscribuntur, simul semper celebrantur, quoties eodem gradu sunt celebrandi, etsi unus aut aliqui eorum sunt magis proprii. Si vero unus aut aliqui ex his Sanctis vel Beatis gradu superiore sunt celebrandi, fiat Officium de his tantum, omissa celebratione ceterorum, nisi conveniat eos alii diei assignare ad modum memoriæ obligatoriæ.
58. Ad bonum pastorale fidelium procurandum, in dominicis “ per annum ”, licet eas celebrationes agere, quæ infra hebdomadam occurrunt, quæque ipsorum fidelium pietati sunt acceptæ, dummodo hæ in tabula præcedentiæ ipsi dominicæ præponantur. De his celebrationibus dici possunt omnes Missæ quæ concurrente populo celebrantur.
59. Præcedentia inter dies liturgicos, quoad eorum celebrationem, unice regitur sequenti tabula.

Tabula dierum liturgicorum
secundum ordinem præcedentiæ disposita
I
1. Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini.
2. Nativitas Domini, Epiphania, Ascensio et Pentecostes.
Dominicæ Adventus, Quadragesimæ et Paschæ.
Feria IV Cinerum.
Feriæ Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive.
Dies infra octavam Paschæ.
3. Sollemnitates Domini, beatæ Mariæ Virginis, et Sanctorum in Calendario generali inscriptæ.
Commemoratio omnium fidelium defunctorum.

4. Sollemnitates propriæ, nempe:
a) Sollemnitas Patroni principalis loci seu oppidi aut civitatis.
b) Sollemnitas dedicationis et anniversarii dedicationis ecclesiæ propriæ.
c) Sollemnitas Tituli ecclesiæ propriæ.
d) Sollemnitas aut Tituli,
aut Fundatoris,
aut Patroni principalis Ordinis seu Congregationis.

II
5. Festa Domini in Calendario generali inscripta.
6. Dominicæ temporis Nativitatis et dominicæ “ per annum ”.
7. Festa beatæ Mariæ Virginis et Sanctorum Calendarii generalis.
8. Festa propria, nempe:
a) Festum Patroni principalis diœcesis.
b) Festum anniversarii dedicationis ecclesiæ cathedralis.
c) Festum Patroni principalis regionis aut provinciæ, nationis, amplioris territorii.
d) Festum Tituli, Fundatoris, Patroni principalis Ordinis seu Congregationis
et provinciæ religiosæ, salvis præscriptis sub n. 4.
e) Alia festa alicui ecclesiæ propria.
f) Alia festa inscripta in calendario cuiusque diœcesis vel Ordinis seu Congregationis.
9. Feriæ Adventus a die 17 ad 24 decembris inclusive.
Dies infra octavam Nativitatis.
Feriæ Quadragesimæ.

III
10. Memoriæ obligatoriæ Calendarii generalis.
11. Memoriæ obligatoriæ propriæ, nempe:
a) Memoriæ Patroni secundarii loci, diœcesis, regionis aut provinciæ religiosæ.
b) Aliæ memoriæ obligatoriæ inscriptæ in calendario cuiusque diœcesis, vel
Ordinis seu Congregationis.
12. Memoriæ ad libitum, quæ tamen, modo quidem peculiari in Institutionibus
generalibus Missalis Romani et de Liturgia Horarum descripto, fieri possunt
etiam diebus de quibus sub n. 9.
Hac eadem ratione, ut memoriæ ad libitum celebrari possunt memoriæ
obligatoriæ, quæ accidentaliter occurrunt in feriis Quadragesimæ.
13. Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive.
Feriæ temporis Nativitatis a die 2 ianuarii ad sabbatum post Epiphaniam.
Feriæ temporis paschalis a feria II post octavam Paschæ ad sabbatum ante
Pentecosten inclusive.
Feriæ “ per annum ”.

60. Si eodem die plures celebrationes occurrunt, fit de ea quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum. Attamen sollemnitas, quæ impeditur a die liturgico, qui præcedentia gaudeat, ad proximiorem diem transferatur qui sit liber a diebus sub nn. 1-8 in tabula præcedentiæ recensitis, servatis iis quæ n. 5 statuuntur. Sollemnitas vero Annuntiationis Domini, quotiescumque occurrit aliquo die Hebdomadæ sanctæ, semper ad feriam II post dominicam II Paschæ erit transferenda.
Reliquæ celebrationes eo anno omittuntur.

61. Si vero eodem die celebrandæ sint Vesperæ Officii currentis et I Vesperæ diei sequentis, prævalent Vesperæ celebrationis quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum; in casu autem paritatis, Vesperæ diei currentis.

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS
Cal. 1 In octava Nativitatis
SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS
MARIÆ Sollemnitas
IV 2 Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni,
episcoporum et Ecclesiæ doctorum Memoria
III 3 Ss.mi Nominis Iesu *
Prid. 4
Non. 5
VIII 6 IN EPIPHANIA DOMINI Sollemnitas
VII 7 S. Raimundi de Penyafort, presbyteri
VI 8
V 9
IV 10
III 11
Prid. 12
Idib. 13 S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris
XIX 14
XVIII 15
XVII 16
XVI 17 S. Antonii, abbatis Memoria
XV 18
XIV 19
XIII 20 S. Fabiani, papæ et martyris
S. Sebastiani, martyris
XII 21 S. Agnetis, virginis et martyris Memoria
XI 22 S. Vincentii, diaconi et martyris
X 23
IX 24 S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ
doctoris Memoria
VIII 25 In Conversione S. Pauli, apostoli Festum
VII 26 Ss. Timothei et Titi, episcoporum Memoria
VI 27 S. Angelæ Merici, virginis
V 28 S. Thomæ de Aquino, presbyteri
et Ecclesiæ doctoris Memoria
IV 29
III 30
Prid. 31 S. Ioannis Bosco, presbyteri Memoria
Dominica post diem 6 ianuarii: In baptismate Domini Festum
Ubi sollemnitas Epiphaniæ ad dominicam transfertur, quæ incidit die 7
vel 8 ianuarii occurrit, festum Baptismatis Domini celebratur feria secunda
sequenti.
* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS
Cal. 1
IV 2 IN PRÆSENTATIONE DOMINI Festum
III 3 S. Blasii, episcopi et martyris

S. Ansgarii, episcopi
Prid. 4
Non. 5 S. Agathæ, virginis et martyris Memoria
VIII 6 Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum Memoria
VII 7
VI 8 S. Hieronymi Emiliani
S. Iosephinæ Bakhita, virginis
V 9
IV 10 S. Scholasticæ, virginis Memoria
III 11 B. Mariæ Virginis de Lourdes
Prid. 12
Idib. 13
XVI 14 Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi Memoria
XV 15
XIV 16
XIII 17 Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum
B.M.V.
XII 18
XI 19
X 20
IX 21 S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ
doctoris
VIII 22 Cathedræ S. Petri, apostoli Festum
VII 23 S. Polycarpi, episcopi et martyris Memoria
VI 24
V 25
IV 26
III 27
Prid. 28

MARTIUS
Cal. 1
VI 2
V 3
IV 4 S. Casimiri
III 5
Prid. 6
Non. 7 Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum Memoria
VIII 8 S. Ioannis a Deo, religiosi
VII 9 S. Franciscæ Romanæ, religiosæ
VI 10
V 11
IV 12
III 13
Prid. 14
Idib. 15
XVII 16
XVI 17 S. Patricii, episcopi

XV 18 S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi
et Ecclesiæ doctoris
XIV 19 S. IOSEPH, SPONSI B. M. V. Sollemnitas
XIII 20
XII 21
XI 22
X 23 S. Turibii de Mogrovejo, episcopi
IX 24
VIII 25 IN ANNUNTIATIONE DOMINI Sollemnitas
VII 26
VI 27
V 28
IV 29
III 30
Prid. 31

APRILIS
Cal. 1
IV 2 S. Francisci de Paola, eremitæ
III 3
Prid. 4 S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris
Non. 5 S. Vincentii Ferrer, presbyteri
VIII 6
VII 7 S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri Memoria
VI 8
V 9
IV 10
III 11 S. Stanislai, episcopi et martyris Memoria
Prid. 12
Idib. 13 S. Martini I, papæ et martyris
XVIII 14
XVII 15
XVI 16
XV 17
XIV 18
XIII 19
XII 20
XI 21 S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris
X 22
IX 23 S. Georgii, martyris
S. Adalberti, episcopi et martyris
VIII 24 S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri
et martyris
VII 25 S. Marci, evangelistæ Festum
VI 26
V 27
IV 28 S. Petri Chanel, presbyteri et martyris
S. Ludovici Mariæ Grignion de Montfort,

presbyteri
III 29 S. Catharinæ Senensis, virginis
et Ecclesiæ doctoris Memoria
Prid. 30 S. Pii V, papæ

MAIUS
Cal. 1 S. Ioseph Opificis
VI 2 S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris Memoria
V 3 Ss. Philippi et Iacobi, apostolorum Festum
IV 4
III 5
Prid. 6
Non. 7
VIII 8
VII 9
VI 10
V 11
IV 12 Ss. Nerei et Achillei, martyrum
S. Pancratii, martyris
III 13 B. Mariæ Virginis de Fatima
Prid. 14 S. Matthiæ, apostoli Festum
Idib. 15
XVII 16
XVI 17
XV 18 S. Ioannis I, papæ et martyris
XIV 19
XIII 20 S. Bernardini Senensis, presbyteri
XII 21 Ss. Christophori Magallanes, presbyteri,
et sociorum, martyrum
XI 22 S. Ritæ, de Cascia religiosæ
X 23
IX 24
VIII 25 S. Bedæ Venerabilis, presbyteri
et Ecclesiæ doctoris
S. Gregorii VII, papæ
S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis
VII 26 S. Philippi Neri, presbyteri Memoria
VI 27 S. Augustini Cantuariensis, episcopi
V 28
IV 29
III 30
Prid. 31 In Visitatione B. Mariæ Virginis Festum
Dominica prima post Pentecosten:
SS.MÆ TRINITATIS Sollemnitas
Feria V post Ss.mam Trinitatem:
SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI Sollemnitas

IUNIUS

Cal. 1 S. Iustini, martyris Memoria
IV 2 Ss. Marcellini et Petri, martyrum
III 3 Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum Memoria
Prid. 4
Non. 5 S. Bonifatii, episcopi et martyris Memoria
VIII 6 S. Norberti, episcopi
VII 7
VI 8
V 9 S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris
IV 10
III 11 S. Barnabæ, apostoli Memoria
Prid. 12
Idib. 13 S. Antonii de Padova, presbyteri
et Ecclesiæ doctoris Memoria
XVIII 14
XVII 15
XVI 16
XV 17
XIV 18
XIII 19 S. Romualdi, abbatis
XII 20
XI 21 S. Aloisii Gonzaga, religiosi Memoria
X 22 S. Paulini Nolani, episcopi
Ss. Ioannis Fisher, episcopi,
et Thomæ More, martyrum
IX 23
VIII 24 IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ Sollemnitas
VII 25
VI 26
V 27 S. Cyrilli Alexandrini, episcopi
et Ecclesiæ doctoris
IV 28 S. Irenæi, episcopi et martyris Memoria
III 29 Ss. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM Sollemnitas
Prid. 30 Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ
Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU Sollemnitas
Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis Memoria

IULIUS
Cal. 1
VI 2
V 3 S. Thomæ, apostoli Festum
IV 4 S. Elisabeth Lusitaniæ
III 5 S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri
Prid. 6 S. Mariæ Goretti, virginis et martyris
Non. 7
VIII 8

VII 9 Ss. Augustini Zhao Rong, presbyteri,
et sociorum, martyrum
VI 10
V 11 S. Benedicti, abbatis Memoria
IV 12
III 13 S. Henrici
Prid. 14 S. Camilli de Lellis, presbyteri
Idib. 15 S. Bonaventuræ, episcopi
et Ecclesiæ doctoris Memoria
XVII 16 B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo
XVI 17
XV 18
XIV 19
XIII 20 S. Apollinaris, episcopi et martyris
XII 21 S. Laurentii de Brindisi, presbyteri
et Ecclesiæ doctoris
XI 22 S. Mariæ Magdalenæ Memoria
X 23 S. Birgittæ, religiosæ
IX 24 S. Sarbelii Makhlu¯ f, presbyteri
VIII 25 S. Iacobi, apostoli Festum
VII 26 Ss. Ioachim et Annæ, parentum B.M.V. Memoria
VI 27
V 28
IV 29 S. Marthæ Memoria
III 30 S. Petri Chrysologi, episcopi
et Ecclesiæ doctoris
Prid. 31 S. Ignatii de Loyola, presbyteri Memoria

AUGUSTUS

Cal. 1 S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi
et Ecclesiæ doctoris Memoria
IV 2 S. Eusebii Vercellensis, episcopi
S. Petri Iuliani Eymard, presbyteri
III 3
Prid. 4 S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri Memoria
Non. 5 In Dedicatione basilicæ S. Mariæ
VIII 6 In Transfiguratione Domini Festum
VII 7 Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum
S. Caietani, presbyteri
VI 8 S. Dominici, presbyteri Memoria
V 9 S. Teresiæ Benedictæ a Cruce, virginis
et martyris
IV 10 S. Laurentii, diaconi et martyris Festum
III 11 S. Claræ, virginis Memoria
Prid. 12 S. Ioannæ Franciscæ de Chantal,
religiosæ
Idib. 13 Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti,
presbyteri, martyrum

XIX 14 S. Maximiliani Mariæ Kolbe, presbyteri
et martyris Memoria
XVIII 15 IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ
VIRGINIS Sollemnitas
XVII 16 S. Stephani Hungariæ
XVI 17
XV 18
XIV 19 S. Ioannis Eudes, presbyteri
XIII 20 S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris Memoria
XII 21 S. Pii X, papæ Memoria
XI 22 B. Mariæ Virginis Reginæ Memoria
X 23 S. Rosæ de Lima, virginis
IX 24 S. Bartholomæi, apostoli Festum
VIII 25 S. Ludovici
S. Iosephi de Calasanz, presbyteri
VII 26
VI 27 S. Monicæ Memoria
V 28 S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris Memoria
IV 29 In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris Memoria
III 30
Prid. 31

SEPTEMBER
Cal. 1
IV 2
III 3 S. Gregorii Magni, papæ
et Ecclesiæ doctoris Memoria
Prid. 4
Non. 5
VIII 6
VII 7
VI 8 In Nativitate B. Mariæ Virginis Festum
V 9 S. Petri Claver, presbyteri
IV 10
III 11
Prid. 12 Ss.mi Nominis Mariæ
Idib. 13 S. Ioannis Chrysostomi, episcopi
et Ecclesiæ doctoris Memoria
XVIII 14 In Exaltatione sanctæ Crucis Festum
XVII 15 B. Mariæ Virginis Perdolentis Memoria
XVI 16 Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi,
martyrum Memoria
XV 17 S. Roberti Bellarmino, episcopi
et Ecclesiæ doctoris
XIV 18
XIII 19 S. Ianuarii, episcopi et martyris
XII 20 Ss. Andreæ Kim Tae-go¡ n, presbyteri, Pauli
Cho¡ ng Ha-sang et sociorum, martyrum Memoria

XI 21 S. Matthæi, apostoli et evangelistæ Festum
X 22
IX 23
VIII 24
VII 25
VI 26 Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum
V 27 S. Vincentii de Paul, presbyteri Memoria
IV 28 S. Venceslai, martyris
Ss. Laurentii Ruiz et sociorum, martyrum
III 29 Ss. Michaelis, Gabrielis et Raphaelis,
archangelorum Festum
Prid. 30 S. Hieronymi, presbyteri
et Ecclesiæ doctoris Memoria

OCTOBER
Cal. 1 S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis
et Ecclesiæ doctoris Memoria
VI 2 Ss. Angelorum Custodum Memoria
V 3
IV 4 S. Francisci Assisiensis Memoria
III 5
Prid. 6 S. Brunonis, presbyteri
Non. 7 B. Mariæ Virginis a Rosario Memoria
VIII 8
VII 9 Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum
S. Ioannis Leonardi, presbyteri
VI 10
V 11
IV 12
III 13
Prid. 14 S. Callisti I, papæ et martyris
Idib. 15 S. Teresiæ a Iesu, virginis
et Ecclesiæ doctoris Memoria
XVII 16 S. Hedvigis, religiosæ
S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis
XVI 17 S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris Memoria
XV 18 S. Lucæ, evangelistæ Festum
XIV 19 Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues,
presbyterorum, et sociorum, martyrum
S. Pauli a Cruce, presbyteri
XIII 20
XII 21
XI 22
X 23 S. Ioannis de Capestrano, presbyteri
IX 24 S. Antonii Mariæ Claret, episcopi
VIII 25
VII 26
VI 27

V 28 Ss. Simonis et Iudæ, apostolorum Festum
IV 29
III 30
Prid. 31

NOVEMBER
Cal. 1 OMNIUM SANCTORUM Sollemnitas
IV 2 IN COMMEMORATIONE OMNIUM
FIDELIUM DEFUNCTORUM
III 3 S. Martini de Porres, religiosi
Prid. 4 S. Caroli Borromeo, episcopi Memoria
Non. 5
VIII 6
VII 7
VI 8
V 9 In Dedicatione basilicæ Lateranensis Festum
IV 10 S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris Memoria
III 11 S. Martini Turonensis, episcopi Memoria
Prid. 12 S. Iosaphat, episcopi et martyris Memoria
Idib. 13
XVIII 14
XVII 15 S. Alberti Magni, episcopi
et Ecclesiæ doctoris
XVI 16 S. Margaritæ Scotiæ
S. Gertrudis, virginis
XV 17 S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ Memoria
XIV 18 In Dedicatione basilicarum Ss. Petri et
Pauli, apostolorum
XIII 19
XII 20
XI 21 In Præsentatione B. Mariæ Virginis Memoria
X 22 S. Cæciliæ, virginis et martyris Memoria
IX 23 S. Clementis I, papæ et martyris
S. Columbani, abbatis
VIII 24 Ss. Andreæ Du˜ ng La.c, presbyteri,
et sociorum, martyrum Memoria
VII 25 S. Catharinæ Alexandrinæ,
virginis et martyris
VI 26
V 27
IV 28
III 29
Prid. 30 S. Andreæ, apostoli Festum
Dominica ultima “ per annum ”:
D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS Sollemnitas

DECEMBER
Cal. 1

IV 2
III 3 S. Francisci Xavier, presbyteri Memoria
Prid. 4 S. Ioannis Damasceni, presbyteri et
Ecclesiæ doctoris
Non. 5
VIII 6 S. Nicolai, episcopi
VII 7 S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris Memoria
VI 8 IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ
MARIÆ VIRGINIS Sollemnitas
V 9
IV 10
III 11 S. Damasi I, papæ
Prid. 12
Idib. 13 S. Luciæ, virginis et martyris Memoria
XIX 14 S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ
doctoris Memoria
XVIII 15
XVII 16
XVI 17
XV 18
XIV 19
XIII 20
XII 21 S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiæ
doctoris
XI 22
X 23 S. Ioannis de Ke¸ty, presbyteri
IX 24
VIII 25 IN NATIVITATE DOMINI Sollemnitas
VII 26 S. Stephani, protomartyris Festum
VI 27 S. Ioannis, apostoli et evangelistæ Festum
V 28 Ss. Innocentium, martyrum Festum
IV 29 S. Thomæ Becket, episcopi et martyris
III 30
Prid. 31 S. Silvestri I, papæ
Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente, die 30 decembris:
Sanctæ Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph Festum

TABELLA TEMPORARIA
præcipuarum celebrationum anni liturgici

Hebdomadæ per annum
Anno
Domini
Litteræ
domin.
Cycli
domin.
Dies
Cinerum Pascha Ascensio Pentecost.
Dominica
prima

Adventus
ante Quadr. post. temp. pasch.
usque ad d. hebd. a die ab hebd.
2000* b A B - C 8 mart. 23 apr. 1 iunii 11 iunii 7 mart. 9 12 iunii 10 3 dec.
2001 g C - A 28 febr. 15 apr. 24 maii 3 iunii 27 febr. 8 4 iunii 9 2 dec.
2002 f A - B 13 febr. 31 mart. 9 maii 19 mai 12 febr. 5 20 maii 7 1 dec.
2003 e B - C 5 mart. 20 apr. 29 maii 8 iunii 4 mart. 8 9 iunii 10 30 nov.
2004* d c C - A 24 febr. 11 apr. 20 maii 30 maii 23 febr. 7 31 maii 9 28 nov.
2005 b A - B 9 febr. 27 mart. 5 maii 15 maii 8 febr. 5 16 maii 7 27 nov.
2006 A B - C 1 mart. 16 apr. 25 maii 4 iunii 28 febr. 8 5 iunii 9 3 dec.
2007 g C - A 21 febr. 8 apr. 17 maii 27 maii 20 febr. 7 28 maii 8 2 dec.
2008* f e A - B 5 febr. 23 mart. 1 maii 11 maii 4 febr. 4 12 maii 6 30 nov.
2009 d B - C 25 febr. 12 apr. 21 maii 31 maii 24 febr. 7 1 iunii 9 29 nov.
2010 c C - A 17 febr. 4 apr. 13 maii 23 maii 16 febr. 6 24 maii 8 28 nov.
2011 b A - B 9 mart. 24 apr. 2 iunii 12 iunii 8 mart. 9 13 iunii 11 27 nov.
2012* A g B - C 21 febr. 8 apr. 17 maii 27 maii 20 febr. 7 28 maii 8 2 dec.
2013 f C - A 13 febr. 31 mart. 9 maii 19 maii 12 febr. 5 20 maii 7 1 dec.
2014 e A - B 5 mart. 20 apr. 29 maii 8 iunii 4 mart. 8 9 iunii 10 30 nov.
2015 d B - C 18 febr. 5 apr. 14 maii 24 maii 17 febr. 6 25 maii 8 29 nov.
2016* c b C - A 9 febr. 27 mart. 5 maii 15 maii 8 febr. 5 16 maii 7 27 nov.
2017 A A - B 1 mart. 16 apr. 25 maii 4 iunii 28 febr. 8 5 iunii 9 3 dec.
2018 g B - C 14 febr. 1 apr. 10 maii 20 maii 13 febr. 6 21 maii 7 2 dec.
2019 f C - A 6 mart. 21 apr. 30 maii 9 iunii 5 mart. 8 10 iunii 10 1 dec.
2020* e d A - B 25 febr. 12 apr. 21 maii 31 maii 24 febr. 7 1 iunii 9 29 nov.
2021 c B - C 17 febr. 4 apr. 13 maii 23 maii 16 febr. 6 24 maii 8 28 nov.
2022 b C - A 2 mart. 17 apr. 26 maii 5 iunii 1 mart. 8 6 iunii 10 27 nov.
2023 A A - B 22 febr. 9 apr. 18 maii 28 maii 21 febr. 7 29 maii 8 3 dec.
* Annus bissextilis

PROPRIUM DE TEMPORE

TEMPUS ADVENTUS

DOMINICA I ADVENTUS

Ant. ad introitum Cf. Ps 24, 1-3

Ad te levávi ánimam meam,
Deus meus, in te confído, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei,
étenim univérsi qui te exspéctant non confundéntur.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
hanc tuis fidélibus voluntátem,
ut, Christo tuo veniénti iustis opéribus occurréntes,
eius déxteræ sociáti, regnum mereántur possidére cæléste.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,

et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 606.

Feria secunda

Ant. ad introitum Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4

Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte illud in fínibus terræ:
Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.

Collecta

Fac nos, quǽsumus, Dómine Deus noster,
advéntum Christi Fílii tui sollícitos exspectáre,
ut, dum vénerit pulsans, oratiónibus vigilántes,
et in suis invéniat láudibus exsultántes.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3

Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Zac 14, 5.7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo;
et erit in die illa lux magna.

Collecta

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris,
et tribulántibus, quǽsumus, tuæ concéde pietátis auxílium,
ut, de Fílii tui veniéntis præséntia consoláti,
nullis iam polluámur contágiis vetustátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. 2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscóndita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Prǽpara, quǽsumus, Dómine Deus noster,
corda nostra divína tua virtúte,
ut, veniénte Christo Fílio tuo,
digni inveniámur ætérnæ vitæ convívio,
et cibum cæléstem, ipso ministránte, percípere mereámur.

Qui tecum.
Super oblata
Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Is 40, 10; 35, 5
Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
ut illúminet óculos servórum suórum.
Post communionem
Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 151-152
Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas;
inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.
Collecta
Excita, Dómine, poténtiam tuam,
et magna nobis virtúte succúrre,
ut, quod nostra peccáta præpédiunt,
grátia tuæ propitiatiónis accéleret.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Tit 2, 12-13
Iuste et pie vivámus in hoc sǽculo,
exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei.
Post communionem
Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,

iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens
visitáre pópulum suum in pace,
et constitúere super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni,
ut, ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis,
te mereámur protegénte éripi,
te liberánte salvári.
Qui vivis et regnas cum Deo Patre
in unitáte Spíritus Sancti, Deus
per ómnia sǽcula sæculórum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Cf. Ps 79, 4.2

Veni, et osténde nobis fáciem tuam, Dómine,
qui sedes super Chérubim, et salvi érimus.

Collecta

Deus, qui, ad liberándum humánum genus
a vetustátis condicióne,
Unigénitum tuum in hunc mundum misísti,
largíre devóte exspectántibus supérnæ tuæ grátiam pietátis,
ut ad veræ perveniámus prǽmium libertátis.
Per Dóminum.
Super oblata
Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Ap 22, 12
Ecce vénio cito et merces mea mecum est, dicit Dóminus,
dare unicuíque secúndum ópera sua.
Post communionem
Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos prǽparent.
Per Christum.

DOMINICA II ADVENTUS

Ant. ad introitum Cf. Is 30, 19.30

Pópulus Sion, ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes;
et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ in lætítia
cordis vestri.
Non dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
in tui occúrsum Fílii festinántes
nulla ópera terréni actus impédiant,
sed sapiéntiæ cæléstis erudítio nos fáciat eius esse consórtes.
Qui tecum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,

et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Bar 5, 5; 4, 36
Ierúsalem, surge et sta in excélso,
et vide iucunditátem, quæ véniet tibi a Deo tuo.
Post communionem
Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 606.

Feria secunda
Ant. ad introitum Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4
Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte illud in fínibus terræ:
Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.
Collecta
Dirigátur, quǽsumus, Dómine,
in conspéctu tuo nostræ petitiónis orátio,
ut ad magnum incarnatiónis Unigéniti tui mystérium
nostræ vota servitútis illibáta puritáte pervéniant.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3
Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.
Post communionem
Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,

iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Zac 14, 5.7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo;
et erit in die illa lux magna.

Collecta

Deus, qui salutáre tuum cunctis terræ fínibus declárasti,
tríbue, quæsumus,
ut nativitátis eius glóriam lætánter præstolémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. 2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spirituális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscóndita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Omnípotens Deus, qui nos prǽcipis
iter Christo Dómino præparáre,
concéde propítius, ut nullis infirmitátibus fatigémur,
qui cæléstis médici consolántem præséntiam sustinémus.

Per Dóminum.
Super oblata
Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Is 40, 10; 35, 5
Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
ut illúminet óculos servórum suórum.
Post communionem
Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos prǽparent.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 151-152
Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas;
inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.
Collecta
Excita, Dómine, corda nostra
ad præparándas Unigéniti tui vias,
ut, per eius advéntum,
purificátis tibi méntibus servíre mereámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Tit 2, 12-13
Iuste et pie vivámus in hoc sǽculo,
exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei.
Post communionem
Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,

iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum
Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens
visitáre pópulum suum in pace,
et constitúere super eum vitam sempitérnam.
Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, plebi tuæ
advéntum Unigéniti tui cum summa vigilántia exspectáre,
ut, sicut ipse dócuit auctor nostræ salútis,
accénsis lampádibus in eius occúrsum
vigilántes properémus.
Qui tecum.
Super oblata
Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Phil 3, 20-21
Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum córpori claritátis suæ.
Post communionem
Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Sabbato
Ant. ad introitum Cf. Ps 79, 4.2
Veni, et osténde nobis fáciem tuam, Dómine,
qui sedes super Chérubim, et salvi érimus.
Collecta
Oriátur, quǽsumus, omnípotens Deus, in córdibus nostris

splendor glóriæ tuæ,
ut, omni noctis obscuritáte subláta,
fílios nos esse lucis Unigéniti tui maniféstet advéntus.
Qui tecum.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. Ap 22, 12

Ecce vénio cito et merces mea mecum est, dicit Dóminus,
dare unicuíque secúndum ópera sua.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

DOMINICA III ADVENTUS

In hac Missa adhibetur color violaceus vel rosaceus.

Ant. ad introitum Phil 4, 4-5

Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte.
Dóminus enim prope est.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui cónspicis pópulum tuum
nativitátis domínicæ festivitátem fidéliter exspectáre,
præsta, quǽsumus,
ut valeámus ad tantæ salútis gáudia perveníre,
et ea votis sollémnibus álacri semper lætítia celebráre.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii

et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.
Præfatio I vel II de Adventu, pp. 518-519.
Ant. ad communionem Cf. Is 35, 4
Dícite: Pusillánimes, confortámini et nolíte timére:
ecce Deus noster véniet et salvábit nos.
Post communionem
Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 606.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, nisi occurrat feria Adventus a die 17 ad diem 24 decembris.
Feria secunda
Ant. ad introitum Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4
Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte illud in fínibus terræ:
Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.
Collecta
Voci nostræ, quǽsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et cordis nostri ténebras
grátia Fílii tui nos visitántis illústra.
Qui tecum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
Præfatio I de Adventu, p. 518.
Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3
Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.
Post communionem
Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,

iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Zac 14, 5.7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo;
et erit in die illa lux magna.

Collecta

Deus, qui novam creatúram
per Unigénitum tuum nos esse fecísti,
in ópera misericórdiæ tuæ propítius intuére,
et in advéntu Fílii tui
ab ómnibus nos máculis vetustátis emúnda.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. 2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscóndita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut Fílii tui ventúra sollémnitas

et præséntis nobis vitæ remédia largiátur,
et prǽmia ætérna concédat.
Per Dóminum.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. Is 40, 10; 35, 5

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
ut illúminet óculos servórum suórum.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos prǽparent.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 151-152

Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas;
inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.

Collecta

Indígnos, quǽsumus, Dómine, nos fámulos tuos,
quos actiónis própriæ culpa contrístat,
Unigéniti tui advéntu salutári lætífica.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Tit 2, 12-13

Iuste et pie vivámus in hoc sǽculo,
exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,

quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens
visitáre pópulum suum in pace,
et constitúere super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Prævéniat nos, omnípotens Deus,
tua grátia semper atque subsequátur,
ut, qui advéntum Unigéniti tui
summo cordis desidério sustinémus,
et præséntis vitæ subsídia et futúræ páriter consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 518.

Ant. ad communionem Cf. Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

DOMINICA IV ADVENTUS

Ant. ad introitum Is 45, 8

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum;

aperiátur terra et gérminet Salvatórem.
Non dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Grátiam tuam, quǽsumus, Dómine,
méntibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus,
per passiónem eius et crucem
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Altári tuo, Dómine, superpósita múnera
Spíritus ille sanctíficet,
qui beátæ Maríæ víscera sua virtúte replévit.
Per Christum.
Præfatio II de Adventu, p. 519.
Ant. ad communionem Is 7, 14
Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium;
et vocábitur nomen eius Emmánuel.
Post communionem
Sumpto pígnore redemptiónis ætérnæ,
quǽsumus, omnípotens Deus,
ut quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótius proficiámus
ad Fílii tui digne nativitátis mystérium celebrándum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 606.

I N F E R I I S A D V E N T U S
a die 17 ad diem 24 decembris
Missæ, quæ sequuntur diebus quibus sunt assignatæ adhibentur,
excepta dominica, quæ suam Missam retinet.
Die 17 decembris
Ant. ad introitum Cf. Is 49, 13
Læténtur cæli et exsúltet terra,
quia Dóminus noster véniet,
et páuperum suórum miserébitur.
Collecta
Deus, humánæ cónditor et redémptor natúræ,
qui Verbum tuum in útero perpétuæ virginitátis

carnem assúmere voluísti, réspice propítius ad preces nostras,
ut Unigénitus tuus, nostra humanitáte suscépta,
nos divíno suo consórtio sociáre dignétur.
Qui tecum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, dona sanctífica,
et concéde, ut, per hæc veneránda mystéria,
pane cælésti réfici mereámur.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Cf. Agg 2, 8

Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus,
et replébitur glória domus Dómini.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, quǽsumus, omnípotens Deus,
hoc desidério potiámur, ut, a tuo accénsi Spíritu,
ante conspéctum veniéntis Christi tui,
velut clara luminária fulgeámus.
Per Christum.

Die 18 decembris

Ant. ad introitum

Rex noster advéniet Christus,
quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui sub peccáti iugo ex vetústa servitúte deprímimur,
exspectáta Unigéniti tui nova nativitáte liberémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi, Dómine, celebrándum
tuo nómini nos reddat accéptos,
ut ipsíus æternitátis mereámur esse consórtes,
qui mortalitátem nostram sua mortalitáte curávit.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Mt 1, 23

Vocábunt nomen eius Emmánuel,
quod est interpretátum Nobíscum-Deus.

Post communionem

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam
in médio templi tui,
et redemptiónis nostræ ventúra sollémnia
cóngruis honóribus præcedámus.
Per Christum.

Die 19 decembris

Ant. ad introitum Cf. Hebr 10, 37
Qui ventúrus est véniet et non tardábit,
et iam non erit timor in fínibus nostris,
quóniam ipse est Salvátor noster.

Collecta
Deus, qui splendórem glóriæ tuæ
per sacræ Vírginis partum mundo dignátus es reveláre,
tríbue, quǽsumus, ut tantæ incarnatiónis mystérium
et fídei integritáte colámus,
et devóto semper obséquio frequentémus.
Per Dóminum.

Super oblata
Propítius intuére múnera, Dómine, quǽsumus,
quæ tuis altáribus exhibémus,
ut, quod nostra fragilitáte defértur, tua virtúte sacrétur.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Lc 1, 78-79
Visitábit nos Oriens ex alto,
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Post communionem
Grátias de collátis munéribus referéntes,
fac nobis propítius, omnípotens Deus,
quæ ventúra sunt desideráre præstánda,
ut nativitátem Salvatóris nostri
purificátis suscipiámus méntibus honorándam.
Per Christum.

Die 20 decembris

Ant. ad introitum Cf. Is 11, 1; 40, 5; Lc 3, 6
Egrediétur virga de radíce Iesse,
et replébitur omnis terra glória Dómini,
et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Collecta

Deus, æterna maiéstas, cuius ineffábile Verbum,
Angelo nuntiánte, Virgo immaculáta suscépit,
et, domus divinitátis effécta, Sancti Spíritus luce replétur,
quǽsumus, ut nos, eius exémplo,
voluntáti tuæ humíliter adhærére valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Inténde, quǽsumus, Dómine, sacrifícium singuláre,
ut, huius participatióne mystérii,
quæ speránda crédimus, exspectáta sumámus.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Lc 1, 31

Dixit Angelus ad Maríam:
Ecce concípies et páries fílium,
et vocábis nomen eius Iesum.

Post communionem

Quos múnere cælésti réficis, Dómine,
divíno tuére præsídio,
ut, tuis mystériis perfruéntes,
in vera fácias pace gaudére.
Per Christum.

Die 21 decembris

Ant. ad introitum Cf. Is 7, 14; 8, 10

Modo véniet Dominátor Dóminus,
et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia Nobíscum-Deus.

Collecta

Preces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi,
ut, qui de Unigéniti tui in nostra carne advéntu lætántur,
cum vénerit in sua maiestáte,
ætérnæ vitæ prǽmium consequántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Lc 1, 45
Beáta quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.
Post communionem
Sit plebi tuæ, Dómine, continuáta defénsio
divíni participátio mystérii,
ut, maiestáti tuæ plena devotióne subiécta,
salvatiónem mentis et córporis affluénter accípiat.
Per Christum.

Die 22 decembris
Ant. ad introitum Ps 23, 7
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit rex glóriæ.
Collecta
Deus, qui, hóminem delápsum in mortem conspíciens,
Unigéniti tui advéntum redímere voluísti,
præsta, quǽsumus,
ut qui húmili eius incarnatiónem devotióne faténtur,
ipsíus étiam Redemptóris consórtia mereántur.
Qui tecum.
Super oblata
In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.
Præfatio II de Adventu, p. 519.
Ant. ad communionem Lc 1, 46.49
Magníficat ánima mea Dóminum,
quia fecit mihi magna qui potens est.
Post communionem
Róboret nos, Dómine, tui sacraménti percéptio,
ut veniénti Salvatóri mereámur
cum dignis opéribus obviáre,
et beatitúdinis prǽmia promeréri.
Per Christum.

Die 23 decembris

Ant. ad introitum Cf. Is 9, 6; Ps 71, 17
Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis;
in ipso benedicéntur omnes tribus terræ.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
nativitátem Fílii tui secúndum carnem
propinquáre cernéntes,
quǽsumus, ut nobis indígnis fámulis tuis
misericórdiam præstet Verbum,
quod ex Vírgine María dignátum est caro fíeri,
et in nobis habitáre Iesus Christus, Dóminus noster.
Qui tecum.
Super oblata
Hæc oblátio, qua divíni cultus nobis est índita plenitúdo,
sit tibi, Dómine, perfécta placátio,
ut nostri Redemptóris exórdia
purificátis méntibus celebrémus.
Per Christum.
Præfatio II de Adventu, p. 519.
Ant. ad communionem Ap 3, 20
Ecce sto ad óstium et pulso:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.
Post communionem
Cælésti múnere satiátis, Dómine,
pacem tuam propitiátus indúlge,
ut Fílio tuo dilectíssimo veniénti
accénsis lampádibus digni præstolémur occúrsum.
Per Christum.

Die 24 decembris
Ad Missam matutinam
Ant. ad introitum Cf. Gal 4, 4
Ecce iam venit plenitúdo témporis,
in quo misit Deus Fílium suum in terram.
Collecta
Festína, quǽsumus, ne tardáveris, Dómine Iesu,
ut advéntus tui consolatiónibus sublevéntur,
qui in tua pietáte confídunt.
Qui vivis et regnas cum Deo Patre

in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sǽcula sæculórum.

Super oblata

Obláta tibi, Dómine, múnera benígnus assúme,
ut eórum perceptióne expiémur a peccátis,
et advéntus Fílii tui glóriam
puris mereámur méntibus præstolári.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Da nobis, Dómine, hoc dono tuo mirábili recreátis,
ut, sicut adoránda Fílii tui natalícia prævenímus,
sic eius múnera capiámus sempitérna gaudéntes.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

TEMPUS NATIVITATIS

Die 25 decembris

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive post I Vesperas Nativitatis.

Ant. ad introitum Cf. Ex 16, 6-7

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos,
et mane vidébitis glóriam eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos redemptiónis nostræ
ánnua exspectatióne lætíficas,
præsta, ut Unigénitum tuum,
quem læti suscípimus Redemptórem,
veniéntem quoque Iúdicem secúri vidére mereámur
Dóminum nostrum, Iesum Christum.
Qui tecum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Tanto nos, Dómine, quǽsumus,
promptióre servítio hæc præcúrrere concéde sollémnia,
quanto in his constáre princípium
nostræ redemptiónis osténdis.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Q u a n d o a d h i b e t u r C a n o n R o m a n u s , d i c i t u r C o m m u n i c á n t e s p r o p r i u m .

Ant. ad communionem Cf. Is 40, 5
Revelábitur glória Dómini,
et vidébit omnis caro salutáre Dei nostri.
Post communionem
Da nobis, quǽsumus, Dómine,
Unigéniti Fílii tui recensíta nativitáte vegetári,
cuius cæléstí mystério páscimur et potámur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 606-607.

Ad Missam in nocte
In Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo hæ suo tempore celebrentur.
Ant. ad introitum Ps 2, 7
Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu,
ego hódie génui te.
Vel:
Gaudeámus omnes in Dómino,
quia Salvátor noster natus est in mundo.
Hódie nobis de cælo pax vera descéndit.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
veri lúminis fecísti illustratióne claréscere,
da, quǽsumus, ut, cuius in terra mystéria lucis agnóvimus,
eius quoque gáudiis perfruámur in cælo.
Qui tecum.
Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.
Super oblata
Grata tibi sit, Dómine, quǽsumus,
hodiérnæ festivitátis oblátio,

ut, per hæc sacrosáncta commércia,
in illíus inveniámur forma,
in quo tecum est nostra substántia.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio: De Christo luce.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu: Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 1, 14

Verbum caro factum est, et vídimus glóriam eius.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, qui nativitátem Redemptóris nostri
frequentáre gaudémus,
dignis conversatiónibus
ad eius mereámur perveníre consórtium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 606-607.

Ad Missam in aurora

Ant. ad introitum Cf. Is 9, 2.6; Lc 1, 33

Lux fulgébit hódie super nos,
quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sǽculi: cuius regni non erit finis.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur,
hoc in nostro respléndeat ópere,
quod per fidem fulget in mente.
Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Múnera nostra, quǽsumus, Dómine,
nativitátis hodiérnæ mystériis apta provéniant,
ut sicut homo génitus idem præfúlsit et Deus,

sic nobis hæc terréna substántia
cónferat quod divínum est.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.
Ant. ad communionem Cf. Zac 9, 9
Exsúlta, fília Sion, lauda, fília Ierúsalem:
ecce Rex tuus véniet sanctus et salvátor mundi.

Post communionem
Da nobis, Dómine, Fílii tui nativitátem
læta devotióne coléntibus,
huius arcána mystérii et plena fide cognóscere,
et plenióre caritátis ardóre dilígere.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 606-607.

Ad Missam in die
Ant. ad introitum Is 9, 6
Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem
et mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti,
da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.
Qui tecum.
Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.
Super oblata
Oblátio tibi sit, Dómine, hodiérnæ sollemnitátis accépta,
qua et nostræ reconciliatiónis procéssit perfécta placátio,
et divíni cultus nobis est índita plenitúdo.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.
Ant. ad communionem Cf. Ps 97, 3

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Post communionem

Præsta, miséricors Deus, ut natus hódie Salvátor mundi,
sicut divínæ nobis generatiónis est auctor,
ita et immortalitátis sit ipse largítor.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 606-607.

Dominica infra octavam Nativitatis Domini,
vel, ea deficiente, die 30 decembris

S. FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH

Festum

Ant. ad introitum Lc 2, 16

Venérunt pastóres festinántes, et invenérunt Maríam
et Ioseph et Infántem pósitum in præsépio.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ
dignátus es exémpla præbére,
concéde propítius,
ut, doméstici virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes,
in lætítia domus tuæ prǽmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
supplíciter deprecántes,
ut, Deíparæ Vírginis beatíque Ioseph interveniénte suffrágio,
famílias nostras in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Bar 3, 38

Deus noster in terris visus est,
et cum homínibus conversátus est.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,

fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ exémpla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sǽculi,
eius consórtium consequámur ætérnum.
Per Christum.

Die 29 decembris
De V die infra octavam Nativitatis Domini
Ant. ad introitum Io 3, 16
Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Omnípotens et invisíbilis Deus,
qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti,
seréno vultu nos, quǽsumus, intuére,
ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui
dignis præcóniis collaudémus.
Qui tecum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti, teípsum mereámur accípere.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.
Ant. ad communionem Lc 1, 78
Per víscera misericórdiæ Dei nostri,
visitávit nos Oriens ex alto.
Post communionem
Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut mysteriórum virtúte sanctórum
iúgiter vita nostra firmétur.
Per Christum.

Die 30 decembris
De VI die infra octavam Nativitatis Domini
Deficiente dominica infra octavam Nativitatis, hac die celebratur

festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph (cf. pp. 161-162).

Ant. ad introitum Sap 18, 14-15

Dum médium siléntium tenérent ómnia,
et nox in suo cursu médium iter habéret,
omnípotens sermo tuus, Dómine,
de cælis a regálibus sédibus venit.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet,
quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Q u a n d o a d h i b e t u r C a n o n r o m a n u s , d i c i t u r C o m m u n i c á n t e s p r o p r i u m

Ant. ad communionem Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépimus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Die 31 decembris

De VII die infra octavam Nativitatis Domini

Ant. ad introitum Is 9, 6

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativitáte
tribuísti totíus religiónis inítium perfectionémque constáre,
da nobis, quǽsumus, in eius portióne censéri,

in quo totíus salútis humánæ summa consístit.
Qui tecum.
Super oblata
Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Q u a n d o a d h i b e t u r C a n o n r o m a n u s , d i c i t u r C o m m u n i c á n t e s p r o p r i u m.
Ant. ad communionem 1 Io 4, 9
Misit Deus Fílium suum Unigénitum in mundum,
ut vivámus per eum.
Post communionem
Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat.
Per Christum.
Die 1 ianuarii
In octava Nativitatis Domini
SOLLEMNITAS
SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ
Ant. ad introitum
Salve, sancta Parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sǽcula sæculórum.
Vel: Cf. Is 9, 2.6; Lc 1, 33
Lux fulgébit hódie super nos, quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sǽculi: cuius regni non erit finis.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui salútis ætérnæ,
beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri prǽmia præstitísti, tríbue, quǽsumus,
ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere.
Qui tecum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui bona cuncta ínchoas benígnus et pérficis,
da nobis, de sollemnitáte sanctæ Dei Genetrícis lætántibus,
sicut de inítiis tuæ grátiæ gloriámur
ita de perfectióne gaudére.
Per Christum.

Præfatio: De maternitate beatæ Mariæ Virginis.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu: Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in sollemnitáte), p. 547.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Hebr 13, 8

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sǽcula.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, læti sacraménta cæléstia:
præsta, quǽsumus,
ut ad vitam nobis profíciant sempitérnam,
qui beátam semper Vírginem Maríam
Fílii tui Genetrícem et Ecclésiæ Matrem
profitéri gloriámur.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 607.
Diebus sequentibus, quando dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 178.

DOMINICA II POST NATIVITATEM

Ant. ad introitum Sap 18, 14-15

Dum médium siléntium tenérent ómnia,
et nox in suo cursu médium iter habéret,
omnípotens sermo tuus, Dómine,
de cælis a regálibus sédibus venit.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, fidélium splendor animárum,
dignáre mundum glória tua implére benígnus,

et cunctis pópulis appáre per tui lúminis claritátem.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Obláta, Dómine, múnera Unigéniti tui nativitáte sanctífica,
qua nobis et via osténditur veritátis,
et regni cæléstis vita promíttitur.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.
Ant. ad communionem Cf. Io 1, 12
Omnibus qui recepérunt eum,
dedit eis potestátem fílios Dei fíeri.
Post communionem
Dómine Deus noster, supplíciter te rogámus,
ut, huius operatióne mystérii,
vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 606-607.
Die 6 ianuarii
IN EPIPHANIA DOMINI
Sollemnitas
Ubi sollemnitas Epiphaniæ non est de præcepto servanda, assignatur,
tamquam diei proprio, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii
occurrenti.
Ad Missam in Vigilia
Hæc Missa adhibetur vespere pridie sollemnitatis sive ante sive
post I Vesperas Epiphaniæ.
Ant. ad introitum Cf. Bar 5, 5
Surge, Ierúsalem, et circúmspice ad oriéntem et vide
congregátos fílios tuos a solis ortu usque ad occásum.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuae maiestátis splendor illústret,
quo mundi huius ténebras transíre valeámus,
et perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera nostra
pro apparitióne Unigéniti Fílii tui
et primítiis géntium dicáta,
ut et tibi celebrétur laudátio
et nobis fiat ætérna salvátio.
Per Christum.
Præfatio de Epiphania, p. 523.

Ant. ad communionem Cf. Ap 21, 23
Cláritas Dei illuminávit civitátem sanctam Ierúsalem
et ambulábant gentes in lúmine eius.
Post communionem
Sacra alimónia renováti,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut semper in méntibus nostris tuæ appáreat stella iustítiæ
et noster in tua sit confessióne thesáurus.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 608.
Ad Missam in die
Ant. ad introitum Cf. Mal 3, 1; 1 Chr 29, 12

Ecce advénit Dominátor Dóminus;
et regnum in manu eius et potéstas et impérium.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum
géntibus stella duce revelásti,
concéde propítius, ut, qui iam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis
perducámur.
Per Dóminum.
Ubi mos est, pro opportunitate, publicari possunt post Evangelium festa mobilia anni currentis iuxta formulam infra positam, pp. 1247-1248.
Dicitur Credo.
Super oblata
Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, dona propítius intuére,
quibus non iam aurum, thus et myrrha profértur,
sed quod eísdem munéribus
declarátur, immolátur et súmitur, Iesus Christus.

Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio de Epiphania: De Christo lumine gentium.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu: Præfatio de Epiphania Domini, p. 523.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.
Ant. ad communionem Cf. Mt 2, 2
Vídimus stellam eius in Oriénte,
et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.
Post communionem
Cæléšti lúmine, quǽsumus, Dómine,
semper et ubíque nos prǽveni,
ut mystérium, cuius nos partícipes esse voluísti,
et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus afféctu.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 608.

IN FERIIS TEMPORIS NATIVITATIS
a die 2 ianuarii
usque ad sabbatum ante festum Baptismatis Domini
Hæ Missæ adhibentur in feriis quibus sunt assignatæ, mutando collectam, prout indicatur.
Feria secunda
Ant. ad introitum
Dies sanctificátus illúxit nobis:
veníte, gentes, et adoráte Dóminum,
quia descéndit lux magna super terram.
Collecta
Ante sollemnitatem Epiphaniæ
Da, quǽsumus, Dómine,
pópulo tuo inviolábilem fídei firmitátem,
ut, qui Unigénitum tuum
in tua tecum glória sempitérnum
in veritáte nostri córporis natum
de Matre Vírgine confiténtur,
et a præséntibus liberéntur advérsis,
et mansúris gáudiis inseréntur.
Per Dóminum.
Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, cuius Verbi ætérnitas cæli fáciem decorávit,
et ex María Vírgine carnis nostræ fragilitátem suscépit,
quǽsumus, ut qui splendor veritátis in nobis appáruit,
pro mundi redemptióne in plenitúdine potestátis procédat.
Qui tecum.

Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate (pp. 520-522) ante sollemnitatem Epiphaniæ;
Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522)
post sollemnitatem.
Ant. ad communionem Io 1, 14
Vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre,
plenum grátiæ et veritátis.
Post communionem
Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, mysteriórum virtúte sanctórum,
iúgiter vita nostra firmétur.
Per Christum.

Feria tertia
Ant. ad introitum Ps 117, 26-27
Benedíctus qui venit in nómine Dómini:
Deus Dóminus et illúxit nobis.
Collecta
Ante sollemnitatem Epiphaniæ
Deus, qui, per beátum sacræ Vírginis partum,
Fílii tui carnem humánis fecísti præiudíciis non tenéri,
præsta, quǽsumus, ut, huius creatúræ novitáte suscépti,
vetustátis antíquæ contágiis exuámur.
Per Dóminum.
Post sollemnitatem Epiphaniæ
Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit,
præsta, quǽsumus, ut per eum,
quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur.
Qui tecum.

Super oblata
Múnera, quǽsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate (pp. 520-522) ante sollemnitatem Epiphaniæ;
Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522)
post sollemnitatem.

Ant. ad communionem Eph 2, 4; Rom 8, 3
Propter nímiam caritátem suam,
qua diléxit nos Deus,
Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti.
Post communionem
Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Is 9, 2
Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam;
habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis.
Collecta
Ante sollemnitatem Epiphaniæ
Concéde nobis, omnípotens Deus, ut salutáre tuum,
quod ad redemptiónem mundi luce nova cælórum procéssit,
nostris semper innovándis córdibus oriátur.
Per Dóminum.
Post sollemnitatem Epiphaniæ
Deus, illuminátor ómnium géntium,
da pópulis tuis perpétua pace gaudére,
et illud córdibus nostris spléndidum lumen infúnde,
quod patrum nostrórum méntibus aspersísti.
Per Dóminum.

Super oblata
Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,

et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate (pp. 520-522), ante sollemnitatem Epiphaniæ;
Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522) post sollemnitatem.

Ant. ad communionem 1 Io 1, 2
Vita manifestáta est, quæ erat apud Patrem,
et appáruit nobis.
Post communionem
Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Io 1, 1
In princípio et ante sǽcula Deus erat Verbum,
et ipse nasci dignátus est Salvátor mundi.
Collecta
Ante sollemnitatem Epiphaniæ
Deus, qui pópulo tuo, Unigéniti tui nativitáte,
redemptiónis efféctum mirabíliter inchoásti,
ita, quǽsumus, fídei fámulis tuis tríbue firmitátem,
ut usque ad promíssum glóriæ prǽmium,
ipso gubernánte, pervéniant.
Qui tecum.
Post sollemnitatem Epiphaniæ
Deus, qui per Fílium tuum
æternitátis tuæ lumen cunctis géntibus suscitásti,
da plebi tuæ fulgórem plenum sui Redemptóris agnóscere,
ut ad perpétuam claritátem per eius increménta pervéniat.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate (pp. 520-522), ante sollemnitatem Epiphaniæ;

Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522), post sollemnitatem.

Ant. ad communionem Io 3, 16
Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret,
ut omnis, qui credit in eum, non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem
Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, mysteriórum virtúte sanctórum,
iúgiter vita nostra firmétur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 111, 4
Exórtum est in ténebris lumen rectis corde:
misericors et miserátor et iustus Dóminus.

Collecta
Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Fidéles tuos, quæsumus, Dómine, benígnus illúmina,
et splendóre glóriæ tuæ corda eórum semper accénde,
ut Salvatórem suum et incessánter agnóscant,
et veráciter apprehéndant.
Qui tecum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut Salvatóris mundi, stella duce, manifestáta natívitas,
méntibus nostris revelétur semper et crescat.
Per Dóminum.

Super oblata
Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate (pp. 520-522), ante sollemnitatem Epiphaniæ;
Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522), post sollemnitatem.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9
In hoc appáruit cáritas Dei in nobis,

quóniam Fílium suum Unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Gal 4, 4-5

Misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere,
ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per advéntum Unigéniti Fílii tui
nova luce radiáre dignátus es,
concéde nobis, ut, sicut eum per Vírginis partum
in forma nostri córporis merúimus habére partícipem,
ita et in eius regno grátiæ mereámur esse consórtes.
Qui tecum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per Unigénitum tuum
novam creatúram nos tibi esse fecísti,
præsta, quǽsumus, ut per grátiam tuam
in illíus inveniámur forma,
in quo tecum est nostra substántia.
Qui tecum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate (pp. 520-522), ante sollemnitatem Epiphaniæ;
Præfatio de Epiphania (p. 523), vel de Nativitate (pp. 520-522) post
sollemnitatem.

Ant. ad communionem Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépimus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat.
Per Christum.

Dominica post diem 6 ianuarii occurrente

IN BAPTISMATE DOMINI

Festum

Ubi sollemnitas Epiphaniæ ad dominicam transfertur, quæ die 7 vel 8 ianuarii occurrit, festum Baptismatis Domini celebratur feria secunda sequenti.

Ant. ad introitum Cf. Mt 3, 16-17

Baptizáto Dómino, apérti sunt cæli,
et sicut colúmba super eum Spíritus mansit,
et vox Patris intónuit:
Hic est Fílius meus diléctus,
in quo mihi bene complácui.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Christum, in Iordáne flúmine baptizátum,
Spíritu Sancto super eum descendénte,
diléctum Fílium tuum sollémniter declarásti,
concéde fíliis adoptiónis tuæ,
ex aqua et Spíritu Sancto renátis,
ut in beneplácito tuo iúgiter persevérent.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Unigénitus
in substántia nostræ carnis appáruit, præsta, quæsumus,
ut, per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur.
Qui tecum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine,
in diclécti Fílii tui revelatióne deláta,
ut fidélium tuórum oblátio in eius sacrifícium tránseat,
qui mundi vóluit peccáta miserátus ablúere.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio: De Baptismate Domini.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui miris signásti mystériis novum in Iordáne lavácrum,
ut, per vocem de cælo delápsam,
habitáre Verbum tuum inter hómines crederétur;
et, per Spíritum in colúmbæ spécie descendéntem,
Christus Servus tuus óleo perúngi lætítiæ
ac mitti ad evangelizándum paupéribus noscerétur.
Et ídeo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Io 1, 32.34
Ecce de quo dicébat Ioánnes:
Ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei.
Post communionem
Sacro múnere satiáti,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, Unigénitum tuum fidéliter audiéntes,
fílii tui vere nominémur et simus.
Per Christum.
A feria II post hanc dominicam usque ad feriam III ante Quadragesimam
decurrit tempus “ per annum ”. In Missis tum de

dominica tum de feria adhibentur textus infra propositi, pp. 451 ss.

TEMPUS QUADRAGESIMÆ

1. Valde commendatur, ut tradita forma congregationis Ecclesiæ localis ad modum “ stationum ” romanarum, saltem in maioribus civitatibus et modo singulis locis aptiore, imprimis autem tempore Quadragesimæ, servetur et foveatur.

Huiusmodi autem fidelium cœtus congregari poterunt, præsertim diœcesis Pastore præsidente, diebus dominicis aliisve infra hebdomadam opportunioribus, aut apud Sanctorum sepulcra, aut in præcipuis urbis ecclesiis vel sanctuariis, aut etiam quibusdam in locis peregrinationis, quæ in diœcesi magis frequentantur.

Si ante Missam, quæ in his congregationibus celebratur, iuxta locorum et rerum adiuncta, fit processio, tunc habetur collecta in ecclesia minore vel alio loco apto, extra ecclesiam, ad quam processio tendet.

Post salutationem populi, sacerdos dicit orationem collectam de mysterio S. Crucis (cf. infra, pp. 1161-1162), vel pro remissione peccatorum (cf. infra, pp. 1139-1140), vel pro Ecclesia, præsertim locali (cf. infra, pp. 1079-1080), vel unam ex orationibus super populum.

Tunc ordinatur processio ad ecclesiam in qua celebrabitur Missa, dum canuntur litaniæ Sanctorum. Apto tamen loco inseri possunt invocationes S. Patroni vel Fundatoris et Sanctorum Ecclesiæ localis.

Cum processio ad ecclesiam pervenerit, sacerdos altare veneratur et, pro opportunitate, incensat. Omissis postea ritibus initialibus et, pro opportunitate Kýrie, profert collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

2. In iis congregationibus, loco Missæ, haberi potest etiam aliqua celebratio verbi Dei, præsertim ad modum celebrationum pænitentialium, quæ pro tempore Quadragesimæ in Rituali Romano proponuntur.

3. In feriis huius temporis opportune adhiberi potest, in fine Missæ, ante benedictionem finalem, oratio super populum, pro unoquoque die ponitur.

4. Hoc tempore altare floribus ornari prohibetur ac sonus instrumentorum permittitur tantum ad cantum sustentandum. Excipiuntur tamen dominica Lætáre (IV Quadragesimæ) atque sollemnitates et festa.

FERIA QUARTA CINERUM

In Missa huius diei benedicuntur et imponuntur cineres, facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, anno præcedenti benedictis.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum Sap 11, 24-25.27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.
Omittitur actus pænitentialis, cuius locum tenet impositio cinerum.
Collecta
Concéde nobis, Dómine,
præsídia milítiæ christiánæ sanctis inchoáre ieiúniis,
ut, contra spiritáles nequítias pugnatúri,
continéntiæ muniámur auxíliis. Per Dóminum.
Benedictio et impositio cinerum
Post homiliam, sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:
Deum Patrem, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut hos cíneres, quos pæniténtiæ causa
capítibus nostris impónimus,
ubertáte grátiæ suæ benedícere dignétur.
Et, post brevem orationem in silentio, manibus extensis, prosequitur:
Deus, qui humiliatióne flécteris et satisfactióne placáris,
aurem tuæ pietátis précibus nostris inclína,
et super fámulos tuos,
horum cínerum aspersióne contáctos,
grátiam tuæ benedictiónis + effúnde propítius,
ut, quadragesimálem observántiam prosequéntes,
ad Fílii tui paschále mystérium celebrándum
purificátis méntibus perveníre mereántur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Vel:
Deus, qui non mortem sed conversiónem
desíderas peccatórum,
preces nostras cleménter exáudi,
et hos cíneres,
quos capítibus nostris impóni decérnimus
benedícere + pro tua pietáte dignáre,
ut qui nos cínerem esse
et in púlverem reversúros cognóscimus
quadragesimális exercitatiónis stúdio,
peccatórum véniam

et novitátem vitæ,
ad imáginem Fílii tui resurgéntis, cónsequi valeámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.
Et aspergit cineres aqua benedicta, nihil dicens.
Deinde sacerdos imponit cineres omnibus astantibus, qui ad ipsum accedunt, dicens singulis:
Pænitémini, et crédite Evangélio.
Vel:
Meménto, homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris.
Interim cantatur:
Antiphona 1
Immutémur hábitu, in cínere et cilício,
ieiunémus, et plorémus ante Dóminum,
quia multum miséricors est
dimíttere peccáta nostra Deus noster.
Antiphona 2 Cf. Ioel 2, 17; Est 4, 17
Inter vestíbulum et altáre
plorábunt sacerdótes minístri Dómini,
et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo,
et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Antiphona 3 Ps 50, 3
Dele, Dómine, iniquitátem meam.
Quæ repeti potest post singulos versus psalmi 50 Miserére mei, Deus.
Responsorium Cf. Ps 78, 9
R. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus,
ne súbito præoccupáti die mortis quærámus spátium pæniténtiæ,
et inveníre non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.
V. Adiuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. * Atténde, Dómine.
Cani potest etiam alius cantus aptus.
Impositione cinerum peracta, sacerdos lavat manus et procedit ad orationem universalem, ac Missam prosequitur modo consueto.
Non dicitur Credo.
Liturgia eucharistica
Super oblata
Sacrifícium quadragesimális inítii sollémniter immolámus,
te, Dómine, deprecántes,
ut per pæniténtiæ caritatísque labóres

a nóxiis voluptátibus temperémus,
et, a peccátis mundáti,
ad celebrándam Fílii tui passiónem
mereámur esse devóti.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio III vel IV de Quadragesima, pp. 526-527.
Ant. ad communionem Cf. Ps 1, 2-3
Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte,
dabit fructum suum in témpore suo.

Post communionem
Percépta nobis, Dómine,
prǽbeant sacraménta subsídium,
ut tibi grata sint nostra ieiúnia,
et nobis profíciant ad medélam.
Per Christum.
Oratio super populum
Ad dimissionem sacerdos, stans versus ad populum, et super illum manus extendens, dicit hanc orationem:
Super inclinántes se tuæ maiestáti, Deus,
spíritum compunctiónis propítius effúnde,
et præmia pæniténtibus repromíssa
misericórditer cónsequi mereántur.
Per Christum.
Benedictio et impositio cinerum fieri potest etiam extra Missam. Quo in casu præmittitur Liturgia verbi, adhibendo cantum ad introitum, collectam, lectiones cum suis cantibus, ut in Missa. Sequitur deinde homilia et benedictio atque impositio cinerum. Ritus concluditur oratione universali, benedictione ac dimissione fidelium.

Feria quinta post Cineres
Ant. ad introitum Cf. Ps 54, 17-20.23
Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam
ab his, qui appropínquant mihi.
Iacta cogitátum tuum in Dómino,
et ipse te enútriet.
Collecta
Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine,
aspirándo prǽveni et adiuvándo proséquere,
ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat,
et per te cœpta finiátur.

Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, propítius inténde,
quas sacris altáribus exhibémus,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Cf. Ps 50, 12

Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Post communionem

Cæléstis doni benedictióne percépta,
súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur,
ut hoc idem nobis semper et indulgéntiæ causa sit et salútis.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Qui pópulo tuo, omnípotens Deus,
notas fecísti vias vitæ ætérnæ,
per eas ad te, lumen indefíciens,
nos fácias, quǽsumus, perveníre.
Per Christum.

Feria sexta post Cineres

Ant. ad introitum Ps 29, 11

Audívit Dóminus, et misértus est mihi,
Dóminus factus est adiútor meus.

Collecta

Inchoáta pæniténtiæ ópera, quǽsumus, Dómine,
benígno favóre proséquere,
ut observántiam, quam corporáliter exercémus,
méntibus étiam valeámus implére sincéris.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine, observántiæ quadragesimális offérimus,
quod tibi, quǽsumus, mentes nostras reddat accéptas,
et continéntiæ promptióris nobis tríbuat facultátem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Ps 24, 4

Vias tuas, Dómine, demónstra nobis,
et sémitas tuas édoce nos.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, huius participatióne mystérii
a delíctis ómnibus expiáti,
remédiis tuæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

De magnálibus tuis, Deus miséricors,
grátias iúgiter réferat plebs tua,
et observatiónes antíquas peregrína recenséndo
ad perpétuam tui visiónem perveníre mereátur.
Per Christum.

Sabbato post Cineres

Ant. ad introitum Cf. Ps 68, 17

Exáudi nos, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
réspice nos, Dómine.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
infirmitátem nostram propítius réspice,
atque ad protegéndum nos
déxteram tuæ maiestátis exténde.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Mt 9, 13

Misericórdiam volo et non sacrifícium, dicit Dóminus;
non enim veni vocáre iustos, sed peccatóres.

Post communionem

Cæléstis vitæ múnere vegetáti, quǽsumus, Dómine,
ut, quod est nobis in præsénti vita mystérium,
fiat æternitátis auxílium.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Adésto, Dómine, benígnus pópulo tuo,
qui sacra mystéria contígerit,
ut nullis perículis affligátur,
qui in te protectórem confídit.
Per Christum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

Hac dominica celebratur ritus “ electionis ” seu “ inscriptionis nominis ” pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, adhibitis orationibus et intercessionibus propriis, ut infra, pp. 971-972.

Ant. ad introitum Cf. Ps 90, 15-16

Invocábit me, et ego exáudiam eum;
erípiam eum, et glorificábo eum,
longitúdine diérum adimplébo eum.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut, per ánnua quadragesimális exercítia sacraménti,
et ad intellegéndum Christi proficiámus arcánum,
et efféctus eius digna conversatióne sectémur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
his munéribus offeréndis conveniénter aptári,
quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium.
Per Christum.

Præfatio: De tentatione Domini.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui quadragínta diébus,
terrénis ábstinens aliméntis,
formam huius observántiæ ieiúnio dedicávit,
et, omnes evértens antíqui serpéntis insídias,
ferméntum malítiæ nos dócuit superáre,
ut, paschále mystérium dignis méntibus celebrántes,
ad pascha demum perpétuum transeámus.
Et ídeo cum Angelórum atque Sanctórum turba
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Mt 4, 4

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Vel: Cf. Ps 90, 4

Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus,
et sub pennis eius sperábis.

Post communionem

Cæléstí pane refécti,
quo fides álitur, spes provéhitur et cáritas roborátur,
quǽsumus, Dómine,
ut ipsum, qui est panis vivus et verus, esuríre discámus,
et in omni verbo, quod procédit de ore tuo,
vívere valeámus.
Per Christum.

Oratio super populum

Super pópulum tuum, Dómine, quǽsumus,
benedíctio copiósa descéndat,
ut spes in tribulatióne succréscat,
virtus in tentatióne firmétur,
ætérna redémptio tribuátur.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Cf. Ps 122, 2-3

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nobis.
Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

Collecta

Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et, ut nobis opus quadragesimále profíciat,
mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
quæ et conversatiónem nostram, te operánte, sanctíficet,
et indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis obtíneat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Mt 25, 40.34

Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis,
mihi fecístis, dicit Dóminus:
Veníte, benedícti Patris mei,
possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi.

Post communionem

Sentiámus, Dómine, quǽsumus, tui perceptióne sacraménti,
subsídium mentis et córporis,
ut, in utróque salváti,
de cæléstis remédii plenitúdine gloriémur.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda

Mentem pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
lúmine tuæ claritátis illústra,
ut vidére possit, quæ agénda sunt,
et, quæ recta sunt, ágere váleat.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Ps 89, 1-2

Dómine, refúgium factus es nobis
a generatióne et progénie;
a sǽculo, et in sǽculum tu es.

Collecta

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta,
ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat,
quæ se corporálium moderatióne castígat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, creátor omnípotens Deus,
quæ de tuæ munificéntiæ largitáte deférimus,
et temporália nobis colláta præsídia
ad vitam convérte propitiátus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Cf. Ps 4, 2

Cum invocárem te, exaudísti me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti me;
miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Post communionem

His nobis, Dómine, mystériis conferátur,
quo, terréna desidéria mitigántes,
discámus amáre cæléstia.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Fidéles tui, Deus, benedictióne tua firméntur,
sis eis in mæróre solátium,
in tribulatióne patiéntia,
in perículo præsídium.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Ps 24, 6.2.22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
líbera nos, Deus Israel,
ex ómnibus angústiis nostris.

Collecta

Devotiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
benígnus inténde,
ut, qui per abstinéntiam temperántur in córpore,
per fructum boni óperis reficiántur in mente.
Per Dóminum.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, quæ dicánda tuo nómini tu dedísti,
ut, sicut éadem nobis éfficis sacraméntum,
ita fíeri tríbuas remédium sempitérnum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Cf. Ps 5, 12

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine,
in ætérnum exsultábunt et habitábis in eis.

Post communionem

Deus, qui nos sacraméntis tuis páscere non desístis,
tríbue, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam, quǽsumus, cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda

Tuére, Dómine, pópulum tuum,
et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda,
quia nulla ei nocébit advérsitas,
si nulla ei dominétur iníquitas.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 5, 2-3

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,
intéllege clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Collecta

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine,
semper spíritum cogitándi quæ recta sunt,
prómptius et agéndi,
ut, qui sine te esse non póssumus,
secúndum te vívere valeámus.

Per Dóminum.

Super oblata

Súpplicum votis, Dómine, esto propítius,
et, pópuli tui oblatiónibus precibúsque suscéptis,
ómnium nostrum ad te corda convérte.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Mt 7, 8

Omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit,
et pulsánti aperiétur.

Post communionem

Quæsumus, Dómine Deus noster,
ut sacrosáncta mystéria,
quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti,
et præsens nobis remédium esse fácias et futúrum.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Advéniat, quæsumus, Dómine,
misericórdia speráta supplícibus,
et eísdem cæléstis munificéntia tribuátur,
qua et recte poscénda cognóscant
et postuláta percípiant.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Cf. Ps 24, 17-18

De necessitátibus meis éripe me, Dómine.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis
observatióni pascháli conveniénter aptári,
ut suscépta sollémniter castigátio corporális
cunctis ad fructum profíciat animárum.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, propitiátus hóstias,
quibus et te placári voluísti,

et nobis salútem poténti pietáte restítui.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Ez 33, 11
Vivo ego, dicit Dóminus; nolo mortem peccatóris,
sed magis ut convertátur et vivat.
Post communionem
Tui nos, Dómine, sacraménti reféctio sancta restáuret,
et, a vetustáte purgátos,
in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Réspice, Dómine, propítius ad plebem tuam,
ut quod eius observántia profitétur extrínsecus,
intérius operétur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Cf. Ps 18, 8
Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas;
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Collecta
Ad te corda nostra, Pater ætérne, convérte,
ut nos, unum necessárium semper quæréntes
et ópera caritátis exercéntes,
tuo cúltui præstes esse dicátos.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc quæ nos réparent, quǽsumus, Dómine, beáta mystéria
suo nos múnere dignos effíciant.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Mt 5, 48
Estóte perfécti,
sicut et Pater vester cæléstis perféctus est, dicit Dóminus.
Post communionem
Perpétuo, Dómine, favóre proséquere,
quos réficis divíno mystério,
et, quos imbuísti cæléstibus institútis,

salutáribus comitáre soláciis.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Fidéles tuos, Deus, benedíctio desideráta confírmet,
quæ eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre,
et tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári.
Per Christum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum Cf. Ps 26, 8-9

Tibi dixit cor meum quæsívi vultum tuum,
vultum tuum, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me.
Vel: Cf. Ps 24, 6.2.22
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris.
Non dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui nobis diléctum Fílium tuum audíre præcepísti,
verbo tuo intérius nos páscere dignéris,
ut, spiritáli purificáto intúitu,
glóriæ tuæ lætémur aspéctu.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta,
et ad celebránda festa paschália
fidélium tuórum córpora mentésque sanctíficet.
Per Christum.
Præfatio: De transfiguratione Domini.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, própria morte prænuntiáta discípulis,
in monte sancto suam eis apéruit claritátem,
ut per passiónem, étiam lege prophetísque testántibus,
ad glóriam resurrectiónis perveníri constáret.
Et ídeo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Mt 17, 5
Hic est Fílius meus diléctus,
in quo mihi bene complácui;
ipsum audíte.
Post communionem
Percipiéntes, Dómine, gloriósa mystéria,
grátias tibi reférre satágimus,
quod, in terra pósitos,
iam cæléstium præstas esse partícipes.
Per Christum.
Oratio super populum
Bénedic, Dómine, fidéles tuos benedictióne perpétua,
et fac eos Unigéniti tui Evangélio sic adhærére,
ut ad illam glóriam, cuius in se spéciem Apóstolis osténdit,
et suspiráre iúgiter et felíciter váleant perveníre.
Per Christum.

Feria secunda
Ant. ad introitum Cf. Ps 25, 11-12
Rédime me, Dómine, et miserére mei.
Pes enim meus stetit in via recta,
in ecclésiis benedícam Dóminum.
Collecta
Deus, qui ob animárum medélam
castigáre córpora præcepísti,
concéde, ut ab ómnibus possímus abstinére peccátis,

et corda nostra pietátis tuæ váleant exercére mandáta.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, propitiátus admítte,
et a terrénis éffice illécebris liberátos,
quos cæléstibus tríbuis servíre mystériis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Lc 6, 36

Estóte misericórdes,
sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine,
et cæléstis gáudii fáciat esse consórtes.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Confírma, Dómine, quǽsumus, tuórum corda fidélium,
et grátiæ tuæ virtúte corróbora,
ut et in tua sint supplicatióne devóti,
et mútua dilectióne sincéri.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Ps 12, 4-5

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte,
nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Collecta

Custódi, Dómine, quǽsumus,
Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua,
et quia sine te lábitur humána mortálitas,
tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis,
et ad salutária dirigátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctificatiónem tuam nobis, Dómine,
his mystériis operáre placátus,
quæ nos et a vítiis terrénis emúndet,
et ad cæléstia dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Post communionem

Sacræ nobis, quǽsumus, Dómine, mensæ reféctio,
et piæ conversatiónis augméntum,
et tuæ propitiatiónis contínuum præstet auxílium.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus tuórum fidélium,
et animárum eórum medére languóribus,
ut, remissióne percépta,
in tua semper benedictióne læténtur.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, ne discédas a me;
inténde in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Consérva, Dómine, famíliam tuam
bonis semper opéribus erudítam,
et sic præséntibus consoláre præsídiis,
ut propítius ad supérna dona perdúcas.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius intuére,
et, per hæc sancta commércia,
víncula peccatórum nostrórum absólve.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod nobis ad immortalitátis pignus esse voluísti,

ad salútis ætérnæ tríbuas proveníre suffrágium.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiónis et grátiæ,
da salútem mentis et córporis,
da plenitúdinem fratérnæ caritátis
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ps 138, 23-24
Proba me, Deus, et cognósce sémitas meas;
vide si via iniquitátis in me est,
et deduc me in via ætérna.
Collecta
Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda servórum,
ut, Spíritus tui fervóre concépto,
et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces.
Per Dóminum.
Super oblata
Præsénti sacrifício, quǽsumus, Dómine,
observántiam nostram sanctífica,
ut, quod quadragesimális exercitátio profitétur extérius,
intérius operétur efféctu.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Ps 118, 1
Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini.
Post communionem
Hæc in nobis sacrifícia, Deus,
et actióne permáneant,
et operatióne firméntur.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Adésto, Dómine, fámulis tuis,
implorántibus grátiæ tuæ auxílium,

ut protectiónis tuæ munímen et régimen obtíneant.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Cf. Ps 30, 2.5

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es protéctor meus.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, sacro nos purificánte pæniténtiæ stúdio,
sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre.
Per Dóminum.

Super oblata

Miserátio tua, Deus, ad hæc peragénda mystéria,
fámulos tuos, quǽsumus, et prævéniat competénter,
et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 10

Diléxit nos Deus, et misit Fílium suum
propitiatiónem pro peccátis nostris.

Post communionem

Accépto, Dómine, pígnore salútis ætérnæ,
fac nos, quǽsumus, sic téndere congruénter,
ut ad eam perveníre possímus.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda

Da, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo
salútem mentis et córporis,
ut, bonis opéribus inhæréndo,
tua semper mereátur protectióne deféndi.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 144, 8-9

Miserátor et miséricors Dóminus,
pátiens et multum miséricors.
Suávis Dóminus univérsis,

et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Collecta

Deus, qui nos gloriósis remédiis in terris adhuc pósitos
iam cæléstium rerum facis esse consórtes,
tu, quǽsumus, in ista qua vívimus nos vita gubérna,
ut ad illam, in qua ipse es, lucem perdúcas.
Per Dóminum.

Super oblata

Per hæc véniat, quǽsumus, Dómine, sacraménta
nostræ redemptiónis efféctus,
qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus,
et ad salutária dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudére,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
períerat, et invéntus est.

Post communionem

Sacraménti tui, Dómine, divína percéptio
penetrália nostri cordis infúndat,
et sui nos partícipes poténter effíciat.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine,
précibus supplicántium,
et, ut peténtibus desideráta concédas,
fac eos, quæ tibi sunt plácita postuláre.
Per Christum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

Hac dominica celebratur primum scrutinium præparatorium ad baptismum pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, adhibitis orationibus et intercessionibus propriis, ut infra, pp. 973-975.

Ant. ad introitum Ps 24, 15-16

Oculi mei semper ad Dóminum,

quia ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me et miserére mei,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vel: Cf. Ez 36, 23-26
Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis spíritum novum, dicit Dóminus.
Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, ómnium misericordiárum et totíus bonitátis auctor,
qui peccatórum remédia in ieiúniis,
oratiónibus et eleemósynis demonstrásti,
hanc humilitátis nostræ confessiónem propítius intuére,
ut, qui inclinámur consciéntia nostra,
tua semper misericórdia sublevémur.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

His sacrifíciis, Dómine, concéde placátus,
ut, qui própriis orámus absólvi delíctis,
fratérna dimíttere studeámus.
Per Christum.

Quando non legitur Evangelium de Samaritana, adhibetur Præfatio I vel II de Quadragesima, pp. 524-525.

Præfatio: De Samaritana.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, dum aquæ sibi pétiit potum a Samaritána præbéri,
iam in ea fídei donum ipse creáverat,

et ita eius fidem sitíre dignátus est,
ut ignem in illa divíni amóris accénderet.
Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io 4, 13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur aliud Evangelium: Cf. Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Post communionem

Suméntes pignus cæléstis arcáni,
et in terra pósiti iam supérno pane satiáti,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut, quod in nobis mystério géritur, ópere impleátur.
Per Christum.

Oratio super populum

Rege, Dómine, quǽsumus, tuórum corda fidélium,
et servis tuis hanc grátiam largíre propítius,
ut in tui et próximi dilectióne manéntes
plenitúdinem mandatórum tuórum adímpleant.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 83, 3

Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
miserátio continuáta mundet et múniat,
et quia sine te non potest salva consístere,
tuo semper múnere gubernétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Munus quod tibi, Dómine,
nostræ servitútis offérimus,
tu salutáre nobis pérfice sacraméntum.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Ps 116, 1.2
Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.
Post communionem
Tui nobis, quǽsumus, Dómine,
commúnio sacraménti
et purificatiónem cónferat,
et tríbuat unitátem.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Tueátur, quǽsumus, Dómine,
déxtera tua pópulum deprecántem,
et purificátum dignánter erúdiat,
ut consolatióne præsénti ad futúra bona profíciat.
Per Christum.

Feria tertia
Ant. ad introitum Cf. Ps 16, 6.8
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.
Collecta
Grátia tua ne nos, quǽsumus, Dómine, derelínquat,
quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti,
et tuam nobis opem semper acquírat.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
ut hæc hóstia salutáris nostrórum fiat purgátio delictórum,
et tuæ propitiátio potestátis.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Cf. Ps 14, 1-2

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula,
et operátur iustítiam.

Post communionem

Vivíficet nos, quǽsumus, Dómine,
huius participátio sancta mystérii,
et páriter nobis expiatiónem tríbuat et munímen.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Pópuli tui, Deus, institútor et rector,
peccáta, quibus impugnátur, expélle,
ut semper tibi plácitus
et tuo munímine sit secúrus.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 133

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iniustítia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, per quadragesimálem observántiam erudíti
et tuo verbo nutríti,
sancta continéntia tibi simus toto corde devóti,
et in oratióne tua semper efficiámur concórdes.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum,
et tua mystéria celebrántes
ab ómnibus nos defénde perículis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Cf. Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Post communionem

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa cæléstis,
et, a cunctis erróribus expiátos,
supérnis promissiónibus reddat accéptos.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Tibi plácitam, Deus noster, pópulo tuo tríbue voluntátem,
quia tunc illi próspera cuncta præstábis
cum tuis aptum féceris institútis.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum
Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.
Collecta
Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut, quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótius ad eius celebrándum
proficiámus paschále mystérium.
Per Dóminum.
Super oblata
Ut tibi grata sint, Dómine, múnera pópuli tui,
ab omni, quǽsumus, eum contágio perversitátis emúnda,
nec falsis gáudiis inhærére patiáris,
quem ad veritátis tuæ prǽmia veníre promíttis.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Ps 118, 4-5
Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis:
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.
Post communionem
Quos réficis, Dómine, sacraméntis, attólle benígnus auxíliis,
ut tuæ salvatiónis efféctum
et mystériis capiámus et móribus.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda
Cleméntiam tuam implorámus, Dómine,
in misericórdia tua confidéntes,
ut, sicut nos ex te habémus esse quod sumus,
sic per grátiam tuam et bene velle sumámus
et bonum posse quod vólumus.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ps 85, 8.10
Non est símilis tui in diis, Dómine,
quóniam magnus es tu et fáciens mirabília;
tu es Deus solus.
Collecta
Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
grátiam tuam benígnus infúnde,
ut ab humánis semper retrahámur excéssibus,
et mónitis inhærére valeámus, te largiénte, cæléstibus.
Per Dóminum.
Super oblata
Réspice, quǽsumus, Dómine,
propítius ad múnera, quæ sacrámus,
ut tibi grata reddántur,
et nobis salutária semper exsístant.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Cf. Mc 12, 33
Dilígere Deum ex toto corde,
et próximum tamquam seípsum,
maius est ómnibus sacrifíciis.
Post communionem
Mentes nostras et córpora, Dómine, quǽsumus,
operátio tuæ virtútis infúndat,
ut, quod participatióne súmpsimus,
plena redemptióne capiámus.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam,

fidéles tuos propítius intuére,
ut, qui de tua pietáte confídunt,
tuæ caritátis dona ubíque diffúndere váleant.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 102, 2-3

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius,
qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

Collecta

Observatiónis huius ánnua celebritáte lætántes,
quæsumus, Dómine,
ut, paschálibus sacraméntis inhæréntes,
plenis eórum efféctibus gaudeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, de cuius grátia venit,
ut ad mystéria tua purgátis sénsibus accedámus,
præsta, quæsumus,
ut, in eórum traditióne sollémniter honoránda,
cómpetens deferámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Lc 18, 13

Publicánus, stans a longe,
percutiébat pectus suum dicens:
Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Post communionem

Da nobis, quæsumus, miséricors Deus,
ut sancta tua, quibus incessánter explémur,
sincéris tractémus obséquiis,
et fidéli semper mente sumámus.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Præténde, Dómine, fidélibus tuis
déxteram cæléstis auxílii,
ut te toto corde perquírant,

et quæ digne póstulant cónsequi mereántur.
Per Christum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

In hac Missa adhibetur color violaceus vel rosaceus, sonus instrumentorum admittitur et altare floribus ornari potest.
Hac dominica celebratur secundum scrutinium præparatorium ad baptismum pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, adhibitis orationibus et intercessionibus propriis, ut infra, pp. 975-976.

Ant. ad introitum Cf. Is 66, 10-11

Lætáre, Ierúsalem,
et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam;
gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis,
ut exsultétis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui per Verbum tuum
humáni géneris reconciliatiónem mirabíliter operáris,
præsta, quǽsumus, ut pópulus christiánus
prompta devotióne et álacri fide
ad ventúra sollémnia váleat festináre.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, supplíciter exorántes,
ut éadem nos et fidéliter venerári,
et pro salúte mundi congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

Quando non legitur Evangelium de cæco nato, adhibetur Praefatio I vel II de Quadragesima, pp. 524-525.

Præfatio: De cæco nato.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui genus humánum, in ténebris ámbulans,
ad fídei claritátem
per mystérium incarnatiónis addúxit,
et, qui servi peccáti véteris nascebántur,
per lavácrum regeneratiónis
in fílios adoptiónis assúmpsit.
Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos, cum omni exércitu Angelórum,
proclamámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11
Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.
Quando legitur Evangelium de filio prodigo: Lc 15, 32
Opórtet te, fili, gaudére,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
períerat, et invéntus est.

Quando legitur aliud Evangelium: Cf. Ps 121, 3-4
Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas,
cuius participátio eius in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Post communionem

Deus, qui illúminas omnem hóminem
veniéntem in hunc mundum,
illúmina, quǽsumus, corda nostra grátiæ tuæ splendóre,
ut digna ac plácita maiestáti tuæ cogitáre semper,
et te sincére dilígere valeámus.
Per Christum.

Oratio super populum

Tuére, Dómine, súpplices tuos, susténta frágiles,
et inter ténebras mortálium ambulántes

tua semper luce vivífica,
atque a malis ómnibus cleménter eréptos,
ad summa bona perveníre concéde.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Cf. Ps 30, 7-8

Ego autem in Dómino sperábo.
Exsultábo, et lætábor in tua misericórdia,
quia respexísti humilitátem meam.

Collecta

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis,
præsta, quǽsumus,
ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis,
et temporálibus non destituátur auxíliis.
Per Dóminum.

Super oblata

Dicátæ tibi, Dómine, quǽsumus,
capiámus oblatiónis efféctum,
ut, a terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Ez 36, 27

Spíritum meum ponam in médio vestri,
et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis,
et iudícia mea custodiátis, et operémini,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, quǽsumus,
et renovándo vivíficent,
et sanctificándo ad ætérna perdúcant.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Plebem tuam, Dómine, quǽsumus,
intérius exteriúsque restáura,
ut quam corpóreis non vis delectatiónibus impedíre,
spirituáli fácias vigére propósito.

Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Is 55, 1

Sitiéntes, veníte ad aquas, dicit Dóminus;
et qui non habétis prétium, veníte,
et bíbite cum lætítia.

Collecta

Exercitátio veneránda sanctæ devotiónis, Dómine,
tuórum fidélium corda dispónat,
ut et dignis méntibus suscípiant paschále mystérium,
et salvatiónis tuæ núntient præcónium.
Per Dóminum.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, múnera quæ dedísti,
ut et creatiónis tuæ circa mortalitátem nostram
testificéntur auxílium,
et remédium nobis immortalitátis operéntur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Cf. Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.

Post communionem

Purífica, quǽsumus, Dómine, mentes nostras benígnus,
et rénova cæléstibus sacraméntis,
ut consequénter et córporum præsens
páriter et futúrum capiámus auxílium.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Concéde, miséricors Deus,
ut devótus tibi pópulus semper exístat
et de tua educátiónis...

Ant. ad introitum Ps 68, 14
Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine;
tempus beneplácit, Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me
in veritáte salútis tuæ.
Collecta
Deus, qui et iustis prǽmia meritórum
et peccatóribus véniam per pæniténtiam præbes,
tuis supplícibus miserére,
ut reátus nostri conféssio
indulgéntiam váleat percípere delictórum.
Per Dóminum.
Super oblata
Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽsumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem.
Per Christum.
Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.
Ant. ad communionem Io 3, 17
Non misit Deus Fílium suum in mundum,
ut iúdicet mundum,
sed ut salvétur mundus per ipsum.
Post communionem
Cæléstia dona capiéntibus, quǽsumus, Dómine,
non ad iudícium proveníre patiáris,
quæ fidélibus tuis ad remédium providísti.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Fámuli tui, Dómine,
pietátis tuæ protectióne muniántur,
ut bonum in hoc sǽculo faciéntes
ad te, summum bonum, pervéniant.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ps 104, 3-4
Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quǽrite Dóminum et confirmámini,

quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Cleméntiam tuam, Dómine, súpplici voto depóscimus,
ut nos fámulos tuos, pæniténtia emendátos
et bonis opéribus erudítos,
in mandátis tuis fácias perseveráre sincéros,
et ad paschália festa perveníre illǽsos.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut huius sacrifícii munus oblátum
fragilitátem nostram ab omni malo
purget semper et múniat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Ier 31, 33

Dabo legem meam in viscéribus eórum,
et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum,
et ipsi erunt mihi in pópulum, dicit Dóminus.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Protéctor in te sperántium, Deus,
bénedic pópulum tuum, salva, tuére, dispóne,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre persevéret.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Cf. Ps 53, 3-4

Deus, in nómine tuo salvum me fac,
et in virtúte tua líbera me.

Deus, exáudi oratiónem meam,
áuribus pércipe verba oris mei.

Collecta

Deus, qui fragilitáti nostræ cóngrua subsídia præparásti,
concéde, quǽ sumus, ut suæ reparatiónis efféctum
et cum exsultatióne suscípiat,
et pia conversatióne recénseat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus,
poténti virtúte mundátos,
ad suum fáciant purióres veníre princípium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum,
secúndum divítias grátiæ eius.

Post communionem

Præsta, quǽ sumus, Dómine,
ut, sicut de prætéritis ad nova transímus,
ita, vetustáte depósita,
sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda

Réspice, Dómine, super fámulos tuos,
et in tua misericórdia confiténtes
cælésti prótege benígnus auxílio.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 5.7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Dírigat corda nostra, quǽ sumus, Dómine,

tuæ miseratiónis operátio,
quia tibi sine te placére non póssumus.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónibus nostris, quǽ sumus, Dómine,
placáre suscéptis,
et ad te nostras étiam rebélles
compélle propítius voluntátes.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 524-527.

Ant. ad communionem 1 Petr 1, 19

Pretióso sánguine quasi Agni
immaculáti et incontamináti Christi
redémpti sumus.

Post communionem

Tua nos, quǽ sumus, Dómine,
sancta puríficent,
et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda

Tuére, Dómine, plebem tuam,
ad sacra ventúra properántem
et cæléstis grátiæ largitáte proséquere,
ut visibílibus adiúta soláciis
ad invisibília bona prómptius incitétur.
Per Christum.

DOMINICA V IN QUADRAGESIMA

Usus cooperiendi cruces et imagines per ecclesiam ab hac dominica servari potest, de iudicio Conferentiæ Episcoporum. Cruces velatæ remanent usque ad expletam celebrationem Passionis Domini, feria VI Hebdomadæ sanctæ, imagines vero usque ad initium Vigiliæ paschalis.

Hac dominica celebratur tertium scrutinium præparatorium ad baptismum pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, adhibitis orationibus et intercessionibus propriis, ut infra, pp. 976-977.

Ant. ad introitum Cf. Ps 42, 1-2

Iúdica me, Deus,
et discérne causam meam de gente non sancta;
ab hómine iníquo et dolóso éripe me,
quia tu es Deus meus et fortitúdo mea.
Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Quǽ sumus, Dómine Deus noster, ut in illa caritáte,
qua Fílius tuus díligens mundum morti se trádidit,
inveniámur ipsi, te opituláte, alácriter ambulántes.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fídei christiánæ eruditiónibus imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.
Quando non legitur Evangelium de Lazaro, adhibetur Præfatio
I vel II de Quadragesima, pp. 524-525.

Præfatio: De Lazaro.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Ipse enim verus homo Lázarum flevit amícum,
et Deus ætérnus e túmulo suscitávit,
qui, humáni géneris miserátus,
ad novam vitam sacris mystériis nos addúcit.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem
Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26
Omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.
Quando legitur Evangelium de muliere adultera: Io 8, 10-11
Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.
Quando legitur aliud Evangelium: Io 12, 24-25
Amen, amen dico vobis: Nisi granum framénti
cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet;
si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.
Post communionem
Quǽ sumus, omnípotens Deus,
ut inter eius membra semper numerémur,
cuius Córpori communicámus et Sánguini.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.

Oratio super populum
Bénedic, Dómine, plebem tuam,
quæ munus tuæ miseratiónis exspéctat,
et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat,
te largiénte percípiat.
Per Christum.

Feria secunda
Ant. ad introitum Cf. Ps 55, 2
Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo,
tota die bellans tribulávit me.
Collecta
Deus, per cuius ineffábilem grátiam
omni benedictióne ditámur,
præsta nobis ita in novitátem a vetustáte transíre,
ut regni cæléstis glóriæ præparémur.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde nobis, Dómine, quǽ sumus,
ut, celebratúri sancta mystéria,
tamquam pæniténtiæ corporális fructum,
lætam tibi exhibeámus méntium puritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 528.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de muliere adultera: Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus:
qui séquitur me non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Sacramentórum tuórum benedictióne roboráti,
quǽ sumus, Dómine,
ut per hæc semper emundémur a vítiis,
et per sequélam Christi ad te festinánter gradiámur.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Líbera, Dómine, quǽ sumus,
a peccátis tibi pópulum supplicántem,
ut in sancta conversatióne vivens
nullis affligátur advérsis.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 26, 14

Exspécta Dóminum, viríliter age;
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Collecta

Da nobis, quǽ sumus, Dómine,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut in diébus nostris
et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 528.

Ant. ad communionem Io 12, 32

Cum exaltátus fúero a terra,
ómnia traham ad meípsum, dicit Dóminus.
Post communionem
Da, quǽ sumus, omnípotens Deus,
ut, quæ divína sunt iúgiter ambiéntes,
donis semper mereámur cæléstibus propinquáre.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Deus, qui sperántibus in te
miseréri pótius éligis, quam irásci,
da fidélibus tuis digne flere mala, quæ fecérunt,
ut tuæ consolatiónis grátiam inveníre mereántur.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 48-49
Liberátor meus de géntibus iracúndis.
Ab insurgéntibus in me exaltábis me,
a viro iníquo erípies me, Dómine.
Collecta
Sanctificáta per pæniténtiam
tuórum corda filiórum, Deus miserátor, illústra,
et, quibus præstas devotiónis afféctum,
præbe supplicántibus pium benígnus audítum.
Per Dóminum.
Super oblata
Tibi, Dómine,
sacrifícia dicáta reddántur,
quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti,
ut éadem remédia fíeri nostra præstáres.
Per Christum.
Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem Col 1, 13-14
Tránstulit nos Deus in regnum Fílii dilectiónis suæ,
in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum.
Post communionem
Cæléstem nobis, Dómine,
prǽ beant sumpta mystéria medicínam,

ut et vítia nostri cordis expúrgent,
et sempitérna nos protectióne confírment.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Adésto supplicátionibus pópuli tui, omnípotens Deus,
et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges,
consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Hebr 9, 15
Novi Testaménti mediátor est Christus,
ut, morte intercedénte, repromissiónem accípiant,
qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.
Collecta
Adésto, Dómine, supplícibus tuis,
et spem suam in tua misericórdia collocántes
tuére propítius,
ut, a peccatórum labe mundáti,
in sancta conversatióne permáneant,
et promissiónis tuæ perficiántur herédes.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifíciis præséntibus, quǽ sumus, Dómine,
placátus inténde,
ut et conversióni nostræ profíciant
et totíus mundi salúti.
Per Christum.
Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem Rom 8, 32
Próprio Fílio suo non pepércit Deus,
sed pro nobis ómnibus trádidit illum:
cum illo ómnia nobis donávit.
Post communionem
Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto, quo nos temporáliter végetas,
effícias perpétuæ vitæ partícipes.

Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Esto, quǽ sumus, Dómine, propítius plebi tuæ,
ut, de die in diem, quæ tibi non plácent réspuens,
tuórum pótius repleátur delectatiónibus mandatórum.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ps 30, 10.16.18
Miserére mihi, Dómine, quóniam tríbulor;
líbera me et éripe me de mánibus inimicórum meórum,
et a persequéntibus me.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.
Collecta
Absólve, quǽ sumus,
Dómine, tuórum delícta populórum,
ut a peccatórum néxibus,
quæ pro nostra fragilitáte contráximus,
tua benignitáte liberémur.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui Ecclésiæ tuæ in hoc témpore tríbuis benígne,
beátam Maríam in passióne Christi contemplánda
devóte imitári,
da nobis, quǽ sumus, eiúsdem Vírginis intercessióne,
Unigénito Fílio tuo fírmius in dies adhærére
et ad plenitúdinem grátiæ eius demum perveníre.
Qui tecum.
Super oblata
Præsta nobis, miséricors Deus,
ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur,
et eórum perpétua participatióne salvári.
Per Christum.
Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem 1 Petr 2, 24
Iesus peccáta nostra pértulit in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítiæ vivámus;
cuius livóre sanáti sumus.

Post communionem
Sumpti sacrifícii, Dómine,
perpétua nos tuítio non relínquat,
et nóxia semper a nobis cuncta depéllat.
Per Christum.
Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Concéde, quǽ sumus, omnípotens Deus,
ut, fámuli tui, qui protectiónis tuæ quǽ runt grátiam,
liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente sérviant.
Per Christum.

Sabbato
Ant. ad introitum Cf. Ps 21, 20.7
Dómine, ne longe fácias auxílium tuum a me,
ad defensiónem meam áspice;
quia ego sum vermis et non homo,
oppróbrium hóminum et abiéctio plebis.
Collecta
Deus, qui omnes in Christo renátos
genus eléctum et regále sacerdótium fecísti,
da nobis et velle et posse quod prǽ cipis,
ut pópulo ad æternitátem vocáto
una sit fides córdium et píetas actiónum.
Per Dóminum.
Super oblata
Accépta tibi sint, Dómine, quǽ sumus,
nostri dona ieiúnii,
quæ expiándo nos tuæ gratiæ dignos effíciant
et ad sempitérna promíssa perdúcant.
Per Christum.
Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem Cf. Io 11, 52
Tráditus est Christus,
ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.
Post communionem
Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosáncti
pascis aliménto,

ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

Oratio super populum
ad libitum adhibenda
Miserére, Dómine, deprecántis Ecclésiæ tuæ,
et inclinántibus tibi sua corda propitiátus inténde,
ut, quos Unigéniti Fílii tui morte redemísti,
nec peccátis fíeri permíttas obnóxios,
nec ópprimi patiáris advérsis.
Per Christum.

HEBDOMADA SANCTA

DOMINICA IN PALMIS DE PASSIONE DOMINI

1. Hac die Ecclesia recolit ingressum Christi Domini in Ierusalem ad consummandum suum paschale mysterium. Quare in omnibus Missis memoria fit huiusmodi ingressus Domini, et quidem per processionem vel introitum sollemnem ante Missam principalem, per introitum simplicem ante alias Missas. Introitus tamen sollemnis, non vero processio, iterari potest ante unam alteramve Missam, quæ cum magno populi concursu celebrari solet.
Expedit ut, ubi nec processio nec introitus sollemnis fieri potest, habeatur sacra verbi Dei celebratio de ingressu messianico et de Passione Domini vel sabbato horis vespertinis vel die dominica, hora opportuniore.

Commemoratio ingressus Domini in Ierusalem

Forma prima: Processio

2. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles ramos in manibus tenent.
3. Sacerdos et diaconus, induti sacris vestibus coloris rubri pro Missa requisitis, comitantibus aliis ministris accedunt ad locum, ubi populus est congregatus. Sacerdos, loco casulæ, induere potest pluviale, quod deponit expleta processione casulam assumens.
4. Interim cantatur sequens antiphona vel alius cantus congruus.
Ant. Mt 21, 9

5. Tunc sacerdos et fideles signant se, dum sacerdos dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Postea populum de more salutat; ac fit brevis monitio, qua fideles ad celebrationem huius diei actuose et conscie participandam invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi,
postquam iam ab inítio Quadragésimæ corda nostra
pæniténtia et opéribus caritátis præparávimus,
hodiérna die congregámur,
ut cum tota Ecclésia præludámus
paschále Dómini nostri mystérium,
eius nempe passiónem atque resurrectiónem,
ad quod impléndum
ipse ingréssus est civitátem suam Ierúsalem.
Quare cum omni fide et devotióne memóriam agéntes
huius salutíferi ingréssus, sequámur Dóminum,
ut, per grátiam consórtes efficti crucis,
partem habeámus resurrectiónis et vitæ.

6. Post monitionem, sacerdos dicit unam ex sequentibus orationibus, manibus extensis.

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
hos pálmites tua benedictióne c sanctífica,
ut nos, qui Christum Regem exsultándo proséquimur,
per ipsum valeámus ad ætérnam Ierúsalem perveníre.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.
R. Amen.

Vel:

Auge fidem in te sperántium, Deus,
et súpplicum preces cleménter exáudi,
ut, qui hódie Christo triumphánti pálmites exhibémus,
in ipso fructus tibi bonórum óperum afferámus.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.
R. Amen.

Et aspergit ramos aqua benedicta, nihil dicens.

7. Tunc diaconus, vel, ipso deficiente, sacerdos proclamat, more consueto, Evangelium de ingressu Domini secundum unum ex quattuor Evangeliis. Pro opportunitate incensum adhiberi potest.

“ Benedictus qui venit in nomine Domini ”

Anno A:

+ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽ um 21, 1-11

1 Cum appropinquássent Hierosólymis
et veníssent Béthphage, ad montem Olivéti,
tunc Iesus misit duos discípulos 2 dicens eis:
“ Ite in castéllum, quod contra vos est,
et statim inveniétis ásinam alligátam
et pullum cum ea;
sólvite et addúcite mihi.
3 Et si quis vobis áliquid díxerit,
dícite: “Dóminus eos necessários habet”,
et conféstim dimíttet eos ”.
4 Hoc autem factum est,
ut implerétur, quod dictum est per prophétam dicéntem:
5 “ Dícite fíliæ Sion:
Ecce Rex tuus venit tibi,
mansuétus et sedens super ásinam
et super pullum fílium subiugális ”.
6 Eúntes autem discípuli fecérunt, sicut præcépit illis Iesus,
7 et adduxérunt ásinam et pullum,
et imposuérunt super eis vestiménta sua,
et sedit super ea.
8 Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via;
álii autem cædébant ramos de arbóribus
et sternébant in via.
9 Turbæ autem, quæ præcedébant eum et quæ sequebántur,
clamábant dicéntes:
“ Hosánna fílio David!
Benedíctus, qui venit in nómine Dómini!
Hosánna in altíssimis! ”.
10 Et cum intrásset Hierosólymam,
commóta est univérsa cívitas dicens:
“ Quis est hic? ”.
11 Turbæ autem dicébant:
“ Hic est Iesus prophéta a Názareth Galilǽ æ ”.
Verbum Dómini.

Anno B:
+ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 1-10
1 Cum appropinquárent Hierosólymæ,
Béthphage et Bethániæ ad montem Olivárum,
mittit Iesus duos ex discípulis suis 2 et ait illis:

“ Ite in castéllum, quod est contra vos,
et statim introeúntes illud inveniétis pullum ligátum,
super quem nemo adhuc hóminum sedit;
sólvite illum et addúcite.
3 Et si quis vobis díxerit: “Quid fácitis hoc?”,
dícite: “Dómino necessárius est,
et contínuo illum remíttet íterum huc” ”.
4 Et abeúntes
invenérunt pullum ligátum ante iánuam foris in bívio
et solvunt eum.
5 Et quidam de illic stántibus dicébant illis:
“ Quid fácitis solvéntes pullum? ”.
6 Qui dixérunt eis, sicut díxerat Iesus;
et dimisérunt eis.
7 Et ducunt pullum ad Iesum
et impónunt illi vestiménta sua;
et sedit super eum.
8 Et multi vestiménta sua stravérunt in via,
álii autem frondes, quas excíderant in agris.
9 Et qui præíbant et qui sequebántur, clamábant:
“ Hosánna! Benedíctus, qui venit in nómine Dómini!
10 Benedíctum, quod venit regnum patris nostri David!
Hosánna in excélsis! ”.
Verbum Dómini.
Vel:
c Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 12-16
In illo témpore:
12 Turba multa, quæ vénerat ad diem festum,
cum audíssent quia venit Iesus Hierosólymam,
13 accepérunt ramos palmárum
et processérunt óbviam ei et clamábant:
“ Hosánna!

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini,
et rex Israel! ”.
14 Invénit autem Iesus aséllum
et sedit super eum, sicut scriptum est:
15 “ Noli timére, fília Sion.
Ecce rex tuus venit sedens super pullum ásinæ ”.
16 Hæc non cognovérunt discípuli eius primum,

sed quando glorificátus est Iesus,
tunc recordáti sunt quia hæc erant scripta de eo,
et hæc fecérunt ei.
Verbum Dómini.
Anno C:
+ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 19, 28-40
In illo témpore:
28 Præcedébat Iesus ascéndens Hierosólymam.
29 Et factum est cum appropinquásset
ad Béthphage et Bethániam,
ad montem, qui vocátur Olivéti,
misit duos discípulos suos 30 dicens:
“ Ite in castéllum, quod contra est,
in quod introeúntes inveniétis pullum ásinæ alligátum,
cui nemo umquam hóminum sedit;
sólvite illum, et addúcite.
31 Et si quis vos interrogáverit: “Quare sólvitis?”,
sic dicétis: “Dóminus eum necessárium habet” ”.
32 Abiérunt autem, qui missi erant,
et invenérunt, sicut dixit illis.
33 Solvéntibus autem illis pullum,
dixérunt dómini eius ad illos: “ Quid sólvitis pullum? ”.
34 At illi dixérunt: “ Dóminus eum necessárium habet ”.
35 Et duxérunt illum ad Iesum;
et iactántes vestiménta sua supra pullum
imposuérunt Iesum.
36 Eúnte autem illo,
substernébant vestiménta sua in via.
37 Et cum appropinquáret iam ad descénsum montis Olivéti,
cœpérunt omnis multitúdo discipulórum
gaudéntes laudáre Deum voce magna

super ómnibus, quas víderant, virtútibus,
38 dicéntes:
“ Benedíctus, qui venit rex in nómine Dómini!
Pax in cælo et glória in excélsis! ”.
39 Et quidam pharisæórum de turbis dixérunt ad illum:
“ Magíster, íncrepa discípulos tuos! ”.
40 Et respóndens dixit:
“ Dico vobis:

Si hi tacúerint,
lápides clamábunt! ”.
Verbum Dómini.

8. Post Evangelium, haberi potest brevis homilia. Ad inchoandam autem processionem, fieri potest a sacerdote vel a diacono vel a ministro laico monitio, his vel similibus verbis expressa:

Imitémur, fratres caríssimi, turbas acclamántes Iesum,
et procedámus in pace.

Vel:

9. Et incipit, more solito, processio ad ecclesiam, ubi celebrabitur Missa. Præcedit, si thus adhibetur, thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde acolythus vel alius minister deferens crucem, ramis palmarum ornatam iuxta locorum consuetudines, medius inter duos ministros cum candelis accensis. Sequuntur diaconus, librum Evangeliorum deferens, sacerdos cum ministris, et, post eos, fideles omnes, ramos gestantes.

Progrediente processione, cantantur a schola et populo cantus sequentes, vel alii cantus apti in honorem Christi Regis.

Antiphona 1

Púeri Hebræórum, portántes ramos olivárum,
obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes:
Hosánna in excélsis.

Quæ pro opportunitate repetitur inter strophas huius psalmi.

Psalmus 23

Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum *
et super flúmina firmávit eum.
(Repetitur antiphona)
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde, ,
qui non levávit ad vana ánimam suam, *
nec iurávit in dolum.
(Repetitur antiphona)
Hic accípiet benedictiónem a Dómino *
et iustificatiónem a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.
(Repetitur antiphona)
Attóllite, portæ, cápita vestra, ,
et elevámini, portæ æternáles, *

et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens,
Dóminus potens in prœ´ lio.
(Repetitur antiphona)
Attóllite, portæ, cápita vestra, ,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.
(Repetitur antiphona)

Antiphona 2
Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via,
et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David;
benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Quæ pro opportunitate repetitur inter strophas huius psalmi.
Psalmus 46
Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis,
quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis, *
rex magnus super omnem terram.
(Repetitur antiphona)
Subiécit pópulos nobis, *
et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem nostram, *
glóriam Iacob, quem diléxit.
Ascéndit Deus in iúbilo, *
et Dóminus in voce tubæ.
(Repetitur antiphona)
Psállite Deo, psállite; *
psállite regi nostro, psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.
(Repetitur antiphona)
Regnávit Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham, ,
quóniam Dei sunt scuta terræ: *

veheménter elevátus est.
(Repetitur antiphona)

Hymnus ad Christum Regem

Chorus:
Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.
Omnes repetunt: Glória, laus...
Chorus:
Israel es tu rex, Dávidis et ínclita proles,
nómine qui in Dómini, rex benedícte, venis.
Omnes repetunt: Glória, laus...
Chorus:
Cœtus in excélsis te laudat cǽ licus omnis,
et mortális homo, et cuncta creáta simul.
Omnes repetunt: Glória, laus...
Chorus:
Plebs Hebrǽ a tibi cum palmis óbvia venit;
cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.
Omnes repetunt: Glória, laus...
Chorus:
Hi tibi passúro solvébant múnia laudis;
nos tibi regnánti pángimus ecce melos.
Omnes repetunt: Glória, laus...
Chorus:
Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra:
rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent.
Omnes repetunt: Glória, laus...

10. Intrante processione in ecclesiam, cantatur sequens responsorium, vel alius cantus, qui loquatur de ingressu Domini.

R. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri, resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.
V. Cum audísset pópulus, quod Iesus veníret Hierosólymam, exiérunt óbviam ei. * Cum ramis.

11. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem ubi dimittit pluviale, si illud adhibuit, et assumit casulam. Omissis aliis ritibus initialibus Missæ, et, pro opportunitate, Kýrie, dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma secunda: Introitus sollemnis

12. Ubi processio extra ecclesiam fieri nequit, ingressus Domini celebratur intra ecclesiam per introitum sollemnem ante Missam principalem.

13. Fideles congregantur vel ante portam ecclesiæ vel in ipsa ecclesia, ramos in manibus tenentes. Sacerdos et ministri et aliqua deputatio fidelium accedunt ad locum aptum ecclesiæ, extra presbyterium, ubi saltem maior pars fidelium ritum conspicere possit.

14. Dum sacerdos ad locum dictum accedit, cantatur antiphona Hosánna vel alius cantus idoneus. Fit deinde benedictio ramorum et proclamatio Evangelii ingressus Domini in Ierusalem, ut supra (nn. 5-7). Post Evangelium sacerdos procedit sollemniter cum ministris et deputatione fidelium per ecclesiam ad presbyterium, dum cantatur responsorium Ingrediénte Dómino (n. 10) vel alius cantus aptus.

15. Cum autem ad altare pervenerit, sacerdos illud veneratur. Deinde pergit ad sedem et, omissis ritibus initialibus Missæ, et, pro opportunitate, Kýrie, dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma tertia: Introitus simplex

16. In omnibus aliis Missis huius dominicæ in quibus non habetur introitus sollemnis, fit memoria ingressus Domini in Ierusalem per introitum simplicem.

17. Dum sacerdos pergit ad altare, cantatur antiphona ad introitum cum psalmo (n. 18) vel alius cantus de eodem argumento. Sacerdos, postquam ad altare pervenerit, illud veneratur et pergit ad sedem. Post crucis signum salutat populum; deinde Missam prosequitur more solito.

In aliis Missis, in quibus fieri non potest cantus ad introitum, sacerdos, statim ac ad altare pervenerit et illud est veneratus, salutat populum, legit antiphonam ad introitum et Missam prosequitur more solito.

18. Ant. ad introitum Cf. Io 12, 1.12-13; Ps 23, 9-10

Ante sex dies sollémnis Paschæ,
quando venit Dóminus in civitátem Ierúsalem,
occurrérunt ei púeri:
et in mánibus portábant ramos palmárum
et clamábant voce magna, dicéntes:
* Hosánna in excélsis:

Benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.
* Hosánna in excélsis:
Benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.

AD MISSAM

19. Post processionem vel introitum sollemnem sacerdos Missam incipit a collecta.

20. Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum,
Salvatórem nostrum carnem súmere,
et crucem subíre fecísti,
concéde propítius,
ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta
et resurrectiónis consórtia mereámur.
Qui tecum.

21. Historia Passionis Domini legitur absque luminaribus et absque incenso, sine salutatione et signatione libri. Legitur autem a diacono vel, ipso deficiente, a sacerdote. Legi potest etiam a lectoribus, parte Christi, si fieri potest, sacerdoti reservata.
Diaconi, non autem alii, ante cantum Passionis, petunt benedictionem sacerdotis, ut alias ante Evangelium.

22. Post historiam Passionis habeatur, pro opportunitate, brevis homilia. Etiam spatium aliquod silentii servari potest.
Dicitur Credo et fit oratio universalis.

23. Super oblata

Per Unigéniti tui passiónem
placátio tua nobis, Dómine, sit propínqua,
quam, etsi nostris opéribus non merémur,
interveniénte sacrifício singulári,
tua percipiámus miseratióne prævénti.
Per Christum.

24. Præfatio: De dominica Passione.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui pati pro ímpiis dignátus est ínnocens,
et pro scelerátis indébite condemnári.
Cuius mors delícta nostra detérsit,
et iustificatiónem nobis resurréctio comparávit.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
25. Ant. ad communionem Mt 26, 42
Pater, si non potest hic calix transíre,
nisi bibam illum, fiat volúntas tua.
26. Post communionem
Sacro múnere satiáti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui fecísti nos
morte Fílii tui speráre quod crédimus,
fácias nos, eódem resurgénte,
perveníre quo téndimus.
Per Christum.

27. Oratio super populum
Réspice, quǽ sumus, Dómine, super hanc famíliam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.

FERIA II HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 34, 1-2; 139, 8
Iúdica, Dómine, nocéntes me,
expúgna impugnántes me:
apprehénde arma et scutum,
et exsúrge in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.
Collecta

Da, quǽ sumus, omnípotens Deus,
ut, qui ex nostra infirmitáte defícimus,
intercedénte Unigéniti Fílii tui passióne, respirémus.
Qui tecum.

Super oblata

Réspice, Dómine, propítius sacra mystéria quæ gérimus,
et, quod ad nostra evacuánda præiudícia
miséricors prævidísti,
vitam nobis tríbue fructificáre perpétuam.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 529.

Ant. ad communionem Cf. Ps 101, 3

Non avértas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam;
in quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Post communionem

Vísita, quǽ sumus, Dómine, plebem tuam,
et corda sacris dicáta mystériis pietáte tuére pervígili,
ut remédia salútis ætérnæ,
quæ te miseránte pércipit,
te protegénte custódiat.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Defénsio tua, Dómine, quǽ sumus, adsit humílibus,
et iúgiter prótegat in tua misericórdia confidéntes,
ut, ad festa paschália celebránda,
non solum observántiam corporálem,
sed, quod est pótius, hábeant méntium puritátem.
Per Christum.

FERIA III HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 26, 12

Ne tradíderis me, Dómine,
in ánimas persequéntium me:
quóniam insurrexérunt in me testes iníqui,
et mentíta est iníquitas sibi.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,

da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere,
ut indulgéntiam percípere mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias famíliæ tuæ, quǽ sumus, Dómine,
placátus inténde,
et, quam sacris munéribus facis esse partícipem,
tríbuas ad eórum plenitúdinem perveníre.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 529.

Ant. ad communionem Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus,
sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto,
quo nos voluísti temporáliter vegetári,
perpétuæ vitæ fácias esse partícipes.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Tua misericórdia, Deus, pópulum tibi súbditum
et ab omni subreptióne vetustátis expúrget,
et capácem sanctæ novitátis effíciat.
Per Christum.

FERIA IV HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Cf. Phil 2, 10.8.11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum:
quia Dóminus factus est obœ´ diens usque ad mortem,
mortem autem crucis:
ídeo Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui pro nobis Fílium tuum
crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis fámulis tuis,

ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽ sumus, Dómine, munus oblátum,
et dignánter operáre,
ut, quod gérimus Fílii tui mystério passiónis,
piis efféctibus consequámur.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 529.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus,
ut per temporálem Fílii tui mortem,
quam mystéria veneránda testántur,
vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus.
Per Christum.

Oratio super populum

ad libitum adhibenda

Da, quǽ sumus, Dómine, fidélibus tuis
et sine cessatióne cápere paschália sacraménta,
et desideránter exspectáre dona ventúra,
ut, mystériis quibus renáti sunt permanéntes,
ad novam vitam his opéribus perducántur.
Per Christum.

FERIA V HEBDOMADÆ SANCTÆ

1. Iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, hac die omnes Missæ sine populo interdicuntur.

Ad Missam chrismatis

2. Benedictio olei infirmorum, olei catechumenorum et consecratio chrismatis fit ab Episcopo, secundum Ordinem in Pontificali Romano descriptum, de more hac die, in Missa propria horis matutinis celebranda.

3. Si vero ea die clerus et populus difficilius congregari possunt cum Episcopo, Missa chrismatis anticipari potest alia die, sed prope Pascha.

4. Hæc Missa, quam Episcopus cum suo presbyterio concelebrat, sit veluti manifestatio communionis presbyterorum cum suo Episcopo: expedit proinde ut omnes presbyteri, quantum fieri potest, ipsam participent

et in ea Communionem sumant, etiam sub utraque specie.
Ad unitatem autem presbyterii diœcesis significandam, presbyteri, qui cum Episcopo concelebrant, sint e diversis regionibus diœcesis.

5. Iuxta morem traditum, benedictio olei infirmorum fit ante finem Precis eucharisticæ, benedictio autem olei catechumenorum et consecratio chrismatis post Communionem. Attamen, propter rationes pastorales, licet universum ritum benedictionis post liturgiam verbi peragi.

6. Ant. ad introitum Ap 1, 6

Iesus Christus fecit nos regnum et sacerdótes
Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sǽ cula sæculórum. Amen.

Dicitur Glória in excélsis.

7. Collecta

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum unxísti Spíritu Sancto
Christúmque Dóminum constituísti,
concéde propítius,
ut, eiúsdem consecratiónis partícipes effécti,
testes Redemptiónis inveniámur in mundo.
Per Dóminum.

8. Post lectionem Evangelii Episcopus homiliam habet, in qua, initium sumens e textu lectionum quæ in liturgia verbi lectæ sunt, populum atque suos presbyteros de sacerdotali unctione alloquitur hortans presbyteros ad fidelitatem in suo munere servandam, eosque invitans ad promissiones suas sacerdotales publice renovandas.

Renovatio promissionum sacerdotalium

9. Homilia expleta, Episcopus, his vel similibus verbis, cum presbyteris colloquitur:

Fílii caríssimi, ánnua redeúnte memória diéi, qua Christus Dóminus sacerdótium suum cum Apóstolis nobísque communicávit, vultis olim factas promissiónes coram Epíscopo vestro et pópulo sancto Dei renováre?

Presbyteri, una simul, respondent: Volo.

Vultis Dómino Iesu árctius coniúngi et conformári, vobismetípsis abrenuntiántes atque promíssa confirmántes sacrórum officiórum, quæ, Christi amóre indúcti, erga eius Ecclésiam, sacerdotális vestræ ordinatiónis die, cum gáudio suscepístis?

Presbyteri: Volo.

Vultis fidéles esse dispensatóres mysteriórum Dei per sanctam

Eucharístiam ceterásque litúrgicas actiónes, atque sacrum docéndi munus, Christum Caput atque Pastórem sectándo, fidéliter implére, non bonórum cúpidi, sed animárum zelo tantum indúcti?

Presbyteri: Volo.

Deinde, ad populum conversus, Episcopus prosequitur:

Vos autem, fílii dilectíssimi, pro presbý teris vestris oráte, ut Dóminus super eos bona sua abundánter effúndat, quátenus fidéles minístri Christi, Summi Sacerdótis, vos ad eum perdúcant, qui fons est salútis.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Et pro me étiam oráte, ut fidélis sim múneri apostólico humilitáti meæ commísso, et inter vos effíciar viva et perféctior in dies imágo Christi Sacerdótis, Boni Pastóris, Magístri et ómnium Servi.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Dóminus nos omnes in sua caritáte custódiat, et ipse nos univérsos, pastóres et oves, ad vitam perdúcat ætérnam.

Omnes: Amen.

10. Sequitur oratio universalis. Non dicitur Credo.

11. Super oblata

Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽ sumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem.
Per Christum.

12. Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne

novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.
Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui sacrifícium rénovent, eius nómine,
redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constánter tibi fidem amorémque testéntur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

13. Ant. ad communionem Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

14. Post communionem

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
Christi bonus odor éffici mereántur.
Qui vivit et regnat in sǽ cula sæculórum.

15. Receptio sacrorum oleorum fieri potest in singulis parœciis
vel ante celebrationem Missæ vespertinæ in Cena Domini, vel alio
tempore, quod opportunius videbitur.

SACRUM TRIDUUM PASCHALE

1. Maxima redemptionis nostræ mysteria in Triduo sacro sollemniter
celebrat Ecclesia, Domini sui crucifixi, sepulti et suscitati peculiaribus
celebrationibus memoriam faciens.
Sacrum etiam esto ieiunium paschale, feria VI in Passione Domini
ubique celebrandum, et, iuxta opportunitatem, etiam Sabbato
sancto producendum, ita ut, elato animo, ad gaudia dominicæ Resurrectionis
perveniatur.

2. Ad celebrationem Tridui sacri rite peragendam requiritur numerus congruus ministrorum laicorum, qui sedulo instructi esse debent de iis quæ ab ipsis agenda sunt.
Cantus populi, ministrorum et sacerdotis celebrantis peculiare momentum habet in celebrationibus horum dierum; textus enim maxime suam propriam vim recipiunt quando in cantu peraguntur.
Pastores ergo ne omittant significationem et ordinem celebrationum christifidelibus meliore quo possint modo explicare, eosdemque ad participationem activam et fructuosam præparare.
3. Celebrationes Tridui sacri peragantur in ecclesiis cathedralibus et parœcialibus, et in iis tantum in quibus digne persolvi possunt, idest cum fidelium frequentia, cum ministrorum numero congruenti et cum facultate aliquas saltem partes cantu proferendi.
Expedit proinde ut parvæ communitates, consociationes et peculiares cœtus cuiusque generis in his ecclesiis coadunentur, ad sacras celebrationes forma nobiliore peragendas.

FERIA V IN CENA DOMINI

Ad Missam vespertinam

1. Missa in Cena Domini celebratur horis vespertinis, tempore magis opportuno cum plena participatione totius communitatis localis, omnibus sacerdotibus et ministris officium suum implentibus.
2. Concelebrare valent omnes sacerdotes etsi hac die Missam chrismatis iam concelebraverint, vel si, pro christifidelium bono, alteram Missam celebrare debent.
3. Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius alteram Missam in ecclesiis et oratoriis permittere poterit, horis vespertinis celebrandam, et, in casu veræ necessitatis, etiam horis matutinis, sed tantummodo pro fidelibus qui nullo modo Missam vespertinam participare valent. Caveatur tamen ne huiusmodi celebrationes in bonum privatarum personarum vel parvorum cœtuum peculiarium fiant et ne præiudicio sint Missæ vespertinæ.
4. Sacra Communio fidelibus distribui potest tantummodo infra Missam; infirmis vero deferri valet quacumque diei hora.
5. Altare floribus ornetur ea moderatione, quæ indoli huius diei conveniat. Tabernaculum omnino vacuum sit; pro Communione vero cleri et populi hodie et crastina die sufficiens copia panis consecretur in eadem Missa.
6. Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,

per quem salváti et liberáti sumus.
7. Dicitur Glória in excélsis. Dum cantatur hymnus, pulsantur campanæ, eoque expleto, silent usque ad Glória in excélsis Vigiliæ paschalis, nisi Episcopus diœcesanus, pro opportunitate, aliud statuerit. Item, eodem tempore organum aliaque musica instrumenta adhiberi possunt tantummodo ad cantum sustentandum.

8. Collecta
Sacratíssimam, Deus, frequentántibus Cenam,
in qua Unigénitus tuus, morti se traditúrus,
novum in sǽcula sacrifícium
dilectionísque suæ convívium Ecclésiæ commendávit,
da nobis, quǽsumus, ut ex tanto mystério
plenitúdinem caritátis hauriámus et vitæ.
Per Dóminum.
9. Post proclamationem Evangelii sacerdos habet homiliam, in qua illustrantur potissima mysteria quæ hac Missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis necnon et mandatum Domini de caritate fraterna.
Lotio pedum
10. Completa homilia proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.
11. Viri selecti deducuntur a ministris ad sedilia loco apto parata. Tunc sacerdos (deposita, si necesse sit, casula) accedit ad singulos, eisque fundit aquam super pedes et abstergit, adiuvantibus ministris.
12. Interim cantantur aliquæ e sequentibus antiphonis, vel alii cantus apti.
Antiphona 1 Cf. Io 13, 4.5.15
Postquam surréxit Dóminus a cena,
misit aquam in pelvim,
et cœpit laváre pedes discipulórum:
hoc exémplum relíquit eis.
Antiphona 2 Cf. Io 13, 12.13.15
Dóminus Iesus, postquam cenávit cum discípulis suis,
lavit pedes eórum, et ait illis:
“ Scitis quid fécerim vobis ego, Dóminus et Magíster?
Exémplum dedi vobis, ut et vos ita faciátis ”.

Antiphona 3 Io 13, 6.7.8
Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus et dixit ei:
Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.
V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus:

— Dómine.
V. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.
— Dómine.
Antiphona 4 Cf. Io 13, 14
Si ego, Dóminus et Magíster vester, lavi vobis pedes:
quanto magis debétis alter alteríus laváre pedes?
Antiphona 5 Io 13, 35
In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.
V. Dixit Iesus discípulis suis.
— In hoc.
Antiphona 6 Io 13, 34
Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.
Antiphona 7 1 Cor 13, 13
Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior autem horum est cáritas.
V. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior horum est cáritas.
— Máneant.
13. Post lotionem pedum, sacerdos lavat et abstergit manus, casulam resumit ac revertitur ad sedem, ibique moderatur orationem universalem.
Non dicitur Credo.

Liturgia eucharistica

14. Incipiente liturgia eucharistica, instrui potest processio fidelium, in qua cum pane et vino præsentari possunt dona pro pauperibus. Interim cantatur sequens, vel alius cantus aptus.
Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
V. Congregávit nos in unum Christi amor.
V. Exsultémus et in ipso iucundémur.
V. Timeámus et amémus Deum vivum.
V. Et ex corde diligámus nos sincéro.
Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
V. Simul ergo cum in unum congregámur:
V. Ne nos mente dividámur, caveámus.
V. Cessent iúrgia malígna, cessent lites.
V. Et in médio nostri sit Christus Deus.
Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
V. Simul quoque cum beátis videámus

V. Gloriánter vultum tuum, Christe Deus:
V. Gáudium, quod est imménsum atque probum,
V. Sǽcula per infiníta sæculórum. Amen.

15. Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

16. Præfatio: De sacrificio et de sacramento Christi.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu: Præfatio I de Ss.ma Eucharistia, p. 545.

17. Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur hæc forma particularis eiusdem, cum Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propriis.

18. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum,
súpplices rogámus ac pétimus,
iungit manus et dicit:
uti accépta hábeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:
et benedícas c hæc dona, hæc múnera,
hæc sancta sacrifícia illibáta,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Antístite nostro N. *
et ómnibus orthodóxis atque cathólicæ
et apostólicæ fídei cultóribus.

19. Commemoratio pro vivis
Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N.
Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.
Deinde, manibus extensis, prosequitur:
et ómnium circumstántium,
quórum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:

vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis,
pro se suísque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.

20. Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster Iesus Christus
pro nobis est tráditus,
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomǽi, Matthǽi,
Simónis et Thaddǽi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

21. Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus ob diem,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
trádidit discípulis suis

Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi

et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
22. Tenens manus expansas super oblata, dicit:
Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.
23. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui, prídie quam pro nostra
omniúmque salúte paterétur,
hoc est hódie,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
Hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.

24. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
Hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

25. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

26. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémores, Dómine,
nos servi tui,

sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiónis,
sed et in cælos gloriósæ ascensiónis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram, hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnae
et Cálicem salútis perpétuæ.

27. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,

sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech,
sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.
28. Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:
Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem sumpsérimus,
erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
29. Commemoratio pro defunctis
Manibus extensis, dicit:
Meménto étiam, Dómine,
famulórum famularúmque tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fídei,
et dórmiunt in somno pacis.

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus
orare intendit.
Deinde, extensis manibus, prosequitur:
Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
30. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:
Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro,

Felicitáte, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed véniæ,
quǽsumus, largítor admítte.
Iungit manus.
Per Christum Dóminum nostrum.
31. Et prosequitur:
Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

32. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.
33. Opportune momento Communionis sacerdos Eucharistiam de mensa altaris diaconis vel acolythis vel aliis ministris extraordinariis committit, ut postea ad infirmos qui communicandi sunt domi deferatur.
34. Ant. ad communionem 1 Cor 11, 24-25
Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur:
hic calix novi testaménti est in meo Sánguine,
dicit Dóminus;
hoc fácite, quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.
35. Distributione Communionis peracta, pyxis cum particulis pro Communione diei sequentis relinquitur super altare. Sacerdos, stans ad sedem, dicit orationem post Communionem.
36. Post communionem
Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut, sicut Cena Fílii tui refícimur temporáli,
ita satiári mereámur ætérna.

Per Christum.

Translatio Ss.mi Sacramenti

37. Oratione post Communionem dicta, sacerdos stans imponit et benedicit incensum in thuribulo et genuflexus ter incensat Ss.mum Sacramentum. Deinde, assumpto velo umerali albi coloris, surgit et accipit pyxidem et eam extremitatibus veli cooperit.

38. Instruitur processio, qua defertur Ss.mum Sacramentum cum intorticiis et incenso per ecclesiam ad locum repositionis, paratum in aliqua ecclesiæ parte vel in aliquo sacello convenienter ornato. Præcedit minister laicus cum cruce medius inter alios duos cum cereis accensis. Sequuntur alii candelas accensas gestantes. Ante sacerdotem deferentem Ss.mum Sacramentum, procedit thuriferarius cum thuribulo fumigante. Interim cantatur hymnus Pange, lingua (exclusis duabus ultimis strophis), vel alius cantus eucharisticus.

39. Cum processio pervenerit ad locum repositionis, sacerdos, adiuvante, si opus sit, diacono, deponit pyxidem in tabernaculo, cuius porta aperta manet. Deinde, thure imposito, genuflexus Ss.mum Sacramentum incensat, dum cantatur Tantum ergo sacraméntum vel alius cantus eucharisticus. Deinde diaconus vel ipse sacerdos Sacramentum in tabernaculo reponit et portam claudit.

40. Post aliquod tempus adorationis in silentio, sacerdos et ministri, facta genuflexione, revertuntur in sacristiam.

41. Tempore opportuno denudatur altare et auferuntur, si fieri potest, cruces ab ecclesia. Expedit ut cruces, quæ forte in ecclesia remanent, velentur.

42. Hora vesperarum ab iis, qui Missæ in Cena Domini interfuerunt, non celebratur.

43. Invitentur fideles, ut per congruum noctis tempus, secundum locorum et rerum adiuncta, adorationem peragant coram Ss.mo Sacramento asservato, ita tamen ut post mediam noctem hæc adoratio absque sollemnitate fiat.

44. Si in eadem ecclesia celebratio Passionis Domini feria VI sequenti locum non habet, Missa concluditur more solito et Ss.mum Sacramentum in tabernaculo reponitur.

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

1. Hac et sequenti die, Ecclesia, ex antiquissima traditione, sacramenta, præter Pænitentiæ et Infirmorum Unctionis, penitus non celebrat.

2. Hac die sacra Communio fidelibus distribuitur unice inter celebrationem Passionis Domini; infirmis autem, qui hanc celebrationem participare nequeunt, quacumque diei hora deferri potest.

3. Altare omnino nudum sit: sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.

Celebratio Passionis Domini

4. Horis postmeridianis huius feriæ, et quidem circa horam tertiam, nisi ex ratione pastorali tardior hora seligatur, fit celebratio Passionis Domini, constans ex tribus partibus, nempe ex liturgia verbi, adoratione Crucis et sacra Communione.
5. Sacerdos et diaconus, si adest, vestibus coloris rubri sicut ad Missam induti, sub silentio ad altare accedunt et, facta reverentia altari, in faciem procumbunt, vel, pro opportunitate, in genua se prosternunt, et in silentio aliquamdiu orant. Omnes alii in genua se prosternunt.
6. Deinde sacerdos cum ministris vadit ad sedem, ubi, versus ad populum stantem, dicit, extensis manibus, unam e sequentibus orationibus, omissa invitatione Orémus.

Oratio

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et fámulos tuos ætérna protectióne sanctífica,
pro quibus Christus, Fílius tuus,
per suum cruórem instítuit paschále mystérium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.

Vel:

Deus, qui peccáti véteris hereditáriam mortem,
in qua posteritátis genus omne succésserat,
Christi Fílii tui, Dómini nostri, passióne solvísti,
da, ut confórmes eídem facti,
sicut imáginem terréni hóminis
natúræ necessitáte portávimus,
ita imáginem cæléstis
grátiæ sanctificatióne portémus.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Pars prima:
Liturgia verbi

7. Deinde, omnibus sedentibus, legitur prima lectio e libro Isaiæ prophetæ (52, 13 - 53, 12) cum suo psalmo.
8. Sequitur secunda lectio ex Epistola ad Hebræos (4, 14-16; 5, 7-9) et cantus ante Evangelium.
9. Deinde legitur historia Passionis Domini secundum Ioannem (18, 1 - 19, 42) eodem modo ac dominica præcedenti.
10. Post lectionem Passionis Domini sacerdos habet brevem homiliam, cuius in fine fideles invitari possunt ut per breve tempus orationi instent.

Oratio universalis

11. Liturgia verbi concluditur oratione universali, quæ fit hoc modo: diaconus, si adest vel, eo absente, minister laicus, stans ad ambonem, dicit invitationem, quo intentio significatur. Deinde omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant, et postea sacerdos, stans ad sedem, vel, pro opportunitate, ad altare, manibus extensis, dicit orationem.

Fideles per totum orationum tempus vel genuflexi vel stantes manere possunt.

12. Ante orationem sacerdotis adhiberi possunt, iuxta traditionem, invitationes diaconi Flectámus genus — Leváte, cum genuflexione omnium ad precationem in silentio.

Textus cum cantu:

Conferentiae tamen Episcoporum praevidere possunt alias invitationes ad introducendam orationem sacerdotis.

13. In gravi necessitate publica, Episcopus diœcesanus permittere vel statuere potest, ut addatur specialis intentio.

I. Pro sancta Ecclesia

Oratio dicitur in tono simplici vel, si adhibentur invitationes Flectámus génua — Leváte, in tono sollemni.

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclésia sancta Dei,
ut eam Deus et Dóminus noster
pacificáre, adunáre et custodíre dignétur
toto orbe terrárum,
detque nobis, quiétam et tranquíllam vitam degéntibus,
glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti:
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

II. Pro Papa

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N.,
ut Deus et Dóminus noster,
qui elégit eum in órdine episcopátus,
salvum atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ,
ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
cuius iudício univérsa fundántur,
réspice propítius ad preces nostras,
et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva,
ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre,
sub ipso Pontífice, fídei suæ méritis augeátur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

III. Pro omnibus ordinibus gradibusque fidelium
Orémus et pro Epíscopo nostro N., *
pro ómnibus Epíscopis, presbýteris, diáconis Ecclésiæ,
et univérsa plebe fidélium.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Spíritu totum corpus Ecclésiæ
sanctificátur et régitur,
exáudi nos pro minístris tuis supplicántes,
ut, grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi fidéliter serviátur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

IV. Pro catechumenis
Orémus et pro catechúmenis (nostris),
ut Deus et Dóminus noster
adapériat aures præcordiórum ipsórum
ianuámque misericórdiæ,
ut, per lavácrum regeneratiónis
accépta remissióne ómnium peccatórum,
et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas,
auge fidem et intelléctum catechúmenis (nostris),
ut, renáti fonte baptísmatis,
adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

V. Pro unitate Christianorum
Orémus et pro univérsis frátribus in Christum credéntibus,
ut Deus et Dóminus noster eos, veritátem faciéntes,
in una Ecclésia sua congregáre et custodíre dignétur.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum baptísma sacrávit,
eos et fídei iungat intégritas
et vínculum sóciet caritátis.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

VI. Pro Iudæis
Orémus et pro Iudǽis,
ut, ad quos prius locútus est Dóminus Deus noster,
eis tríbuat in sui nóminis amóre
et in sui fœ´ deris fidelitáte profícere.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
qui promissiónes tuas Abrahæ eiúsque sémini contulísti,
Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi,
ut pópulus acquisitiónis prióris
ad redemptiónis mereátur plenitúdinem perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

VII. Pro iis qui in Christum non credunt
Orémus et pro iis qui in Christum non credunt,
ut, luce Sancti Spíritus illustráti,
viam salútis et ipsi váleant introíre.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
fac ut qui Christum non confiténtur,
coram te sincéro corde ambulántes, invéniant veritátem,
nosque, mútuo proficiéntes semper amóre
et ad tuæ vitæ mystérium plénius percipiéndum sollícitos,
perfectióres éffice tuæ testes caritátis in mundo.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

VIII. Pro iis qui in Deum non credunt
Orémus et pro iis qui Deum non agnóscunt,
ut, quæ recta sunt sincéro corde sectántes,
ad ipsum Deum perveníre mereántur.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
qui cunctos hómines condidísti,
ut te semper desiderándo quǽrerent
et inveniéndo quiéscerent,
præsta, quǽsumus,
ut inter nóxia quæque obstácula
omnes, tuæ signa pietátis
et in te credéntium testimónium
bonórum óperum percipiéntes,
te solum verum Deum nostríque géneris Patrem
gáudeant confitéri.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

IX. Pro rempublicam moderantibus
Orémus et pro ómnibus rempúblicam moderántibus,
ut Deus et Dóminus noster
mentes et corda eórum secúndum voluntátem suam dírigat
ad veram ómnium pacem et libertátem.
Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos, qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis secúritas et religiónis libértas,
te largiénte, consístant.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

X. Pro tribulatis
Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem,
ut cunctis mundo purget erróribus,
morbos áuferat, famem depéllat,

apériat cárceres, víncula solvat,
viatóribus securitátem, peregrinántibus réditum,
infirmántibus sanitátem
atque moriéntibus salútem indúlgeat.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:
Omnípotens sempitérne Deus,
mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo,
pervéniant ad te preces
de quacúmque tribulatióne clamántium,
ut omnes sibi in necessitátibus suis
misericórdiam tuam gáudeant affuísse.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Pars secunda:
Adoratio sanctæ Crucis
14. Oratione universali expleta, fit sollemnis adoratio sanctæ Crucis.
E duplici forma ostensionis, quæ præbetur, aptior seligatur, secundum exigentias pastorales.
Ostensio sanctæ Crucis
Forma prior
15. Diaconus cum ministris vel alius minister idoneus adit sacristiam, ex qua processionaliter affert Crucem, velo violaceo obtectam, per ecclesiam ad medium presbyterii, comitantibus duobus ministris cum candelis accensis.
Sacerdos, stans ante altare versus ad populum, Crucem accipit, in summitate parum detegit et elevat, incipiens Ecce lignum Crucis, eum adiuvante in cantu diacono vel, si casus fert, schola. Omnes respondent: Veníte, adorémus. Cantu expleto, omnes in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, sacerdote stante et Crucem elevatam tenente.
Ecce lignum Crucis,
in quo salus mundi pepéndit.
R. Vénite, adorémus.

Deinde sacerdos detegit dextrum brachium Crucis et iterum elevans Crucem incipit Ecce lignum, et fit ut supra.
Denique detegit Crucem totaliter et elevans incipit tertio invitationem Ecce lignum, et fit sicut prima vice.

Forma altera

16. Sacerdos, vel diaconus, cum ministris, vel alius minister idoneus vadit ad portam ecclesiæ, ubi accipit Crucem non velatam, ministri vero candelas accensas, et fit processio per ecclesiam ad presbyterium. Prope ianuam, in medio ecclesiæ et ante ingressum presbyterii qui portat Crucem eam elevat, cantans Ecce lignum, cui omnes respondent: Veníte, adorémus, et post unamquamque responsionem in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, ut supra.

Adoratio sanctæ Crucis

17. Deinde, comitantibus duobus ministris cum candelis accensis, sacerdos, vel diaconus portat Crucem ad ingressum presbyterii vel ad alium locum aptum et ibi deponit vel ministris sustentandam tradit, candelis a dextris et sinistris Crucis depositis.
18. Ad adorationem Crucis, primus accedit solus sacerdos celebrans, casula et calceamentis, pro opportunitate, depositis. Deinde procedunt clerus, ministri laici et fideles, quasi processionaliter transeuntes, et reverentiam Cruci exhibentes per simplicem genuflexionem vel aliud signum aptum secundum usum regionis, v. gr. Crucem osculando.
19. Unica tantum Crux adorationi præbeatur. Si propter populi concursum non omnes singulatim accedere possunt, sacerdos, postquam pars cleri et fidelium adorationem peregerit, Crucem sumit, et in medio ante altare consistens, paucis verbis populum ad sanctæ Crucis adorationem invitat et postea per breve tempus Crucem altius elevatam tenet, a fidelibus in silentio adorandam.
20. Dum autem sanctæ Crucis adoratio peragitur cantantur antiphona Crucem tuam, Improperia, hymnus Crux fidélis, vel alii cantus congrui, sedentibus omnibus, qui adorationem peregerunt.

Cantus in adoratione sanctæ Crucis peragendi

Ant. Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectiónem tuam laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum
venit gáudium in univérso mundo.
Cf. Ps 66, 2
Deus misereátur nostri, et benedícat nobis:
illúminet vultum suum super nos,
et misereátur nostri.
Et repetitur antiphona: Crucem tuam...

Improperia

Partes quæ ad singulos choros spectant, indicantur numeris 1 (chorus primus), et 2 (chorus secundus); quæ autem ab utroque choro simul cantanda sunt, indicantur hoc modo: 1 et 2. Quidam

versus etiam a duobus cantoribus cantari possunt.

I

1 et 2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
1 Quia edúxi te de terra Ægýpti:
parásti Crucem Salvatóri tuo.
1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.
1 et 2 Quia edúxi te per desértum quadragínta annis,
et manna cibávi te,
et introdúxi te in terram satis bonam:
parásti Crucem Salvatóri tuo.
1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quid ultra débui fácere tibi, et non feci?
Ego quidem plantávi te
víneam eléctam meam speciosíssimam:
et tu facta es mihi nimis amára:
acéto namque sitim meam potásti,
et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.
1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

II

Cantores:
Ego propter te flagellávi Ægýptum
cum primogénitis suis:

et tu me flagellátum tradidísti.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
Cantores:
Ego edúxi te de Ægýpto,
demérso Pharaóne in Mare Rubrum:
et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:
Ego ante te apérui mare:
et tu aperuísti láncea latus meum.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:
Ego ante te prævívi in colúmna nubis:
et tu me duxísti ad prætórium Piláti.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...

Cantores:
Ego te pavi manna per desértum:
et tu me cecidísti álapis et flagéllis.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:
Ego te potávi aqua salútis de petra:
et tu me potásti felle et acéto.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:
Ego propter te Chananæórum reges percússi:
et tu percussísti arúndine caput meum.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:
Ego dedi tibi sceptrum regále:
et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Cantores:

Ego te exaltávi magna virtúte:
et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.
1 et 2 repetunt:
Pópule meus...
Hymnus
Omnes:
Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!
Cantores:
Pange, lingua, gloriósi prœ´ lium certáminis,
Et super crucis tropǽo dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

Omnes:
Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Cantores:
De paréntis protoplásti fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális morte morsu córruit,
Ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.
Omnes:
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!
Cantores:
Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat,
Multifórmis perditóris arte ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde, hostis unde lǽserat.
Omnes:
Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Cantores:
Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris Natus, orbis cónditor,
Atque ventre virgináli carne factus pródiit.
Omnes:
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!
Cantores:
Vagit infans inter arta cónditus præse´ pia,
Membra pannis involúta Virgo Mater álligat,
Et manus pedésque et crura stricta cingit fáscia.
Omnes:

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Cantores:
Lustra sex qui iam perácta tempus implens córporis,
se volénte, natus ad hoc, passióni déditus,
agnus in crucis levátur immolándus stípite.
Omnes:
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

Cantores:
En acétum, fel, arúndo, sputa, clavi, láncea;
Mite corpus perforátur, sanguis, unda prófluit;
Terra, pontus, astra, mundus quo lavántur flúmine!
Omnes:
Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Cantores:
Flecte ramos, arbor alta, tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis miti tendas stípite.
Omnes:
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!
Cantores:
Sola digna tu fuísti ferre sæcli prétium
Atque portum præparáre nauta mundo náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit fusus Agni córpore.
Omnes:
Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Conclusio numquam omittenda:
Omnes:
Æqua Patri Filióque, ínclito Paráclito,
Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória;
cuius alma nos redémit atque servat grátia. Amen.
Iuxta locorum condiciones aut populi traditiones et pro opportunitate pastorali, cantari potest Stabat Mater, secundum Graduale Romanum, vel alius cantus aptus in memoriam compassionis beatae Mariae Virginis.
21. Adoratione expleta, Crux portatur a diacono vel ministro ad locum suum ad altare. Candelæ vero accensæ deponuntur circa vel supra altare vel prope Crucem.

Pars tertia:
Sacra Communio

22. Super altare extenditur tobalea et ponitur corporale et missale. Interim diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos, velo umerali assumpto, reportat Ss.mum Sacramentum e loco repositionis, breviore via, ad altare, dum omnes in silentio stant. Duo ministri cum candelis accensis comitantur Ss.mum Sacramentum et deponunt candelabra circa vel supra altare.
Cum diaconus, si adest, Ss.mum Sacramentum super altare posuerit et discooperuerit pyxidem, sacerdos accedit ad altare et genuflectit.
23. Deinde sacerdos clara voce dicit, iunctis manibus:
Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:
Sacerdos, extensis manibus, et omnes præsentes prosequuntur:
Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.
Textus cum cantu, p. 597.
24. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur:
Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
Iungit manus.
Populus orationem concludit, acclamans:
Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sǽcula.
Textus cum cantu, p. 598.

25. Sacerdos deinde, iunctis manibus, dicit secreto:
Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi

ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

26. Deinde genuflectit, accipit particulam, eamque aliquantulum elevatam super pyxidem tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

27. Et, ad altare versus, reverenter sumit Corpus Christi, secreto dicens: Corpus Christi.

28. Deinde procedit ad distribuendam Communionem fidelibus.
Durante Communione cani potest psalmus 21 vel alius cantus congruus.

29. Distributione Communionis peracta, pyxis per diaconum vel alium idoneum ministrum ad locum præparatum extra ecclesiam defertur, vel, si circumstantiæ id postulent, in tabernaculo reponitur.

30. Deinde sacerdos dicit: Orémus, et servato pro opportunitate aliquo spatio sacri silentii, dicit orationem post Communionem:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos Christi tui beáta morte et resurrectióne reparásti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut huius mystérii participatióne
perpétua devotióne vivámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

31. Ad dimissionem diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitationem: Inclináte vos ad benedictiónem.
Deinde sacerdos, stans versus ad populum, et super illum manus extendens, dicit hanc orationem super populum:

Super pópulum tuum, quǽsumus, Dómine,
qui mortem Fílii tui in spe suæ resurrectiónis recóluit,
benedíctio copiósa descéndat,
indulgéntia véniat, consolátio tribuátur,
fides sancta succréscat, redémptio sempitérna firmétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

32. Et omnes, facta Cruci genuflexione, discedunt sub silentio.

33. Altare post celebrationem denudatur, relicta tamen super illud Cruce cum duobus vel quattuor candelabris.

34. Hora vesperarum ab iis qui sollemni actioni liturgicæ postmeridianæ

interfuerunt non celebratur.

SABBATO SANCTO

1. Sabbato sancto Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem, necnon ad inferos descensum meditans et eius resurrectionem exspectans, in oratione et ieiunio.
2. A sacrificio Missæ, sacra mensa denudata, Ecclesia abstinet, usque dum, post sollemnem Vigiliam seu nocturnam resurrectionis exspectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in quinquaginta dies exundat.
3. Sacra Communio hac die dari potest solummodo ad modum viatici.

TEMPUS PASCHALE

DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI

VIGILIA PASCHALIS IN NOCTE SANCTA

1. Ex antiquissima traditione ista nox est observabilis Domini (Ex 12, 42), ita ut fideles iuxta monitum Evangelii (Lc 12, 35-37) lucernas ardentes in manibus gestantes, similes sint hominibus exspectantibus Dominum, quando revertatur, ut, cum venerit, vigilantes eos inveniat et discumbere faciat ad mensam suam.
2. Vigilia huius noctis, quæ est summa ac nobilissima omnium sollemnitatum, unica sit pro unaquaque ecclesia. Ita autem ordinatur, ut post lucernarium et præconium paschale (quod est pars prima huius Vigiliæ), sancta Ecclesia meditetur mirabilia, quæ fecit Dominus Deus populo suo ab initio, confidens verbo eius et promisso (pars secunda seu liturgia verbi), usque dum, appropinquante die, cum novis membris in Baptismate renatis (pars tertia), vocatur ad mensam, quam Dominus populo suo præparavit, memoriale mortis et resurrectionis suæ, donec veniat (pars quarta).
3. Tota celebratio Vigiliæ paschalis peragi debet noctu, ita ut vel non incipiatur ante initium noctis, vel finiatur ante diluculum diei dominicæ.
4. Missa Vigiliæ, etsi ante mediam noctem celebratur, est Missa paschalis dominicæ Resurrectionis.
5. Qui participat Missam noctis, iterum communicare potest in Missa in die. Qui celebrat vel concelebrat Missam noctis, potest iterum Missam in die celebrare aut concelebrare.
Vigilia paschalis locum tenet Officii lectionis.
6. Sacerdoti assistat de more diaconus. Eo vero absente, munera sui ordinis a sacerdote celebrante vel concelebrante assumuntur, exceptis iis quæ infra indicantur.

Sacerdos et diaconus induuntur, sicut ad Missam, paramentis
albi coloris.
7. Parentur candelæ pro omnibus participantibus Vigiliam. Luminaria vero ecclesiæ exstinguuntur.

Pars prima:

Sollemne initium Vigiliæ seu Lucernarium

Benedictio ignis et præparatio cerei

8. Loco apto, extra ecclesiam, præparatur rogus ardens. Populo ibi congregato, accedit sacerdos cum ministris, e quibus unus portat cereum paschalem. Crux processionalis ac luminaria non portantur.
Ubi autem ignis extra ecclesiam accendi non potest, ritus peragitur ut infra, n. 13.
9. Sacerdos et fideles signant se dum ipse dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, ac dein populum congregatum de more salutat eumque breviter admonet de vigilia nocturna, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi, hac sacratíssima nocte,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
de morte transívit ad vitam,
Ecclésia invítat fílios dispérsos per orbem terrárum,
ut ad vigilándum et orándum convéniant.
Si ita memóriam egérimus Páschatis Dómini,
audiéntes verbum et celebrántes mystéria eius,
spem habébimus participándi triúmphum eius de morte
et vivéndi cum ipso in Deo.

10. Deinde sacerdos benedicit ignem, dicens, manibus extensis:

Orémus.
Deus, qui per Fílium tuum
claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti,
novum hunc ignem + sanctífica,
et concéde nobis,
ita per hæc festa paschália
cæléstibus desidériis inflammári,
ut ad perpétuæ claritátis
puris méntibus valeámus festa pertíngere.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

11. Novo igne benedicto, unus ministrorum portat cereum paschalem ante sacerdotem, qui cum stilo incidit crucem in ipsum cereum. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero

litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes
annum currentem, interim dicens:

1. Christus heri et hódie (incidit hastam erectam);

2. Princípium et Finis (incidit hastam transversam);

3. Alpha (incidit supra hastam erectam litteram Alpha);

4. et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Omega).

5. Ipsíus sunt témpora (incidit primum numerum anni currentis in angulo superiore sinistro crucis);

6. et sǽcula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo superiore dextro crucis).

7. Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo inferiore sinistro crucis);

8. per univérsa æternitátis sǽcula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo inferiore dextro crucis).

A

2 0

1 3

W

12. Incisione crucis et aliorum signorum peracta, sacerdos infigere potest in cereum quinque grana incensi, in modum crucis, interim dicens:

1. Per sua sancta vúlnera

2. gloriósa

3. custódiat

4. et consérvet nos

5. Christus Dóminus. Amen.

1

4 2 5

3

13. Ubi propter difficultates forte occurrentes non accenditur rogus, benedictio ignis circumstantiis aptatur. Populo ut alias in ecclesia congregato, sacerdos cum ministris cereum paschalem deferentibus venit ad portam ecclesiæ. Populus, quantum fieri potest, vertit se ad sacerdotem.

Fit salutatio et monitio, ut supra n. 9; deinde benedicitur ignis et præparatur cereus, ut supra nn. 10-12.

14. De novo igne sacerdos accendit cereum paschalem, dicens:

Lumen Christi glorióse resurgéntis
díssipet ténebras cordis et mentis.

Quoad elementa quæ præcedunt, Conferentiæ Episcoporum possunt etiam alias formas statuere, populorum ingenio magis accommodatas.

Processio

15. Cereo accenso, unus ex ministris assumit carbones ardentes de igne ac ponit eos in thuribulum et sacerdos, moro solito, incensum imponit. Diaconus vel, eo absente, alius minister idoneus, accipit a ministro cereum paschalem et ordinatur processio. Thuriferarius cum thuribulo fumiganti incedit ante diaconum vel alium ministrum, qui cereum paschalem defert. Sequuntur sacerdos cum ministris et populus, qui omnes candelas extinctas manu gestant.

Ad portam ecclesiæ, diaconus, stans et elevans cereum cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Sacerdos accendit candelam suam de igne cerei paschalis.

16. Deinde diaconus procedit ad medium ecclesiæ et, stans et elevans cereum, iterum cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Omnes candelam accendunt de igne cerei paschalis et procedunt.

17. Diaconus, cum venerit ante altare, stans versus populum, elevat cereum et tertio cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Deinde diaconus cereum paschalem deponit super candelabrum magnum iuxta ambonem paratum, vel in medio presbyterii.

Et accenduntur lampades per ecclesiam, exceptis cereis altaris.

Præconium paschale

18. Cum ad altare pervenerit, sacerdos vadit ad sedem suam, candelam ministro tradit, imponit et benedicit thus sicut ad Evangelium in Missa. Diaconus adit sacerdotem et dicens: Iube, domne, benedícere, petit et accipit benedictionem a sacerdote dicente submissa voce:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis,
ut digne et competénter annúnties
suum paschále præcónium:
in nómine Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti.

Diaconus respondet: Amen.

Quæ benedictio omittitur, si præconium annuntiatur ab alio qui non sit diaconus.

19. Diaconus, incensatis libro et cereo, annuntiat præconium paschale in ambone vel ad legile, omnibus stantibus et candelas accensas in manibus tenentibus.

Præconium paschale annuntiari potest, absente diacono, ab ipso

sacerdote vel ab alio presbytero concelebrante. Si vero, pro necessitate cantor laicus Præconium annuntiat, omittit verba Quaprópter astántes vos usque ad finem invitationis, necnon salutationem Dóminus vobíscum.

Præconium forma etiam breviore (pp. 350-355) cantari potest.

Præconii paschalis forma longior

Textus sine cantu:

Præconii paschalis forma longior

Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,
totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.
(Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi,
ad tam miram huius sancti lúminis claritátem,
una mecum, quæso,
Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte.
Ut, qui me non meis méritis
intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre,
lúminis sui claritátem infúndens,
cérei huius laudem implére perfíciat).
(V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.)
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem
Filiúmque eius Unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis affléctu et vocis ministério personáre.
Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.
Hæc sunt enim festa paschália,

in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.
Hæc nox est,
in qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.
Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras colúmnæ illuminatióne purgávit.
Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.
Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.
Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset.
O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!
O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!
O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!
O vere beáta nox,
quæ sola méruit scire tempus et horam,
in qua Christus ab ínferis resurréxit!
Hæc nox est, de qua scriptum est:
Et nox sicut dies illuminábitur:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Huius ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater, laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus
de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia.
Sed iam colúmnæ huius præcónia nóvimus,
quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Qui, licet sit divísus in partes,
mutuáti tamen lúminis detriménta non novit.
Alitur enim liquántibus ceris,
quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis
apis mater edúxit.
O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!
Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens perseveret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis luminaribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:
Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.

Praeconii paschalis forma brevior
Textus sine cantu:
Præconii paschalis forma brevior
Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,
totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.
(V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo) .
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem

Filiúmque eius Unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu et vocis ministério personáre.
Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.
Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.
Hæc nox est,
in qua primum patres nostros, fílios Israel
edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.
Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras colúmnæ illuminatióne purgávit.
Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.
O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!
O certe necessárium Adae peccátum,
quod Christi morte delétum est!
O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!
Huius igitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!
In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater, laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus
de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia.
Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,

ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens persevéret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis lumináribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:
Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.

Pars secunda:

Liturgia verbi

20. In hac Vigilia, matre omnium Vigiliarum, proponuntur novem lectiones, scilicet septem e Vetere Testamento et duæ e Novo (Epistola et Evangelium), quae omnes legendæ sunt ubicumque fieri potest, ut indoles Vigiliæ, quæ diuturnitatem exigit, servetur.

21. Attamen ubi graviores circumstantiæ pastorales id postulent, minui potest numerus lectionum e Vetere Testamento; semper tamen attendatur lectionem verbi Dei esse partem fundamentalem huius Vigiliæ paschalis. Legantur saltem tres lectiones e Vetere Testamento desumptæ, et quidem ex Lege et Prophetis, et canantur respectivi Psalmi responsorii. Numquam autem omittatur lectio cap. 14 Exodi cum suo cantico.

22. Depositis candelis, omnes sedent. Antequam incipiantur lectiones, sacerdos populum admonet, his vel similibus verbis:

Vigíliam sollémniter ingréssi, fratres caríssimi,
quiéto corde nunc verbum Dei audiámus.
Meditémur, quómodo Deus pópulum suum
elápsis tempóribus salvum fécerit,
et novíssime nobis Fílium suum míserit Redemptórem.
Orémus, ut Deus noster hoc paschále salvatiónis opus
ad plenam redemptiónem perfíciat.

23. Deinde sequuntur lectiones. Lector ad ambonem pergit et lectionem profert. Postea psalmista seu cantor psalmum dicit, populo responsum proferente. Omnibus deinde surgentibus, sacerdos dicit Orémus, et, postquam omnes per aliquod tempus in silentio oraverint, dicit orationem lectioni respondentem. Loco psalmi responsorii servari potest spatium sacri silentii, omissa hoc in casu pausa post Orémus.

Orationes post lectiones

24. Post primam lectionem (De creatione: Gen 1, 1 – 2, 2 vel 1,

1.26-31a) et psalmum (103 vel 32).
Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
qui es in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis,
intéllegant redémpti tui, non fuísse excelléntius,
quod inítio factus est mundus,
quam quod in fine sæculórum
Pascha nostrum immolátus est Christus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.
Vel, De creatione hominis:
Deus, qui mirabíliter creásti hóminem
et mirabílius redemísti,
da nobis, quǽsumus,
contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persístere,
ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
25. Post secundam lectionem (De sacrificio Abrahæ: Gen 22, 1-18; vel 1-2.9a.10-13.15-18) et psalmum (15).
Orémus.
Deus, Pater summe fidélium,
qui promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia
in toto terrárum orbe multíplicas,
et per paschále sacraméntum
Abraham púerum tuum
universárum, sicut iurásti, géntium éfficis patrem,
da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis intráre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

26. Post tertiam lectionem (De transitu Maris Rubri: Ex 14, 15 – 15, 1) et eius canticum (Ex 15).
Orémus.
Deus, cuius antíqua mirácula
étiam nostris tempóribus coruscáre sentímus,
dum, quod uni pópulo
a persecutióne Pharaónis liberándo
déxteræ tuæ poténtia contulísti,
id in salútem géntium

per aquam regeneratiónis operáris,
præsta, ut in Abrahæ fílios
et in Israelíticam dignitátem
totíus mundi tránseat plenitúdo.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Vel:
Deus, qui primis tempóribus
impléta mirácula novi testaménti luce reserásti,
ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsísteret,
et plebs a servitúte liberáta
christiáni pópuli sacraménta præférret,
da, ut omnes gentes,
Israélis privilégium mérito fídei consecútæ,
Spíritus tui participatióne regeneréntur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
27. Post quartam lectionem (De nova Ierusalem: Is 54, 5-14) et psalmum (29).
Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
multíplica in honórem nóminis tui
quod patrum fídei spopondísti,
et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta,
ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum,
Ecclésia tam magna ex parte iam cognóscat implétum.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Vel alia ex orationibus, quæ sequuntur lectiones forte omissas.

28. Post quintam lectionem (De salute omnibus gratuito oblata: Is 55, 1-11) et canticum (Is 12).
Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
spes única mundi,
qui prophetárum tuórum præcónio
præséntium témporum declarásti mystéria,
auge pópuli tui vota placátus,
quia in nullo fidélium nisi ex tua inspiratióne provéniunt
quarúmlibet increménta virtútum.

Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
29. Post sextam lectionem (De fonte sapientiæ: Bar 3, 9-15.31 – 4, 4) et psalmum (18).
Orémus.
Deus, qui Ecclésiam tuam
semper géntium vocatióne multíplicas,
concéde propítius,
ut, quos aqua baptísmatis ábluis,
contínua protectióne tueáris.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
30. Post septimam lectionem (De corde novo et spiritu novo: Ez 36, 16-28) et psalmum (41-42).
Orémus.
Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum,
réspice propítius ad totíus Ecclésiæ sacraméntum,
et opus salútis humánæ
perpétuæ dispositiónis efféctu
tranquíllius operáre;
totúsque mundus experiátur et vídeat
deiécta érigi, inveteráta renovári
et per ipsum Christum redíre ómnia in íntegrum,
a quo sumpsére princípium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.

Vel:
Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum
utriúsque Testaménti páginis ínstruis,
da nobis intellégere misericórdiam tuam,
ut ex perceptióne præséntium múnerum
firma sit exspectátio futurórum.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
31. Post ultimam lectionem e Vetere Testamento cum suo psalmo responsorio et sua oratione, accenduntur cerei altaris, et sacerdos intonat hymnum Glória in excélsis Deo, quem omnes prosequuntur, dum pulsantur campanæ, iuxta locorum consuetudines.
Tonus integer in Graduali romano invenitur.
32. Expleto hymno, sacerdos dicit collectam, more solito.

Orémus.
Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
glória domínicæ resurrectiónis illústras,
éxcita in Ecclésia tua adoptiónis spíritum,
ut, córpore et mente renováti,
puram tibi exhibeámus servitútem.
Per Dóminum.

33. Deinde lector profert lectionem de Apostolo.

34. Lecta Epistola, omnibus surgentibus, sacerdos ter sollemniter intonat, vocem gradatim elevando Allelúia, quod omnes repetunt. Si necesse est, psalmista Allelúia intonat.
Deinde psalmista vel cantor profert psalmum 117, populo respondente Allelúia.

35. Sacerdos, more solito, imponit incensum et diacono benedicit. Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum.

36. Post Evangelium homilia, etsi brevis, ne omittatur.

Pars tertia:

Liturgia baptismalis

37. Post homiliam proceditur ad liturgiam baptismalem. Sacerdos cum ministris vadit ad fontem baptismalem, si hic est in conspectu fidelium. Secus ponitur vas cum aqua in presbyterio.

38. Vocantur, si adsunt, catechumeni, qui præsentantur a patrinis, vel, si sunt parvuli, portantur a parentibus et patrinis, in faciem ecclesiæ congregatæ.

39. Tunc, si processio ad baptisterium vel ad fontem habenda sit, ea statim ordinatur. Præcedit minister cum cereo paschali, eumque sequuntur baptizandi cum patrinis, deinde ministri, diaconus et sacerdos. Durante processione, canuntur litaniæ (n. 43). Expletis litaniis, sacerdos facit monitionem (n. 40).

40. Si autem liturgia baptismalis in presbyterio peragitur, sacerdos statim monitionem introductoriam facit, his vel similibus verbis:
Si adsunt baptizandi:

Précibus nostris, caríssimi,
fratrum nostrórum beátam spem unánimes adiuvémus,
ut Pater omnípotens ad fontem regeneratiónis eúntes
omni misericórdiæ suæ auxílio prosequátur.

Si benedicendus est fons, sed non adsunt baptizandi:

Dei Patris omnipoténtis grátiam, caríssimi,
super hunc fontem súpplices invocémus,
ut qui ex eo renascéntur
adoptiónis fíliis in Christo aggregéntur.

41. Et canuntur litaniæ a duobus cantoribus, omnibus stantibus (propter tempus paschale) et respondentibus.

Si autem habenda sit longior processio ad baptisterium, litaniæ cantantur durante processione; quo in casu baptizandi vocantur ante processionem, et fit processio præcedente cereo paschali, quem sequuntur catechumeni cum patrinis, deinde ministri, diaconus et sacerdos. Monitio autem fiat ante benedictionem aquæ.

42. Si non adsunt baptizandi, neque benedicendus est fons, omissis litaniis, statim proceditur ad benedictionem aquæ (n. 54).

43. In litaniis addi possunt aliqua nomina Sanctorum, præsertim vero Titularis ecclesiæ vel Patronorum loci et eorum qui sunt baptizandi.

Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.
Christe, eléison. Christe, eléison.
Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.
Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora pro nobis.
Sancti Angeli Dei, oráte pro nobis.
Sancte Ioánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Ioseph, ora pro nobis.
Sancti Petre et Paule, oráte pro nobis.
Sancte Andréa, ora pro nobis.
Sancte Ioánnes, ora pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancte Stéphane, ora pro nobis.
Sancte Ignáti Antiochéne, ora pro nobis.
Sancte Laurénti, ora pro nobis.
Sanctæ Perpétua et Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agnes, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora pro nobis.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.
Sancte Athanási, ora pro nobis.
Sancte Basíli, ora pro nobis.

Sancte Martíne, ora pro nobis.
Sancte Benedícte, ora pro nobis.
Sancti Francísce et Domínice, oráte pro nobis.
Sancte Francísce (Xavier), ora pro nobis.
Sancte Ioánnes María (Vianney), ora pro nobis.
Sancta Catharína (Senénsis), ora pro nobis.
Sancta Terésia a Iesu, ora pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, oráte pro nobis.
Propítius esto, líbera nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per incarnatiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem et resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per effusiónem Spíritus Sancti, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Si adsunt baptizandi
Ut hos eléctos per grátiam
Baptísmi regeneráre dignéris, te rogámus, audi nos.
Si non adsunt baptizandi
Ut hunc fontem,
regenerándis tibi fíliis,
grátia tua sanctificáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Iesu, Fili Dei vivi, te rogámus, audi nos.
Christe, audi nos. Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos. Christe, exáudi nos.
Si adsunt baptizandi, sacerdos, extensis manibus, dicit hanc orationem:
Omnípotens sempitérne Deus,
adésto magnæ pietátis tuæ sacraméntis,
et ad recreándos novos pópulos,
quos tibi fons baptísmatis párturit,
spíritum adoptiónis emítte,
ut, quod nostræ humilitátis gérendum est mystério,
virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Benedictio aquæ baptismalis
44. Deinde sacerdos benedicit aquam baptismalem dicens, extensis manibus, hanc orationem:
Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:
et tenens cereum in aqua prosequitur:
45. Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:
Textus sine cantu
46. Deinde sacerdos benedicit aquam baptismalem, dicens, extensis manibus, hanc orationem:
Deus, qui invisíbili poténtia
per sacramentórum signa mirábilem operáris efféctum,
et creatúram aquæ multis modis præparásti,
ut baptísmi grátiam demonstráret;

Deus, cuius Spíritus
super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur,
ut iam tunc virtútem sanctificándi
aquárum natúra concíperet;
Deus, qui regeneratiónis spéciem
in ipsa dilúvii effusióne signásti,
ut uníus eiusdémque eleménti mystério
et finis esset vítiis et orígo virtútum;
Deus, qui Abrahæ fílios
per Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti,
ut plebs, a Pharaónis servitúte liberáta,
pópulum baptizatórum præfiguráret;
Deus, cuius Fílius, in aqua Iordánis a Ioánne baptizátus,
Sancto Spíritu est inúnctus,
et, in cruce pendens,
una cum sánguine aquam de látere suo prodúxit,
ac, post resurrectiónem suam, discípulis iussit:
“ Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos
in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti ”:
réspice in fáciem Ecclésiæ tuæ,
eíque dignáre fontem baptísmatis aperíre.
Sumat hæc acqua Unigéniti tui grátiam de Spíritu Sancto,
ut homo, ad imáginem tuam cónditus,
sacraménto baptísmatis
a cunctis squalóribus vetustátis ablútus,
in novam infántiam
ex aqua et Spíritu Sancto resúrgere mereátur.
Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:
Descéndat, quǽsumus, Dómine,
in hanc plenitúdinem fontis
per Fílium tuum virtus Spíritus Sancti,

et tenens cereum in aqua prosequitur:
ut omnes, cum Christo consepúlti
per baptísmum in mortem,
ad vitam cum ipso resúrgant.
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sǽcula sæculórum.
R. Amen.

47. Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:
Benedícite, fontes, Dómino,
laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.
48. Aquæ baptismalis benedictione expleta et acclamatione populi prolata, sacerdos, stans, interrogat ad abrenuntiationem faciendam adultos atque parentes vel patrinos parvulorum, ut in respectivis Ordinibus Ritualis Romani determinatur.
Si unctio cum oleo catechumenorum adultorum facta non sit antea, inter ritus immediate præparatorios, fit hoc momento.
49. Deinde sacerdos singulos adultos de fide interrogat, atque, si de parvulis agitur, triplicem professionem fidei ab omnibus parentibus et patrinis simul requirit, ut in respectivis Ordinibus indicatur.
Ubi hac nocte multi sunt baptizandi, ritum ordinari potest ita ut, statim post responsionem baptizandorum, patrinorum atque parentum, celebrans postulet ac recipiat renovationem promissionum baptismalium omnium adstantium.
50. Peractis interrogationibus, sacerdos baptizat electos adultos et parvulos.
51. Post baptismum sacerdos infantes ungit chrismate. Omnibus vero, sive adultis sive parvulis, vestis candida traditur. Deinde sacerdos vel diaconus accipit cereum paschalem de manu ministri atque cerei neophytorum accenduntur. Pro infantibus ritus Effetha omittitur.
52. Postea, nisi ablutio baptismalis aliique ritus explanativi, in presbyterio locum habuerint, fit reditus in presbyterium, processione ordinata uti antea, neophytis vel patrinis seu parentibus cereum accensum gestantibus. Durante processione canitur canticum baptismale Vidi aquam vel alius cantus aptus (n. 56).
53. Si adulti sunt baptizati, Episcopus vel, eo absente, presbyter qui baptismum contulit statim sacramentum Confirmationis eis ministret in presbyterio, ut in Pontificali aut Rituali Romano indicatur.

Benedictio aquæ

54. Si vero non adsunt baptizandi, neque fons baptismalis benedicendus est, sacerdos ad aquam benedicendam fideles introducit, dicens:
Et post brevem pausam in silentio hanc orationem profert, extensis manibus:

Textus sine cantu:
Dóminum Deum nostrum, fratres caríssimi,
supplíciter exorémus,
ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos renováre dignétur,

ut Spirítui, quem accépimus, fidéles maneámus.
Et post brevem pausam in silentio hanc orationem profert, extensis manibus:
Dómine Deus noster,
pópulo tuo hac nocte sacratíssima vigilánti
adésto propítius:
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti:
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,
et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,
gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Renovatio promissionum baptismalium
55. Ritu baptismi (et confirmationis) expleto, vel si hic non habuit locum, post benedictionem aquæ, omnes, stantes et candelas accensas in manibus gestantes, promissionem fidei baptismalis, una cum baptizandis, renovant, nisi iam locum habuerit, (cf. n. 48).

Sacerdos fideles alloquitur, his vel similibus verbis:
Per paschále mystérium, fratres caríssimi,
in baptísmo consepúlti sumus cum Christo,
ut cum eo in novitáte vitæ ambulémus.
Quaprópter, quadragesimáli observatióne absolúta,
sancti baptísmatis promissiónes renovémus,
quibus olim Sátanæ et opéribus eius abrenuntiávimus,
et Deo in sancta Ecclésia cathólica servíre promísimus.
Quaprópter:
Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ?

Omnes: Abrenúntio.
Sacerdos: Et ómnibus opéribus eius?
Omnes: Abrenúntio.
Sacerdos: Et ómnibus pompis eius?
Omnes: Abrenúntio.
Vel:
Sacerdos: Abrenuntiátis peccáto, ut in libertáte filiórum Dei vivátis?
Omnes: Abrenúntio.
Sacerdos: Abrenuntiátis seductiónibus iniquitátis, ne peccátum vobis dominétur?
Omnes: Abrenúntio.
Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ, qui est auctor et princeps peccáti?
Omnes: Abrenúntio.
Si casus fert, hæc altera formula aptari potest a Conferentiis Episcoporum, iuxta locorum necessitates.
Deinde sacerdos prosequitur:
Sacerdos: Créditis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?
Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, natum ex María Vírgine, passum et sepúltum, qui a mórtuis resurréxit et sedet ad déxteram Patris?
Omnes: Credo.
Sacerdos: Créditis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem et vitam ætérnam?
Omnes: Credo.
Et sacerdos concludit:
Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto,
quique nobis dedit remissiónem peccatórum,
ipse nos custódiat grátia sua,
in Christo Iesu Dómino nostro,
in vitam ætérnam.
Omnes: Amen.
56. Sacerdos aspergit populum aqua benedicta, omnibus cantantibus:
Antiphona

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo,
a látere dextro, allelúia;
et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt
et dicent: Allelúia, allelúia.

Cantari potest etiam alius cantus indolem baptismalem præ se ferens.

57. Interim neophyti deducuntur ad locum suum inter fideles.
Si benedictio aquæ baptismalis facta non est in baptisterio, diaconus et ministri reverenter portant vas aquæ ad fontem.
Si benedictio fontis locum non habuit, aqua benedicta reponitur loco convenienti.

58. Aspersione facta, sacerdos redit ad sedem, ubi, omisso symbolo, moderatur orationem universalem, quam neophyti primum participant.

Pars quarta:
Liturgia eucharistica

59. Sacerdos accedit ad altare et more solito incipit liturgiam eucharisticam.

60. Præstat, ut panis et vinum afferantur a neophytis vel, si sint parvuli, ab eorum parentibus vel patrinis.

61. Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, paschálibus initiáta mystériis,
ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant.
Per Christum.

62. Præfatio paschalis I: De mysterio paschali (in hac potíssimum nocte), p. 530.

63. In Prece eucharistica, memoria fit baptizatorum et patrinorum, iuxta formulas quæ in Missali et Rituali Romano pro singulis Precibus eucharisticis inveniuntur.

64. Ante Ecce Agnus Dei, sacerdos neophytos breviter monere potest de prima Communione recipienda et de pretio tanti mysterii, quod est initiationis culmen et totius vitæ christianæ centrum.

65. Expedit ut neophyti sacram Communionem recipiant sub utraque specie, una cum patrinis, matrinis, parentibus et coniugibus catholicis, necnon catechistis laicis. Convenit etiam ut, de consensu Episcopi diœcesani, ubi adiuncta hoc suadeant, omnes fideles ad sacram Communionem sub utraque specie admittantur.

66. Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7-8

Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis, allelúia.

Opportune cantatur psalmus 117.

67. Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti,
tua fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

68. Benedictio sollemnis

Benedícat vos omnípotens Deus,
hodiérna interveniénte sollemnitáte pascháli,
et ab omni miserátus deféndat incursióne peccáti.
R. Amen.
Et qui ad ætérnam vitam
in Unigéniti sui resurrectióne vos réparat,
vos prǽmiis immortalitátis adímpleat.
R. Amen.
Et qui, explétis passiónis domínicæ diébus,
paschális festi gáudia celebrátis,
ad ea festa, quæ lætítiis peragúntur ætérnis,
ipso opitulánte, exsultántibus ánimis veniátis.
R. Amen.
Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Adhiberi potest etiam formula benedictionis finalis Ordinis Baptismi adultorum vel parvulorum, iuxta rerum adiuncta.

69. Ad populum dimittendum, diaconus vel, eo absente, ipse sacerdos cantat vel dicit:
Omnes respondent:
Quod servatur per totam octavam Paschæ.

70. Cereus paschalis accenditur in omnibus celebrationibus liturgicis sollemnioribus huius temporis.

Ad Missam in die

71. Ant. ad introitum Cf. Ps 138, 18.5-6

Resurréxi, et adhuc tecum sum, allelúia:
posuísti super me manum tuam, allelúia:
mirábilis facta est sciéntia tua, allelúia, allelúia.
Vel: Lc 24, 34; cf. Ap 1, 6
Surréxit Dóminus vere, allelúia.
Ipsi glória et impérium

per univérsa æternitátis sæcula, allelúia, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.
72. Collecta
Deus, qui hodiérna die, per Unigénitum tuum,
æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti,
da nobis, quæsumus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ sollémnia cólimus,
per innovatiónem tui Spíritus
in lúmine vitæ resurgámus.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
73. Super oblata
Sacrifícia, Dómine, paschálibus gáudiis
exsultántes offérimus,
quibus Ecclésia tua
mirabíliter renáscitur et nutrítur.
Per Christum.
74. Præfatio: De mysterio paschali.
Tonus sollemnis
In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: in hac potíssimum nocte; infra Octavam: in hac potíssimum die; post Octavam: in hoc potíssimum.
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu: Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.
75. Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7-8
Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúia;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis
et veritátis, allelúia, allelúia.
76. Post communionem
Perpétuo, Deus, Ecclésiam tuam pio favóre tuére,
ut, paschálibus renováta mystériis,
ad resurrectiónis pervéniat claritátem.
Per Christum.
77. Ad benedictionem in fine Missæ impertiendam, sacerdos convenienter utatur formula benedictionis sollemnis pro Missa Vigiliæ paschalis, p. 375.
78. Ad populum dimittendum, cantatur (ut supra n. 69) vel dicitur:
Ite, missa est, allelúia, allelúia.

R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

FERIA II INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ex 13, 5.9

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel;
ut lex Dómini sit semper in ore vestro, allelúia.
Vel:
Resurréxit Dóminus a mórtuis, sicut díxerat;
exsultémus et lætémur omnes,
quóniam ipse regnat in ætérnum, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole multíplicas,
concéde fámulis tuis,
ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera tuórum propítius populórum,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Post communionem

Exúberet, quǽsumus, Dómine,
méntibus nostris paschális grátia sacraménti,
ut, quos viam fecísti perpétuæ salútis intráre,
donis tuis dignos effícias.
Per Christum.

FERIA III INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 3-4

Aqua sapiéntiæ potávit eos;
firmábitur in illis, et non flectétur,
exaltábit eos in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui paschália nobis remédia contulísti,
pópulum tuum cælésti dono proséquere,
ut, perféctam libertátem assecútus,
in cælis gáudeat, unde nunc in terris exsúltat.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdat, et ad ætérna dona pervéniat.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.

Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Col 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens;
quæ sursum sunt sápite, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, omnípotens Deus, et famíliæ tuæ corda,
cui perféctam baptísmatis grátiam contulísti,
ad promeréndam beatitúdinem aptes ætérnam.
Per Christum.

FERIA IV INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum,
quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos resurrectiónis domínicæ

ánnua sollemnitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, per temporália festa quæ ágimus,
perveníre ad gáudia ætérna mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
hóstias redemptiónis humánæ,
et salútem nobis mentis et córporis operáre placátus.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.

Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Post communionem

Ab omni nos, quǽsumus, Dómine, vetustáte purgátos,
sacraménti Fílii tui veneránda percéptio
in novam tránsferat creatúram.
Per Christum.

FERIA V INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Sap 10, 20-21

Victrícem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter,
quia sapiéntia apéruit os mutum,
et linguas infántium fecit disértas, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da, ut renátis fonte baptísmatis
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, placátus assúme,
quas et pro renátis gratánter deférimus,
et pro acceleratióne cæléstis auxílii.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et
Hanc ígitur propria.
Ant. ad communionem Cf. 1 Petr 2, 9
Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.
Post communionem
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium,
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

FERIA VI INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 77, 53
Edúxit Dóminus pópulum suum in spe,
et inimícos eórum opéruit mare, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui paschále sacraméntum
in reconciliatiónis humánæ fœ´ dere contulísti,
da méntibus nostris, ut, quod professióne celebrámus,
imitémur efféctu.
Per Dóminum.
Super oblata
Pérfice, Dómine, benígnus in nobis
paschálium múnerum votíva commércia,
ut a terrénis afféctibus ad cæléste desidérium transferámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et
Hanc ígitur propria.
Ant. ad communionem Cf. Io 21, 12-13
Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.
Post communionem
Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,

eius resurrectióne læténtur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

SABBATO INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 104, 43

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne,
et eléctos suos in lætítia, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui credéntes in te pópulos
grátiæ tuæ largitáte multíplicas,
ad electiónem tuam propítius intuére,
ut, qui sacraménto baptísmatis sunt renáti,
beáta fácias immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Gal 3, 27

Omnes, qui in Christo baptizáti estis,
Christum induístis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
pervenire concéde.
Per Christum.

DOMINICA II PASCHÆ

seu de divina Misericordia

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 2

Quasi modo géniti infántes,
rationábile, sine dolo lac concupíscite,
ut in eo crescátis in salútem, allelúia.
Vel: 4 Esdr 2, 36-37
Accípite iucunditátem glóriæ vestræ,
grátias agéntes Deo,
qui vos ad cæléstia regna vocávit, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus misericórdiæ sempitérnæ,
qui in ipso paschális festi recúrsu
fidem sacrátæ tibi plebis accéndis,
auge grátiam quam dedísti,
ut digna omnes intellegéntia comprehéndant,
quo lavácro ablúti, quo spíritu regeneráti,
quo sánguine sunt redémpti.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, plebis tuæ
(et tuórum renatórum) oblatiónes,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.
Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 530.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et
Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum,
et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut paschális percéptio sacraménti
contínua in nostris méntibus persevéret.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 375.
Ad populum dimittendum, cantatur (ut supra, p. 376) vel dicitur:
Ite, missa est, allelúia, allelúia. Cui respondetur: Deo grátias, allelúia,

allelúia.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Fac, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui paschálibus remédiis innováti,
similitúdinem terréni paréntis evásimus,
ad formam cæléstis transferámur auctóris.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 7.6

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Fac nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
Dómini resurgéntis prædicáre virtútem,
ut, cuius múneris pignus accépimus,
manifésta dona comprehéndere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 46.26
Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.
Post communionem
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 50; 21, 23
Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.
Collecta
Annua recoléntes mystéria,
quibus per renovátam oríginis dignitátem
humána substántia spem resurrectiónis accépit,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, quod fide recólimus, perpétua dilectióne capiámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
unícus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16.19
Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.
Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9.20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Deus, qui pro salúte mundi sacrifícium paschále effecísti,
propitiáre supplicatiónibus pópuli tui,
ut interpéllans pro nobis Christus Póntifex noster,
nos per id quod nostri est símilis reconcíliet,
per id quod tibi est æquális absólvat.
Per Dóminum.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Deus, spes et lumen sincérum méntium,
da córdibus nostris, te súpplices deprecámur,
et dignam tibi oratiónem persólvere,
et te semper præconiórum múnere collaudáre.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Sabbato

Ant. ad introitum Cf. 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Depélle, Dómine, conscríptum peccáti lege chirógraphum,
quod in nobis pascháli mystério
per resurrectiónem Christi Fílii tui vacuásti.
Qui tecum.

Vel:

Deus, qui misericórdiæ iánuam fidélibus tuis
per paschália mystéria patére voluísti,
réspice in nos et miserére nostri,
ut, qui voluntátis tuæ viam, te donánte, séquimur,
a vitæ numquam sémitis deviémur.

Per Dóminum.
Super oblata
Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Io 17, 24
Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem
Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA III PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 65, 1-2
Iubiláte Deo, omnis terra,
psalmum dícite nómini eius,
date glóriam laudi eius, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Semper exsúltet pópulus tuus, Deus,
renováta ánimæ iuventúte,
ut, qui nunc lætátur in adoptiónis se glóriam restitútum,
resurrectiónis diem spe certæ gratulatiónis exspéctet.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Ad libitum pro anno B Lc 24, 46-47

Oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die,
et prædicári in nómine eius pæniténtiam,
et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia.

Ad libitum pro anno C Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, véterem cum suis ratiónibus hóminem deponéntes,
illíus conversatióne vivámus,
ad cuius nos substántiam paschálibus remédiis transtulísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat, ego do vobis,

dicit Dóminus, allelúia.
Post communionem
Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia
Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10
Laudem dícite Deo nostro,
omnes qui timétis Deum, pusílli et magni,
quia facta est salus, et virtus,
et potéstas Christi eius, allelúia.
Collecta
Deus, qui renátis ex aqua et Spíritu Sancto
cæléstis regni pandis intróitum,
auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti,
ut, qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis,
nullis privéntur tua pietáte promíssis.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Rom 6, 8
Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, allelúia.
Post communionem
Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Cf. Ps 70, 8.23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia.
Collecta
Adésto, quǽsumus, Dómine, famíliæ tuæ,
et dignánter impénde,
ut, quibus fídei grátiam contulísti,
in resurrectióne Unigéniti tui
portiónem largiáris ætérnam.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem
Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo, allelúia.
Post communionem
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ex 15, 1-2
Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem, allelúia.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
propénsius his diébus tuam pietátem consequámur,
quibus eam plénius te largiénte cognóvimus,
ut, quos ab erróris calígine liberásti,
veritátis tuæ fírmius inhærére fácias documéntis.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,

unius summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem 2 Cor 5, 15
Pro ómnibus mórtuus est Christus,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit, allelúia.
Post communionem
Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ap 5, 12
Dignus est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam
et fortitúdinem et honórem, allelúia.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui grátiam domínicæ resurrectiónis cognóvimus,
ipsi per amórem Spíritus in novitátem vitæ resurgámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem
Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísmo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Deus, qui credéntes in te fonte baptísmatis innovásti,
hanc renátis in Christo concéde custódiam,
ut, omni erróris incúrsu devícto,
grátiam tuæ benedictiónis fidéliter servent.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant,
et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

DOMINICA IV PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 32, 5-6

Misericórdia Dómini plena est terra;
verbo Dómini cæli firmáti sunt, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
deduc nos ad societátem cæléstium gaudiórum,

ut eo pervéniat humílitas gregis,
quo procéssit fortitúdo pastóris.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem
Surréxit Pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, alléluia.
Post communionem
Gregem tuum, Pastor bone, placátus inténde,
et oves, quas pretióso Fílii tui sánguine redemísti,
in ætérnis páscuis collocáre dignéris.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Feria secunda
Ant. ad introitum Rom 6, 9
Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.
Collecta
Deus, lux perfécta beatórum, qui nobis tribuísti
paschália mystéria celebráre in terris,
fac nos, quǽsumus,
de grátiæ tuæ plenitúdine in ætérna sǽcula gaudére.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Io 20, 19
Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,

et dixit eis: Pax vobis, allelúia.
Post communionem
Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia
Ant. ad introitum Ap 19, 7.6
Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ mystéria cólimus,
redemptiónis nostræ suscípere lætítiam mereámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 46.26
Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.
Post communionem
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 50; 21, 23
Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.
Collecta

Deus, vita fidélium,
glória humílium, beatitúdo iustórum,
ad preces súpplicum benígnus inténde,
ut, qui promíssa tuæ sítiunt largitátis,
de tua semper abundántia repleántur.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16.19
Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.
Post communionem
Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9.20
Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.
Collecta
Deus, qui humánam natúram
supra primæ oríginis réparas dignitátem,
réspice ad pietátis tuæ ineffábile sacraméntum,
ut, quos regeneratiónis mystério dignátus es innováre,
in his dona tuæ perpétuæ grátiæ
benedictionísque consérves.
Per Dóminum.
Super oblata
Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,

ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Mt 28, 20
Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.
Post communionem
Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ap 5, 9-10
Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.
Collecta
Deus, qui et libertátis nostræ auctor es et salútis,
exáudi supplicántium voces,
et, quos sánguinis Fílii tui effusióne redemísti,
fac, ut per te vívere
et perpétua in te váleant incolumitáte gaudére.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Rom 4, 25
Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.
Post communionem
Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,

ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Sabbato

Ant. ad introitum Cf. 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Deus, qui sollemnitáte pascháli
cæléstia mundo remédia benígnus operáris,
Ecclésiæ tuæ indulgéntiam proséquere,
ut observántia temporális
ad vitam profíciat sempitérnam.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA V PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 97, 1-2

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit Dóminus;

ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
semper in nobis paschále pérfice sacraméntum,
ut, quos sacro baptísmate dignátus es renováre,
sub tuæ protectiónis auxílio multos fructus ásferant,
et ad ætérnæ vitæ gáudia perveníre concédas.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 15, 1.5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
déxtera tua perpétuo circúmdet auxílio,
ut, Fílii tui Unigéniti resurrectióne,
ab omni pravitáte defénsa,
donis cæléstibus prosequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat, ego do vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10

Laudem dícite Deo nostro,
omnes qui timétis Deum, pusílli et magni,
quia facta est salus, et virtus,
et potéstas Christi eius, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
da pópulo tuo fídei speíque constántiam,
ut non dubitémus impléndа,
quæ te nóvimus auctóre promíssa.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,

crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, allelúia.
Post communionem
Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria quarta
Ant. ad introitum Cf. Ps 70, 8.23
Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia.
Collecta
Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda famulórum,
ut, quos de incredulitátis ténebris liberásti,
numquam a tuæ veritátis luce discédant.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem
Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo, allelúia.
Post communionem
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quinta
Ant. ad introitum Cf. Ex 15, 1-2
Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta
Deus, cuius grátia iusti ex ímpiis
et beáti effícimur ex míseris,
adésto opéribus tuis, adésto munéribus,
ut quibus inest fídei iustificátio
non desit perseverántiæ fortitúdo.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem 2 Cor 5, 15
Pro ómnibus mórtuus est Christus,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit, allelúia.
Post communionem
Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ap 5, 12
Dignus est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam
et fortitúdinem et honórem, allelúia.
Collecta
Tríbue nobis, quǽsumus, Dómine,
mystériis paschálibus conveniénter aptári,
ut quæ lætánter exséquimur
perpétua virtúte nos tueántur et salvent.
Per Dóminum.
Super oblata
Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísmo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui nobis regeneratióne baptísmatis
cæléstem vitam conférre dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, quos immortalitátis éfficis iustificándo capáces,
usque ad plenitúdinem glóriæ, te moderánte, pervéniant.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant,
et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.

Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

DOMINICA VI PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Is 48, 20

Vocem iucunditátis annuntiáte, et audiátur,
annuntiáte usque ad extrémum terræ:
liberávit Dóminus pópulum suum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, hos lætítiæ dies,
quos in honórem Dómini resurgéntis exséquimur,
afféctu sédulo celebráre,
ut quod recordatióne percúrrimus
semper in ópere teneámus.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum, ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 14, 15-16

Si dilígitis me, mandáta mea serváte, dicit Dóminus.
Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectióne nos réparas,
fructum in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquimur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 7.6

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Præsta nobis, omnípotens et miséricors Deus,
ut in resurrectióne Christi Fílii tui
percipiámus veráciter portiónem.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 46.26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ad Missam matutinam

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti,
haec Missa etiam vespere adhibetur.

Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, quemádmodum mystério
resurrectiónis Fílii tui sollémnia cólimus,
ita et in advéntum eius gaudére
cum Sanctis ómnibus mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 530-534.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16.19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

IN ASCENSIONE DOMINI

Sollemnitas

Ubi sollemnitas Ascensionis non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ VII Paschæ.

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere pridie sollemnitatis sive ante sive post I Vesperas Ascensionis.

Ant. ad introitum Ps 67, 33.35

Regna terræ cantáte Deo, psállite Dómino,
qui ascéndit super cælum cæli;
magnificéntia et virtus eius in núbibus, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius Fílius hódie in cælos,
Apóstolis astántibus, ascéndit,
concéde nobis, quǽsumus,
ut secúndum eius promíssionem
et ille nobíscum semper in terris
et nos cum eo in cælo vívere mereámur.
Qui tecum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, cuius Unigénitus, Póntifex noster,
semper vivens sedet ad déxteram tuam
ad interpellándum pro nobis,
concéde nos adíre cum fidúcia ad thronum grátiæ,
ut misericórdiam tuam consequámur.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione, pp. 535-536.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Cf. Hebr 10, 12

Christus, unam pro peccátis ófferens hóstiam,
in sempitérnum sedet in déxtera Dei, allelúia.

Post communionem

Quæ ex altári tuo, Domine, dona percépimus,
accéndant in córdibus nostris cæléstis pátriæ desidérium,
et quo præcúrsor pro nobis introívit Salvátor,
fáciant nos, eius vestígia sectántes, conténdere.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Act 1, 11

Viri Galilǽi, quid admirámini aspiciéntes in cælum? Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum,
ita véniet, alléluia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, sanctis exsultáre gáudiis,
et pia gratiárum actióne lætári,
quia Christi Fílii tui ascénsio est nostra provéctio,
et quo procéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis.
Per Dóminum.

Vel:

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui hodiérna die
Unigénitum tuum Redemptórem nostrum
ad cælos ascendísse crédimus,
ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus.
Qui tecum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine, pro Fílii tui súpplices
venerábili nunc ascensióne deférimus:
præsta, quǽsumus, ut his commérciis sacrosánctis
ad cæléstia consurgámus.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Ascensionis.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu: Præfatio de Ascensione, pp. 535-536.

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,

qui in terra constitútos divína tractáre concédis,
præsta, quǽsumus,
ut illuc tendat christiánæ devotiónis affectus,
quo tecum est nostra substántia.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.
Feria quinta
In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti
Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9.20
Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.
Collecta
Deus, qui pópulum tuum
tuæ fecísti redemptiónis partícipem,
concéde nobis, quǽsumus,
ut de resurrectióne domínica perpétuo gratulémur.
Per Dóminum.
Super oblata
Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.
Præfatio paschalis, pp. 530-534.
Ant. ad communionem Mt 28, 20
Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.
Post communionem
Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ap 5, 9-10
Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.
Collecta
Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
érige nos ad consedéntem in déxtera tua
nostræ salútis auctórem,
ut, cum in maiestáte sua Salvátor noster advénerit,
quos fecísti baptísmo renásci,
fácias beáta immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.
In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:
Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut, quod tui Verbi sanctificatióne promíssum est,
evangélico ubíque compleátur efféctu,
et plenitúdo adoptiónis obtíneat
quod prædíxit testificátio veritátis.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.
Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.
Ant. ad communionem Rom 4, 25
Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem
Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Sabbato
Ant. ad introitum Cf. 1 Petr 2, 9
Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,

allelúia.

Collecta

Deus, cuius Fílius ad cælos ascéndens
Apóstolis Sanctum Spíritum dignátus est pollicéri,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut illi multifária doctrínæ cæléstis
múnera percepérunt,
ita nobis quoque spiritália dona concédas.
Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti ad Missam matutinam dicitur:

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
bonis opéribus semper infórma,
ut, ad melióra iúgiter contendéntes,
paschále mystérium studeámus habére perpétuum.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA VII PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Ps 26, 7-9

Exáudi, Dómine, vocem meam,

qua clamávi ad te.
Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum,
vultum tuum requíram;
ne avértas fáciem tuam a me, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Supplicatiónibus nostris, Dómine, adésto propítius,
ut, sicut humáni géneris Salvatórem
tecum in tua crédimus maiestáte,
ita eum usque ad consummatiónem sǽculi
manére nobíscum,
sicut ipse promísit, sentiámus.
Qui tecum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.
Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.

Ant. ad communionem Io 17, 22

Rogo, Pater, ut sint unum,
sicut et nos unum sumus, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut per hæc sacrosánta mystéria
in totíus Ecclésiæ confidámus córpore faciéndum,
quod eius præcéssit in cápite.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 609.

Feria secunda

Ant. ad introitum Act 1, 8

Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos,
et éritis mihi testes usque ad últimum terræ, allelúia.

Collecta

Advéniat nobis, quǽsumus, Dómine,
virtus Spíritus Sancti,

qua voluntátem tuam fidéli mente retinére,
et pia conversatióne deprómere valeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícia nos, Dómine, immaculáta puríficent,
et méntibus nostris supérnæ grátiæ dent vigórem.
Per Christum.
Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.
Ant. ad communionem Io 14, 18; 16, 22
Non vos relínquam órphanos, dicit Dóminus:
véniam ad vos íterum, et gaudébit cor vestrum, allelúia.
Post communionem
Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria tertia
Ant. ad introitum Ap 1, 17-18
Ego sum primus et novíssimus;
et vivus et fui mórtuus,
et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, allelúia.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.
Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.
Ant. ad communionem Io 14, 26
Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo,
ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis, dicit Dóminus, allelúia.
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,

humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis, allelúia.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, concéde propítius,
ut, Sancto Spíritu congregáta, toto sit corde tibi devóta,
et pura voluntáte concórdet.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus offício,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiónis dignánter adímple.
Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.

Ant. ad communionem Io 15, 26-27

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis,
Spíritum veritátis qui a Patre procédit,
ille testimónium perhibébit de me,
et vos testimónium perhibébitis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Grátiam tuam nobis, Dómine,
semper accúmulet divíni participátio sacraménti,
et, sua nos virtúte mundándo,
tanti múneris capáces indesinénter effíciat.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Hebr 4, 16

Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ,
ut misericórdiam consequámur,
et grátiam inveniámus in auxílio opportúno, allelúia.

Collecta
Spíritus tuus, quǽsumus, Dómine,
spiritália nobis dona poténter infúndat,
ut det nobis mentem, quæ tibi sit plácita,
et aptet nos tuæ propítius voluntáti.
Per Dóminum.
Super oblata
Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.
Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.
Ant. ad communionem Io 16, 7
Ego veritátem dico vobis, éxpedit vobis ut ego vadam;
si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos,
dicit Dóminus, allelúia.
Post communionem
Percépta mystéria, quǽsumus, Dómine,
et eruditióne nos ínstruant et participatióne restáurent,
ut ad spiritália mereámur múnera perveníre.
Per Christum.

Feria sexta
Ant. ad introitum Ap 1, 5-6
Diléxit nos Christus,
et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo, allelúia.
Collecta
Deus, qui nobis æternitátis áditum
glorificatióne Christi tui
et Sancti Spíritus illuminatióne reserásti,
concéde, quǽsumus,
ut, tanti doni párticeps,
devótio nostra profíciat,
et ad fídei transferámur augméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstias pópuli tui, quǽsumus, Dómine, miserátus inténde,
et, ut tibi reddántur accéptæ,
consciéntias nostras Sancti Spíritus emúndet advéntus.

Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.

Ant. ad communionem Io 16, 13

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Deus, cuius mystériis mundámur et páscimur,
tríbue, quǽsumus, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Sabbato

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne,
cum muliéribus et María Matre Iesu,
et frátribus eius, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui paschália festa perégimus,
hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Spíritus Sanctus advéniens divínis prǽparet sacraméntis,
quia ipse est remíssio ómnium peccatórum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione, pp. 530-536.

Ant. ad communionem Io 16, 14

Spíritus Sanctus, ille me clarificábit,
quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Annue, Dómine, nostris précibus miserátus,
ut, sicut de prætéritis ad nova sumus sacraménta transláti,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

DOMINICA PENTECOSTES

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere sabbati sive ante sive post I Vesperas dominicæ Pentecostes.

Ant. ad introitum Rom 5, 5; cf. 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui paschále sacraméntum
quinquagínta diérum voluísti mystério continéri,
præsta, ut, géntium facta dispersióne,
divisiónes linguárum ad unam confessiónem tui nóminis
cælésti múnere congregéntur.
Per Dóminum.

Vel:

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat,
et lux tuæ lucis corda eórum,
qui per tuam grátiam sunt renáti,
Sancti Spíritus illustratióne confírmet.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,
Spíritus tui benedictióne perfúnde,
ut per ipsa Ecclésiæ tuæ ea diléctio tribuátur,
per quam salutáris mystérii toto mundo véritas enitéscat.
Per Christum.

Præfatio de Pentecoste ut in Missa sequenti, pp. 445-447.

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 7, 37

Ultimo festivitátis die, stabat Iesus et clamábat dicens:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat, allelúia.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.

Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 610.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Sap 1, 7

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum,
et hoc quod cóntinet ómnia
sciéntiam habet vocis, allelúia.
Vel: Rom 5, 5; cf. 8, 11
Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui sacraménto festivitátis hodiérnæ
univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus Sancti dona defúnde,
et, quod inter ipsa evangélicæ prædicatiónis exórdia
operáta est divína dignátio,
nunc quoque per credéntium corda perfúnde.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, secúndum promissiónem Fílii tui,
Spíritus Sanctus huius nobis sacrifícii
copiósius revélet arcánum,
et omnem propítius réseret veritátem.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Pentecostes.

Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.
Tu enim, sacraméntum paschále consúmmans,
quibus, per Unigéniti tui consórtium,
fílios adoptiónis esse tribuísti,
hódie Spíritum Sanctum es largítus;
qui, princípio nascéntis Ecclésiæ,
et cunctis géntibus sciéntiam índidit deitátis,
et linguárum diversitátem in uníus fídei confessióne sociávit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Act 2,4.11

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto,
loquéntes magnália Dei, allelúia.

Post communionem

Deus, qui Ecclésiæ tuæ cæléstia dona largíris,
custódi grátiam quam dedísti,
ut Spíritus Sancti vígeat semper munus infúsum,
et ad ætérnæ redemptiónis augméntum
spirituális esca profíciat.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 610.

Ad populum dimittendum, diaconus vel, eo absente, ipse sacerdos cantat vel dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.

R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Absoluto tempore paschali, exstinguitur cereus paschalis, quem præstat intra baptisterium honorifice servari, ut ex eo, in Baptismatis celebratione accenso, cerei baptizatorum illuminentur.

Ubi feria II vel etiam III post Pentecosten sunt dies quibus fideles debent vel solent Missam frequentare, resumi potest Missa dominicæ Pentecostes, vel dici potest Missa de Spiritu Sancto, pp. 1168-1172.

TEMPUS “ PER ANNUM ”

1. Tempus “ per annum ” complectitur 34 vel 33 hebdomadas. Initium

sumit feria II, quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem, et pergit usque ad initium Quadragesimæ; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes, et explicit sabbato ante dominicam I Adventus.

2. Ratio computandi dominicas et hebdomadas " per annum " est sequens:

a) Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet primæ dominicæ " per annum "; hebdomada tamen quæ sequitur computatur prima " per annum ". Reliquæ dominicæ et hebdomadæ ordine progressivo numerantur usque ad initium Quadragesimæ.

b) Post Pentecosten, si hebdomadæ " per annum " sunt 34, resumitur series ab ea hebdomada, quæ immediate sequitur ultimam ante Quadragesimam celebratam, attendendo tamen quod Missæ dominicæ Pentecostes et sollemnitatis Ss.mæ Trinitatis locum tenent Missarum dominicalium. Si vero hebdomadæ " per annum" sunt 33, omittitur prima hebdomada, quæ sumenda esset post Pentecosten.

3. In Missali proinde exhibentur 34 Missæ pro dominicis et feriis huius temporis, quæ adhibentur hac ratione:

a) In dominicis sumitur de more Missa, quæ respondet numero dominicæ " per annum ", nisi occurrat sollemnitas vel festum Domini, quæ locum teneant dominicæ.

b) In feriis vero quælibet e 34 Missis dici potest, attenta utilitate pastorali fidelium.

4. In dominicis dicitur Glória in excélsis et Credo; in feriis vero omittitur et hymnus angelicus et symbolum.

5. Nisi adhibeatur Prex eucharistica, quae præfationem propriam habet, in dominicis, dicitur de dominicis " per annum", pp. 537-544; in feriis autem dicitur præfatio communis, pp. 557-562.

6. Ad communionem duplex ponitur antiphona, prior e psalmis, altera plerumque ex Evangelio. Una vel altera seligi potest, iuxta opportunitatem, illa tamen præferendo, quæ cum Evangelio Missæ forte concordet.

MISSÆ DOMINICALES ET COTIDIANÆ

HEBDOMADA I " PER ANNUM "

Dominica prima " per annum " fit festum Baptismatis Domini, pp. 190-193.

Ant. ad introitum

In excélso throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum, psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quǽsumus, Dómine,

supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ víderint convaléscant.
Per Dóminum.
Super oblata
Grata tibi sit, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio,
per quam et sanctificatiónem réferat,
et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 35, 10
Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.
Vel: Io 10, 10
Ego veni, ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.
Post communionem
Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas.
Per Christum.

DOMINICA II “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!
Vel: 1 Io 4, 16
Nos cognóvimus et credídimus caritáti,
quam Deus habet in nobis.
Post communionem
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

DOMINICA III “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 95, 1.6
Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Confléssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
dírige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Fílii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quǽsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 33, 6
Accédite ad Dóminum et illumináumini,
et fácies vestræ non confundéntur.
Vel: Io 8, 12
Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.
Post communionem
Præsta nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,

in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

DOMINICA IV “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natiónibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptiónis effícias.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel: Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quǽsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera profíciat.
Per Christum.

DOMINICA V “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus noster, qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsídium condidísti,
tríbue, quǽsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius fíliis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel: Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quǽsumus, ita vívere, ut, unum in Christo efféci,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

DOMINICA VI “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem,
et in locum refúgii, ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,

et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.
Collecta
Deus, qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc nos oblátio, quǽsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis ætérnæ.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 77, 29-30
Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.
Vel: Io 3, 16
Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.
Post communionem
Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quǽsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

DOMINICA VII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 12, 6
Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.
Super oblata
Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,

súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis profíciat ad salútem.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 9, 2-3
Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.
Vel: Io 11, 27
Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut illíus capiámus effectum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

DOMINICA VIII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 19-20
Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Collecta
Da nobis, quǽsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad prǽmium.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 12, 6
Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.
Vel: Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.
Post communionem
Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus effícias.
Per Christum.

DOMINICA IX " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 24, 16.18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.
Collecta
Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.
Super oblata
In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 16, 6
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus:
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Vel: Mc 11, 23.24
Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.
Post communionem
Rege nos Spíritu tuo, quǽsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpore et Sánguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,

intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

DOMINICA X “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procédunt,
tuis largíre supplícibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, quǽsumus, nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum,
et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adiútor meus.

Vel: 1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitátibus cleménter expédiat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

DOMINICA XI “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 26, 7.9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,

neque despícias me, Deus salutáris meus.
Collecta
Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatiónibus nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátiæ tuæ præsta semper auxílium,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actióne placeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnerum
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,
tríbue, quǽsumus, ut eórum
et corpóribus nostris subsídium non desit et méntibus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 26, 4
Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.
Vel: Io 17, 11
Pater sancte, serva eos in nómine tuo,
quos dedísti mihi, ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.
Post communionem
Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

DOMINICA XII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 27, 8-9
Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sǽculum.
Collecta
Sancti nóminis tui, Dómine,

timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 144, 15
Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
Vel: Io 10, 11.15
Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.
Post communionem
Sacri Córporis et Sánguinis pretiósi alimónia renováti,
quǽsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XIII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 46, 2
Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
Collecta
Deus, qui, per adoptiónem grátiæ,
lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quǽsumus, ut errórum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícui.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánter operáris effectus,
præsta, quǽsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 102, 1
Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.
Vel: Io 17, 20-21
Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.
Post communionem
Vivíficet nos, quǽsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et súmpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

DOMINICA XIV " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 47, 10-11
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est déxtera tua.
Collecta
Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 33, 9
Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.
Vel: Mt 11, 28
Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quǽsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

DOMINICA XV “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo;
satiábor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto
suménda concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Vel: Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quǽsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

DOMINICA XVI “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 53, 6.8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et clémenter grátiæ tuæ super eos dona multíplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis vígili custódia persevérent.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
unius sacrifícii perfectióne sanxísti,
áccipe sacrifícium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis profíciat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel: Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

DOMINICA XVII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 6-7.36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,

ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.
Collecta
Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
multíplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce, sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possímus inhærére mansúris.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria, grátiæ tuæ operánte virtúte,
et præséntis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 102, 2
Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.
Vel: Mt 5, 7-8
Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, divínum sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tríbue, quǽsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus profíciat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

DOMINICA XVIII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 69, 2.6
Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.
Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem gloriántur habére,
et creáta restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel: Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cæléstí récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsídio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fíeri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

DOMINICA XIX “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 73, 20.19.22.23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem, docénte Spíritu Sancto,
patérno nómine invocáre præsúmimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 147, 12.14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel: Cf. Io 6, 51

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sǽculi vita,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

DOMINICA XX “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

Vel: Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fíeri mereámur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

DOMINICA XXI “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod prǽcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel: Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quǽsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,

ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 85, 3.5

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die:
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem,
et præsta, ut in nobis,
religiónis augménto, quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutríta custódias.
Per Dóminum.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 30, 20

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.

Vel: Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutriméntum caritátis corda nostra confírmet,
quátenus ad tibi ministrándum in frátribus excitémur.
Per Christum.

DOMINICA XXIII " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Ps 118, 137.124

Iustus es, Dómine, et rectum iudícium tuum;
fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.
Collecta
Deus, per quem nobis
et redémptio venit et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas, et heréditas ætérna.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 41, 2-3
Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus:
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.
Vel: Io 8, 12
Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.
Post communionem
Da fidélibus tuis, Dómine,
quos et verbi tui et cæléstis sacraménti pábulo
nutris et vivíficas,
ita dilécti Fílii tui tantis munéribus profícere,
ut eius vitæ semper consórtes éffici mereámur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

DOMINICA XXIV “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Sir 36, 18
Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
ut prophétæ tui fidéles inveniántur;
exáudi preces servi tui, et plebis tuæ Israel.

Collecta

Réspice nos, rerum ómnium Deus creátor et rector,
et, ut tuæ propitiatiónis sentiámus effectum,
toto nos tríbue tibi corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et has oblatiónes famulórum tuórum benígnus assúme,
ut, quod sínguli ad honórem tui nóminis obtulérunt,
cunctis profíciat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 35, 8

Quam pretiósa est misericórdia tua, Deus!
Fílii hóminum sub umbra alárum tuárum confúgient.

Vel: Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis, cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus, participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Mentes nostras et córpora possídeat,
quǽsumus, Dómine, doni cæléstis operátio,
ut non noster sensus in nobis,
sed eius prævéniat semper effectus.
Per Christum.

DOMINICA XXV “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, qui sacræ legis ómnia constitúta
in tua et próximi dilectióne posuísti,
da nobis, ut, tua præcépta servántes,
ad vitam mereámur perveníre perpétuam.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis propitiátus assúme,

ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 118, 4-5
Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis;
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.
Vel: Io 10, 14
Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ.
Post communionem
Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis,
contínuis attólle benígnus auxíliis,
ut redemptiónis efféctum
et mystériis capiámus et móribus.
Per Christum.

DOMINICA XXVI “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Dan 3, 31.29.30.43.42
Omnia, quæ fecísti nobis, Dómine,
in vero iudício fecísti, quia peccávimus tibi,
et mandátis tuis non obœdívimus;
sed da glóriam nómini tuo,
et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ.
Collecta
Deus, qui omnipoténtiam tuam
parcéndo máxime et miserándo maniféstas,
multíplica super nos grátiam tuam,
ut, ad tua promíssa curréntes,
cæléstium bonórum fácias esse consórtes.
Per Dominum.
Super oblata
Concéde nobis, miséricors Deus,
ut hæc nostra oblátio tibi sit accépta,
et per eam nobis fons omnis benedictiónis aperiátur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 118, 49-50
Meménto verbi tui servo tuo, Dómine,

in quo mihi spem dedísti;
hæc me consoláta est in humilitáte mea.
Vel: 1 Io 3, 16
In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit;
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.
Post communionem
Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis
cæléste mystérium, ut simus eius in glória coherédes,
cui, mortem ipsíus annuntiándo, compátimur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

DOMINICA XXVII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Est 4, 17

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita,
et non est qui possit resístere voluntáti tuæ.
Tu enim fecísti ómnia, cælum et terram,
et univérsa quæ cæli ámbitu continéntur;
Dóminus universórum tu es.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ
et mérita súpplicum excédis et vota,
effúnde super nos misericórdiam tuam,
ut dimíttas quæ consciéntia métuit,
et adícias quod orátio non præsúmit.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus offício,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiónis dignánter adímple.
Per Christum.
Ant. ad communionem Lam 3, 25
Bonus est Dóminus sperántibus in eum,
ánimæ quærénti illum.
Vel: Cf. 1 Cor 10, 17
Unus panis et unum corpus multi sumus,

omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.
Post communionem
Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut de percéptis sacraméntis inebriémur atque pascámur,
quátenus in id quod súmimus transeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXVIII " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Ps 129, 3-4

Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est, Deus Israel.
Collecta
Tua nos, quǽsumus, Dómine, grátia
semper et prævéniat et sequátur,
ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine,
fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 33, 11
Dívites eguérunt et esuriérunt;
quæréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Vel: 1 Io 3, 2
Cum apparúerit Dóminus, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sícuti est.
Post communionem
Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosáncti
pascis aliménto,
ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA XXIX " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 16, 6.8

Ego clámavi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem,
et maiestáti tuæ sincéro corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbue nos, Dómine, quǽsumus,
donis tuis líbera mente servíre,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 32, 18-19

Ecce óculi Dómini super timéntes eum,
et in eis qui sperant super misericórdia eius;
ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame.

Vel: Mc 10, 45

Fílius hóminis venit,
ut daret ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
cæléstium rerum frequentatióne profícere,
ut et temporálibus benefíciis adiuvémur,
et erudiámur ætérnis.
Per Christum.

DOMINICA XXX “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Cf. Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quǽrite Dóminum, et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,

da nobis fídei, spei et caritátis augméntum,
et, ut mereámur ássequi quod promíttis,
fac nos amáre quod prǽcipis.
Per Dóminum.
Super oblata
Réspice, quǽsumus, Dómine,
múnera quæ tuæ offérimus maiestáti,
ut, quod nostro servítio géritur,
ad tuam glóriam pótius dirigátur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 19, 6
Lætábimur in salutári tuo,
et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Vel: Eph 5, 2
Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis,
oblatiónem Deo in odórem suavitátis.
Post communionem
Perfíciant in nobis, Dómine, quǽsumus,
tua sacraménta quod cóntinent,
ut, quæ nunc spécie gérimus,
rerum veritáte capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XXXI " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 37, 22-23
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus,
ne discédas a me; inténde in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.
Collecta
Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit,
ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur,
tríbue, quǽsumus, nobis,
ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Fiat hoc sacrifícium, Dómine, oblátio tibi munda,
et nobis misericórdiæ tuæ sancta largítio.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 15, 11
Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.
Vel: Io 6, 58
Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem,
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus.
Post communionem
Augeátur in nobis, quǽsumus, Dómine,
tuæ virtútis operátio,
ut, refécti cæléstibus sacraméntis,
ad eórum promíssa capiénda tuo múnere præparémur.
Per Christum.

DOMINICA XXXII " PER ANNUM "

Ant. ad introitum Cf. Ps 87, 3
Intret orátio mea in conspéctu tuo;
inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine.
Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde,
ut, mente et córpore páriter expedíti,
quæ tua sunt líberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifíciis præséntibus, Dómine,
quǽsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
pio consequámur afféctu.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 22, 1-2
Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.
Vel: Lc 24, 35
Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum in fractióne panis.
Post communionem
Grátias tibi, Dómine, reférimus sacro múnere vegetáti,

tuam cleméntiam implorántes,
ut, per infusiónem Spíritus tui,
in quibus cæléstis virtus introívit,
sinceritátis grátia persevéret.
Per Christum.

DOMINICA XXXIII “ PER ANNUM ”

Ant. ad introitum Ier 29, 11.12.14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
in tua semper devotióne gaudére,
quia perpétua est et plena felícitas,
si bonórum ómnium iúgiter serviámus auctóri.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum
et grátiam nobis devotiónis obtíneat,
et efféctum beátæ perennitátis acquírat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 72, 28

Mihi autem adhærére Deo bonum est,
pónere in Dómino Deo spem meam.

Vel: Mc 11, 23-24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

HEBDOMADA XXXIV “ PER ANNUM ”

Dominica ultima “ per annum” fit sollemnitas Domini nostri Iesu Christi universorum Regis, pp. 496-499.

Ant. ad introitum Cf. Ps 84, 9

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam,
et super sanctos suos,
et in eos qui convertúntur ad ipsum.

Collecta

Excita, quǽsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes,
ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes,
pietátis tuæ remédia maióra percípiant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacra múnera,
quæ tuo nómini iussísti dicánda,
et, ut per ea tuæ pietáti reddámur accépti,
fac nos tuis semper obœdíre mandátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Vel: Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére,
a te numquam separári permíttas.
Per Christum.

I N S O L L E M N I T A T I B U S D O M I N I “ PER ANNUM ” OCCURRENTIBUS

Dominica I post Pentecosten

SANCTISSIMÆ TRINITATIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater,

unigenitúsque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declárasti,
da nobis, in confessióne veræ fídei,
ætérnæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Sanctífica, quǽsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Sanctissimæ Trinitatis.

Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui cum Unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in unívs singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.
Quod enim de tua glória, reveláte te, crédimus,
hoc de Fílio tuo,
hoc de Spíritu Sancto,

sine discretióne sentímus.
Ut, in confessióne veræ sempiternǽque Deitátis,
et in persónis propríetas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æquálitas.
Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,
misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra
clamántem: Abba, Pater.

Post communionem

Profíciat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti suscéptio,
et sempitérnæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque indivíduæ Unitátis conféssio.
Per Christum.

Feria V post Ss.mam Trinitatem

SANCTISSIMI CORPORIS
ET SANGUINIS CHRISTI

Sollemnitas

Ubi sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

Ant. ad introitum Cf. Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquísti,
tríbue, quǽsumus,
ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári,
ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis et regnas cum Deo Patre

in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sǽcula sæculórum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.
Præfatio: De fructibus Ss.mæ Eucharistiæ.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu: Præfatio II vel I de Ss.ma Eucharistia, pp. 545-546.
Ant. ad communionem Io 6, 57
Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
Post communionem
Fac nos, quǽsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui
temporális percéptio præfigúrat.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Expedit ut processio fiat post Missam, in qua hostia in processione deferenda consecretur. Nihil tamen impedit quominus processio peragatur etiam post publicam et protractam adorationem quæ Missam sequatur. Si processio fit post Missam, expleta fidelium Communione, ostensorium, in quo posita est hostia consecrata, in altari collocatur. Dicta oratione post Communionem, omissis ritibus conclusionis, instruitur processio.

Feria VI post dominicam II post Pentecosten
SACRATISSIMI CORDIS IESU
Sollemnitas
Ant. ad introitum Ps 32, 11.19
Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,

ut qui, diléсti Fílii tui Corde gloriántes,
eius præcípua in nos benefícia recólimus caritátis,
de illo donórum fonte cælésti
supereffluéntem grátiam mereámur accípere.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui nobis in Corde Fílii tui,
nostris vulneráto peccátis,
infinítos dilectiónis thesáuros
misericórditer largíri dignáris,
concéde, quǽsumus,
ut, illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium,
dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Réspice, quǽsumus, Dómine,
ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum
et nostrórum expiátio delictórum.
Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,

ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salútis in gáudio.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ipsum in frátribus agnóscere discámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Dominica ultima “ per annum ”

DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI UNIVERSORUM REGIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Ap 5, 12; 1, 6

Dignus est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem et divinitátem
et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem.
Ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege,
ómnia instauráre voluísti,
concéde propítius,
ut tota creatúra, a servitúte liberáta,
tuæ maiestáti desérviat ac te sine fine colláudet.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam tibi, Dómine,
humánæ reconciliatiónis offeréntes,
supplíciter deprecámur,
ut ipse Fílius tuus cunctis géntibus
unitátis et pacis dona concédat.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio: De Christo universorum Rege.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Sacerdótem ætérnum et universórum Regem,
óleo exsultatiónis unxísti:
ut, seípsum in ara crucis
hóstiam immaculátam et pacíficam ófferens,
redemptiónis humánæ sacraménta perágeret:
et, suo subiéctis império ómnibus creatúris,
ætérnum et universále regnum
imménsæ tuæ tráderet maiestáti:
regnum veritátis et vitæ;
regnum sanctitátis et grátiæ;
regnum iustítiæ, amóris et pacis.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Ps 28, 10-11
Sedébit Dóminus Rex in ætérnum;
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.
Post communionem
Immortalitátis alimóniam consecúti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui Christi Regis universórum
gloriámur obœdíre mandátis,
cum ipso in cælésti regno sine fine vívere valeámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

O R D O M I S S Æ

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit,
dum cantus ad introitum peragitur.
Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris profunda inclinatione,
osculo altare veneratur et, pro opportunitate, crucem et altare
incensat. Postea cum ministris sedem petit.
Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant
se signo crucis, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:
In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.
Populus respondet:
Amen.
2. Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:
Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio
Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.
Vel:
Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.
Vel:
Dóminus vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit:
Pax vobis.
3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister, potest brevissimis verbis
introducere fideles in Missam diei.

Actus pænitentialis *

4. Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles
invitat, dicens:
Fratres, agnoscámus peccáta nostra,

ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.
Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis generalis perficiunt:
Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.
Deinde prosequuntur:
Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.
Sequitur absolutio sacerdotis:
Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimissís peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

* Die dominica, præsertim tempore paschali, loco consueti actus pænitentialis, quandoque fieri potest benedictio et aspersio aquæ in memoriam baptismi, ut in Appendice II (pp. 1249-1252).

Populus respondet:
Amen.
Vel:
5. Sacerdos fideles invitat ad actum pænitentialem:
Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.
Fit brevis pausa silentii.
Postea sacerdos dicit:
Miserére nostri, Dómine.
Populus respondet:
Quia peccávimus tibi.
Sacerdos:
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
Populus:
Et salutáre tuum da nobis.
Sequitur absolutio sacerdotis:
Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.
Populus respondet:
Amen.
Vel:
6. Sacerdos fideles invitat ad actum pænitentialem:
Fratres, agnoscámus peccáta nostra,

ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.
Fit brevis pausa silentii.
Postea sacerdos, vel diaconus vel alius minister, sequentes, vel alias, invocationes cum Kýrie, eléison profert:
Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.
Populus respondet:
Kýrie, eléison.
Sacerdos:
Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.
Populus:
Christe, eléison.
Sacerdos:
Qui ad déxteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis: Kýrie, eléison.
Populus:
Kýrie, eléison.
Sequitur absolutio sacerdotis:
Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.
Populus respondet:
Amen.
7. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.
V. Christe, eléison. R. Christe, eléison.
V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.
Aliæ melodiæ in Graduali romano inveniuntur.
8. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:
Toni integri in Graduali romano inveniuntur.
Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te,
benedícimus te,
adorámus te,
glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram.
Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.
Amen.

9. Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam, qua expleta, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

10. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

11. Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente.

12. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam ex ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

13. Sequitur Allelúia, vel alter cantus a rubricis statutus, prouti tempus liturgicum postulat.

14. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem profunde inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti.

Diaconus signat se signo crucis et respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto

dicit:
Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.
15. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris
pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:
Dóminus vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
Diaconus, vel sacerdos:
Léctio sancti Evangélii secúndum N.,
et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:
Glória tibi, Dómine.
Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur,
thurificat, et Evangelium proclamat.
16. Expleto Evangelio, diaconus, vel sacerdos acclamat:
Verbum Dómini.
Omnes respondent:
Laus tibi, Christe.
Deinde librum osculatur dicens secreto:
Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.
17. Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est
omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.
18. Homilia expleta, cantatur vel dicitur, quando præscribitur,
symbolum seu professio fidei:
Toni integri in Graduali romano inveniuntur.
Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum.
Et exspécto resurrectiónem mortuórum,
et vitam ventúri sæculi. Amen.

19. Loco symboli nicæno-constantinopolitani, præsertim tempore Quadragesimæ et tempore paschali, adhiberi potest symbolum baptismale Ecclesiæ Romanæ sic dictum Apostolorum.

Credo in unum Deum
Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ,
et in Iesum Christum, Fílium eius únicum,
Dóminum nostrum,

Ad verba quæ sequuntur, usque ad María Vírgine, omnes se inclinant.

qui concéptus est de Spíritu Sancto,
natus ex María Vírgine,
passus sub Póntio Piláto,
crucifíxus, mórtuus, et sepúltus,
descéndit ad ínferos,
tértia die resurréxit a mórtuis,
ascéndit ad cælos,
sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis,
inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.
Credo in Spíritum Sanctum,
sanctam Ecclésiam cathólicam,
sanctórum communiónem,

remissiónem peccatórum,
carnis resurrectiónem,
vitam ætérnam. Amen.

20. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

21. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem, pallam et missale super altare collocant.

22. Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

23. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

24. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

25. Postea sacerdos accipit calicem, eumque ambabus manibus aliquantulum elevatum super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

26. Postea sacerdos, profunde inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

27. Et, pro opportunitate, incensat oblata, crucem et altare. Postea vero diaconus vel alius minister incensat sacerdotem et populum.

28. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:
Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.
29. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:
Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.
Populus surgit et respondet:
Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.
30. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata; qua conclusa, populus acclamat:
Amen.

PREX EUCHARISTICA

31. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.
Tonus simplex introductionis invenitur in Appendice I (p. 1229).
Manus extendens, dicit:
Dóminus vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
Sacerdos, manus elevans, prosequitur:
Sursum corda.
Populus:
Habémus ad Dóminum.
Sacerdos, manibus extensis, subdit:
Grátias agámus Dómino Deo nostro.
Populus:
Dignum et iustum est.
Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.
In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:
Aliæ melodiæ in Graduali romano inveniuntur.
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

32. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti partes præsertim præcipuas Precis eucharisticæ cantare, ut infra, pp. 623ss., notis ditantur.
In Prece eucharistica prima, seu Canone romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO I DE ADVENTU

De duobus adventibus Christi

33. Sequens præfatio dicitur: in Missis de tempore a prima dominica Adventus usque ad diem 16 decembris; in ceteris Missis, quæ celebrantur eodem tempore et præfatione propria carent.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, primo advéntu in humilitáte carnis assúmptæ,
dispositiónis antíquæ munus implévit,
nobísque salútis perpétuæ trámitem reserávit:
ut, cum secúndo vénerit in suæ glória maiestátis,
manifésto demum múnere capiámus,
quod vigilántes nunc audémus exspectáre promíssum.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE ADVENTU

De duplici exspectatione Christi

34. Sequens præfatio dicitur: in Missis de tempore a die 17 ad

diem 24 decembris; in ceteris Missis, quæ celebrantur eodem tempore et præfatione propria carent.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quem prædixérunt cunctórum præcónia prophetárum,
Virgo Mater ineffábili dilectióne sustínuit,
Ioánnes cécinit affutúrum et adésse monstrávit.
Qui suæ nativitátis mystérium
tríbuit nos præveníre gaudéntes,
ut et in oratióne pervígiles
et in suis invéniat láudibus exsultántes.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE NATIVITATE DOMINI

De Christo luce

35. Sequens præfatio dicitur in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava, infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent, et in feriis temporis Nativitatis.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia per incarnáti Verbi mystérium
nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit:
ut, dum visibíliter Deum cognóscimus,
per hunc in invisibílium amórem rapiámur.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 573.
In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc., usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO II DE NATIVITATE DOMINI

De restauratione universa in Incarnatione

36. Sequens præfatio dicitur in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava, infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent, et in feriis temporis Nativitatis.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

per Christum Dóminum nostrum.
Qui, in huius venerándi festivitáte mystérii,
invisíbilis in suis, visíbilis in nostris appáruit,
et ante témpora génitus esse cœpit in témpore;
ut, in se érigens cuncta deiécta,
in íntegrum restitúeret univérsa,
et hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret.
Unde et nos, cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 573.
In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc., usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO III DE NATIVITATE DOMINI

De commercio in Incarnatione Verbi

37. Sequens præfatio dicitur in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava, infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent, et in feriis temporis Nativitatis.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem hódie commércium nostræ reparatiónis effúlsit,
quia, dum nostra fragílitas a tuo Verbo suscípitur,
humána mortálitas non solum

in perpétuum transit honórem,
sed nos quoque, mirándo consórtio, reddit ætérnos.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 573.
In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc., usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO DE EPIPHANIA DOMINI

De Christo lumine gentium

38. Sequens præfatio dicitur in Missis de sollemnitate Epiphaniæ. Dici potest, una cum præfationibus de Nativitate, etiam diebus post Epiphaniam usque ad sabbatum, quod præcedit festum Baptismi Domini.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia ipsum in Christo salútis nostræ mystérium
hódie ad lumen géntium revelásti,
et, cum in substántia nostræ mortalitátis appáruit,
nova nos immortalitátis eius glória reparásti.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
In sollemnitate Epiphaniæ, quando adhibetur Canon romanus dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 573.

PRÆFATIO I DE QUADRAGESIMA

De spiritali significatione Quadragesimæ

39. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia fidélibus tuis dignánter concédis
quotánnis paschália sacraménta
in gáudio purificátis méntibus exspectáre:
ut, pietátis offícia et ópera caritátis propénsius exsequéntes,
frequentatióne mysteriórum, quibus renáti sunt,
ad grátiæ filiórum plenitúdinem perducántur.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE QUADRAGESIMA

De spiritali pænitentia

40. S e q u e n s p r æ f a t i o d i c i t u r t e m p o r e Q u a d r a g e s i m æ , p r æ s e r - t i m v e r o i n d o m i n i c i s , q u a n d o n o n e s t d i c e n d a a l i a p r æ f a t i o m a - g i s p r o p r i a .

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fíliis tuis ad reparándam méntium puritátem,
tempus præcípuum salúbriter statuísti,
quo, mente ab inordinátis afféctibus expedíta,
sic incúmberent transitúris
ut rebus pótius perpétuis inhærérent.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE QUADRAGESIMA

De fructibus abstinentiæ

41. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui nos per abstinéntiam tibi grátias reférre voluísti,

ut ipsa et nos peccatóres ab insoléntia mitigáret,
et, egéntium profíciens aliménto,
imitatóres tuæ benignitátis effíceret.
Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE QUADRAGESIMA

De fructibus ieiunii

42. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui corporáli ieiúnio vítia cómprimis, mentem élevas,
virtútem largíris et prǽmia:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE PASSIONE DOMINI

De virtute Crucis

43. Sequens præfatio dicitur infra hebdomadam quintam Quadragesimæ, et in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia per Fílii tui salutíferam passiónem
sensum confiténdæ tuæ maiestátis totus mundus accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE PASSIONE DOMINI

De victoria Passionis

44. Sequens præfatio dicitur in feriis II, III et IV Hebdomadæ sanctæ.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Cuius salutíferæ passiónis et gloriósæ resurrectiónis dies
appropinquáre noscúntur,

quibus et de antíqui hostis supérbia triumphátur,
et nostræ redemptiónis recólitur sacraméntum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS I

De mysterio paschali

45. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: in hac potíssimum nocte; a die Paschæ et per totam octavam: in hac potíssimum die; alias: in hoc potíssimum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hac potíssimum nocte (die) gloriósius prædicáre,
(sed in hoc potíssimum gloriósus prædicáre,)
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.
Ipse enim verus est Agnus
qui ábstulit peccáta mundi.
Qui mortem nostram moriéndo destrúxit,
et vitam resurgéndo reparávit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
Quando adhibetur Canon romanus, dicuntur Communicántes et
Hanc ígitur propria, ut infra pp. 573-574.
In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.

PRÆFATIO PASCHALIS II

De vita nova in Christo
46. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.
Per quem in ætérnam vitam fílii lucis oriúntur,
et regni cæléstis átria fidélibus reserántur.
Quia mors nostra est eius morte redémpta,
et in eius resurrectióne vita ómnium resurréxit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS III

De Christo vivente et semper interpellante pro nobis
47. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.
Qui se pro nobis offérre non désinit,
nosque apud te perénni advocatióne defféndit;
qui immolátus iam non móritur,
sed semper vivit occísus.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS IV

De restauratione universi per mysterium paschale

48. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.
Quia, vetustáte destrúcta, renovántur univérsa deiécta,
et vitæ nobis in Christo reparátur intégritas.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS V

De Christo sacerdote et victima

49. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.
Qui, oblatióne córporis sui,
antíqua sacrifícia in crucis veritáte perfécit,
et, seípsum tibi pro nostra salúte comméndans,
idem sacérdos, altáre et agnus exhíbuit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE ASCENSIONE DOMINI

De mysterio Ascensionis

50. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis quæ præfatione propria carent.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia Dóminus Iesus, Rex glóriæ,
peccáti triumphátor et mortis,
mirántibus Angelis, ascéndit (hódie) summa cælórum,
Mediátor Dei et hóminum,
Iudex mundi Dominúsque virtútum;
non ut a nostra humilitáte discéderet,
sed ut illuc confiderémus, sua membra, nos súbsequi
quo ipse, caput nostrum principiúmque, præcéssit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
In die Ascensionis, quando adhibetur Canon romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 573.

PRÆFATIO II DE ASCENSIONE DOMINI
De mysterio Ascensionis
51. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis quæ præfatione propria carent.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui post resurrectiónem suam

ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit,
et ipsis cernéntibus est elevátus in cælum,
ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
In die Ascensionis, quando adhibetur Canon romanus, dicitur
Communicántes proprium, ut infra, p. 573.

PRÆFATIO I DE DOMINICIS “ PER ANNUM ”

De mysterio paschali et de populo Dei

52. Sequens præfatio dicitur in dominicis “ per annum ”.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Cuius hoc miríficum fuit opus per paschále mystérium,
ut de peccáto et mortis iugo ad hanc glóriam vocarémur,
qua nunc genus eléctum, regále sacerdótium,
gens sancta et acquisitiónis pópulus dicerémur,
et tuas annuntiarémus ubíque virtútes,
qui nos de ténebris ad tuum admirábile lumen vocásti.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DOMINICIS “ PER ANNUM ”

De mysterio salutis

53. Sequens præfatio dicitur in dominicis “ per annum ”.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, humánis miserátus erróribus,
de Vírgine nasci dignátus est.
Qui, crucem passus, a perpétua morte nos liberávit
et, a mórtuis resúrgens, vitam nobis donávit ætérnam.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DOMINICIS “ PER ANNUM ”

De salvatione hominis per hominem

54. Sequens præfatio dicitur in dominicis “ per annum ”.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Ad cuius imménsam glóriam pertinére cognóscimus
ut mortálibus tua deitáte succúrreres;
sed et nobis providéres de ipsa
mortalitáte nostra remédium,
et pérditos quosque unde períerant, inde salváres,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces
ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DOMINICIS “ PER ANNUM ”

De historia salutis

55. Sequens præfatio dicitur in dominicis “ per annum ”.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Ipse enim nascéndo vetustátem hóminum renovávit,
patiéndo delévit nostra peccáta,
ætérnæ vitæ áditum præstitit a mórtuis resurgéndo,
ad te Patrem ascendéndo cæléstes iánuas reserávit.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,

hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DOMINICIS " PER ANNUM "

De creatione

56. Sequens præfatio dicitur in dominicis " per annum ".

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui ómnia mundi eleménta fecísti,
et vices disposuísti témporum variári;
hóminem vero formásti ad imáginem tuam,
et rerum ei subiecísti univérsa mirácula,
ut vicário múnere dominarétur ómnibus quæ creásti,
et in óperum tuórum magnálibus iúgiter te laudáret,
per Christum Dóminum nostrum.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VI DE DOMINICIS " PER ANNUM "

De pignore æterni Paschatis

57. Sequens præfatio dicitur in dominicis " per annum ".

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In quo vívimus, movémur et sumus,
atque in hoc córpore constitúti
non solum pietátis tuæ cotidiános experímur efféctus,
sed æternitátis étiam pígnora iam tenémus.
Primítias enim Spíritus habéntes,
per quem suscitásti Iesum a mórtuis,
paschále mystérium sperámus nobis esse perpétuum.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VII DE DOMINICIS “ PER ANNUM ”

De salute per obœdientiam Christi

58. Sequens præfatio dicitur in dominicis “ per annum ”.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia sic mundum misericórditer dilexísti,
ut ipsum nobis mítteres Redemptórem,
quem absque peccáto
in nostra voluísti similitúdine conversári,
ut amáres in nobis quod diligébas in Fílio,
cuius obœdiéntia sumus ad tua dona reparáti,
quæ per inobœdiéntiam amiserámus peccándo.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VIII DE DOMINICIS " PER ANNUM "

De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis

59. Sequens præfatio dicitur in dominicis " per annum ".

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia fílios, quos longe peccáti crimen abstúlerat,
per sánguinem Fílii tui Spiritúsque virtúte,
in unum ad te dénuo congregáre voluísti:
ut plebs, de unitáte Trinitátis adunáta,
in tuæ laudem sapiéntiæ multifórmis
Christi corpus templúmque Spíritus noscerétur Ecclésia.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SS.MA EUCHARISTIA

De sacrificio et de sacramento Christi

60. Sequens præfatio dicitur in Missa " In Cena Domini "; dici potest etiam in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, verus æternúsque Sacérdos,
formam sacrifícii perénnis instítuens,
hóstiam tibi se primus óbtulit salutárem,
et nos, in sui memóriam, præcépit offérre.
Cuius carnem pro nobis immolátam
dum súmimus, roborámur,
et fusum pro nobis sánguinem dum potámus, ablúimur.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
Quando adhibetur Canon romanus, in Missa “ In Cena Domini ” dicuntur Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propria, pp. 306-307.

PRÆFATIO II DE SS.MA EUCHARISTIA
De fructibus Sanctissimæ Eucharistiæ
61. Sequens præfatio dicitur in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens,
salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sǽcula,
Agnum sine mácula se tibi óbtulit,
perféctæ laudis munus accéptum.
Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctíficas,
ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis,
una fides illúminet, cáritas una coniúngat.
Ad mensam ígitur accédimus tam mirábilis sacraménti,
ut, grátiæ tuæ suavitáte perfúsi,
ad cæléstis formæ imáginem transeámus.
Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum proclamámus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE

De Maternitate beatae Mariæ Virginis

62. Sequens præfatio dicitur in Missis de beata Maria Virgine, addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in ... beátæ Maríæ semper Vírginis collaudáre,
benedícere et prædicáre.
Quæ et Unigénitum tuum
Sancti Spíritus obumbratióne concépit,

et, virginitátis glória permanénte,
lumen ætérnum mundo effúdit,
Iesum Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces
ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

63. Sequens præfatio dicitur in Missis de beata Maria Virgine.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
et potíssimum, beátæ Vírginis Maríæ memóriam recoléntes,
cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.
Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
ac tuam in sǽcula prorogásti misericórdiæ largitátem,
cum, ancíllæ tuæ humilitátem aspíciens,
per eam dedísti humánæ salútis auctórem,
Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE APOSTOLIS

De Apostolis pastoribus populi Dei

64. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum, præsertim sanctorum Petri et Pauli.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui gregem tuum, Pastor ætérne, non déseris,
sed per beátos Apóstolos contínua protectióne custódis,
ut iísdem rectóribus gubernétur,
quos Fílii tui vicários eídem contulísti præésse pastóres.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE APOSTOLIS

De apostolico fundamento et testimonio

65. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quóniam Ecclésiam tuam
in apostólicis tribuísti consístere fundaméntis,
ut signum sanctitátis tuæ in terris manéret ipsa perpétuum,
et cæléstia præbéret cunctis homínibus documénta.
Quaprópter nunc et usque in sǽculum
cum omni milítia Angelórum
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS

De gloria Sanctorum

66. Sequens præfatio dicitur in Missis “ de omnibus Sanctis ”, de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et eórum coronándo mérita tua dona corónas.
Qui nobis eórum conversatióne largíris exémplum,
et communióne consórtium, et intercessióne subsídium;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti

et immarcescíbilem cum eis corónam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque multíplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS

De actione Sanctorum

67. Sequens præfatio dicitur in Missis " de omnibus Sanctis ", de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiam tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobísque certíssima præbes tuæ dilectiónis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salútis impléenda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum. Dici potest in memoriis ipsorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quóniam beáti mártyris N. pro confessióne nóminis tui,
ad imitatiónem Christi,
sanguis effúsus tua mirabília maniféstat,
quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
et vires infírmas ad testimónium róboras,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS MARTYRIBUS

De mirabilibus Dei in martyrum victoria

69. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum. Dici potest in memoriis ipsorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quóniam tu magnificáris in tuórum laude Sanctórum,
et quidquid ad eórum pértinet passiónem,
tuæ sunt ópera miránda poténtiæ:
qui huius fídei tríbuis cleménter ardórem,
qui súggeris perseverántiæ firmitátem,
qui largíris in agóne victóriam,
per Christum Dóminum nostrum.
Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS
De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia
70. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Pastorum.
Dici potest in memoriis ipsorum.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia sic tríbuis Ecclésiam tuam sancti N. festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
verbo prædicatiónis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

71. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Sanctarum Virginum et Sanctorum Religiosorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ oríginis révocas sanctitátem,
et perdúcis ad experiénda dona,
quæ in novo sæculo sunt habénda.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS I

De universali restauratione in Christo

72. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenitúdine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sánguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salútis ætérnæ.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS II

De salute per Christum

73. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui bonitáte hóminem condidísti,
ac iustítia damnátum misericórdia redemísti:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS III

Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis

74. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui per Fílium dilectiónis tuæ,
sicut cónditor géneris es humáni,
ita benigníssimus reformátor.
Unde mérito tibi cunctæ sérviunt creatúræ,
te redémpti rite colláudant univérsi,
et uno Sancti tui te corde benedícunt.
Quaprópter et nos cum ómnibus te Angelis celebrámus,
iucúnda semper confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS IV

De laude, dono Dei

75. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia, cum nostra laude non égeas,
tuum tamen est donum quod tibi grates rependámus,
nam te non augent nostra præcónia,
sed nobis profíciunt ad salútem,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS V

Proclamatio mysterii Christi

76. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius mortem in caritáte celebrámus,
resurrectiónem fide vívida confitémur,
advéntum in glória spe firmíssima præstolámur.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosanna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS VI
De mysterio salutis in Christo
77. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectiónem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS

De spe resurrectionis in Christo

78. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In quo nobis spes beátæ resurrectiónis effúlsit,
ut, quos contrístat certa moriéndi condício,
eósdem consolétur futúræ immortalitátis promíssio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
ætérna in cælis habitátio comparátur.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS

Christus mortuus est pro vita nostra

79. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,

nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Ipse enim mortem unus accépit,
ne omnes nos morerémur;
immo unus mori dignátus est,
ut omnes tibi perpétuo viverémus.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DEFUNCTIS

Christus, salus et vita

80. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum:
Qui est salus mundi, vita hóminum, resurréctio mortuórum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DEFUNCTIS

De vita terrena ad gloriam cælestem

81. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
peccáti lege absólvimur.
Et, qui per mortem Fílii tui redémpti sumus,
ad ipsíus resurrectiónis glóriam
tuo nutu excitámur.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DEFUNCTIS

De resurrectione nostra per victoriam Christi

82. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietátis et grátiæ

quod, pro peccáto morte consúmpti,
per Christi victóriam redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.
Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I
seu CANON ROMANUS

83. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Sequitur Præfatio iuxta rubricas proferenda, quæ concluditur:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sabaóth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
84. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum,
Dóminum nostrum,
súpplices rogámus ac pétimus,
iungit manus et dicit:
uti accépta hábeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:

et benedícas + hæc dona, hæc múnera,
hæc sancta sacrifícia illibáta,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Antístite nostro N. *
et ómnibus orthodóxis atque cathólicæ
et apostólicæ fídei cultóribus.

85. Commemoratio pro vivis.
Meménto, Dómine,
famulórum famularúmque tuárum N. et N.
Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.
Deinde, manibus extensis, prosequitur:
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis,
pro se suísque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.
86. Infra Actionem.
Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
, sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomǽi, Matthǽi,
Simónis et Thaddǽi:

Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

COMMUNICANTES PROPRIA

In Nativitate Domini et per octavam

Communicántes,
et (noctem sacratíssimam) diem sacratíssimum celebrántes,
(qua) quo beátæ Maríæ intemeráta virgínitas
huic mundo édidit Salvatórem:
sed et memóriam venerántes,
in primis eiúsdem gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: +

In Epiphania Domini

Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Unigénitus tuus, in tua tecum glória coætérnus,
in veritáte carnis nostræ visibíliter corporális appáruit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: +

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

Communicántes,
et (noctem sacratíssimam) diem sacratíssimum celebrántes
Resurrectiónis Dómini nostri Iesu Christi secúndum carnem:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: +

In Ascensione Domini

Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster, unigénitus Fílius tuus,
unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam
in glóriæ tuæ déxtera collocávit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: +

In dominica Pentecostes
Communicántes,
et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes,
quo Spíritus Sanctus
Apóstolis in ígneis linguis appáruit:

sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: +
87. Manibus extensis, prosequitur:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus
pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
88. Tenens manus expansas super oblata, dicit:
Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.
89. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui, prídie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.

90. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in re m i s s i ó n e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

91. Deinde dicit:
Mystérium fídei.
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
92. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Unde et mémores, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiónis,
sed et in cælos gloriósæ ascensiónis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnæ
et Cálicem salútis perpétuæ.
93. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech,
sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.
94. Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:
Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
sumpsérimus,
erigit se atque seipsum signat, dicens:

omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
95. Commemoratio pro defunctis
Manibus extensis, dicit:
Meménto étiam, Dómine,
famulórum famularúmque tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fídei,
et dórmiunt in somno pacis.
Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.
Deinde, extensis manibus, prosequitur:
Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

96. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:
Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro,
Felicitáte, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti,
sed véniæ, quǽsumus, largítor admítte.
Iungit manus.
Per Christum Dóminum nostrum.
97. Et prosequitur:
Per quem hæc ómnia, Dómine,

semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

98. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Tonus simplex in Appendice, p. 1230.

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat:

Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 597.

PREX EUCHARISTICA II

99. Quamvis præfatione propria instructa sit, Prex eucharistica hæc adhiberi potest etiam cum aliis præfationibus, cum iis præsertim quæ mysterium salutis compendiose repræsentant, v. gr. cum præfationibus communibus.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater,
semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectiónem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis

glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

100. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

101. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Hæc ergo dona, quǽsumus,
Spíritus tui rore sanctífica,

iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:

ut nobis Corpus et + Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

102. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,

accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accépit panem et grátias agens fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.

103. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,

accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accípiens et cálicem
íterum tibi grátias agens dedit discípulis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissión e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

C a l i c e m o s t e n d i t p o p u l o , d e p o n i t s u p e r c o r p o r a l e , e t g e n u - f l e x u s a d o r a t .

104. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

105. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur mortis et resurrectiónis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salútis offérimus,
grátias agéntes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.
Et súpplices deprecámur
ut Córporis et Sánguinis Christi partícipes
a Spíritu Sancto congregémur in unum.
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N. *
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta) fuit

similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus.
Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiónis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.
Omnium nostrum, quǽsumus, miserére,
ut cum beáta Dei Genetríce Vírgine María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sǽculo placuérunt,
ætérnæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus
iungit manus
per Fílium tuum Iesum Christum.
106. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Tonus simplex in Appendice, p. 1230.
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus communionis, p. 597.

PREX EUCHARISTICA III

107. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Sequitur Præfatio iuxta rubricas proferenda, quæ concluditur:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sabaóth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

108. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.
109. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Súpplices ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignéris,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et + Sanguis fiant
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,

iungit manus
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.
110. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:
Ipse enim in qua nocte tradebátur
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.
111. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est,

accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissión e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
C a l i c e m o s t e n d i t p o p u l o , d e p o n i t s u p e r c o r p o r a l e , e t g e n u - f l e x u s a d o r a t .

112. Deinde dicit:
Mystérium fídei.
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
113. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectiónis
et ascensiónis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrifícium vivum et sanctum.
Réspice, quǽsumus, in oblatiónem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatióne placári,

concéde, ut qui Córpore et Sánguine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.
Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,
in primis cum beatíssima Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
et ómnibus Sanctis,
quorum intercessióne
perpétuo apud te confídimus adiuvári.
Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis profíciat,
quaésumus, Dómine,
ad totíus mundi pacem atque salútem.
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N., *
cum episcopáli órdine et univérso clero
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
adésto propítius.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.
+ Fratres nostros defúnctos
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. +
114. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Tonus simplex in Appendice, p. 1230.
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória

per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

115. Quando hæc Prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:
+ Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta)
fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit córpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúnctos,
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérges ab óculis nostris,
quia te, sícuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sǽcula,
et te sine fine laudábimus,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. +

PREX EUCHARISTICA IV

116. Præfatio huius Precis eucharisticæ mutare non licet ratione structuræ ipsius Precis, quæ summarium historiæ salutis præbet.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sǽcula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíbilem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérviunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter gloríficant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatióne confitémur, canéntes:
Aliæ melodiæ in Graduali romano inveniuntur.
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

117. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérviens,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicítiam tuam, non obœ´ diens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fœ´dera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti in exspectatióne salútis.

Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine témporum,
Unigénitum tuum nobis mítteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condiciónis forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptiónem captívis,
mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatiónem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,
a te, Pater, misit Spíritum Sanctum
primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatiónem compléret.

118. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Quǽsumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et + Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi
iungit manus
ad hoc magnum mystérium celebríndum,
quod ipse nobis relíquit in fœdus ætérnum.
119. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:

et cenántibus illis
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit panem, benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.
120. Postea prosequitur:
Símili modo
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in re m i s s i ón e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus
adorat.
121. Deinde dicit:
Mystérium fídei.
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,

qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
122. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Unde et nos, Dómine, redemptiónis nostræ
memoriále nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descénsum ad ínferos recólimus,
eius resurrectiónem
et ascensiónem ad tuam déxteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Sánguinem,
sacrifícium tibi acceptábile et toti mundo salutáre.
Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclésiæ tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.
Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N., * et Episcopórum órdinis univérsi,
sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti.
Nobis ómnibus, fíliis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cónsequi valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérsa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,

iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largíris.
123. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Tonus simplex in Appendice, p. 1230.
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.
Ritus communionis
124. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:
Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:
Extendit manus et, una cum populo, pergit:
Alii toni in Appendice, pp. 1242-1243.
Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.
125. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:
Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
Iungit manus.
Populus orationem concludit, acclamans:
Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória

in sǽcula.
126. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:
Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Iungit manus.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Populus respondet:
Amen.
127. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:
Pax Dómini sit semper vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
128. Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:
Offérte vobis pacem.
Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.
129. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:
Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis
Dómini nostri Iesu Christi
fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.
130. Interim cantatur vel dicitur:
Aliæ melodiæ in Graduali romano inveniuntur.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.
Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur.
Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.
131. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:
Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,

et a te numquam separári permíttas.
Vel:
Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.
132. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce dicit:
Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.
Et una cum populo semel subdit:
Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.
133. Et sacerdos, versus ad altare, secreto dicit:
Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.
Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:
Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.
Et reverenter sumit Sanguinem Christi.
134. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:
Corpus Christi.
Communicandus respondet:
Amen.
Et communicatur.
Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.
135. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.
136. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, inchoatur cantus ad Communionem.
137. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.
Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:
Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.
138. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut aliud canticum laudis aut hymnus proferri potest.
139. Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum, iunctis manibus, dicit:

Orémus.
Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:
Amen.

Ritus conclusionis

140. Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
141. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:
Dóminus vobíscum.
Populus respondet:
Et cum spíritu tuo.
Sacerdos benedicit populum, dicens:
Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, c et Spíritus Sanctus.
Populus respondet:
Amen.
142. Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 606ss.).
143. In Missa pontificali celebrans accipit mitram et, extendens manus, dicit:
Omnes respondent:
Celebrans dicit:
Omnes respondent:
Celebrans dicit:
Omnes respondent:
Tunc celebrans, accepto, si eo utitur, baculo, dicit:
ter signum crucis super populum faciens, addit:
Omnes:

Celebrans dicit:
Dóminus vobíscum.
Omnes respondent:
Et cum spíritu tuo.
Celebrans dicit:
Sit nomen Dómini benedíctum.
Omnes respondent:
Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
Celebrans dicit:
Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
Omnes respondent:

Qui fecit cælum et terram.
Tunc celebrans, accepto, si eo utitur, baculo, dicit:
Benedícat vos omnípotens Deus,
ter signum crucis super populum faciens, addit:
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
Omnes:
Amen.
144. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad populum dicit:
Ite, missa est.
Populus respondet:
Deo grátias.
145. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique profunda inclinatione cum ministris, recedit.
146. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

BENEDICTIONES IN FINE MISSÆ ET ORATIONES SUPER POPULUM

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.
Diaconus, vel, eo deficiente, ipse sacerdos, dicit invitatorium:
Inclináte vos ad benedictiónem. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit benedictionem, omnibus respondentibus:
Amen.

I. In celebrationibus de tempore

1. In Adventu

Omnípotens et miséricors Deus, cuius Unigéniti advéntum
et prætéritum créditis, et futúrum exspectátis,
eiúsdem advéntus vos illustratióne sanctíficet
et sua benedictióne locuplétet.
R. Amen.
In præséntis vitæ stádio reddat vos in fide stábiles,
spe gaudéntes, et in caritáte efficáces.
R. Amen.
Ut, qui de advéntu Redemptóris nostri
secúndum carnem devóta mente lætámini,
in secúndo, cum in maiestáte sua vénerit,
prǽmiis ætérnæ vitæ ditémini.

R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Filii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

2. In Nativitate Domini

Deus infinítæ bonitátis,
qui incarnatióne Fílii sui mundi ténebras effugávit,
et eius gloriósa nativitáte

hanc noctem (diem) sacratíssimam irradiávit,
effúget a vobis ténebras vitiórum,
et irrádiet corda vestra luce virtútum.
R. Amen.
Quique eius salutíferæ nativitátis gáudium magnum
pastóribus ab Angelo vóluit nuntiári,
ipse mentes vestras suo gáudio ímpleat,
et vos Evangélii sui núntios effíciat.
R. Amen.
Et, qui per eius incarnatiónem terréna cæléstibus sociávit,
dono vos suæ pacis et bonæ répleat voluntátis,
et vos fáciat Ecclésiæ consórtes esse cæléstis.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

3. Initio anni

Deus, fons et orígo totíus benedictiónis,
grátiam vobis concédat,
benedictiónis suæ largitátem infúndat,
atque per totum annum vos salvos et incólumes prótegat.
R. Amen.
Custódiat fídei vobis integritátem,
tríbuat spei longanimitátem,
perseverántem usque ad finem
cum sancta patiéntia caritátem.
R. Amen.
Dies et actus vestros in sua pace dispónat,
preces hic et ubíque exáudiat,

et ad vitam ætérnam felíciter vos perdúcat.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

4. In Epiphania Domini
Deus, qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
suam vobis benedictiónem benígnus infúndat,
et corda vestra fide, spe et caritáte stabíliat.
R. Amen.
Et quia Christum sequímini confidénter,
qui hódie mundo appáruit lux relúcens in ténebris,
fáciat et vos lucem esse frátribus vestris.
R. Amen.
Quátenus, peregrinatióne perácta,
perveniátis ad eum, quem magi stella prævia quæsiérunt,
et gáudio magno, lucem de luce,
Christum Dóminum invenérunt.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
5. De Passione Domini
Deus, Pater misericordiárum, qui Unigéniti sui passióne
tríbuit vobis caritátis exémplum,
præstet ut, per servítium Dei et hóminum,
percipiátis suæ benedictiónis ineffábile donum.
R. Amen.
Ut ab eo sempitérnæ vitæ munus obtineátis,
per cuius temporálem mortem, ætérnam vos evádere créditis.
R. Amen.
Quátenus, cuius humilitátis sequímini documénta,
eius resurrectiónis possideátis consórtia.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.

R. Amen.

6. Tempore paschali
Deus, qui per resurrectiónem Unigéniti sui
dignátus est vobis bonum redemptiónis
adoptionísque conférre,
sua benedictióne vos tríbuat congaudére.
R. Amen.
Et quo rediménte percepístis donum perpétuæ libertátis,
eo largiénte hereditátis ætérnæ consórtes éffici valeátis.
R. Amen.
Et cui resurrexístis in baptísmate iam credéndo,
adiúngi mereámini in pátria cælésti nunc recte vivéndo.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
7. In Ascensione Domini
Benedícat vos omnípotens Deus,
cuius Unigénitus hodiérna die cælórum alta penetrávit,
et vobis, ubi est ipse, ascendéndi áditum reserávit.
R. Amen.
Concédat ut, sicut Christus post resurrectiónem suam
visus est discípulis maniféstus,
ita vobis in iudícium véniens
appáreat pro æternitáte placátus.
R. Amen.
Et qui eum consedére Patri in sua créditis maiestáte,
ipsum usque in finem sǽculi vobíscum permanére
secúndum eius promissiónem læti valeátis experíre.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

8. De Spiritu Sancto
Deus, Pater lúminum, qui discipulórum mentes
Spíritus Parácliti infusióne dignátus est illustráre,

sua vos fáciat benedictióne gaudére,
et perpétuo donis eiúsdem Spíritus abundáre.
R. Amen.
Ignis ille, qui super discípulos mirándus appáruit,
corda vestra ab omni malo poténter expúrget,
et sui lúminis infusióne perlústret.
R. Amen.
Quique dignátus est in unius fídei confessióne
diversitátem adunáre linguárum,
in eádem fide perseveráre vos fáciat,
et per illam a spe ad spéciem perveníre concédat.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
9. Per annum, I
Benedícat vobis Dóminus, et custódiat vos.
R. Amen.
Illúminet fáciem suam super vos, et misereátur vestri.
R. Amen.
Convértat vultum suum ad vos, et donet vobis suam pacem.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
10. Per annum, II
Pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum,
custódiat corda vestra et intellegéntias vestras
in sciéntia et caritáte Dei,
et Fílii sui, Dómini nostri Iesu Christi.
R. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
11. Per annum, III
Omnipotens Deus sua vos cleméntia benedícat,

et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.
R. Amen.
Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseverétis, effíciat.
R. Amen.
Gressus vestros ad se convértat,
et viam vobis pacis et caritátis osténdat.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
12. Per annum, IV
Deus totíus consolatiónis dies vestros in sua pace dispónat,
et suæ vobis benedictiónis dona concédat.
R. Amen.
Ab omni semper perturbatióne vos líberet,
et corda vestra in suo amóre confírmet.
R. Amen.
Quátenus donis spei, fídei et caritátis dívites,
et præséntem vitam transigátis in ópere efficáces,
et possítis ad ætérnam perveníre felíces.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

13. Per annum, V
Omnípotens Deus univérsa a vobis advérsa semper exclúdat,
et suæ super vos benedictiónis dona propitiátus infúndat.
R. Amen.
Corda vestra effíciat divínis inténta elóquiis,
ut repléri possint gáudiis sempitérnis.
R. Amen.
Quátenus, quæ bona et recta intellegéntes,
viam mandatórum Dei inveniámini semper curréntes,
et cívium supernórum efficiámini coherédes.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,

Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
14. Per annum, VI
Benedícat vos Deus omni benedictióne cælésti,
sanctósque vos et puros
in conspéctu suo semper effíciat;
divítias glóriæ suæ in vos abundánter effúndat,
verbis veritátis ínstruat, Evangélio salútis erúdiat,
et caritáte fratérna semper locuplétet.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
II. In celebrationibus de Sanctis
15. De beata Maria Virgine
Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum
genus humánum sua vóluit benignitáte redímere,
sua vos dignétur benedictióne ditáre.
R. Amen.

Eiúsque semper et ubíque patrocínia sentiátis,
per quam auctórem vitæ suscípere meruístis.
R. Amen.
Et qui hodiérna die devótis méntibus convenístis,
spiritálium gaudiórum cælestiúmque præmiórum
vobíscum múnera reportétis.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
16. De sanctis Petro et Paulo
Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos salubérrima stabilívit,
et per eam in Ecclésiæ soliditáte fídei fundávit.
R. Amen.
Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,

suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrifácere.
R. Amen.
Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gládio,
felíciter perveníre.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.
R. Amen.

Et apostólicis præsídiis vos pro cunctis fáciat testes veritátis,
qui vos eórum munerári documéntis vóluit et exémplis.
R. Amen.
Ut eórum intercessióne
ad ætérnæ pátriæ hereditátem perveníre possítis,
per quorum doctrínam fídei firmitátem possidétis.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctórum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis tríbuit exímiis suffrágiis roborári.
R. Amen.
Eórum intercessióne a præséntibus malis liberáti,
et exémplis sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servítio Dei fratrúmque inveniámini semper inténti.
R. Amen.
Quátenus cum iis ómnibus

valeátis illíus pátriæ vos gáudia possidére,
in qua fílios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lætátur Ecclésia.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
III. Aliæ benedictiones
19. In dedicatione ecclesiæ
Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
R. Amen.

Concedátque vobis fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.
Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.
20. In celebrationibus pro defunctis
Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectióne Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.
R. Amen.
Nobis, qui vívimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúnctis locum concédat lucis et pacis.
R. Amen.
Ut omnes cum Christo sine fine felíciter vivámus,
quem resurrexísse a mórtuis veráciter crédimus.
R. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.
Diaconus, vel, eo deficiente, ipse sacerdos, dicit invitatorium:
Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, omnibus respondentibus: Amen.
Post orationem, sacerdos semper subdit: Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, + et Spíritus Sancti, descéndat super vos et máneat semper. R. Amen.

1. Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatióne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.

2. Da, quǽsumus, Dómine, pópulis christiánis,
et quæ profiténtur agnóscere,
et cæléste munus dilígere, quod frequéntant.
Per Christum.

3. Plebs tua, Dómine, quǽsumus,
benedictiónis sanctæ munus accípiat,
per quod et nóxia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.

4. Pópulum tuum, Dómine, quǽsumus,
ad te toto corde convérte,
quia, quos defféndis étiam delinquéntes,
maióre pietáte tuéris sincéra mente devótos.
Per Christum.

5. Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine, propitiátus illústra,
ut, beneplácitis inhæréndo,
cuncta quæ bona sunt mereátur exercére.
Per Christum.

6. Largíre, quǽsumus, Dómine,
fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem,
ut pariter ab ómnibus mundéntur offénsis,
et secúra tibi mente desérviant.

Per Christum.

7. Subiéctum tibi pópulum, quǽsumus, Dómine,
propitiátio cæléstis amplíficet,
et tuis semper fáciat servíre mandátis.
Per Christum.
8. Propitiáre pópulo tuo,
Deus, ut, ab omni malo liberátus,
et toto tibi corde desérviat,
et sub tua semper protectióne consístat.
Per Christum.
9. Família tua, Deus,
et de celebrátis mystériis
suæ redemptiónis iúgiter collætétur,
et eius dona perseveránter acquírat.
Per Christum.
10. Dómine Deus, de abundántia misericordiárum tuárum
fámulos præsta locuplétes, præsta secúros,
ut, confirmáti benedictiónibus tuis,
in omni gratiárum actióne semper abúndent,
teque perpétua exsultatióne benedícant.
Per Christum.
11. Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut a cunctis adversitátibus,
te protegénte, sit líbera,
et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta.
Per Christum.
12. Fidéles tuos, quǽsumus, Dómine,
córpore páriter et mente purífica,
ut, tua inspiratióne compúncti,
nóxias delectatiónes vitáre præváleant,
atque tua semper suavitáte pascántur.
Per Christum.
13. Adsit, Dómine,
fidélibus tuis sacræ benedictiónis efféctus,
qui mentes ómnium spirituáli vegetatióne dispónat,
ut ad ópera sua exercénda
virtúte caritátis tuæ roboréntur.
Per Christum.

14. Auxílium tuum, Dómine,
nómini tuo súbdita poscunt corda fidélium,
ut quia sine te nihil possunt
implére quod iustum est,
tua misericórdia largiénte,
et quæ recta sunt apprehéndant
et ómnia sibi profutúra percípiant.
Per Christum.
15. Succúrre, Dómine, quǽsumus, pópulo fidéli deprecánti
et opem tríbue benígnus fragilitáti humánæ,
ut sincéra tibi mente devótus
et præséntis vitæ remédiis gáudeat et futúræ.
Per Christum.
16. Réspice, Dómine, propítius famíliam tuam
et perpétuam largíre misericórdiam supplicánti;
ut sine qua nihil potest a te dignum prorsus effícere,
per eam salutária tua præcépta mereátur implére.
Per Christum.
17. Grátiam cæléstem, Dómine, super fidéles tuos multíplica:
quorum laudent te ora, laudet ánima, laudet et vita,
et quia tui múneris est quod sumus,
tuum sit omne quod vivémus.
Per Christum.
18. Pópulum tuum, Dómine, quǽsumus,
cæléstibus ínstrue disciplínis,
ut, ómnia vitándo quæ mala sunt
et bona cuncta sectándo,
non indignátionem tuam,
sed iúgiter misercórdiam consequátur.
Per Christum.
19. Adésto, Dómine, supplícibus tuis,
et spem suam in tua misericórdia collocántes
tuére propítius,
ut in sancta conversatióne fidéles permáneant
et, consequéntes sufficiéntiam temporálem,
promissiónis tuæ perficiántur herédes in ætérnum.
Per Christum.

20. Tuæ largíre pietátis grátiam, Dómine,

pópulo tuo supplicánti,
ut qui te factóre cónditus,
te est reparátus auctóre,
te iúgiter operánte salvétur.
Per Christum.
21. Profíciat, quǽsumus, Dómine,
fidélis pópulus tuæ pietátis instínctu
et, salúbri compunctióne motus,
gratánter quæ prǽcipis exsequátur,
ut quæ promíttis accípiat.
Per Christum.
22. Móveat pietátem tuam, quǽsumus, Dómine,
fragílitas plebis tibi devótæ
et misericórdiam tuam supplicátio fidélis obtíneat,
ut quod méritis non præsúmit,
indulgéntiæ tuæ largitáte percípiat.
Per Christum.
23. Ad defensiónem filiórum, Dómine, quǽsumus,
déxteram tuæ maiestátis exténde
et patérnæ voluntáti obœdiéntes
perpétua pietátis tuæ protectióne muniántur.
Per Christum.
24. Réspice, Dómine, famíliæ tuæ preces
et opem tríbue supplíciter implóránti,
ut cóngruis subsídiis roborátus
in confessióne tui nóminis perséveret.
Per Christum.
25. Consérva, Dómine, quǽsumus, famíliam tuam
et misericordiárum tuárum
propítius ubertátem concéde,
ut cæléstibus eruditiónibus multiplicétur et donis.
Per Christum.

26. Lætétur, Dómine, quǽsumus,
pópulus fidélis déxtera tua sublevátus
et christiána conversatióne profíciens,
et præséntibus gáudeat bonis et futúris.
Per Christum.
In festis Sanctorum
27. Exsúltet, Dómine, pópulus christiánus

de magnórum Fílii tui glorificatióne membrórum,
et in quorum est celebritáte tibi devótus,
partem acquírat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.
Per Christum.
28. Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
ad te semper corda convérte,
et quam tantis facis patrocíniis adiuvári,
perpétuis non désinas gubernáre præsídiis.
Per Christum.

CANTUS
AD PRECEM EUCHARISTICAM

PREX EUCHARISTICA I

seu CANON ROMANUS

Celebrans principalis, manibus extensis, dicit:

Communicántes et Hanc ígitur propria

In Nativitate Domini et per octavam

PREX EUCHARISTICA I

seu CANON ROMANUS

Tonus sollemnior

PREX EUCHARISTICA II

PREX EUCHARISTICA III

Celebrans principalis, manibus extensis, dicit:

PREX EUCHARISTICA IV

O R D O M I S S Æ

CUIUS UNUS TANTUM MINISTER PARTICIPAT

Ritus initiales

1. Sacerdos ad altare cum ministro accedit et, facta cum eo profunda inclinatione, osculo altare veneratur et sedem petit.
Tunc minister vel ipse sacerdos recitat antiphonam ad introitum.
Deinde sacerdos et minister, stantes, signant se signo crucis,
dum sacerdos, versus ad ministrum, dicit:
In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:
Amen.
2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus extendens, eum salutat, dicens:
Dóminus vobíscum.
Minister respondet:
Et cum spíritu tuo.
Adhiberi possunt etiam aliæ formulæ salutationis, quæ in Ordine Missæ (pp. 503-504) inveniuntur.
3. Postea sacerdos et minister formulam confessionis generalis perficiunt:
Confíteor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.
Deinde prosequuntur:
Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.
Sequitur absolutio sacerdotis:
Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Minister respondet:
Amen.
Adhiberi possunt etiam aliæ formulæ actus pænitentialis, quæ in Ordine Missæ (pp. 506-508) inveniuntur.
4. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, quas sacerdos dicit alternatim cum ministro.
Sacerdos: Kýrie, eléison. Minister: Kýrie, eléison.
Sacerdos: Christe, eléison. Minister: Christe, eléison.
Sacerdos: Kýrie, eléison. Minister: Kýrie, eléison.
5. Deinde, quando præscribitur, sacerdos et minister simul dicunt hymnum Glória in excélsis Deo.
6. Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:
Orémus.
Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit orationem collectam; qua expleta, minister acclamat:
Amen.

Liturgia verbi

7. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem, psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum cantum.

8. Deinde sacerdos, profunde inclinatus, secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

9. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos:

Lectio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium proclamat. Quo expleto, sacerdos acclamat:

Verbum Dómini.

Minister respondet:

Laus tibi, Christe.

Deinde sacerdos librum osculatur, dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

10. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt symbolum.

11. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium, in qua sacerdos introductionem et conclusionem et minister intentiones proferunt.

Liturgia eucharistica

12. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad medium altaris accedit.

13. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

In fine minister acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

14. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens

secreto:
Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

15. Postea accipit calicem, eumque ambabus manibus aliquantulum elevatum super altare tenet, dicens:
Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.
Deinde calicem super corporale deponit.
In fine minister acclamare potest:
Benedíctus Deus in sǽcula.
16. Postea sacerdos, profunde inclinatus, dicit secreto:
In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.
17. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:
Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.
18. Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extendens et iungens manus, dicit:
Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.
Minister respondet:
Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.
Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata; qua finita, minister acclamat: Amen.
19. Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas, quæ in singulis Precibus eucharisticis (pp. 571-596 et pp. 674-706) indicantur.
20. Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:
Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:
Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.
21. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:
Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
Iungit manus.
Minister orationem concludit, acclamans:
Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sǽcula.
22. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:
Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Iungit manus.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Minister respondet:
Amen.

23. Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:
Pax Dómini sit semper vobíscum.
Minister respondet:
Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.
24. Deinde accipit hostiam, eamque super patenam frangit, ministro interdum dicente:
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.
Sacerdos particulam immittit in calicem, dicens secreto:
Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.
25. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:
Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.
Vel:
Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.
26. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam vel super calicem tenens, versus ad ministrum, clara voce dicit:
Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:
Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.
Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.
27. Et deinde secreto dicit:
Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.
Et reverenter sumit Corpus Christi.
Deinde accipit calicem et secreto dicit:
Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.
Et reverenter sumit Sanguinem Christi.
28. Interdum minister dicit antiphonam ad Communionem.

29. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:
Corpus Christi.
Minister respondet:
Amen.
Et communicatur.
30. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.
Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:
Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.
31. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.
32. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:
Orémus.
Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:
Amen.

Ritus conclusionis
33. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:
Dóminus vobíscum.
Minister respondet:
Et cum spíritu tuo.
Sacerdos benedicit ministrum, dicens:
Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
Minister respondet:
Amen.
34. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro profunda inclinatione, recedit.

APPENDIX
AD ORDINEM MISSÆ

De modo proferendi
Precem eucharisticam “ de reconciliatione ” I
quando in concelebratione adhibetur
Præfatio, Vere Sanctus usque ad fiat homo a solo celebrante principali, manibus extensis, dicuntur.
A Réspice, quǽsumus usque ad dedignátus affígi omnes concelebrantes omnia simul proferunt, manibus ad oblata extensis.
A Sed ántequam usque ad a quo omnis auferátur divísio omnes

concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Sed ántequam, manibus iunctis;
b) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
c) Mémores ígitur et Réspice, benígnus, manibus extensis.
Intercessio: In communióne mentis uni e concelebrantibus committi convenit, qui solus hanc precem manibus extensis profert.
Partes præsertim quæ sequuntur: Sed ántequam, Convéscens autem, Simíliter, postquam, Mémores ígitur, Réspice, benígnus necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.
Doxologia finalis Precis eucharisticæ a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

PRECES EUCHARISTICÆ
“ DE RECONCILIATIONE ”

Preces eucharisticæ “ de Reconciliatione ” adhiberi possunt in Missis, quibus mysterium reconciliationis peculiari modo fidelibus insinuatur, v. gr. in Missis pro concordia fovenda, pro reconciliatione, pro pace et iustitia servanda, tempore belli vel eversionis, pro remissione peccatorum, ad postulandam caritatem, de mysterio Sanctæ Crucis, de SS.ma Eucharistia, de pretiosissimo Sanguine D.N.I.C. necnon in Missis tempore Quadragesimæ. Quamvis præfatione propria instructæ sint, adhiberi possunt etiam cum aliis præfationibus, quæ ad pænitentiam et conversionem referuntur, uti v. gr. cum praefationibus Quadragesimæ.

I

1. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est
nos tibi semper grátias ágere.
Dómine, sancte Pater,
omnípotens ætérne Deus:
Qui ad abundantiórem vitam habéndam
nos incitáre non désinis,
et, cum sis dives in misericórdia,
véniam offérre perseváras

ac peccatóres invítas
ad tuæ solum indulgéntiæ fidéndum.
A nobis autem,
qui fœdus tuum tóties violávimus,
numquam avérsus,
humánam famíliam
per Iesum Fílium tuum, Redemptórem nostrum,
novo caritátis vínculo tam arcte tibi iunxísti,
ut nullo modo possit dissólvi.
Nunc quidem tempus grátiæ et reconciliatiónis
pópulo tuo præbes,

eíque ad te ánimum converténti
in Christo Iesu speráre concédis
cunctísque homínibus tríbuis deservíre,
dum plénius Spirítui Sancto se cóncredit.
Et ídeo, admiratióne perfúsi,
tui amóris virtútem extóllimus
nostrúmque de salúte gáudium profiténtes,
cum innúmeris cæléstium turbis hymnum concínimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Vere Sanctus es, Dómine,
qui ab orígine mundi semper operáris
ut, sicut Sanctus es ipse,
sanctus fiat homo.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Réspice, quǽsumus, múnera pópuli tui
et super ea Spíritus tui virtútem effúnde
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et + Sanguis fiant
iungit manus
dilécti Fílii tui, Iesu Christi,
in quo et nos fílii tui sumus.

Quamvis vero olim pérditi
tibi appropinquáre nequirémus,
summo nos amóre dilexísti:
Fílius enim tuus, qui solus est Iustus,
morti trádidit seípsum,
ligno crucis pro nobis non dedignátus affígi.
Sed ántequam bráchia eius
inter cælum et terram exténta

efficeréntur tui fœ´deris indelébile signum,
ipse cum discípulis suis Pascha vóluit celebráre.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Convéscens autem,
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens prosequitur:
accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit et dedit illis, dicens:
parum se inclinat:
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.
5. Postea prosequitur:
Simíliter, postquam cenátum est,
sciens se ómnia in seípso reconciliatúrum
per sánguinem suum in cruce fundéndum,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit cálicem, genímine vitis replétum,
et íterum tibi grátias agens
discípulis suis trádidit, dicens:
parum se inclinat
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur

in re m i s s i ón e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
C a l i c e m o s t e n d i t p o p u l o , d e p o n i t s u p e r c o r p o r a l e , e t g e n u - f l e x u s a d o r a t .

6. Deinde dicit:
Mystérium fídei:
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Mémores ígitur Fílii tui Iesu Christi,
qui Pascha nostrum est et pax nostra certíssima,
mortem eius et resurrectiónem ab ínferis celebrámus
atque, beátum eius advéntum præstolántes,
offérimus tibi, qui fidélis et miséricors es Deus,
hóstiam, quæ hómines tecum reconcíliat.
Réspice, benígnus, clementíssime Pater,
quos tibi coniúngis Fílii tui sacrifício,
ac præsta ut, Spíritus Sancti virtúte,
ex hoc uno pane et cálice partícipes,
in unum corpus congregéntur in Christo,
a quo omnis auferátur divísio.
In communióne mentis et cordis
nos semper serváre dignéris
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N. *
Adiuva nos, ut simul advéntum regni tui præstolémus
usque ad horam qua tibi adstábimus,
sancti inter sanctos in sede cælésti,
cum beáta Vírgine Dei Genetríce María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis

atque frátribus nostris defúnctis,

quos tuæ misericórdiæ supplíciter commendámus.
Tum vero, a corruptiónis vúlnere tandem liberáti
et nova plene constitúti creatúra,
gaudéntes tibi canémus gratiárum actiónem

Iungit manus:

Christi tui, in ætérnum vivéntis.

8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per omnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat:

Amen.

Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

De modo proferendi
Precem eucharisticam “ de reconciliatione ” II
quando in concelebratione adhibetur

Præfatio, Te ígitur usque ad pro nobis tradidísti a solo celebrante principali, manibus extensis, dicuntur.

Ab Et nunc reconciliatiónem usque ad celebrántes mystéria omnes concelebrantes omnia simul proferunt, manibus ad oblata extensis.

Ab Ipse enim, vitam usque ad reconciliatiónis sacrifícium omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Ipse enim, vitam, manibus iunctis;
b) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
c) Memóriam ígitur, manibus extensis.

Intercessiones: Pater sancte et Quemádmodum uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus hanc precem manibus extensis profert.

Partes præsertim quæ sequuntur: Et nunc reconciliatiónem, Ipse enim vitam, Símili modo véspere, Memóriam ígitur, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

Doxologia finalis Precis eucharistiæ a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

PREX EUCHARISTICA
“ DE RECONCILIATIONE ”

II
1. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est
nos tibi grátias ágere atque laudes persólvere,
Deus Pater omnípotens,
pro ómnibus, quæ in hoc mundo operáris,
per Dóminum nostrum Iesum Christum.
Cum enim genus humánum
dissensióne sit atque discórdia divísum,
experiéndo tamen cognóvimus te ánimos fléctere,
ut sint ad reconciliatiónem paráti.
Per Spíritum namque tuum pérmoves hóminum corda,
ut inimíci íterum in collóquia véniant,
adversárii manus coniúngant,
pópuli sibi óbviam quærant veníre.
Tua operánte virtúte fit étiam, Dómine,
ut ódium vincátur amóre, últio cedat indulgéntiæ,
discórdia in mútuam dilectiónem convertátur.
Quaprópter cum choris cæléstibus
grátias tibi indesinénter agéntes
maiestáti tuæ in terris sine fine clamámus:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Te ígitur, Pater omnípotens,
benedícimus per Iesum Christum Fílium tuum,
qui in tuo nómine venit.
Ipse est pro homínibus Verbum salútis,
manus, quam peccatóribus pórrigis,
via, qua pax tua nobis præbétur.
Cum nosmetípsos a te, Dómine,

propter peccáta nostra avertissémus,
ad reconciliatiónem nos reduxísti,
ut ad te tandem convérsi nos ínvicem diligerémus
per Fílium tuum, quem in mortem pro nobis tradidísti.
3. Iungit manus, easque expansas super oblatas tenens, dicit:
Et nunc reconciliatiónem
a Christo nobis allátam celebrántes,
te deprecámur:
Spíritus tui effusióne hæc dona sanctífica,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut fiant Corpus et + Sanguis Fílii tui,
cuius mandátum implémus
hæc celebrántes mystéria.
Iungit manus.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Ipse enim, vitam cum esset datúrus,
ut nos liberáret,
discúmbens
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit panem in manus suas
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam,
et genuflexus adorat.
5. Postea prosequitur:
Símili modo véspere illo
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit cálicem benedictiónis in manus suas,
tuam cónfitens misericórdiam
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in re m i s s i ón e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.
6. Deinde dicit:
Mystérium fídei:
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
7. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Memóriam ígitur agéntes
Fílii tui mortis et resurrectiónis,
qui hoc pignus dilectiónis suæ nobis relíquit,
tibi quod nobis tribuísti offérimus
perféctæ reconciliatiónis sacrifícium.
Pater sancte, súpplices deprecámur,
ut nos quoque accéptos hábeas cum Fílio tuo
et in hoc salutári convívio
eiúsdem Spíritum nobis præstáre dignéris,
qui ómnia áuferat quæ nos ínvicem aliénant.
Ipse Ecclésiam tuam inter hómines
signum effíciat unitátis pacísque tuæ instruméntum,
et nos in communióne consérvet
cum Papa nostro N. et Antístite nostro N. *
et cunctis Epíscopis et univérso pópulo tuo.
Quemádmodum nunc ad mensam Fílii tui nos congregásti,
ita nos cóllige cum gloriósa Dei Genetríce Vírgine María,

beátis Apóstolis tuis et ómnibus Sanctis,
cum frátribus nostris,
atque homínibus cuiúsvis stirpis et sermónis
in tua amicítia defúnctis,
ad perpétuæ unitátis convívium,
in cælis novis et terra nova,
ubi plenitúdo pacis tuæ refúlget,
Iungit manus:
in Christo Iesu Dómino nostro.
8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per omnia sǽcula sæculórum.
Populus prosequitur:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

De modo proferendi Precem eucharisticam
quæ in Missis pro variis necessitatibus adhiberi potest
quando in concelebratione adhibetur

Præfatio, Vere Sanctus usque ad panem frangit, a solo celebrante principali, manibus extensis, dicuntur.

A Rogámus ergo te usque ad Iesu Christi omnes concelebrantes omnia simul proferunt, manibus ad oblata extensis.

A Qui prídie usque ad in diem æternitátis numerémur omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Qui prídie, manibus iunctis;
b) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
c) Unde et nos et In oblatiónem Ecclésiæ tuæ, manibus extensis.

Intercessiones: Ecclésiam tuam, Dómine (quæ est N.); vel Ad mensam ergo tuam; vel Ecclésiam tuam, Dómine; et Meménto fratrum nostrórum (N. et N.) uni alterive e concelebrantibus committi convenit, qui solus has preces manibus extensis profert.

Partes præsertim quæ sequuntur: Qui prídie, Símili modo, Unde et nos, In oblatiónem Ecclésiæ tuæ necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

Doxologia finalis Precis eucharisticæ a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

PREX EUCHARISTICA QUÆ IN MISSIS PRO VARIIS NECESSITATIBUS ADHIBERI POTEST

I

Ecclesia in viam unitatis progrediens

1. Sequens forma huius Precis eucharisticæ convenienter adhibetur cum formulariis Missarum v. gr. pro Ecclesia, pro Papa, pro Episcopo, pro eligendo Papa vel Episcopo, pro Concilio vel Synodo, pro sacerdotibus, pro seipso sacerdote, pro ministris Ecclesiæ, in conventu spirituali vel pastorali.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est tibi grátias ágere
tibíque glóriæ et laudis hymnum cánere,
Dómine, Pater infinítæ bonitátis.
Quia verbo Evangélii Fílii tui,
ex ómnibus pópulis, linguis et natiónibus
unam Ecclésiam collegísti,
per quam, Spíritus tui virtúte vivificátam,
omnes hómines in unum congregáre non désinis.
Ipsa tuæ dilectiónis testaméntum maniféstans,
spem beátam regni incessánter largítur
ac véluti signum tuæ fidelitátis respléndet
quam in Christo Iesu Dómino nostro,
in aetérnum promisísti.
Et ídeo, cum ómnibus cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
cum univérsa Ecclésia una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es et glorificándus,
amátor hóminum Deus,
qui semper illis ades in itínere vitæ.
Vere benedíctus Fílius tuus,
qui præsens est in médio nostri
cum ab eius amóre congregámur,
et sicut olim pro discípulis
nobis Scriptúras áperit et panem frangit.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Rogámus ergo te, Pater clementíssime,
ut Spíritum Sanctum tuum emíttas,
qui hæc dona panis et vini sanctíficet,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et c Sánguis fiant
iungit manus
Dómini nostri Iesu Christi.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui prídie quam paterétur,
in suprémae nocte Cenæ,
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens prosequitur:
accépit panem et benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam,
et genuflexus adorat.
5. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et cálicem,
tibi grátias egit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in re m i s s i ón e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

6. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et nos, Pater sancte,
mémores Christi Fílii tui Salvatóris nostri,
quem per passiónem et mortem crucis
ad resurrectiónis glóriam perduxísti
et ad déxteram tuam sedére fecísti,
opus tuæ caritátis annuntiámus, donec ipse véniat,
tibíque panem vitæ et cálicem benedictiónis offérimus.
In oblatiónem Ecclésiæ tuæ,
in qua paschále Christi sacrifícium
nobis tráditum exhibémus,
réspice propítius, et concéde,
ut virtúte Spíritus caritátis tuæ,
inter Fílii tui membra,
cuius Córpori communicámus et Sánguini,
nunc et in diem æternitátis numerémur.
Ecclésiam tuam, Dómine, (quæ est N.),
lúmine rénova Evangélii.

Vínculum unitátis confírma
inter fidéles et pastóres plebis tuæ,
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N. *
et univérso órdine episcopáli,
ut pópulus tuus,
hoc in mundo discórdiis laceráto,
unitátis et concórdiæ
prophéticum signum elúceat.
Aperi óculos nostros
ut necessitátes fratrum agnoscámus;
verba et ópera nobis inspíra,
ad laborántes et onerátos confortándos;
fac nos sincére ipsis inservíre,
Christi exémplo eiúsque mandáto.
Ecclésia tua vivum testimónium exsístat
veritátis et libertátis,
pacis atque iustítiæ,
ut omnes hómines in spem novam erigántur.
Meménto fratrum nostrórum (N. et N.),
qui in pace Christi tui dormiérunt
omniúmque defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti:
eos ad lumen vultus tui fruéndum admítte
et in resurrectióne dona eis vitæ plenitúdinem.
Concéde nos quoque,
terréna exácta peregrinatióne,
ad ætérnam perveníre mansiónem,
ubi tecum semper vivémus
et cum beáta Vírgine Dei Genetríce María,
cum Apóstolis et martýribus,
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
Sanctísque ómnibus communicántes,
te laudábimus et magnificábimus
Iungit manibus
per Iesum Christum, Fílium tuum.
8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória

per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

II

Deus Ecclesiam suam in viam salutis conducens

1. Sequens forma huius Precis eucharisticæ convenienter adhibetur cum formulariis Missarum v. gr. pro Ecclesia, pro vocationibus ad sacros Ordines, pro laicis, pro familia, pro religiosis, pro vocationibus ad vitam religiosam, ad postulandam caritatem, pro familiaribus et amicis, pro gratiis Deo reddendis.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater,
mundi creátor et fons omnis vitæ:
Qui ópera sapiéntiæ tuæ numquam derelínquis,
sed in médio nostri adhuc próvidus operáris.
In manu poténti et bráchio exténto
pópulum tuum Israel per desértum duxísti;
nunc autem Ecclésiam tuam in mundo peregrinántem,
Spíritus Sancti virtúte semper comitáris,
eámque per témporis sémitas
in gáudium ætérnum regni tui condúcis,
per Christum Dóminum nostrum.
Unde et nos cum Angelis et Sanctis
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es et glorificándus,
amátor hóminum Deus,
qui semper illis ades in itínere vitæ.
Vere benedíctus Fílius tuus,
qui præsens est in médio nostri
cum ab eius amóre congregámur,
et sicut olim pro discípulis
nobis Scriptúras áperit et panem frangit.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Rogámus ergo te, Pater clementíssime,
ut Spíritum Sanctum tuum emíttas,
qui hæc dona panis et vini sanctíficet,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et + Sánguis fiant
iungit manus
Dómini nostri Iesu Christi.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui prídie quam paterétur,
in suprémæ nocte Cenæ,
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens prosequitur:
accépit panem et benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam,
et genuflexus adorat.

5. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et cálicem,
tibi grátias egit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in re m i s s i ón e m peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

6. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et nos, Pater sancte,
mémores Christi Fílii tui Salvatóris nostri,
quem per passiónem et mortem crucis
ad resurrectiónis glóriam perduxísti
et ad déxteram tuam sedére fecísti,
opus tuæ caritátis annuntiámus, donec ipse véniat,
tibíque panem vitæ et cálicem benedictiónis offérimus.
In oblatiónem Ecclésiæ tuæ,
in qua paschále Christi sacrifícium
nobis tráditum exhibémus,
réspice propítius, et concéde,
ut virtúte Spíritus caritátis tuæ,
inter Fílii tui membra,
cuius Córpori communicámus et Sánguini,
nunc et in diem æternitátis numerémur.
Ad mensam ergo tuam convocátos, Dómine,
nos in unitáte confírma:

ut, una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N., *
cum ómnibus Epíscopis, presbýteris, diáconis
et univérso pópulo tuo,
in fide ac spe per sémitas tuas ambulántes,
gáudium et fidúciam in mundum effúndere valeámus.
Meménto fratrum nostrórum (N. et N.),
qui in pace Christi tui dormiérunt
omniúmque defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti:
eos ad lumen vultus tui fruéndum admítte
et in resurrectióne dona eis vitæ plenitúdinem.
Concéde nos quoque,
terréna exácta peregrinatióne,
ad ætérnam perveníre mansiónem,
ubi tecum semper vivémus
et cum beáta Vírgine Dei Genetríce María,
cum Apóstolis et martýribus,
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
Sanctísque ómnibus communicántes,
te laudábimus et magnificábimus
Iungit manibus
per Iesum Christum, Fílium tuum.
8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

III
Iesus via ad Patrem
1. Sequens forma huius Precis eucharisticæ convenienter adhibetur cum formulariis Missarum v. gr. pro evangelizatione populorum, pro christianis persecutione vexatis, pro patria vel civitate, pro rempublicam moderantibus, pro cœtu moderatorum nationum, initio anni civilis, pro populorum progressione.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere,
sancte Pater, Dómine cæli et terræ,
per Christum Dóminum nostrum.
Quia per Verbum tuum mundum creásti
et univérsa in æquitáte moderáris.
Ipsum, caro factum, nobis mediatórem dedísti,
qui verba tua nobis est locútus
et ad sui sequélam nos vocávit;
ille via est quæ nos ad te ducit,
véritas quæ nos líberat,
vita quæ gáudio nos replet.
Per Fílium tuum hómines,
quos ad glóriam tui nóminis fecísti,
sánguine crucis eius redémptos
et Spíritus sigíllo signátos
in unam cólligis famíliam.
Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
ómnibus cum Angelis glóriam tuam prædicámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Vere Sanctus es et glorificándus,
amátor hóminum Deus,
qui semper illis ades in itínere vitæ.
Vere benedíctus Fílius tuus,
qui præsens est in médio nostri
cum ab eius amóre congregámur,
et sicut olim pro discípulis
nobis Scriptúras áperit et panem frangit.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Rogámus ergo te, Pater clementíssime,
ut Spíritum Sanctum tuum emíttas,
qui hæc dona panis et vini sanctíficet,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et + Sánguis fiant
iungit manus
Dómini nostri Iesu Christi.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui prídie quam paterétur,
in suprémæ nocte Cenæ,
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens prosequitur:
accépit panem et benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

5. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et cálicem,
tibi grátias egit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

6. Deinde dicit:
Mystérium fídei:
Et populus prosequitur, acclamans:
Mortem tuam annuntiámus Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Unde et nos, Pater sancte,
mémores Christi Fílii tui Salvatóris nostri,
quem per passiónem et mortem crucis
ad resurrectiónis glóriam perduxísti
et ad déxteram tuam sedére fecísti,
opus tuæ caritátis annuntiámus, donec ipse véniat,
tibíque panem vitæ et cálicem benedictiónis offérimus.
In oblatiónem Ecclésiæ tuæ,
in qua paschále Christi sacrifícium
nobis tráditum exhibémus,
réspice propítius, et concéde,
ut virtúte Spíritus caritátis tuæ,
inter Fílii tui membra,
cuius Córpori communicámus et Sánguini,
nunc et in diem æternitátis numerémur.
Huius participatióne mystérii, omnípotens Pater,
nos Spíritu vivífica
et imágini Fílii tui confórmes fíeri concéde
atque in vínculo communiónis confírma
una cum Papa nostro N., et Epíscopo nostro N. *
cum céteris Epíscopis, cum presbýteris et diáconis
et univérso pópulo tuo.
Fac ut omnes Ecclésiæ fidéles,
témporum signa lúmine fídei perscrutántes,
in servítium Evangélii
cohærénter se impéndere váleant.

Ad cunctórum hóminum necessitátes redde nos inténtos
ut luctus eórum et angóres,
gáudium et spem participántes,
núntium salútis illis fidéliter afferámus
et cum eis in viam regni tui progrediámur.
Meménto fratrum nostrórum (N. et N.),
qui in pace Christi tui dormiérunt
omniúmque defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti:

eos ad lumen vultus tui fruéndum admítte
et in resurrectióne dona eis vitæ plenitúdinem.
Concéde nos quoque,
terréna exácta peregrinatióne,
ad ætérnam perveníre mansiónem,
ubi tecum semper vivémus
et cum beáta Vírgine Dei Genetríce María,
cum Apóstolis et martýribus,
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
Sanctísque ómnibus communicántes,
te laudábimus et magnificábimus
Iungit manibus
per Iesum Christum, Fílium tuum.
8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

IV
Iesus pertransiens benefaciendo
1. Sequens forma huius Precis eucharisticæ convenienter adhibetur cum formulariis Missarum v. gr. pro profugis et exsulibus, tempore famis vel pro fame laborantibus, pro affligentibus nos, pro captivitate detentis, pro detentis in carcere, pro infirmis, pro morientibus, ad postulandam gratiam bene moriendi, in quacumque necessitate.
V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere,
Pater misericordiárum et Deus fidélis:
Quia Iesum Christum Fílium tuum,
Dóminum ac redemptórem nobis dedísti.
Semper ille misericórdem se osténdit
erga párvulos et páuperes,
infírmos et peccatóres
atque próximum se fecit
oppréssis et afflíctis.
Verbo et ópere mundo nuntiávit
te esse Patrem
omniúmque filiórum tuórum curam habére.
Et ídeo cum Angelis et Sanctis univérsis
te collaudámus et benedícimus
hymnúmque glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Vere Sanctus es et glorificándus,
amátor hóminum Deus,
qui semper illis ades in itínere vitæ.
Vere benedíctus Fílius tuus,
qui præsens est in médio nostri
cum ab eius amóre congregámur,
et sicut olim pro discípulis
nobis Scriptúras áperit et panem frangit.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Rogámus ergo te, Pater clementíssime,
ut Spíritum Sanctum tuum emíttas,

qui hæc dona panis et vini sanctíficet,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et c Sánguis fiant
iungit manus
Dómini nostri Iesu Christi.
4. In formulis, quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui prídie quam paterétur,
in suprémæ nocte Cenæ,
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens prosequitur:
accépit panem et benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

5. Postea prosequitur:
Símili modo, postquam cenátum est
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et cálicem,
tibi grátias egit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.
Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.
6. Deinde dicit:
Mystérium fídei:
Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Unde et nos, Pater sancte,
mémores Christi Fílii tui Salvatóris nostri,
quem per passiónem et mortem crucis
ad resurrectiónis glóriam perduxísti
et ad déxteram tuam sedére fecísti,
opus tuæ caritátis annuntiámus, donec ipse véniat,
tibíque panem vitæ et cálicem benedictiónis offérimus.
In oblatiónem Ecclésiæ tuæ,
in qua paschále Christi sacrifícium
nobis tráditum exhibémus,
réspice propítius, et concéde,
ut virtúte Spíritus caritátis tuæ,
inter Fílii tui membra,
cuius Córpori communicámus et Sánguini,
nunc et in diem æternitátis numerémur.
Ecclésiam tuam, Dómine,
in fide et caritáte perfícere dignéris,
una cum Papa nostro N., et Epíscopo nostro N., *
et cunctis Epíscopis, presbýteris et diáconis,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Aperi óculos nostros
ut necessitátes fratrum agnoscámus;
verba et ópera nobis inspíra,
ad laborántes et onerátos confortándos;
fac nos sincére ipsis inservíre,
Christi exémplo eiúsque mandáto.
Ecclésia tua vivum testimónium exsístat
veritátis et libertátis,
pacis atque iustítiæ,

ut omnes hómines in spem novam erigántur.
Meménto fratrum nostrórum (N. et N.),
qui in pace Christi tui dormiérunt
omniúmque defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti:
eos ad lumen vultus tui fruéndum admítte
et in resurrectióne dona eis vitæ plenitúdinem.
Concéde nos quoque,
terréna exácta peregrinatióne,
ad ætérnam perveníre mansiónem,
ubi tecum semper vivémus
et cum beáta Vírgine Dei Genetríce María,
cum Apóstolis et martýribus,
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
Sanctísque ómnibus communicántes,
te laudábimus et magnificábimus
Iungit manibus
per Iesum Christum, Fílium tuum.
8. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat:
Amen.
Deinde sequitur ritus Communionis, p. 597.

PROPRIUM DE SANCTIS

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.
2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prouti iacet.
3. Ad memorias quod attinet, hæc serventur:
a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.
b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium exponuntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum textum magis congruum.

c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attenta utilitate pastorali, et facta semper facultate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi. Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).
d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sanctarum, quæ de sanctitate in genere agunt.
Ex. gr. pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sanctarum.
e) Orationes super oblata et post communionem, nisi sint propriæ, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.
4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vitæ Domini et B. Mariæ Virginis necnon Missis de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum memória vel commemorátio. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum Gaudeámus, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.

IANUARIUS

Die 2 ianuarii

Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 44, 15.14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli,
et laudes eórum núntiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beatórum episcopórum Basilíi et Gregórii
exémplis et doctrínis dignátus es illustráre,
concéde, quǽsumus,
ut tuam discámus in humilitáte veritátem
et eam in caritáte fidéliter operémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, hoc sacrifícium pópuli tui,
ut, quod tibi in honóre beatórum Basilíi et Gregórii

offértur ad glóriam,
nobis tríbuas ad salútem perpétuam.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 1, 23-24
Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem
Mensa cæléstis, omnípotens Deus, in ómnibus
festivitátem beatórum Basilíi et Gregórii celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fídei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsum salútis trámitem ambulémus.
Per Christum.
Die 3 ianuarii
Sanctissimi Nominis Iesu
Ant. ad introitum Phil 2, 10-11
In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis língua confiteátur
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.
Collecta
Deus, qui salútem humáni géneris
in Verbi tui incarnatióne fundásti,
da pópulis tuis misericórdiam quam depóscunt,
ut sciant omnes non esse, quam Unigéniti tui,
nomen áliud invócandum.
Qui tecum.
Super oblata
Largitátis tuæ múnera deferéntes, quǽsumus, Dómine,
ut sicut Christo usque ad mortem obœdiénti
salutíferum nomen dedísti,
ita nobis eius virtúte muníri concéde.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 8, 2
Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Post communionem
Hóstia sumpta, Dómine, quam Christi nomen honorántes

tuæ obtúlimus maiestáti,
grátiam tuam, quǽsumus, nobis infúndat ubérrime,
ut et nostra in cælis esse scripta nómina gaudeámus.
Per Christum.
Die 7 ianuarii
S. Raimundi de Penyafort, presbyteri
De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).
Collecta
Deus, qui beátum Raimúndum presbýterum
insígnis in peccatóres et in captívos
misericórdiæ virtúte decorásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, a peccáti servitúte solúti,
quæ tibi sunt plácita líberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.
Die 13 ianuarii
S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut divinitátem Fílii tui,
quam beátus Hilárius epíscopus constánter asséruit,
et conveniénter intellégere valeámus,
et veráciter profitéri.
Per Dóminum.

Die 17 ianuarii
S. Antonii, abbatis
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 91, 13-14
Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur,
plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.
Collecta
Deus, qui beáto António abbáti tribuísti
mira tibi in desérto conversatióne servíre,
eius nobis interventióne concéde,
ut, abnegántes nosmetípsos,
te iúgiter super ómnia diligámus.

Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, quǽsumus,
múnera nostræ servitútis,
pro beáti Antónii commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 21

Si vis perféctus esse,
vade, vende quæ habes,
et da paupéribus, et séquere me,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntis tuis, Dómine,
salúbriter enutrítos,
cunctas fac nos semper insídias inimíci superáre,
qui beáto António dedísti
contra potestátes tenebrárum claras reférre victórias.
Per Christum.

Die 20 ianuarii

S. Fabiani, papæ et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro papa (p. 927).

Collecta

Deus, tuórum glória sacerdótum, præsta, quǽsumus,
ut, beáti Fabiáni mártyris tui interveniénte suffrágio,
eiúsdem proficiámus fídei consórtio dignóque servítio.
Per Dóminum.

S. Sebastiani, martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915).

Collecta

Præsta nobis, quǽsumus, Dómine, spíritum fortitúdinis,
ut, glorióso exémplo beáti Sebastiáni mártyris tui edócti,
tibi magis quam homínibus obœdíre discámus.
Per Dóminum.

Die 21 ianuarii

S. Agnetis, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas,
concéde propítius,
ut, qui beátæ Agnétis mártyris tuæ natalícia celebrámus,
eius in fide constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Die 22 ianuarii

S. Vincentii, diaconi et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
tuum in nobis Spíritum cleménter infúnde,
ut corda nostra ea dilectióne válida potiántur,
per quam sanctus martyr Vincéntius
ómnia córporis torménta devícit. Per Dóminum.

Die 24 ianuarii

S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui ad animárum salútem
beátum Francíscum epíscopum
ómnibus ómnia factum esse voluísti,
concéde propítius, ut, eius exémplo,
tuæ mansuetúdinem caritátis
in fratrum servítio semper ostendámus. Per Dóminum.

Super oblata

Per hanc salutárem hóstiam quam offérimus tibi, Dómine,
cor nostrum divíno illo Sancti Spíritus igne succénde,
quo mitíssimum beáti Francísci ánimum
mirabíliter inflammásti. Per Christum.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, per sacraménta quæ súmpsimus,
beáti Francísci caritátem et mansuetúdinem

imitántes in terris,
glóriam quoque consequámur in cælis. Per Christum.

Die 25 ianuarii

IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est
depósitum meum serváre in illum diem, iustus iudex.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui univérsum mundum
beáti Pauli apóstoli prædicatióne docuísti,
da nobis, quǽsumus,
ut, cuius conversiónem hódie celebrámus,
per eius ad te exémpla gradiéntes,
tuæ simus mundo testes veritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Illo nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatiónem iúgiter collustrávit.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 549.

Ant. ad communionem Cf. Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus apóstolus Paulus veheménter accénsus,
ómnium pértulit sollicitúdinem Ecclesiárum. Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 26 ianuarii

Ss. Timothei et Titi, episcoporum

Memoria

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,

in ómnibus pópulis mirabília eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.
Collecta
Deus, qui beátos Timótheum et Titum
apostólicis virtútibus decorásti,
utriúsque intercessióne concéde,
ut, iuste et pie vivéntes in hoc sǽculo,
ad cæléstem mereámur pátriam perveníre.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui,
pro beatórum tuórum Timóthei et Titi festivitáte deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20
Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.
Post communionem
Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicátio,
et beatórum Timóthei et Titi sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

Die 27 ianuarii
S. Angelæ Merici, virginis
De Communi virginum: pro una virgine (p. 947), vel de Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965).
Collecta
Pietáti tuæ, quǽsumus, Dómine,
nos beáta virgo Angela commendáre non désinat,
ut, eius caritátis et prudéntiæ documénta sectántes,
tuam valeámus doctrínam custodíre et móribus profitéri.
Per Dóminum.
Die 28 ianuarii
S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris
Memoria
De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943), vel de Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).
Collecta

Deus, qui beátum Thomam
sanctitátis zelo ac sacræ doctrínæ stúdio
conspícuum effecísti,
da nobis, quǽsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere,
et quæ gessit imitatióne complére. Per Dóminum.

Die 31 ianuarii

S. Ioannis Bosco, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965).

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
adulescéntium patrem et magístrum excitásti,
concéde, quǽsumus, ut, eódem caritátis igne succénsi,
ánimas quǽrere tibíque soli servíre valeámus.
Per Dóminum.

FEBRUARIUS

Die 2 februarii

IN PRÆSENTATIONE DOMINI

Festum

De benedictione et processione candelarum

Forma prior: Processio

1. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel in alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles tenent in manibus candelas non accensas.

2. Accedit sacerdos cum ministris, indutus paramentis albis sicut ad Missam; sed pro casula sacerdos sumere potest pluviale, quod deponit, expleta processione.

3. Dum accenduntur candelæ, cantatur antiphona
vel alius cantus aptus.

4. Sacerdos, cantu absoluto, ad populum conversus dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Postea populum de more salutat, ac deinde introductoriam monitionem profert, qua fideles ad celebrandum ritum huius festi actuose et conscie invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi: Ante dies quadragínta celebrávimus cum gáudio festum Nativitátis Dómini. Hódie vero occúrrit dies ille beátus, quo Iesus a María et Ioseph præsentátus est in templo, extérius quidem legem implens, rerum veritáte autem occúrrens pópulo suo credénti. Spíritu Sancto impúlsi, in templum venérunt beáti illi senes et

cognovérunt Dóminum eódem Spíritu illumináti, et conféssi sunt eum in exsultatióne. Ita et nos, congregáti in unum per Spíritum Sanctum, procedámus ad domum Dei óbviam Christo. Inveniémus eum et cognoscémus in fractióne panis, donec véniat maniféstus in glória.

5. Post monitionem sacerdos benedicit candelas, dicens, extensis manibus:

Orémus.

Deus, omnis lúminis fons et orígo,
qui iusto Simeóni Lumen ad revelatiónem géntium
hódie demonstrásti,
te súpplices deprecámur,
ut hos céreos sanctificáre tua + benedictióne dignéris,
tuæ plebis vota suscípiens,
quæ ad tui nóminis laudem eos gestatúra concúrrit,
quátenus per virtútum sémitam
ad lucem indeficiéntem perveníre mereátur.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel:

Deus, lumen verum, ætérnæ lucis propagátor et auctor,
córdibus infúnde fidélium perpétui lúminis claritátem,
ut, quicúmque in templo sancto tuo
splendóre præséntium lúminum adornántur,
ad lumen glóriæ tuæ felíciter váleant perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Et aspergit candelas aqua benedicta, nihil dicens, incensum imponit ad processionem.

6. Tunc sacerdos accipit a diacono vel ministro candelam accensam sibi præparatam et incipit processio, clamante diacono (vel, eo deficiente, ipso sacerdote):

7. Omnes, candelas accensas gestant. Progrediente processione cantatur una alterave ex antiphonis quæ sequuntur, scilicet antiphona Lumen ad revelatiónem cum cantico (Lc 2, 29-32), vel antiphona Adórna vel alius cantus aptus:

I

Ant. Lumen ad revelatiónem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel.
Nunc dimíttis servum tuum, Dómine,

secúndum verbum tuum in pace.
Ant. Lumen ad revelatiónem géntium...
Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.
Ant. Lumen ad revelatiónem géntium...
Quod parásti ante fáciem ómnium populórum.
Ant. Lumen ad revelatiónem géntium...

II

Ant. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: ampléctere Maríam, quæ est cæléstis porta: ipsa enim portat Regem glóriæ novi lúminis: subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium ante lucíferum génitum: quem accípiens Símeon in ulnas suas, prædicávit pópulis, Dóminum eum esse vitæ et mortis, et Salvatórem mundi.

8. Ingrediente processione in ecclesiam, cantatur introitus Missæ. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem, ubi, deposito pluviali, si illud adhibuit in processione, et assumpta casula, post cantatum hymnum Glória in excélsis, dicit de more collectam. Missa prosequitur modo consueto.

Forma altera: Introitus sollemnis

9. Sicubi processio fieri nequit, fideles congregantur in ecclesia, candelas in manibus tenentes. Sacerdos, indutus sacris vestibus pro Missa coloris albi, cum ministris et aliqua deputatione fidelium accedit ad locum aptum, vel ante portam vel in ipsa ecclesia, ubi saltem magna pars fidelium ritum commode participare possit.

10. Cum sacerdos ad locum pro benedictione candelarum statutum pervenerit, accenduntur candelæ, dum canitur antiphona Ecce Dóminus (n. 3), vel alius cantus aptus.

11. Deinde sacerdos, post salutationem et monitionem, benedicit candelas, ut supra nn. 4-5; et fit processio ad altare, cum cantu (nn. 6-7). Ad Missam ea servantur quæ supra n. 8 indicantur.

Ad Missam

Ant. ad introitum Cf. Ps 47, 10-11

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est déxtera tua.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
maiestátem tuam súpplices exorámus,
ut, sicut Unigénitus Fílius tuus
hodiérna die cum nostræ carnis substántia
in templo est præsentátus,
ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári.
Per Dóminum.
Quando hoc festum incidit in dominicam, dicitur Credo.
Super oblata
Gratum tibi sit, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ munus oblátum,
qui Unigénitum Fílium tuum voluísti
Agnum immaculátum tibi offérri pro sǽculi vita.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio: De mysterio Præsentationis Domini.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia coætérnus hódie in templo tuus Fílius præsentátus
glória Israel et lumen géntium a Spíritu declarátur.
Unde et nos, Salutári tuo in gáudiis occurréntes,
cum Angelis et Sanctis te laudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Lc 2, 30-31
Vidérunt óculi mei salutáre tuum,
quod parásti ante fáciem ómnium populórum.
Post communionem
Per hæc sancta quæ súmpsimus, Dómine,
pérfice in nobis grátiam tuam,

qui exspectatiónem Simeónis impléšti,
ut, sicut ille mortem non vidit
nisi prius Christum suscípere mererétur,
ita et nos, in occúrsum Dómini procedéntes,
vitam obtineámus ætérnam.
Per Christum.

Die 3 februarii

S. Blasii, episcopi et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Exáudi, Dómine, pópulum tuum,
cum beáti Blásii mártyris patrocínio supplicántem,
ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére,
et ætérnæ reperíre subsídium.
Per Dóminum.

S. Ansgarii, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui ad multas illuminándas gentes
beátum Ansgárium epíscopum míttere voluísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut in tuæ veritátis luce iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Die 5 februarii

S. Agathæ, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine,
beáta Agatha virgo et martyr implóret,
quæ tibi grata semper éxstitit
et virtúte martýrii et mérito castitátis.
Per Dóminum.

Die 6 februarii

Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum

Memoria

Martyres in Iaponia

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).

Collecta

Deus, ómnium fortitúdo sanctórum,
qui beátos mártyres Paulum eiúsque sócios
per crucem ad vitam vocáre dignátus es,
præsta, quǽsumus, ut, eórum intercessióne,
fidem quam profitémur usque ad mortem fórtiter teneámus.
Per Dóminum.

Die 8 februarii

S. Hieronymi Emiliani

De Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965).

Collecta

Deus, Pater misericordiárum,
qui beátum Hierónymum
adiutórem et patrem órphanis providísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus.
Per Dóminum.

S. Iosephinae Bakhita, virginis

De Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Deus, qui beátam Iosephínam a servitúte abiécta
ad dignitátem fíliæ tuæ et Christi sponsæ adduxísti,
da nobis, quǽsumus, eius exémplo,
Dóminum Iesum crucifíxum constánti dilectióne proséqui
et in caritáte ad misericórdiam propénsos perseveráre.
Per Dóminum.

Die 10 februarii

S. Scholasticæ, virginis

Memoria

De Communi virginum: pro una virgine (p. 947), vel de Communi sanctorum: pro moniali (p. 960).

Collecta

Beátæ Scholásticæ vírginis memóriam recoléntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, tibi intemeráta caritáte serviámus
et felíces obtineámus tuæ dilectiónis efféctus.
Per Dóminum.

Die 11 februarii

Beatæ Mariæ Virginis de Lourdes

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897).

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui immaculátæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio,
a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Die 14 februarii

Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi

Memoria

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divínæ veritátis præcónio gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beátos fratres Cyríllum et Methódium
Slavóniæ gentes illumināsti,
da córdibus nostris tuæ doctrínæ verba percípere,
nosque pérfice pópulum
in vera fide et recta confessióne concórdem.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera
quæ in commemoratióne beatórum Cyrílli et Methódii
maiestáti tuæ deférimus, et præsta,
ut signum fiant humanitátis novæ
in dilectióne caritátis tibi reconciliátæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mc 16, 20

Profécti sunt discípuli Evangélium prædicántes,
Dómino cooperánte et sermónem confirmánte,
sequéntibus signis.

Post communionem

Deus, cunctárum Pater géntium,
qui nos de uno pane et uno Spíritu
partícipes éfficis ac ætérni herédes convívii,
in hac festivitáte beatórum Cyrílli et Methódii
benígnus concéde,

ut tuórum multitúdo filiórum,
in eádem fide persevérans,
unánimis regnum iustítiæ et pacis ædíficet.
Per Christum.

Die 17 februarii
Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.
De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Beatórum fratrum, Dómine,
pietátem nobis benígnus infúnde,
qua et Dei Genetrícem sunt devotíssime veneráti,
et tuum ad te pópulum provexérunt.
Per Dóminum.
Die 21 februarii
S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).
Collecta
Concéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti Petri epíscopi mónita et exémpla sectári,
ut, Christo nihil præponéntes
et Ecclésiæ tuæ servítio semper inténti,
ad ætérnæ lucis gáudia perducámur.
Per Dóminum.
Die 22 februarii

CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI
Festum
Ant. ad introitum Lc 22, 32
Dicit Dóminus Simóni Petro:
Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua,
et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti,
quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et hóstias benígnus admítte,
ut, beáto Petro pastóre,
ad ætérnam pervéniat hereditátem,
quo docénte fídei tenet integritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 549.

Ant. ad communionem Cf. Mt 16, 16.18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respondit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Deus, qui nos,
beáti Petri apóstoli festivitátem celebrántes,
Christi Córporis et Sánguinis communióne vegetásti,
præsta, quǽsumus,
ut hoc redemptiónis commércium
sit sacraméntum nobis unitátis et pacis.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 23 februarii

S. Polycarpi, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus univérsæ creatúræ,
qui beátum Polycárpum epíscopum
in númerum mártyrum dignátus es aggregáre,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, cum illo partem cálicis Christi capiéntes,
per Spíritum Sanctum
in vitam resurgámus ætérnam.
Per Dóminum.

MARTIUS

Die 4 martii

S. Casimiri
De Communi sanctorum: pro uno sancto (p. 956).
Collecta
Deus omnípotens, cui servíre regnáre est,
concéde nobis, beáti Casimíri intercedénte suffrágio,
tibi in sanctitáte et iustítia perpétuo famulári.
Per Dóminum.
Die 7 martii
Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum
Memoria
Ant. ad introitum
Gaudent in caelis ánimae Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti;
et quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt,
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.
Collecta
Deus, cuius urgénte caritáte
beátae mártyres Perpétua et Felícitas
torméntum mortis, contémpto persecutóre, vicérunt,
da nobis, quǽsumus, eárum précibus,
ut in tua semper dilectióne crescámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Hodiérnum, Dómine, sacrifícium laetánter offérimus,
quo, beatárum Perpétuæ et Felicitátis
cæléstem victóriam recenséntes,
et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Cor 4, 11
In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.
Post communionem
Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti,
et de memória beatárum Perpétuæ et Felicitátis
supplíciter deprecámur,
ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus.

Per Christum.

Die 8 martii

S. Ioannis a Deo, religiosi

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961), vel pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem misericórdiæ spíritu perfudísti,
da, quǽsumus, ut, caritátis ópera exercéntes,
inter eléctos in regno tuo inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Die 9 martii

S. Franciscæ Romanæ, religiosæ

De Communi sanctorum: pro sanctis mulieribus (p. 966) vel pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui nobis in beáta Francísca singuláre dedísti
coniugális et monásticæ conversatiónis exémplar,
fac nos tibi perseveránter deservíre,
ut in ómnibus vitæ adiúnctis te conspícere et sequi valeámus.
Per Dóminum.

Die 17 martii

S. Patricii, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui ad prædicándam Hibérniæ pópulis glóriam tuam
beátum Patrícium epíscopum providísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, qui christiáno nómine gloriántur,
tua mirabília homínibus iúgiter annúntient.
Per Dóminum.

Die 18 martii

S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam per beátum Cyríllum epíscopum
ad mystéria salútis profúndius attingénda
mirabíliter adduxísti,
da nobis, eius intercessióne,

Fílium tuum ita agnóscere,
ut vitam abundántius habeámus.
Per Dóminum.

Die 19 martii

S. IOSEPH
SPONSI BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Cf. Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut humánæ salútis mystéria,
cuius primórdia beáti Ioseph fidéli custódiæ commisísti,
Ecclésia tua, ipso intercedénte, iúgiter servet impléndа.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph
Unigénito tuo, nato de María Vírgine,
pia devotióne desérviit,
ita et nos mundo corde
tuis altáribus mereámur ministráre.
Per Christum.

Præfatio: De missione sancti Ioseph.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in sollemnitáte beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Mt 25, 21
Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.
Post communionem
Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitáte lætántem
ex huius altáris alimónia satiásti,
perpétua protectióne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.
Per Christum.
Die 23 martii
S. Turibii de Mogrovejo, episcopi
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).
Collecta
Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Turíbii epíscopi apostólico curis
zelóque veritátis auxísti,
concéde, ut pópulus tibi sacrátus
fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Die 25 martii
IN ANNUNTIATIONE DOMINI

Sollemnitas

Quoties sollemnitas infra Hebdomadam Sanctam occurrit, ad feriam secundam post dominicam II Paschæ transfertur.

Ant. ad introitum Hebr 10, 5.7

Dóminus ingrédiens mundum dixit:
Ecce vénio ut fáciam, Deus, voluntátem tuam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Verbum tuum in útero Vírginis Maríæ
veritátem carnis humánæ suscípere voluísti,
concéde, quæsumus,
ut, qui Redemptórem nostrum
Deum et hóminem confitémur,
ipsíus étiam divínæ natúræ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ munus, omnípotens Deus, dignáre suscípere,
ut, quæ in Unigéniti tui incarnatióne
primórdia sua constáre cognóscit,
ipsíus gáudeat hac sollemnitáte celebráre mystéria.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Incarnationis.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quem inter hómines et propter hómines nascitúrum,
Spíritus Sancti obumbránte virtúte,

a cælésti núntio Virgo fidénter audívit
et immaculátis viscéribus amánter portávit,
ut et promissiónes fíliis Israel perfíceret véritas,
et géntium exspectátio patéret ineffabíliter adimplénda.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Is 7, 14
Ecce Virgo concípiet et páriet Fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.
Post communionem
In méntibus nostris, quǽsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,
ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiónis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.
Per Christum.

APRILIS

Die 2 aprilis
S. Francisci de Paola, eremitæ
De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Deus, humílium celsitúdo,
qui beátum Francíscum
sanctórum tuórum glória sublimásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius méritis et exémplo,
promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur.
Per Dóminum.
Die 4 aprilis
S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
quas in beáti Isidóri commemoratióne deférimus,
ut Ecclésia tua eius intercessiónibus adiuvétur,

cuius cæléstibus instrúitur disciplínis.
Per Dóminum.
Die 5 aprilis
S. Vincentii Ferrer, presbyteri
De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938).
Collecta
Deus, qui beátum Vincéntium presbýterum
minístrum prædicatiónis evangélicæ suscitásti,
præsta, quǽsumus,
ut, quem ventúrum iúdicem nuntiávit in terris,
beáti videámus regnántem in cælis.
Qui tecum.

Die 7 aprilis
S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri
Memoria
De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965).
Collecta
Deus, qui ad christiánam iuventútem educándam
beátum Ioánnem Baptístam elegísti,
éxcita in Ecclésia tua institutóres,
qui humánæ et christiánæ iúvenum disciplínæ
toto corde sese devóveant.
Per Dóminum.
Die 11 aprilis
S. Stanislai, episcopi et martyris
Memoria
De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).
Collecta
Deus, pro cuius honóre beátus epíscopus Stanisláus
gládiis persecutórum occúbuit, præsta, quǽsumus,
ut fortes in fide usque ad mortem perseveráre valeámus.
Per Dóminum.
Die 13 aprilis
S. Martini I, papæ et martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921), vel de Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,

advérsa mundi invícta mentis constántia toleráre,
qui beátum Martínum papam et mártyrem
nec minis terréri nec pœnis passus es superári.
Per Dóminum.

Die 21 aprilis
S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Deus, qui beáto Ansélmo epíscopo dedísti
alta sapiéntiæ tuæ quǽrere et docére,
fac ita fidem tuam intelléctui nostro subveníre,
ut cordi dulce sápiant quæ nobis credénda mandásti.
Per Dóminum.
Die 23 aprilis
S. Georgii, martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921).
Collecta
Magnificántes, Dómine, poténtiam tuam,
súpplices exorámus,
ut, sicut beátus Geórgius domínicæ fuit passiónis imitátor,
ita sit fragilitátis nostræ promptus adiútor.
Per Dóminum.
S. Adalberti, episcopi et martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921)
vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).
Collecta
Deus, qui beátum Adalbértum epíscopum
zelo animárum succénsum martýrio coronásti,
eius interveniénte suffrágio concéde,
ut nec pastóribus obœdiéntia gregis
nec gregi desit cura pastórum.
Per Dóminum.

Die 24 aprilis
S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921),
vel de Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).
Collecta
Deus, qui beátum Fidélem, amóre tuo succénsum,

in fídei propagatióne martýrii palma decoráre dignátus es,
ipso interveniénte, concéde, ut, in caritáte fundáti,
cum illo resurrectiónis Christi virtútem
cognóscere mereámur. Qui tecum.

Die 25 aprilis

S. MARCI, EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Marcum evangelístam tuum
evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti,
tríbue, quǽsumus, eius nos eruditióne ita profícere,
ut vestígia Christi fidéliter sequámur.
Qui tecum.

Super oblata

Glóriam beáti Marci venerántes,
tibi, Dómine, hóstias laudis offérimus,
teque supplíciter deprecámur,
ut evangélica prædicátio
in Ecclésia tua iúgiter persevéret. Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 550.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod beátus Marcus prædicávit,
fortes effíciat.
Per Christum.

Die 28 aprilis

S. Petri Chanel, presbyteri et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre tempore paschali (p. 921),
vel de Communi pastorum: pro missionariis (p. 938).

Collecta

Deus, qui ad dilatándam Ecclésiam tuam
beátum Petrum martýrio coronásti,
da nobis, in his paschálibus gáudiis,
ita Christi mórtui et resurgéntis mystéria frequentáre,
ut novitátis vitæ testes esse mereámur.
Per Dóminum.

S. Ludovici Mariæ Grignion de Montfort, presbyteri

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).

Collecta

Deus, qui gressus beáti Ludovíci Maríae, presbýteri,
in viam salútis et dilectiónis Christi,
beáta Vírgine comitánte, dirígere voluísti,
da ut, eius exémplo, tui amóris mystéria meditántes
Ecclésiam tuam aedificáre indefésse studeámus.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens ætérne Deus,
qui sanctum Ludovícum Maríam presbýterum
plenæ Christo Fílio tuo deditiónis
per eius beátæ Matris manus
exímium testem et magístrum effecísti,
concéde nobis, ut, eándem spirituálem viam sectántes,
regnum tuum iúgiter exténdere valeámus.
Per Dóminum.

Die 29 aprilis

S. Catharinæ Senensis, virginis
et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit, allelúia.

Collecta

Deus, qui beátam Catharínam
in contemplatióne domínicæ passiónis
et in Ecclésiæ tuæ servítio
divíno amóre flagráre fecísti,
ipsíus intercessióne concéde,
ut pópulus tuus, Christi mystério sociátus,
in eius glóriæ revelatióne semper exsúltet. Qui tecum.

Super oblata
Súscipe, Dómine,
quam in beátæ Catharínæ commemoratióne
offérimus hóstiam salutárem,
ut, illíus mónitis erudíti,
tibi vero Deo fervéntius grátias ágere valeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. 1 Io 1, 7
Si in luce ambulámus, sicut Deus est in luce,
societátem habémus ad ínvicem,
et sanguis Iesu Christi, Fílii eius,
emúndat nos ab omni peccáto, allelúia.
Post communionem
Æternitátem nobis, Dómine, cónferat,
qua pasti sumus, mensa cæléstis,
quæ beátæ Catharínæ vitam étiam áluit temporálem.
Per Christum.
Die 30 aprilis
S. Pii V, papæ
De Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Deus, qui in Ecclésia tua beátum Pium papam
ad fidem tuéndam
ac te dígnius coléndum próvidus excitásti,
da nobis, ipso intercedénte,
vívida fide ac fructuósa caritáte
mysteriórum tuórum esse partícipes.
Per Dóminum.

MAIUS
Die 1 maii
S. Ioseph opificis
Ant. ad introitum Ps 127, 1-2
Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit, allelúia.
Collecta
Rerum cónditor, Deus,

qui legem labóris humáno géneri statuísti,
concéde propítius,
ut, beáti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et preámia consequámur quæ promíttis.
Per Dóminum.
Super oblata
Fons totíus misericórdiæ, Deus,
réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut obláta dona fiant præsídia supplicántium.
Per Christum.
Præfatio: De missione sancti Ioseph.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in commemorátione beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Col 3, 17
Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias agéntes Deo, allelúia.
Post communionem
Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
súpplices te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,
caritátis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes,
perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Die 2 maii
S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 5
In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus,
stolam glóriæ índuit eum, allelúia.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum Athanásium epíscopum
divinitátis Fílii tui propugnatórem exímium suscitásti,
concéde propítius,
ut, eius doctrína et protectióne gaudéntes,
in tui cognitióne et amóre sine intermissióne crescámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Réspice, Dómine, múnera
quæ tibi in commemoratióne beáti Athanásii perhibémus,
eiúsque fidem profiténtibus illibátam
tuæ testificátio veritátis prosit ad salútem.
Per Christum.
Ant. ad communionem 1 Cor 3, 11
Fundaméntum áliud nemo potest pónere,
præter id quod pósitum est, quod est Christus Iesus,
allelúia.
Post communionem
Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Unigéniti tui vera divínitas,

quam cum beáto Athanásio fírmiter confitémur,
per hoc sacraméntum vivíficet nos semper et múniat.
Per Christum.

Die 3 maii

SS. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta,
et dedit illis glóriam sempitérnam, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos ánnua apostolórum Philíppi et Iacóbi
festivitáte lætíficas, da nobis, ipsórum précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut ad perpétuam tui visiónem perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
quæ pro apostolórum Philíppi et Iacóbi festivitáte deférimus,
et immaculátam nobis religiónem mundámque largíre.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Cf. Io 14, 8-9

Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis.
Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

Post communionem

Purífica, quǽsumus, Dómine, mentes nostras
per hæc sancta quæ súmpsimus,
ut, cum apóstolis Philíppo et Iacóbo
te in Fílio contemplántes,
vitam habére mereámur ætérnam.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 12 maii

Ss. Nerei et Achillei, martyrum

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909 vel, tempore
paschali, p. 918).

Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui gloriósos mártyres Néreum et Achílleum
fortes in sua confessióne cognóvimus,
pios apud te in nostra intercessióne sentiámus.
Per Dóminum.
S. Pancratii, martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915 vel, tempore paschali, p. 921).
Collecta
Lætétur Ecclésia tua, Deus,
beáti Pancrátii mártyris confísa suffrágiis,
atque, eius précibus gloriósis,
et devóta permáneat, et secúra consístat.
Per Dóminum.
Die 13 maii
Beatæ Mariæ Virginis de Fatima
De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897).
Collecta
Deus, qui Genetrícem Fílii tui
Matrem quoque nostram constituísti,
concéde nobis, ut, in pæniténtia et oratióne
pro mundi salúte perseverántes,
in dies valeámus regnum Christi efficácius promovére.
Per Dóminum.

Die 14 maii
S. MATTHIÆ, APOSTOLI
Festum
Ant. ad introitum Io 15, 16
Non vos me elegístis, dicit Dóminus,
sed ego elégi vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum collégio sociásti,
eius nobis interventióne concéde,
ut, dilectiónis tuæ sorte gaudéntes,
cum eléctis numerári mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata
Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera
pro festo beáti Matthíæ reverénter obláta suscípias,
et per ea nos grátiæ tuæ virtúte confírma.
Per Christum.
Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.
Ant. ad communionem Io 15, 12
Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Post communionem
Famíliam tuam, Dómine,
divínis ne cesses replére munéribus,
ut, beáto Matthía pro nobis intercedénte,
in partem sortis sanctórum in lúmine nos dignéris accípere.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 18 maii
S. Ioannis I, papæ et martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915 vel, tempore paschali, p. 921), vel de Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Deus, fidélium remunerátor animárum,
qui hunc diem beáti Ioánnis papæ martýrio consecrásti,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut, qui eius mérita venerámur,
fídei constántiam imitémur.
Per Dóminum.
Die 20 maii
S. Bernardini Senensis, presbyteri
De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Deus, qui beáto Bernardíno presbýtero
sancti nóminis Iesu amórem exímium tribuísti,
eius méritis precibúsque concéde,
ut spíritus nos semper tuæ dilectiónis accéndat.
Per Dóminum.

Die 21 maii
Ss. Christophori Magallanes, presbyteri, et sociorum,

martyrum

Martyres in Mexico

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909 vel, tempore paschali, p. 918).

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui beátos Christóphorum, presbýterum, et sócios
Christo Regi usque ad martýrium fidéles effecísti,
eórum intercessióne nobis concéde,
ut, in veræ fídei perseverántes confessióne
amóris tui mandátis semper inhærére valeámus.
Per Dóminum.

Die 22 maii

S. Ritæ de Cascia, religiosæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine,
sapiéntiam crucis et fortitúdinem
quibus beátam Ritam ditare dignátus es,
ut, in tribulatióne cum Christo patiéntes,
paschál i eius mystério intímius participáre valeámus.
Qui tecum.

Die 25 maii

S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943), vel de Communi sanctorum: pro monachis (p. 959).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Bedæ presbýteri eruditióne claríficas,
fámulis tuis concéde propítius
et eius semper illustrári sapiéntia,
et méritis adiuvári.
Per Dóminum.

S. Gregorii VII, papæ

De Communi pastorum: pro papa (p. 927).

Collecta

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
spíritum fortitúdinis zelúmque iustítiæ,
quibus beátum Gregórium papam caréscere voluísti,
ut, iniquitátem réprobans,

quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte.
Per Dóminum.
S. Mariæ Magdalenæ de’ Pazzi, virginis
De Communi virginum: pro una virgine (p. 947).
Collecta
Deus, virginitátis amátor,
qui beátam Maríam Magdalénam vírginem,
tuo amóre succénsam,
donis cæléstibus decorásti,
da ut, quam hódie venerámur,
eius puritátis caritatísque imitémur exémpla.
Per Dóminum.

Die 26 maii
S. Philippi Neri, presbyteri
Memoria
Ant. ad introitum Rom 5, 5
Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui fidéles tibi servos
sanctitátis glória sublimáre non desístis,
concéde propítius,
ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet,
quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstiam tibi laudis offeréntes, quǽsumus, Dómine,
ut, beáti Philíppi exémplo,
ad tui nóminis glóriam proximíque servítium
hílares nos semper præstémus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Io 15, 9
Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectióne mea (T.P. allelúia).
Post communionem
Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quǽsumus, ut, beáti Philíppi imitatióne,
semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus.

Per Christum.

Die 27 maii

S. Augustini Cantuariensis, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui beáti Augustíni epíscopi prædicatióne
Anglórum gentes ad Evangélium perduxísti,
tríbue, quǽsumus, ut eius labórum fructus
in Ecclésia tua perénni fecunditáte persístant.
Per Dóminum.

Die 31 maii

IN VISITATIONE
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Festum

Ant. ad introitum Cf. Ps 65, 16

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátam Vírginem Maríam, Fílium tuum gestántem,
ad visitándam Elísabeth inspirásti,
præsta, quǽsumus, ut, afflánti Spirítui obsequéntes,
cum ipsa te semper magnificáre possímus.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
hoc nostrum gratum sit sacrifícium salutáre,
sicut beatíssimæ Unigéniti tui Matris
habuísti acceptábilem caritátem. Per Christum.

Præfatio II de beata Maria Virgine, p. 548.

Ant. ad communionem Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius (T.P. allelúia).

Post communionem

Magníficet te, Deus, Ecclésia tua

qui tuis fecísti magna fidélibus,
et, quem laténtem beátus Ioánnes
cum exsultatióne præsénsit,
eúndem semper vivéntem
cum lætítia in hoc percípiat sacraménto.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 612-613.

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten
Immaculati Cordis beatæ Mariæ Virginis

Memoria

Ant. ad introitum Ps 12, 6

Exsultábit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis
dignum Sancti Spíritus habitáculum præparásti,
concéde propítius, ut, eiúsdem Vírginis intercessióne,
tuæ glóriæ templum inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis commemoratióne delátas,
ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in festivitáte), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Lc 2,19

María conservábat ómnia verba hæc,
cónferens in corde suo.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátiæ tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

IUNIUS

Die 1 iunii
S. Iustini, martyris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 85.46
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, sed non ut lex tua:
ego autem loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum,
et non confundébar (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui per stultítiam crucis
eminéntem Iesu Christi sciéntiam
beátum Iustínum mártyrem mirabíliter docuísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, errórum circumventióne depúlsa,
fídei firmitátem consequámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quæ beátus Iustínus strénua virtúte defféndit.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 2, 2
Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum (T.P. allelúia).
Post communionem
Cæléсti alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti Iustíni mártyris mónitis obsequéntes,
de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Die 2 iunii
Ss. Marcellini et Petri, martyrum
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909 vel, tempore paschali, p. 918).
Collecta
Deus, qui nos sanctórum mártyrum Marcellíni et Petri
confessióne gloriósa circúmdas et prótegis,
præsta nobis ex eórum imitatióne profícere,
et oratióne fulcíri. Per Dóminum.
Die 3 iunii

Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum
Memoria
Martyres in Uganda
Ant. ad introitum Cf. Sap 3, 6-7.9
Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus,
et quasi holocáusti hóstiam accépit illos;
et in témpore erit respéctus illórum:
quóniam donum et pax erit eléctis Dei (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui sánguinem mártyrum
semen christianórum esse fecísti,
concéde propítius, ut tuæ ager Ecclésiæ,
beatórum Cároli eiúsque sociórum cruóre rigátus,
in amplam tibi messem iúgiter fecundétur.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstias tibi, Dómine, offérimus,
supplíciter exorántes,
ut, sicut beátis martýribus
magis mori quam peccáre tribuísti,
ita nos fácias, tibi soli déditos, altári tuo ministráre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 115, 15
Pretiósa in conspéctu Dómini;
mors sanctórum eius (T.P. allelúia).
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, divína sacraménta,
sanctórum mártyrum tuórum victóriam recoléntes:
quǽsumus, ut,
quæ ipsis ad perferénda supplícia contulérunt,
ea nobis inter advérsa
prǽbeant fídei caritatísque constántiam.
Per Christum.
Die 5 iunii
S. Bonifatii, episcopi et martyris
Memoria
De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915 vel, tempore paschali, p. 921) vel de Communi pastorum: pro missionariis (p. 938).
Collecta

Sanctus martyr, Dómine, Bonifátius
pro nobis intervéntor exsístat,
ut fidem, quam ore dócuit et sánguine consignávit,
fírmiter teneámus,
et opéribus profiteámur confidénter.
Per Dóminum.

Die 6 iunii
S. Norberti, episcopi
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Deus, qui beátum Norbértum epíscopum Ecclésiæ tuæ
oratióne ac pastoráli zelo minístrum exímium effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, eius interveniénte suffrágio,
fidélium grex pastóres iuxta cor tuum
et salutária páscua semper invéniat.
Per Dóminum.
Die 9 iunii
S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris
De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
Spíritum Sanctum benígnus infúnde,
cuius afflátu beátus Ephræm diáconus
in tuis mystériis decantándis exsultávit,
eiúsque virtúte tibi soli desérviit.
Per Dóminum.
Die 11 iunii
S. Barnabæ, apostoli
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Act 11, 24
Beátus iste sanctus,
qui annumerári méruit inter Apóstolos:
erat enim vir bonus,
et plenus Spíritu Sancto et fide (T.P. allelúia).

Collecta
Deus, qui beátum Bárnabam,
plenum fide et Spíritu Sancto,

ad géntium conversiónem segregáre præcepísti,
concéde, ut Evangélium Christi, quod strénue prædicávit,
ore et ópere fidéliter nuntiétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos flamma tuæ dilectiónis accéndant,
per quam beátus Bárnabas
lumen Evangélii géntibus apportávit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat Dóminus eius.
Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis (T.P. allelúia).

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus,
ut, quod pro beáti Bárnabæ apóstoli memória
in imágine gérimus sacraménti,
manifésta perceptióne sumámus.
Per Christum.

Die 13 iunii
S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum (p. 927), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui pópulo tuo beátum Antónium
prædicatórem insígnem dedísti,
atque in necessitátibus intercessórem,
concéde, ut, eius auxílio,
christiánæ vitæ documénta sectántes,
in ómnibus adversitátibus te subveniéntem sentiámus.
Per Dóminum.

Die 19 iunii
S. Romualdi, abbatis
De Communi sanctorum: pro abbate (p. 958).
Collecta
Deus, qui per beátum Romuáldum
in Ecclésia tua eremíticam vitam renovásti,
concéde, ut, nosmetípsos abnegántes
et Christum sequéntes,
felíciter ad cæléstia regna mereámur ascéndere.
Per Dóminum.
Die 21 iunii
S. Aloisii Gonzaga, religiosi
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 23, 4.3
Innocens mánibus et mundo corde
ascéndet in montem Dómini, et stabit in loco sancto eius.

Collecta
Deus, cæléstium auctor donórum,
qui in beáto Aloísio miram vitæ innocéntiam
cum pæniténtia sociásti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, innocéntem non secúti, pæniténtem imitémur.
Per Dóminum.
Super oblata
Cælésti convívio fac nos, Dómine,
exémplo beáti Aloísii,
nuptiáli veste semper indútos accúmbere,
ut ex huius participatióne mystérii
grátia tua dívites efficiámur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 77, 24-25
Panem cæli dedit eis,
panem Angelórum manducávit homo.
Post communionem
Angelórum esca nutrítos, fac nos, Dómine,
pura tibi conversatióne servíre,
et, eius quem hódie cólimus exémplo,
in gratiárum semper actióne manére.
Per Christum.

Die 22 iunii

S. Paulini Nolani, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui beátum Paulínum epíscopum
paupertátis amóre
et pastoráli sollicitúdine claréscere voluísti,
concéde propítius, ut, cuius mérita celebrámus,
caritátis imitémur exémpla.
Per Dóminum.

Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).

Collecta

Deus, qui veræ fídei formam in martýrio consummásti,
concéde propítius,
ut, beatórum Ioánnis et Thomæ intercessióne roboráti,
fidem, quam ore profitémur,
testimónio vitæ confirmémus.
Per Dóminum.

Die 24 iunii

IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 23 iunii sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum Lc 1, 15.14

Hic erit magnus coram Dómino,
et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ,
et multi in nativitáte eius gaudébunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut família tua per viam salútis incédat,
et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo,
ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
Qui tecum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Múnera pópuli tui, Dómine, propítius inténde,
in beáti Ioánnis Baptístæ sollemnitáte deláta,
et præsta, ut, quæ mystério gérimus,
débitæ servitútis actióne sectémur.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, pp. 773-775.

Ant. ad communionem Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Sacris dápibus satiátos,
beáti Ioánnis Baptístæ nos, Dómine,
præclára comitétur orátio,
et, quem Agnum nostra ablatúrum crímina nuntiávit,
ipsum Fílium tuum poscat nobis fore placátum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Io 1, 6-7; Lc 1, 17

Fuit homo missus a Deo,
cui nomen erat Ioánnes.
Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine,
paráre Dómino plebem perféctam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam suscitásti,
ut perféctam plebem Christo Dómino præparáret,
da pópulis tuis spiritálium grátiam gaudiórum,
et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis et pacis.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus,
illíus nativitátem honóre débito celebrántes,
qui Salvatórem mundi et cécinit affutúrum,
et adésse monstrávit.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio: De missione Præcursoris.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In cuius Præcursóre beáto Ioánne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulíerum honóre præcípuo consecrásti.

Qui cum nascéndo multa gáudia præstitísset,
et nondum éditus exsultásset ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.
Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ipsum baptísmatis lavit auctórem,
et méruit fuso sánguine suprémum
illi testimónium exhibére.
Et ídeo, cum cælórum virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuae sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 78
Per víscera misericórdiæ Dei nostri,
visitávit nos Oriens ex alto.
Post communionem
Cæléstis Agni convívio refécti,
quǽsumus, Dómine, ut Ecclésia tua,
sumens de beáti Ioánnis Baptístæ generatióne lætítiam,
quem ille prænuntiávit ventúrum,
suæ regeneratiónis cognóscat auctórem.

Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 27 iunii
S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Deus, qui beátum Cyríllum epíscopum
divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ
assertórem invíctum effecísti,
concéde, ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus,
per incarnatiónem Christi Fílii tui salvémur.
Qui tecum.
Die 28 iunii
S. Irenæi, episcopi et martyris
Memoria
Ant. ad introitum Mal 2, 6
Lex veritátis fuit in ore eius
et iníquitas non est invénta in lábiis eius;
in pace et in æquitáte ambulávit mecum,
et multos avértit ab iniquitáte.
Collecta
Deus, qui beáto Irenǽo epíscopo tribuísti,
ut veritátem doctrínæ
pacémque Ecclésiæ felíciter confirmáret,
concéde, quǽsumus, eius intercessióne,
ut nos, fide et caritáte renováti,
ad unitátem concordiámque fovéndam semper simus inténti.
Per Dóminum.
Super oblata
Glóriam tibi, Dómine, cónferat sacrifícium,
quod in natáli beáti Irenǽi tibi lætánter offérimus,
et prǽbeat nobis dilígere veritátem,
ut et inviolátam Ecclésiæ fidem teneámus,
et stábilem unitátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 4-5
Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem
Per hæc sacra mystéria, quǽsumus, Dómine,
da nobis fídei miserátus augméntum,
ut, quæ beátum Irenǽum epíscopum
usque ad mortem reténta gloríficat,
nos étiam iustíficet veráciter hanc sequéntes.
Per Christum.

Die 29 iunii

SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 28 iunii, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta
Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiónibus sublevári,
ut, per quos Ecclésiæ tuæ
supérni múneris rudiménta donásti,
per eos subsídia perpétuæ salútis impéndas.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata
Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
sollemnitátibus gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvándi.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, pp. 780-782.

Ant. ad communionem Cf. Io 21, 15.17
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti;

tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cæléstibus sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
fidéles tuos corróbora,
quos Apostolórum doctrína illuminásti. Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 613.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum

Isti sunt qui, vivéntes in carne,
plantavérunt Ecclésiam sánguine suo:
cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui huius diéi venerándam sanctámque lætítiam
in apostolórum Petri et Pauli sollemnitáte tribuísti,
da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum,
per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam, Dómine, quam nómini tuo exhibémus sacrándam,
apostólica prosequátur orátio,
nosque tibi reddat in sacrifício celebrándo devótos.
Per Christum.

Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætíficant:
hic princeps fídei confiténdæ,
ille intellegéndæ clarus assértor;
hic relíquiis Israel instítuens Ecclésiam primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic divérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.
Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Mt 16, 16.18
Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
Post communionem
Da nobis, Dómine, hoc sacraménto reféctis,
ita in Ecclésia conversári,
ut, perseverántes in fractióne panis
Apostolorúmque doctrína,
cor unum simus et ánima una, tua caritáte firmáti.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 613.
Pro Missa votiva de S. Petro aut de S. Paulo, cf. infra, p. 1184, vel p. 1185.

Die 30 iunii
Ss. Protomartyrum sanctæ Romanæ Ecclesiæ
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).
Collecta
Deus, qui Románæ Ecclésiæ copiósa primórdia
mártyrum sánguine consecrásti,
concéde, quǽsumus,
ut firma virtúte de tanti agóne certáminis solidémur,
et pia semper victória gaudeámus.
Per Dóminum.

IULIUS
Die 3 iulii
S. THOMÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Ps 117, 28.21

Deus meus es tu, et confitébor tibi:
Deus meus es tu, et exaltábo te;
confitébor tibi, quóniam factus es mihi in salútem.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, omnípotens Deus,
beáti Thomæ apóstoli festivitáte gloriári,
ut eius semper et patrocíniis sublevémur,
et vitam credéntes habeámus in nómine eius,
quem ipse Dóminum agnóvit, Iesum Christum Fílium tuum.
Qui tecum.

Super oblata

Débitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitútis,
supplíciter exorántes,
ut in nobis tua múnera tueáris,
qui in confessióne beáti Thomæ apóstoli
laudis tibi hóstias immolámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum:
et noli esse incrédulus, sed fidélis.

Post communionem

Deus, cuius Unigéniti Corpus
in hoc veráciter suscípimus sacraménto,
præsta, quǽsumus,
ut, quem Dóminum Deúmque nostrum
cum apóstolo Thoma fide cognóscimus,
ipsum ópere quoque profiteámur et vita.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 4 iulii

S. Elisabeth Lusitaniæ

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).

Collecta

Deus, auctor pacis et amátor caritátis,

qui beátam Elísabeth
mira dissidéntes componéndi grátia decorásti,
da nobis, eius intercessióne,
pacis ópera exercére,
ut fílii Dei nominári possímus.
Per Dóminum.

Die 5 iulii

S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri

De Communi pastorum (p. 927), vel de Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965), vel pro religiosis (p. 961).

Collecta

Da nobis, Dómine,
ut supereminéntem Iesu Christi sciéntiam
spíritu Pauli apóstoli prosequámur,
qua beátus Antónius María erudítus
verbum salútis in Ecclésia tua iúgiter prædicávit.
Per Dóminum.

Die 6 iulii

S. Mariæ Goretti, virginis et martyris

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Deus, innocéntiæ auctor et castitátis amátor,
qui fámulæ tuæ Maríæ
iuveníli ætáte martýrii grátiam contulísti,
da nobis, quǽsumus, eius intercessióne,
in tuis mandátis constántiam,
qui dedísti certánti vírgini corónam.
Per Dóminum.

Die 9 iulii

Ss. Augustini Zhao Rong, presbyteri,
et sociorum, martyrum

Martyres in Sinis

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).

Collecta

Deus, qui per sanctórum mártyrum
Augustini et sociorum confessiónem
Ecclésiam tuam mirábili dispensatióne roborásti,
concede, ut populus tuus, missióni sibi créditae fidélis,

et increménta libertátis accípiat
et veritátem coram mundo testificétur.
Per Dóminum.
Die 11 iulii
S. Benedicti, abbatis
Memoria
Ant. ad introitum
Fuit vir vitæ venerábilis,
grátia Benedíctus et nómine,
qui relícta domo rebúsque patris,
soli Deo placére cúpiens,
sanctæ conversatiónis hábitum quæsívit.

Collecta
Deus, qui beátum Benedíctum abbátem
in schola divíni servítii præclárum constituísti magístrum,
tríbue, quǽsumus,
ut, amóri tuo nihil præponéntes,
viam mandatórum tuórum
dilatáto corde currámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc sancta, Dómine,
quæ in beáti Benedícti celebritáte deférimus,
réspice benígnus, et præsta,
ut nos, eius exémplis te quæréntes,
unitátis in tuo servítio pacísque dona
cónsequi mereámur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Lc 12, 42
Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.
Post communionem
Accépto pígnore vitæ ætérnæ,
te, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, beáti Benedícti mónitis obsequéntes,
óperi tuo fidéliter serviámus,
et fratres fervénti diligámus caritáte.
Per Christum.

Die 13 iulii

S. Henrici

De Communi sanctorum: pro uno sancto (p. 956).

Collecta

Deus, qui beátum Henrícum,
grátiæ tuæ ubertáte prævéntum,
e terréni cura regíminis ad supérna mirabíliter erexísti,
eius nobis intercessióne largíre,
ut inter mundánas varietátes
puris ad te méntibus festinémus.
Per Dóminum.

Die 14 iulii

S. Camilli de Lellis, presbyteri

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).

Collecta

Deus, qui sanctum Camíllum presbýterum
caritátis in infírmos singulári grátia decorásti,
eius méritis, spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde,
ut, tibi in frátribus serviéntes,
ad te, hora éxitus nostri, secúri transíre possímus.
Per Dóminum.

Die 15 iulii

S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, beáti Bonaventúræ epíscopi natalícia celebrántes,
et ipsíus proficiámus eruditióne præclára,
et caritátis ardórem iúgiter æmulémur.
Per Dóminum.

Die 16 iulii

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897).

Collecta

Adiuvet nos, quǽsumus, Dómine,
gloriósæ Vírginis Maríæ intercéssio veneránda,

ut, eius muníti præsídiis,
ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus.
Qui tecum.

Die 20 iulii

S. Apollinaris, episcopi et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Dírige fidéles tuos, Dómine, in viam salútis aetérnae,
quam beátus Apollináris epíscopus
doctrína et martýrio monstrávit,
et fac nos, eódem intercedénte,
sic in mandátis tuis perseveráre,
ut cum ipso coronári mereámur.
Per Dóminum.

Die 21 iulii

S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (p. 927), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui pro nóminis tui glória et animárum salúte
beáto Lauréntio presbýtero
spíritum consílii et fortitúdinis contulísti,
da nobis, in eódem spíritu, et agénda cognóscere,
et cógnita, eius intercessióne, perfícere.
Per Dóminum.

Die 22 iulii

S. Mariæ Magdalenæ

Memoria

Ant. ad introitum Io 20, 17

Dixit Dóminus Maríæ Magdalénæ:
Vade ad fratres meos, et dic eis:
Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum,
Deum meum et Deum vestrum.

Collecta

Deus, cuius Unigénitus Maríæ Magdalénæ ante omnes
gáudium nuntiándum paschále commísit,
præsta, quǽsumus, ut, eius intercessióne et exémplo,

Christum vivéntem prædicémus,
et in glória tua regnántem videámus.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
in beátæ Maríæ Magdalénæ commemoratióne exhíbita,
cuius caritátis obséquium
Unigénitus Fílius tuus cleménter suscépit impénsum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ant. ad communionem 2 Cor 5, 14.15

Cáritas Christi urget nos,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Post communionem

Mysteriórum tuórum, Dómine, sancta percéptio
perseverántem illum nobis amórem infúndat,
quo beáta María Magdaléna
Christo magístro suo indesinénter adhæsit.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 23 iulii

S. Birgittæ, religiosæ

De Communi sanctorum: pro sanctis mulieribus (p. 966) vel pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui beátam Birgíttam
per várias vitae sémitas duxísti
eámque sapiéntiam crucis
in contemplatióne passiónis Fílii tui mirabíliter docuísti,
concéde nobis, ut, digne in tua vocatióne ambulántes,
te in ómnibus quærere valeámus.
Per Dóminum.

Die 24 iulii

S. Sarbelii Makhlū f, presbyteri

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi sanctorum: pro monacho (p. 959).

Collecta

Deus, qui sanctum Sarbélium, presbýterum,
ad singulárem pugnam erémi vocásti
et omni génere pietátis imbuísti,

concéde nobis, quǽsumus,
ut imitatóres domínicæ passiónis effécti
regno eius mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Die 25 iulii

S. IACOBI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Mt 4, 18.21

Ambulans Iesus iuxta mare Galilǽæ,
vidit Iacóbum Zebedǽi et Ioánnem fratrem eius,
reficiéntes rétia sua, et vocávit eos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Apostolórum tuórum primítias
beáti Iacóbi sánguine dedicásti,
da, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ
ipsíus confessióne firmári,
et iúgiter patrocíniis confovéri.
Per Dóminum.

Super oblata

Munda nos, Dómine, passiónis Fílii tui baptísmate salutári,
ut in festo beáti Iacóbi,
quem primum inter Apóstolos
cálicis eius partícipem esse voluísti,
beneplácitum tibi sacrifícium offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem

Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Post communionem

Beáti apóstoli Iacóbi, quǽsumus, Dómine,
intercessióne nos ádiuva,
pro cuius festivitáte percépimus tua sancta lætántes.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 26 iulii

Ss. Ioachim et Annæ, parentum beatæ Mariæ Virginis

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 44, 1.25

Laudémus Ióachim et Annam in generatióne sua,
quia benedictiónem ómnium géntium dedit illis Dóminus.

Collecta

Dómine, Deus patrum nostrórum,
qui beátis Ióachim et Annæ hanc grátiam contulísti
ut ex eis incarnáti Fílii tui Mater nascerétur,
utriúsque précibus concéde,
ut salútem tuo promíssam pópulo consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera nostræ devotiónis,
et præsta, ut eiúsdem benedictiónis,
quam Abrahæ et eius sémini promisísti,
mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 23, 5

Accepérunt benedictiónem a Dómino,
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Post communionem

Deus, qui Unigénitum tuum ex homínibus nasci voluísti,
ut hómines ex te mirábili mystério renasceréntur,
quǽsumus, ut, quos filiórum pane satiásti,
adoptiónis spíritu benignitáte tua sanctífices.
Per Christum.

Die 29 iulii

S. Marthæ

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Lc 10, 38

Intrávit Iesus in quoddam castéllum,
et múlier quædam Martha nómine
excépit illum in domum suam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius in domo beátæ Marthæ dignátus est hospitári,
da, quǽsumus, ut, eiúsdem intercessióne,
Christo in frátribus nostris fidéliter ministrántes,
in æde cæléstì a te récipi mereámur.

Per Dóminum.

Super oblata
In beáta Martha te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi gratum éxstitit caritátis obséquium,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.
Ant. ad communionem Io 11, 27
Dixit Martha ad Iesum:
Tu es Christus, Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.
Post communionem
Córporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio, Dómine,
ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut, exémplo beátæ Marthæ,
valeámus tibi et sincéra in terris caritáte profícere,
et tui perpétua in cælis visióne gaudére.
Per Christum.
Die 30 iulii
S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum epíscopum
Verbi tui incarnáti præcónem egrégium effecísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut tuæ salútis mystéria
et iúgiter scrutémur in corde,
et fidéliter significémus in ópere.
Per Dóminum.

Die 31 iulii
S. Ignatii de Loyola, presbyteri
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Phil 2, 10-11
In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis lingua confiteátur
quia Dóminus Iesus Christus

in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui ad maiórem tui nóminis glóriam propagándam
beátum Ignátium in Ecclésia tua suscitásti,
concéde, ut, eius auxílio et imitatióne certántes in terris,
coronári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceant, Dómine Deus,
oblatiónes in celebratióne beáti Ignátii tibi delátæ,
et præsta, ut sacrosáncta mystéria,
in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti,
nos quoque in veritáte sanctíficent.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 12, 49

Dicit Dóminus: Ignem veni míttere in terram,
et quid volo, nisi ut accendátur?

Post communionem

Laudis hóstia, Dómine,
quam pro beáto Ignátio grátias agéntes obtúlimus,
ad perpétuam nos maiestátis tuæ laudatiónem perdúcat.
Per Christum.

AUGUSTUS

Die 1 augusti
S. Alfonsi Mariæ de' Liguori,
episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua
nova semper instáuras exémpla virtútum,
da nobis in zelo animárum
beáti Alfónsi Maríæ epíscopi ita vestígiis adhærére,
ut eius in cælis assequámur et prǽmia.
Per Dóminum.

Super oblata

Cæléсti, Dómine, Spíritus igne
corda nostra cleménter exúre,

qui beáto Alfónso Maríæ tribuísti
et hæc mystéria celebráre,
et per éadem hóstiam tibi sanctam seípsum exhibére.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátum Alfónsum Maríam
fidélem dispensatórem
et præcónem tanti mystérii providísti,
concéde, ut fidéles tui illud frequénter percípiant,
et, percipiéndo, te sine fine colláudent.
Per Christum.

Die 2 augusti

S. Eusebii Vercellensis, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, in asserénda Fílii tui divinitáte,
beáti Eusébii epíscopi constántiam imitári,
ut, fidem servántes quam ipse dócuit,
eiúsdem Fílii tui vitæ partícipes esse mereámur.
Qui tecum.

S. Petri Iuliani Eymard, presbyteri

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961), vel de Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).

Collecta

Deus, qui beátum Petrum Iuliánum
erga sacra mystéria Córporis et Sánguinis Fílii tui
dilectióne decorásti mirífica, concéde propítius,
ut, quam ille ex hoc divíno percépit pinguédinem,
eándem et nos percípere mereámur.
Per Dóminum.

Die 4 augusti

S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui beátum Ioánnem Maríam presbýterum
pastorál stúdio mirábilem effecísti,
da, quæsumus, ut, eius exémplo et intercessióne,

fratres in caritáte Christo lucrémur,
et cum eis ætérnam glóriam cónsequi valeámus.
Per Dóminum.

Die 5 augusti
In Dedicatione basilicæ S. Mariæ
De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897).
Collecta
Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de nostris áctibus non valémus,
Genetrícis Fílii tui intercessióne salvémur.
Per Dóminum.
Die 6 augusti
IN TRANSFIGURATIONE DOMINI
Festum
Ant. ad introitum Cf. Mt 17, 5
In splendénti nube Spíritus Sanctus visus est,
patérna vox audíta est: Hic est Fílius meus diléctus,
in quo mihi bene complácui: ipsum audíte.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui fídei sacraménta
in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne
patrum testimónio roborásti,
et adoptiónem filiórum perféctam mirabíliter præsignásti,
concéde nobis fámulis tuis,
ut, ipsíus dilécti Fílii tui vocem audiéntes,
eiúsdem coherédes éffici mereámur.
Qui tecum.
Quando hoc festum incidit in dominicam, dicitur Credo.
Super oblata
Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica,
nosque a peccatórum máculis,
splendóribus ipsíus illustratiónis, emúnda.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Transfigurationis.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui coram eléctis téstibus suam glóriam revelávit,
et commúnem illam cum céteris córporis formam
máximo splendóre perfúdit,
ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur,
et in totíus Ecclésiæ córpore declaráret impléndum
quod eius mirabíliter præfúlsit in cápite.
Et ídeo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. 1 Io 3, 2
Cum Christus apparúerit,
símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sícuti est.
Post communionem
Cæléstia, quæsumus, Dómine,
aliménta quæ súmpsimus
in eius nos transfórment imáginem,
cuius claritátem gloriósa Transfiguratióne
manifestáre voluísti.
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.
Die 7 augusti
Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).
Collecta
Quæsumus, omnípotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti,
et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes effícias,

qui beáto Xysto eiúsque sóciis
propter verbum tuum et testimónium Iesu
ánimas suas pónere tribuísti.
Per Dóminum.

S. Caietani, presbyteri

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui beáto Caietáno presbýtero
apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti,
eius nobis exémplo et intercessióne concéde
in te semper confídere,
et regnum tuum indesinénter quǽrere.
Per Dóminum.

Die 8 augusti

S. Dominici, presbyteri

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus:
stolam glóriæ índuit eum.

Collecta

Adiuvet Ecclésiam tuam, Dómine,
beátus Domínicus méritis et doctrínis,
atque pro nobis efficiátur piíssimus intervéntor,
qui tuæ veritátis éxstitit prædicátor exímius.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, quas tibi, Dómine, offérimus,
intercedénte beáto Domínico, cleménter inténde,
et, huius sacrifícii virtúte poténti,
propugnatóres fídei grátiæ tuæ protectióne confírma.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Cæléstis, Dómine, virtútem sacraménti,

quo in beáti commemoratióne Domínici pasti sumus,
percípiat Ecclésia tua plenæ devotiónis afféctu,
et cuius prædicatióne flóruit,
eius intercessióne iuvétur.
Per Christum.

Die 9 augusti

S. Teresiæ Benedictæ a Cruce, virginis et martyris

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Deus patrum nostrórum,
qui beátam Terésiam Benedíctam mártyrem
ad cognitiónem Fílii tui crucifíxi
eiúsque imitatiónem usque ad mortem perduxísti,
ipsa intercedénte, concéde,
ut omnes hómines Christum Salvatórem agnóscant
et per eum ad perpétuam tui visiónem advéniant.
Qui tecum.

Die 10 augusti

S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS

Festum

Ant. ad introitum

Hic est beátus Lauréntius,
qui pro ope Ecclésiæ semetípsum trádidit:
proptérea méruit martýrii passiónem,
ut lætus ascénderet ad Dóminum Iesum Christum.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius caritátis ardóre
beátus Lauréntius servítio cláruit fidélis et martýrio gloriósus,
fac nos amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe propítius, Dómine, múnera
in beáti Lauréntii celebritáte lætánter obláta,
et ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 12, 26

Qui mihi minístrat, me sequátur;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod in festivitáte beáti Lauréntii
débitæ servitútis præstámus obséquium,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

Die 11 augusti

S. Claræ, virginis

Memoria

De Communi virginum (p. 946), vel de Communi sanctorum: pro moniali (p. 960).

Collecta

Deus, qui beátam Claram
ad paupertátis amórem misericórditer adduxísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, in paupertáte spíritus Christum sequéntes,
ad tui contemplatiónem
in cælésti regno perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Die 12 augusti

S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui beátam Ioánnam Francíscam
per várias vitæ sémitas præcláris méritis illustrásti,
ipsíus nobis intercessióne concéde,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
lucis exémpla iúgiter ostendámus.
Per Dóminum.

Die 13 augusti

Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum

De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909), vel de Communi pastorum (p. 927).

Collecta

Patiéntia pretiósa iustórum tuæ nobis, Dómine,
quǽsumus, afféctum dilectiónis accúmulet,
et in córdibus nostris sacræ fídei

semper exérceat firmitátem.
Per Dóminum.

Die 14 augusti

S. Maximiliani Mariæ Kolbe, presbyteri et martyris

Memoria

Ant. ad introitum Mt 25, 34.40

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus.
Amen dico vobis: quámdiu fecístis
uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

Collecta

Deus, qui sanctum Maximiliánum Maríam,
presbýterum et mártyrem,
amóre Vírginis Immaculátæ succénsum,
animárum zelo et próximi dilectióne replevísti,
concéde propítius, ut, eo intercedénte,
pro tua glória in servítio hóminum strénue laborántes,
usque ad mortem Fílio tuo conformári valeámus.
Qui tecum.

Super oblata

Múnera nostra tibi, Dómine, exhibémus,
supplíciter exorántes,
ut sancti Maximiliáni Maríæ exémplo,
vitam nostram tibi discámus offérre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 13

Maiórem caritátem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine,
ut reffécti Córpore et Sánguine Fílii tui,
eo caritátis igne accendámur,
quem ex hoc convívio sanctus Maximiliánus María accépit.
Per Christum.

Die 15 augusti

IN ASSUMPTIONE
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa dicitur vespere diei 14 augusti, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Gloriósa dicta sunt de te, María,
quæ hódie exaltáta es super choros Angelórum,
et in ætérnum cum Christo triúmphas.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátam Vírginem Maríam,
eius humilitátem respíciens, ad hanc grátiam evexísti,
ut Unigénitus tuus ex ipsa secúndum carnem nascerétur,
et hodiérna die superexcellénti glória coronásti,
eius nobis précibus concéde,
ut, redemptiónis tuæ mystério salváti,
a te exaltári mereámur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícium placatiónis et laudis,
quod in sanctæ Dei Genetrícis Assumptióne celebrámus,
ut ad véniam nos obtinéndam perdúcat,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, pp. 810-812.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster,
ut, qui Assumptiónem Dei Genetrícis cólimus,
a cunctis malis imminéntibus liberémur.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 612-613.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Cf. Apoc 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo:
múlier amícta sole, et luna sub pédibus eius,
et in cápite eius coróna stellárum duódecim.
Vel:
Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes sub honóre Maríæ Vírginis,
de cuius Assumptióne gaudent Angeli,
et colláudant Fílium Dei.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem,
córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti,
concéde, quǽsumus, ut, ad supérna semper inténti,
ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata
Ascéndat ad te, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
et, beatíssima Vírgine María
in cælum assúmpta intercedénte,
corda nostra, caritátis igne succénsa,
ad te iúgiter aspírent.
Per Christum.
Præfatio: De gloria Mariæ Assumptæ.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Texus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,

nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quóniam Virgo Deípara hódie in cælos assúmpta est,
Ecclésiæ tuæ consummándæ inítium et imágo,
ac pópulo peregrinánti certæ spei et solácii documéntum;
corruptiónem enim sepúlcri
eam vidére mérito noluísti,
quæ Fílium tuum, vitæ omnis auctórem,
ineffabíliter de se génuit incarnátum.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus, in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Lc 1,48-49
Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est.
Post communionem
Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis,
da, quǽsumus,
ut, intercessióne beátæ Maríæ Vírginis in cælum assúmptæ,
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 612-613.
Die 16 augusti
S. Stephani Hungariæ
De Communi sanctorum: pro uno sancto (p. 956).
Collecta
Concéde, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus,
ut beátum Stéphanum,
quem regnántem in terris propagatórem hábuit,
propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis.
Per Dóminum.

Die 19 augusti
S. Ioannis Eudes, presbyteri
De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
ad annuntiándum investigábiles Christi divítias

mirabíliter elegísti,
da nobis, eius exémplis et mónitis,
ut, in tua sciéntia crescéntes,
secúndum Evangélii lumen fidéliter conversémur.
Per Dóminum.

Die 20 augusti

S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum

Replévit beátum Bernárdum Dóminus spíritu intellegéntiæ,
et ipse fluénta doctrínæ ministrávit pópulo Dei.

Collecta

Deus, qui beátum Bernárdum abbátem,
zelo domus tuæ succénsum,
in Ecclésia tua lucére simul et ardére fecísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, eódem spíritu fervéntes,
tamquam fílii lucis iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
unitátis et pacis offérimus sacraméntum,
sancti Bernárdi abbátis memóriam recoléntes,
qui, verbo et ópere præclárus,
Ecclésiæ tuæ órdinis concórdiam strénue procurávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectióne mea.

Post communionem

Cibus, quem súmpsimus, Dómine,
in celebratióne beáti Bernárdi,
suum in nobis operétur efféctum,
ut, eius exémplis roboráti et mónitis erudíti,
Verbi tui incarnáti rapiámur amóre.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 21 augusti

S. Pii X, papæ

Memoria

De Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Deus, qui, ad tuéndam cathólicam fidem
et univérsa in Christo instauránda, beátum Pium papam
cæléstí sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti,
concéde propítius, ut, eius institúta et exémpla sectántes,
prǽmia consequámur ætérna.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónibus nostris, Dómine, benígne suscéptis,
da, quǽsumus, ut hæc divína mystéria,
beáti Pii papæ mónita secúti,
sincéris tractémus obséquiis, et fidéli mente sumámus.
Per Christum.
Post communionem
Memóriam beáti Pii papæ celebrántes,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, virtúte mensæ cæléstis,
constántes efficiámur in fide,
et in tua simus caritáte concórdes.
Per Christum.

Die 22 augusti
Beatæ Mariæ Virginis Reginæ
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 44, 10
Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto,
circúmdata varietáte.
Collecta
Deus, qui Fílii tui Genetrícem
nostram constituísti Matrem atque Regínam,
concéde propítius, ut, ipsíus intercessióne suffúlti,
tuórum in regno cæléstí consequámur glóriam filiórum.
Per Dóminum.
Super oblata
Memóriam recoléntes beátæ Vírginis Maríæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,
ut eius nobis succúrrat humánitas,
qui tibi oblatiónem seípsum in cruce óbtulit immaculátam.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in festivitáte), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 45

Beáta es, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea,
quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplices deprecámur,
ut, qui beátæ Vírginis Maríæ
memóriam venerándo recólimus,
ætérni convívii mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Die 23 augusti

S. Rosæ de Lima, virginis

De Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Deus, qui beátam Rosam, tuo amóre succénsam,
mundum relínquere
et tibi soli in austeritáte pæniténtiæ vacáre fecísti,
da nobis, eius intercessióne,
ut, vias vitæ sectántes in terris,
torrénte deliciárum tuárum perfruámur in cælis.
Per Dóminum.

Die 24 augusti

S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus Bartholomæus apóstolus
sincéro ánimo adhæsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Beáti apóstoli Bartholomæi festivitátem,

Dómine, recenséntes,
quǽsumus, ut eius intercessióne tua capiámus auxília,
in cuius honórem tibi laudis hóstias immolámus.
Per Christum.
Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Lc 22, 29-30
Ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, pignus salútis ætérnæ,
festivitátem beáti Bartholomǽi apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.
Die 25 augusti
S. Ludovici
De Communi sanctorum: pro uno sancto (p. 956).
Collecta
Deus, qui beátum Ludovícum e terréni regíminis cura
ad cæléstis regni glóriam transtulísti,
eius, quǽsumus, intercessióne concéde,
ut, per múnera temporália quæ gérimus,
regnum tuum quærámus ætérnum.
Per Dóminum.
S. Iosephi de Calasanz, presbyteri
De Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 965), vel de Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).
Collecta
Deus, qui beátum Iooséphum presbýterum
tanta caritáte et patiéntia decorásti,
ut púeris erudiéndis omníque virtúte exornándis
constánter incúmberet, concéde, quǽsumus,
ut, quem sapiéntiæ præceptórem cólimus,
veritátis cooperatórem iúgiter imitémur.
Per Dóminum.

Die 27 augusti
S. Monicæ

Memoria

De Communi sanctarum: pro sanctis mulieribus (p. 966).

Collecta

Deus, mæréntium consolátor,
qui beátæ Mónicæ pias lácrimas
in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti,
da nobis, utriúsque intervéntu,
peccáta nostra deploráre,
et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre.
Per Dóminum.

Die 28 augusti

S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus,
stolam glóriæ índuit eum.

Collecta

Innova, quǽsumus, Dómine, in Ecclésia tua
spíritum, quo beátum Augustínum epíscopum imbuísti,
ut, eódem nos repléti,
te solum veræ fontem sapiéntiæ sitiámus,
et supérni amóris quærámus auctórem.
Per Dóminum.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 23, 10.8

Dicit Dóminus: Magíster vester unus est, Christus.
Omnes autem vos fratres estis.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ Christi participátio,
ut, eius membra effécti,
simus quod accépimus.
Per Christum.

Die 29 augusti
In Passione S. Ioannis Baptistæ
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 46-47
Loquébar, Dómine, de testimóniis tuis in conspéctu regum,
et non confundébar,
et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.
Collecta
Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam
et nascéntis et moriéntis Fílii tui Præcursórem esse voluísti,
concéde, ut, sicut ille veritátis et iustítiæ martyr occúbuit,
ita et nos pro tuæ confessióne doctrínæ strénue certémus.
Per Dóminum.
Super oblata
Da nobis, Dómine,
per hæc múnera quæ tibi offérimus,
illam tuárum rectitúdinem semitárum,
quam beátus Ioánnes, vox in desérto clamántis, edócuit,
et, fuso sánguine, magna virtúte signávit.
Per Christum.

Praefatio: De missione Præcursoris.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In cuius Præcursóre beáto Ioánne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulíerum honóre præcípuo consecrásti.
Qui cum nascéndo multa gáudia præstitísset,
et nondum éditus exsultásset ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.
Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis

ipsum baptísmatis lavit auctórem,
et méruit fuso sánguine suprémum illi testimónium exhibére.
Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Io 3, 27.30
Respóndit Ioánnes:
Illum opórtet créscere, me autem mínui.
Post communionem
Concéde nobis, Dómine,
beáti Ioánnis Baptístæ natále recenséntibus,
ut et salutária sacraménta quæ súmpsimus
significáta venerémur,
et in nobis pótius édita gaudeámus.
Per Christum.

SEPTEMBER

Die 3 septembris
S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum
Beátus Gregórius, in cáthedra Petri sublimátus,
semper spéciem Dómini quærébat,
atque in sollemnitáte illíus amóris habitábat.
Collecta
Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ,
intercedénte beáto Gregório papa,
quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut de proféctu sanctárum óvium
fiant gáudia ætérna pastórum.
Per Dóminum.
Super oblate
Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, in celebratióne beáti Gregórii,
hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta.

Per Christum.
Ant. ad communionem Lc 12, 42
Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensuram.

Post communionem
Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitáte beáti Gregórii
tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.
Die 8 septembris
IN NATIVITATE
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
Festum
Ant. ad introitum
Cum iucunditáte
Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus,
ex qua ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Fámulis tuis, quǽsumus, Dómine,
cæléstis grátiæ munus impertíre,
ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium,
Nativitátis eius festívitas pacis tríbuat increméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Nativitátem beátæ Vírginis Maríæ cum gáudio recoléntes,
tibi, Dómine, múnera nostra deférimus,
et súpplices deprecámur,
ut Fílii tui nobis succúrrat humánitas,
qui ex eádem Vírgine carnem dignátus est suscípere.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in Nativitáte), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Is 7, 14; Mt 1, 21
Ecce Virgo páriet Fílium,

qui salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Post communionem

Exsúltet Ecclésia tua, Dómine,
quam sacris mystériis refecísti,
de beátæ Maríæ Vírginis Nativitáte congáudens,
quæ univérso mundo spes fuit et auróra salútis.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 612-613.

Die 9 septembris

S. Petri Claver, presbyteri

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933) vel de Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).

Collecta

Deus, qui beátum Petrum servórum servum effecísti
eúmque mira in eis iuvándis caritáte et patiéntia roborásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, quæ Iesu Christi sunt, quæréntes,
próximos ópere et veritáte diligámus.
Per Dóminum.

Die 12 septembris

Sanctissimi Nominis Mariæ

Ant. ad introitum Cf. Iudt 13, 18-19

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut cunctis gloriósum beátæ Maríæ Vírginis
nomen celebrántibus
misericórdiæ tuæ benefícia ipsa procúret.
Per Dominum.

Super oblata

Intercéssio, quǽsumus, Dómine,
beátæ Maríæ semper Vírginis
múnera nostra comméndet,
nosque in eius nóminis veneratióne
tuæ maiestáti reddat accéptos.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 48
Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.
Post communionem
Benedictiónis tuæ, Dómine,
intercedénte Dei Genetríce María, grátiam consequámur,
ut, cuius venerándum nomen celebrámus,
eius in ómnibus necessitátibus auxílium percipiámus.
Per Christum.
Die 13 septembris
S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Dan 12, 3
Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et qui ad iustítiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

Collecta
Deus, in te sperántium fortitúdo,
qui beátum Ioánnem Chrysóstomum epíscopum
mira eloquéntia et tribulatiónis experiménto
claréscere voluísti,
da nobis, quǽsumus, ut, eius doctrínis erudíti,
invíctæ patiéntiæ roborémur exémplo.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícium tibi pláceat, Deus,
in commemoratióne beáti Ioánnis Chrysóstomi
libénter exhíbitum,
quo monénte, nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 1, 23-24
Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.
Post communionem
Concéde, miséricors Deus, ut mystéria,
quæ pro beáti Ioánnis Chrysóstomi commemoratióne
súmpsimus,
nos in tua caritáte confírment,
et tuæ fidéles confessóres veritátis effíciant.

Per Christum.
Die 14 septembris
IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS
Festum
Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14
Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quǽsumus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptiónis prǽmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.
Quando hoc festum incidit in dominicam, dicitur Credo.
Super oblata
Hæc oblátio, Dómine, quǽsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totíus mundi tulit offénsam.
Per Christum.
Præfatio: De victoria crucis gloriosæ.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:
Qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti,
ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;

et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Adhiberi potest etiam Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem Io 12, 32
Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.
Post communionem
Refectióne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivíficæ redemísti,
ad resurrectiónis glóriam perdúcas.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

Die 15 septembris
Beatæ Mariæ Virginis Perdolentis
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Lc 2, 34-35
Dixit Símeon ad Maríam: Ecce, pósitus est hic
in ruínam et in resurrectiónem multórum in Israel,
et in signum cui contradicétur;
et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius.
Collecta
Deus, qui Fílio tuo in cruce exaltáto
compatiéntem Matrem astáre voluísti, da Ecclésiæ tuæ,
ut, Christi passiónis cum ipsa consors effécta,
eiúsdem resurrectiónis párticeps esse mereátur.
Qui tecum.
Super oblata
Súscipe, miséricors Deus, ad tui nóminis laudem
preces hostiásque
in veneratióne beátæ Maríæ Vírginis exhíbitas,
quam, stantem iuxta crucem Iesu,
cleménter nobis Matrem piíssimam providísti.

Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in festivitáte), p. 547, vel II, p. 548.
Ant. ad communionem Cf. 1 Petr 4, 13
Communicántes Christi passiónibus, gaudéte,
ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes.
Post communionem
Sumptis, Dómine, sacraméntis redemptiónis ætérnæ,
súpplices deprecámur,
ut, compassiónem beátæ Maríæ Vírginis recoléntes,
ea in nobis pro Ecclésia adimpleámus,
quæ desunt Christi passiónum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 16 septembris
Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum
Memoria
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909), vel de Communi pastorum: pro episcopis (p. 927).
Collecta
Deus, qui pópulo tuo beátos Cornélium et Cypriánum
sédulos pastóres et invíctos mártyres præstitísti,
concéde ut, eórum intercessióne,
fide et constántia roborémur,
et pro Ecclésiæ unitáte óperam tribuámus impénse.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártyrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et quæ beátis Cornélio et Cypriáno
in persecutióne fortitúdinem ministrárunt,
nobis quoque prǽbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.
Post communionem
Per hæc mystéria quæ súmpsimus, Dómine,
súpplices exorámus,
ut, beatórum mártyrum Cornélii et Cypriáni exémplo,
spíritus tui fortitúdine confirmáti,
evangélicæ veritáti possímus testimónium perhibére.
Per Christum.

Die 17 septembris

S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui ad tuæ fidem Ecclésiæ vindicándam
beátum Robértum epíscopum
mira eruditióne et virtúte decorásti,
eius intercessióne concéde,
ut pópulus tuus eiúsdem fídei semper integritáte lætétur.
Per Dóminum.

Die 19 septembris

S. Ianuarii, episcopi et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui nos concédis
beáti Ianuárii mártyris memóriam venerári,
da nobis in ætérna beatitúdine de eius societáte gaudére.
Per Dóminum.

Die 20 septembris

Ss. Andreæ Kim Tae-go¡ n, presbyteri,
et Pauli Cho¡ ng Ha-sang, et sociorum, martyrum

Memoria

Martyres in Corea

Ant. ad introitum

Sanguis sanctórum mártyrum
pro Christo effúsus est in terris;
ídeo adépti sunt prǽmia sempitérna.

Collecta

Deus, qui fílios adoptiónis
in toto orbe terrárum multiplicáre dignátus es,
et sánguinem beatórum mártyrum Andréæ et sociórum
ubérrimum semen christianórum effecísti,
concéde, ut eórum muniámur auxílio
et iúgiter proficiámus exémplo.
Per Dóminum.

Super oblata

Obláta pópuli tui réspice propítius, omnípotens Deus,

et beatórum mártyrum intercessióne concéde,
nos ipsos sacrifícium tibi acceptábile
in totíus éffici mundi salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui est in cælis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fórtium esca enutríti,
in celebratióne beatórum mártyrum,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, Christo fidéliter inhæréntes,
in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 21 septembris

S. MATTHÆI,
APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum Mt 28, 19-20

Eúntes, docéte omnes gentes, baptizántes eos,
et docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui ineffábili misericórdia beátum Matthæum
ex publicáno Apóstolum es dignátus elígere,
da nobis, eius exémplo et intercessióne suffúltis,
ut, te sequéntes, tibi fírmiter adhærére mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Memóriam beáti Matthæi recenséntes,
preces et hóstias tibi, Dómine, deférimus,
supplíciter exorántes, ut Ecclésiam tuam benígnus aspícias,
cuius fidem Apostolórum prædicatiónibus nutrivísti.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Mt 9, 13

Non veni vocáre iustos, sed peccatóres, dicit Dóminus.

Post communionem
Salutáris gáudii partícipes, Dómine,
quo lætus Salvatórem in domo sua convívam
beátus Matthæus excépit,
da, ut cibo semper reficiámur illíus,
qui non iustos sed peccatóres vocáre venit ad salútem.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

Die 26 septembris
Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).
Collecta
Magníficet te, Dómine,
sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni veneránda memória,
quia et illis glóriam sempitérnam,
et opem nobis ineffábili providéntia contulísti.
Per Dóminum.
Super oblata
In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrifícium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.
Post communionem
Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte, pro commemoratióne
beatórum mártyrum Cosmæ et Damiáni percépimus,
salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.
Die 27 septembris
S. Vincentii de Paul, presbyteri
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Lc 4, 18
Spíritus Dómini super me:
propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde.

Collecta
Deus, qui ad salútem páuperum et cleri institutiónem

beátum Vincéntium presbýterum
virtútibus apostólicis imbuísti,
præsta, quǽsumus, ut, eódem spíritu fervéntes,
et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, qui beáto Vincéntio divína celebránti mystéria
tribuísti quod tractábat imitári,
concéde, ut, huius sacrifícii virtúte,
ipsi quoque in oblatiónem tibi acceptábilem transeámus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ps 106, 8-9
Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius fíliis hóminum:
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Post communionem
Cæléstibus, Dómine, refécti sacraméntis,
súpplices deprecámur,
ut ad imitándum Fílium tuum paupéribus evangelizántem,
sicut exémplis beáti Vincéntii provocámur,
ita et patrocíniis adiuvémur.
Per Christum.
Die 28 septembris
S. Venceslai, martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915).
Collecta
Deus, qui beátum mártyrem Vencesláum
cælésti regno terrénum postpónere docuísti,
eius précibus concéde, ut, nosmetípsos abnegántes,
tibi toto corde adhærére valeámus.
Per Dóminum.

Ss. Laurentii Ruiz et sociorum, martyrum
Martyres in Insulis Philippinis
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).
Collecta
Beatórum mártyrum tuórum Lauréntii et sociórum,
quǽsumus, Dómine Deus,
patiéntiam in servítio tui et próximi nobis concéde,

quia in regno tuo sunt beáti,
qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam.
Per Dóminum.
Die 29 septembris

SS. MICHAELIS, GABRIELIS
ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM

Festum

Ant. ad introitum Cf. Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius,
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus
in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,
angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio: De gloria Dei per Angelos.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et in Archángelis Angelísque tuis tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam

quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo décore digníssima,
tu quam sis imménsus
et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem multitúdo Angelórum tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Ps 137, 1

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
in conspéctu Angelórum psallam tibi.

Post communionem

Pane cæléstí refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum tuórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

Die 30 septembris

S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Ps 1, 2-3

Beátus vir, qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte:
dabit fructum suum in témpore suo.

Collecta

Deus, qui beáto Hierónymo presbýtero
suávem et vivum Scriptúræ Sacræ affectum tribuísti,
da, ut pópulus tuus verbo tuo ubérius alátur,
et in eo fontem vitæ invéniat.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbue, nobis, Dómine,
ut, exémplo beáti Hierónymi, verbum tuum meditáti,
ad salutárem hóstiam maiestáti tuæ offeréndam
prómptius accedámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ier 15, 16

Dómine Deus, invénti sunt sermónes tuos, et comédi eos;
et factum est mihi verbum tuum

in gáudium et in lætítiam cordis mei.
Post communionem
Sancta tua quæ súmpsimus, Dómine,
de beáti Hierónymi celebritáte lætántes,
tuórum éxcitent corda fidélium,
ut, sacris inténta doctrínis, intéllegant quod sequántur,
et sequéndo vitam obtíneant sempitérnam.
Per Christum.

OCTOBER

Die 1 octobris
S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Deut 32, 10-12
Circumdúxit eam Dóminus et dócuit;
et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila expándit alas suas,
et assúmpsit eam, atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux eius fuit.
Collecta
Deus, qui regnum tuum humílibus parvulísque dispónis,
fac nos beátæ Terésiæ trámitem prósequi confidénter,
ut, eius intercessióne, glória tua nobis revelétur ætérna.
Per Dóminum.
Super oblata
In beáta Terésia te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 18, 3
Dicit Dóminus: Nisi convérsi fuéritis,
et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum.
Post communionem
Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine,
illíus in nobis vim amóris accéndant,
quo beáta Terésia se tibi addíxit,
tuámque cúpiit miseratiónem pro ómnibus impetráre.

Per Christum.

Die 2 octobris
Ss. Angelorum Custodum
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Dan 3, 58
Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.
Collecta
Deus, qui ineffábili providéntia
sanctos Angelos tuos
ad nostram custódiam míttere dignáris,
largíre supplícibus tuis
et eórum semper protectióne deféndi,
et ætérna societáte gaudére.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,
ut, perpétuis eórum præsídiis,
a præséntibus perículis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.
Præfatio: De gloria Dei per Angelos.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et in Archángelis Angelísque tuis tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo decóre digníssima,

tu quam sis imménsus
et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem multitúdo Angelórum tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Ps 137, 1
In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
Post communionem
Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.
Die 4 octobris
S. Francisci Assisiensis
Memoria
Ant. ad introitum
Vir Dei Franciscus relíquit domum suam,
dimísit hereditátem suam,
inops et pauper factus est;
Dóminus autem assúmpsit eum.

Collecta
Deus, qui beáto Francísco
paupertáte et humilitáte Christo configurári tribuísti,
concéde, ut, per illíus sémitas gradiéntes,
Fílium tuum sequi et tibi coniúngi
læta valeámus caritáte.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera tibi, Dómine, offeréntes, quǽsumus,
ut ad mystérium crucis celebrándum conveniénter aptémur,
cui beátus Francíscus tam ardénter adhǽsit.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 5, 3
Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.
Post communionem
Da nobis, quǽsumus, Dómine,

per hæc sancta quæ súmpsimus,
ut, beáti Francísci caritátem
zelúmque apostólicum imitántes,
tuæ dilectiónis efféctus percipiámus
et in salútem ómnium effundámus.
Per Christum.

Die 6 octobris

S. Brunonis, presbyteri

De Communi sanctorum: pro monacho (p. 959), vel de Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933).

Collecta

Deus, qui sanctum Brunónem
ad serviéndum tibi in solitúdine vocásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, per huius mundi varietátes, tibi iúgiter vacémus.
Per Dóminum.

Die 7 octobris

Beatæ Mariæ Virginis a Rosario

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Lc 1, 28.42

Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum:
benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Collecta

Grátiam tuam, quǽsumus, Dómine,
méntibus nostris infúnde,
ut, qui, Angelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus,
beáta María Vírgine intercedénte,
per passiónem eius et crucem
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
his munéribus oblátis conveniénter aptári,
et Unigéniti tui mystéria ita recólere,
ut eius digni promissiónibus éffici mereámur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (Et te in festivitáte), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Lc 1, 31
Ecce concípies in útero, et páries fílium,
et vocábis nomen eius Iesum.
Post communionem
Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, qui in hoc sacraménto
Fílii tui mortem et resurrectiónem annuntiámus,
eius sócii passiónum effécti,
consolatiónis étiam ac glóriæ mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Die 9 octobris
Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum
De Communi martyrum: pro pluribus martyribus (p. 909).
Collecta
Deus, qui beátum Dionýsium eiúsque sócios
ad prædicándam géntibus glóriam tuam misísti,
eósque virtúte constántiæ in passióne roborásti,
tríbue nobis, quǽsumus,
ex eórum imitatióne próspera mundi despícere,
et nulla eius advérsa formidáre.
Per Dóminum.
S. Ioannis Leonardi, presbyteri
De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel de Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).
Collecta
Bonórum ómnium largítor, Deus,
qui per beátum Ioánnem presbýterum
pópulis Evangélium nuntiári fecísti,
eius intercessióne concéde,
ut fides vera semper et ubíque profíciat.
Per Dóminum.
Die 14 octobris
S. Callisti I, papæ et martyris
De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Deus, qui beátum Callístum papam,
ad Ecclésiæ servítium
et pietátem erga christifidéles defunctós suscitásti,

eius fídei testimónio, quǽsumus, nos róbora,
ut a servitúte corruptiónis erépti,
incorruptíbilem hereditátem cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Die 15 octobris
S. Teresiæ a Iesu, virginis et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Ps 41, 2-3
Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.
Collecta
Deus, qui per Spíritum tuum beátam Terésiam suscitásti,
ut requiréndæ perfectiónis sémitam Ecclésiæ manifestáret,
da nobis et cæléstis eius doctrínæ pábulo semper nutríri,
et veræ sanctitátis desidério accéndi.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera nostra, Dómine, tuæ sint accépta maiestáti,
cui beátæ Terésiæ tantópere plácuit devotiónis obséquium.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 88, 2
Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Post communionem
Súbdita tibi família, Dómine Deus noster,
quam cælésti pane satiásti,
fac ut, exémplo beátæ Terésiæ,
misericórdias tuas in ætérnum cantáre lætétur.
Per Christum.
Die 16 octobris
S. Hedvigis, religiosæ
De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961) vel pro sanctis mulieribus (p. 966).

Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beátæ Hedvígis intercéssio

tríbuat cæléste subsídium,
cuius vita mirábilis ómnibus humilitátis præstat exémplum.
Per Dóminum.
S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis
De Communi virginum: pro una virgine (p. 947).
Collecta
Effúnde super nos, quǽsumus, Dómine,
spíritum, quo beátam Margarítam Maríam singuláriter ditásti,
ut scire valeámus
supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi,
et impleámur in omnem plenitúdinem tuam.
Per Dóminum.
Die 17 octobris
S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris
Memoria
Ant. ad introitum Cf. Gal 2, 19-20
Christo confíxus sum cruci;
vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus;
in fide vivo Fílii Dei,
qui diléxit me, et trádidit semetípsum pro me.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctórum mártyrum confessiónibus
Ecclésiæ tuæ sacrum corpus exórnas,
concéde, quǽsumus, ut hodiérna glória passiónis,
sicut beáto Ignátio magnificéntiam tríbuit sempitérnam,
ita nobis perpétuum munímen operétur.
Per Dóminum.

Super oblata
Grata tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
qui beátum Ignátium, fruméntum Christi,
per martýrii passiónem panem mundum suscepísti.
Per Christum.
Ant. ad communionem
Fruméntum Christi sum:
déntibus bestiárum molar,
ut panis mundus invéniar.
Post communionem

Refíciat nos, Dómine, panis cæléstis,
quem in beáti Ignátii natáli suscépimus,
ac tríbuat nos nómine et ópere esse christiános.
Per Christum.
Die 18 octobris
S. LUCÆ, EVANGELISTÆ
Festum
Ant. ad introitum Is 52, 7
Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Dómine Deus, qui beátum Lucam elegísti,
ut prædicatióne et scriptis
mystérium tuæ in páuperes dilectiónis reveláret,
concéde, ut, qui tuo iam nómine gloriántur,
cor unum et ánima una esse persevérent,
et omnes gentes tuam mereántur vidére salútem.
Per Dóminum.

Super oblata
Donis cæléstibus, da nobis, quǽsumus, Dómine,
líbera tibi mente servíre,
ut múnera, quæ in festivitáte beáti Lucæ deférimus,
et medélam nobis operéntur et glóriam.
Per Christum.
Præfatio II de Apostolis, p. 550.
Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 1.9
Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod beátus Lucas prædicávit,
fortes effíciat.
Per Christum.
Die 19 octobris
Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues,
presbyterorum, et sociorum, martyrum

Martyres in Canada

De Communi martyrum: pro missionariis martyribus (p. 922).

Collecta

Deus, qui spem beátam regni ætérni
sanctórum Ioánnis et Isaac eorúmque sociórum
ópere et sánguinis effusióne manifestáre voluísti,
concéde propítius, ut, eórum intercessióne,
fides christianórum in dies firmétur.
Per Dóminum.

S. Pauli a Cruce, presbyteri

Ant. ad introitum Cf. 1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum.

Collecta

Impetret nobis, Dómine, grátiam tuam
beátus présbyter Paulus,
qui único crucem amóre diléxit,
ut, eius exémplo vivídius incitáti,
crucem nostram fórtiter amplectámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in commemoratióne beáti Pauli, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 1, 23.24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in beáto Paulo mirabíliter illustrásti,
concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéles hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 23 octobris

S. Ioannis de Capestrano, presbyteri

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel de Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).

Collecta

Deus, qui, ad pópulum fidélem in angústiis confortándum,
beátum Ioánnem suscitásti,
præsta, quǽsumus,
ut nos in tuæ protectiónis securitáte constítuas,
et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias.
Per Dóminum.

Die 24 octobris

S. Antonii Mariæ Claret, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui in evangelizándis pópulis
beátum Antónium Maríam epíscopum
mira caritáte et patiéntia roborásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, quæ tua sunt quæréntes,
eníxe in Christo lucrándis frátribus incumbámus.
Qui tecum.

Die 28 octobris

SS. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta,
et dedit illis glóriam sempitérnam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos per beátos Apóstolos
ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti,
intercedéntibus sanctis Simóne et Iuda,
concéde propítius, ut semper augeátur Ecclésia
increméntis in te credéntium populórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Glóriam, Dómine, sanctórum apostolórum Simónis et Iudæ
perpétuam venerántes,

quǽsumus, ut vota nostra suscípias
et ad sacra mystéria celebránda nos digne perdúcas.
Per Christum.
Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.
Ant. ad communionem Io 14, 23
Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem
Percéptis, Dómine, sacraméntis,
súpplices in Spíritu Sancto deprecámur,
ut, quæ pro apostolórum Simónis et Iudæ
veneránda gérimus passióne,
nos in tua dilectióne consérvent.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

NOVEMBER
Die 1 novembris
OMNIUM SANCTORUM
Sollemnitas
Ant. ad introitum

Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes
sub honóre Sanctórum ómnium,
de quorum sollemnitáte gaudent Angeli,
et colláudant Fílium Dei.
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebritáte venerári, quǽsumus,
ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam,
multiplicátis intercessóribus, largiáris.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.
Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollícitos.
Per Christum.

Præfatio: De gloria matris nostræ Ierusalem.
Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Nobis enim hódie civitátem tuam tríbuis celebráre,
quæ mater nostra est, cælestísque Ierúsalem,
ubi iam te in ætérnum fratrum nostrórum coróna colláudat.
Ad quam peregríni, per fidem accedéntes,
alácriter festinámus, congaudéntes de Ecclésiæ
sublímium glorificatióne membrórum,
qua simul fragilitáti nostræ adiuménta et exémpla concédis.
Et ídeo, cum ipsórum Angelorúmque frequéntia,
una te magnificámus, laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Mt 5, 8-10
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.
Post communionem
Mirábilem te, Deus,
et unum Sanctum in ómnibus Sanctis tuis adorántes,
tuam grátiam implorámus,

qua, sanctificatiónem
in tui amóris plenitúdine consummántes,
ex hac mensa peregrinántium
ad cæléstis pátriæ convívium transeámus.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 614.
Pro Missa votiva de omnibus Sanctis, cf. infra, p. 1187.

Die 2 novembris

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

Missæ quæ sequuntur ad libitum celebrantis adhiberi possunt. *
Quando dies 2 novembris incidit in dominicam, Missa fit de Commemoratione omnium fidelium defunctorum.

1

Ant. ad introitum Cf. 1 Th 4, 14; 1 Cor 15, 22

Sicut Iesus mórtuus est et resurréxit,
ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.
Et sicut in Adam omnes moriúntur,
ita et in Christo omnes vivificabúntur.

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi,
ut, dum attóllitur nostra fides
in Fílio tuo a mórtuis suscitáto,
in famulórum tuórum præstolánda resurrectióne
spes quoque nostra firmétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
ut fámuli tui defúncti assumántur in glóriam cum Fílio tuo,
cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio defunctorum, pp. 563-567.

* Hac die quilibet sacerdos tres Missas celebrare potest, servata tamen quæ statuta sunt a Benedicto XV, per Const. Apost. Incruentum Altaris Sacrificium, die 10 augusti 1915: A.A.S. 7 (1915) pp. 401-404.

Ant. ad communionem Cf. Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
et omnis, qui vivit et credit in me,

non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámuli tui defúncti
in mansiónem lucis tránseant et pacis,
pro quibus paschále celebrávimus sacraméntum.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 615.

2

Ant. ad introitum Cf. 4 Esdr 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectióne redémpti sumus,
propitiáre fámulis tuis defúnctis,
ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnovérunt,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulos tuos defúnctos
a peccátis eórum in sánguine Christi,
ut, quos mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Præfatio defunctorum, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esdr 2, 35.34

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulis tuis defúnctis,
ut, paschálibus mystériis mundáti,
futúræ resurrectiónis múnere gloriéntur.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 615.

3

Ant. ad introitum Cf. Rom 8, 11
Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis,
vivificábit et mortália córpora nostra,
propter inhabitántem Spíritum eius in nobis.
Collecta
Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis defúnctis,
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.
Super oblata
Pro ómnibus fámulis tuis in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrifícium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.
Præfatio defunctorum, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Cf. Phil 3, 20-21
Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.
Post communionem
Multíplica, Dómine, his sacrifíciis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericórdiam tuam,
et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, p. 615.
Die 3 novembris
S. Martini de Porres, religiosi
De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 961).
Collecta
Deus, qui beátum Martínum per humilitátis iter
ad cæléstem glóriam perduxísti,
tríbue nobis eius ita nunc pérsequi exémpla præclára,
ut exaltári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Die 4 novembris

S. Caroli Borromeo, episcopi

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Custódi, quǽsumus, Dómine, in pópulo tuo spíritum,
quo beátum Cárolum epíscopum implevísti,
ut Ecclésia indesinénter renovétur,
et, Christi se imágini confórmans,
ipsíus vultum mundo váleat osténdere.
Qui tecum.

Super oblata

Inténde múnera, Dómine,
altáribus tuis pro beáti Cároli commemoratióne propósita,
et huius sacrifícii virtúte concéde,
ut, sicut illum pastorális offícii vigilántia
et præcláris virtútum méritis sublimásti,
ita nos fácias sincéris óperum frúctibus abundáre.
Per Christum.

Post communionem

Præstent nobis, quǽsumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánimi fortitúdinem,
quæ beátum Cárolum réddidit in ministério fidélem
et in caritáte fervéntem.
Per Christum.

Die 9 novembris

IN DEDICATIONE
BASILICÆ LATERANENSIS

Festum

In ipsa basilica adhibetur Missa de Communi Dedicationis ecclesiæ, p. 891.

Ant. ad introitum Cf. Ap 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam,
descendéntem de cælo a Deo,
parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Vel: Cf. Ap 21, 3

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus!

Et habitábit cum eis,
et ipsi pópulus eius erunt,
et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
ætérnum habitáculum tuae prǽparas maiestáti,
multíplica in Ecclésia tua spíritum grátiæ, quem dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cæléstis ædificatiónem Ierúsalem semper accréscat.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui pópulum tuum Ecclésiam vocáre dignátus es,
da, ut plebs in nómine tuo congregáta
te tímeat, te díligat, te sequátur
et ad cæléstia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.
Quando hoc festum incidit in dominicam, dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, munus oblátum,
et poscéntibus concéde,
ut hic sacramentórum virtus et votórum obtineátur efféctus.
Per Christum.
Præfatio: De mysterio Ecclesiæ, quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénte subsídiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.

Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclésiam perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuam collocétur in cælis.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Cf. 1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdótium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclésiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quǽsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuae grátiæ templum effícias,
et habitatiónem glóriæ tuæ íngredi concédas.
Per Christum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 614-615.

Die 10 novembris

S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 45, 30

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Collecta

Deus, qui advérsus Ecclésiam tuam,
in apostólicæ petræ soliditáte fundátam,
portas ínferi numquam prævalére permíttis,
da ei, quǽsumus, ut, intercedénte beáto Leóne papa,
in tua veritáte consístens, pace contínua muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblátis munéribus, quǽsumus, Dómine,
Ecclésiam tuam benígnus illúmina,
ut et gregis tui profíciat ubíque succéssus,
et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 16, 16.18

Dixit Petrus ad Iesum:
Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam
gubérna, quæsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam,
ut, poténti moderatióne diré cta,
et increménta libertátis accípiat,
et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

Die 11 novembris

S. Martini Turonensis, episcopi

Memoria

Ant. ad introitum Cf. 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in beáto Martíno epíscopo
sive per vitam sive per mortem magnificátus es,
ínnova grátiæ tuæ mirabília in córdibus nostris,
ut neque mors neque vita separáre nos possit a caritáte tua.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus, hæc múnera,
quæ in honórem sancti Martíni lætánter offérimus,
ut per ea vita nostra
inter advérsa et próspera semper dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 25, 40

Amen dico vobis,
quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis, dicit Dóminus.

Post communionem

Da nobis, Dómine, unitátis sacraménto reféctis,
perféctam in ómnibus cum tua voluntáte concórdiam,
ut, sicut beátus Martínus totum se tibi subiécit,
ita et nos esse tui veráciter gloriémur.
Per Christum.

Die 12 novembris

S. Iosaphat, episcopi et martyris

Memoria

Ant. ad introitum

Propter testaméntum Dómini et leges patérnas,
Sancti Dei perstitérunt in amore fratérnitatis:
Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

Collecta

Excita, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum,
quo replétus beátus Iósaphat
ánimam suam pro óvibus pósuit,
ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu roboráti,
ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Clementíssime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde,
et nos in tua fide confírma,
quam sanctus Iósaphat effúso sánguine asséruit.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 10, 39

Qui perdíderit ánimam suam propter me,
dicit Dóminus,
invéniet eam in ætérnum.

Post communionem

Spíritum, Dómine, fortitúdinis et pacis
hæc nobis tríbuat mensa cæléstis,
ut, sancti Iósaphat exémplo,
vitam nostram
ad honórem et unitátem Ecclésiæ libénter impendámus.
Per Christum.

Die 15 novembris

S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui beátum Albértum epíscopum
in humána sapiéntia cum divína fide componénda
magnum effecísti,

da nobis, quǽsumus,
ita eius magistérii inhærére doctrínis,
ut per scientiárum progréssus
ad profundiórem tui cognitiónem et amórem perveniámus.
Per Dóminum.

Die 16 novembris
S. Margaritæ Scotiæ
De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).
Collecta
Deus, qui beátam Margarítam
exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti,
da, ut, eius intercessióne et exémplo,
imáginem bonitátis tuæ inter hómines referámus.
Per Dóminum.
S. Gertrudis, virginis
De Communi virginum (p. 946), vel de Communi sanctorum: pro moniali (p. 960).
Collecta
Deus, qui iucúndam tibi mansiónem
in corde beátæ Gertrúdis vírginis præparásti,
ipsíus intercessióne,
cordis nostri ténebras cleménter illústra,
ut te in nobis præséntem et operántem
lætánter experiámur.
Per Dóminum.
Die 17 novembris
S. Elisabeth Hungariæ
Memoria
De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).
Collecta
Deus, qui beátæ Elísabeth tribuísti
in paupéribus Christum cognóscere ac venerári,
da nobis, eius intercessióne,
egénis et tribulátis iugi caritáte servíre.
Per Dóminum.

Die 18 novembris
In Dedicatione basilicarum

Ss. Petri et Pauli, apostolorum

Ant. ad introitum Cf. Ps 44, 17-18

Constítues eos príncipes super omnem terram;
mémores erunt nóminis tui
in omni generatióne et generatiónem:
proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum
et in sǽculum sǽculi.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
apostólicis defénde præsídiis,
ut, per quos inítium divínæ cognitiónis accépit,
per eos usque in finem sǽculi
cápiat grátiæ cæléstis augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Servitútis nostræ tibi, Dómine, munus offeréntes,
tuam deprecámur cleméntiam,
ut trádita nobis apostolórum Petri et Pauli ministério véritas
in córdibus nostris illibáta persevéret.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Cf. Io 6, 69.70

Dómine, verba vitæ ætérnæ habes,
et nos credídimus quia tu es Christus Fílius Dei.

Post communionem

Pópulus tuus, quǽsumus, Dómine, cælésti pane reféctus,
apostolórum Petri et Pauli commemoratióne lætétur,
quorum donásti patrocínio gubernári.
Per Christum.

Die 21 novembris

In Præsentatione beatæ Mariæ Virginis

Memoria

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897).

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam, ipsíus nobis,
quǽsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiæ tuæ nos quoque mereámur accípere.
Per Dóminum.

Die 22 novembris

S. Cæciliæ, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ celebritáte lætíficas,
præsta, quǽsumus,
ut ea, quæ de ancílla tua devóte trádita sunt,
exémpla nobis prǽbeant imitánda
et Christi Fílii tui in servis eius prǽdicent mirabília.
Qui tecum.

Die 23 novembris

S. Clementis I, papæ et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro papa (p. 927).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis,
da nobis in beáti Cleméntis ánnua commemoratióne lætári,
qui, Fílii tui sacérdos et martyr,
quod mystério gessit, testimónio comprobávit,
et, quod prædicávit ore, confirmávit exémplo.
Per Dóminum.

S. Columbani, abbatis

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 938), vel de Communi sanctorum: pro abbate (p. 958).

Collecta

Deus, qui in beáto Columbáno
evangelizándi munus et monásticæ vitæ stúdium
mirabíliter coniunxísti,
præsta, quǽsumus,
ut, eius intercessióne et exémplo,
te super ómnia quǽrere
et credéntium pópulum augére studeámus.
Per Dóminum.

Die 24 novembris

Ss. Andreæ Dũng La.c, presbyteri,
et sociorum, martyrum

Memoria

Martyres in Vietnamia

Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14; cf. 1 Cor 1, 18

Nobis absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi.
Verbum enim crucis nobis, qui salvi facti sumus,
virtus Dei est.

Collecta

Deus, omnis paternitátis fons et orígo,
qui beátos mártyres Andréam et sócios eius
Cruci Fílii tui usque ad sánguinis effusiónem fidéles effecísti,
eórum intercessióne concéde,
ut amórem tuum inter fratres propagántes
fílii tui nominári et esse valeámus. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera quæ offérimus,
passiónem venerántes sanctórum mártyrum,
ut inter advérsa vitæ nostræ,
fidéles tibi semper inveníri mereámur
et hóstiam tibi acceptábilem nosmetípsos exhibére.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 10

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Uníus panis alimónia refécti,
in commemoratióne sanctórum mártyrum,
te, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, in tua dilectióne unánimes manéntes,
patiéntiæ prǽmium mereámur cónsequi ætérnum.
Per Christum.

Die 25 novembris

S. Catharinæ Alexandrinæ, virginis et martyris

De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui pópulo tuo beátam Catharínam vírginem
et invíctam mártyrem præstitísti,
concéde, ut, eius intercessióne,

fide et constántia roborémur,
et pro Ecclésiae unitáte operam tribuámus impénse.
Per Dóminum.

Die 30 novembris

S. ANDREÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Mt 4, 18-19

Dóminus secus mare Galilǽæ vidit duos fratres,
Petrum et Andréam, et vocávit eos:
Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas apóstolus
éxstitit prædicátor et rector,
ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut his munéribus,
quæ in beáti Andréæ festivitáte deférimus,
et tibi placeámus exhíbitis, et vivificémur accéptis.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.

Ant. ad communionem Cf. Io 1, 41-42

Dixit Andréas Simóni fratri suo:
Invénimus Messíam, qui dícitur Christus.
Et addúxit eum ad Iesum.

Post communionem

Róboret nos, Dómine, sacraménti tui commúnio,
ut, exémplo beáti Andréæ apóstoli,
Christi mortificatiónem feréntes,
cum ipso vívere mereámur in glória.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 613-614.

DECEMBER

Die 3 decembris

S. Francisci Xavier, presbyteri
Memoria
Ant. ad introitum Ps 17, 50; 21, 23
Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus mei.
Collecta
Deus, qui beáti Francísci prædicatióne
multos tibi pópulos acquisísti,
da, ut fidélium ánimi eódem fídei zelo férveant,
et ubérrima ubíque prole Ecclésia sancta lætétur.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera,
quæ tibi in beáti Francísci commemoratióne deférimus,
et præsta, ut, sicut ille desidério salútis hóminum
ad terras longínquas est progréssus,
ita et nos, testimónium Evangélio efficáciter perhibéntes,
ad te cum frátribus properáre festinémus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 10, 27
Quod dico vobis in ténebris,
dícite in lúmine, dicit Dóminus,
et quod in aure audítis,
prædicáte super tecta.

Post communionem
Mystéria tua, Deus,
eum in nobis accéndant caritátis ardórem,
quo beátus Franciscus pro animárum salúte flagrávit,
ut, vocatióne nostra dígnius ambulántes,
promíssum bonis operáriis prǽmium cum eo consequámur.
Per Christum.
Die 4 decembris
S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiæ doctoris
De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).
Collecta
Præsta nobis, quǽsumus, Dómine,
beáti Ioánnis presbýteri précibus adiuvári,
ut vera fides, quam ille excellénter dócuit,

sit semper lux et fortitúdo nostra.
Per Dóminum.

Die 6 decembris

S. Nicolai, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
súpplices implorámus,
et, beáti Nicolái epíscopi interveniénte suffrágio,
nos in ómnibus custódi perículis,
ut via salútis nobis páteat expedíta.
Per Dóminum.

Die 7 decembris

S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ índuit eum.

Collecta

Deus, qui beátum Ambrósium epíscopum
cathólicæ fídei doctórem
et apostólicæ fortitúdinis exémplum effecísti,
éxcita in Ecclésia tua viros secúndum cor tuum,
qui eam fórtiter et sapiénter gubérnent.
Per Dóminum.

Super oblata

Illa nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum Ambrósium
ad glóriæ tuæ propagatiónem iúgiter collustrávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte,
dabit fructum suum in témpore suo.

Post communionem

Huius sacraménti, Dómine, virtúte roborátos,
fac nos beáti Ambrósii documéntis ita profícere,
ut, viríliter per tuas sémitas festinántes,

ad ætérni suavitátem convívii præparémur.
Per Christum.

Die 8 decembris

IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Is 61, 10

Gaudens gaudébo in Dómino,
et exsultábit ánima mea in Deo meo;
quia índuit me vestiméntis salútis,
et induménto iustítiæ circúmdedit me,
quasi sponsam ornátam monílibus suis.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem
dignum Fílio tuo habitáculum præparásti,
quǽsumus, ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævísa,
eam ab omni labe præservásti,
nos quoque mundos, eius intercessióne,
ad te perveníre concédas.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Salutárem hóstiam,
quam in sollemnitáte immaculátæ Conceptiónis
beátæ Vírginis Maríæ tibi, Dómine, offérimus,
súscipe dignánter, et præsta,
ut, sicut illam tua grátia præveniénte
ab omni labe profitémur immúnem,
ita, eius intercessióne, a culpis ómnibus liberémur.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Mariæ et Ecclesiæ.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui beatíssimam Vírginem Maríam
ab omni originális culpæ labe præservásti,
ut in ea, grátiæ tuæ plenitúdine ditáta,
dignam Fílio tuo Genetrícem præparáres,
et Sponsæ eius Ecclésiæ,
sine ruga vel mácula formósæ, signáres exórdium.
Fílium enim erat puríssima Virgo datúra,
qui crímina nostra Agnus ínnocens aboléret;
et ipsam præ ómnibus tuo pópulo disponébas
advocátam grátiæ et sanctitátis exémplar.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem
Gloriósa dicta sunt de te, María,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster.
Post communionem
Sacraménta quæ súmpsimus,
Dómine Deus noster,
illíus in nobis culpæ vúlnera réparent,
a qua immaculátam beátæ Maríæ Conceptiónem
singuláriter præservásti.
Per Christum.
Adhiberi potest formula benedictionis sollemnis, pp. 612-613.
Die 11 decembris
S. Damasi I, papæ
De Communi pastorum: pro papa (p. 927).
Collecta
Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut mártyrum tuórum iúgiter mérita celebrémus,
quorum éxstitit beátus Dámasus papa cultor et amátor.

Per Dóminum.

Die 13 decembris
S. Luciæ, virginis et martyris
Memoria
De Communi martyrum: pro virgine martyre (p. 924), vel de Communi virginum: pro una virgine (p. 947).
Collecta
Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine,
sanctæ Lúciæ vírginis et mártyris gloriósa confóveat,
ut eius natalícia et temporáliter frequentémus,
et conspiciámus ætérna.
Per Dóminum.
Die 14 decembris
S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ doctoris
Memoria
Ant. ad introitum Gal 6, 14
Mihi autem absit gloriári,
nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.
Collecta
Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
perféctæ sui abnegatiónis
et crucis amatórem exímium effecísti,
concéde ut, eius imitatióni iúgiter inhæréntes,
ad contemplatiónem glóriæ tuæ perveniámus ætérnam.
Per Dóminum.
Super oblata
Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in commemoratióne beáti Ioánnis, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 16, 24
Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.
Post communionem
Deus, qui crucis mystérium
in beáto Ioánne mirabíliter illustrásti,

concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéles hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 21 decembris

S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (p. 927), vel de Communi doctorum Ecclesiæ (p. 943).

Collecta

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem
virtúte et doctrína beátum Petrum presbýterum roborásti,
eius intercessióne concéde,
ut, qui veritátem quærunt, te Deum gaudénter invéniant,
et in tua confessióne pópulus credéntium persevéret.
Per Dóminum.

Die 23 decembris

S. Ioannis de KeÖ ty, presbyteri

De Communi pastorum (p. 927), vel de Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 963).

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, exémplo beáti Ioánnis presbýteri,
in sanctórum sciéntia procedámus,
atque, misericórdiam ómnibus exhibéntes,
apud te indulgéntiam consequámur.
Per Dóminum.

Die 26 decembris

S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS

Festum

Ant. ad introitum

Apértæ sunt iánuæ cæli beáto Stéphano,
qui in número Mártyrum invéntus est primus,
et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus,
ut discámus et inimícos dilígere,
quia eius natalícia celebrámus,
qui novit étiam pro persecutóribus exoráre.

Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
tibi sint hodiérnæ devotiónis accépta,
quæ beáti Stéphani mártyris
commemorátio gloriósa deprómit.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Ant. ad communionem Act 7, 58

Lapidábant Stéphanum, invocántem et dicéntem:
Dómine Iesu, súscipe spíritum meum.

Post communionem

Grátias ágimus, Dómine,
multiplicátis circa nos miseratiónibus tuis,
qui et Fílii tui nativitáte nos salvas,
et beáti mártyris Stéphani celebratióne lætíficas.
Per Christum.

Die 27 decembris

S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum

Iste est Ioánnes,
qui supra pectus Dómini in cena recúbuit:
beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia,
et verba vitæ in toto terrárum orbe diffúdit.

Vel: Cf. Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ índuit eum.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem
Verbi tui nobis arcána reserásti,
præsta, quǽsumus,
ut, quod ille nostris áuribus excellénter infúdit,
intellegéntiæ competéntis eruditióne capiámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, obláta sanctífica, et præsta,

ut ex huius cenæ convívio ætérni Verbi secréta hauriámus,
quæ ex eódem fonte apóstolo tuo Ioánni revelásti.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Ant. ad communionem Io 1, 14.16

Verbum caro factum est, et habitávit in nobis.
Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Verbum caro factum,
quod beátus Ioánnes apóstolus prædicávit,
per hoc mystérium quod celebrávimus
hábitet semper in nobis.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 28 decembris

SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM

Festum

Ant. ad introitum

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt,
ipsum sequúntur Agnum sine mácula,
et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius hodiérna die præcónium
Innocéntes mártyres non loquéndo
sed moriéndo conféssi sunt,
da, quǽsumus, ut fidem tuam,
quam lingua nostra lóquitur,
étiam móribus vita fateátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus,
devotórum múnera famulórum,
et eos tuis purífica serviéntes pietáte mystériis,
quibus étiam iustíficas ignorántes.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 520-522.

Ant. ad communionem Cf. Ap 14, 4

Hi empti sunt ex homínibus, primítiæ Deo et Agno;
hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Post communionem

Salvatiónis abundántiam tríbue, Dómine, fidélibus
in eórum festivitáte tua sancta suméntibus,
qui, Fílium tuum humána necdum voce profiténtes,
cæléstí sunt grátia pro eius nativitáte coronáti.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Die 29 decembris

S. Thomæ Becket, episcopi et martyris

De Communi martyrum: pro uno martyre (p. 915), vel de Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).

Collecta

Deus, qui beáto Thomæ mártyri
pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
nostram pro Christo vitam in hoc sǽculo abnegáre,
ut eam in cælo inveníre possímus.
Per Dóminum.

Die 31 decembris

S. Silvestri I, papæ

De Communi pastorum: pro papa (p. 927).

Collecta

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo,
beáti Silvéstri papæ intercessióne suffúlto,
ut, præséntem vitam sub tua gubernatióne transcúrrens,
mereátur felíciter inveníre perpétuam.
Per Dóminum.

COMMUNIA

1. Commodidatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis et orationibus. Sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastorali, aptiores videntur.
Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, præter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.
2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctarum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.
4. Missae, quae pro peculiaribus temporibus vel adiunctis positae sunt, tantum in illis quidem temporibus et adiunctis adhibeantur.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Formularia Missarum “ in dedicatione ecclesiæ ” necnon “ in dedicatione altaris ” inveniuntur inter Missas rituales (pp. 1060-1071).

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

I. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum Ps 67, 36

Mirábilis, Deus, de sanctuário tuo!
Deus Israel ipse tríbuet virtútem et fortitúdinem plebi suæ.
Benedíctus Deus!
(T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nobis per síngulos annos
huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut fiat hic tibi semper purum servítium
et nobis plena redémptio.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Mémores diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetípsos, quǽsumus,
fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia in domo visíbili quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco ad te peregrinánti
favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.
Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 3, 16-17
Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos (T.P. allelúia).
Post communionem
Benedictiónis tuæ, quǽsumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gáudium,
ut, quod in huius festivitátis die
corporáli servítio exhíbuit,
spirituáliter se retulísse cognóscat.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ
Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus
dedicatiónis memóriam adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
R. Amen.
Concedátque vobis fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.
Quátenus felíciter emundáti,

habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Filii, + et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

II. Extra ipsam ecclesiam dedicatam
Ant. ad introitum Cf. Ap 21, 2
Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam,
descendéntem de cælo a Deo,
parátam sicut sponsam ornátam viro suo (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Ap 21, 3
Ecce tabernáculum Dei cum homínibus!
Et habitábit cum eis,
et ipsi pópulus eius erunt,
et ipse Deus cum eis erit eórum Deus (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
ætérnum habitáculum tuæ præparas maiestáti,
multíplica super Ecclésiam tuam grátiam, quam dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cæléstis ædificatiónem Ierúsalem semper accréscat.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui Ecclésiam tuam sponsam vocáre dignátus es,
da, ut plebs nómini tuo insérviens
te tímeat, te díligat, te sequátur
et ad cæléstia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum,
et poscéntibus concéde,
ut hic sacramentórum virtus
et votórum obtineátur efféctus.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Ecclesiæ, quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénte subsídiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.
Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclésiam perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuam collocétur in cælis.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...
Ant. ad communionem Cf. 1 Petr 2, 5
Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdótium sanctum (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Mt 21, 13; Lc 11, 10
Domus mea, domus órationis vocábitur, dicit Dóminus:
in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit;
et pulsánti aperiétur (T.P. allelúia).
Post communionem
Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclésiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quǽsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuæ grátiæ templum effícias,
et habitatiónem glóriæ tuæ íngredi concédas. Per Christum.

COMMUNE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine. In omnibus orationibus, ubi invenitur vocabulum “ commemoratio ”,

adhiberi potest pro opportunitate etiam “ memoria ”.

I. Tempore “ per annum ”

Hæc formularia adhiberi possunt iuxta normas etiam in tempore Quadragesimæ, ubi agitur aliquæ celebratio beatæ Mariæ Virginis in calendario proprio rite inscripta.

1

Ant. ad introitum

Salve, sancta parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sǽcula sæculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne,
a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum,
ut, intercedénte beáta María, Fílii tui Genetríce,
nullíus sit írritum votum,
nullíus sit vácua postulátio.
Per Christum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut, qui de beátæ Vírginis Mariæ commemoratióne lætámur,
eiúsdem Vírginis imitatióne,
redemptiónis nostræ mystério digne valeámus famulári.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Beáta es, Virgo María, quæ ómnium portásti creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Genetrícis Fílii tui memóriam venerántes,
quǽsumus, Dómine,
ut sacrifícii huius oblátio
nosmetípsos, grátia tua largiénte,
tibi perfíciat munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Lc 1, 49

Fecit mihi magna, qui potens est,
et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti, quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátiæ tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Cf. Iudith 13, 23.25

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsíus nobis, quǽsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiæ tuæ
nos quoque mereámur accípere.
Per Dóminum.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílii tui commemoratióne lætántes;
præsta, quǽsumus, ut per hæc sacrosáncta commércia

ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum.
Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne),
p. 547, vel II, p. 548.
Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 48
Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.
Post communionem
Refécti, Dómine, cæléstibus alimóniis,
te súpplices exorámus,
ut Fílium tuum, ex alma Vírgine natum,
quem sacraménto suscépimus,
confiteámur verbis et móribus teneámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
4
Ant. ad introitum Cf. Ps 44, 13.15.16
Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis:
adducéntur Regi vírgines post eam:
próximæ eius adducéntur tibi
in lætítia et exsultatióne.
Collecta
Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delícta ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Qui tecum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera quæ tibi offérimus, et prǽsta,
ut corda nostra, Sancti Spíritus luce irradiáta,
exémplo beátæ Vírginis Maríæ,
tua semper váleant perquírere et conserváre.
Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne),
p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem
Laudáte Dóminum Deum nostrum,
quia in María ancílla sua
adimplévit misericórdiam suam,
quam promísit dómui Israel.
Post communionem

Sumptis, Dómine, salútis et fídei sacraméntis,
súpplices te deprecámur,
ut, beátam Vírginem Maríam devóte recoléntes,
supérnæ caritátis cum ipsa partícipes fíeri mereámur.
Per Chrístum.

5

Ant. ad introitum Cf. Lc 1, 28.42

Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum:
benedícta tu in muliéribus,
et benedíctus fructus ventris tui.

Collecta

Deus, qui beátam Vírginem Maríam,
inter húmiles et páuperes præcelléntem,
Matrem Salvatóris elegísti,
præsta, quǽsumus, ut, eius exémpla sectántes,
tibi sincéræ fídei præstémus obséquium
et in te totam spem salútis collocémus.
Per Dominum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc nóstræ devótionis múnera, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne
beátæ Maríæ Vírginis confirmémur exémplo.
Per Christum.

Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Cf. Ps 86, 3; Lc 1, 49

Gloriósa dicta sunt de te, Virgo María,
quia fecit tibi magna, qui potens est.

Post communionem

Concéde, Dómine, Ecclésiæ tuæ,
ut, huius sacraménti virtúte roboráta,
sémitas Evangélii alácriter percúrrat,
donec beátam pacis visiónem attíngat,
qua Virgo María, húmilis ancílla tua,
iam frúitur in ætérnum gloriósa.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum

Virga Iesse flóruit: Virgo Deum et hóminem génuit;
pacem Deus réddidit,
in se reconcílians ima summis.
Collecta
Adiuvet nos, quǽsumus, Dómine,
beátæ Maríæ semper Vírginis intercéssio veneránda,
et a cunctis perículis absolútos
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera tibi placatiónis et laudis offérimus, Dómine,
humíliter deprecántes,
ut, beátæ Maríæ Vírginis sequéntes exémpla,
nosmetípsos exhibeámus hóstiam sanctam, tibi placéntem.
Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Ps 44, 3
Diffúsa est grátia in lábiis tuis:
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Post communionem
Cælésti alimónia nutrítos,
fac nos, Dómine, exémplo beátæ Vírginis Maríæ,
pura tibi conversatióne servíre,
et cum ipsa te sincéris láudibus magnificáre.
Per Christum.
7
Ant. ad introitum Cf. Lc 1, 47-48
Ait María: Exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo;
quia respéxit Dóminus humilitátem ancíllæ suæ.
Collecta
Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ,
in qua Verbum tuum habitáret, elígere dignátus es,
da, quǽsumus, ut, eius nos defensióne munítos,
iucúndos fácias interésse eius commemoratióni.
Per Dóminum.
Super oblata
Accépta sint tibi, Dómine, múnera pópuli tui,
in commemoratióne beátæ Maríæ obláta,

quae tibi virginitáte plácuit
et humilitáte concépit Fílium tuum Dóminum nostrum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Lc 2, 19
María conservábat ómnia verba hæc,
cónferens in corde suo.

Post communionem
Spirituális alimóniæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, beátam Vírginem Maríam assídue imitántes,
et Ecclésiæ servítio semper inveniámur inténti
et tui experiámur gáudia famulátus.
Per Christum.

8

Ant. ad introitum
Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima:
quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster,
per quem salváti et redémpti sumus.

Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, ut fidéles tui,
qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ patrocínio lætántur,
eius pia intercessióne a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata
Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium,
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis commemoratióne delátas,
ut et tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 48
Respéxit Dóminus humilitátem ancíllæ suæ,
ecce enim beátam me dicent omnes generatiónes.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui memóriam beátæ Vírginis Dei Genetrícis Maríæ venerándo égimus,
redemptiónis tuæ fructum perpétuo experíri mereámur.
Per Christum.

II. Tempore Adventus

Ant. ad introitum Cf. Is 45, 8

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum;
aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Vel: Cf. Lc 1, 30-32

Angelus ad Maríam ait: Invenísti grátiam apud Deum;
Ecce concípies et páries fílium,
et vocábitur Altíssimi Fílius.

Collecta

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero
Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti,
præsta supplícibus tuis,
ut, qui vere eam Dei Genetrícem crédimus,
eius apud te intercessiónibus adiuvémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui promíssa Pátribus adímplens
beátam Vírginem Maríam elegísti,
ut Mater fíeret Salvatóris,
concéde nobis illíus exémpla sectári,
cuius humílitas tibi plácuit,
et obœdiéntia nobis prófuit.
Per Dóminum.

Super oblata

Accipe, Dómine, hæc múnera,
et tua virtúte in sacraméntum salútis convérte,
in quo, cessántibus figurálibus Patrum hóstiis,
verus Agnus offértur, Iesus Christus Fílius tuus,
ex intácta Vírgine ineffabíliter natus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de beata Maria Virgine p. 547, vel II, p. 548. Adhiberi potest etiam Præfatio II de Adventu, p. 519.

Ant. ad communionem Cf. Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.
Post communionem
Mystéria quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
misericórdiam tuam in nobis semper osténdant,
ut Fílii tui incarnatióne salvémur,
qui Genetrícis eius commemoratiónem
fidéli mente celebrámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
III. Tempore Nativitatis
Ant. ad introitum
Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum,
et gáudia matris habens cum virginitátis honóre:
nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem.
Vel:
Virgo Dei Génetrix, quem totus non capit orbis,
in tua se clausit víscera factus homo.

Collecta
Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri prǽmia præstitísti,
tríbue, quǽsumus,
ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere,
Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum.
Qui tecum.
Vel:
Deus, cuius Verbum ab ætérno génitum
ex Vírginis útero procédere voluísti,
concéde, quǽsumus, ut, beáta María intercedénte,
splendóre præséntiæ suæ nostras illúminet ténebras,
ac de sua plenitúdine donet nobis lætítiam et pacem.
Qui tecum.
Super oblata
Beáta témpora celebrántes,
quæ per temporálem Unigéniti tui nativitátem
et partum Maríæ Vírginis consecrásti,
hæc oblátio, quǽsumus, Dómine, nos sanctíficet,
atque in illo tríbuat renásci.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de beata Maria Virgine, p. 547, vel II, p. 548.
Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27
Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
Post communionem
Incarnáti Verbi tui Córpore et Sánguine refécti,
quǽsumus, Dómine, ut hæc divína mystéria,
quæ in commemoratióne
beátæ Vírginis Maríæ lætánter accépimus,
eiúsdem Fílii tui divinitátis partícipes nos semper effíciant.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

IV. Tempore paschali
Ant. ad introitum Cf. Ps 29, 12
Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi,
et circumdedísti me lætítia, allelúia.
Collecta
Deus, qui, per resurrectiónem
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
mundum lætificáre dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, per eius Genetrícem Vírginem Maríam,
perpétuæ capiámus gáudia vitæ.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, sancte Pater, oblatiónem humilitátis nostræ,
quam tibi læti exhibémus,
commemoratiónem beátæ Maríæ Vírginis celebrántes,
et præsta, ut nobis, sacrifício Christi sociátis,
temporális fiat consolátio et ætérna salvátio.
Per Christum.
Præfatio I de beata Maria Virgine, p. 547, vel II, p. 548.
Ant. ad communionem
Lætáre, Virgo Mater,
quia surréxit Christus de sepúlcro, allelúia.
Post communionem
Paschálibus sacraméntis refécti, quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam recólimus,
vitam Iesu in carne nostra mortáli manifestémus.
Per Christum.

Tempore paschali adhiberi potest etiam Missa de Sancta Maria, Regina Apostolorum, pp. 1175-1176.

COMMUNE MARTYRUM

I. Extra tempus paschale

A. Pro pluribus martyribus

1

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti;
et quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt,
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Vel:

Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino,
amavérunt Christum in vita sua,
imitáti sunt eum in morte sua:
et ídeo corónas triumpháles meruérunt.

Collecta

Præsta, Dómine, précibus nostris
cum exsultatióne provéntum,
ut sanctórum mártyrum N. et N.,
quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus,
étiam fídei constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera
quæ in sanctórum mártyrum commemoratióne deférimus,
et nobis fámulis tuis concéde,
ut in confessióne tui nóminis inveníri stábiles mereámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis,
et ego dispóno vobis regnum, dicit Dóminus,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo.

Vel:

Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum:
ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium

in sanctis martýribus tuis mirabíliter illustrásti,
concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéliter hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Cf. Ps 33, 20-21

Multæ tribulatiónes iustórum,
et de his ómnibus liberávit eos Dóminus.
Dóminus custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.

Vel: Cf. Ap 7, 14; Dan 3, 95

Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne,
et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia:
et meruérunt habére corónas perpétuas.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctis N. et N. pro Christo pati donásti,
nostræ quoque fragilitáti divínum præténde subsídium,
ut sicut illi pro te mori non dubitárunt,
ita nos fortes in tua confessióne vívere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat tibi, quǽsumus, Dómine,
hóstia sacránda placábilis
pretiósi celebritáte martýrii,
quæ et peccáta nostra puríficet,
et tuórum tibi vota concíliet famulórum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 13

Maiórem caritátem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis, dicit Dóminus.

Vel: Lc 12, 4

Dico autem vobis amícis meis:
Ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Post communionem

Pane cæléstí nutrítos et in Christo unum corpus efféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine,

ab eius caritáte numquam separári
et, sanctórum mártyrum tuórum N. et N. exémplo,
propter eum qui diléxit nos ómnia fórtiter superáre.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
3
Ant. ad introitum Cf. Ps 36, 39
Salus iustórum a Dómino,
et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.
Vel: Cf. Sap 3, 6-7.9
Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus,
et quasi holocáusti hóstiam accépit illos;
et in témpore erit respéctus illórum:
quóniam donum et pax erit eléctis Dei.

Collecta
Fratérna nos, Dómine,
mártyrum tuórum coróna lætíficet,
quæ et fídei nostræ prǽbeat increménta virtútum,
et multíplici nos suffrágio consolétur.
Per Dóminum.
Vel:
Beatórum mártyrum N. et N., quǽsumus, Dómine,
tibi nos orátio grata comméndet,
et in tuæ veritátis professióne confírmet.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártyrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et, quæ beátis N. et N.
in persecutióne fortitúdinem ministrárunt,
nobis quoque prǽbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Mc 8, 35
Qui perdíderit ánimam suam
propter me et Evangélium,
salvam fáciet eam, dicit Dóminus.
Vel: Cf. Sap 3, 4
Si coram homínibus torménta passi sunt,
spes electórum est immórtalis in ætérnum.
Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte,
pro festivitáte beatórum mártyrum N. et N. percépimus,
et salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum Cf. Ps 33, 18
Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos,
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Vel:
Propter testaméntum Dómini et leges patérnas,
Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis:
quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.
Collecta
Deus, qui nos ánnua sanctórum N. et N. festivitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, quorum natalícia cólimus,
virtútem quoque passiónis imitémur.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui sanctis N. et N.
ad hanc glóriam veniéndi copiósam munus grátiæ contulísti,
da fámulis tuis, mártyrum intercedéntibus méritis,
véniam peccatórum,
et concéde, ut ab ómnibus adversitátibus liberéntur.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum N. et N. offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut, sicut illis præbuísti sacræ fídei claritátem,
sic nobis indulgéntiam largiáris et pacem.
Per Christum.
Ant. ad communionem 2 Cor 4, 11
In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Vel: Mt 10, 28
Nolíte timére eos qui corpus occídunt,
ánimam autem non possunt occídere, dicit Dóminus.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cæléstia,
grátiam in beatórum mártyrum N. et N.
celebritáte multíplicem,
ut de tanti agóne certáminis discámus
et firma solidári patiéntia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum

Sanguis sanctórum mártyrum
pro Christo effúsus est in terris;
ídeo adépti sunt prǽmia sempitérna.

Vel: Cf. Sap 3, 1-2.3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt:
et non tanget illos torméntum malítiæ.
Visi sunt óculis insipiéntium mori:
illi autem sunt in pace.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
fídei miserátus augméntum,
ut, quæ sanctos mártyres tuos N. et N.
usque ad sánguinem reténta gloríficat,
nos étiam iustíficet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus, Dómine,
quǽsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
beatórum N. et N. exémplis, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum N. et N. triúmpho deférimus,
corda nostra tui amóris igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus prǽmia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita,

neque creatúra áliqua póterit nos separáre a caritáte Christi.
Vel: Mt 10, 30.31
Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt;
nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.
Post communionem
Pasti, Dómine, pretióso Córpore et Sánguine
Unigéniti Fílii tui,
in commemoratióne beatórum mártyrum tuórum N. et N.,
nobis perseveránti caritáte in te manére,
de te vívere, et ad te movéri concédas.
Per Christum.
B. Pro uno martyre
1
Ant. ad introitum
Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra firmam petram.
Vel: Cf. Sap 10, 12
Certámen forte dedit illi Dóminus, ut víncere sciret,
quóniam ómnium poténtior est sapiéntia.

Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
qui mártyrem tuum beátum N.
passiónis suæ torménta superáre fecísti,
concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus,
insuperábiles tua protectióne ab hostis insídiis maneámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos illa flamma tuæ dilectiónis accéndat,
per quam sanctus N. torménta sui córporis univérsa devícit.
Per Christum.
Vel:
Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ in commemoratióne beáti mártyris tui N. deférimus,
ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
sicut illíus effúsio sánguinis apud te éxstitit pretiósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 16, 24
Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam,
et sequátur me, dicit Dóminus.
Vel: Mt 10, 39
Qui perdíderit ánimam suam propter me, dicit Dóminus,
invéniet eam in ætérnum.
Post communionem
Præstent nobis, quǽsumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánimi fortitúdinem,
quæ beátum N. mártyrem tuum
réddidit in tuo servítio fidélem et in passióne victórem.
Per Christum.

2
Ant. ad introitum
Hic est vere martyr,
qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit,
qui minas iúdicum non tímuit,
sed ad cæléstia regna pervénit.
Vel: Cf. Phil 3, 8.10
Omnia detriméntum fecit ad cognoscéndum Christum,
et communiónem passiónum illíus,
confórmans se morti eius.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui beáto N. usque ad mortem
pro iustítia certáre tribuísti,
fac nos, eius intercessióne,
pro amóre tuo ómnia advérsa toleráre
et ad te, qui solus es vita,
tota virtúte properáre.
Per Dóminum.
Super oblata
Clementíssime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde
et nos in fide confírma,
quam beátus N. effúso sánguine asséruit.
Per Christum.

Vel:
Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beáti mártyris tui N. offérimus,
quem a Christi córporis unitáte
nulla tentátio separávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 5
Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.
Vel: Io 8, 12
Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.
Post communionem
Sacris, Dómine, recreáti mystériis,
quǽsumus, ut, miram beáti N. constántiam æmulántes,
patiéntiæ prǽmium cónsequi mereámur ætérnum.
Per Christum.
II. Tempore paschali
A. Pro pluribus martyribus
1
Ant. ad introitum Cf. Mt 25, 34
Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum,
quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.
Vel: Cf. Ap 7, 13-14
Isti, qui amícti sunt stolis albis,
hi sunt qui venérunt ex magna tribulatióne,
et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, allelúia.
Collecta
Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti, et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes effícias,
qui beátis martýribus N. et N.
propter verbum tuum et testimónium Iesu
ánimas pónere tribuísti.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, a quo constántiam fides,
et virtútem sumit infírmitas,

tríbue nobis, mártyrum N. et N. exémplo et précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut cum eis apud te gáudium perféctum consequámur.
Per Dóminum.
Super oblata
In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrifícium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Ap 2, 7
Vincénti dabo édere de ligno vitæ,
quod est in paradíso Dei mei, allelúia.
Vel: Cf. Ps 32, 1
Gaudéte, iusti, in Dómino;
rectis decet collaudátio, allelúia.
Post communionem
Beatórum mártyrum N. et N. cæléstem victóriam
divíno convívio celebrántes,
te, Dómine, depóscimus,
ut panem vitæ hic edéntes des víncere,
et vincéntes des édere de ligno vitæ in paradíso.
Per Christum.
2
Ant. ad introitum Cf. Ap 12, 11
Isti sunt Sancti qui vicérunt propter sánguinem Agni,
et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem;
proptérea cum Christo regnant in ætérnum, allelúia.

Vel: Cf. Mt 25, 34
Gaudéte, Sancti, ante conspéctum Agni;
parátum est vobis regnum ab orígine mundi, allelúia.
Collecta
Lætíficet nos, quǽsumus, Dómine,
beatórum mártyrum tuórum N. et N. gloriósa festívitas,
quos, Unigéniti tui passiónem et resurrectiónem
voce líbera confiténtes,
pretiósum sánguinem gloriósa morte fúndere fecísti.
Per Dóminum.
Super oblata
Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,

ita seréna pietáte intuére,
ut Sancti Spíritus perfundántur benedictióne,
et in nostris córdibus eam dilectiónem válidam operéntur,
per quam sancti mártyres N. et N.
ómnia córporis torménta devicérunt.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. 2 Tim 2, 11-12

Si commórtui sumus cum Christo, et convivémus;
si sustinémus, et conregnábimus, allelúia.

Vel: Cf. Mt 5, 12

Gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis, allelúia.

Post communionem

Uníus panis alimónia refécti,
in commemoratióne beatórum mártyrum N. et N.
supplíciter te, Dómine, deprecámur,
ut nos in tua iúgiter caritáte confírmes,
et in novitáte vitæ concédas ambuláre.
Per Christum.

B. Pro uno martyre

Ant. ad introitum Cf. 4 Esdr 2, 35

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine,
et ætérnitas témporum, allelúia.

Vel:

Hic est vir, qui non est derelíctus a Deo in die certáminis;
modo coronátur, quia fidéliter vicit in mandátis Dómini,
allelúia.

Collecta

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam
beátum N. martýrii victória decoráre dignátus es,
concéde propítius,
ut, sicut ipse domínicæ passiónis imitátor fuit,
ita nos, per eius vestígia gradiéntes,
ad gáudia sempitérna perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
quod in commemoratióne beáti mártyris N.
tuæ offérimus maiestáti,

ut nos perdúcat ad véniam,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 24

Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit,
multum fructum affert, allelúia.

Vel: Ps 115, 15

Pretiósa in conspéctu Dómini;
mors Sanctórum eius, allelúia.

Post communionem

Tua, Dómine, súmpsimus dona cæléstia
de hodiérna festivitáte lætántes;
præsta, quǽsumus, ut, qui in hoc divíno convívio
mortem Fílii tui annuntiámus,
eiúsdem resurrectiónis et glóriæ
cum sanctis martýribus partícipes esse mereámur.
Per Christum.

III. Pro missionariis martyribus

A. Pro pluribus missionariis martyribus

Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14; 1 Cor 1, 18

Nobis absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi.
Verbum enim crucis nobis qui salvi facti sumus,
virtus Dei est (T.P. allelúia).

Collecta

Maiestátis tuæ cleméntiam supplíciter deprecámur,
omnípotens et miséricors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitiónem
per beatórum mártyrum N. et N. prædicatiónem
populórum córdibus infudísti,
ita, eórum intercessióne, fídei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártyrum tuórum N. et N. passiónem venerántes,
fac nos, Dómine, hoc sacrifício
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártyres verbo,
nisi firmáret exémplo.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 10
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum (T.P. allelúia).
Vel: Mt 10, 32
Qui me conféssus fúerit coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
dicit Dóminus. (T.P. allelúia).
Post communionem
Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
súpplices te rogámus,
ut, exémplo beatórum N. et N.,
caritátis et passiónis Fílii tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.
B. Pro uno missionario martyre
Ant. ad introitum Cf. Phil 2, 30
Iste Sanctus propter opus Christi usque ad mortem accéssit,
in intéritum tradens ánimam suam (T.P. allelúia).
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut beáti N. fidem cóngrua devotióne sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne corónam martýrii méruit.
Per Dóminum.
Super oblata
Beáti N. martýrium recenséntes, Dómine,
múnera nostra ad altáre tuum offérimus, deprecántes,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 8, 35
Qui perdíderit ánimam suam propter me
et propter Evangélium, dicit Dóminus,
salvam eam fáciet (T.P. allelúia).
Post communionem
Cæléste convívium celebrántes te, Dómine, deprecámur,
ut nos ad tantæ fídei exémpla sectánda
beáti N. mártyris et recordátio íncitet

et orátio digna perdúcat.
Per Christum.
IV. Pro virgine martyre
Ant. ad introitum
Ecce iam séquitur Agnum pro nobis crucifíxum
strénua virgo, pudóris hóstia,
víctima castitátis (T.P. allelúia).
Vel:
Beáta virgo, quæ ábnegans semetípsam
et tollens crucem suam,
Dóminum æmuláta est, vírginum sponsum
martyrúmque príncipem (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui nos hódie
beátæ N. ánnua commemoratióne lætíficas,
concéde propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitátis et fortitúdinis irradiámur exémplis.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ N. deférimus,
ita grátiæ tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ap 7, 17
Agnus, qui in médio throni est,
dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum (T.P. allelúia).
Post communionem
Deus, qui beátam N.
pro gémina virginitátis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quǽsumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cæléstem glóriam consequámur.
Per Christum.
V. Pro sancta muliere martyre
Ant. ad introitum
Istárum est enim regnum cælórum
quæ contempsérunt vitam mundi,

et pervenérunt ad prǽmia regni
et lavérunt stolas suas in sánguine Agni (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perfícitur,
da ómnibus beátæ N. glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut vínceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.
Super oblata
Hodiérnum, Dómine, sacrifícium lætánter offérimus,
quo, beátæ N. cæléstem victóriam recenséntes,
et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ap 12, 11-12
Non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem,
proptérea lætámini, cæli,
et qui habitátis in eo (T.P. allelúia).
Post communionem
Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti, et de memória beátæ N.,
supplíciter deprecámur,
ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus.
Per Christum.

COMMUNE PASTORUM
I. Pro papa vel pro episcopo
1
Ant. ad introitum
Elégit eum Dóminus sibi in sacerdótem magnum,
et apériens thesáurum suum
abundáre eum fecit ómnibus bonis (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Sir 50, 1; 44, 16.22
Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuit Deo:
ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere
in plebem suam (T.P. allelúia).
Collecta

Pro papa:
Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. cuncto pópulo tuo præésse,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis custódi
et dírige in viam salútis ætérnæ.
Per Dóminum.
Pro episcopo:
Deus, qui Ecclésiæ tuæ in beáto N.
boni pastóris exémplum providére dignátus es,
concéde propítius, ut, eius intercessióne,
in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine, hoc sacrifícium pópuli tui,
ut, quod tibi in honóre beáti N. offértur ad glóriam,
nobis tríbuas ad salútem perpétuam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 10, 11
Pastor bonus ánimam suam pósuit
pro óvibus suis (T.P. allelúia).
Post communionem
Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus N. veheménter accénsus
pro Ecclésia tua se iúgiter impendébat.
Per Christum.
2
Ant. ad introitum Cf. Sir 45, 30
Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum (T.P. allelúia).
Collecta
Pro papa:
Deus, qui beátum N.,
quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecísti,

da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus.
Per Dóminum.
Pro papa:
Deus, qui beátum N. vicárium constituísti Petri
eíque univérsæ curam Ecclésiæ commisísti,
gregem tuum diléctum ipsíus semper intercessióne custódi,
ut fide íntegra perfectáque ad pátriam caritáte procédat.
Per Dóminum.

Pro episcopo:
Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti N. epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus prǽerat,
verbo et exémplo prodésse voluísti,
ita ipsíus apud te semper intercessiónis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, in hac festivitáte beáti N., hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Io 21, 17
Dómine, tu ómnia nosti;
tu scis quia amo te (T.P. allelúia).
Post communionem
Acceptórum múnerum virtus, Dómine Deus,
in hac festivitáte beáti N. nobis efféctus ímpleat,
ut simul et mortális vitæ subsídium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitátis obtíneat.
Per Christum.
II. Pro episcopo
1
Ant. ad introitum Cf. Ez 34, 11.23-24
Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas:
ego autem Dóminus ero eis in Deum (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Lc 12, 42
Iste est fidélis et prudens dispensátor,

quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram (T.P. allelúia).

Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N.
epíscopum plebi tuæ sanctæ præésse voluísti,
quǽsumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietátis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.
Vel:
Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum N. epíscopum Ecclésiæ tuæ sanctæ dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et, quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstias, quǽsumus, Dómine, quas in festivitáte beáti N.
sacris altáribus exhibémus, propítius réspice,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16
Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Lc 12, 36-37
Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius,
et pulsáverit iánuam, invénerit vigilántem (T.P. allelúia).
Post communionem
Refécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti N. exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Christum.

2
Ant. ad introitum Cf. 1 Sam 2, 35
Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,

qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Lc 12, 42

Fidélis et prudens dispensátor
in magni patrisfamílias domo constitútus erat,
ut consérvis suis mensúram trítici erogáret (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui beátum N. divína caritáte flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis pastóribus mirabíliter aggregásti,
præsta, quǽsumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritáte perseverántes,
eius glóriæ consórtes fíeri mereámur.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Deus, qui beátum N.
cæléstí doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus intervéntu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti N. festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confídimus,
tuæ pietátis sentiámus auxílium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Mc 16, 17-18

Signa eórum qui in me credunt,
dicit Dóminus, hæc sequéntur:
dæmónia eícient, super ægros manus impónent,
et bene habébunt (T.P. allelúia).

Post communionem

Córporis sacri et pretiósi Sánguinis alimónia repléti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus,

certa redemptióne capiámus.
Per Christum.
III. Pro pastoribus
A. Pro pluribus pastoribus
Ant. ad introitum Ier 3, 15
Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos sciéntia et doctrína (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Dan 3, 84.87
Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum;
sancti et húmiles corde, laudáte Deum (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui beátos (epíscopos) N. et N.
ad pascéndum pópulum tuum
spíritu veritátis et dilectiónis implevísti,
præsta, ut, quorum festivitátem venerándo ágimus,
eórum imitatióne proficiámus,
et intercessióne sublevémur.
Per Dóminum.

Super oblata
Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratióne Sanctórum,
quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus et futúris.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 20, 28
Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).
Post communionem
Súmpsimus, Dómine, sanctórum tuórum N. et N.
memóriam celebrántes, sacraménta cæléstia;
præsta, quǽsumus, ut, quod temporáliter gérimus,
ætérnis gáudiis consequámur.
Per Christum.
B. Pro uno pastore
1
Ant. ad introitum Cf. Ps 131, 9
Sacerdótes tui, Dómine, índuant iustítiam,
et sancti tui exsúltent (T.P. allelúia).
Collecta

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, intercedénte beáto N. (epíscopo),
et tua in nobis dona multíplices,
et témpora nostra in pace dispónas.
Per Dóminum.

Super oblata

Præténde múnera, quǽsumus, Dómine, altáribus tuis
pro beáti tui N. commemoratióne propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illo glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largiáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constítuet eum (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram (T.P. allelúia).

Post communionem

Mensa cæléstis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitátem beáti N. celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fídei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsum salútis trámitem ambulémus.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Cf. Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Sir 45, 20

Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi,
ad sacrificándum ei hóstiam laudis (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátum N. (epíscopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,

et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.

Super oblata
Maiestátem tuam supplíciter implorámus, omnípotens Deus,
ut, sicut glóriam divínæ poténtiæ
múnera pro beáto N. obláta testántur,
sic nobis efféctum tuæ salvatiónis impéndant.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 28, 20
Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Post communionem
Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
ætérnis nos prǽparent gáudiis,
quæ beátus N. fidéli dispensatióne proméruit.
Per Christum.
Vel:
Refectióne sacra enutrítos, fac nos, omnípotens Deus,
exémpla beáti N. iúgiter sequéntes,
te pérpeti devotióne cólere,
et indeféssa ómnibus caritáte profícere.
Per Christum.
IV. Pro fundatoribus Ecclesiarum
A. Pro uno fundatore
Ant. ad introitum Cf. Is 59, 21; 56, 7
Dicit Dóminus: Sermónes mei,
quos dedi in os tuum,
non defícient de ore tuo,
et múnera tua accépta erunt super altáre meum
(T.P. allelúia).

Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
qui beáti N. prædicatióne
patres nostros illumináre dignátus es,
concéde nobis, quǽsumus,
ut, qui christiáno gloriámur nómine,

fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
Per Dóminum.
Vel:
Réspice, Dómine, famíliam tuam,
quam beátus N. (epíscopus) génuit verbo veritátis,
et vitæ áluit sacraménto,
ut, quos grátia tua fecit illíus ministério fidéles,
fáciat eiúsdem précibus in caritáte fervéntes.
Per Dóminum.
Super oblata
Annue, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hæc sacrifícia pópuli tui,
quæ tibi in commemoratióne beáti N. offérimus,
donis cæléstibus propitiátus immísceas.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Mc 10, 45
Fílius hóminis venit, ut daret ánimam suam
redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).
Vel: 1 Cor 3, 11
Fundaméntum áliud nemo potest pónere,
præter id quod pósitum est,
quod est Christus Iesus
(T.P. allelúia).

Post communionem
Súmpsimus, Dómine,
pignus redemptiónis ætérnæ,
beáti N. festivitáte lætántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.
B. Pro pluribus fundatoribus
Ant. ad introitum
Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta;
et dedit illis glóriam sempitérnam,
quorum doctrína fulget Ecclésia
(T.P. allelúia).
Collecta

Réspice, quǽsumus, Dómine,
ad tuam benígnus Ecclésiam
et, cui per apostólicam sanctórum N. et N. sollicitúdinem
religiónis exórdium donásti,
per eórum intercessiónem,
tríbue contínuum christiánæ pietátis afféctum.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui beatórum N. et N. (episcopórum) prædicatióne
patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
fac, ut, eórum intercessióne,
crescámus in grátia et cognitióne
Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
Qui tecum.

Super oblata
Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera pópuli tui,
pro sanctórum tuórum N. et N. festivitáte deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Io 15, 15
Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat dóminus eius,
dicit Dóminus.
Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis (T.P. allelúia).
Vel: 1 Petr 2, 9
Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit
in admirábile lumen suum (T.P. allelúia).
Post communionem
Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctórum N. et N. festivitáte,
qua, de tuis benefíciis sollíciti,
pretiósa fídei nostræ inítia venerámur,
et te in sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.
V. Pro missionariis

Pro missionariis martyribus, pp. 922-924.

1

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divínæ veritátis præcónio gloriósi (T.P. allelúia).

Vel: Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus mei (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui per beátum N. (epíscopum) infidéles pópulos
de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne, in fídei stabilitáte consístere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit, constántes permanére.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætítiam in beáti N. glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper asséruit,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in beáti N. festivitáte, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Mt 10, 27

Quod dico vobis in ténebris,
dícite in lúmine, dicit Dóminus,
et quod in aure audítis,
prædicáte super tecta (T.P. allelúia).

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confírma, Dómine, fámulos tuos in fide veritátis,

ut eam ubíque ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus N. laboráre non déstitit
et vitam suam impéndit. Per Christum.

2

Ant. ad introitum Cf. Is 52, 7

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem (T.P. allelúia)!

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti N. religiónis zelo et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,
ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et nos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, purificánte grátia tua,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum (T.P. allelúia).

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicátio,
et beáti N. sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini,
in ómnibus pópulis mirabília eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis (T.P. allelúia).

Collecta
Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus N. evangelizávit investigábiles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificántes,
secúndum Evangélii veritátem coram te fidéliter ambuláre.
Per Dóminum.
Super oblata
Beáti N. memóriam recenséntes, quǽsumus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis benedictiónem effúndas de cælis,
quo, ex eis suméntes, et ómnibus careámus culpis
et cæléstibus repleámur edúliis.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 1.9
Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Mt 13, 8.23
Semen quod cécidit in terram bonam.
hi sunt, qui in corde bono et óptimo
fructum áfferunt in patiéntia (T.P. allelúia).

Post communionem
Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent,
ut, qui beáti N. commemoratióne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIÆ
1
Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 5
In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ índuit eum (T.P. allelúia).
Vel: Ps 36, 30-31
Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsíus (T.P. allelúia).
Collecta
Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum N. (epíscopum) Ecclésiæ tuæ doctórem dedísti,

præsta, ut, quod ille divíno affátus spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi pláceat, Deus,
in festivitáte beáti N. libénter exhíbitum,
quo monénte, nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Ps 1, 2-3

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte,
dabit fructum suum in témpore suo (T.P. allelúia).

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitáte beáti N. tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Cf. Dan 12, 3

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et qui ad iustítiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitátes (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Sir 44, 15.14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli,
et laudes eórum núntiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi (T.P. allelúia).

Collecta

Dómine Deus, qui beátum N.
cælésti doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus interventu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Super oblata
Illa nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum N. ad glóriæ tuæ propagatiónem
iúgiter collustrávit.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 1, 23-24
Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam (T.P. allelúia).

Post communionem
Cælésti alimónia refécti, súpplices te, Dómine,
deprecámur, ut, beáti N. mónitis obsequéntes,
de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

COMMUNE VIRGINUM
Pro virgine martyre, pp. 924-925.
I. Pro pluribus virginibus
Ant. ad introitum Cf. Ps 148, 12-14
Vírgines laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus;
conféssio eius super cælum et terram (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Ps 44, 16
Afferéntur Regi vírgines in lætítia et exsultátione,
adducéntur in templo Regi Dómino (T.P. allelúia).
Collecta
Multíplica super nos,
quǽsumus, Dómine, misericórdiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum N. et N. festivitáte
pia devotióne lætámur,
ita eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.
Super oblata
In sanctárum vírginum N. et N. commemoratióne
te, Dómine, mirábilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quǽsumus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 25, 10
Venit Sponsus, et vírgines, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias (T.P. allelúia).

Vel: Io 14, 21.23
Qui díligit me, diligétur a Patre meo, et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus (T.P. allelúia).
Post communionem
Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
in hac festivitáte beatárum vírginum N. et N.,
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut digne advéntum Fílii tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.
II. Pro una virgine
1
Ant. ad introitum
Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit
(T.P. allelúia).
Vel:
O quam pulchra es, virgo Christi,
quae corónam Dómini digna fuísti accípere,
corónam perpétuæ virginitátis (T.P. allelúia).
Collecta
Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut, sicut de beátæ N. vírginis commemoratióne gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiámur affectu.
Per Dóminum.

Super oblata
In beáta vírgine N. te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Mt 25, 6
Ecce Sponsus venit:
exíte óbviam Christo Dómino (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Ps 26, 4

Unam pétii a Dómino, hanc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ (T.P. allelúia).

Post communionem

Divíni múneris participatióne reféćti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, exémplo beátæ N.,
mortificatiónem Iesu in córpore nostro circumferéntes,
tibi soli adhærére studeámus.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Gaudeámus et exsultémus, quia Dóminus ómnium
diléxit vírginem sanctam atque gloriósam (T.P. allelúia).

Vel:

Haec est virgo sápiens,
quam Dóminus vigilántem invénit,
quae accéptis lampádibus sumpsit secum óleum
et, veniénte Dómino,
introívit cum eo ad núptias (T.P. allelúia).

Collecta

Dómine Deus, qui beátam N. vírginem
cæléstibus donis cumulásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius virtútes æmulántes in terris,
gáudiis cum ipsa perfruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Vel, pro virgine fundatrice:

Fac, Dómine Deus noster, ut beáta virgo N.,
sponsa tibi fidélis,
divínæ caritátis flammam éxcitet in córdibus nostris,
quam, ad perénnem Ecclésiæ tuæ glóriam,
áliis virgínibus inséruit.
Per Dóminum.

Super oblata

Dicátæ, quǽsumus, Dómine, capiámus oblatiónis efféctum,
ut, beátæ N. exémplo,
terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 25, 4.6
Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum
in vasis suis cum lampádibus.
Média autem nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit,
exíte óbviam Christo Dómino (T.P. allelúia).
Post communionem
Córporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio, Dómine,
ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut exémplo beátæ N. valeámus
tui et sincéra in terris caritáte profícere,
et perpétua in cælis visióne gaudére.
Per Christum.

3
Ant. ad introitum
Veni, sponsa Christi, áccipe corónam,
quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum (T.P. allelúia).
Vel:
Regnum mundi et omne sǽculum contémpsit
propter amórem Dómini Iesu Christi (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris,
da nobis, beátæ N. vírginis intercessióne,
per grátiam tuam tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.
Vel:
Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
ut, qui beátæ N. vírginis virtútem devóte recólimus,
in tui amóre permanére
et usque in finem semper créscere mereámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, obséquium humilitátis nostræ,
quod tibi in commemoratióne beátæ N. vírginis exhibémus,
et nos, per immaculátam hóstiam,
da iúgiter in tuo conspéctu pio sanctóque amóre flagráre.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 42

Optimam partem elégit sibi virgo prudens,
quæ non auferétur ab ea (T.P. allelúia).
Vel: Mt 25, 6
Média nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei (T.P. allelúia).

Post communionem
Caelésti pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ N. commemoratióne gaudémus,
véniam delictórum, sospitátem córporum,
gratiámque et glóriam ætérnam consequámur animárum.
Per Christum.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; aliæ vero, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhiberi possunt.

I. Pro omnibus Sanctorum ordinibus
A. Pro pluribus Sanctis
1
Ant. ad introitum Cf. Ps 144, 10-11
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et Sancti tui benedícant tibi:
glóriam regni tui dicent,
et poténtiam tuam loquéntur (T.P. allelúia).
Collecta
Omnípotens ætérne Deus,
qui per glorificatiónem Sanctórum
novíssima dilectiónis tuæ nobis arguménta largíris,
concéde propítius,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióne commendémur,
et incitémur exémplo.
Per Dóminum.
Super oblata
Preces nostras, Dómine, quǽsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctórum tuórum nos intercessióne custódi.

Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 67, 4
Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia (T.P. allelúia).
Vel: Lc 12, 37
Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes.
Amen dico vobis, quod præcínget se,
et fáciet illos discúmbere,
et tránsiens ministrábit illis (T.P. allelúia).
Post communionem
Omnípotens sempitérne Deus,
Pater totíus consolatiónis et pacis,
præsta famíliæ tuæ in celebritáte Sanctórum
ad laudem tui nóminis congregátæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.
2
Ant. ad introitum Cf. Ps 63, 11
Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo;
et laudabúntur omnes recti corde (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere,
ad amórem tuum nos misericórditer
per Sanctórum tuórum exémpla restáura.
Per Dóminum.
Super oblata
Præsta nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitátis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum,
et nos córpore páriter et mente puríficet.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 12, 26
Qui mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et miníster meus erit (T.P. allelúia).
Post communionem
In natalíciis Sanctórum quǽsumus, Dómine,

ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.
3
Ant. ad introitum Cf. Ps 91, 13-14
Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri (T.P. allelúia).
Collecta
Impetret, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis auxílium
orátio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritáte devóti,
fiant in eórum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstias ad altáre tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum, quem Sanctis tuis infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrifícium tibi plácitum nobísque profícuum celebrémus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 11, 28
Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem
Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.
4
Ant. ad introitum Ier 17, 7-8
Benedíctus vir, qui confídit in Dómino,
et erit Dóminus fidúcia eius;
et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas,
quod ad humórem mittit radíces suas;
et non timébit cum vénerit æstus (T.P. allelúia).
Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,

ut ad meliórem vitam
Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent,
quátenus beatórum N. et N., quorum memóriam celebrámus,
étiam actus incessánter imitémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitáte Sanctórum tuórum,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut éadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiam assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectióne mea (T.P. allelúia).

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster, ut divína mystéria,
quae in tuórum commemoratióne Sanctórum frequentámus,
salútem et pacem in nobis operéntur ætérnam.
Per Christum.

B. Pro uno Sancto

1

Ant. ad introitum Cf. Ps 20, 2-3

In virtúte tua, Dómine, lætábitur iustus,
et super salutáre tuum exsultábit veheménter;
desidérium ánimæ eius tribuísti ei (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui infirmitáti nostræ, ad teréndam salútis viam,
in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti,
concéde propítius, ut, qui beáti N. natalícia cólimus,
per eius ad te exémpla gradiámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Præsénti oblatióne, Dómine,
in beáti N. commemoratióne deláta,
fidélibus tuis, quǽsumus, pacis et unitátis dona largíre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,

et tollat crucem suam, et sequátur me,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Vel, pro iis qui res publicas moderati sunt: Mt 6, 33
Primum quǽrite regnum Dei,
et ómnia adiciéntur vobis, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem
Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine,
in commemoratióne beáti N.
mentes et corda nostra sanctíficent,
ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur.
Per Christum.
2
Ant. ad introitum Mal 2, 6
Lex veritátis fuit in ore eius
et iníquitas non est invénta in lábiis eius;
in pace et in æquitáte ambulávit mecum,
et multos avértit ab iniquitáte (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióne beáti N., iube nos, quǽsumus, tales fíeri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícia, Dómine,
quæ in hac festivitáte beáti N. tuæ offérimus maiestáti,
nobis sint ad salútem efficácia, et tuæ plácita pietáti.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 5, 8-9
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur (T.P. allelúia).
Post communionem
Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod in festivitáte beáti N.
débitæ servitútis celebrámus offício,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

II. Pro monachis et religiosis
A. Pro abbate

Ant. ad introitum Cf. Ps 91, 13-14
Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri (T.P. allelúia).
Vel: Ps 36, 30-31
Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsíus (T.P. allelúia).
Collecta
Da nobis, quǽsumus, Dómine,
inter mundi huius varietátes
toto corde rebus cæléstibus adhærére,
qui per beátum N. abbátem
evangélicæ nobis perfectiónis documénta donásti.
Per Dóminum.
Super oblata
Ad altáre tuum accedéntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum,
quo beátus N., abbas, exársit,
ut, mundi corde et caritáte fervéntes,
tibi sacrifícium offérre valeámus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Lc 12, 42
Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram (T.P. allelúia).
Vel: Mt 23, 11
Qui maior est vestrum, erit miníster vester,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem
Huius quod súmpsimus, Dómine, virtúte sacraménti,
rénova corda nostra,
ut exémplo beáti N., abbátis, quæ sursum sunt,
non quæ super terram, sapiéntes,
cum Christo in glória mereámur apparére.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
B. Pro monacho
Ant. ad introitum

Ubi fratres in unum glorífícant Deum,
ibi dabit Dóminus benedictiónem (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Ps 70, 8.23
Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui fámulum tuum beátum N.
ad Christi sequélam benígnus vocásti,
eius, quǽsumus, intercessióne, concéde,
ut, nosmetípsos abnegántes,
tibi toto corde adhærére valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus,
hóstias pro salúte tuæ plebis oblátas,
quibus nos, intercedénte beáto N.,
et peccándi illécebras fúgere valeámus
et caeléstibus propinquáre consórtiis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 8, 15

Qui verbum Dei rétinent corde perfécto et óptimo,
fructum áfferunt in patiéntia (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Ps 83, 5
Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine,
in perpétuum laudábunt te (T.P. allelúia).

Post communionem

Annue, quǽsumus, Dómine, Deus noster,
ut, beáti N. fulti præsídio,
per hoc tuæ sapiéntiæ sacraméntum
æqua moderatióne vivámus.
Per Christum.

C. Pro moniali

Ant. ad introitum Cf. Ps 51, 10

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei,
sperávi in misericórdia Dei
in ætérnum et in sǽculum sǽculi (T.P. allelúia).
Vel:
Regnum mundi et omnem ornátum sǽculi contémpsi
propter amórem Dómini mei Iesu Christi,

quem vidi, quem amávi,
in quem crédidi, quem diléxi (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui ancíllam tuam beátam N.
ad quæréndum te ante ómnia vocásti,
eius exemplo et intercessióne concéde,
ut, puro et húmili corde tibi serviéntes,
ad glóriam tuam perveniámus ætérnam.
Per Dominum.

Super oblata

Devotiónis nostræ múnera, Dómine,
in beátæ N. commemoratióne
tibi sacránda deférimus,
qui temporáli consolatióne signíficas,
ut promíssa non desperémus ætérna.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 44, 2

Eructávit cor meum verbum bonum,
dico ego ópera mea Regi (T.P. allelúia).

Vel: Lc 10, 42

Unum est necessárium:
óptimam partem elégit,
quæ non auferétur ab ea (T.P. allelúia).

Post communionem

Salutáribus, Dómine, fóntibus recreáti,
te súpplices exorámus,
ut, beátæ N. intercessióne,
Christo in dies intímius adhæréntes,
in eius regno grátiæ mereámur esse consórtes.
Per Christum.

D. Pro religiosis

1

Ant. ad introitum Cf. Ps 15, 5

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui restítues hereditátem meam mihi (T.P. allelúia).

Vel, pro religiosa: Cf. Os 2, 21-22

Dóminus sponsávit eam sibi in sempitérnum,
in fide et misericórdia (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, cuius múnere beátus N.
Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári,
concéde nobis, ipso intercedénte,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
ad eam perfectiónem, quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata
Clementíssime Deus, qui, vétere hómine consúmpto,
novum secúndum te in beáto N. creáre dignátus es,
concéde propítius, ut nos páriter renováti
hanc placatiónis hóstiam tibi acceptábilem offerámus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27-29
Amen dico vobis quod vos, qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis,
et vitam ætérnam possidébitis (T.P. allelúia).
Vel, pro religiosa: Cf. Lam 3, 24-25
Pars mea Dóminus:
bonus est ánimæ quærénti illum (T.P. allelúia).
Post communionem
Per huius virtútem sacraménti, quǽsumus, Dómine,
beáti N. exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectióne,
et opus bonum quod cœpísti in nobis
pérfice usque in diem Christi Iesu.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
2
Ant. ad introitum Cf. Ps 23, 5-6
Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiónem a Dómino
et misericórdiam a Deo salutári suo,
quia hæc est generátio quæréntium Dóminum (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Ps 104, 3-4
Lætétur cor quæréntium Dóminum;
quǽritis Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper (T.P. allelúia).

Collecta
Deus, qui beátum N.
ad tuum regnum in hoc sǽculo perquiréndum,

per caritátis perféctæ prosecutiónem vocásti,
concéde, ut, eius intercessióne roboráti,
in dilectiónis via spíritu gaudéntes progrediámur.
Per Dóminum.
Super oblata
Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine,
múnera nostræ servitútis
pro beáti N. commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 33, 9
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo (T.P. allelúia).
Vel: Mt 5, 3
Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum (T.P. allelúia).
Post communionem
Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui huius sacraménti munímur virtúte,
exémplo beáti N., discámus te super ómnia semper inquírere,
et novi hóminis formam in hoc sǽculo portáre.
Per Christum.
III. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt
Ant. ad introitum Cf. Mt 25, 34.36.40
Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
infírmus eram, et visitástis me.
Amen dico vobis, quámdiu fecístis
uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis (T.P. allelúia).

Vel: Ps 111, 9
Dispérsit, dedit paupéribus:
iustítia eius manet in sǽculum sǽculi,
cornu eius exaltábitur in glória (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui Ecclésiam tuam
in dilectióne tuæ divinitátis et próximi
cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis, ut, beáti N. exémplo caritátis ópera exercéntes,

inter benedíctos regni tui connumerári mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera pópuli tui, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne,
beáti N. exémplo, confirmémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 13

Maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes quia discípuli mei estis:
si dilectiónem habuéritis ad ínvicem,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. exémpla sectári,
qui te indeféssa pietáte cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, beáti N. caritátis imitatóres effécti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

IV. Pro educatoribus

Ant. ad introitum Cf. Mc 10, 14

Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos:
tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Mt 5, 19

Qui fécerit et docúerit mandáta Dómini,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus
(T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum N. suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,

ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Accépta tibi sit, quǽsumus, Dómine, sacrátæ plebis oblátio
pro beáti commemoratióne et præsta,
ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpla tuæ caritátis referámus.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 18, 3
Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus
(T.P. allelúia).

Vel: Io 8, 12
Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Post communionem
Tríbuat nobis, omnípotens Deus, reféctio sancta subsídium,
ut, exémplo beáti N.,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere.
Per Christum.
V. Pro sanctis mulieribus
Pro sancta muliere martyre, pp. 925-926.
1
Ant. ad introitum Cf. Prov 31, 30.28
Múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.
Fílii eius beatíssimam prædicavérunt,
vir eius laudávit eam (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Prov 31, 20.27
Manum suam apéruit ínopi,
et palmas suas exténdit ad páuperem,
et panem otiósa non comédit (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, qui nos ánnua beátæ N. festivitáte lætíficas,
da, quǽsumus, ut, quam venerámur offício,
étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
Per Dóminum.
Vel, pro pluribus:
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,

ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio
tríbuat cæléste subsídium,
quarum vita mirábilis ómnibus salutáre præstat exémplum.
Per Dóminum.

Super oblata
Hóstias tibi, Dómine,
pro beátæ N. commemoratióne deférimus,
supplíciter deprecántes,
ut indulgéntiam nobis páriter cónferant et salútem.
Per Christum.
Ant. ad communionem Cf. Mt 13, 45-46
Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri
quærénti bonas margarítas;
invénta autem una pretiósa margaríta,
dedit ómnia sua, et comparávit eam (T.P. allelúia).
Post communionem
Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitáte beátæ N.
illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus.
Per Christum.
2
Ant. ad introitum Cf. Prov 14, 1-2
Ecce múlier sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam N. caritátis et patiéntiæ décore
excéllere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper dilígere valeámus.
Per Dóminum.

Vel:
Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,

quo ancíllam tuam beátam N. implevísti,
ut, sédula eius imitatióne tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honóre beátæ N. devóta mente célebrat,
profícere sibi séntiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei,
qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quae in celebritáte beátæ N. percépimus;
tríbue, quǽsumus,
ut eórum et mundémur efféctu, et muniámur auxílio.
Per Christum.

MISSÆ RITUALES

Missæ rituales prohibentur in dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, in sollemnitatibus, in diebus infra octavam Paschæ, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum et in feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, servatis insuper normis quæ in libris ritualibus vel in ipsis Missis exponuntur.

I. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

Omnes orationes, quæ pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.

1. PRO ELECTIONE SEU INSCRIPTIONE NOMINIS

Ritus “ electionis ” seu “ inscriptionis nominis ” pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, celebretur intra Missam primæ dominicæ in Quadragesima (pp. 206-207). Si, propter rationes pastorales, celebratur extra hanc dominicam, Missa quæ sequitur adhiberi potest cum colore violaceo, diebus exceptis qui sub nn. 1-4 tabulæ dierum liturgicorum recensentur. Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadragesima (pp. 251-252).

Ant. ad introitum Cf. Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ad ætérnam vitam
in confessióne tui nóminis baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium
et desidéria iúbeas pérfici et peccáta deléri.
Per Christum.

Dicitur Præfatio de tempore.

Ant. ad communionem Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ eius.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

2. IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæ Missæ adhiberi possunt cum colore violaceo quando scrutinia pro catechumenis, qui in Vigilia paschali ad sacramenta initiationis christianæ admittentur, tempore ipsis proprio celebrantur, idest in dominicis III, IV et V in Quadragesima. Si vero his dominicis propter rationes pastorales scrutinia fieri nequeant, eligantur alii dies feriales magis convenientes in Quadragesima, sive etiam in aliis temporibus si Baptismum conferendum est extra Vigiliam paschalem. Semper tamen in prima Missa scrutiniorum legitur Evangelium de Samaritana, in secunda de cæco nato, in tertia de Lazaro, sicuti pro dominicis III, IV et V in Quadragesima proponuntur.

A

In primo scrutinio

Ant. ad introitum Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum, dicit Dóminus.

Vel: Cf. Is 55, 1

Sitiéntes, veníte ad aquas, dicit Dóminus;
et qui non habétis prétium, veníte,
et bíbite cum lætítia.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter ad confessiónem tuæ laudis accédere,
ut dignitáte prístina,
quam origináli transgressióne perdíderant,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiénda mystéria fámulos tuos, quǽsumus,
et prævéniat competénter
et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

Dicitur Præfatio de dominica III in Quadragesima (p. 228).

Quando adhibetur Canon romanus, in Meménto vivórum fit memoria patrinorum, et dicitur Hanc ígitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos susceptúri sunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est...
Hanc ígitur oblatiónem, Dómine,
ut propítius suscípias, deprecámur,
quam tibi offérimus pro fámulis et famulábus tuis,
quos ad ætérnam vitam
et beátum grátiæ tuæ donum numeráre,
elígere atque vocáre dignátus es.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
Quando adhibetur Prex eucharistica II post verba univérso clero additur:
Recordáre quoque, Dómine, servórum tuórum,
qui hos eléctos susceptúri sunt
ad fontem regeneratiónis.
Quando adhibetur Prex eucharistica III post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ additur:
Adiuva grátia tua,
quǽsumus, Dómine, servos tuos,
ut hos eléctos verbo et exémplo perdúcant
ad vitam novam in Christo, Dómino nostro.

Ant. ad communionem Cf. Io 4, 14
Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.
Post communionem
Adésto, Dómine, quǽsumus,
redemptiónis efféctibus,
ut, quos sacraméntis æternitátis instítues,
eósdem prótegas dignánter aptándos.
Per Christum.
B
In secundo scrutinio
Ant. ad introitum Ps 24, 15-16
Oculi mei semper ad Dóminum,
quia ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me et miserére mei,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
Ecclésiam tuam spiritáli iucunditáte multíplica,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cæléstes.
Per Dóminum.
Super oblata
Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, supplíciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perfícias.

Per Christum.

Dicitur Præfatio de dominica IV in Quadragesima (p. 241).
Memoria patrinorum in Precibus eucharisticis fit ut supra (p. 974) et, si adhibetur Canon romanus dicitur Hanc ígitur proprium, ut in primo scrutinio (p. 974).

Ant. ad communionem Cf. Io 9, 11.38

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Post communionem

Tu semper, quǽsumus, Dómine,
tuam attólle benígnus famíliam,
tu dispóne corréctam, tu propítius tuére subiéctam,
tu gubérna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

C

In tertio scrutinio

Ant. ad introitum Cf. Ps 17, 5.7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptísmatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos,
quos fídei christiánæ primítiis imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

Dicitur Præfatio de dominica V in Quadragesima (pp. 255-256).
Memoria patrinorum in Precibus eucharisticis fit ut supra (p. 974) et, si adhibetur Canon romanus dicitur Hanc ígitur proprium, ut in primo scrutinio (p. 974).

Ant. ad communionem Cf. Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me,

non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.

Post communionem

Concúrrat, Dómine, quǽsumus, pópulus tuus
et toto tibi corde subiéctus obtíneat,
ut, ab omni perturbatióne secúrus,
et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat
et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

3. IN CONFERENDO BAPTISMATE

Ex more sacramenta initiationis christianæ adultis conferuntur
in Vigilia sanctæ noctis paschalis. Attamen, si pro necessitate extra
sollemnitatem paschalem celebrantur, hæc Missa adhiberi potest
cum colore albo vel festivo diebus quibus Missæ rituales permittuntur.
Hæc Missa dici potest etiam in collatione Baptismi parvulorum,
iisdem conditionibus.
In hac Missa omittuntur actus pænitentialis, Kýrie et Symbolum,
dicitur vero Glória in excélsis.

A

Ant. ad introitum Cf. Eph 4, 24

Indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est
in iustítia et sanctitáte veritátis (T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectiónis
Fílii tui participáre mystérium,
præsta, quǽsumus,
ut, adoptiónis filiórum Spíritu roboráti,
in novitáte vitæ iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignéris,
et una cum oblatiónibus Ecclésiæ tuæ benígnus accípias.
Per Christum.

Tempore paschali adhiberi potest Præfatio paschalis II (p. 531),
aliis temporibus Præfatio I de dominicis “ per annum ” (p. 537).
Quando adhibetur Canon romanus, in Meménto vivórum fit memoria
patrinorum:

Meménto, Dómine,
famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est...
In Precibus eucharisticis, neophytorum memoria secundum has formulas inseritur:
a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascríbi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba ...et univérso clero additur:
Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmatiónem)
famíliæ tuæ adiúncti sunt,
ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo voléntı sequántur.
Meménto étiam...
c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba ...adésto propítius, additur:
Confórta, quǽsumus,
in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regeneratiónis
(et donatiónem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitáte vitæ semper procédant.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, memoria neophytorum inseritur hoc modo:
...sed et totíus cleri, et offeréntium,

et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spíritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui...

Ant. ad communionem Cf. 1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater,
ut fílii Dei nominémur et simus (T.P. allelúia).

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, carnis et sánguinis Fílii tui prǽditi sacraménto,
in communióne Spíritus eius
fratrúmque dilectióne ita crescámus,
quátenus ad plenam Córporis Christi mensúram
caritáte vívida dilatémur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

B

Ant. ad introitum Tit 3, 5.7

Salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis
et renovatiónis Spíritus Sancti,
ut, iustificáti grátia ipsíus,
herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ
(T.P. allelúia).

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritátem álacres faciámus,
et fratérnæ afferámus fructus plúrimos caritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Ad parátum panem accedéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cæléste cum gáudiis convívium celebrántes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Tempore paschali adhiberi potest Præfatio paschalis II (p. 531), aliis temporibus Præfatio I de dominicis “ per annum ” (p. 537). In Precibus eucharisticis: Intercessiones propriæ (pp. 979-980).

Ant. ad communionem Cf. 1 Io 3, 2

Nunc fílii Dei sumus,
et nondum appáruit quid érimus (T.P. allelúia).

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectiónis Fílii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrándo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútem,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

4. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Hæc Missa adhibetur, cum colore rubro, vel albo, vel festivo,
in collatione Confirmationis, diebus quibus Missæ rituales permittuntur.
Dicitur Glória in excélsis. Symbolum vero omittitur.

A

Ant. ad introitum Ez 36, 25-26

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum,
et spíritum novum ponam in médio vestri (T.P. allelúia).

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens templum nos glóriæ suæ
dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.

Vel:

Promissiónem tuam, quǽsumus, Dómine,
super nos propitiátus adímple,
ut Spíritus Sanctus advéniens
nos coram mundo testes effíciat
Evangélii Dómini nostri Iesu Christi.
Qui tecum.

Aliæ orationes ad libitum (p. 986).

Super oblata

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine,
súscipe vota cleménter, et præsta,
ut, Fílio tuo perféctius configuráti,
in testimónium eius indesinénter accréscant,
memoriále participántes redemptiónis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruit.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Adhiberi potest Præfatio I de Spiritu Sancto (pp. 1168-1169),
vel II (p. 1179).

Quando adhibetur Canon romanus, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro iis quoque,
quos, Baptísmate regenerátos,
confirmáre dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
Quando adhibetur Prex eucharistica II post verba ...univérso clero additur:
Recordáre quoque, Dómine, famulórum tuórum,
quos hódie donatióne Spíritus Sancti
confirmáre dignátus es, et eos in grátia tua consérva.
Quando adhibetur Prex eucharistica III post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ additur:
Meménto étiam, Dómine, famulórum tuórum,
quos, Baptísmate regenerátos,
confirmáre dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódi.
Ant. ad communionem Cf. Hebr 6, 4
Quicúmque illumináti estis,
qui gustavístis donum cæléste,
et partícipes facti estis Spíritus Sancti,
gaudéte omnes in Dómino (T.P. allelúia).
Post communionem
Spíritu Sancto, Dómine, perúnctos
tuíque Fílii sacraménto nutrítos
tua in pósterum benedictióne proséquere,
ut, ómnibus adversitátibus superátis,
Ecclésiam tuam sanctitáte lætíficent,
eiúsque in mundo increménta
suis opéribus et caritáte promóveant.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super nuper confirmatos extensis, dicit:
Benedícat vos Deus Pater omnípotens,
qui vos, ex aqua et Spíritu Sancto renátos,
fílios suæ adoptiónis effécit,

et dignos sua patérna dilectióne custódiat.
R. Amen.
Benedícat vos Fílius eius Unigénitus,
qui Spíritum veritátis
in Ecclésiam mansúrum esse promísit,
et vos in confessióne veræ fídei sua virtúte confírmet.
R. Amen.
Benedícat vos Spíritus Sanctus,
qui ignem caritátis in córdibus discipulórum accéndit,
et vos, in unum congregátos,
ad gáudium regni Dei sine offensióne perdúcat.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, c et Fílius, c et Spíritus c Sanctus.
R. Amen.
Vel:

Oratio super populum

Episcopus, manibus super nuper confirmatos et populum extensis, dicit:
Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
et Spíritus Sancti dona
in córdibus tuórum custódi fidélium,
ut et Christum crucifíxum
coram mundo confitéri non erubéscant,
et mandáta eius devóta caritáte perfíciant.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, + et Fílii, + et Spíritus + Sancti.
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

B

Ant. ad introitum Cf. Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis
(T.P. allelúia).

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quǽsumus, Dómine,

super nos dignánter effúnde,
ut omnes, in unitáte fídei ambulántes,
et caritátis eius fortitúdine roboráti,
ad mensúram ætátis plenitúdinis Christi occurrámus.
Qui tecum.
Aliæ orationes ad libitum (p. 986).

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritalíque sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offeréntes,
largiórem in dies effusiónem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.
Adhiberi potest Præfatio I de Spiritu Sancto (pp. 1168-1169),
vel II (p. 1170).
In Precibus eucharisticis: Intercessione propriæ (p. 983).

Ant. ad communionem Cf. Ps 33, 6.9

Accédite ad Dóminum et illuminámini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est
(T.P. allelúia).

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
tuíque auxísti Unigéniti nutriménto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúctos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiónis
iúgiter maniféstent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbére.
Per Christum.
Benedictio sollemnis vel Oratio super populum (p. 984).

C

Aliæ orationes, pro opportunitate adhibendæ

Collecta

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, oblatiónem famíliæ tuæ,

ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et colláta custódiant, et ad ætérna prǽmia pervéniant.
Per Christum.
Post communionem
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno pane cælésti satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

II. IN CONFERENDA UNCTIONE INFIRMORUM
Quoties sacra Unctio intra Missam confertur, diebus quibus Missæ rituales permittuntur adhiberi potest Missa pro infirmis (pp. 1146-1147) cum colore albo.
Omnes orationes, quæ pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere; quæ autem forma plurali sunt expressæ, adhiberi possunt pro singulis, mutato numero.
In fine Missæ adhiberi potest formula benedictionis ex his quæ sequuntur.
Benedícat te Deus Pater.
R. Amen.
Sanet te Dei Fílius.
R. Amen.
Illúminet te Spíritus Sanctus.
R. Amen.
Corpus tuum custódiat et ánimam tuam salvet.
R. Amen.
Cor tuum collústret et te ad supérnam vitam perdúcat.
R. Amen.
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
R. Amen.
Vel:
Dóminus Iesus Christus apud te sit ut te deféndat.
R. Amen.
Ante te sit ut te dedúcat, post te sit ut te múniat.
R. Amen.
Te respíciat, te consérvet atque te benedícat.
R. Amen.
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,

Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Hæc Missa adhiberi potest cum colore albo, diebus quibus Missæ rituales permittuntur.

Omnes orationes, quæ pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere; quæ autem forma plurali sunt expressæ, adhiberi possunt pro singulis, mutato numero.

Ant. ad introitum Ps 80, 17
Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Is 53, 4
Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit (T.P. allelúia).
Collecta
Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
réspice cleménter fámulum tuum N.
et præsta, ut, tuis promissiónibus se commíttens,
et Córpore Fílii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícium nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræséntet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit,
et fámulum tuum N.
in ætérnum munus per grátiam tuam introdúcat.
Per Christum.
Ant. ad communionem Io 6, 54
Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus,
et ego resuscitábo eum in novíssimo die (T.P. allelúia).

Vel: Col 1, 24
Adímpleo quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia (T.P. allelúia).
Post communionem
Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quǽsumus, ut fámulus tuus N.,

cælésti pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

1. IN ORDINATIONE EPISCOPI

Hæc Missa ritualis adhiberi potest, cum colore albo vel festivo, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, diebus intra octavam Paschæ et festis Apostolorum. Occurrentibus his diebus dicitur Missa de die.

A

In Ordinatione unius Episcopi

Ant. ad introitum Cf. Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde
(T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui sola ineffábilis grátiæ largitáte,
vis fámulum tuum N. presbýterum
hódie Ecclésiæ tuæ N. præfícere,
tríbue illi digne persólvere munus episcopále
plebémque commíssam, te in ómnibus gubernánte,
verbo et exémplo dirígere concéde.
Per Dóminum.

Vel, præsertim si Episcopus non residentialis ordinatur:

Deus qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnans,
vis fámulum tuum N. presbýterum
hódie collégio episcopáli sociáre,
concéde, quæsumus,
ut, eius sancta conversatióne,
Christi testis verus ubíque exhibeátur.
Qui tecum.

Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:

Pro nostræ servitútis augménto
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti,

propítius exsequáris.
Per Christum.
Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:
Hæc oblátio, Dómine, pro Ecclésia tua
famulóque tuo N. Epíscopo deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quem sacerdótem magnum
in tuo pópulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.
Dici potest hæc Præfatio:
Præfatio: De Sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.

Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui sacrifícium rénovent,
eius nómine, redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constánter tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Mentio Episcopi modo ordinati fit secundum has formulas:
a) In Prece eucharistica I, Episcopus nuper ordinatus Hanc ígitur proprium dicit:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro me indígno fámulo tuo,
quem ad episcopátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in me tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecútus sum,
divínis efféctibus éxsequar.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
Alius vero Episcopus dicit:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulo tuo N.,
quem ad episcopátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eo tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecútus est,
divínis efféctibus exsequátur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) In Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum
Episcopus nuper ordinatus dicit:
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),
et me indígno fámulo tuo,
quem hódie pastórem Ecclésiæ (N.) providére voluísti,
et univérso clero.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
Alius vero Episcopus dicit:
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),

et me indígno fámulo tuo,
et fámulo tuo N.,
quem hódie pastórem Ecclésiæ (N.) providére voluísti,
et univérso clero.
Meménto étiam fratrum nostrórum...

c) In Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem atque salútem Episcopus nuper ordinatus dicit:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),
et me indígno fámulo tuo,
qui hódie pastor Ecclésiæ (N.) ordinátus sum,
cum episcopáli Ordine et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ:
Votis huius famíliæ...

Alius vero Episcopus dicit:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),
et fámulo tuo N.

qui hódie pastor Ecclésiæ (N.) ordinátus est,
cum episcopáli Ordine et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ:
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatione propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessionibus post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, Episcopus nuper ordinatus dicit:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
(Epíscopi nostri N.),
et mei indígni fámuli tui,
quem hódie ad servítium pópuli tui elígere dignátus es,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,

et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...
Alius vero Episcopus dicit:
Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
(Epíscopi nostri N.),
mei indígni fámuli tui
et istíus fámuli tui N.,
quem hódie ad servítium pópuli tui elígere dignátus es,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Io 17, 17-18
Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Post communionem
Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:
Plenum, quǽsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius, et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.
Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:
Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo N. Epíscopo grátiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis ætérna prǽmia consequátur.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ
Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, ipse hanc benedictionem, manibus super populum extensis, impertitur:

Deus, qui pópulis tuis indulgéndo cónsulis
et amóre domináris,
da Spíritum sapiéntiæ
quibus tradidísti régimen disciplínæ,
ut de proféctu sanctárum óvium
fiant gáudia ætérna pastórum.
R. Amen.
Et qui diérum nostrórum númerum
temporúmque mensúras
maiestátis tuæ potestáte dispénsas,
propítius ad humilitátis nostræ réspice servitútem
et pacis tuæ abundántiam
tempóribus nostris præténde perféctam.
R. Amen.
Collátis quoque in me per grátiam tuam
propitiáre munéribus
et quem fecísti gradu episcopáli sublímem,
fac óperum perfectióne tibi placéntem
atque in eum affèctum
dírige cor plebis et præsulis,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis
nec gregi desit umquam cura pastóris.
R. Amen.
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.
Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ,
ipse hanc benedictionem, manibus super Episcopum nuper
ordinatum extensis, impertitur:
Benedícat tibi Dóminus et custódiat te;
sicut vóluit super pópulum suum te constitúere pontíficem,
ita in præsénti sæculo felícem
et ætérnæ felicitátis fáciat te esse consórtem.
R. Amen.
Clerum ac pópulum,
quem sua vóluit opitulatióne congregári,
sua dispensatióne et tua administratióne
per diutúrna témpora fáciat felíciter gubernári.
R. Amen.

Quátenus divínis mónitis paréntes,
adversitátibus caréntes,
bonis ómnibus exuberántes,
tuo ministério fide obsequéntes,
et in præsénti sǽculo
pacis tranquillitáte frúantur
et tecum æternórum cívium consórtio potíri mereántur.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

B

In Ordinatione plurium Episcoporum

Ant. ad introitum Cf. Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde
(T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui sola ineffábilis grátiæ largitáte,
hos fámulos tuos presbýteros
hódie ad summi sacerdótii ministérium eleváre dignáris,
tríbue illis digne persólvere munus episcopále
plebémque commíssam, te in ómnibus gubernánte,
verbo et exémplo dirígere concéde.
Per Dóminum.
Vel, præsertim si Episcopi non residentiales ordinantur:
Deus qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnans,
vis hos fámulos tuos presbýteros
hódie collégio episcopáli sociáre,
concéde, quǽsumus, ut, eórum sancta conversatióne,
Christi testes veri ubíque exhibeántur.
Qui tecum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:

Pro nostræ servitútis augménto
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti,
propítius exsequáris.
Per Christum.

Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:

Hæc oblátio, Dómine, pro Ecclésia tua
famulísque tuis Epíscopis nuper ordinátis deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quos sacerdótes magnos in tuo pópulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.

Præfatio: De Sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum (pp. 991-992).

Mentio Episcoporum modo ordinatorum fit secundum has formulas:

a) In Prece eucharistica I, Episcopus nuper ordinatus Hanc ígitur proprium dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro me indígno fámulo tuo,
et pro his fámulis tuis,
quos ad episcopátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in me tua dona custódias,
ut quod divíno múnere consecúti sumus,
divínis efféctibus exsequámur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Alius vero Episcopus dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro his fámulis tuis,
quos ad episcopátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) In Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum
Episcopus dicit:

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),
et me indígno fámulo tuo,
et pro his fámulis tuis,
quos hódie pastóres Ecclésiæ providére voluísti,
et univérso clero.
Meménto étiam fratrum nostrórum...

c) In Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem
atque salútem, Episcopus dicit:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N.
(et Epíscopo nostro N.),
et me indígno fámulo tuo,
et his fámulis tuis,
qui hódie pastóres Ecclésiæ ordináti sunt,
cum episcopáli Ordine et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ:
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica
IV, in cuius intercessionibus post verba ...ad laudem glóriæ
tuæ, Episcopus dicit:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
(Epíscopi nostri N.),
et mei indígni fámuli tui,
et istórum famulórum tuórum,
quos hódie ad servítium pópuli tui elígere dignátus es,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Io 17, 17-18
Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:

Plenum, quǽsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius, et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ, dicit:

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in his fámulis tuis Epíscopis grátiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persólvant pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis ætérna prǽmia consequántur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Si Episcopus nuper ordinatus præsidet liturgiæ eucharisticæ, ipse hanc benedictionem, manibus super populum extensis, impertitur:

Deus, qui pópulis tuis indulgéndo cónsulis
et amóre domináris,
da Spíritum sapiéntiæ
quibus tradidísti régimen disciplínæ,
ut de proféctu sanctárum óvium
fiant gáudia ætérna pastórum.
R. Amen.
Et qui diérum nostrórum númerum
temporúmque mensúras
maiestátis tuæ potestáte dispénsas,
propítius ad humilitátis nostræ réspice servitútem
et pacis tuæ abundántiam
tempóribus nostris præténde perféctam.
R. Amen.

Collátis quoque in nos per grátiam tuam
propitiáre munéribus
et quos fecísti gradu episcopáli sublímes,
fac óperum perfectióne tibi placéntes

atque in eum afféctum
dírige cor plebis et præsulis,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis
nec gregi desit umquam cura pastóris.
R. Amen.
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.
Si vero Episcopus ordinans principalis præsidet liturgiæ eucharisticæ,
ipse hanc benedictionem, manibus super Episcopos nuper
ordinatos extensis, impertitur:
Benedícat vobis Dóminus et custódiat vos;
sicut vóluit super pópulum suum vos constitúere pontífices,
ita in præsénti sæculo felíces
et ætérnæ felicitátis fáciat vos esse consórtes.
R. Amen.
Clerum ac pópulum,
quem sua vóluit opitulatióne congregári,
sua dispensatióne et vestra administratióne
per diutúrna témpora
fáciat felíciter gubernári.
R. Amen.
Quátenus divínis mónitis paréntes,
adversitátibus caréntes,
bonis ómnibus exuberántes,
vestro ministério fide obsequéntes,
et in præsénti sæculo
pacis tranquillitáte frúantur
et vobíscum æternórum cívium consórtio potíri mereántur.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

2. IN ORDINATIONE PRESBYTERORUM

Hæc Missa ritualis adhiberi potest, cum colore albo vel festivo,
exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ,

atque diebus intra octavam Paschæ. Quibus occurrentibus diebus, dicitur Missa de die.

A

In Ordinatione plurium presbyterorum

Ant. ad introitum Ier 3, 15

Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos sciéntia et doctrína
(T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue his diáconis Ecclésiæ tuæ,
quos hódie ad presbyterátus munus elígere dignáris,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Qui tecum.

Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrifícii virtútem concéde propítius,
ut famulórum tuórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Præfatio: De Sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,

et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.
Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui sacrifícium rénovent,
eius nómine, redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constánter tibi fidem amorémque testéntur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Mentio presbyterorum modo ordinatorum in Precibus eucharisticis
fit secundum has formulas:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,

quam tibi offérimus étiam pro his fámulis tuis,
quos ad presbyterátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum,
dicitur:
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istórum famulórum tuórum,
quos hódie presbýteros Ecclésiæ providére voluísti,
et univérsi cleri.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
c) in Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem
atque salútem, dicitur:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et his fámulis tuis,
qui hódie presbýteri Ecclésiæ ordináti sunt,
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessionibus post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, dicitur:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istórum famulórum tuórum,
quos hódie ad pópuli tui servítium presbyterále
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;

recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super presbyteros nuper ordinatos et populum extensis, dicit:

Deus, Ecclésiæ institútor et rector,
sua vos constánter tueátur grátia,

ut presbytérii múnera fidéli ánimo persolvátis.
R. Amen.
Ipse divínæ vos fáciat caritátis et veritátis
in mundo servos et testes,
atque reconciliatiónis minístros fidéles.
R. Amen.
Et vos fáciat veros pastóres,
qui fidélibus tríbuant panem vivum et verbum vitæ,
ut magis crescant in unitáte córporis Christi.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

B
In Ordinatione unius presbyteri
Ant. ad introitum Ier 3, 15
Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos sciéntia et doctrína (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue huic diácono Ecclésiæ tuæ,
quem hódie ad presbyterátus munus elígere dignáris,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleat in Christo glóriam procuráre.
Qui tecum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.
Super oblata
Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrifícii virtútem concéde propítius,
ut famulórum tuórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Præfatio: De Sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.
Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui sacrifícium rénovent,
eius nómine, redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constánter tibi fidem amorémque testéntur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Mentio presbyteri modo ordinati in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro hoc fámulo tuo,
quem ad presbyterátus Ordinem promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eo tua dona custódias,

ut, quod divíno múnere consecútus est,
divínis efféctibus exsequátur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum, dicitur:

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istíus fámuli tui,
quem hódie presbýterum Ecclésiæ providére voluísti,
et univérsi cleri.
Keménto étiam fratrum nostrórum...

c) in Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem atque salútem, dicitur:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et hoc fámulo tuo,
qui hódie présbyter Ecclésiæ ordinátus est,
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ...

d) Si praefatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessionibus post verba ...ad laudem glóriae tuæ, dicitur:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istíus fámuli tui,
quem hódie ad pópuli tui servítium presbyterále
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super presbyterum nuper ordinatum et populum extensis, dicit:

Deus, Ecclésiæ institútor et rector,
sua te constánter tueátur grátia,
ut presbytérii múnera fidéli ánimo persólvas.
R. Amen.
Ipse divínæ te fáciat caritátis et veritátis
in mundo servum et testem,
atque reconciliatiónis minístrum fidélem.
R. Amen.
Et te fáciat verum pastórem,
qui fidélibus tríbuat panem vivum et verbum vitæ,
ut magis crescant in unitáte córporis Christi.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

3. IN ORDINATIONE DIACONORUM

Hæc Missa ritualis adhiberi potest, cum colore albo vel festivo, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ atque diebus intra octavam Paschæ. Quibus occurrentibus diebus, dicitur Missa de die.

A

In Ordinatione plurium diaconorum

Ant. ad introitum Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta
Deus, qui minístros Ecclésiæ tuæ docuísti
non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
his fámulis tuis,
quos hódie ad diaconátus munus elígere dignáris,
concéde, quǽsumus, et in actióne sollértiam,
et cum mansuetúdine ministérii in oratióne constántiam.
Per Dóminum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.
Super oblata
Pater sancte,
cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,
ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis,
et præsta, ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.

Præfatio: De Christo fonte totius ministerii in Ecclesia.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut multa ministéria in Ecclésia exerceréntur.
Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui plebem sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,

et constántes tibi fidem amorémque testéntur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Mentio diaconorum modo ordinatorum in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulis tuis,
quos ad diaconátus Ordinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,

ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum, dicitur:
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istórum famulórum tuórum,
quos hódie minístros Ecclésiæ providére voluísti,
et univérsi cleri.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
c) in Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem atque salútem, dicitur:
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et his fámulis tuis,
qui hódie minístri Ecclésiæ ordináti sunt,
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ...
d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, dicitur:
Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,

Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istórum famulórum tuórum,
quos hódie ad pópuli tui servítium diaconále
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mt 20, 28
Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).
Post communionem
Concéde fámulis tuis, Dómine,
cæléсti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam
et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ
Episcopus, manibus super diaconos nuper ordinatos et populum extensis, dicit:
Deus, qui vos vocávit ad servítium hóminum
in Ecclésia sua,
det vobis magnum zelum erga omnes,
máxime erga afflíctos et páuperes.
R. Amen.
Ipse qui vobis munus dedit
prædicándi Evangélium Christi,
ádiuvet vos ut, vivéntes secúndum verbum suum,
testes eius sitis sincéri atque ardéntes.
R. Amen.
Et qui vos fecit dispensatóres mysteriórum suórum,
præstet vos esse imitatóres Fílii sui Iesu Christi
et in mundo minístros unitátis et pacis.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

B

In Ordinatione unius diaconi

Ant. ad introitum Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui minístros Ecclésiæ tuæ docuísti
non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
huic fámulo tuo,
quem hódie ad diaconátus munus elígere dignáris,
concéde, quǽsumus, et in actióne sollértiam,
et cum mansuetúdine ministérii in oratióne constántiam.
Per Dóminum.

Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Pater sancte, cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,
ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis,
et præsta, ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.

Præfatio: De Christo fonte totius ministerii in Ecclesia.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne

novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut multa ministéria in Ecclésia exerceréntur.
Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.
Qui plebem sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.
Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constántes tibi fidem amorémque testéntur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Mentio diaconi modo ordinati in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulo tuo,
quem ad diaconátus Ordinem promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eo tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecútus est,
divínis efféctibus exsequátur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum, dicitur:

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istíus fámuli tui,
quem hódie minístrum Ecclésiæ providére voluísti,
et univérsi cleri.
Meménto étiam fratrum nostrórum...

c) in Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem atque salútem, dicitur:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris

cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et hoc fámulo tuo,
qui hódie minister Ecclésiæ ordinátus est,
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, dicitur:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istíus fámuli tui,
quem hódie ad pópuli tui servítium diaconále
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).

Post communionem

Concéde fámulis tuis, Dómine, cæl ésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super diaconum nuper ordinatum et populum extensis, dicit:

Deus, qui te vocávit ad servítium hóminum
in Ecclésia sua,
det tibi magnum zelum erga omnes,
máxime erga afflíctos et páuperes.

R. Amen.
Ipse qui tibi munus dedit
prædicándi Evangélium Christi,
ádiuvet te ut, vivéns secúndum verbum suum,
testis eius sis sincérus atque ardens.
R. Amen.
Et qui te fecit dispensátor mysteriórum suórum,
præstet te esse imitatórem Fílii sui Iesu Christi
et in mundo minístrum unitátis et pacis.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

4. IN ORDINATIONE SIMUL DIACONORUM ET PRESBYTERORUM

In Ordinatione diaconorum et presbyterorum una simul actione liturgica conferenda adhiberi potest hæc Missa ritualis, cum colore albo vel festivo, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ atque diebus intra octavam Paschæ. Quibus occurrentibus diebus, dicitur Missa de die.

Ant. ad introitum Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui pastóres pópulo tuo providére voluísti,
effúnde in Ecclésia tua spíritum pietátis et fortitúdinis,
qui hos fámulos tuos dignos altáribus tuis reddat minístros
et Evangélii tui strénuos ac mites adsertóres effíciat.
Per Dóminum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Pater sancte,
cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,
ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis,
et præsta, ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.

Per Christum.
D i c i t u r p r æ f a t i o D e C h r i s t o f o n t e t o t i u s m i n i s t e r i i i n E c c l e s i a (p . 1 0 1 2) .
Mentio modo Ordinatorum in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro his fámulis tuis,
quos ad diaconátus et presbyterátus Ordines
promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum, dicitur:
Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istórum famulórum tuórum,
quos hódie diacónos vel presbýteros Ecclésiæ
providére voluísti,
et univérsi cleri.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
c) in Prece eucharistica III, post verba ... ad totíus mundi pacem atque salútem, dicitur:
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et his fámulis tuis,
qui hódie diáconi vel presbýteri Ecclésiæ ordináti sunt,
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ ...
d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, dicitur:
Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:

in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istórum famulórum tuórum,
quos hódie ad pópuli tui servítium
diaconále vel presbyteréle
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Concéde fámulis tuis, Dómine,
cælésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super presbyteros et diaconos nuper ordinatos et super populum extensis, dicit:

Deus, Ecclésiæ institútor et rector,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut múnera vestra fidéli ánimo persolvátis.
R. Amen.

Ipse qui diáconis munus dedit
prædicándi Evangélium,
altári et homínibus inserviéndi,
vos fáciat in mundo
testes eius ardéntes ac minístros caritátis.
R. Amen.
Et vos presbýteros fáciat veros pastóres,
qui fidélibus tríbuant panem vivum et verbum vitæ,

ut magis crescant in unitáte córporis Christi.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

V. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, adhibetur hæc
Missa ritualis, cum colore albo vel festivo.
Occurrentibus vero diebus, qui sub nn. 1-4 tabulæ dierum liturgicorum
recensentur, adhibetur Missa de die, retentis in ea benedictione
nuptiali, atque, pro opportunitate, formula benedictionis
finalis propria.
Si tamen, tempore Nativitatis et per annum, Missa, in qua dominica
die Matrimonium celebratur, a communitate parœciali participatur,
adhibetur Missa de dominica.
Quamvis Missæ formularia integra, commoditatis causa, proponantur,
omnes textus, orationum præsertim et benedictionis nuptialis,
pro opportunitate cum aliis commutari possunt.
A
Ant. ad introitum Cf. Ps 19, 3.5
Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueátur vos.
Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet (T.P. allelúia).
Actus pænitentialis omittitur. Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et institútis tuis,
quibus propáginem humáni géneris ordinásti,
benígnus assíste,
ut quod te auctóre coniúngitur,
te auxiliánte servétur.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui, in humáno génere creándo,
unitátem inter virum et mulíerem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fœ´dere,
unío vínculo dilectiónis astrínge,

ut, quos in caritáte fructificáre largíris,
ipsíus caritátis testes esse concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et, cuius largítor es óperis,
próvidus quoque esto dispósitor.
Per Christum.

Præfatio: De dignitate fœderis nuptiarum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fœ´ dera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum fíliis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.
Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiæ perdúcat augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Memoria sponsorum in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,

quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias, atque)
ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba univérso clero, addatur:
Recordáre quoque, Dómine, N. et N.,
quos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti:
ut grátia tua in mútua dilectióne et pace permáneant.
c) in Prece eucharistica III, post verba adésto propítius, addatur:
Confórta, quǽsumus, in grátia Matrimónii N. et N.,
quos ad diem nuptiárum felíciter adduxísti,
ut fœdus quod in conspéctu tuo firmavérunt,
te protegénte, in vita semper consérvent.
Omnes fílios tuos ...

Benedictio nuptialis

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsum et sponsam conversus, super eos Dei benedictionem invocat, quæ numquam omittitur.
In invitatione, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omittuntur verba uncis inclusa. In oratione vero, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint ætatis provectæ.
Sponsi accedunt ad altare vel, pro opportunitate, in loco suo permanent et genuflectunt.

Sacerdos, manibus iunctis, adstantes invitat ad orandum, dicens:
Dóminum, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut super hos fámulos suos, qui nupsérunt in Christo,
benedictiónem grátiæ suæ cleménter effúndat,
et quos fœ´ dere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sánguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concórdes.
Et omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant.
Deinde sacerdos, manibus extensis super sponsos, prosequitur:
Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro mulíeris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuísset institui
numquam licére disiúngi;

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœ´ dere nuptiárum;
Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et socíetas, principáliter ordináta,
ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti pœnam
nec per dilúvii est abláta senténtiam.
Réspice propítius super hos fámulos tuos,
qui, maritáli iuncti consórtio,
tua se éxpetunt benedictióne muníri:
emítte super eos Spíritus Sancti grátiam
ut, caritáte tua in córdibus eórum diffúsa,
in coniugáli fœ´dere fidéles permáneant.
Sit in fámula tua N. grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum remáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.
Confídat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciam et grátiæ vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débito prosequátur eóque díligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiam.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fídei mandatísque permáneant,
et, uni thoro iuncti, morum sint integritáte conspícui;
Evangélii róbore communíti,
bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent
(in sóbole sint fecúndi, sint paréntes virtútibus comprobáti;
vídeant ambo fílios filiórum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Omissa oratione Dómine Iesu Christe, statim dicitur Pax Dómini.
Tunc sponsi et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem
et caritatem sibi invicem significant.
Ant. ad communionem Cf. Eph 5, 25.27
Christus diléxit Ecclésiam et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam

(T.P. allelúia).

Post communionem

Huius, Dómine, sacrifícii virtúte,
institúta providéntiæ tuæ pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti),
una étiam fácias caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio sollemnis in fine Missæ

Sacerdos, manibus super sponsos extensis, dicit:

Deus Pater ætérnus
in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.
R. Amen.

Benedictiónem habeátis in fíliis,
ab amícis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.
R. Amen.
Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in ætérna Dei tabernácula vos grati aliquándo recípiant.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

B

Ant. ad introitum Cf. Ps 89, 14.17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera mánuum nostrárum (T.P. allelúia).

Actus pænitentialis omittitur. Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et super hos fámulos tuos (N. et N.)

grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœ´ dere nuptiárum,
præsta, quǽsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine, lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fœ´ dere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno Matrimonii sacramento.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia in ipso novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis eius et resurrectiónis redemísses mystério,
divínæ fáceres natúræ consórtem
eiúsque in cælis glóriæ coherédem.
Cuius piíssimam grátiæ largitátem
in viri mulierísque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amóris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.
Et ídeo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

In Precibus eucharisticis, intercessiones propriæ (p. 1025).

Benedictio nuptialis

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsum et sponsam conversus, super eos Dei benedictionem invocat, quæ numquam omittitur.

In invitatione, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omittuntur verba uncis inclusa. In oratione vero, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint ætatis provectæ.

Sponsi accedunt ad altare vel, pro opportunitate, in loco suo permanent et genuflectunt.

Sacerdos, manibus iunctis, adstantes invitat ad orandum, dicens:

Super hos sponsos, qui, Matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut, (Christi Córporis Sanguinísque partícipes),
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Deinde sacerdos, manibus extensis super sponsos, prosequitur:

Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlier, in carnis et cordis unitáte coniúncti,
munus suum in mundo adimplérent:
Deus, qui, ad amóris tui consílium revelándum,
in mútua dilectióne sponsórum
fœdus illud adumbrári voluísti,
quod ipse cum pópulo tuo iníre dignátus es,
ut, sacraménti significatióne compléta,
in fidélium tuórum coniugáli consórtio
Christi et Ecclésiæ nuptiále patéret mystérium:
Super hos fámulos tuos (N. et N.)
déxteram tuam, quǽsumus, propitiátus exténde.
et in eórum corda Spíritus Sancti virtútem effúnde.
Præsta, Dómine, ut, in huius
quod íneunt sacraménti consórtio,
inter se amóris tui dona commúnicent,
et, præséntiæ tuæ signum ínvicem ostendéntes,
cor unum fiant et ánima una.

Da étiam Dómine,
ut domum, quam ædíficant,
ópere quoque susténtent,
(filiósque suos, evangélica disciplína formátos,
cæléstі famíliæ tuæ præparent cooptándos).
Hanc fámulam tuam N.
tuis dignéris benedictiónibus cumuláre,
ut, uxóris (ac matris) múnera complens,
casta suam domum dilectióne refóveat,
et grátia décoret affábili.

Hunc étiam fámulum tuum N.
cæléstі, Dómine, benedictióne proséquere,
ut maríti fidélis (et próvidi patris)
offícia digne persólvat.
Concéde, Pater sancte,
ut, qui coram te coniúgio copuláti
ad mensam tuam accédere cúpiunt,
cæléste aliquándo convívium participáre læténtur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Omissa oratione Dómine Iesu Christe, statim dicitur Pax Dómini.
Tunc sponsi et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant.

Ant. ad communionem Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem

Mensæ tuæ partícipes effécti, quǽsumus, Dómine,
ut, qui nuptiárum iungúntur sacraménto,
tibi semper adhǽreant,
et tuum homínibus nomen annúntient.
Per Christum.

Benedictio sollemnis in fine Missæ

Sacerdos, manibus super sponsos extensis, dicit:
Deus Pater omnípotens gáudium suum vobis concédat
et in fíliis vos benedícat.
R. Amen.
Unigénitus Dei Fílius in prósperis et advérsis
vobis miserátus assístat.

R. Amen.
Spíritus Dei Sanctus caritátem suam
in corda vestra semper effúndat.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, c et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

C
Ant. ad introitum Cf. Ps 144, 2.9
Per síngulos dies benedícam tibi, Dómine,
et laudábo nomen tuum in sæculum sæculi,
quia suávis es univérsis,
et miseratiónes tuæ super ómnia ópera tua
(T.P. allelúia).
Actus pænitentialis omittitur. Dicitur Glória in excélsis.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hi fámuli tui, nuptiárum sacraménto iungéndi,
in fide quam profiténtur accréscant,
et sóbole fidéli tuam ditent Ecclésiam.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui mundi crescéntis exórdio
multiplicátæ proli benedícis,
propitiáre supplicatiónibus nostris
et super hos fámulos tuos (N. et N.)
opem tuæ benedictiónis infúnde,
ut in coniugáli consórtio
afféctu cómpari, mente consímili,
sanctitáte mútua copuléntur.
Per Dóminum.
Super oblata
Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et has oblatiónes, quas tibi pro his fámulis tuis
sancto fœ´ dere copulátis offérimus,
benígno súscipe vultu, ut per hæc mystéria

in mútua caritáte tuóque amóre firméntur.
Per Christum.

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui hóminem pietátis tuæ dono creátum
ad tantam voluísti dignitátem extólli,
ut in viri mulierísque consórtio
veram relínqueres tui amóris imáginem;
quem enim ex caritáte creásti,
eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.
Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectiónis signum exsístit,
amórem sacrat humánum:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
In Precibus eucharisticis, intercessiones propriæ (p. 1025).

Benedictio nuptialis

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad
sponsum et sponsam conversus, super eos Dei benedictionem invocat,
quæ numquam omittitur.
In invitatione, si unus ex sponsis vel ambo non communicant,
omittuntur verba uncis inclusa. In oratione vero, verba uncis inclusa
omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex.
gr. si sponsi sint ætatis provectæ.
Sponsi accedunt ad altare vel, pro opportunitate, in loco suo
permanent et genuflectunt.

Sacerdos, manibus iunctis, adstantes invitat ad orandum, dicens:
Précibus nostris, fratres caríssimi,

super hos sponsos Dei benedictiónem súpplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.
Et omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant.
Deinde sacerdos, manibus extensis super sponsos, prosequitur:
Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulíerem
ad imáginem tuam creásti,
eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári;
te pro his fámulis tuis humíliter deprecámur,
qui hódie nuptiárum iungúntur sacraménto.
Super hanc sponsam N., Dómine,
eiúsque vitæ consórtem N.
benedíctio tua copiósa descéndat,
et virtus Spíritus Sancti tui
corda eórum désuper inflámmet,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
(famíliam ornent fíliis), ditent(que) Ecclésiam.
Læti te laudent, Dómine,
te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adésse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus adstáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti prósperam senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Omissa oratione Dómine Iesu Christe, statim dicitur Pax Dómini.
Tunc sponsi et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem
et caritatem sibi invicem significant.

Ant. ad communionem Ps 33, 2.9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo (T.P. allelúia).

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,

ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Sacerdos, manibus super sponsos extensis, dicit:

Dóminus Iesus, qui in Cana adésse dignátus est núptiis,
vestris benedictiónem suam largiátur vobis et propínquis.
R. Amen.
Ipse, qui Ecclésiam diléxit in finem,
in corda vestra indesinénter effúndat suum amórem.
R. Amen.
Det vobis Dóminus
ut, eius resurrectiónis testántes fidem,
exspectétis in gáudio beátam spem.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, c et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Missæ in anniversariis Matrimonii inter Missas pro variis necessitatibus inveniuntur (pp. 1098-1100).

VI. IN BENEDICTIONE ABBATIS VEL ABBATISSÆ

Hæc Missa adhiberi potest, cum colore albo vel festivo, diebus quibus Missæ rituales permittuntur.

1

In Benedictione Abbatis

Ant. ad introitum Cf. Io 15, 16

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos,
et pósui vos, ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,

quem huius communitátis N. abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suórum ánimos ínstruat,
quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo, una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obœdiéntia et pace iúgiter repleántur.
Per Christum.
Dici potest Præfatio de vita religiosa (pp. 1051-1052).

Pro abbate nuper benedicto mentio in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulo tuo N.,
qui ad régimen huius congregatiónis
elígere dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eo tua dona custódias,
ut, quod grátia tua consecútus est,
fratrum corda confírmet.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba ...congregémur in unum, dicitur:
Recordáre, Dómine,
Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N.
et Epíscopo nostro N.
Recordáre quoque istíus fámuli tui
quem hódie abbátem huius congregatiónis
providére voluísti, et univérsi cleri.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
c) in Prece eucharistica III, post verba ...ad totíus mundi pacem atque salútem, dicitur:

Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli Ordine et hoc fámulo tuo N.,
qui hódie abbátem huius congregatiónis eléctus est
et univérso clero,
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...ad laudem glóriæ tuæ, dicitur:

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.,
et Episcopórum Ordinis univérsi,
et istíus fámuli tui N.,
quem hódie ad servítium huius congregatiónis
elígere dignátus es, sed et totíus cleri;
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium, et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).

Vel:

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor (T.P. allelúia).

Post communionem

Fámiliam tuam, Dómine, réspice propítius,
et nos, qui mystérium fídei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinénter cúrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Prælatus, manibus super abbatem nuper benedictum extensis, dicit:

Deus, ex quo omnis nominátur patérnitas,

det tibi virtúte corroborári in interiórem hóminem
secúndum divítias glóriæ suæ.
R. Amen.

Concédat tibi ut cum frátribus tuis
viam mandatórum suórum, dilatáto corde,
in Christi gáudio percúrras.
R. Amen.
Grátia divína, hæc monástica família,
in nómine Dómini congregáta,
tua moderatióne ad cæléstem conversatiónem pervéniat.
R. Amen.
Si vero abbas modo benedictus liturgiæ eucharisticæ præsidet, ipse ritu pontificali benedictionem impertitur, aut dicere potest formulam quæ sequitur, manibus super congregationem extensis:
Deus Pater misericórdiæ custódiat vos in bona volúntate;
et sicut dispósuit me super vos constitúere abbátem,
ita nos omnes ætérnæ felicitátis fáciat esse consórtes.
R. Amen.
Concédat vobis Dóminus Iesus Christus
viam mandatórum suórum,
dilatáto corde, in fratérno gáudio percúrrere.
R. Amen.
Det nobis ómnibus Spíritus Sanctus
ópera pietátis et vitæ unánimes implére,
ut imitatóres pátrum nostrórum concórdi simus ánimo.
R. Amen.
Et Prælatus universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

2

In Benedictione Abbatissæ

Ant. ad introitum Cf. Io 15, 16
Non vos me elegístis; sed ego elégi vos,
et pósui vos, ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus (T.P. allelúia).
Vel: Cf. Col 3, 14-15
Super ómnia caritátem habéte,

quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine, fámulæ tuæ N.,
quam huius communitátis N. abbatíssam elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
sorórum suárum ánimos ínstruat,
quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo, una cum ipsis læta percípiat.
Per Dóminum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obœdiéntia et pace iúgiter repleántur.
Per Christum.
Dici potest Præfatio de vita religiosa (pp. 1051-1052).
Memoria abbatissæ nuper benedictæ in Precibus eucharisticis fit secundum has formulas:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámula tua N.,
quæ ad régimen huius congregatiónis
elígere dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in ea tua dona custódias,
ut, quod grátia tua consecúta est,
sorórum corda confírmet.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in Prece eucharistica II, post verba ...et univérso clero, dicitur:
Recordáre quoque istíus fámulæ tuæ
quam hódie abbatíssam huius congregatiónis
providére voluísti.
Meménto étiam fratrum nostrórum...
c) in Prece eucharistica III, post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ, dicitur:
Confortáre quoque, Dómine,

in servítio sorórum eius hanc fámulam tuam,
quam hódie abbatíssam huius congregatiónis
providére voluísti.
Votis huius famíliæ...
d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...sed et totíus cleri, addi potest:
et istíus fámulæ tuæ N.,
quam hódie ad servítium huius congregatiónis
elígere dignátus es,
recordáre quoque offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto étiam illórum...

Ant. ad communionem Mt 20, 28
Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis
(T.P. allelúia).
Vel:
Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor (T.P. allelúia).
Post communionem
Famíliam tuam, Dómine, réspice propítius,
et nos, qui mystérium fídei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinénter cúrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ
Prælatus, manibus super abbatissam nuper benedictam extensis, dicit:
Deus, qui ad Ecclésiæ bonum
has fámulas in Fílii sui amóre sociávit,
det tibi spíritum piétatis
ut famíliam tibi commíssam in quærénda perfectióne dírigas.
R. Amen.
Concédat tibi ut cum soróribus tuis
viam mandatórum suórum, dilatáto corde,
in Christi gáudio percúrras.
R. Amen.

Grátia divína hæc monástica família,
in nómine Dómini congregáta,
tua moderatióne ad cæléstem conversatiónem pervéniat.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

VII. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa ritualis adhiberi potest, cum colore albo vel festivo,
diebus quibus Missæ rituales permittuntur.
Orationes aptandæ sunt, mutato numero, si una tantum virgo
est consecranda.

Ant. ad introitum Cf. Ps 104, 4-5

Quǽrite Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.
Mementóte mirabílium eius, quæ fecit (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, his famulábus tuis,
quibus virginále infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummátum efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.
Credo dicitur iuxta rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quǽsumus, Dómine, his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósiti benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.
Dici potest Præfatio de vita religiosa (pp. 1051-1052).
Memoria virginum sacratarum in Precibus eucharisticis fit secundum
has formulas:
a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba ...et univérso clero, additur:
Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quas spiritáli unctióne hódie sacrásti;
ut, caritátis et fídei accénsis lampádibus,
tibi et pópulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.
Meménto étiam...
c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ, additur:
Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignéris has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ...
d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...sed et totíus cleri, memoria virginum sacratarum inseri potest hoc modo:
et istárum sorórum, quas hódie divíno cúltui
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium, et circumstántium...
Ant. ad communionem Ps 41, 2
Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus (T.P. allelúia).

Post communionem
Repléti, Dómine, munéribus sacris, súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum N. et N. conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclésiæ increméntum indesinénter profíciat.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super virgines nuper Deo sacratas extensis, dicit:
Omnípotens Pater,
beátæ virginitátis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.
R. Amen.
Dóminus Iesus,
qui sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fœ´ dere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.
R. Amen.
Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiǽque servítium vos veheménter accéndat.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.
Vel:
Deus, sancti consílii inspirátor et effēctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut fidéli ánimo persolvátis vestræ vocatiónis múnera.
R. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis consórtes
et eiúsdem testimónium et signum apud omnes gentes.
R. Amen.
Et víncula quibus Christo
vos néxuit in terris,
benígnus perénnet in cælis.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, + et Fílius, + et Spíritus + Sanctus.
R. Amen.

VIII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Missæ in die primæ professionis, in die professionis perpetuæ
et in die renovationis adhiberi possunt, cum colore albo vel festivo,
diebus quibus Missæ rituales permittuntur.
Omnes orationes, quæ pro viro ponuntur, aptari possunt pro
muliere, mutato genere; quæ autem forma plurali sunt expressæ,
adhiberi possunt pro singulis, mutato numero.

1. IN PRIMA PROFESSIONE RELIGIOSA

Ant. ad introitum Cf. Ps 39, 8-9
Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis (T.P. allelúia).
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta
Concéde, quǽsumus, Dómine, his frátribus nostris,
quibus Christum préssius sectándi propósitum inspirásti,
incépti itíneris felícem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Super oblata
Súscipe, Dómine, quǽsumus, oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiónis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primítiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.
Præfatio propria (pp. 1051-1052).

Ant. ad communionem Mc 3, 35
Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est,
dicit Dóminus (T.P. allelúia).

Post communionem
Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta, ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímpleant
et líberam tibi exhíbeant servitútem.
Per Christum.

2. IN PROFESSIONE PERPETUA

A

Ant. ad introitum Cf. Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri
in átriis tuis, Ierúsalem (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestígia préssius sequi conténderent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectiónem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confírment vigórem.
Per Dóminum.

Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma.
Per Christum.

Præfatio: De vita religiosa ut servitium Dei per Christi imitationem.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærére,
et, usque ad mortem pro nobis factus obœ´ diens,

hóstiam se tibi vóluit perféctæ suavitátis offérre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professarum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

Pro viris

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Fílii tui glorióso advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio mereántur admítti.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba ...univérso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.
Meménto étiam...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ, additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et ætérnam vitam maniféstent
Christi redemptióne comparátam.
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...sed et totíus cleri, memoria

professorum inseri potest hoc modo:
et istórum fratrum, qui professióne perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium...

Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,
quam tibi in die eárum professiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quæ ómnia propter te reliquérunt,
ut te in ómnibus invenírent
et, sui oblítæ, cunctórum prospícerent necessitátibus.
Meménto étiam...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ, additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ...

d) Si præfatio propria non adhibetur, sumi potest Prex eucharistica IV, in cuius intercessione post verba ...sed et totíus cleri, memoria professarum inseri potest hoc modo:

et istárum sorórum, quæ sacro religiónis pígnore
hódie tibi perpétuo se consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium...

Ant. ad communionem Gal 2, 19-20

Christo confíxus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus (T.P. allelúia).

Post communionem

Divínis mystériis veneránter assúmptis,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut hos fámulos tuos,
sacra tibi oblatióne devínctos,
et Sancti Spíritus igne succéndas
et Fílio tuo perénni iungas consórtio.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Benedictio in fine Missæ

Sacerdos, manibus super professos extensis, dicit:

Deus, bonárum inspirátor voluntátum,
vestra fóveat consília cordáque róboret,
ut, quæ promisístis, perseveránti servétis fide.
R. Amen.

Ipse concédat vobis,
ut arctam viam, quam elegístis,
in gáudio Christi percurrátis,
ónera fratrum cum exsultatióne portántes.
R. Amen.
Cáritas Dei ex vobis famíliam effíciat
in nómine Dómini congregátam,
quæ Christi amóris reddat imáginem.
R. Amen.

Et universum populum benedicit subiungens:

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, c et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

B

Ant. ad introitum Cf. Ps 65, 13-14

Introíbo in domum tuam in holocáustis,
reddam tibi vota mea,
quæ distinxérunt lábia mea (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Dómine, sancte Pater,

servórum tuórum N. et N.
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retríbuant,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.
Credo dicitur secundum rubricas; oratio universalis omittitur.

Super oblata
Oblatiónes famulórum tuórum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiónis convérte,
et, quos ad Fílium tuum préssius imitándum
patérna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.
Præfatio et intercessiones propriæ (pp. 1051-1054).
Ant. ad communionem Ps 33, 9
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo (T.P. allelúia).
Post communionem
Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósiti hodiérna sollémnitas
ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulórum tuórum péctora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritáte compéllat.
Per Christum.
Benedictio in fine Missæ
Sacerdos, manibus super nuper professos extensis, dicit:
Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut fidéli ánimo persolvátis vestræ vocatiónis múnera.
R. Amen.
Ipse divínæ vos fáciat caritátis consórtes
et eiúsdem testimónium et signum apud omnes gentes.

R. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos néxuit in terris,
benígnus perénnet in cælis.
R. Amen.
Et universum populum benedicit subiungens:
Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus.
R. Amen.
Missæ in anniversariis professionis religiosæ inter Missas pro variis necessitatibus inveniuntur (pp. 1103-1104).

3. IN RENOVATIONE VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus (pp. 1049-1057).

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
réspice super hos fílios tuos,
qui oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
et præsta, ut, in dies,
Ecclésiæ mystério árctius coniungántur,
et humánæ famíliæ bono devoveántur impénsius.
Per Dóminum.

Super oblata

Pópuli tui, quǽsumus, Dómine, múnera propítius intuére,
quæ hi fratres nostri
castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
renováta augent oblatióne,
et temporália dona in sacraméntum æternitátis convérte,
et offeréntium mentes ad Fílii tui confórma imáginem.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio propria (pp. 1051-1052).

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
qui, supérna grátia tantum confísi,
árdua renovárunt propósita,
Christi virtúte roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsídio.

Per Christum.

IX. IN INSTITUTIONE LECTORUM ET ACOLYTHORUM

Si ritus institutionis celebratur intra Missam, adhiberi potest Missa pro ministris Ecclesiæ (p. 1094), cum colore albo vel festivo. Occurrentibus vero diebus qui sub nn. 1-9 tabulæ dierum liturgicorum recensentur, dicitur Missa de die.

X. IN DEDICATIONE ECCLESIAE ET ALTARIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIÆ

Cum ecclesia dedicatur, semper adhibetur Missa ritualis propria, cum colore albo vel festivo. Dedicatio vero ecclesiæ peragi nequit in Triduo paschali, in Nativitate Domini, in Epiphania, in Ascensione, in dominica Pentecostes, in feria IV Cinerum, in feriis Hebdomadæ sanctæ, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum.

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 6.7.36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo:
ipse dabit virtútem
et fortitúdinem plebi suæ (T.P. allelúia).

Vel, cum psalmo 121: Cf. Ps 121, 1

In domum Dómini lætantes íbimus (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confírmet.
Per Dóminum.

Credo dicitur; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine,
múnera lætántis Ecclésiæ,
ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens,
per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur.
Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis ecclesiæ inhæret.

Præfatio: De mysterio templi Dei.
Tonus sollemnis
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus sine cantu:
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est,aequum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere.
Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti,
ut nomen tuum ubíque clarificarétur,
sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári.
Hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre,
maiestáti tuæ exsultántes dicámus.
Hic veri Templi adumbrátur mystérium
et cæléstis Ierúsalem prænotátur imágo.
Corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine nati,
templum effecísti tibi sacrátum,
in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.
Ecclésiam autem sanctam constituísti civitátem,
super fundaméntum Apostolórum ædificátam,
summo angulári lápide ipso Christo Iesu;
sed eléctis construéndam lapídibus,
Spíritu vivificátis, coagmentátis caritáte,
ubi tu per infiníta sǽcula ómnia ómnibus eris
et Christi lumen fulgébit perénne.
Per quem nos, Dómine,
cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, dicitur Prex eucharistica I vel III, cum hac præfatione.
Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia in domo visíbili quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco ad te peregrinánti
favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.
Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Textus cum cantu, pp. 892-893.
In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:
a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum
qui hanc ecclésiam (in honórem N.)

fidéli tibi obtulérunt ánimo
vel indefésso ædificárunt labóre,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)
b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba ...pópulo acquisitiónis tuæ, dicitur:
Votis huius famíliæ, quæ hanc tibi dicat ecclésiam,
adésto propítius:
sit ei domus salútis et aula cæléstium sacramentórum;
hic résonet evangélium pacis et sacra mystéria celebréntur,
quibus fidéles tui, verbo vitæ ac divína grátia instrúcti,
per temporálem civitátem peregrinántes

ad ætérnam Ierúsalem perveníre mereántur,
in qua omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúngas.
Fratres nostros defúnctos...

Ant. ad communionem Cf. Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus:
in ea omnis qui petit áccipit; et qui quærit ínvenit;
et pulsánti aperiétur (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini (T.P. allelúia).

Post communionem

Multíplica, Dómine, quǽsumus,
per hæc sancta quæ súmpsimus,
veritátem tuam in méntibus nostris,
ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
et in conspéctu tuo cum ómnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
R. Amen.
Concedátque vos fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.
Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, + et Fílii, + et Spíritus + Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communibus inveniuntur
(pp. 891-896).

2. IN DEDICATIONE ALTARIS

Cum altare dedicatur, de more adhibetur Missa ritualis propria, cum colore albo vel festivo. Dedicatio vero altaris peragi nequit in Triduo paschali, in feria IV Cinerum, in feriis Hebdomadæ sanctæ, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum. In Nativitate Domini, in Epiphania, in Ascensione, in dominica Pentecostes, necnon in dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ sumitur Missa diei, præter orationem super oblata et præfationem, quæ ipsi ritui intime nectuntur.

Ant. ad introitum Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília
(T.P. allelúia).

Vel: Ps 42, 4

Introíbo ad altáre Dei,
ad Deum qui lætíficat iuventútem meam (T.P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
ómnia adtráhere voluísti,
cælésti grátia perfúnde Ecclésiam tuam
hanc tibi dicántem altáris mensam,
ad quam fidéles tuos, in unum congregátos, próvide nútries
Spiritúque effúso, in dies constítues plebem tibi sacrátam.
Per Dóminum.

Credo dicitur; oratio universalis omittitur.

Super oblata

Descéndat, quǽsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
qui et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet.
Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac præfatione, quæ ritui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

Tonus sollemnis

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Textus sine cantu:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
memoriále sacrifícii, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.
Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrifícium in mystério iúgiter offértur,
laus tibi perfécta tribúitur
nostráque exséritur redémptio.
Hic domínica mensa parátur,
ad quam fílii tui, Christi Córpore refécti,
in unam et sanctám congregántur Ecclésiam.
Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Ps 83, 4-5
Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te (T.P. allelúia).

Vel: Cf. Ps 127, 3
Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini (T.P. allelúia).
Post communionem
Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,

ubi sacrifícii sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritáte coniúncti,
dum Christo refícimur,
in Christum transformémur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Benedictio in fine Missæ

Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdótio,
tríbuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrifícium valeátis digne participáre.
R. Amen.
Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque réficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.
R. Amen.
Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.
R. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, + et Fílii, + et Spíritus + Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
R. Amen.

MISSÆ ET ORATIONES PRO VARIIS NECESSITATIBUS VEL AD DIVERSA

1. Una simul colliguntur, in hac parte, Missæ et orationes ad diversa, quæ in pluribus rerum adiunctis adhiberi possunt, pro variis necessitatibus aut occasionibus.

Quæ inveniuntur in tribus prioribus partibus dici possunt sive in Missa cum populo sive in Missa sine populo celebrata; quæ vero in quarta parte colliguntur, dici possunt plerumque in Missis quæ sine populo celebrantur, nisi ratio pastoralis aliquando aliter suadeat.

2. Occurrente graviore aliqua necessitate, Missa huic necessitati conveniens dici potest, de mandato vel licentia Ordinarii loci, omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, diebus infra octavam Paschæ, Commemoratione omnium fidelium defunctorum et feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ.

Si autem vera necessitas vel utilitas pastoralis id postulet, Missa aut oratio huic necessitati conveniens, in celebratione cum populo, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis adhiberi potest etiam quando occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris, feria temporis Nativitatis a die 2 ianuarii et temporis paschalis post octavam Paschatis. Tempore paschali additur Allelúia ad antiphonas ad introitum et ad communionem, nisi forte cum ipsis discrepet.

3. In Missa de feriis “ per annum ” semper licet sacerdoti omnes orationes huius seriei, vel etiam solam collectam, adhibere, servatis iis quæ sub n. 1 indicantur.

4. Quoad Precem eucharisticam, quæ cum formulariis Missarum pro variis necessitatibus adhiberi potest, cf. Appendix I ad Ordinem Missæ, p. 674.

5. In quibusdam Missis, textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere; qui autem forma plurali sunt expressi, adhiberi possunt pro singulis, mutato numero.

6. Hæ Missæ dici possunt cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem pænitentialem manifestant, v. gr. nn. 31, 33, 38 (cf. Institutio generalis, n. 347).

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. PRO ECCLESIA

A

Ant. ad introitum Cf. Eph 1, 9-10

Deus notum fecit nobis sacraméntum voluntátis suæ
instauráre ómnia in Christo,
quæ in cælis et quæ in terra sunt, in ipso.

Collecta

Deus, qui regnum Christi ubíque terrárum dilatári
providéntia mirábili disposuísti,
et omnes hómines salutáris éffici redemptiónis partícipes,
præsta, quǽsumus,
ut Ecclésia tua universále sit salútis sacraméntum,
et cunctis homínibus
revelétur exspectátio géntium et Salvátor eárum.
Per Dóminum.

Super oblata

Plebis tibi sacrátæ réspice múnera, miséricors Deus,
et per huius sacraménti virtútem concéde,
ut credéntium in te multitúdo
genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta,
pópulus acquisitiónis tibi iúgiter efficiátur.

Per Christum.
Præfatio VIII de dominicis “ per annum ”, p. 544.

Ant. ad communionem Ap 22, 17-20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclésiam iúgiter pascis
et róboras sacraméntis,
concéde nobis mensa cælésti reféctis,
ut, caritátis tuæ documéntis obsequéndo,
ferméntum vivíficans et salútis instruméntum
humáno efficiámur consórtio.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ap 7, 9

Vidi turbam magnam, quam dimuneráre nemo póterat,
ex ómnibus géntibus et tribúbus et pópulis et linguis.

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaménto
ex ómnibus géntibus pópulum tibi congregáre non désinis,
in Spíritu ad unitátem coalescéntem,
concéde, ut Ecclésia tua, missióni sibi créditæ fidélis,
cum hóminum família iúgiter incédat,
et tamquam ferméntum et véluti ánima
societátis humánæ in Christo renovándæ
et in famíliam Dei transformándæ semper exsístat.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine,
súscipe benígnus, et præsta,
ut Ecclésia tua, de látere Christi in cruce dormiéntis exórta,
ex huius participatióne mystérii
suam iúgiter háuriat sanctitátem,
qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri,
Iesu Christo Dómino nostro.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio VIII de dominicis “ per annum ”, p. 544.

Ant. ad communionem Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.
Vel: Ap 7, 12
Benedíctio et cláritas et sapiéntia
et gratiárum áctio,
honor et virtus et fortitúdo Deo nostro
in sǽcula sæculórum. Amen.
Post communionem
Sacraménto Fílii tui recreáti, te, Dómine, deprecámur,
ut Ecclésiæ tuæ operatiónem fecúndes,
qua salutáris mystérii plenitúdinem
paupéribus contínuo revélas,
quos ad tui regni præcípuam vocásti portiónem.
Per Christum.
C
Ant. ad introitum Mt 18, 19-20
Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.
Vel: Rom 12, 5
Multi unum corpus sumus in Christo,
sínguli autem alter alteríus membra.
Collecta
Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Ecclésia tua semper ea plebs sancta permáneat
de unitáte Patris et Fílii et Spíritus Sancti adunáta,
quæ tuæ sanctitátis et unitátis sacraméntum
mundo maniféstet,
et ipsum ad perfectiónem tuæ condúcat caritátis.
Per Dóminum.

Super oblata
Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem.
Per Christum.
Præfatio de unitate christianorum, p. 1112.
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 17
Unus panis, unum corpum multi sumus,

omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Deus, qui mirábili sacraménto
Ecclésiæ fortitúdinem tríbuis et solámen,
da pópulo tuo per hæc sancta Christo adhærére,
ut, temporálibus munéribus quæ gerit,
tuum in libertáte regnum ædíficet ætérnum.
Per Christum.

D

Ant. ad introitum Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia sancta, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrifício
Ecclésiam tuam iúgiter sanctíficas,
quo eam mundásti,
da, ut, cápiti suo Christo uníta,
cum eo se tibi ófferat,
et pura tibi voluntáte concórdet.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis “ per annum ”, p. 544.

Ant. ad communionem Io 15, 5

Qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum,
quia sine me nihil potéstis fácere, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam,
gubérna, quǽsumus, Dómine,
tuam placátus Ecclésiam,
ut, poténti moderatióne recta,
et increménta libertátis accípiat,

et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

E

Pro Ecclesia particulari

Ant. ad introitum Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos,
et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum.
Amen.

Collecta

Deus, qui in síngulis Ecclésiis per orbem peregrínis
unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
manifestas Ecclésiam,
plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
atque per Evangélium et Eucharistíam
congregári in Spíritu Sancto,
ut universitátem pópuli tui digne váleat repræsentáre,
et signum fiat
atque præséntiæ Christi in mundo instruméntum.
Qui tecum.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis “ per annum ”, p. 544.

Ant. ad communionem Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
si quis audíerit vocem meam et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Vígeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem persevéret
fídei intégritas, morum sánctitas,
fratérna cáritas et munda relígio,
et, quam Fílii tui Córpore et verbo tuo páscere non désinis,

eam quoque tuis non cesses gubernáre præsídiis.
Per Christum.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis
Papæ, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat
dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas,
aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Mt 16, 18-19
Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam,
et tibi dabo claves regni cælórum.

Collecta
Deus, qui providéntiæ tuæ consílio
super beátum Petrum, céteris Apóstolis præpósitum,
Ecclésiam tuam ædificári voluísti,
réspice propítius ad Papam nostrum N.,
et concéde, ut, quem Petri constituísti successórem,
pópulo tuo visíbile sit unitátis fídei et communiónis
princípium et fundaméntum.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N., quem pastórem
Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo,
quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum N. elegísti totíus gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso commúnicet
in vínculo unitátis, amóris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,

omnes veritátem et vitam assequántur ætérnam.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus,
et Ecclésiam tuam sanctam,
una cum Papa nostro N., quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne gubérna.
Per Christum.
Ant. ad communionem Io 21, 15.17
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.
Post communionem
Mensæ cæléstis partícipes effécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtúte mystérii,
Ecclésiam tuam in unitáte et caritáte confírmes,
et fámulum tuum N., cui pastorále munus tradidísti,
una cum commísso sibi grege salves semper et múnias.
Per Christum.

3. PRO EPISCOPO
praesertim in anniversario ordinationis
Hæc Missa dicitur in anniversario electionis Episcopi, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.
Ant. ad introitum Ez 34, 11.23.24
Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas;
ego autem Dóminus ero eis in Deum.
Collecta
Deus, pastor ætérne fidélium,
qui Ecclésiæ tuæ multíplici dispensatióne præes
et amóre domináris,
da, quǽsumus, fámulo tuo N.,
quem plebi tuæ præfecísti,
ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsídeat,
et fidélis sit doctrínæ magíster,
sacri cultus sacérdos et gubernatiónis minístar.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N.,
quem pastórem Ecclésiæ N. præésse voluísti,
propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo,
quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Vel:
Da, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem pascéndo gregi tuo
in Apostolórum successióne præfecísti,
spíritum consílii et fortitúdinis,
spíritum sciéntiæ et pietátis,
ut, pópulum sibi créditum fidéliter gubérnans,
Ecclésiæ ædíficet in mundo sacraméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo N. deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quem sacerdótem magnum in tuo pópulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 20, 28
Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.
Post communionem
Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo N. epíscopo nostro
grátiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis ætérna prǽmia consequátur.
Per Christum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO
Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet;
et ædificábo ei domum fidélem,
et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnas,
eum imménsa tua pietáte concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitáte pláceat,
et vígili nobis sollicitúdine prosit.
Per Dóminum.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat,
ut, per sacra múnera quæ tibi reverénter offérimus,
gratum maiestáti tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præésse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 16

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Reféctos, Dómine, Córporis et Sánguinis Unigéniti tui
salubérrimo sacraménto,
nos mirífica tuæ maiestátis grátia
de illíus pastóris concessióne lætíficet,
qui et plebem tuam virtútibus ínstruat,
et fidélium mentes evangélica veritáte perfúndat.
Per Christum.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis:
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quǽsumus, fámulis tuis
spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
et, ágnita, tota virtúte sectántur.

Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut plebs tua ad veritátis agnitiónem pleniórem
et sanctitátis tibi accéptum ducátur augméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
et grátiam tui lúminis illis impénde,
ut quæ recta sunt in óculis tuis voráciter intéllegant,
et fiduciáliter exsequántur.
Per Christum.
Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1170.
Ant. ad communionem
Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem
Da, quæsumus, miséricors Deus,
ut sancta quæ súmpsimus
fámulos tuos in veritáte confírment,
et honórem tui nóminis illos fáciant exquírere.
Per Christum.

6. PRO SACERDOTIBUS
Ant. ad introitum Lc 4, 18
Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde,
dimíttere confráctos in remissiónem.
Collecta
Deus, qui Unigénitum tuum
summum ætérnúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos minístros
tuorúmque mysteriórum dispensatóres elégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.
Vel:

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Qui tecum.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrifícii virtútem concéde propítius,
ut eórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper manet
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte:
sermo tuus véritas est.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne familári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE

A

præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum Cf. Col 1, 25.28

Ecclésiæ factus sum ego miníster,
secúndum dispensatiónem Dei quæ data est mihi in vos:
Christum nos annuntiámus,
ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo Iesu.

Collecta

Deus, qui non própriis suffragántibus méritis,
sed sola ineffábilis grátiæ tuæ largitáte,
me famíliæ tuæ præésse voluísti,
tríbue me tibi digne persólvere

ministérium sacerdotális offícii,
plebémque commíssam, te in ómnibus gubernánte,
dirígere concéde.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, diérum temporúmque potens et benígne moderátor,
collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
et, præséntis oblatiónis virtúte,
in hunc affèctum dírige cor plebis et sacerdótis,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis,
nec gregi desit cura pastóris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
orígo cunctárum perfectióque virtútum,
da mihi, quǽsumus, huius participatióne mystérii,
et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
ut instructiónem grátiæ tuæ
fidélibus et agéndo prǽbeam et docéndo.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 15, 2.5

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu,
bonum mihi non est sine te.
Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.

Collecta

Aures tuæ pietátis, clementíssime Deus, inclína précibus meis,
et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
ut tuis mystériis digne ministráre,
Ecclésiæ tuæ fidéliter servíre,
teque mérear ætérna caritáte dilígere.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera,
quæ tibi offérimus veneránter,

et respíciens Christum tuum, sacerdótem simul et hóstiam,
da, ut, eius sacerdótii párticeps efféctus,
oblatiónem spiritálem me tibi semper exhíbeam placéntem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 22, 28-30

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatiónibus suis:
Ego dispóno vobis regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam.

Post communionem

Pane cælésti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudéntem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hóminum vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C

In anniversario propriæ ordinationis

Ant. ad introitum Cf. Io 15, 16

Nos vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat.

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communiónem cum ætérno Christi tui sacerdótio
et ad Ecclésiæ tuæ ministérium nullis meis méritis elegísti,
præsta, ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriórum tuórum fidélis dispensátor invéniar.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis quem frángimus,
participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Ad glóriam, Dómine, tui nóminis
ánnua festa répetens sacerdotális exórdii,
mystérium fídei lætánter celebrávi,
ut in veritáte hoc sim, quod in sacrifício mýstice tractávi.
Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIÆ

Ant. ad introitum Cf. 1 Cor 12, 4-6
Divisiónes gratiárum sunt, idem autem Spíritus;
et divisiónes ministratiónum, idem autem Dóminus;
et divisiónes operatiónum, idem vero Deus,
qui operátur ómnia in ómnibus.
Collecta
Deus, qui minístros Ecclésiæ tuæ docuísti
non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
illis, quǽsumus, concéde et in actióne sollértiam,
et cum mansuetúdine ministérii in oratióne constántiam.
Per Dóminum.
Super oblata
Pater sancte, cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,
ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis, et præsta,
ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Lc 12, 37
Beáti servi illi, quos cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes.
Amen dico vobis, quod præcínget se,
et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.
Post communionem
Concéde fámulis tuis, Dómine, cælésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS AD SACROS ORDINES

Ant. ad introitum Mt 9, 38
Rogáte Dóminum messis,

ut mittat operários in messem suam,
dicit Iesus discípulis suis.
Collecta
Deus, qui pastóres pópulo tuo providére voluísti,
effúnde in Ecclésia tua spíritum pietátis et fortitúdinis,
qui dignos altáribus tuis éxcitet minístros,
et Evangélii tui strénuos ac mites assertóres effíciat.
Per Dóminum.
Super oblata
Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et múnera benígnus inténde,
ut dispensatóres mysteriórum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter persevérent.
Per Christum.
Ant. ad communionem 1 Io 3, 16
In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.
Post communionem
Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritátis, illa sémina maturéscant,
quæ magna in agrum Ecclésiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant tibi in frátribus ministráre.
Per Christum.

10. PRO LAICIS
Ant. ad introitum Mt 13, 33
Símile est regnum cælórum ferménto,
quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus,
donec fermentátum est totum.
Collecta
Deus, qui Evangélii virtútem véluti ferméntum
in mundum misísti, concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spíritu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.
Super oblata

Deus, qui Fílii tui sacrifício
cunctum voluísti mundum salváre,
per huius oblatiónis virtútem concéde,
ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
ad apostolátum vocáre non désinis,
et mundum spíritu ímbuant Christi,
et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra, servíte Dómino in lætítia;
introíte in cospéctu eius in exsultatióne, allelúia.

Vel: Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus,
ut fructum plúrimum afferátis
et efficiámini mei discípuli, dicit Dóminus.

Post communionem

De plenitúdine grátiæ tuæ suméntes, quǽsumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortitúdine roboráti,
fidéles tui, quos rebus sæculáribus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiam tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

11. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In præcipuis anniversariis Matrimonii, uti v. gr. in XXV, L, LX anniversario, adhiberi potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis (pp. 1153-1154), cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria “ per annum ”. His in celebrationibus opportune peculiaris memoria sacramenti habeatur formis, quæ in Rituali Romano indicantur (Ordo celebrandi Matrimonium, nn. 272-286).

A

In anniversario

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculum constitúerent coniugále,
uniónem famulórum tuórum N. et N. bénedic et confírma,

ut coniunctiónis Christi cum Ecclésia
imáginem semper perfectiórem exhíbeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi sánguinem
et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque refèctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritátis.
Per Christum.

B

In XXV anniversario

Collecta

Dómine, qui hos fámulos tuos N. et N.
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne dignátus es
inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quǽsumus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne læténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánter exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam famíliæ tuæ hos cóniuges N. et N.
(cum líberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communiónem sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium, tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C
In L anniversario
Collecta
Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges N. et N. cleménter aspícias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longævæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructíferam bénedic senectútem,
sicut eórum caritátis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.
Post communionem
Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges N. et N. in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

12. PRO FAMILIA
Ant. ad introitum Eph 6, 2-3
Honóra patrem tuum et matrem tuam,
quod est mandátum primum in promissióne,
ut bene sit tibi et sis longævus super terram.
Collecta
Deus, cuius in ordinatióne
socíetas familiáris firmum suum habet fundaméntum,
réspice famulórum tuórum preces miserátus,
et præsta, ut, exémplo sanctæ Famíliæ Unigéniti tui
domésticis virtútibus caritatísque obséquio sectántes,
in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.
Super oblata
Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,

supplíciter deprecántes,
ut famílias nostras in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.
Ant. ad communionem Is 49, 15
Numquid oblivísci potest múlier infántem suum?
Et si illa oblíta fúerit,
ego tamen non oblíscar tui, dicit Dóminus.
Post communionem
Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ Unigéniti tui exémpla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sǽculi,
eius consórtium consequántur ætérnum.
Per Christum.

13. PRO RELIGIOSIS
A
Ant. ad introitum Ps 36, 3-4
Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui.
Collecta
Deus, omnis boni propósiti inspirátor atque perféctor,
dírige fámulos tuos in viam salútis ætérnæ,
et, quos, relíctis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, ut Christum sequéntes
et ea quæ sunt sǽculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter mínistrent.
Per Dóminum.
Super oblata
Sanctífica, quǽsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde desérviant.
Per Christum.
Ant. ad communionem 1 Reg 19, 7
Angelus Dómini dixit Elíæ:

Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.
Vel: Ap 22, 17-20
Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem
Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre ínvicem
in provocatiónem caritátis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubíque exhibeántur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
B
In XXV vel L anniversario professionis religiosæ
Ant. ad introitum Cf. Ps 39, 8-9
Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.
Vólui legem tuam in médio cordis mei.
Collecta
Dómine Deus fidélis,
da nobis, quǽsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum
(sorórem nostram) N. benignitáte,
qui accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo (ea) spíritum perféctæ caritátis
ut glóriæ tuæ et óperi salútis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, una cum munéribus
oblatiónem sui quam hódie frater noster (soror nostra) N.
confirmáre desíderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imágini dilécti Fílii tui
ámplius eum (eam) conformáre dignéris.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ant. ad communionem Ps 41, 2
Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem
Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sánguinem Fílii tui,
quæ in iucúnda celebratióne huius anniversárii contulísti;
concéde, quǽsumus, ut frater noster
(soror nostra) N.,
cælésti pane potúque reféctus (reFécta),
incépti itíneris ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat.
Per Christum.

14. PRO VOCATIONIBUS AD VITAM RELIGIOSAM

Ant. ad introitum Mt 19, 21
Si vis perféctus esse, vade,
vende quæ habes et da paupéribus,
et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta
Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes
ad perfectiónem caritátis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
ad Fílii tui vestígia préssius sequénda,
concéde, ut, quos tibi in sortem peculiárem elégeris,
conversatióne sua váleant regni tui signum osténdere
Ecclésiæ mundóque perspícuum.
Per Dóminum.

Vel, a sacerdote religioso dicenda:
Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine, propítius réspice
et nova prole semper amplífica,
ut et fílios suos
ad propósitam caritátis perfectiónem addúcere,
et ad hóminum salútem efficáciter váleat laboráre.
Per Dóminum.

Super oblata
Múnera quæ tibi offérimus,
Pater sancte, súscipe miserátus,
et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
læta sibi mente propónunt,
communiónem concéde fratérnam
et spiritálem libertátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27-29
Amen dico vobis,
quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis
et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.
Post communionem
Fámulos tuos, Dómine,
spiritáli cibo potúque confírma,
ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
vivam ubíque Fílii tui imáginem repræséntent.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Vel, a sacerdote religioso dicenda:
Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quǽsumus,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut tuam caritátem mundo testári
et bona quæ sola non amittúntur
valeámus fórtiter inquírere.
Per Christum.

15. PRO CONCORDIA FOVENDA
Ant. ad introitum Act 4, 32-33
Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una.
Et virtúte magna reddébant Apóstoli
testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri;
et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.
Collecta
Deus, summa únitas et vera cáritas,
da fidélibus tuis cor unum et ánimam unam,
ut Ecclésiæ tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritátis confessióne nítitur,
stábili unitáte firmétur.
Per Dóminum.
Vel:
Deus, qui Ecclésiam tuam in dilectiónem tuæ divinitátis
et próximi cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis spíritum pacis et grátiæ,
ut univérsa família tua et toto tibi sit corde devóta,
et pura sibi voluntáte concórdet.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præcéptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérfice miserátus,
ut caritátis donum, quod a nobis sperári fecísti,
per hæc quæ offérimus sacrifícia tríbuas apprehéndi.
Per Christum.

Præfatio de unitate christianorum, p. 1112.

Ant. ad communionem Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacraméntum unitátis;
præsta nobis, quǽsumus,
sancta unanimitáte in domo tua vivéntibus,
pacem habére quam trádimus, pacem serváre quam súmimus.
Per Christum.

16. PRO RECONCILIATIONE

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiaris temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus cleméntiæ et reconciliatiónis,
qui præcípuos dies salútis homínibus præbes
ad te ómnium creatórem et patrem agnoscéndum,
(per hoc acceptábile tempus) propítius nos ádiuva,
ut, libénter verbum pacis a te accipiéntes,
ómnia in Christo instaurándi tuæ deserviámus voluntáti.
Per Dóminum.

Vel, præsertim tempore paschali:

Deus, veræ libertátis auctor,
qui omnes hómines unum vis efformáre pópulum
a servitúte solútum,
(quique grátiæ et benedictiónis tempus nobis præbes,)

concéde, quǽsumus, ut, increménta libertátis accípiens,
universále salútis sacraméntum
in mundum Ecclésia tua vivídius appáreat
atque in hómines caritátis maniféstet et operétur mystérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliátio nostra,
mundi peccátum suo sánguine delevísse,
et múnera Ecclésiæ tuæ propitiátus aspíciens,
da, ut, (grátiam huius témporis cum lætítia celebrántes,)
libertátem Christi ad omnes possímus exténdere.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

1110

675 681

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrum sit plenum,
dicit Dóminus.

Sacraméntum Fílii tui, quod súmpsimus,
quǽsumus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitátis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubíque tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

17. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Hæc Missa adhiberi potest, quando peculiares celebrationes pro unitate christianorum habentur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ vel Paschæ, aut sollemnitas quædam.

A

Ant. ad introitum Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus.
Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem;
et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fídei iungat intégritas,
et vínculum sóciet caritátis.
Per Dóminum.
Vel:
Súpplices te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
pleniórem Spíritus tui grátiam
super nos effúnde benígnus, et præsta,
ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulántes,
testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
et ómnium credéntium unitátem
in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Præfatio: De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Per ipsum enim nos adduxísti ad agnitiónem tuæ veritátis,
ut unius fídei et baptísmi vínculo Corpus eius efficerémur;
per ipsum in cunctis géntibus
largítus es Spíritum Sanctum tuum,

qui, in diversitáte donórum mirábilis operátor
et unitátis efféctor,
fílios adoptiónis inhábitat
totámque replet et regit Ecclésiam.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 17
Unus panis, et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.
Post communionem
Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

B
Ant. ad introitum Ps 105, 47
Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natiónibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.
Collecta
Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da nobis et velle et posse quæ prǽcipis,
ut pópulo ad regnum tuum vocáto
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.
Vel:
Preces pópuli tui,
quǽsumus, Dómine, placátus inténde,
et præsta, ut fidélium corda
in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
quátenus, christianórum divisióne subláta,
in perfécta Ecclésiæ communióne
ad ætérnum tuum regnum properémus lætántes.
Per Dóminum.
Super oblata
Salútis nostræ memoriále celebrántes,

cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Col 3,14-15
Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

Post communionem
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, huius sacrifícii virtúte,
una fácias in te credéntes pietáte concórdes.
Per Christum.
C
Ant. ad introitum Eph 4, 4-6
Unum corpus et unus spíritus,
sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ;
unus Dóminus, una fides, unum baptísma;
unus Deus et Pater ómnium,
qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.
Collecta
Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménter effúnde,
ut in veritátis iúgiter amóre succréscat,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquírat et ópere.
Per Dóminum.
Vel:
Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine,
revéla super nos et, in virtúte Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclésia tua signum inter natiónes
elevátum clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Qui tecum.
Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatiónem cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúnctos
eorúndem mysteriórum tandem partícipes effíciat.
Per Christum.
Præfatio propria, p. 1112.

Ant. ad communionem Io 17, 21.23
Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut et ipsi in nobis unum sint:
ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum.
Post communionem
Sacraménta Christi tui suméntes, quǽsumus, Dómine,
ut in Ecclésia tua
sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
et omnes qui christiáno gloriántur nómine
in unitáte fídei tibi servíre mereántur.
Per Christum.

18. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM
Hæc Missa adhiberi potest etiam dominicis “ per annum ”,
quando peculiares celebrationes pro opere missionum habentur,
dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ vel
Paschæ, aut sollemnitas quædam.
A
Ant. ad introitum Cf. Ps 66, 2-3
Deus misereátur nostri, et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri;
ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Collecta
Deus, qui omnes hómines vis salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
réspice messem tuam multam
et operários in eam mitte dignánter,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffúlta,
in via salútis et caritátis procédat.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effúnde Spíritum promissiónis,
qui veritátis sémina in córdibus hóminum iúgiter diffúndat
et fídei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptísmum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum íngredi mereántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptiónem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occásum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubíque maiestáti tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 28, 20

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus.
Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quǽsumus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera profíciat.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini,
in ómnibus pópulis mirabília eius:
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam sacraméntum salútis
cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sæculórum persevéret,
éxcita tuórum corda fidélium,
et præsta, ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se séntiant,
quátenus ex ómnibus pópulis

una família unúsque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera supplicántis Ecclésiæ, Domine,
in conspéctum maiestátis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totíus mundi salúte
grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2
Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.
Vel: Mc 16, 15
Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ,
dicit Dóminus.
Post communionem
Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ tuæ participátio, et præsta,
ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salútem,
omnes gentes per Ecclésiæ tuæ sacraméntum
gratánter accípiant.
Per Christum.

19. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS
Ant. ad introitum Cf. Ps 73, 20.21.22.23
Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem;
exsúrge, Dómine,
et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.
Vel: Act 12, 5
Petrus servabátur in cárcere;
orátio autem fiébat sine intermissióne
ab Ecclésia ad Deum pro eo.
Collecta
Deus, qui inscrutábili providéntia
passiónibus Fílii tui vis Ecclésiam sociári,

præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum patiéntiæ et caritátis,
ut promissiónum tuárum
fidi inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
humilitátis nostræ preces et hóstias,
et præsta, ut, qui, tibi fidéliter serviéntes,
hóminum persecutiónes patiúntur,
gáudeant se Christi Fílii tui sacrifício sociári,
et sua séntiant inter electórum
nómina scripta esse in cælis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 11-12

Beáti estis, cum maledíxerint vobis
et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus;
gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Vel: Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui in cælis est, dicit Dóminus.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem
fámulos tuos, Dómine, in veritáte confírma,
et fidélibus tuis in tribulatióne pósitis concéde,
ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulántes,
christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

20. IN CONVENTU SPIRITUALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum Mt 18, 19.20

Dicit Dóminus: Ubi sunt duo vel tres congregáti
in nómine meo, ibi sum in médio eórum.

Vel: Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;

et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vócati estis in uno córpore.

Collecta

Infúnde in nobis, quǽsumus, Dómine,
spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut quæ tibi sunt plácita toto corde noscámus,
et, quæ novérimus,
unánimi voluntátum consensióne sectémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Fílius ómnibus in nómine suo congregátis
promísit seípsum in médio eórum affutúrum,
præsta, quǽsumus,
ut illum præséntem nobíscum sentiámus,
et abundáre in córdibus nostris grátiam,
misericórdiam et pacem
in veritáte et caritáte experiámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Respíciat, quǽsumus, cleméntia tua, Dómine,
tuórum múnera famulórum,
ut, quæ sunt in óculis tuis salutária atque recta,
et veráciter intéllegant, et fiduciáliter eloquántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1170.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, miséricors Deus,
ut sancta quæ súmpsimus
et nos in tua voluntáte confírment,
et testes ubíque veritátis effíciant.
Per Christum.

II. PRO CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

21. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirábili consílio univérsa dispónis,

súscipe benígnus quas pro pátria nostra
tibi fúndimus preces,
ut sapiéntia moderatórum et honestáte cívium
concórdia et iustítia firméntur,
atque fiat cum pace prospéritas perpétua.
Per Dóminum.

22. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis secúritas et religiónis libértas,
te largiénte, consístant.
Per Dóminum.

23. PRO CŒTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro órdine univérsa dispónis
et ineffabíliter gubérnas,
réspice propítius in congregátos moderatóres natiónum,
eísque spíritum tuæ sapiéntiæ cleménter infúnde,
ut in commúnem salútem et pacem ómnia dispónant,
atque a voluntáte tua numquam discédant.
Per Dóminum.

24. PRO SUPREMO NATIONIS MODERATORE VEL REGE

Collecta

Deus, cui potestátes humánæ desérviunt,
da fámulo tuo (regi nostro) N.
prósperum suæ dignitátis efféctum,
in qua, te semper timens tibíque placére conténdens,
pópulo sibi crédito líberam órdinis tranquillitátem
iúgiter procúret et servet.
Per Dóminum.

25. INITIO ANNI CIVILIS

Hæc Missa adhiberi nequit in sollemnitate sanctæ Dei Genetricis
Mariæ, die 1 ianuarii.

Ant. ad introitum Cf. Ps 64, 12

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ,
et campi tui replebúntur ubertáte.

Vel: Mt 28, 20
Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus,
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.
Collecta
Deus, qui, sine inítio et sine fine,
totíus es princípium creatúræ,
da nobis ita hunc annum,
cuius inítia tibi dedicámus, transígere,
ut et substántiis abundémus,
et sanctitátis opéribus fulgeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícia quæ tibi offérimus
ita tuis óculis, Dómine, sint accépta,
ut omnes, qui inítia huius anni cum lætítia celebrámus,
réliquum excúrsum eius in tua mereámur transígere caritáte.
Per Christum.

Ant. ad communionem Hebr 13, 8
Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sǽcula.
Post communionem
Adésto, Dómine, pópulis, qui sacra mystéria contigérunt,
ut in toto decúrsu huius anni nullis perículis affligántur,
qui in tua semper protectióne confídunt.
Per Christum.
26. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO
A
Ant. ad introitum Gen 1, 1.27.31
In princípio creávit Deus cælum et terram.
Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam.
Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.
Vel: Cf. Ps 89, 17
Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.
Collecta
Rerum cónditor Deus,
qui hóminem iussísti labóris offícia sustinére,
da, ut opus quod incípimus huius vitæ prosit increméntis,
et regno Christi dilatándo tua benignitáte profíciat.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui humáno labóre imménsum creatiónis opus
iúgiter pérficis atque gubérnas,
exáudi preces pópuli supplicántis,
et præsta, ut omnes hómines digno potiántur labóre,
quo, suam condiciónem honestántes,
árctius coniúncti frátribus suis váleant inservíre.
Per Dóminum.

Aliæ orationes, pp. 1126-1127.

Super oblata

Deus, qui humánum genus præséntium múnerum
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,
tríbue, quǽsumus,
ut eórum et corpóribus nostris
subsídium non desit et méntibus.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis “ per annum ”, p. 541.

Ant. ad communionem Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini Iesu Christi,
grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritátis mensæ partícipes effécti,
rogámus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, per ópera quæ nobis implénda commisísti,
et vitam sustentémus terrénam,
et regnum tuum ædificémus fidéntes.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui naturálium rerum virtútes
hóminum labóri súbdere voluísti,
concéde propítius,
ut, opéribus nostris christiáno spíritu inténti,
sincéram caritátem cum frátribus exercére,
et creatióni divínæ perficiéndæ
sóciam óperam præstáre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et præsta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem,
óperi Christi redemptóris consociári mereámur.
Per Christum.
Post communionem
Gubérna, quǽsumus, Dómine, temporálibus adiuméntis
quos dignáris ætérnis recreáre mystériis.
Per Christum.
27. IN AGRIS CONSERENDIS
A
Ant. ad introitum Cf. Ps 89, 17
Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.
Collecta
Deus, quo iuvánte, sémina terræ mandámus,
tua multiplicánda virtúte,
concéde, ut, quæ nostris scimus deésse labóribus,
per te, qui das solus increméntum, suppleántur abúnde.
Per Dóminum.
Aliæ orationes, pp. 1128-1129.
Super oblata
Deus, qui verus es corporálium auctor frúctuum
et spiritálium summus agrícola,
da, quǽsumus, labórum proféctus nostrórum,
ut fructus terræ abundánter capiámus,
et, quæ ab una providéntia sumunt princípium,
ad tuam glóriam semper cooperéntur.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis “ per annum ”, p. 541.
Ant. ad communionem Ps 84, 13
Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
Post communionem
Qui tuis nos, Dómine, réficis sacraméntis,
mánuum nostrárum adésto labóribus,
ut, qui in te vívimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictióne concéssa

de segétibus multiplicátis nutriámur.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Benedictiónem tuam, Dómine Deus,
super pópulum tuum propitiátus infúnde,
quátenus, dante te benignitátem,
terra nostra próferat fructus suos,
quibus ad honórem sancti tui nóminis
grata semper mente fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
ut, qui de granis fruménti
deférimus tibi panem in tui Corpus Fílii transmutándum,
sémini terræ committéndo
per te concéssa benedictióne lætémur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
cóngruam terræ frúctuum largitátem,
quibus temporáliter enutríti,
spiritálibus quoque profíciant increméntis,
ut, quorum in hoc sacraménto pignus accepérunt,
bona consequántur ætérna.
Per Christum.

28. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum Ps 66, 7

Terra dedit fructum suum:
benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone, qui terram hómini prόvidus tradidísti,
concéde, ut frúctibus ex ea colléctis
vitam sustentáre possímus,
iisdémque ita semper utámur,
ut laudi tuæ et ómnium utilitáti, te opitulánte, profíciant.
Per Dóminum.

Vel:

Grátias tibi reférimus, Dómine,
pro frúctibus, quos in salútem hóminum terra prodúxit,
quátenus, sicut illos
summæ tuæ temperaméntum providéntiæ comparávit,
ita de terra cordis nostri
germen iustítiæ et fructus caritátis fácias exoríri.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctífica, Dómine, múnera, quæ tibi de terra fructificánte
cum gratiárum actióne deférimus,
et, qui nobis terrenárum frugum tríbuis ubertátem,
fac mentes nostras cæléſti fertilitáte fecúndas.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis “ per annum ”, p. 541.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Post communionem

Da, quǽsumus, Dómine, ut de percéptis terræ frúctibus
hoc salutári mystério tibi grátias exhibéntes,
eódem operánte in nobis, bona potióra cónsequi mereámur.
Per Christum.

29. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Ant. ad introitum 1 Io 3, 17

Qui habúerit substántiam huius mundi,
et víderit fratrem suum necessitátem habére
et cláuserit víscera sua ab eo,
quómodo cáritas Dei manet in eo?

Collecta

Deus, qui unam dedísti cunctis géntibus oríginem,
et unam ex eis in te voluísti famíliam congregáre,
tuæ caritátis ardóre ómnium corda perfúnde
et fratrum suórum desidério iustæ progressiónis accénde,
ut, per bona quæ cunctis affluénter largíris,
humána singulórum perficiátur persóna,
et ǽquitas atque iustítia, quavis divisióne subláta,
in hóminum societáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces ad te clamántium, Dómine, propitiátus exáudi,
et, Ecclésiæ tuæ oblatióne suscépta, præsta,
ut omnes hómines spíritu filiórum Dei repleántur,
quátenus, inæqualitátibus in caritáte superátis,
una fiat in tua pace populórum família.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 13-15
De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.
Vel: Lc 11, 9
Pétite, et dábitur vobis;
quǽrite, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.
Post communionem
Uno pane refécti, quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
quǽsumus, Dómine,
ut, ex unitátis participatióne sacraménti,
válidum et purum hauriámus amórem
ad progrediéntes pópulos iuvándos,
et ad opus iustítiæ, inspiránte caritáte, perficiéndum.
Per Christum.

30. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA
Hæc Missa adhiberi nequit in sollemnitate sanctæ Dei Genetricis Mariæ, die 1 ianuarii.
A
Ant. ad introitum Cf. Sir 36, 18-19
Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
et exáudi oratiónes servórum tuórum,
et dírige nos in viam iustítiæ.
Collecta
Deus, qui pacíficos revelásti fílios tuos esse vocándos,
præsta, quǽsumus,
ut illam instaurémus sine intermissióne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui patérnam curam ómnium geris,

concéde propítius,
ut hómines, quibus unam oríginem dedísti,
et unam in pace famíliam constítuant,
et fratérno semper ánimo uniántur.
Per Dóminum.
Aliæ orationes, pp. 1132-1133.

Super oblata

Fílii tui, pacífici Regis, sacrifícium salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quǽsumus, Dómine,
ad concórdiam profíciat inter omnes fílios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 9

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Vel: Io 14, 27
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine, spíritum caritátis,
ut, Córpore et Sánguine Unigéniti tui vegetáti,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit, efficáciter nutriámus.
Per Christum.

B

Aliæ orationes pro pace

Collecta

Deus, cónditor mundi,
sub cuius arbítrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
adésto propítius invocatiónibus nostris
et tranquillitátem pacis præséntibus concéde tempóribus,
ut in láudibus misericórdiæ tuæ
incessábili exsultatióne lætémur.
Per Dóminum.

Vel:
Deus pacis, immo pax ipsa,
quem discórdans ánimus non capit,
quem mens cruénta non récipit,
præsta, ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
qui discórdes sunt, mali oblivióne sanéntur.
Per Dóminum.
Adhiberi potest etiam Missa pro concordia fovenda, pp. 1107-1108.

31. TEMPORE BELLI VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum Ier 29, 11-12.14

Dicit Dóminus:
Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Vel: Cf. Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus miséricors et fortis,
qui bella cónteris deprimísque supérbos,
immanitátes a nobis et lácrimas dignáre festinánter arcére,
ut omnes in veritáte tui nominári fílii mereámur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos,
ut, qui in defensióne tua confídimus,
nullíus hostilitátis arma timeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
ódia nostra suo Sánguine peremísse,
et, mala nostra propitiátus aspíciens,
da, ut homínibus quos díligis
pacem hæc hóstia cum tranquillitáte restítuat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis,
pacem meam do vobis, dicit Dóminus;
non quómodo mundus dat, ego do vobis.
Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hóminis confírmat, suáviter satiátis,
da nobis, Dómine, et belli furóres superáre felíciter,

et tuam amóris ac iustítiæ legem fírmiter custodíre.
Per Christum.

32. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum Ps 90, 11
Angelis suis Deus mandávit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
Vel: Ier 29, 11-12.14
Dicit Dóminus:
Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta
Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénum et ádvenam a te benígnitas tribuátur.
Per Dóminum.
Super oblata
Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ánimam suam,
ut in unum tuos dispérsos fílios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communiónem obtíneat animórum,
et caritátem fraternitátis adáugeat.
Per Christum.
Ant. ad communionem Ps 90, 2
Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.
Post communionem
Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitátem in ádvenas ac derelíctos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium congregári dénique mereámur.
Per Christum.

33. TEMPORE FAMIS VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A
Ant. ad introitum Ps 73, 20.19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Collecta
Deus, qui bonus et omnípotens ómnibus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectiónem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúlsa, líbero ac secúro corde
tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.
Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ, p. 1137.
Super oblata
Réspice, Dómine, oblatiónem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,
ut, quæ divínæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritáte signíficat,
ad æquam nos partitiónem
mutuúmque impéllat fraternitátis offícium.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 11, 28
Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
Post communionem
Deus, Pater omnípotens, súpplices te rogámus,
ut panis vivus, qui de cælo descéndit,
ad fratres ínopes nos róboret sublevándos.
Per Christum.

B
Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ
Collecta
Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut lǽtius corda nostra et expedítius tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.
Super oblata
Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benignitáte supplíciter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitiónis primítiæ salutáris.

Per Christum.
Post communionem
Qui cibum cæléstem, Dómine,
a tua largitáte suscépimus,
quæsumus, ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut efficáciter nostris fratrúmque necessitátibus
subveníre possímus.
Per Christum.
34. TEMPORE TERRÆMOTUS
Collecta
Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam,
parce metuéntibus, propitiáre supplícibus,
ut, treméntis terræ perículis pénitus amótis,
cleméntiam tuam iúgiter sentiámus,
et, tua protectióne secúri, tibi serviámus gratánter.
Per Dóminum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM
Collecta
Deus, in quo vívimus, movémur et sumus,
plúviam nobis tríbue congruéntem,
ut, præséntibus subsídiis sufficiénter adiúti,
sempitérna fiduciálius appetámus.
Per Dóminum.
36. AD POSTULANDAM AERIS SERENITATEM
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos et castigándo sanas et ignoscéndo consérvas,
præsta supplícibus tuis,
ut optáta áeris serenitáte lætémur,
et pietátis tuæ donis ad glóriam nóminis tui
salutémque nostram semper utámur.
Per Dóminum.
37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES
Collecta
Deus, cuius nutu univérsa obœ´ diunt eleménta,
te súpplices exorámus,
ut, sedátis terréntibus procéllis,
in matériam tránseat laudis comminátio potestátis.
Per Dóminum.

III. AD DIVERSA

38. PRO REMISSIONE PECCATORUM

A

Ant. ad introitum Cf. Sap 11, 24-25.27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam,
et párcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplicum preces, quǽsumus, Dómine, propitiátus exáudi,
et confiténtium tibi parce peccátis,
ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offensiónibus promerémur,
tua indulgéntia repellátur.
Per Dóminum.

Aliæ orationes, p. 1140.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis et laudis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio IV de dominicis “ per annum ”, p. 540.

Ant. ad communionem Lc 15, 10

Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deínceps vitáre tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Omnípotens et mitíssime Deus,
qui sitiénti pópulo tuo fontem vivéntis aquæ
de petra produxísti:
educ de cordis nostri durítia lácrimas compunctiónis;
ut peccáta nostra plángere valeámus,
remissionémque eórum, te miseránte, mereámur accípere.
Per Dóminum.
Super oblata
Hanc oblatiónem, quǽsumus, Dómine
quam maiestáti tuæ pro peccátis nostris offérimus,
propítius réspice et præsta,
ut sacrifícium ex quo homínibus prófluit fons véniæ
Sancti Spíritus grátiam lácrimas effundéndi
pro nostris offensiónibus largiátur.
Per Christum.
Post communionem
Tui, Dómine, sacraménti veneránda percéptio
fáciat nos gemítibus lacrimárum
máculas nostrórum dilúere peccatórum
atque optátæ nobis, te largiénte, indulgéntiæ
præstet efféctum.
Per Christum.

39. AD POSTULANDAM CONTINENTIAM
Collecta
Cælésti, Dómine, Sancti Spíritus igne
corda nostra cleménter exúre
ut tibi casto córpore serviámus,
et mundo corde placeámus.
Per Dóminum.
Super oblata
Accépta tibi sint, Dómine, nostra dona
ut, indulgéntia tua adiuvánte,
sacrificáre tibi hóstiam laudis
plena libertáte ac pura mente possímus
quos dignátus es salváre per grátiam.
Per Christum.
Post communionem
Percépta nobis sacraménta, quæ súmpsimus,
reflóreat cor et caro nostra

vigóre pudicítiæ et castimóniæ novitáte,
ut, quod ore contíngimus,
pura mente capiámus.
Per Christum.

40. AD POSTULANDAM CARITATEM

Ant. ad introitum Ez 36, 26-28

Dicit Dóminus:
Auferam cor lapídeum de carne vestra,
et dabo vobis cor cárneum,
et spíritum meum ponam in médio vestri:
et éritis mihi in pópulum,
et ego ero vobis in Deum.

Collecta

Corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ Spíritu caritátis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitáre
et te in frátribus sincére dilígere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior autem horum est cáritas.

Post communionem

Quos uno pane cæléstí satiásti, quǽsumus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter refícias perféctæ dulcédine caritátis.
Per Christum.

41. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Ant. ad introitum Cf. Ps 121, 6.8

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te
Propter fratres meos et próximos meos loquébar pacem de te.

Collecta

Deus, qui caritátis dona, per grátiam Sancti Spíritus,
tuórum fidélium córdibus infudísti,

da fámulis tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
salútem mentis et córporis, ut te tota virtúte díligant,
et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectióne perfíciant.
Per Dóminum.

Super oblata
Miserére, Dómine, fámulis tuis,
pro quibus hoc laudis sacrifícium tuæ offérimus maiestáti,
ut, per hæc sancta,
supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant,
et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquírant.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 12, 50
Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei,
qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.
Post communionem
Te quǽsumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
indulgéntiam tríbuas peccatórum,
consolatiónem vitæ gubernationémque perpétuam,
quátenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
ante fáciem tuam congaudéntes perveníre mereámur.
Per Christum.
42. PRO AFFLIGENTIBUS NOS
Ant. ad introitum Lc 6, 27-28
Dilígite inimícos vestros, dicit Dóminus;
benefácite his qui odérunt vos;
benedícite maledicéntibus vobis,
et oráte pro calumniántibus vos.
Collecta
Deus, qui caritátis tuæ præcépto voluísti,
ut nos affligéntibus amórem impendámus sincérum,
da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
ut bona pro malis réddere
et álii aliórum ónera portáre studeámus.
Per Dóminum.

Super oblata
Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,

tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
hoc sacrifícium offérimus,
et Fílii tui mortem commemorámus,
per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,
et eos qui nobis adversántur
tibi gratos effícere, nobísque placátos.
Per Christum.

43. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Ant. ad introitum Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salútis meæ,
in die clamávi et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea,
inclína aurem tuam ad precem meam.

Collecta

Deus, cuius Fílius, ad rediméndum genus humánum
a captivitáte peccáti, formam servi accípere dignátus est,
da fámulis tuis in vínculis constitútis,
ut illa libertáte potiántur,
qua omnes hómines, fílios tuos, voluísti donári.
Per Dóminum.

Super oblata

Per humánæ redemptiónis salutáre sacraméntum,
quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
ut fámuli tui a captivitáte solvántur,
et ánimæ perpétua gáudeant libertáte.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 68, 31.34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

Post communionem

Nostræ libertátis prétium recoléntes,
tuam, Dómine, pro frátribus nostris implorámus cleméntiam,
ut a vínculis solvántur,
et servi fiant iustítiæ tuæ.
Per Christum.

44. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cui soli patent córdium secréta,
qui iustum agnóscis et ímpium iustificáre vales,
exáudi preces nostras pro fámulis tuis in cárcere deténtis,
et præsta, ut per patiéntiam et spem
in afflictióne subleventur,
et cítius váleant sine offensióne ad própria revérti.
Per Dóminum.

Pro detentis in carcere propter Evangelium, adhiberi possunt orationes Pro christianis persecutione vexatis, pp. 1119-1120.

45. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum Ps 6, 3-4

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,
et ánima mea turbáta est valde.

Vel: Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
voluísti ab Unigénito Fílio tuo portári,
ut infirmitátis et patiéntiæ virtútem osténderes humánæ,
preces nostras pro frátribus in ægritúdine pósitis
benígnus exáudi, et præsta,
ut, qui dolóribus, ærúmnis aliísve morbis premúntur,
et inter eos qui beáti prædicántur se séntiant eléctos,
et Christo pro mundi salúte patiénti se sciant unítos.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium,
exáudi nos pro fámulis tuis infírmis,

pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxílium,
ut, réddita sibi sanitáte,
gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
súscipe preces et hóstias,
quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
misericórdiam implorámus,
ut, de quorum perículo metúimus,
de eórum salúte lætémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Col 1, 24
Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia.
Post communionem
Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium,
auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur.
Per Christum.
46. PRO MORIENTIBUS
Ant. ad introitum Rom 14, 7-8
Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.
Vel: Cf. Is 53, 4
Vere languóres Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.
Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
qui humáno géneri, per ipsum mortis institútum,
ætérnæ vitæ áditum misericórditer reserásti,
réspice propítius fámulum tuum extrémo agóne laborántem,
ut, consociátus Fílii tui passióni et eius sánguine signátus,
tibi váleat immaculátus præsentári.
Per Dóminum.
Vel, pro hodie morituris:

Omnípotens et miséricors Deus,
qui amórem tuum creatúris ómnibus ubíque maniféstas,
audi benígne preces quas pro hódie moritúris effúndimus,
ut, pretióso sánguine Fílii tui redémpti,
absque peccáti mácula de hoc mundo váleat exíre
atque in sinu misericórdiæ tuæ perénniter requiéscere.
Per Dóminum.

Super oblata
Súscipe, Deus, hóstiam, quam tibi pro fámulo tuo
in extrémo vitæ constitúto fidénter offérimus,
et da per eam univérsa illíus delícta purgári,
ut, qui tuæ dispositiónis ærúmnis in hac vita prémitur,
in futúra réquiem consequátur ætérnam.
Per Christum.
Ant. ad communionem Col 1, 24
Adímpleo quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia.
Vel: Io 6, 54
Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus,
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.
Post communionem
Per huius, Dómine, sacraménti virtútem,
fámulum tuum dignáre cleménter tua grátia sustinére,
ut in hora mortis contra se inimícum
prævalére non vídeat,
sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.
Per Christum.
47. AD POSTULANDAM GRATIAM BENE MORIENDI
Ant. ad introitum Ps 22, 4
Si ambulávero in médio umbræ mortis,
non timébo mala,
quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.
Virga tua et báculus tuus ipsa me consoláta sunt.

Collecta
Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplícibus tuis ita vigiláre omni témpore orántes,

ut absque peccáti mácula de hoc mundo exíre,
et in sinu misericórdiæ tuæ
cum exsultatióne requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti,
Dómine, morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuæ obœdiéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc sǽculo exíre,
et ipsíus resurrectiónis partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Præfatio communis V, p. 561, vel VI, p. 562.

Ant. ad communionem Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus.
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel: Lc 21, 36

Vigiláte omni témpore, orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitátis pígnora, Dómine,
per hæc mystéria consecúti,
pro nostræ mortis éxitu
pietátis tuæ auxílium súpplices implorámus,
ut, inimíci superátis insídiis,
in sinu glóriæ tuæ reficiámur ætérnæ.
Per Christum.

48. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus:
de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, refúgium nostrum in labóribus,
virtus in languóribus, solámen in flétibus,
parce pópulo tuo,

ut, dignis flagellatiónibus castigátus,
in tua miseratióne dénique respíret.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.
Ant. ad communionem Mt 11, 28
Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
Post communionem
Sentiámus, Dómine, quǽsumus,
tui perceptióne sacraménti,
subsídium mentis et córporis,
ut, in utróque salváti,
de cæléstis remédii plenitúdine gloriémur.
Per Christum.

B
Ant. ad introitum Cf. Ps 43, 26
Exsúrge, Dómine, ádiuva nos
et rédime nos propter misericórdiam tuam.
Collecta
Omnípotens et miséricors Deus,
afflictiónem nostram propitiátus inténde,
et ita filiórum tuórum onus álleva fidémque confírma,
ut in patérna semper providéntia tua
sine dubitatióne confídant.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, múnera,
quæ tibi fidénter offérimus,
et, quam mæróris amaritúdinem sustinémus,
fac, ut in suavitátis sacrifícium convertátur.
Per Christum.
Ant. ad communionem Io 16, 23-24
Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis.
Pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum,

dicit Dóminus.

Post communionem

Te súpplices, Dómine, exorámus,
ut, dápibus recreáti munitíque divínis,
et futúros labóres fórtiter ággredi valeámus,
et fratres in pressúra pósitos impénsius confirmémus.
Per Christum.

C

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos,
pro humána scis fragilitáte non posse subsístere,
da nobis salútem mentis et córporis,
ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur,
te adiuvánte vincámus.
Per Dóminum.

Vel:

Da, quǽsumus, Dómine,
pópulo tuo
diabólica vitáre contágia,
et te solum Deum pura mente sectári.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
preces et oblatiónes nostras,
ut, qui peccatórum nostrórum flagéllis percútimur,
miseratiónis tuæ grátia liberémur.
Per Christum.

Post communionem

Tribulatiónem nostram, quǽsumus, Dómine,
propítius réspice,
et iram tuæ indignatiónis,
quam pro peccátis nostris iuste merémur,
per passiónem Fílii tui, propitiátus avérte.
Per Christum.

49. PRO GRATIIS DEO REDDENDIS

A

Ant. ad introitum Eph 5, 19-20
Cantáte et psállite in córdibus vestris Dómino,
grátias agéntes semper pro ómnibus
in nómine Dómini nostri Iesu Christi Deo et Patri.
Collecta
Deus, qui fámulos tuos in tribulatióne pósitos
semper miserátus exáudis,
pro benignitáte tua grátias agéntes,
te súpplices deprecámur,
ut, líberi a malis ómnibus,
in gáudio tibi iúgiter serviámus.
Per Dóminum.
Aliæ orationes, p. 1154.
Super oblata
Dómine, qui Fílium tuum dedísti nobis,
ut nos a morte omníque malo benígnus eríperet,
quǽsumus, ut hoc sacrifícium cleménter accípias,
quod ab ærúmnis líberi tibi in gratiárum offérimus actiónem.
Per Christum.
Præfatio communis IV, p. 560.
Ant. ad communionem Ps 137, 1
Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
Vel: Ps 115, 12-13
Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo.

Post communionem
Omnípotens Deus, qui per hunc panem vitæ
fámulos tuos et peccáti vínculo liberáre
et vires eórum dignáris tua pietáte refícere,
da nobis in spem glóriæ sine intermissióne profícere.
Per Christum.
B
Aliæ orationes
Collecta
Deus, Pater donórum ómnium,
a quo descéndere confitémur quidquid habémus aut sumus,

benefícia doce nos imménsæ tuæ pietátis agnóscere,
ac te sincéro corde totáque nostra virtúte dilígere.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro collátis donis
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut, quod imméritis contulísti,
ad nóminis tui glóriam referámus.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritálem reddidísti
Fílii tui sacraméntum salutáre,
quod tibi in actiónem obtúlimus gratiárum,
da nobis ita virtútis et gáudii munéribus confirmári,
ut tibi servíre devótius
et nova benefícia cónsequi mereámur.
Per Christum.

MISSÆ VOTIVÆ

Occurrente aliqua graviore utilitate pastorali, Missa votiva ipsi utilitati conveniens adhiberi potest, de mandato vel licentia Ordinarii loci, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, diebus infra octavam Paschæ, Commemoratione omnium fidelium defunctorum et feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ.

Missæ votivæ per se prohibentur in diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris, feria temporis Nativitatis a die 2 ianuarii, et temporis paschalis post octavam Paschatis. Si tamen utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi potest Missa votiva huic utilitati respondens, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis.

In feriis per annum, etiamsi occurrit memoria ad libitum, Missa votiva eligi potest a sacerdote celebrante pro pietate fidelium.

1. DE SANCTISSIMA TRINITATE

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater, Unigenitúsque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declárasti,
da nobis, in confessióne veræ fídei,
ætérnæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctífica, quǽsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Sanctissimæ Trinitatis.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui cum Unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in uníus singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.
Quod enim de tua glória, reveláante te, crédimus,
hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu Sancto,
sine discretióne sentímus.
Ut, in confessióne veræ sempiternǽque Deitátis,
et in persónis propríetas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æquálitas.
Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,
misit Deus Spíritum Fílii sui
in corda vestra clamántem: Abba, Pater.

Post communionem

Profíciat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti suscéptio,
et sempitérnæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque indivíduæ Unitátis conféssio.
Per Christum.

2. DE DEI MISERICORDIA

In hac Missa adhibetur color albus. Hæc Missa dici nequit in Dominica II Paschæ.

Ant. ad introitum Cf. Ier 31, 3; 1 Io 2, 2

In caritáte perpétua diléxit nos Deus:
Fílium suum Unigénitum misit propitiatiónem
pro peccátis nostris,
non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi.

Vel: Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Collecta

Deus, cuius misericórdiæ non est númerus
et bonitátis infinítus est thesáurus
auge propítius fidem plebis tibi sacrátæ,
ut digna omnes intellegéntia comprehéndant
qua dilectióne sunt creáti,
quo sánguine redémpti, quo Spíritu regeneráti.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes nostras, Dómine, cleménter assúme,
eásque in redemptiónis sacraméntum convérte,
mortis et resurrectiónis Fílii tui memoriále,
ut huius sacrifícii virtúte,
Christo iúgiter confidéntes,
ad vitam perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 102, 17

Misericórdia Dómini ab ætérno

et usque in ætérnum super timéntes eum.
Vel: Io 19, 34
Unus mílitum láncea latus eius apéruit
et contínuo exívit sanguis et aqua.
Post communionem
Concéde nobis, miséricors Deus,
ut Córpore et Sánguine Fílii tui enutríti
fiduciáliter e misericórdiæ fóntibus hauriámus
et in fratres magis magísque misericórdes
nosmetípsos præbeámus.
Per Christum.

3. DE DOMINO NOSTRO IESU CHRISTO
SUMMO ET ÆTERNO SACERDOTE
Hæc Missa dicitur cum colore albo.
Ant. ad introitum Ps 109, 4
Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech.
Collecta
Deus, qui ad glóriam tuam et géneris humáni salútem
Christum voluísti
summum ætemúmque constitúere sacerdótem,
præsta, ut pópulus, quem sánguine suo tibi acquisívit,
ex eius memoriális participatióne,
virtútem crucis ipsíus cápiat et resurrectiónis.
Qui tecum.
Super oblata
Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.
Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 545-546.
Ant. ad communionem 1 Cor 11, 24-25
Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sánguine, dicit Dóminus.
Hoc fácite quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.
Post communionem

Quǽsumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrifícii,
quod in sui commemoratiónem Fílius tuus præcépit offérri,
nosmetípsos cum illo oblatiónem fácias tibi sempitérnam.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

4. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quǽsumus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptiónis prǽmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quǽsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totíus mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriosæ.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:
Qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti,
ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,

adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Dici potest etiam Præfatio I de Passione Domini, p. 528.
Ant. ad communionem Io 12, 32
Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.
Post communionem
Refectióne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivíficæ redemísti,
ad resurrectiónis glóriam perdúcas.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
5. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA
In hac Missa adhibetur color albus.
Ant. ad introitum Ps 77, 23-25
Iánuas cæli apéruit Dóminus,
et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis:
panem angelórum manducávit homo.
Collecta
Deus, qui humánæ redemptiónis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectiónem
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvatiónis tuæ contínuum experiámur augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata
Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.
Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 545-546.
Ant. ad communionem Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo,
caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ cæléstis participátio,
ut, per Corpus et Sánguinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

Tamquam Missa votiva de Ss.ma Eucharistia adhiberi etiam potest Missa votiva de Domino nostro Iesu Christo summo et æterno Sacerdote, p. 1160; vel Missa de sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, pp. 489-491.

6. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis lingua confiteátur
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctíssimum Iesu nomen venerántibus,
nobis, Dómine, concéde propítius,
ut, eius in hac vita dulcédine perfruéntes,
sempitérno gáudio in pátria repleámur.
Per Dóminum.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
múnera nostra dignáre suscípere,
in quo quidquid petiérimus
nos certe consecutúros esse confídimus,
ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ant. ad communionem Act 4, 12

Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus,
in quo opórteat nos salvos fíeri.

Post communionem

Tua nobis, quǽsumus, Dómine, miseratióne concéde,
ut in his sacris mystériis
Dóminum Iesum dignis obséquiis venerémur,
in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
omnésque hómines inveníre salútem.
Per Christum.

7. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Cf. Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretióso Unigéniti tui Sánguine
univérsos hómines redemísti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut, nostræ salútis mystérium iúgiter recoléntes,
eiúsdem fructum cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
oblatiónis nostræ múnera proferéntes,
ad novi testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiúsque aspersiónem Sánguinis salutíferam innovémus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 528.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis, cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo refécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quǽsumus,
semper Sánguine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat in vitam saliéntis ætérnam.

Per Christum.

Vel:
Reféсti cibo potúque cæléſti, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstium deféndas formídine,
quos pretióso Fílii tui Sánguine redemísti.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
8. DE SACRATISSIMO CORDE IESU
In hac Missa adhibetur color albus.
Ant. ad introitum Ps 32, 11.19
Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.
Collecta
Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílii tui virtútibus índui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imágini confórmes efféсti,
ætérnæ redemptiónis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.
Super oblata
Deus, Pater misericordiárum,
qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábili bonitáte donásti,
præsta, quǽsumus, ut, cum ipso in unum consummáti,
dignum tibi offerámus obséquium.
Per Christum.
Præfatio: De immensa caritate Christi.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,

ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salútis in gáudio.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fíeri mereámur in cælis.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Tamquam Missa votiva adhiberi potest etiam Missa de solemnitate Sacratissimi Cordis Iesu, pp. 492-495.

9. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum Rom 5, 5

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti,
da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatióne gaudére.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, obláta sanctífica,
et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio I de Spiritu Sancto: De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad déxteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum in fílios adoptiónis effúdit.
Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Cf. Ps 67, 29-30
Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.
Post communionem
Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio,
et sui roris íntima aspersióne fecúndet.
Per Christum.
B
Ant. ad introitum Cf. Io 14, 26; 15, 26
Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.
Collecta
Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.
Vel:
Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purífica per infusiónem Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,

ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata
Inténde, quǽsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi concíliet,
et comméndet humílitas.
Per Christum.
Præfatio II de Spiritu Sancto: De actione Spiritus in Ecclesia.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirísque modis Ecclésiæ tuæ gubernácula moderáris.
Virtúte enim Spíritus Sancti ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre defíciat,
nec inter gáudia grátias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Io 15, 26; 16, 14
Spíritus qui a Patre procédit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem
Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporáli devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.

Per Christum.

C

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me,
evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus tui dona defúnde,
ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiónis exórdiis
tua est operáta dignátio,
nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur,
cuius protectióne servámur,
prætende nobis misericórdiam tuam,
et exorábilis tuis esto supplícibus,
ut in te credéntium fides
tuis semper benefíciis adiuvétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine, tuis obláta conspéctibus,
ignis Spíritus sanctíficet,
qui discipulórum Fílii tui corda succéndit.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio I de Spiritu Sancto, pp. 1168-1169, vel II, p. 1170.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 30

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

10. DE BEATA MARIA VIRGINE

In his Missis adhibetur color albus.

A

Sumitur quælibet Missa de Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 897),

iuxta diversa anni tempora.

B

De beata Maria Ecclesiæ Matre

Ant. ad introitum Cf. Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter
in oratióne cum María, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiárum Pater,
cuius Unigénitus, cruci affíxus,
beátam Maríam Vírginem, Genetrícem suam,
Matrem quoque nostram constítuit,
concéde, quǽsumus, ut, eius cooperánte caritáte,
Ecclésia tua, in dies fecúndior, prolis sanctitáte exsúltet
et in grémium suum cunctas áttrahat famílias populórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblatiónes nostras
et in mystérium salútis convérte,
cuius virtúte
et caritáte Vírginis Maríæ, Ecclésiæ Matris, inflammémur
et óperi redemptiónis cum ea árctius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et Matre Ecclesiæ.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beátæ Maríæ Vírginis
débitis magnificáre præcóniis.
Quæ Verbum tuum immaculáto corde suscípiens
virgíneo méruit sinu concípere
atque, páriens Conditórem, Ecclésiæ fovit exórdia.
Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritátis accípiens,
univérsos hómines in fílios assúmpsit,

Christi morte ad supérnam vitam generátos.
Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatiónem suam discipulórum précibus iungens,
exémplar éxstitit orántis Ecclésiæ.
Ad glóriam autem evécta cælórum,
Ecclésiam peregrinántem matérno proséquitur amóre
eiúsque gressus ad pátriam tuétur benígna,
donec dies Dómini gloriósus advéniat.
Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Cf. Io 2, 1.11
Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ,
et erat mater Iesu ibi;
tunc fecit inítium signórum Iesus
et manifestávit glóriam suam,
et credidérunt in eum discípuli eius.
Vel: Cf. Io 19, 26-27
Ex cruce pendens
dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
Ecce mater tua.
Post communionem
Sumpto, Dómine, pígnore redemptiónis et vitæ,
súpplices adprecámur,
ut Ecclésia tua, matérna Vírginis ope,
et Evangélii præcónio univérsas gentes erúdiat
et Spíritus effusióne orbem terrárum adímpleat.
Per Christum.
C
De sanctissimo nomine Mariæ
Ant. ad introitum Cf. Iudt 13, 23-25
Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum.
Collecta
Deus, qui beátam Vírginem Maríam,
grátia tua plenam, inter mulíeres elegísti,
ut Fílii tui, Redemptóris nostri, fíeret Mater;

concéde nobis, qui sanctum nomen eius venerámur,
præséntis témporis perícula declináre,
et vitam cum ipsa cónsequi ætérnam.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, cuius Fílius in ara crucis exspírans
beatíssimam Vírginem Maríam
Matrem vóluit esse nostram, quam suam elégerat,
concéde propítius,
ut, qui sub eius præsídium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur.
Per Dóminum.

Super oblata
Munéribus, Dómine, oblátis inténde,
ut corda nostra, Sancti Spíritus illustratióne perfúsa,
beáta María semper Vírgine intercedénte,
Christo Fílio tuo iúgiter stúdeant adhærére.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 26-27
Missus est ángelus Gábriel a Deo ad vírginem,
et nomen vírginis María.

Post communionem
Tríbue nobis, quǽsumus, Dómine,
quos ad verbi et sacraménti mensam roborásti,
ut, beátæ Maríæ ductu et patrocínio,
et illa respuámus, quæ christiáno inimíca sunt nómini
et ea, quæ sunt apta, sectémur.
Per Christum.

D
De sancta Maria, Regina Apostolorum

Ant. ad introitum Cf. Act 1, 14
Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne
cum María matre Iesu.

Collecta
Deus, qui Apóstolis tuis,
cum María Matre Iesu orántibus,
Sanctum dedísti Spíritum,
da nobis, ut, ipsa intercedénte,

maiestáti tuæ fidéliter servíre et nóminis tui glóriam
verbo et exémplo diffúndere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Tua, Dómine, propitiatióne,
et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne
hæc nostra obtíneat oblátio,
ut Ecclésia tua fidélium número créscat,
et iúgiter fúlgeat ubertáte virtútum.
Per Christum.

Præfatio I de beata Maria Virgine, p. 547, vel II, p. 548.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27-28

Beátus venter qui portávit Christum Dóminum;
quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei,
et custódiunt illud.

Post communionem

Súmptis, Domine, salútis nostræ subsídiis
in memória beátæ Maríæ Vírginis, Apostolórum regínæ,
te súpplices, deprecámur,
ut in tua voluntáte et in hóminum servítio persevérans,
pópulus tuus semper profíciat ad salútem.
Per Christum.

11. DE SANCTIS ANGELIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Cf. Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius;
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,
angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,

et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.
Præfatio de Angelis: De gloria Dei per Angelos.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et in Archángelis Angelísque tuis tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo decóre digníssima,
tu quam sis imménsus et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem multitúdo Angelórum tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Ps 137, 1
In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
Post communionem
Pane cæléstí refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.
Tamquam Missa votiva adhiberi potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris (pp. 841-842).
12. DE S. IOANNE BAPTISTA
In hac Missa adhibetur color albus.
Ant. ad introitum Lc 1, 15.14
Hic erit magnus coram Dómino,
et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ,

et multi in nativitáte eius gaudébunt.
Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut família tua per viam salútis incédat,
et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo,
ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
Qui tecum.
Super oblata
Múnera pópuli tui, Dómine, propítius inténde,
in beáti Ioánnis Baptístæ commemoratióne deláta,
et præsta, ut, quæ mystério gérimus,
débitæ servitútis actióne sectémur.
Per Christum.

Præfatio: De missione Præcursoris.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In cuius Præcursóre beáto Ioánne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulíerum honóre præcípuo consecrásti.
Qui cum nascéndo multa gáudia præstitísset,
et nondum éditus exsultásset ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.
Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ipsum baptísmatis lavit auctórem,
et méruit fuso sánguine suprémum illi testimónium exhibére.
Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Lc 1, 68
Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.
Post communionem
Sacris dápibus satiátos,
beáti Ioánnis Baptístæ nos, Dómine,
præclára comitétur orátio,
et, quem Agnum nostra ablatúrum crímina nuntiávit,
ipsum Fílium tuum poscat nobis fore placátum.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

13. DE S. IOSEPH
In hac Missa adhibetur color albus.
Ant. ad introitum Lc 12, 42
Ecce fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam.
Collecta
Deus, qui ineffábili providéntia
beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis Fílii tui sponsum
elígere dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, quem protectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereámur in cælis.
Per Dóminum.
Super oblata
Laudis hóstiam immolatúri, Pater sancte,
supplíciter postulámus,
ut in ministério nostro beáti Ioseph précibus foveámur,
cui dedísti Unigénitum tuum
vice in terris custodíre patérna.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio: De missione sancti Ioseph.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in veneratióne beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.

Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cumquibus et nostras voces, ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...
Ant. ad communionem Mt 25, 21
Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.
Post communionem
His recreáti, Dómine, vivíficis sacraméntis,
in iustítia tibi semper et sanctitáte vivámus,
beáti Ioseph exémplo et intercessióne,
qui magnis tuis perficiéndis mystériis
vir iustus et obœ´ diens ministrávit.
Per Christum.
Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate, ut die
19 martii (p. 734); vel de S. Ioseph opifice, ut die 1 maii (p. 750).

14. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.
Ant. ad introitum Io 15, 16
Non vos me elegístis, sed ego elégi vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta
Beatórum Apostolórum honóre contínuo
Ecclésia tua, Dómine, semper exsúltet,
ut his præsúlibus gubernétur,

quorum doctrína gaudet et méritis.
Per Dóminum.
Super oblata
Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudísti abúnde,
Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrifícium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.
Præfatio de Apostolis, pp. 549-550.
Ant. ad communionem Mt 19, 28
Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes,
iudicántes duódecim tribus Isræl, dicit Dóminus.
Post communionem
Fac nos, Deus, cum exsultatióne et simplicitáte cordis
perseveráre in doctrína Apostolórum,
in fractióne panis communicántes et oratiónibus.
Per Christum.

15. DE SS. PETRO ET PAULO, APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.
Ant. ad introitum
Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Collecta
Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiónibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérni múneris rudiménta donásti,
per eos subsídia perpétuæ salútis impéndas.
Per Dóminum.
Super oblata
Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
commemoratióne gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvándi.
Per Christum.
Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.
Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætíficant:
hic princeps fídei confiténdæ,
ille intellegéndæ clarus assértor;
hic relíquiis Israel instítuens Ecclésiam primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic divérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.
Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem Cf. Io 21, 15.17
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.
Post communionem
Cæléstibus sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
fidéles tuos corróbora,
quos Apostolórum doctrína illuminásti.
Per Christum.
16. DE S. PETRO, APOSTOLO
In hac Missa adhibetur color ruber.
Ant. ad introitum Lc 22, 32
Dicit Dóminus Simóni Petro:
Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua,
et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos.
Collecta
Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
collátis clávibus regni cæléstis,
ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti,
concéde, ut, intercessiónis eius auxílio,

a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
quem ad confiténdum te Deum vivum tuúmque Fílium
secréta revelatióne docuísti, et gloriósa fecísti passióne
Magístro suo testimónium perhibére.
Per Christum.
Præfatio I de Apostolis, p. 549.

Ant. ad communionem Mt 16, 16.18
Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
Post communionem
Ad convívium, Dómine, salútis admíssi,
beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
gratánter expóscimus, ut Fílio tuo,
qui solus verba vitæ habet, iúgiter hæreámus,
quátenus oves gregis tui fidéles
ad páscua felíciter deducámur ætérna.
Per Christum.
17. DE S. PAULO, APOSTOLO
In hac Missa adhibetur color ruber.
Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8
Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est
depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.
Collecta
Dómine Deus, qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evangélium mirabíliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsque portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápiat augméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Illo nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatiónem collustrávit.

Per Christum.
Præfatio I de Apostolis, p. 549.

Ant. ad communionem Gal 2, 20
In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.
Post communionem
Córporis et Sánguinis Fílii tui, Dómine,
communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,
nihílque ab eius nos séparet caritáte,
et, beáto monénte Apóstolo,
in dilectióne cum frátribus ambulémus.
Per Christum.

18. DE QUOVIS SANCTO APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber. Dicitur Missa ut in eius festivitate.
Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus Missæ
minus concordant cum ipso, dicitur, cum colore rubro, Missa quæ
sequitur.
Ant. ad introitum Ps 95, 2-3
Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
annuntiáte inter gentes glóriam eius.
Collecta
Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhǽsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte, Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.
Super oblata
Beáti N. apóstoli commemoratióne tibi múnera deferéntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
fídei evangélicæ collaborémus.
Per Christum.
Præfatio II de Apostolis, p. 550.

Ant. ad communionem Lc 22, 29-30
Ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.
Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus salútis ætérnæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

19. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti:
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitátis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne digne ambuláre,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiónes gratiárum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde, ut, quos iam crédimus
de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollícitos.
Per Christum.

Præfatio I vel II de Sanctis, pp. 551-552.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Deus, qui nos uno pane réficis et una spe susténtas,
tua nos páriter grátia corróbora,
ut omnes, cum Sanctis tuis
unum in Christo corpus et unus spíritus,
ad glóriam cum ipso resurgámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

1. Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate, genere aut numero. Item in orationibus, quæ pro exsequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis rerum adiunctis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

2. Tempore paschali, Allelúia in fine antiphonarum omitti potest pro opportunitate.

I. IN EXSEQUIIS

Missa exsequialis celebrari potest omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus de præcepto, Feria V Hebdomadæ sanctæ, Triduo paschali et dominicis Adventus, Quadragesimæ aut Paschæ.

A. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum Cf. 4 Esdr 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuísse et resurrexísse
fides nostra fatétur, concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus N.,
qui in illo dormívit,
per illum resúrgere lætétur.
Qui tecum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súpplices exorámus pro fámulo tuo N.,
quem (hódie) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámuli tui N. salúte
hóstias tibi, Dómine, supplíciter offérimus
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esdr 2, 34-35

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui
viáticum nobis relíquit,
concéde propítius, ut per hoc frater noster N.
ad ipsam Christi pervéniat mensam ætérnam.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

B. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi ætérnum gáudium persevérat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
et tuórum beatitúdo Sanctórum,
da, quǽsumus, fámulo tuo N.,
cuius depositiónis (hódie) offícia humanitátis persólvimus,
cum eléctis tuis beáti múneris portiónem,
ut eum, a mortalitátis néxibus absolútum,
in die resurrectiónis ante fáciem tuam præsentári concédas.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui posuísti præséntis vitæ términum,
ut æternitátis réseres intróitum,
te súpplices deprecámur,
ut nomen fámuli tui N.
in libro vitæ miseratiónis tuæ gratia iúbeas cónscribi.
Per Dóminum.

Super oblata

Adésto, Dómine, quǽsumus, pro fámulo tuo N.,
cuius in die depositiónis
hoc sacrifícium tibi placatiónis offérimus,

ut, si qua ei peccáti mácula inhǽsit
aut vítium humánum infécit,
dono tuæ pietátis indúlgeas et abstérgeas.
Per Christum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Phil 3, 20-21
Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
qui (hódie) de hoc sǽculo migrávit,
his sacrifíciis purgátus et a peccátis expedítus,
resurrectiónis suscípiat gáudia sempitérna.
Per Christum.
C. Tempore paschali
Ant. ad introitum 1 Thess 4, 14; 1 Cor 15, 22
Sicut Iesus mórtuus est et resuréxit,
ita et Deus eos qui dormiérunt
per Iesum addúcet cum eo.
Et sicut in Adam omnes moriúntur,
ita et in Christo omnes vivificabúntur, allelúia.
Collecta
Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi,
ut, dum extóllitur nostra fides
in Fílio tuo a mórtuis suscitáto,
in fámuli tui N. præstolánda resurrectióne
spes quoque nostra firmétur.
Per Dóminum.

Vel:
Deus, qui per finem præséntium
princípia pándis futurórum,
præsta, quǽsumus,
ut ánima fámuli tui N.
ad redemptiónis ætérnæ
pervéniat, te ducénte, consórtium.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
ut fámulus tuus N. assumátur in glóriam cum Fílio tuo,
cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
et omnis, qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum, allelúia.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus N. in mansiónem lucis tránseat et pacis,
pro quo paschále celebrávimus sacraméntum.
Per Christum.

D. Aliæ orationes pro Missa exsequiali

Collecta

Deus, cui soli cómpetit vitam post mortem præstáre,
líbera fámulum tuum N. ab ómnibus peccátis,
ut, qui Christi tui resurrectiónem crédidit,
témpore resurrectiónis gloriósus tibi iungátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulum tuum N.
a peccátis suis in sánguine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur.
Per Christum.

E. In exsequiis parvuli baptizati

1

Ant. ad introitum Mt 25, 34
Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
percípite regnum,
quod vobis parátum est ab orígine mundi (T.P. allelúia).
Collecta
Clementíssime Deus, qui sapiéntiæ tuæ consíliis
hunc párvulum, in ipso vitæ límine, ad te vocásti,
preces nostras benígnus exáudi,
et præsta, ut cum ipso,
quem baptísmatis grátia adoptiónis tibi fílium effecísti,
et in regno tuo iam crédimus commorári,
nos étiam ætérnæ vitæ tríbuas esse aliquándo consórtes.
Per Dóminum.
Super oblata
Hæc múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica,
ut, quem paréntes a te donátum tibi reddunt infántem,
ipsum læti in regno tuo mereántur amplécti.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Cf. Rom 6, 4.8
Consepúlti cum Christo per baptísmum in mortem,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo
(T.P. allelúia).
Post communionem
Córporis, Dómine, et Sánguinis Fílii tui
communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.
2
Aliæ orationes
Collecta
Deus, qui mæróre scis corda nostra cómprimi
propter huius infántis excéssum,
præsta, ut, quem iam hac vita defúnctum,
te disponénte, deflémus,
ætérnam in cælo sedem credámus adéptum.

Per Dóminum.
Super oblata
Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.
Post communionem
Divíno múnere satiáti, te, Dómine, deprecámur,
ut, qui hunc infántem
ad mensam tríbuis regni cæléstis accúmbere,
eándem et nos participáre concédas.
Per Christum.

F. In exsequiis parvuli nondum baptizati
Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptismum mortuus fuerit, Episcopus diœcesanus, adiunctis pastoralibus perpensis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.
In huiusmodi exsequiis habeatur de more liturgia verbi, prouti in Rituali Romano describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.
In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuretur.
Ant. ad introitum Ap 21, 4
Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit,
neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra,
quia prima transiérunt.
Collecta
Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota,
ut, quos permíttis infántis sibi erépti desidério déprimi,
eósdem concédas in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli.
Per Dóminum.
Vel:
Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor,
qui horum paréntum fidem novísti,
præsta, ut infántem suum,
quem plorant hac vita defúnctum,
tuæ séntiant divínæ pietáti commíssum.

Per Dóminum.
Super oblata
Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Is 25, 8
Præcipitábit Dóminus mortem in sempitérnum,
et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.
Post communionem
Córporis, Dómine, et Sánguinis Fílii tui
communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.

II. IN ANNIVERSARIO
Hæc Missa celebrari potest in primo anniversario die etiam diebus
infra octavam Nativitatis et diebus quibus occurrit memoria obligatoria
aut feria quæ non sit IV Cinerum aut Hebdomadæ sanctæ.
In aliis anniversariis, celebrari potest in feriis “ per annum ”,
etiamsi occurrit memoria ad libitum.
A. Extra tempus paschale
Ant. ad introitum Ap 21, 4
Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit,
neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra,
quia prima transiérunt.
Collecta
Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectióne redémpti sumus,
propitiáre fámulo tuo N.,
ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnóvit,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
Per Dóminum.
Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ tibi pro ánima fámuli tui N. offérimus,
placátus inténde, ut, remédiis purgáta cæléstibus,
in tua glória semper viva sit et beáta.
Per Christum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Io 11, 25; 3, 36; 5, 24
Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, habet vitam ætérnam,
et in iudícium non venit, sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem
Sacris reparáti mystériis,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut fámulus N., a delíctis ómnibus emundátus,
ætérno resurrectiónis múnere ditári mereátur.
Per Christum.
B. Extra tempus paschale
Ant. ad introitum
Dómine Iesu, concéde réquiem ætérnam eis,
pro quibus tuum pretiósum effudísti sánguinem.
Collecta
Quǽsumus, Dómine, ut fámulo tuo N.,
cuius córporis depositiónis diem commemorámus,
rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas,
et Sanctórum tuórum largíri dignéris consórtium.
Per Dóminum.
Super oblata
Adésto, Dómine,
supplicatiónibus nostris pro fámulo tuo N.,
cuius mortis hódie ánnua dies ágitur,
ut, per hoc sacrifícium propitiatiónis et laudis,
eum Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris.
Per Christum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem
Qui es, Dómine, réquies post labórem,
qui es vita post mortem,
tu dona eis réquiem sempitérnam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrifíciis, Dómine,
pro ánima fámuli tui N. benígne suscéptis,
te súpplices deprecámur,
ut, si quæ ei máculæ peccáti adhæsérunt,
remissiónis tuæ misericórdia deleántur.
Per Christum.

C. Tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Rom 8, 11

Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis,
vivificábit et mortália córpora nostra,
propter inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cuius Fílius voluntárie pro nobis carnis súbiit mortem,
concéde propítius fámulo tuo N.
admirábili eius resurrectiónis victóriæ sociári.
Qui tecum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, ánimam fámuli tui N.
a peccátis suis in sánguine Christi,
ut, quem aqua baptísmatis mundásti,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo,
caro mea est pro mundi vita, allelúia.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus
pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis emundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur.
Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario
Collecta
Concéde, quǽsumus, Dómine,
per beátam Fílii tui passiónem,
fámulo tuo N.
remissiónem, quam semper optávit, peccatórum,
ut, te in veritáte cognóscens,
visióne tua iúgiter pérfrui mereátur.
Per Dóminum.
Super oblata
Sacrifícium tibi, Dómine,
pro fámulo tuo N. supplíciter offérimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminatiónis agnóvit,
tibi adhærére perpétuo lætétur.
Per Christum.
Post communionem
Repléti alimónia reparatiónis et vitæ,
quǽsumus, Dómine, ut per eam frater noster N.,
ab ómnibus peccátis emundátus,
ad cæléste váleat transíre consórtium.
Per Christum.

E. Aliæ orationes in anniversario
Collecta
Deus indulgentiárum, da ánimæ fámuli tui N.,
cuius córporis anniversárium depositiónis diem celebrámus,
refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem
et lúminis claritátem.
Per Dóminum.
Super oblata
Supplicátio tibi nostra, Dómine,
et grata páriter exsístat oblátio,
ut fámulo tuo N.,
pro cuius salúte defértur,
plenitúdinem tuæ redemptiónis acquírat.
Per Christum.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ánima fámuli tui N.,
pro qua hoc sacrifícium tuæ obtúlimus maiestáti,

per huius virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiáta,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiat beatitúdinem.
Per Christum.

III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS

Hæc Missa celebrari potest post acceptum mortis nuntium, vel in ultima sepultura defuncti, etiam diebus infra octavam Nativitatis et diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria quæ non sit IV Cinerum aut Hebdomadæ sanctæ.

Missæ “ cotidianæ ” defunctorum celebrari possunt in feriis “ per annum ”, etiamsi occurrit memoria ad libitum, dummodo pro defunctis revera applicentur.

A. PRO UNO DEFUNCTO

1

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum persevérat.

Collecta

Deus, Pater omnípotens, qui nos crucis mystério confirmásti
et Fílii tui resurrectiónis sacraménto signásti,
concéde propítius fámulo tuo N.,
ut, electórum tuórum aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur,
ut fámulus tuus N.,
quem in hoc sǽculo tuo pópulo misericórditer aggregásti,
in pacis ac lucis regióne constítuas,
et Sanctórum tuórum concédas esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
pro quo hóstiam tibi laudis immolámus,
te supplíciter deprecántes,
ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
resúrgere mereátur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Io 6, 37
Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, dicit Dóminus,
et eum qui venit ad me, non eíciam foras.
Post communionem
Vitálibus refécti sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
ut ánima fratris nostri N.,
quam testaménti tui partícipem effecísti,
huius mystérii purificáta virtúte,
in pace Christi sine fine lætétur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
2
Ant. ad introitum Iob 19, 25.26
Scio quod Redémptor meus vivit,
et in novíssimo die de terra surrectúrus sum,
et in carne mea vidébo Deum meum.
Collecta
Absólve, quǽsumus, Dómine, fámulum tuum N.
ab omni vínculo delictórum,
ut, qui in hoc sǽculo Christo méruit conformári,
in resurrectiónis glória
inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
Per Dóminum.
Super oblata
Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut fámulo tuo N. hæc prosit oblátio,
quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Cf. Io 6, 50
Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in ætérnum.
Post communionem
Prosit, quǽsumus, Dómine, ánimæ fámuli tui N.
sacrifícium Ecclésiæ tuæ,
ut, cum Sanctis tuis, Christi consórtium invéniat,
cuius misericórdiæ consecúta est sacraméntum.
Per Christum.
3
Aliæ orationes

Collecta
Deus, apud quem mórtui vivunt
et in quo Sancti tui plena felicitáte lætántur,
præsta supplicántibus nobis, ut fámulus tuus N.,
qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
ætérnæ tuæ lucis solátio perfruátur.
Per Dóminum.
Super oblata
Pláceat tibi, Dómine, sacrifícii præséntis oblátio,
ut ánima fámuli tui N.,
peccatórum véniam, quam quæsívit, te miseránte invéniens,
cum Sanctis tuis semper exsúltet,
et glóriam tuam in ætérnum colláudet.
Per Christum.
Post communionem
Suméntes dona cæléstia, grátias tibi, Dómine, reférimus,
humíliter deprecántes, ut ánima fámuli tui N.,
per Fílii tui passiónem a peccatórum vínculis absolúta,
felíciter váleat ad te perveníre.
Per Christum.

4
Aliæ orationes
Collecta
Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
et ánimam fámuli tui N. gáudia ætérna suscípiant,
ut, quem ad imáginem tuam creáre dignátus es
et adoptiónis partícipem fecísti,
iúbeas hereditátis tuæ esse consórtem.
Per Dóminum.
Super oblata
Oblatiónem nostram, quǽsumus, Dómine,
quam pro ánima fámuli tui N. fidénter exhibémus,
placátus accípias,
ut ei per hoc sacrifícium,
quod cunctis esse remédium singuláre voluísti,
salútem tríbuas sempitérnam.
Per Christum.
Post communionem
Recreáti sacri múneris alimónia, quǽsumus, Dómine,

ut frater noster N., mortis vínculis absolútus,
resurrectiónis Fílii tui participatióne lætétur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
5
Aliæ orationes
Collecta
Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietátis,
et ánimæ fámuli tui N.
remissiónem ómnium tríbue peccatórum,
ut in resurrectiónis die vivat,
et in lucis amœnitáte requiéscat.
Per Dóminum.

Super oblata
Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis prǽbuit semetípsum,
et sánguinem suum in póculum salútis effúdit,
miserére fámuli tui N.,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salútis.
Per Christum.
Post communionem
Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro ánima fámuli tui N.,
ut, mortálibus néxibus expedíta,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.
B. PRO PLURIBUS VEL PRO OMNIBUS DEFUNCTIS
1
Ant. ad introitum
Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam
et imple splendóribus ánimas eórum.
Collecta
Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis (N. et N.),
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.
Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine,
quas tibi pro animábus famulórum tuórum offérimus,
propitiátus inténde,
ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti,
dones et prǽmium.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9

Fílium suum Unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrifíciis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericórdiam tuam,
et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret;
ut omnis qui credit in ipsum, non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultátio Sanctórum,
te súpplices exorámus pro fámulis tuis (N. et N.),
ut, mortalitátis néxibus expedíti,
regnum tuum in glória possídeant sempitérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis (N. et N.)
et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrifícium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria,
quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hæc éadem nobis profíciant ad salútem,
et animábus famulórum tuórum,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad véniam.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Cf. Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo requiéscant a labóribus suis:
ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt,
fámulis tuis (N. et N.)
et ómnibus in Christo quiescéntibus
da propítius véniam peccatórum,
ut, a cunctis reátibus absolúti,
Christi tui resurrectióni sociéntur.
Qui tecum.

Super oblata

Múnera, Dómine, quǽsumus,
quæ pro ánimarum famulórum tuórum réquie offérimus,
placátus inténde, ut,
per hæc salútis humánæ subsídia,
tuórum número redemptórum sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 563-567.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur,
dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine,
redemptiónis sacraménta,

tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miseránte, nobis vivéntibus tutélam,
et nostris defúnctis véniam sempitérnam obtíneant.
Per Christum.
4
Ant. ad introitum Cf. Ps 30, 2
In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.
Collecta
Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor,
fámulis tuis remissiónem cunctórum tríbue peccatórum,
ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatiónibus consequántur.
Per Dóminum.

Super oblata
Propitiáre, quǽsumus, Dómine, fámulis tuis (N. et N.)
pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
et, quia in fide cathólica in hac luce permansérunt,
in futúra vita eis retribútio condonétur.
Per Christum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad communionem Io 8, 12
Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.
Post communionem
Animábus famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine,
orátio profíciat supplicántium,
ut eos, his sacrifíciis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et ætérnæ salvatiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.
5
Ant. ad introitum Cf. Ps 104, 3-4
Lætétur cor quæréntium Dóminum;
quǽritis Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et mortuórum,

omniúmque miseréris,
te supplíciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietátis tuæ cleméntia
delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Super oblata
Huius sacrifícii, Deus, oblatióne suscépta,
da fámulis tuis (N. et N.)
abundántiæ Christi divitiárum esse partícipes,
ut cum eódem Fílio tuo resuscitári váleant
et ad eius déxteram collocári.
Per Christum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad introitum Cf. Ps 30, 17-18
Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.
Post communionem
Exáudi, Deus, tuos sacraménto salútis fílios enutrítos,
et, qui Christum Unigénitum tuum
per Sanctum Spíritum e mórtuis suscitásti,
fidélibus tuis (N. et N.)
immortalitátis et vitæ concéde lætítiam.
Per Christum.
6
Ant. ad introitum Ps 83, 10-11
Réspice, Deus, in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super míllia.
Collecta
Quǽsumus, Dómine,
fámulis tuis defúnctis misericórdiam concéde perpétuam,
ut eis profíciat in ætérnum
quod in te speravérunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Super oblata
Fámulos tuos (N. et N.), Dómine,

ab ómnibus vítiis condiciónis humánæ
sacrifícium hoc absólvat,
quo peccáta mundi ábstulit univérsa
Fílius tuus pro nobis ínnocens immolátus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
Præfatio de defunctis, pp. 563-567.
Ant. ad introitum Cf. Ps 41, 2-3
Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus:
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.
Post communionem
Invéniant, quǽsumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescéntes,
lucis ætérnæ consórtium,
qui, in hac luce pósiti,
tuum consecúti sunt sacraméntum.
Per Christum.
7
Aliæ orationes
Collecta
Propitiáre, Dómine, fámulis tuis (N. et N.),
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cæléstis vitæ beatitúdinem fácias perveníre.
Per Dóminum.
Super oblata
Pro fámulis tuis (N. et N.), Dómine,
tibi sacrifícium offeréntes, súpplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánter vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem
Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
tuam cleméntiam humíliter deprecámur,
ut fámuli tui, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in ætérnum mereántur collaudáre.
Per Christum.
8
Aliæ orationes

Collecta
Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos (N. et N.),
ut defúncti sǽculo tibi vivant,
et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta
in mundi conversatióne commisérunt,
tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge.
Per Dóminum.
Super oblata
Propitiáre, quǽsumus, Dómine, fámulis tuis (N. et N.),
pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles,
apud te pia illis retribútio donétur.
Per Christum.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem,
in congregatióne iustórum
ætérnæ beatitúdinis iúbeas esse consórtes.
Per Christum.

9
Aliæ orationes
Collecta
Omnípotens sempitérne Deus,
cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur,
propitiáre fámulis tuis (N. et N.),
ut, qui de hac vita in tui nóminis confessióne discessérunt,
Sanctórum tuórum número fácias aggregári.
Per Dóminum.
Super oblata
Dómine Deus, cuius Fílius se tibi óbtulit hóstiam vivam,
áccipe, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ sacrifícium,
ut fámuli tui (N. et N.), a peccátis ómnibus absolúti,
ad prǽmium immortalitátis mereántur pertíngere.
Per Christum.
Post communionem
Puríficent nos, quǽsumus,
omnípotens et miséricors Deus,
sacraménta quæ súmpsimus,
et præsta, ut hoc sacrifícium

sit nobis intercéssio ad véniam,
sit fortitúdo fragílium,
sit in perículis firmaméntum,
sit vivis atque defúnctis remíssio ómnium peccatórum,
et pignus redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

IV. ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS

1. PRO PAPA

A

Collecta

Deus, fidélis remunerátor animárum,
præsta, ut defúnctus fámulus tuus Papa N.,
quem Petri constituísti successórem
et Ecclésiæ tuæ pastórem,
grátiæ et miseratiónis tuæ mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
ánimam fámuli tui Papæ N. beáta retribútio comitétur,
et misericórdia tua nobis grátiæ dona concíliet.
Per Christum.

Post communionem

Divínæ tuæ communiónis refécti sacraméntis,
quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus Papa N., quem Ecclésiæ tuæ
visíbile voluísti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui felíciter aggregétur.
Per Christum.

B

Collecta

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam N.
ineffábili tua dispositióne præésse voluísti,
præsta, quǽsumus,
ut, qui Fílii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ réspice propítius,
et, huius sacrifícii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa N.,
quem sacerdótem magnum tuo gregi præfecísti,
in electórum tuórum número constítuas sacerdótum.
Per Christum.

Post communionem

Caritátis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsídia,
quǽsumus, ut fámulus tuus Papa N.
misericórdiam tuam in Sanctórum glória perpétuo colláudet,
qui fidélis éxstitit mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C

Collecta

Deus, immortális pastor animárum,
réspice pópulum supplicántem,
et præsta, ut fámulus tuus Papa N.,
qui Ecclésiæ tuæ in caritáte præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pacíficam pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
propítius intuére, qua ánimam fámuli tui Papæ N.
tuæ misericórdiæ fidénter commíttimus,
et præsta, ut, quæ tuæ caritátis et pacis
in humána família fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereátur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam ætérni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine, pro ánima fámuli tui Papæ N.
supplíciter implorámus,
ut veritátis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fídenter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diœcesano

Collecta
Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ánima fámuli tui N. epíscopi,
cui famíliæ tuæ curam tradidísti,
cum multíplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur ætérna.
Qui tecum.
Super oblata
Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
supplíciter implorámus, ut hoc sacrifícium,
quod fámulus tuus N. epíscopus,
dum esset in córpore,
maiestáti tuæ pro salúte fidélium óbtulit,
ipsi nunc prosit ad véniam.
Per Christum.
Post communionem
Prosit, quǽsumus, Dómine,
ánimæ fámuli tui N. epíscopi
misericórdiæ tuæ implórata cleméntia,
ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
ætérnum cápiat, his sacrifíciis, consórtium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

B. Pro alio Episcopo
Collecta
Deus, qui inter apostólicos sacerdótes
fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem)
pontificáli fecísti dignitáte vigére,
præsta, quǽsumus,
ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe, Dómine, quǽsumus,
pro ánima fámuli tui N. epíscopi (vel cardinális)
quas tibi offérimus hóstias,
ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum,
in cælésti regno Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
Per Christum.
Post communionem
Quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,

ut fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem),
quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
his emundátum sacrifíciis,
consedére fácias in cæléstibus cum ipso.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

3. PRO SACERDOTE

A

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut ánima fámuli tui N. sacerdótis,
quem in hoc sǽculo commorántem
sacris munéribus decorásti,
in cælésti sede gloriósa semper exsúltet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. sacérdos,
per hæc sancta mystéria,
conspéctu semper claro conspíciat
quæ hic fidéliter ministrávit.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
ut fámulum tuum N. sacerdótem,
quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
eórum fácias in cælis apérta veritáte nutríri.
Per Christum.

B

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine,
quas pro ánimæ fámuli tui N. sacerdótis salúte
supplíciter deférimus, propitiátus exáudi,
ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
perpétua Sanctórum tuórum societáte lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut hoc sacrifícium servitútis nostræ,

pro ánima fámuli tui N. sacerdótis oblátum,
ipsi nunc prosit ad véniam,
quæ illud in Ecclésia devóta tibi mente exhíbuit.
Per Christum.

Post communionem
Mensæ cæléstis alimónia refécti,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, huius virtúte sacrifícii,
ánima fámuli tui N. sacerdótis
ante conspéctum tuum semper exsúltet,
qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
Per Christum.

4. PRO DIACONO

Collecta
Concéde, quǽsumus, miséricors Deus,
ánimæ fámuli tui N. diáconi felicitátis ætérnæ consórtium,
cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
Per Dóminum.

Super oblata
Propitiáre, Dómine, fámulo tuo N. diácono,
pro cuius salúte hoc tibi sacrifícium offérimus,
ut, sicut Christo Fílio tuo ministrávit in carne,
cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
Per Christum.

Post communionem
Munéribus sacris repléti, te, Dómine, humíliter deprecámur,
ut per hoc sacrifícium fámulum tuum N. diáconum,
quem inter servos Ecclésiæ tuæ vocásti,
a mortis vínculis absolútum,
cum iis qui bene ministravérunt partem recípere
et in gáudium tuum intráre benígne concédas.
Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO

Collecta
Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ánima fámuli tui N.,
qui pro Christi amóre perféctæ caritátis viam percúrrit,
in advéntu glóriæ tuæ lætétur,

et cum frátribus suis
de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
Per Dóminum.

6. PRO DEFUNCTO
QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo N. súpplices deprecámur,
ut, qui pro Evangélio dilatándo allaborávit assíduus,
ad prǽmia regni mereátur intráre secúrus.
Per Dóminum.

7. PRO IUVENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam moderáris et témpora,
hunc fámulum tuum N.,
quem consummátum in brevi deflémus,
tibi humíliter commendámus,
ut in beatitúdine domus tuæ
perénni fácias iuventúte vigére.
Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO
POST LONGAM INFIRMITATEM CONSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo N. dedísti
in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
concéde, quǽsumus,
ut, qui Fílii tui secútus est patiéntiæ documéntum,
eiúsdem glóriæ consequátur et prǽmium.
Qui tecum.

9. PRO DEFUNCTO REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum N.
repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

10. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS

Collecta

Fámulos tuos N. et N.,

quǽsumus, Dómine, miserátus absólve,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.
Vel, pro uno tantum coniuge defuncto:
Fámulum tuum (Fámulam tuam) N.,
quǽsumus, Dómine, miserátus absólve,
et fámulam tuam (fámulum tuum) N.
contínua pietáte custódi,
ut, quos coniugális amor
in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

11. PRO PARENTIBUS

Collecta
Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti,
miserére cleménter patri et matri meæ
(paréntibus nostris),
eorúmque peccáta dimítte,
meque (nosque) eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére.
Per Dóminum.
Super oblata
Súscipe sacrifícium, Dómine,
quod tibi pro patre et matre mea
(paréntibus nostris) offérimus
eísque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde,
meque (nosque) cum illis felicitáti Sanctórum coniúnge.
Per Christum.
Post communionem
Cæléstis participátio sacraménti,
quǽsumus, Dómine,
patri et matri meis (paréntibus nostris)
réquiem et lucem obtíneat perpétuam,
meque (nosque) cum illis glória tua sátiet sempitérna.
Per Christum.

12. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS ET BENEFACTORIBUS

Collecta
Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor,

quǽsumus cleméntiam tuam,
ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres,
qui ex hoc sǽculo transiérunt,
beáta María semper Virgíne intercedénte
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.
Per Dóminum.

Super oblata
Deus, cuius misericórdiæ non est númerus,
súscipe propítius preces humilitátis nostræ,
et animábus fratrum,
propinquórum et benefactórum nostrórum,
per hæc sacraménta salútis nostræ,
cunctórum remissiónem tríbue peccatórum.
Per Christum.
Post communionem
Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut ánimæ fratrum,
propinquórum et benefactórum nostrórum,
pro quibus hoc sacrifícium laudis
tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti
a peccátis ómnibus expiátæ,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.
Per Christum.

APPENDICES

APPENDIX I

CANTUS VARII IN ORDINE MISSÆ
OCCURRENTES

APPENDIX II

ORDO AD FACIENDAM
ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM

1. Die dominica, præsertim tempore paschali, quandoque fieri potest benedictio et aspersio aquæ benedictæ in memoriam baptismi,
etiam in Missis, quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Si ritus intra Missam peragitur, locum tenet consueti actus pænitentialis initio Missæ.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum, fratres caríssimi, supplíciter
deprecémur, ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur, ut fidéles Spirítui,
quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempitérne Deus, qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis princípium,
étiam ánimæ mundaréntur
æternǽque vitæ munus excíperent,
dignáre, quǽsumus, hanc aquam + benedícere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátiæ renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos defféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accípere.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
qui es totíus vitæ córporis et ánimæ fons et orígo,
hanc aquam, te quǽsumus, c benedícas,
qua fidénter útimur

ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
et advérsus omnes morbos inimicíque insídias
tuæ defensiónem grátiæ consequéndam.
Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
aquæ vivæ semper nobis sáliant in salútem,
ut mundo tibi corde appropinquáre possímus,
et omnia córporis animǽque perícula devitémus.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel, tempore paschali:

Dómine Deus omnípotens,

précibus pópuli tui adésto propítius;
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam + benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti;
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem,
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,
et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,
gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
3. Ubi locorum condicio aut populi consuetudo suadet ut salis commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal ad libitum benedicit, dicens:
Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut hanc creatúram salis
benedícere + tua pietáte dignéris,
qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
ut sanarétur sterílitas aquæ.

Præsta, Dómine, quǽsumus,
ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commíxtio
fúerit aspérsa,
omni impugnatióne inimíci depúlsa,
præséntia Sancti tui Spíritus nos iúgiter custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.
Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.
4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam. Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Extra tempus paschale

Ant. 1 Ps 50, 9

Aspérges me, Dómine, hyssópo et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ant. 2 Ez 36, 25-26

Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus.

Hymnus cf. 1 Petr 1, 3-5

Benedíctus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptíbilem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo reveländam!

Tempore paschali

Ant. 1 cf. Ez 47, 1-2.9

Vidi aquam egrediéntem de templo,
a látere dextro, allelúia;
et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt,
et dicent: allelúia, allelúia.

Ant. 2 cf. Soph 3, 8; Ez 36, 25

In die resurrectiónis meæ, dicit Dóminus, allelúia,
congregábo gentes et collígam regna,
et effúndam super vos aquam mundam, allelúia.

Ant. 3 cf. Dan 3, 77.79

Fontes et ómnia, quæ movéntur in aquis,
hymnum dícite Deo, allelúia.

Ant. 4 1 Petr 2, 9

Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta,
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum, allelúia.

Ant. 5

E látere tuo, Christe, fons aquæ prorúmpit,
quo abluúntur mundi sordes et vita renovátur, allelúia.

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnípotens, nos a peccátis puríficet,
et per huius Eucharístiæ celebratiónem dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.
R. Amen.
6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus Glória in excélsis Deo.

APPENDIX III

RITUS AD DEPUTANDUM MINISTRUM SACRÆ COMMUNIONIS AD ACTUM DISTRIBUENDÆ

1. Episcopus diœcesanus facultate fruitur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant fidelem idoneum, qui in casibus veræ necessitatis, ad actum, sacram Communionem una cum ipsis distribuat.
2. Fidelem qui, iis in casibus, ad Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.
3. Postquam sacerdos celebrans de more ipse Sacramentum sumpsit, minister extraordinarius ad altare accedit et coram celebrante sistit, qui eum benedicit his verbis:

Benedícat c te Dóminus
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrándum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. Si minister extraordinarius ipse Ss.mam Eucharistiam suscepturus sit, sacerdos eum communicat ac deinde sacerdos pyxidem vel vas cum hostiis aut calicem ei porrigit, et una cum eodem ad Communionem fidelibus ministrandam accedit.

APPENDIX IV

ORDO BENEDICTIONIS CALICIS ET PATENÆ INTRA MISSAM ADHIBENDUS

1. Calix et patena quibus vinum et panis offeruntur, consecrantur et sumuntur, cum unice et stabiliter ad Eucharistiam celebrandam destinentur, fiunt “ vasa sacra ”.
2. Voluntas autem hæc vasa unice ad Eucharistiam celebrandam destinandi manifestatur coram fidelium communitate, peculiari benedictione laudabiliter intra Missam impertienda.
3. Quilibet sacerdos calicem et patenam benedicere potest, dummodo secundum normas, quæ supra in Institutione generali Missalis Romani, nn. 327-332, indicantur, confecta sint
4. Si calix tantum aut patena benedicenda est, textus opportune aptentur.
5. Post lectionem verbi Dei fit homilia, in qua sacerdos cum lectiones

biblicas tum sensum benedictionis calicis et patenæ, quæ in
celebratione Cenæ dominicæ adhibentur, illustrat.

6. Oratione universali expleta, ministri vel legati communitatis calicem et patenam offerentis, ea super altare collocant. Deinde sacerdos ad altare se confert, dum cantatur hæc antiphona:

Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo

vel alius cantus aptus.

7. Cantu expleto, sacerdos dicit

Orémus.

omnes per aliquod temporis spatium silentio orant. Tunc sacerdos prosequitur:

In altári tuo, Dómine Deus,
hunc cálicem et hanc paténam
ad novi fœ´ deris sacrifícium celebrándum
cum gáudio depónimus:
Fílii tui Corpus et Sanguis,
quæ in eis offerúntur et sumúntur,
vasa hæc sancta effíciant.

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, sacrifícia illibáta celebrántes,
tuis in terra reficiámur sacraméntis
tuóque imbuámur Spíritu,
donec in regno cælórum
tuo cum Sanctis fruámur convívio.
Tibi glória et honor in ætérnum.

Omnes respondent:

Benedíctus Deus in sǽcula.

8. Postea ministri corporale super altare collocant. Nonnulli fideles afferunt panem, vinum, aquam ad sacrificium dominicum celebrandum. Sacerdos in patena et calice modo benedictis oblata deponit et offert more consueto. Interea opportune canitur, cum Psalmo 115, hæc antiphona:

Cálicem salutáris accípiam,
et sacrificábo hóstiam laudis (T. P. allelúia).

Psalmus 115

Crédidi, étiam cum locútus sum: *
“ Ego humiliátus sum nimis ”.
Ego dixi in trepidatióne mea: *
“ Omnis homo mendax ”.

(Repetitur antiphona)

Quid retríbuam Dómino *
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam, *
et nomen Dómini invocábo.
(Repetitur antiphona)
Vota mea Dómino reddam *
coram omni pópulo eius.
Pretiósa in conspéctu Dómini *
mors sanctórum eius.

(Repetitur antiphona)
O Dómine, ego servus tuus, *
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: í
tibi sacrificábo hóstiam laudis, *
et nomen Dómini invocábo.
(Repetitur antiphona)
Vota mea Dómino reddam *
coram omni pópulo eius,
in átriis domus Dómini, *
in médio tui, Ierúsalem.
(Repetitur antiphona)
vel alius cantus aptus.

9. Dicta oratione In spíritu humilitátis, sacerdos opportune incensat dona et altare.

10. Attentis celebrationis adiunctis, convenienter fideles Sanguinem Christi accipiunt e calice modo benedicto.

APPENDIX V

SPECIMINA FORMULARUM PRO ORATIONE UNIVERSALI

1. FORMULA GENERALIS, I

Admonitio sacerdotis

Ad Deum Patrem omnipoténtem,
qui vult omnes hómines salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
tota mentis nostræ, fratres caríssimi, dirigátur orátio.

Intentiones

1. Pro Ecclésia sancta Dei;
ut eam Dóminus custodíre et fovére dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Præsta, omnípotens Deus.

2. Pro totíus orbis pópulis;
ut inter eos Dóminus concórdiam serváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Præsta, omnípotens Deus.
3. Pro ómnibus qui váriis premúntur necessitátibus;
ut omnes Dóminus subleváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Præsta, omnípotens Deus.
4. Pro nobismetípsis ac pro nostra communitáte;
ut nos omnes Dóminus hóstiam sibi acceptábilem
admíttere dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Præsta, omnípotens Deus.
Oratio sacerdotis
Deus, refúgium nostrum et virtus,
adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus,
auctor ipse pietátis, et præsta,
ut, quod fidéliter pétimus,
efficáciter consequámur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II
Admonitio sacerdotis
Fratres, in hac pública et commúni oratióne
quam nunc incípimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessáriis suis,
sed omnes pro toto pópulo orémus Christum Dóminum.
Intentiones
1a. Pro cuncto pópulo christiáno,
divínæ bonitátis abundántiam deprecémur.
R. Christe, audi nos vel Exáudi, Christe.
1b. Pro ómnibus nondum credéntibus,
largitórem spiritálium múnerum implorémus.
R. Christe, audi nos.
2a. Pro rei públicæ moderatóribus,
Dómini poténtiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2b. Pro áeris tempérie ac frúctuum ubertáte,
rectórem mundi Dóminum implorémus.
R. Christe, audi nos.
3a. Pro frátribus nostris,
qui huic sacro cœ´ tui interésse non possunt,
inspectórem ómnium implorémus.
R. Christe, audi nos.
3b. Pro refrigério fidélium animárum,

univérsæ carnis iúdicem implorémus.
R. Christe, audi nos.
4a. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus
et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
4b. Pro nobis et necessáriis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Dómini misericórdiam implorémus.
R. Christe, audi nos.

Oratio sacerdotis
Précibus nostris, quǽsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum.
R. Amen.

3. TEMPORE ADVENTUS
Admonitio sacerdotis
Advéntum Dómini nostri Iesu Christi,
fratres caríssimi, votis ómnibus præstolántes,
ipsíus misericórdiam impénsius implorémus,
ut, sicut ipse ad evangelizándum paupéribus
et sanándos contrítos corde venit in mundum,
ita, nostris quoque tempóribus,
cunctis egéntibus velit præbére salútem.
Intentiones
1a. Ut Ecclésiam suam sanctam vísitet sempérque custódiat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
1b. Ut Románum Pontíficem,
Antístitem nostrum, universúmque órdinem episcopátus
donis répleat spirituálium gratiárum,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2a. Ut témpora nostra sint, ipsíus protectióne, tranquílla,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2b. Ut mentes eórum, qui nos in potestáte regunt,
secúndum voluntátem suam dírigat
ad ómnium bonum promovéndum,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
3a. Ut morbos áuferat,
famem depéllat,

omnémque tribulatiónem avértat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.

3b. Ut omnes persecutióne vexátos
misericórditer liberáre dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
4a. Ut caritátis suæ testes coram ómnibus homínibus
in veritáte maneámus,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
4b. Ut nos in suo advéntu vigilántes invéniat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
Oratio sacerdotis
Omnípotens sempitérne Deus,
qui salvas omnes et néminem vis períre,
exáudi preces pópuli tui et præsta,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Christum.
R. Amen.

4. TEMPORE NATIVITATIS
Admonitio sacerdotis
Hac die (hac nocte, hoc témpore), fratres caríssimi,
qua appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei,
non in opéribus iustítiæ nostræ,
sed in eius misericórdia confidéntes,
preces Deo nostro súpplices effundámus.
Intentiones
1. Pro Ecclésia Dei;
ut íntegra fide sustíneat et lætánter excípiat
quem immaculáta Virgínitas
verbo concépit et ineffabíliter generávit,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.
2. Pro univérsi orbis proféctu et tranquillitáte;
ut temporále donum in prǽmium tránseat sempitérnum,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.

3. Pro iis, qui fame, infirmitáte vel solitúdine tribulántur;

ut per mystérium Nativitátis (manifestatiónis) Christi
tam mente quam córpore subleventur,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.
4. Pro congregatiónis nostræ famíliis;
ut Christum recipiéntes,
illum étiam in paupéribus discant excípere,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.
Oratio sacerdotis
Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut fidélium tuórum supplicatiónes apud te ipsa comméndet,
quæ Deum et hóminem castis viscéribus méruit baiuláre.
Per Christum.
R. Amen.
5. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, I
Admonitio sacerdotis
Omni quidem témpore, fratres caríssimi,
preces debémus effúndere;
sed in his præcípue diébus Quadragésimæ
vigilántius cum Christo et instántius
ad Deum oratiónes dirígere nos opórtet.
Intentiones
1. Pro univérso pópulo christiáno,
ut ex omni verbo quod procédit de ore Dei
in hoc sacro témpore ubérius nutriátur,
Dóminum deprecémur.
2. Pro univérso mundo,
ut, tranquillitáte et pace serváta,
vere fiant dies nostri
acceptábile tempus grátiæ et salútis,
Dóminum deprecémur.
3. Pro peccatóribus et neglegéntibus,
ut hoc propitiatiónis témpore revertántur ad ipsum,
Dóminum deprecémur.

4. Pro nobismetípsis,
ut in præcórdiis nostris
tandem detestatiónem nostrórum súscitet peccatórum,
Dóminum deprecémur.
Oratio sacerdotis
Da, quǽsumus, Dómine,
pópulum tuum ad te toto corde convérti,
ut, quod audet cóngruis oratiónibus postuláre,
tua miseratióne percípiat.
Per Christum.

R. Amen.

6. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, II

Admonitio sacerdotis

Appropinquánte, dilectíssimi, sollemnitáte pascháli,
Dóminum impénsius implorémus, ut et nos omnes,
et baptizatórum multitúdo, et mundus univérsus,
abundántius huius sacri mystérii partícipes evadámus.

Intentiones

1. Ut catechúmenis
próxima sollemnitáte pascháli sacro baptísmo initiándis,
fidem et intelléctum augére dignétur,
Dóminum exorémus.

2. Ut, adiútis pópulis qui subsídio égeant aliéno,
pax et secúritas ubíque stabilitáte firméntur,
Dóminum exorémus.

3. Ut omnes afflícti et tentáti
ipsíus grátia roboréntur,
Dóminum exorémus.

4. Ut nos omnes
discámus fructum abstinéntiæ in bonum indigéntium erogáre,
Dóminum exorémus.

Oratio sacerdotis

Miserére, Dómine, deprecántis Ecclésiæ,
et quæ inclinántur tibi corda propitiátus inténde,
ut, quos divíni mystérii tríbuis esse partícipes,
numquam tuis destituántur auxíliis.
Per Christum.

R. Amen.

7. IN FERIIS HEBDOMADÆ SANCTÆ

Admonitio sacerdotis

Hoc Passiónis témpore,
quo Christus Patri suo preces supplicationésque
cum clamóre válido et lácrimis óbtulit,
Deum húmiles exorémus,
ut, pro reveréntia Fílii sui,
preces quoque nostras cleménter exáudiat.

Intentiones

1. Ut Sponsa Christi Ecclésia,
hoc Passiónis témpore, ipsíus sánguine plénius emundétur,
Dóminum deprecémur.

2. Ut per sánguinem Crucis Christi
ómnia in mundo pacificári váleant in salútem,
Dóminum deprecémur.

3. Ut ómnibus qui infirmitáte et labóribus
sunt Passiónis Christi partícipes,

fortitúdinem et patiéntiam largiátur,
Dóminum deprecémur.
4. Ut omnes per domínicam Passiónem et Crucem
ad Resurrectiónis glóriam perducámur,
Dóminum deprecémur.
Oratio sacerdotis
Adésto, Dómine, tuo pópulo supplicánti,
ut, quod própria fidúcia non præsúmit,
Passiónis Fílii tui méritis consequátur.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
R. Amen.
8. TEMPORE PASCHALI
Admonitio sacerdotis
In hoc pascháli gáudio, fratres caríssimi,
Deum instántius exorémus,
ut, qui preces supplicationésque dilécti Fílii sui
propítius exaudívit,
humilitátem quoque nostram dignétur aspícere.

Intentiones
1. Pro pastóribus animárum nostrárum,
ut gregem ipsis a Pastóre bono commíssum
régere váleant providénter,
Dóminum deprecémur.
2. Pro univérso mundo,
ut pace a Christo donáta veráciter perfruátur,
Dóminum deprecémur.
3. Pro frátribus nostris afflíctis,
ut eórum tristítia vertátur in gáudium,
quod nemo ab eis tóllere possit,
Dóminum deprecémur.
4. Pro congregatióne nostra,
ut testimónium Resurrectiónis Christi
cum fidúcia magna perhíbeat,
Dóminum deprecémur.
Oratio sacerdotis
Deus, qui præséntium hóminum vitam agnóscis
diversárum necessitátum passiónibus subiacére,
exáudi desidéria supplicántium,
súscipe vota credéntium.
Per Christum.
R. Amen.
9. TEMPORE “ PER ANNUM ”, I
Admonitio sacerdotis
In unum congregáti, fratres caríssimi,
ad Dei nostri benefícia recolénda,

rogémus eum, ut ipse nobis vota subíciat,
quæ digne possit audíre.
Intentiones
1. Pro Pontífice nostro N., et Antístite nostro N.,
et omni clero cum pópulo ipsórum gubernáculis commendáto,
Dóminum deprecémur.
2. Pro moderatóribus rerum publicárum
eorúmqueminístris
bonum commúne curántibus,
Dóminum deprecémur.

3. Pro navigántibus, iter agéntibus,
et captívis vel in carcéribus deténtis,
Dóminum deprecémur.
4. Pro nobis ómnibus
fide, devotióne et Dei dilectióne
ac timóre in hac aula sacratíssima congregátis,
Dóminum deprecémur.
Oratio sacerdotis
Fiant, Dómine, tuo grata conspéctui
vota supplicántis Ecclésiæ,
ut tua nobis misericórdia conferátur
quod nostrórum non habet fidúcia meritórum.
Per Christum.
R. Amen.
10. TEMPORE " PER ANNUM ", II
Admonitio sacerdotis
Omnes huc convénimus, fratres caríssimi,
ad Redemptiónis nostræ recolénda mystéria;
rogémus ergo Deum omnipoténtem,
ut mundus univérsus his totíus benedictiónis
et vitæ fóntibus irrigétur.
Intentiones
1. Pro ómnibus qui seípsos Deo vovérunt,
ut, illo adiuvánte,
propósitum suum in fidelitáte custódiant,
Dóminum exorémus.
2. Pro pace géntium,
ut, omni perturbatióne remóta,
líberis ipsi méntibus pópuli servíre mereántur,
Dóminum exorémus.
3. Pro sénibus, qui solitúdine vel infirmitáte labórant,
ut fratérna nostra caritáte firméntur,
Dóminum exorémus.
4. Pro nobis hic congregátis,
ut sic sciámus bonis uti præséntibus,

quibus nos Deus fovére non désinit,
ut iam possímus inhærére perpétuis,
Dóminum exorémus.

Oratio sacerdotis
Adsit, Dómine, quǽsumus,
propitiátio tua pópulo supplicánti,
ut, quod te inspiránte fidéliter éxpetit,
tua céleri largitáte percípiat.
Per Christum.
R. Amen.
Tempore “ per annum ” adhiberi possunt etiam formularia generalia, supra proposita, nn. 1-2.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

Admonitio sacerdotis
Deum Patrem omnipoténtem,
qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

Intentiones
1. Ut pópulum christiánum in fide et unitáte stabíliat,
Dóminum deprecémur.
2. Ut ab omni bellórum nequítia orbem éruat univérsum,
Dóminum deprecémur.
3. Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
se patrem dignétur osténdere,
Dóminum deprecémur.
4a. Ut huic defúncto N.,
qui olim per Baptísmum ætérnæ vitæ semen accépit,
perpétuam velit societátem donáre sanctórum,
Dóminum deprecémur.
4b. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ ætérnæ,
resúscitet in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.
(Vel pro presbytero):
Ut eum, qui in Ecclésia sacerdótii munus exércuit,
fáciat cæléstis partícipem liturgíæ,
Dóminum deprecémur.
4c. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercédem labóris attríbuat,
Dóminum deprecémur.

4d. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectiónis,
in lúmine sui vultus accípiat,
Dóminum deprecémur.

4e. Ut fratres nostros, qui in afflictióne versántur,
ádiuvet et propítius consolétur,
Dóminum deprecémur.
4f. Ut omnes, qui huc in fide et devotióne convenérunt,
in gloriósum suum regnum congregáre dignétur,
Dóminum deprecémur.

Oratio sacerdotis

Animábus, quǽsumus, Dómine, famulórum tuórum
orátio profíciat supplicántium,
ut eas et a peccátis ómnibus éxuas,
et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.
R. Amen.

De modo proferendi Precem eucharisticam I
pro Missis cum pueris
quando in concelebratione adhibetur

Intuitu psychologiæ puerorum a concelebratione potius abstinendum esse videtur, quando Missa cum pueris celebratur. Attamen, ubi in casibus peculiaribus concelebratio fit, hæc servanda erunt:

Omnia usque ad Grato ergo ánimo acclamémus a solo celebrante principali, manibus extensis, dicuntur.

Verba a Clementíssime Pater usque ad una voce dicéntes uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis et elata voce dicit.

A Pater sancte, grátias tibi reférre voléntes usque ad súscipe nos, quǽsumus, cum illo omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Pater sancte, grátias tibi usque ad dilectíssimi Fílii tui, manibus ad oblata extensis;
b) Sic tibi offérre et Ipse enim, véspere facto manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Pater, qui nos tantópere díligis manibus extensis.

Intercessio: Qui nullíus umquam usque ad iterúmque te collaudámus uni alterive e concelebrantibus committi potest, qui solus hanc precem manibus extensis profert.

APPENDIX VI
PRECES EUCHARISTICAE
PRO MISSIS CUM PUERIS

Usus harum Precum eucharisticarum stricte circumscribitur ad Missas, quæ tantum pro pueris, scilicet pro iis qui ætatem præadulescentiæ nondum inierunt, celebrantur, aut ad illas, in quibus

maior pars participantium ab ipsis constituitur.
Omnis Prex eucharistica instructa est propria præfatione, quæ ob peculiarem uniuscuiusque Precis structuram et indolem cum aliis præfationibus commutari nequit.
Natura sua textus latinus non tantum ad usum liturgicum destinatur, sed potius utpote textus typicus seu exemplar præbetur.

I

1. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Dómine, Pater bone,
qui nos congregásti in unum,
coram te sístimus,
ut te celebrémus,
et, quantum ánimi nostri miréntur, fateámur.
Tibi laus pro pulchritúdine, quæ in univérso est orbe,
et pro gáudio, quod córdibus nostris infúndis.
Tibi laus pro luce diéi
atque pro verbo, quo mentes nostras illúminas.
Tibi laus pro terra et pro homínibus, qui eam inhábitant,
et pro vita, quam a te nobis datam cognóscimus.
Vere bonus es tu,
qui nos amas et mirabília pro nobis operáris.
Quaprópter simul tibi omnes cantámus:

Omnes acclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus Deus Sábaoth.
2. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Tu, Pater, qui semper de homínibus cógitas,
nec illis usquam désinis adésse,
misísti nobis Fílium tuum diléctum;
qui nosmet venit salváre,
curávit infírmos,
peccatóribus véniam tríbuit;
ómnibus amórem tuum osténdit,
párvulos suscépit et benedíxit.
Grato ergo ánimo acclamémus:

Omnes acclamant:
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
3. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Clementíssime Pater,
non soli sumus in tuis láudibus celebrándis,
cum per totum orbem terrárum
te pópulus tuus gloríficet.
Te ergo precámur cum univérsa Ecclésia,
cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N. *
In cælis autem beáta Virgo María
et Apóstoli omnésque Sancti
te sine fine colláudant.
Cum quibus et cum Angelis te adorámus
una voce dicéntes:
Omnes acclamant:
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

4. Sacerdos, manibus extensis, dicit:
Pater sancte,
grátias tibi réferre voléntes,
panem et vinum attúlimus;
Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
fac ut virtúte Spíritus Sancti Corpus fiant et Sanguis
Iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
Iesu Christi, + dilectíssimi Fílii tui.
Iungit manus.
Sic tibi offérre potérimus,
quod tuo múnere nobis præbétur.
5. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Ipse enim, véspere facto, ántequam paterétur,
cum Apóstolis suis convéscens,
Accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit de mensa panem,
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit dedítque discípulis suis dicens:
Parum se inclinat.

Accípite et manducáte ex hoc omnes
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam et genuflexus adorat.
6. Postea prosequitur.
Item, exeúnte cena,
Accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur
accípiens cálicem, vino replétum,
tibi grátias agens benedíxit
dedítque discípulis suis dicens:
Parum se inclinat.

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Deínde dixit ad eos:
Hoc fácite in meam commemoratiónem
Calicem ostendit participantibus, deponit super corporale, et genuflexus adorat.
7. Deinde, extensis manibus, dicit:
Quæ ígitur Iesus Christus nos fácere mandávit,
ea hic reverénter fácimus;
tibíque panem vitæ et cálicem salútis offérimus
mortem et resurrectiónem annuntiántes ipsíus.
Qui nos ad te benígnus addúcit,
súscipe nos, quǽsumus, cum illo.
Omnes acclamant:
Christum, qui mórtuus est pro nobis
et resurréxit,
exspectámus veniéntem in glória.
Vel:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc

et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

8. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Pater, qui nos tantópere díligis,
ad hanc tuam sine nos mensam accédere
et mitte nobis Spíritum Sanctum
ut, Fílii tui Corpus et Sánguinem sumámus,
et simus cor unum et ánima una.
Qui nullíus umquam oblivísceris, Dómine,
te deprecámur pro eis, quos amámus
pro papa nostro N. et epíscopo nostro N., *
pro paréntibus, frátribus et amícis
et pro eis, qui in pace de hoc sǽculo transiérunt.
Recordáre ómnium,
qui affligúntur dolóribus et contristántur,
et famíliæ tuæ christiánæ late diffúsæ,
et cunctórum hóminum, qui in toto sunt orbe terrárum.
Cum autem vidémus ea, quæ nobis operáris
per Iesum Christum Fílium tuum,
admirámur iterúmque te collaudámus.

9. Iungit manus, accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, solus sacerdos dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Omnes acclamant:
Amen.

De modo proferendi Precem eucharisticam II
pro Missis cum pueris
quando in concelebratione adhibetur

Intuitu psychologiæ puerorum a concelebratione potius abstinendum esse videtur, quando Missa cum pueris celebratur. Attamen, ubi in casibus peculiaribus concelebratio fit, hæc servanda erunt:

Omnia usque ad de tua vita tamquam fílii viverémus a solo celebrante

principali, manibus extensis, dicuntur.
A Te Deum, Patrem nostrum, rogámus usque ad quo ad te traherémur omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Te Deum, Patrem nostrum, manibus ad oblata extensis;
b) Qui prídie quam paterétur manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Mémores ígitur sumus manibus extensis.
Intercessiones: Exáudi nos, Dómine Deus usque ad in gáudium domus tuæ benígnus admítte et Ad te, Pater, nos quodam cóngrega usque ad tibi sine fine cantábunt uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus hanc precem manibus extensis profert.

PREX EUCHARISTICA II
PRO MISSIS CUM PUERIS

1. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
Vere, amantíssime Pater,
hoc gáudium nobis præbétur,
ut tibi grátias agámus
et una cum Iesu Christo in Ecclésia tua exsultémus.
Sic nos dilexísti, ut pro nobis cónderes hunc mundum
imménsum et pulchrum.
Omnes acclamant:
Glória tibi, Dómine, qui nos hómines amas.
Sacerdos, manibus extensis, prosequitur:
Sic nos díligis, ut nobis des Iesum Fílium tuum,
qui ad te nos addúcat.
Omnes acclamant:
Glória tibi, Dómine, qui nos hómines amas.
Sacerdos, manibus extensis, prosequitur:
Sic nos díligis, ut in Christo nos cóngreges,
et per Spíritum adoptiónis uníus famíliæ fílios nos fácias.
Omnes acclamant:
Glória tibi, Dómine, qui nos hómines amas.
Sacerdos, manibus extensis, prosequitur:
Pro tanti amóris dono

tibi grátias ágimus
cum Angelis et Sanctis,
qui te adórant, canéntes:

Omnes acclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
2. Sacerdos, manibus extensis, prosequitur:
Vere benedíctus sit Iesus, missus a te,
amícus parvulórum et páuperum.
Ipse venit, ut nos docéret,
te, Pater noster,
et nosmet ipsos ad ínvicem dilígere.
Ipse venit, ut a córdibus hóminum peccátum
et malum auférret,
quod amicítiam ímpedit,
et ódium, quod non sinit esse felíces.
Ipse promísit Spíritum Sanctum
cunctis diébus nobis adfutúrum,
ut de tua vita tamquam fílii viverémus.
Omnes acclamant:
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.
3. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Te Deum, Patrem nostrum, rogámus
mitte Spíritum tuum,
ut hæc dona panis et vini
Iungit manus,
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
Corpus et c Sanguis fiant
Iesu Christi, Dómini nostri.
4. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Qui prídie quam paterétur
infinítum tuum manifestávit amórem,
in cena enim cum discípulis discúmbens,

accipit panem,

eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accépit panem,
grátias egit,
fregit dedítque eis dicens:
Parum se inclinat.
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit participantibus, dum omnes acclamant:
Iesus Christus pro nobis tráditus.
Hostiam consecratam deponit super patenam et genuflexus adorat.

5. Postea prosequitur.
Item accépit cálicem vino replétum,
Deinde accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
orávit tibi, grátias agens,
et porréxit eis cálicem, dicens:
Parum se inclinat.
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Calicem ostendit participantibus, dum omnes acclamant:
Iesus Christus pro nobis tráditus.
Sacerdos prosequitur:
Deínde dixit ad eos:
Hoc fácite in meam commemoratiónem
Calicem deponit super corporale et genuflexus adorat.

6. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Mystérium fídei.
Omnes acclamant:
Christum, qui mórtuus est pro nobis
et resurréxit,
exspectámus veniéntem in glória.
Vel:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.
7. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Mémores ígitur sumus, amantíssime Pater,
mortis et resurrectiónis Iesu, mundi Salvatóris,
qui in manus nostras dedit se ipsum,
ut esset hóstia reconciliatiónis et pacis
sacrifícium nostrum,
quo ad te traherémur.
Omnes acclamant:
Glória et laus Deo nostro.
Vel:
Te laudámus, te benedícimus,
tibi grátias ágimus.
8. Sacerdos, extensis manibus, dicit:
Exáudi nos, Dómine Deus,
et dona Spíritum tui amóris
cunctis, qui de hoc partícipant convívio,
ut in Ecclésia magis magísque sint unum,

cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N., *
ceterísque Epíscopis
et ómnibus, qui plebi tuæ mínistrant.
Omnes acclamant:
Unum corpus, unus spíritus sint ad glóriam tuam, Dómine.
Sacerdos, extensis manibus, prosequitur:
Ne obliviscáris illórum, quos dilígimus:
paréntum, fratrum et amicórum nostrórum
et eórum, quos non satis amámus.
Recordáre étiam illórum,
qui ex hac vita in pace migrárunt (N. et N.),
eósque in gáudium domus tuæ benígnus admítte.
Omnes acclamant:
Unum corpus, unus spíritus sint ad glóriam tuam, Dómine.

Sacerdos, extensis manibus, prosequitur:
Ad te, Pater, nos quondam cóngrega,
cum beáta Vírgine María, Matre Dei et nostra,
ad diem ætérnam in Regno tuo celebrándam,
ubi omnes amíci Iesu Christi, Dómini nostri,
laudis cánticum tibi sine fine cantábunt.
Omnes, pro opportunitate, acclamant:
Unum corpus, unus spíritus sint ad glóriam tuam, Dómine.
9. Iungit manus, accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, solus sacerdos dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Omnes acclamant:
Amen.

De modo proferendi Precem eucharisticam III
pro Missis cum pueris
quando in concelebratione adhibetur

Intuitu psychologiæ puerorum a concelebratione potius abstinendum esse videtur, quando Missa cum pueris celebratur. Attamen, ubi in casibus peculiaribus concelebratio fit, hæc servanda erunt:
Omnia usque ad quod ipse ántea fecit a solo celebrante principali, manibus extensis, dicuntur.
A Pater óptime, hæc dona usque ad unum corpus in caritáte fiámus omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:
a) Pater óptime, hæc dona usque ad Fílii tui Iesu Christi, manibus ad oblata extensis;
b) Véspere enim illo manibus iunctis;
c) verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et calicem extensa, ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Quapropter hic, Pater sancte, et In fine autem ventúrus est et Pater sancte, qui nos vocásti, manibus extensis.
Intercessio: Recordáre, Dómine, Papæ nostri usque ad cum illo in sempitérnum uni alterive e concelebrantibus committi potest, qui solus hanc precem manibus extensis profert.
In hac Prece eucharistica tempore paschali adhibentur partes variabiles peculiares.

PREX EUCHARISTICA III

PRO MISSIS CUM PUERIS

1. V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.
+Grátias ágimus tibi, Deus,
qui nos creásti,
ut tibi viverémus,
nos ínvicem fratérne diligéntes.
Tuum est munus quod mútuo contuéntes et colloquéntes,
cuncta quæ bona sunt, cuncta quæ áspera,
inter nos partíri valeámus. +
Tempore paschali sacerdos dicit:
+ Quia tu es Deus vivéntium,
qui nos ad vitam vocásti
et vis, ut felicitáte ætérna fruámur.
Primum quidem e nobis Iesum Christum
suscitásti a mórtuis novámque ei vitam donásti.
Idem es nobis pollícitus
vitam sine término, sine misériis, sine dolóribus. +
De hoc, Pater, gavísi,
et grátias referéntes,
cum ómnibus, qui in te credunt,
et cum Sanctis et Angelis
confitémur in exsultatióne dicéntes:
Omnes acclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

2. Sacerdos, manibus extensis, prosequitur:
Vere sanctus es, Dómine,
et erga nos omnes benígnus,
cunctísque homínibus cleméntiam tuam osténdis.
Tibi grátias ágimus,
imprímis pro Fílio tuo Iesu Christo.

+ Qui in mundum veníre dignátus est,
quia dereliquérunt te hómines propter peccátum
neque ámplius inter se eórum conséntiunt ánimi.
Ipse óculos nostros et aures apéruit,
ut te Patrem ómnium nostrum agnoscerémus
et nos alterútrum diligerémus. +
Tempore paschali sacerdos dicit:
+ Ipse nobis vitæ núntium áttulit
in splendóribus tuis apud te sine fine ducéndæ,
et illíus vitæ viam nobis osténdit
gréssibus amóris percurréndam,
in qua nos ipse præcéssit. +
Nunc autem Christus ad unam nos cóngregat mensam,
volens ut faciámus, quod ipse ántea fecit.
Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:
Pater óptime, hæc dona panis et vini
per virtútem Sancti Spíritus sanctificáre dignéris,
Iungit manus
et signat semel super patenam et calicem simul, dicens:
ut nobis fiant Corpus et c Sanguis
Fílii tui Iesu Christi.
Iungit manus.
3. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte
et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Véspere enim illo,
priúsquam propter nos mortem subíret,
cum discípulis suis postrémum discúmbens,

accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem,
grátias egit,
fregit dedítque eis dicens:
Parum se inclinat.
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Hostiam consecratam ostendit participantibus, reponit super
patenam et genuflexus adorat.
4. Postea prosequitur.

Simíliter,
Deinde accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem, vino replétum,
grátias egit,
dedítque discípulis suis dicens:
Parum se inclinat.

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Deínde dixit ad eos:

Hoc fácite in meam commemoratiónem

Calicem ostendit participantibus, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

5. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:
Mystérium fídei.

Omnes acclamant:
Christum, qui mórtuus est pro nobis
et resurréxit,
exspectámus veniéntem in glória.
Vel:
Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.
Vel:
Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.
Vel:
Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

6. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:
Quaprópter hic, Pater sancte, tibi astámus,
cum gáudio mémores eórum,
quæ Iesus Christus pro salúte nostra est operátus.
In hoc sancto sacrifício,
quod ipse Ecclésiæ suæ commísit,

mortem eius ac resurrectiónem recólimus.
Pater sancte, qui es in cælis,
nos súscipe, quaésumus,
una cum Fílio tuo dilécto.
Ipse mortem voluntárie pro nobis sustínuit.
Tu autem eum resuscitásti;
unde acclamémus:
Omnes acclamant:
Te Deum, qui bonus es, laudámus;
tibi grátias ágimus.
Sacerdos, extensis manibus, prosequitur:
Qui cum apud te semper vivit,
tamen nobíscum conversátur.

Omnes acclamant:
Te Deum, qui bonus es, laudámus;
tibi grátias ágimus.
Sacerdos, extensis manibus, prosequitur:
In fine autem ventúrus est cum glória,
in cuius Regno non ámplius erit,
qui miséria affligátur, qui lacrimétur,
qui tristítiam hábeat,
nec peccátum nec mors ultra dominabúntur.
Omnes acclamant:
Te Deum, qui bonus es, laudámus;
tibi grátias ágimus.
Sacerdos, extensis manibus, prosequitur:
Pater sancte, qui nos vocásti,
ut de hac mensa in lætítia
Corpus Christi sumerémus,
tríbue, quǽsumus,
ut huius cibi virtúte roboráti,
tibi magis magísque placeámus,
et per communiónem Spíritus Sancti
unum corpus in caritáte fiámus.
Recordáre, Dómine, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N., * et ceterórum Episcopórum.
+ Adiuva cunctos Christi discípulos,
ut pacem concílient
aliísque lætítiæ donum impértiant. +
Tempore paschali sacerdos dicit:

+ Fac ut corda fidélium
paschálibus gáudiis repleántur,
et hanc lætítiam ad cunctos pérferant hómines,
qui tristítiam habent. +

Nobis ómnibus concéde,
ut cum beáta Vírgine María, Matre Dei,
cum Sancto N. et univérsis Sanctis,
apud Christum in cæléstibus quondam habitémus,
et apud te simus cum illo in sempitérnum.
7. Iungit manus, accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, solus sacerdos dicit:
Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Omnes acclamant:
Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii
Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe,
ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens,
sed de tua confídens misericórdia et bonitáte,
accédere véreor et contremísco.
Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum,
mentem et linguam non caute custodítam.
Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas,
ego miser, inter angústias deprehénsus,
ad te fontem misericórdiæ recúrro,
ad te festíno sanándus,
sub tuam protectiónem fúgio;
et, quem Iúdicem sustinére néqueo,
Salvatórem habére suspíro.
Tibi, Dómine, plagas meas osténdo,
tibi verecúndiam meam détego.
Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo:
spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus.
Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ,
Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo,
crucifíxus propter hóminem.
Exáudi me sperántem in te:

miserére mei pleni miśériis et peccátis,
tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis.
Salve, salutáris víctima,
pro me et omni humáno género in patíbulo Crucis obláta.
Salve, nóbilis et pretióse Sanguis,
de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens,
et peccáta totíus mundi ábluens.
Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ,
quam tuo Sánguine redemísti.
Pǽnitet me peccásse,
cúpio emendáre quod feci.
Aufer ergo a me, clementíssime Pater,
omnes iniquitátes et peccáta mea,
ut, purificátus mente et córpore,
digne degustáre mérear Sancta sanctórum.
Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui,
quam ego indígnus súmere inténdo,

sit peccatórum meórum remíssio,
sit delictórum perfécta purgátio,
sit túrpium cogitatiónum effugátio
ac bonórum sénsuum regenerátio,
operúmque tibi placéntium salúbris efficácia,
ánimæ quoque et córporis
contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.
Amen.
Oratio S. Thomæ Aquinatis
Omnípotens sempitérne Deus,
ecce accédo ad sacraméntum Unigéniti Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi,
accédo tamquam infírmus ad médicum vitae
immúndus ad fontem misericórdiæ,
cæcus ad lumen claritátis ætérnæ,
pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ.
Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam,
quátenus meam curáre dignéris infirmitátem,
laváre fœditátem, illumináre cæcitátem,
ditáre paupertátem, vestíre nuditátem,
ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium,
tanta suscípiam reveréntia et humilitáte,
tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide,
tali propósito et intentióne,
sicut éxpedit salúti ánimæ meæ.
Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis
non solum suscípere sacraméntum,
sed étiam rem et virtútem sacraménti.

O mitíssime Deus,
da mihi Corpus Unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi,
quod traxit de Vírgine María, sic suscípere,
ut córpori suo mýstico mérear incorporári
et inter eius membra connumerári.
O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum,
quem nunc velátum in via suscípere propóno,
reveláta tandem fácie perpétuo contemplári:
Qui tecum vivit et regnat
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María,
ego miser et indígnus peccátor
ad te confúgio toto corde et afféctu,
et precor pietátem tuam,
ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti,
ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus,
cleménter assístere dignéris,
ut, tua grátia adiúti,
dignam et acceptábilem hóstiam
in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis
offérre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebráre Missam,
et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis,
ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis
in génere et in spécie,
et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ.
Amen.
Gáudium cum pace,
emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ,
grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Grátias tibi ago,

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.
Et precor, ut hæc sancta commúnio
non sit mihi reátus ad pœnam,
sed intercéssio salutáris ad véniam.
Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis.
Sit vitiórum meórum evacuátio,
concupiscéntiæ et libídinis exterminátio,
caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obœdiéntiæ,
omniúmque virtútum augmentátio:
contra insídias inimicórum ómnium
tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio:
mótuum meórum, tam carnálium quam spiritálium,
perfécta quietátio:
in te uno ac vero Deo firma adhǽsio,
atque finis mei felix consummátio.
Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium
me peccatórem perdúcere dignéris,
ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena,
gáudium sempitérnum,
iucúnditas consummáta et felícitas perfécta.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Aspirationes ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctífica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inébria me.
Aqua láteris Christi, lava me.
Pássio Christi, confórta me.
O bone Iesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscónde me.
Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me.
Et iube me veníre ad te,
ut cum Sanctis tuis laudem te
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oblatio sui

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem.
Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem.

Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es:
id tibi totum restítuo,
ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum.
Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad Dominum nostrum Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcíssime Iesu,
ante conspéctum tuum génibus me provólvo,
ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor,
ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus,
atque veram peccatórum meórum pæniténtiam,
eáque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere;
dum magno ánimi afféctu et dolóre
tua quinque vúlnera mecum ipse consídero
ac mente contémplor,
illud præ óculis habens,
quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Iesu:
Fodérunt manus meas et pedes meos:
dinumeravérunt ómnia ossa mea (Ps 21, 17-18).

Oratio universalis sub nomine Clementis Pp. XI vulgata

Credo, Dómine, sed credam fírmius;
spero, sed sperem secúrius;
amo, sed amem ardéntius;
dóleo, sed dóleam veheméntius.
Adóro te ut primum princípium;
desídero ut finem últimum;
laudo ut benefactórem perpétuum;
ínvoco ut defensórem propítium.
Tua me sapiéntia dírige,
iustítia cóntine,
cleméntia soláre,
poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
dicénda, ut sint de te;
faciénda, ut sint secúndum te;
ferénda, ut sint propter te.
Volo quidquid vis,
volo quia vis,
volo quómodo vis,
volo quámdiu vis.
Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
voluntátem inflámmes,
cor emúndes,
ánimam sanctífices.
Défleam prætéritas iniquitátes,

repéllam futúras tentatiónes,
córrigam vitiósas propensiónes,
éxcolam idóneas virtútes.
Tríbue mihi, bone Deus,
amórem tui, ódium mei,
zelum próximi,
contémptum mundi.
Stúdeam superióribus obœdíre,
inferióribus subveníre,
amícis consúlere,
inimícis párcere.
Vincam voluptátem austeritáte,
avarítiam largitáte,
iracúndiam lenitáte,
tepiditátem fervóre.
Redde me prudéntem in consíliis,
constántem in perículis,
patiéntem in advérsis,
húmilem in prósperis.
Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus,
in propósito firmus.
Curem habére innocéntiam interiórem,
modéstiam exteriórem,
conversatiónem exemplárem,
vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ,
grátiæ fovéndæ,
legi servándæ,
salúti prLomeréndæ.
Discam a te quam ténue quod terrénum,
quam grande quod divínum,
quam breve quod temporáneum,
quam durábile quod ætérnum.
Da, ut mortem prævéniam,
iudícium pertímeam,
inférnum effúgiam,
paradísum obtíneam.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Orationes ad B. Mariam Virginem

O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum,
quem immaculáto útero tuo concepísti,

genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero,
tuis brácchiis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum,
pro tui ipsíus honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piíssima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi,
ac dénique grátiam finálem,
ut eum tecum laudáre possim
per ómnia sǽcula sæculórum.
Amen.
Ave María, grátia plena, Dóminus tecum;
benedícta tu in muliéribus,
et benedíctus fructus ventris tui, Iesus.
Sancta María, Mater Dei,
ora pro nobis peccatóribus
nunc et in hora mortis nostræ.
Amen.

I N D I C E S

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

INDEX PRÆFATIONUM

A. De Tempore

INDEX GENERALIS

PROPRIUM DE TEMPORE